

Shefqet Jashari - STROFCI

**KRIMINELËT JANË TË HUMBUR
PËRFUNDIM I KEQ PO I PRET**

Le Locle (Zvicer) – Prishtinë, 2015

Redaktor

Dr. Mehmet Rukiqi

Recensentë

Skënder Zogaj

Gani Geci

Lektor

Shefki Jashari

Kopertina

Ilir Mjeki

Shtypi: N.G.P. „A-L” Prishtinë

E drejta e botimit

© Shefqet Jashari-Strofci 2015

www.shefqet-jashari-strofci.ch

Shtëpia botuese

ART KLUB Rifat Kukaj

"A mos mendojnë ata që bëjnë vepra të këqija (krime) se do t'i shpëtojnë dënimit Tonë?! Sa keq që gjykojnë ata!"

(Kur'an – Surja 29 El 'Ankebut, ajeti 4)

"Vërtet, ne do të hakmerremi ndaj keqbërësve!"

(Kur'an – Surja 32 Es Sexhde, ajeti 22)

NË VEND TË HYRJES

KRIMINELËT JANË TË HUMBUR, PËRFUNDIM I KEQ PO I PRET

Armiqtë e kombit tonë edhe pse janë të vetëdijshëm se koha po punon për ne, edhe pse po e kuptojnë se faktori shqiptar në Gadishullin Ilirik do të luajë rolin kryesor në një të afërme jo të largët, ata i kanë shumëfishuar forcat që të na godasin me të gjitha mjetet që mund t'i vëjnë në veprim, që së paku të na pengojnë, që rruga deri në realizimin e synimeve tona të jetë sa më e gjatë dhe shumë e mundimshme.

Fatkeqësisht, edhe pas çlirimit të Kosovës çetnikët e Beogradit po i shfrytëzojnë mbeturinat e shoqërisë shqiptare, nanoistët e gjerë, për të iu ndihmuar në realizimin e skenarit të ndyrë antishqiptar, për ta bindur botën në kopallat e tyre të vjetra se "shqiptarët janë popull jo shtet formues". Siç dihet, serbo-grekët dhe aleatët e tyre qysh kur ia vunë flakën Shqipërisë nepermjetë „bajraktarëve të farës ruse,, dhe kriminelëve të kuq me të ashtuquajturin "revolucion i vonuar demokratik" më 1997, realizuan gjysmën e skenarit dhe e bindën një pjesë të opinionit botërorë në shpifjet e tyre se ne shqiptarët „nuk dimë të mbajmë shtet" , se ne shqiptarët „jemi destabilizues të Ballkanit" dhe shpifje tjera të ngjashme. Fatmirësisht pjesa e dytë e skenarit për tya bërë Kosovën „djep të serbizmit" u mbet e pa e realizuar, në sajë të ndihmës së të Madhit Zot që i detyroi SHBA-të dhe aleatët e saj, për t'i bërë pluhur dhe hi skenarët antishqiptarë të serbo-ruso-grekëve dhe aleatëve të tyre, ku me forcën e tyre të përbashkët NATO-n na e çliruan Kosovën. Populli ynë me pjekurinë e tij të lartë politike dhe atdhedashurinë e flaktë e habiti botën, kur brenda një kohe të shkurtër u kthye në vatrat e shkrumbuara dhe të plaçkitura nga kriminelët serb. Fatmirësisht serbo-ruso-grekët dështuan, por përpjekjet e tyre për realizimin e skenarëve të tyre të pa kryer i shumëfishuan, duke i vënë në veprim bishtat e tyre që i kishin lënë të pa prekur në subjektet shqiptare, politiko-ushtarake. Veçmas u treguan të suksesshëm dhe të fuqishëm, siç ishin edhe gjatë

luftës, bishtat e tyre që i kishin futur në strukturat udhëheqëse të UÇK-së. Mënyra, vendi, dhe koha e formimit të Qeverisë së Thaçit dhe veprimtaria e saj në Kosovën e çliruar, ua hapi rrugën bishtave serb në Kosovë të punojnë pa pengesë në realizimin e skenarit serb për ta bindur botën se „shqiptarët nuk janë të aftë as të bëjnë dhe as të mbajnë shtet ligjor”. Uzurpimet, kërcënimet dhe vrasjet që i bënë dhe po i bëjnë „pehlivanët” e Nanosit dhe argatët e tyre në Kosovën e çliruar, është ndihma dhe përkrahja më e fortë që po i bëhet Beogradit, Moskës dhe Athinës, nga „bajraktarët e farës ruse „shqipfolës, që u është bërë ndonjëherë më parë. Pra, ndihma e pehlivanave të Nanosit dhe argatëve të tyre është shumëfish më e madhe se ndihma dhe përkrahja që u është bërë këtyre qendrave antishqiptare nga vetë „babai i farës ruse” Enver Hoxha dhe kukullat serbe që qenë vënë në Kosovë nga Beogradi gjatë sundimit të tyre.

Kryekriminelët po mendojnë se pasuria e fituar me anë të krimeve politike dhe ekonomike do t’i bëjnë të fuqishëm dhe të pa prekshëm, por siç po shihet kanë gabuar rëndë.

Tentimi i fundit i pehlivanëve të Nanaosit për t’ia sjellur Kosovës njërën ndër tragjeditë më të rënda pas luftës, që kishin për qëllim vrasjen e kolonel Tahir Zemës, njërit ndër komandantin më të suksesshëm të UÇK-së, tregon se bajraktarët e farës ruse dhe shërbëtorët e tyre, që po luajnë rolin e udhëheqësve të subjekteve politike dhe shtetërore të Kosovës, janë në fazën e fundit të çmendurisë, sepse e kanë të qartë se krimet e tyre që i bënë para lufte, gjatë luftës dhe pas luftës janë të zbuluara, dhe se nuk do të shkoj shumë larg kur policia do të jetë e detyruar t’i arrestojë për të dhënë llogari për krimet e bëra.

Dihet se kriminelët janë pa shpirt dhe pa zemër, por kriminelët e kuq shqiptarë po tregojnë edhe një veti të veçantë. Me siguri kjo veti e veçantë e tyre është krijuar nga përdorimi i gjatë i „egjres” komuniste, prandaj mënyra se si po i bëjnë krimet po tregohen se janë shumë të lig dhe të marrë. Mjafton të përmendet rasti i fundit, kur planifikuan t’i vrasin me dhjetëra njerëz, gra, fëmijë, qytetarë të pafajshëm, vetëm për të realizuar një vrasje, që bajraktarët e farës ruse dhe shërbëtorët e tyre do t’i gëzonin, që në atë krim kundër njerëzimit do të gjente vdekjen Tahir

Zemaj, një burrë i fortë i shqiptarisë, që i pari ua dha hakun e merituar hordhive serbe në Logjë e gjetiu.

Kryekriminelët po mendojnë se pasuria e fituar me anë të krimeve politike dhe krimeve ekonomike do t'i bëjë të fuqishëm dhe të paprekshëm, por siç po shihet kanë gabuar rënd. Ishin llumperproletarë dhe ashtu do të mbesin. Pasurinë e vjedhur dhe të uzurpuar do t'ua marrim(nacionalizojmë). Do të mbesin edhe pa pozita udhëheqëse, ashtu siç mbeti "babai i farës ruse" Qosja. Këtë radhë qytetarët e Republikës së Kosovës në zgjedhjet lokale nuk do të kanë mëshirë ndaj nanoistëve dhe neostalinistëve, që po mundohen për ta destabilizuar Kosovën, që po punojnë për interesa të huaje dhe për interesa personale e klanore, duke i shkelur interesat madhore kombëtare. Por këto mbeturina të shoqërisë shqiptare, prapë se prapë kanë fat se ne nacional-demokratët kemi mëshirë. Do t'u sigurojmë mbrojtje sociale. Mos t'i frikohen pleqërisë, nuk do t'i lëmë të lypin rrugëve. Do t'i vejmë në shtëpia të pleqëve, se jemi të sigurtë se as fëmijët dhe as farefisi nuk do të kujdesën për ta, kur t'u dalin në shesh të gjitha të ligat që ia bënë Kosovës, kur të dalin në shesh të gjitha krimet dhe të zezat që ua bënë shqiptarëve.

Një këshillë për kriminelë që vrasin pas shpine.

Këshilla e fundit për kriminelët : Ju kriminel të vegjël, ju doras të mjerë, ju qytetarë anonim me emra shqiptarë, që ua ka „pi sorra mendtë” dhe asgjë nuk po kuptoni se në dorë të kujë keni rënë. Mos u bëni të marrë, se vrasja dhe krimi në as një mënyrë nuk mund të quhen „vepër patriotike”. Vrasja është krim. Ai që vranë njerëz pa hak, ai që vranë njerëz pas shpine, ai që vret njerëz me pare, nuk është njeri, ai është më i keq se bisha e egër, ai është kriminel! Mos harroni se populli na mëson nga përvoja e tij se „gjaku nuk humbet”. Pra një ditë herët a vonë do të zbulohen të gjitha vrasjet, do të zbulohen të gjitha krimet! Populli ynë është human dhe zemërgjerë! Ai për hir të Zotit dhe pastaj të Kosovës i fali më tepër se 1500 gjaqe, kur ishte koha t'i bashkojmë forcat, kur erdhi momenti për t'i bashkuar radhët, se donim t'i këpusim prangat e robërisë! Kosova sot është çliruar në saje të mundit të madh të shumë gjeneratave. Por Kosova sot, e ka edhe një betejë shumë të rëndësishme. Ka mbetur beteja përfundimtare për të realizuar pavarësinë e Kosovës. Dhe pastaj me zgjuarsi dhe me punë të mbarë do t'i realizojmë edhe shumë synimet tjera madhore.

Ju kriminel të vegjël, ju doras të mjerë, pendohuni sa më parë për krimet që i bëtë! Juve ju mashtruan kriminelët e mëdhenj, që luajtën rolin e „udhëheqësit ushtarak” apo të „udhëheqësit partiak”. Pranimi i fajit para organeve gjyqësore merren për rrethanë lehtësuese, kur ju shqiptohen dënimet. Por pranimi i fajit edhe me ligjet e Kanunit do të merret si rrethanë lehtësuese. Prandaj sa më parë të paraqiteni në organet e policisë për t’i treguar krimet që i bëtë ju apo të afërmit e juaj. Merrni shembull Daut Hajradinajn, i cili vullnetarisht u paraqitë në organet e hetuesisë për të treguar se si erdhi deri te vrasja e katër ushtarëve të UÇK-së, dhe kush i vrau ata. Po qe se ia doni të mirën Kosovës, po qe se ia doni të mirën fëmijëve tuaj dhe të dashurve tuaj, lajmërohuni sa më parë në organet hetimore, apo në organet e policisë për ta paraqitur krimin që e bëtë ju, apo shokët tuaj. Populli ynë ka zemër të madhe. Ai do t’ua fal fajin, se e din se „shtisi është më fajtor së bërsi”, se e din se juve kriminelët e mëdhenj ju kanë mashtruar. Përndryshe, po qe se nuk lajmëroheni vet, por hetimet e policisë do të zbulojnë krimin e juaj, juve nuk do t’u falet kurrësi faji i krimit. Edhe kur ta kryeni dënimin, kanuni i Lekë Dukagjinit do të ju dënojë edhe njëherë. Edhe kur të vdisni nuk do t’ju lëmë në varreza të qytetarëve. Varri i juaj do të jetë i mallkuar në vende të pa përshtatshme nëpër prrocka dhe moçale.

Po ju kriminel të mëdhenj, çka po pritni. Vrajëni veten më së miri ju bien. Për ju nuk ka falje! Ju nuk do të meritoni mëshirë. Juve ju pretë mallkimi i Zotit dhe pastaj i popullit! Ju jeni farë e djallit të mallkuar! Ju jeni zog shkau! Ju jeni tharmi i të gjitha të ligave që e gjetën popullin tonë! Ju njohim shumë mirë se kush jeni! Me emra dhe mbiemra të plotë ju njohim! Koha e juaj po i afrohet perëndimit! Ju jeni të mbaruar! Ju jeni cofëtina! Kundërmoni erë cofëtine edhe pse veshni robe të reja, edhe pse veni kravata kuq e zi! Ju jeni kriminel të mallkuar edhe pse flisni për patriotizëm, edhe pse me plot gojën flisni për pavarësinë e Kosovës, edhe pse flisni për dëshmorët e kombit, edhe pse flisni për familjet e të masakruarve dhe invalidët e luftës, ju jeni kryekriminelë! Ju jeni ata që e keni krijuar Qendrën e Krimit në Kosovë! Ju jeni ata që e keni krijuar mafinë politike dhe ekonomike në Kosovë! Ju jeni vazalët e Nanosit. Ju jeni së bashku me Nanosin jeni shërbëtorët e Athinës, Beogradit dhe Moskës! Ju jeni „njerëz” të vdekur për së gjalli!

Botuar : „Bota sot”, më 9 gusht 2002

NË VEND TË PARATHËNIES

PSE KA KRIM TË ORGANIZUAR NË KOSOVË DHE A MUND TË ÇRRËNJOSET AI NGA TROJET TONA ETNIKE ?

Me çlirimin e Kosovës dolën në shesh shumë dukuri të shëmtuara , si pasojë e robërisë së dyfishtë komunisto-serbo-jugosllave, që më parë nuk ekzistonin në shoqërinë shqiptare. Duke marrë për bazë traditën, zakonet dhe trashëgiminë tonë kulturore, krimi i organizuar që po lulëzon në gjithë hapësirën tonë kombëtare, është e keqja dhe e liga më e madhe që e ka goditur kombin tonë. Është futa e zezë që po e nxin çdo shqiptarë, është kulmi i çmendurisë dhe degjenerimit shqiptarë.

Çka po ndodhë me ne shqiptarët, është pyetja më e shpeshtë që dëgjohet ndër shqiptarë, (në këto vitet e fundit) kur mjetet e opinionit publik lajmërojnë për vrasjet që bëhen sot në gjithë hapësirën tonë kombëtare, nga dorasë të porositur profesionistë. U vranë dhe po vriten atdhetarë, veprimtarë e Burra të Dheut, por edhe gra, djem, vasha e fëmijë, që në momentin e ekzekutimit gjendeshin së bashku me ta. U rrëmbyen dhe po rrëmbehen fëmijë e vasha për t'ia shitur mafisë ndërkombëtare. U helmuan dhe po helmohen dhe çoroditën të rinj dhe të rritur në forma të ndryshme. U kërcënuan dhe po kërcënohen, por edhe po blihen si bagëti, persona e personalitete nga mafia e kuqe shqiptare.

Se armiqtë tanë po punojnë kundër interesave tona, siç kanë punuar edhe më parë, është e ditur dhe normale, kur dihet se të gjithë popujt e shtypur, edhe pse e kanë fituar "pavarësinë", nuk po mundin të ecin me këmbët e tyre, se okupatorët i lënë krimbat dhe këlyshët e tyre, kur u detyrun të ikin nga vendet e huaja. E njëjta gjë ka ndodhur dhe po ndodh me ne shqiptarët që 20 shekuj. Vazalë e tradhtarë, krimba e këlyshë, që punuan për të huaj, pati në vazhdimësi atdheu ynë. Dhe çka është më e keqja, këta degjenerikë na u bënë dhe po na bëhen "të parë", "shtetarë", "çlirimtarë", "shpëtimtarë", edhe pse ishin dhe janë dorë

e zgjatur dhe rrogëtarë të çakajve të Ballkanit dhe aleatëve të tyre. Ne shqiptarët e ndarë dhe të përçarë, ne shqiptarët e robëruar e të sëmuar nga shumë sëmuarje kronike si komb, nuk mund të ecim përpara dhe as të ndryshojmë gjendjen tonë në të mirë, përderisa të "mos e ndryshojmë vetveten", përderisa të mos i luftojmë me të gjitha mënyrat kriminelët e mëdhenj (politikanët që japin urdhëra për krime) dhe kriminelët e vegjël(dorasit e mjerë) që po manipulohen nga qendra e krimit.

Shtrohet pyetja: A mundemi, apo nuk mundemi ta luftojmë krimin e organizuar ne shqiptarët, që po e quajmë veten "nacionalistë", "nacional-demokratë", "djathtistë", "forca demokratike", në mënyrën siç veprouan më parë këto forca dhe siç po veprojnë sot? Përgjigjja gjithësesi do të jetë negative, për këto arsye :

Derisa forcat antishqiptare (forcat e krimit të organizuar) kanë një qendër komanduese (nga sigurimet e fsheha serbo-ruso-greko-shqiptare) që veprojnë në gjithë hapësirën tonë kombëtare, forcat tona "djathtiste", "nacionaliste" dhe "demokratike", me një fjalë "forcat e durimit", nuk kanë qendër komandimi.

Derisa forcat antishqiptare kanë përkrahje (të drejtëpërdrejtë dhe tërthorazi) nga mafia e kuqe ndërkombëtare dhe nga armiqtë tanë shekullorë, forcat e "durimit" nuk kanë kurrfarë përkrahje nga forcat djathtiste të shteteve të Bashkësisë Evropiane.

Derisa forcat antikombëtare (forcat e krimit të organizuar), duke u mbështetur në parimin e Makiavelit "se qëllimi i arsyeton mjetet", i përdorën dhe po i përdorin të gjitha mjetet (shpifjet, kërcënimet, plaçkitjet, rrëmbimet, vrasjet etj.) për ta marrë pushtetin në Kosovë, siç e morën në Shqipëri më 1997, forcat e "durimit" nuk po i përdorin as mjetet legjitime (demokratike dhe institucionale) për t'i luftuar këto forca të djallit. Forcat e durimit në vend se t'i sulmojnë me fakte forcat antikombëtare (forcat e krimit), për dëmet e mëdha që ia sollën atdheut dhe kombit tonë, (para luftës, gjatë luftës dhe pas luftës), janë kthyer në "aman-gji" - lutës, për t'i shtënë në "gjynah" kriminelët që ta "ndalin dorën" dhe të "mos bëjnë më krime".

Derisa forcat antikombëtare (forcat e krimit) po forcohen ekonomikisht me punë të pista, dhe as që po e kanë gajle për fytyrë (se fytyrë kanë me hektarë), dhe as që po ua ndien për ligj, (se kanë blerë apo ua kanë "shti lepujt në bark" një numri të konsiderueshëm të autoriteteve të UNMIK-ut, SHPK-së, TMK-së, institucioneve të

drejtësisë etj.), forcat e durimit as nuk tentuan së paku ta bijnë ligjin për caktimin e prejardhjes së pasurisë, dhe as që kërkuan ndonjëherë nga qendrat e vendosjes ndërkombëtare që të shkarkohen udhëheqës të UNMIK-ut, SHPK-së, TMK-së, për shkak të aferave të shumta (që u komprometuan se po bashkëpunojnë me qendrën e krimit të organizuar) dhe moskryerjes së detyrave për të cilat janë përcaktuar për t'i kryer.

Derisa forcat antikombëtare po blejnë "intelektualë" dhe "veprimtarë" si bagëtinë në treg, forcat e durimit nuk kanë mundësi t'i ndihmojnë intelektualët e vërtetë me as një ndihmë materiale, së paku për botimin e veprave shkencore (kapitale), që do të ndihmoheshin qendrat e vendosjes dhe opinionin ndërkombëtarë për ta kuptuar drejt dhe mirë problemin e Kosovës dhe çështjes së pazgjedhur shqiptare.

Derisa forcat antikombëtare i kanë përvetësuar (uzurpuar) të gjitha mjetet e informimit publik (të shkruara dhe elektronike), përpos "Botës sot", (dhe ndonjë revistë javore) forcat e durimit as që planifikojnë ta kanë së paku një kanal televiziv dhe një radio, siç i kanë forcat djathtiste dhe demokratike në Evropë e vende tjera të botës.

Derisa forcat antikombëtare e shtruan për toke Elektro-energjetikën e Kosovës, Universitetin e Prishtinës dhe Qendrën Spitalore, forcat e durimit po bëjnë seri dhe asgjë nuk po ndërmarrin që së paku t'u bëhet me gisht bartësve të varrmihësve të këtyre institucioneve të rëndësishme (të kulturës- ekonomisë- dhe shëndetësisë) të Kosovës.

Derisa forcat antikombëtare po bashkëpunojnë në gjithë hapësirën tonë kombëtare dhe me diasporën, forcat e durimit nuk po kanë nevojë për një bashkëpunim të tillë!

Derisa forcat antikombëtare po bëjnë financimin e familjeve dhe individëve që u vuanë në shërbimin e tyre, forcat e durimit nuk po kanë mundësi të kujdesen as për fëmijët jetim të heronjve dhe martirëve tanë, që u vranë pas shpine apo me atentate nga shqipfolësit e marrë, që u bënë sharovë serbi dhe këlyshë greku.

Derisa forcat antikombëtare po bëjnë plane dhe skenare për atentate të reja politike, forcat e durimit po vajtojnë dhe po ju bëjnë "aman" kriminelëve me kravata kuq e zi, që të mos bëjnë më krime, dhe nuk po e dinë apo nuk po duan të dinë se kriminelët nuk e kuptojnë gjuhën e arsyes, të mirëkuptimit dhe tolerancës, por e kuptojnë vetëm gjuhën e forcës.

Derisa forcat e durimit me fjalë dhe me punë (deri dikunt) po punojnë për pavarësinë e Kosovës, forcat antikombëtare me fjalë janë shumë të zëshëm për pavarësinë e Kosovës, por me punë dhe vepra janë armiq të më të mëdhenj të pavarësisë së saj. Këto forca të djallit e dëmtuan rënd luftën çlirimtare të popullit tonë, (atë fazën e parë-paqësoren dhe fazën e dytë - luftën e armatosur) kur nuk lejuan bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Republikës së Kosovës, ndërsa me krimet e rënda politike dhe ekonomike që i bënë dhe po i bëjnë në vazhdimësi, po e ndihmojnë shumë propagandën serbo-greke se “shqiptarët nuk janë popull shtetformues” dhe “nuk dinë të bëjnë dhe të mbajnë shtet ligjor” dhe kështu po ia përgatisin humnerën Kosovës dhe çështjes shqiptare.

Këta mendjeshkurtër dhe kokëkrisur, duke punuar me të gjitha mjetet dhe mënyrat vetëm për interesat e tyre personale, klanore dhe partiake, po i dëmtojnë tepër rënd interesat madhore kombëtare, duke e bërë Kosovën pikën më të zezë në Evropë, pas Shqipërisë. Pra, stalinistët e Shqipërisë dhe nanoistët e Kosovës, me veprimtarinë e tyre antikombëtare, po e ndihmojnë shumë makinerinë propaganduese dhe diplomatike të Beogradit, Moskës dhe të Athinës, kundër interesave tona madhore.

Edhe institucionet e përkohshme nacionale të Kosovës janë të pafuqishme për ta luftuar krimin e organizuar, kur, siç dihet, Qeveria e Kosovës është vënë në shërbim të dy bishtave të PSSH-së : PDK-së dhe AAK-së. Në veçanti, Kryeministri dhe ministrat që i kanë caktuar kryepëhlivanët e Nanosit, po punojnë në dobi të subjekteve të tyre e jo në dobi të Kosovës. Parlamenti, siç dihet, i ka arritur ca suksese në saje të punës vetëmohuese të disa personaliteteve të shquara të kombit tonë në krye me Nexhat Dacin, dhe Fadil Gecin. Radiotelevizioni i Kosovës, SHPK-ja dhe TMK-ja plotësisht janë vënë në shërbim të PDK-së dhe AAK-së. Gazetarët, policët dhe ushtarakët më të aftë të Kosovës janë penguar dhe po pengohen me të gjitha mënyrat, për të mos i zënë vendet e merituar në këto institucione të rëndësishme të Kosovës. Fatmirësisht, Presidenca dhe Kryetari i Kosovës kanë punuar dhe po punojnë me përkushtim në realizimin e synimeve tona kombëtare, por “sharovët” e Xhavit Halitit dhe “baloshët” e Nanosit, me të gjitha mjetet po mundohen për ta penguar veprimtarinë shtetërore dhe diplomatike të

Burrështetit dhe diplomatit më të shquar të kombit tonë dr. Ibrahim Rugovës.

Siç dihet, populli ynë në Kosovë tregoi pjekuri dhe vetëdije të lartë politike dhe kombëtare, kur në të gjitha zgjedhjet që u mbajtën në Kosovë (para luftës dhe pas luftës) besimin dhe votën e tij ua dha forcave demokratike (forcave të durimit), dhe kështu i pengoi forcat e territ, forcat e krimit, forcat antikombëtare, pra i pengoi rrogëtarët e Nanosit për ta realizuar një variant të “revolucionit të vonuar bolshevik të Qosjes - Shqipërisë” në Kosovë. Kjo fitore e rëndësishme e popullit tonë u bë në sajë të kombëtares “Bota sot”, e cila i ndihmoi qytetarët e Kosovës për ta kuptuar të vërtetën. Ajo me përkushtim e mbrojti Kosovën dhe forcat demokratike të saj, por edhe i luftoi me të gjitha forcat armiqte e kombit dhe veglat e tyre (bajraktarët e farës ruse, dhe pehlivanët e Nanosit). Edhe KFOR-i bëri punë të madhe në mbrojtjen e Kosovës nga stalinistët e çartur të Shqipërisë dhe nanosët mendjeshkurtër të Kosovës.

Qytetarët e Kosovës ende nuk i kanë kryer detyrimet që i kanë ndaj vendit të tyre, përderisa të mos zhduket krimi i organizuar. Duhet të jemi të vetëdijshëm se Kosova nuk do ta fitojë pavarësinë e plotë, përderisa të lulëzojë krimi i organizuar. Qendrat e vendosjes ndërkombëtare i kanë të qarta rrethanat në të cilat ndodhet kombi ynë. Ata në asnjë mënyrë nuk do të krijojnë një shtet të ri në Gadishullin Ilirik, kur e dinë se “shteti” do të bëhet qendër e krimit të organizuar evropian. Pra, është e pamundshme dhe joreale t’i jepet pavarësia Kosovës në këto kushte, kur kriminelët (që japin urdhra për krime) kanë zënë pozita të larta shtetërore dhe partiake, ndërsa kriminelët e vegjël (dorasët) lirshëm po sillën nëpër Kosovë, dhe kohë pas kohe edhe nëpër Evropë, për të bërë ahengje pas kryerjes së atentateve. Pra, vetëm atëherë kur ne t’i vejmë pra drejtësisë kriminelët dhe ta shkatërrojmë qendrën e krimit, do të fitojmë pavarësinë dhe lirinë e vërtetë, dhe do të hapën dyert e përparimit dhe realizimit edhe të synimeve tona tjera madhore, që sot për sot nuk kemi mundësi t’i realizojmë.

Shtrohet pyetja: Çka duhet të bëjnë forcat demokratike – forcat e durimit, që ta mundim krimin dhe kriminelët t’i vejmë para drejtësisë, për të dhënë llogari për krimet e bëra, që është parakusht kryesor për të ecur përpara në realizimin e synimeve tona kombëtare. Përgjigjja nuk është aq lehtë dhe e thjeshtë, kur, siç dihet, këto forca antikombëtare në gjithë hapësirën tonë kombëtare janë forcuar (me punë të pista dhe vepra

të liga) ekonomikisht dhe politikisht, por edhe kanë përkrahje të fuqishme jo vetëm nga armiqtë tanë shekullorë, por edhe nga struktura të caktuara të UNMIK-ut, që i komprometuan me ryshfet apo i frikësuan me kërcënime të llojllojshme.

Luftën kundër kësaj të keqe që po e gulfat kombin tonë çdo ditë e më shumë, duhet ta marrim seriozisht, kur dihet se kryekriminelët e kuq-nanoistët dhe “pionierët” e Enverit janë kriminel të regjur. Po t’i bëjmë një vështrim të thjeshtë veprimtarisë së tyre kriminele, do të përfundojmë se të gjithë të “zgjedhurit” e tyre që i kanë vu në “lista të zeza” për vrasje, kanë luajtur dhe po luajnë rol me rëndësi në Lëvizjen tonë për bashkim dhe çlirim kombëtar. Nanoistët dhe LBDK-istët e Kosovës, duke ditur se janë kurrkushi, se janë të padijshëm dhe të paautoritet, se për të parë nuk i njeh as mëhalla e lëre më Kosova, e vuan në përdorim strategjinë dhe taktikën e prijësve të tyre ideorë: E. Hoxha, K. Xoxe, M. Popoviqi, F. Nanos etj. Të vetmen mëryrë për t’u bërë “të parë”, e shihnin duke i vranë (me shpifje dhe me plumba) burrat më të mirë të kombit, që pastaj, me mjetet e njohura komuniste, të vihen në krye të vendit. Pengesë e parë për këto forca të djallit të mallkuar u bë intelektualit dhe gazetari i shquar-zëdhënësi i parë i UÇK-së, Ali Ukaj. E vrau në Tiranë pararoja e LPK-së, sepse ai nuk e përkrahu strategjinë e tyre të përvetësimit të Ushtrisë së Kosovës (“Ushtria e Kosovës”, i quante Adem Jashari njësitë guerile që drejtoheshin nga ai, Salih Çekaj dhe Zahir Pajaziti), me mjete komuniste, me marrjen e kalasë nga brenda. E vranë Enver Malokun mbrojtësin më të zëshëm të institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës. Pas shumë atentateve, e vranë Azem Hajdarin, se i demaskonte dhe i luftonte spiunët serbo-ruso-grekë dhe bënte përpjekje që me të gjitha mënyrat dhe mjetet ta ndihmonte forcimin e Ushtrisë së Republikës së Kosovës dhe krijimin e Shqipërisë Etnike. E vranë LPK-istët së bashku me nanoistët e LBDK-së Ahmet Krasniqin, pasi që punonte për ta bërë UÇK-në ushtri të institucionalizuar të Republikës së Kosovës - ushtrinë më të madhe dhe më të fuqishme të Gadishullit Ilirik, ushtri kjo që do ta çlironte vetë Kosovën dhe Viset tjera shqiptare.

Nanoistët dhe LBDK-istët pasi nuk arritën t’i vrasin gjatë luftës të gjithë ushtarakët e zotë që i njihnin institucionet e Republikës së Kosovës dhe që treguan aftësi dhe suksese në luftën çlirimtare të Kosovës, po i vrasin pas çlirimit të Kosovës. E vranë ushtarakun e shquar Ekrem Rexhën (komandant “Drinin”), se gjatë luftës nuk pranoi

të bëhej argat i tyre, ndërsa pas lufte i frikoheshin autoritetit dhe të dhënave që ai i kishte për veprimtarinë e tyre antikombëtare. Për të njëjtat qëllime, i vranë edhe komandantët e UÇK-së dhe veprimtarët e shquar të LDK-së Smajl Hajdarajn dhe Ukë Bytycin. Ndërsa lista e veprimtarëve të shquar të LDK-së dhe njerëzve të penës që u vranë nga nanoisto-çetnikët e gjorë nuk ka të sosur. U vra intelektualit dhe veprimtari i shquar Xhemal Mustafa, në pikë të ditës, para derës së shtëpisë, dhe organet e policisë dhe të drejtësisë ndërkombëtare dhe të vendit, as që bënë përpjekje për t'i qitur para drejtësisë dorasit e kësaj vrasje të rënd politike. U vra gazetari i “Botës sot” Bekim Kastrati dhe pjesëtari i Presidencës së Kosovës Besim Dajaku, dhe u plagos për vdekje bashkëluftëtari i Adem Jasharit, Gani Geci, ndërkaq organet e hetuese po i lanë të lirë kriminelët për të bërë edhe mëtej krime. U rrëmbye dhe u vra Haki Imeri nga policia sekrete e UÇK-së, që e komandonte Sabit Geci, dhe organet e ndjekjes në Kosovë nuk ndërmorën asgjë për t'i dënuar kriminelët, edhe pse kanë mjaft të dhëna për ta. U vranë dhe po vriten dëshmitarët që e thanë të vërtetën në procesin gjyqësor të “Grupit të Dukagjinit”, dhe Derek Çapell nuk do, apo nuk guxon të thotë të vërtetën, se vrasjet e dëshmitarëve nuk mund të konsiderohen ndryshe, pos vrasje politike. Pra, kush ka logjikë dhe arsye të shëndosh, e ka të qartë se dëshmitarët po vriten nga kriminelë profesionistë, të paguar nga familjet e të dënuarve në procesin e “Grupit të Dukagjinit”. Por, zotëri D. Çapel, me vetëdije, i jep tjetër karakter dhe kahje këtyre, vrasje të rëndë politike, kur thotë se “nuk di për motivin e këtyre vrasjeve”.

Vritet Burri i madh i kombit, kolonel Tahir Zemaj, me gjithë djalë dhe nip, në mes të rrugës, para dhjetëra njerëzve, dhe policia e UNMIK-ut dhe SHPK-ja nuk paskan “informata” se kush duhet të jenë kriminelët, dhe nuk po “dikan” se për çfarë motivesh është bërë ky krim, krimi më i rënd pas luftës. UNMIK-u i paguan shumë shtrenjtë informatat që bëjnë të mundshme kapjen e kriminelëve që bënë disa vrasje mbi pjesëtarë të pakicës serbe në Kosovë, por të njëjtën gjë nuk e bënë edhe për vrasjet e burrave më të shquar të kombit tonë. Zotëri Çepell (dhe të tjerët) duhet ta kenë të qartë, se po ta luanin këtë rol, që po e luajnë sot në Kosovë, në vendin e tyre, opinioni i vendeve të tyre do t’ua bënte jetën e padurueshme dhe do t’i detyronte së paku të japin dorëheqje.

Siç po shihet, Kosova dhe çështja shqiptare janë të rrezikuara nga shumë drejtime.

Duhet ta kemi të qartë, se e keqja vetvetiu nuk largohet. Po qe se deri tash nuk e kemi kuptuar se forcat antikombëtare janë të organizuara në nivelin më të lartë për të na sjellë humbje dhe dështime, dhe po që se forcat e durimit nuk organizohen sa më parë, në nivelin më të lartë, për ta fituar luftën mbi të keqën dhe të ligën që po mbretëron në gjithë hapësirën ton kombëtare, ne nuk meritojmë të hamë bukë, por duhet të hamë dushk e barë.

Forcat demokratike, forcat që i krijuan themelet e shtetësisë së Kosovës dhe e ndërkombëtarizuan çështjen e Kosovës, pra, me një fjalë, forcat e durimit, duhet të bashkëpunojnë me forcat demokratike në gjithë hapësirën tonë kombëtare, dhe ta ndihmojnë njëra-tjetrën në të gjithë lëmenjtë e jetës. Të caktohen detyrat parësore dhe dytësore. T'i gjejnë aleatët në Bashkësinë e shteteve evropiane, dhe të kërkojnë përkrahjen e tyre morale dhe materiale. Të demaskohen kriminelët serbë, maqedonas dhe shqiptarë, se kriminelët janë vëllezër, e kanë një gjuhë të përbashkët, e kanë gjuhën e forcës dhe kanë karakterin e dhelprës dhe të qenit. Të përkrahen moralisht dhe materialisht familjet e dëmtuara nga kriminelët e të gjitha ngjyrave. Në veçanti, të përkrahën familjet shqiptare, që u rrëmbyen të dashurit e tyre nga këmishëzinjtë e UÇK-së së XH.Halitit & H. Thaçit - R. Haradinaj, pasi që xhambazët e PDK-së dhe AAK-së, të tubuar në "tri shoqatat e dala nga lufta", po bëjnë presione të llojllojshme mbi ato familje për ta mbyllur gojën. Forcat demokratike që gjenden në Parlamentin e Kosovës, e kanë për detyrë që sa më parë të nxjerrin ligjin (të bëjnë përpjekje maksimale) për të caktuar prejardhjen e pasurisë së qytetarëve të Kosovës. Qytetarët e Kosovës do ta humbin besimin shumë shpejtë në subjektet politike dhe shtetërore, po që se të zgjedhurit e tyre i mbyllin sytë dhe veshët para keqpërdoruesve të një pjesë të lidershipit shqiptar që u bënë pasanikë të fuqishëm të Kosovës, edhe pse para luftës nuk kishin asgjë, ishin proletarë që i ushqenin shoqatat humanitare të shteteve të Evropës Perëndimore. Të krijohen lidhje bashkëpunimi me afaristë demokrat dhe atdhetarë, kudo që gjenden në vend dhe jashtë vendit, që edhe ata të japin kontributin e tyre në realizimin e synimeve tona kombëtare. Të demaskohen dhe të ndjekën penalisht bartësit e krimit ekonomik në Elekrto-energjetikën e Kosovës. Të demaskohen dhe të shkarkohen nga vendet udhëheqëse të Universitetit të Prishtinës rrogëtarët H. Thaçit dhe R. Haradinajt, që këtë institucion të rëndësishëm të kulturës dhe të arsimit e bënë pronë

personale të klaneve dhe subjekteve të tyre politike. Të mbrohet ministri legjitim i Shëndetësisë, zotëri Baliqi, i cili pa kurrfarë të drejte e shkarkoi argati i H.Thaçit, Bajram Rexhepi, vetëm pse mori hapa të guximshëm për ta nxjerrë Shëndetësinë e Kosovës nga humnera që e futi Pleurat Sejdiu & kompani, dhe që nuk pranoi të bëhet argat i PDK-së dhe AAK-së. Të mblidhen të dhënat dhe dëshmitë e qytetarëve që u kërcënuan, ose ua rrëmbyen të afërmit e tyre kriminelët e huaj apo kriminelët tanë. Të përkthehet i tërë materiali propagandistik i shërbëtores së Beogradit, Athinës dhe Moskvës - „Kosova-pres”-i, dhe t’i dërgohet organeve të ndjekjes, sepse të gjitha vrasjet politike që u bënë, ju parapriu një propogandë dhe shpifje e shfrenuar nga gazetarët-sahanlëpis të „Kosova-pres”-it, të gazetave të Sorrosit, dhe të mafisë së kuqe ndërkombëtare, që botohen dhe shpërndahen në Kosovë e diasporë, për t’i helmuar dhe verbuar mendjeshkurtët, zemërzinjtë dhe shpirtëkatilët. Të krijohet sa më parë një shoqatë humanitare në gjithë hapësirën tonë kombëtare dhe në diasporë, që do të merrej me përkujdesjen e familjeve të heronjëve dhe martirëve tanë, (edhe për shkollimin e fëmijëve të tyre) që u vranë që nga viti 1997 (gjatë luftës dhe pas luftës) nga naoisto-çetnikët e gjorë, me atentate ose me tradhti.

Vetëm organizimi ynë (i forcave të durimit) në nivelin e duhur, duke i kryer detyrat me përgjegjësi dhe ndërgjegje të lartë, do të na sillte fitoren mbi forcat e krimit të organizuar në gjithë hapësirën tonë kombëtare, pra mbi nanoisto-çetnikët e çartur. Por është ligj i Zotit, se pa punë nuk ka suksese. Pra, forcat demokratike të Kosovës, forcat e durimit, në krye me LDK-në, kanë përgjegjësi njerëzore, politike dhe kombëtare, që luftën kundër krimit të organizuar ta organizojnë dhe ta bëjnë të fuqishme, që kriminelët e mëdhenj dhe të vegjël t’i vëmë para organeve të drejtësisë. Populli ynë u tregua dhe po tregohet largpamës, i drejtë dhe intelegjent, kur kriminelët, vasalët dhe tradhtarët që punuan dhe po punojnë për interesa të huaja i “rrahu” dhe po i rrah me mjete shumë të përshtatshme, me votën e tij të lirë. Populli ynë i rrah dhe i rrëzoi nga pushteti stalinistët e Shqipërisë, këtë farë të keqe ruse, me demonstrata dhe me votën e tij të lirë. Fatkeqësisht, udhëheqja e PDSH-së bëri gabime të rënda dhe me fajin e saj e rimorën pushtetin stalinistët, në krye me Nanosin. Edhe në Kosovë, populli ynë i rrah „bishtat” e Nanosit në tri zgjedhjet e pasluftës që u bënë në Kosovë. Sivjet do të mbahen zgjedhjet e katërta, zgjedhjet vendimtare që do të vendosin se a

do të ecën përpara Kosova drejt realizimit të synimeve, ose do të shkojë drejt humerës. Fitorja e thellë e forcave të durimit, në krye me LDK-në, Kosovës dhe popullit të saj do t'ia hap dyert e zhvillimit dhe përparimit. Qytetarët e saj do ta gëzojnë lirinë. Forcat antikombëtare, forcat e kimit të organizuar, rrogarët e Nanosit, të Sorrosit dhe të Xhinxhiqit, do t'i rrahë populli me „guxhuma kresë”, që më kurrë të mos u bjerë ndërmend të kërkojnë pushtet. Kryekriminelët dhe kriminelët do ta marrin dënimin e merituar. Ata ia kanë siguruar vetes, sa të jenë gjallë, mallkimin, injorimin, faqen e zezë, dhe veshmbathjen dhe ushqimit pa pagesë në shtëpinë përmirësuese të Dubraves. Populli ynë është i urtë, i zgjuar dhe human. Ai do të gjejë forma dhe mjete për t'i shëruar këta kodoshë, ahmakë, të sëmuarë psikikë dhe të marrë, që të huajt dhe djalli ua ka mbushur mendjen se duhet të jenë të parë, shtetarë, pushtetarë, pasanikë të Kosovës, se ata duhen të bëjnë çka të duan me Kosovën, me njerëzit dhe pasurinë e saj. Pra, fitorja e forcave demokratike- forcave të durimit, do të ndikonte te qendrat e vendosjes ndërkombëtare, për t'ia njohur Kosovës pavarësinë e shpallur.

Pra, lufta kundër kimit të organizuar, lufta kundër kësaj të keqeje të madhe që e ka kapluar kombin tonë, është me rëndësi të madhe kombëtare. Ajo do të jetë e rëndë dhe e vështirë, por gjithsesi do ta fitojmë, se në anën tonë është i Madhi Zot, i cili garanton se „...kriminelët do t'i poshtërojnë dhe do t'i dënojnë në këtë botë dhe në botën tjetër.”

Botuar në “Bota sot”, më 10-12 janar 2004

KAPITULLI I PARË

ÇKA PO NDODH ME SHQIPTARËT

KAH PO SHKON KOSOVA

ÇKA PO NDODH ME SHQIPTARËT?!

Po që se i vështrojmë ngjarjet që po ndodhin në gjithë hapësirën tonë kombëtare, do të vërejmë se jemi futur në një krizë shumë të rrezikshme, krizë kjo që do të ketë pasoja të paparashikueshme për qenien tonë kombëtare. Mafia politike dhe ekonomike, së bashku me krimin e organizuar, po forcohen çdo ditë e më tepër, ndërsa traditat dhe zakonet tona pozitive me të madhe po shkatërrohen. Varfëria po futet me të madhe në dyert e shtresave të gjera të shqiptarëve, ndërsa pasuria po rritet në duart e xhambazëve politikë, mafiozëve dhe argatëve të tyre, që po arrijnë aty këtu të behën edhe faktorë që po ju shitet fjala. Dhe, si rrjedhim i gjithë kësaj gjendjeje të mjerë, kemi tjetërsimin e shqiptarëve, sëmundje kjo vdekjeprurëse, pasojat e së cilës është vështirë të tejkalohen.

Shtrohet pyetja: A mund ta ndryshojnë këtë gjendje të mjerë njerëzit pa fytyrë, dyfytyrëshit, rrahagjoksët, kameleonët, bajraktarët e farës ruse, "pehlivanët" e Nanosit, karrieristët, pseudodemokratët, ateistët, "të merituarit", pseudopatriotët, të pamoralshmit dhe llumi i shoqërisë shqiptare ?! Ata që pas çlirimit të Kosovës i përdorën të gjitha mënyrat dhe mjetet e lejuara dhe të pa lejuara. Po janë ata që e shfrytëzuan dhe e keqpërdorën gjakun e derdhur të luftëtarëve trima të UÇK-së dhe të martirëve të kombit, duke e lavdëruar e ngritur njëri-tjetrin në pozita udhëheqëse për "meritat" e mëdha që patën për çlirimin e Kosovës, edhe pse, siç dihet, ata kishin qenë para luftës, gjatë luftës dhe pas luftës instrumentë, argatë dhe rrogëtarë të Nanosit - argatit me krye e me këmbë të Athinës, Beogradit dhe qoftlarget.

Po ky llum i shoqërisë kosovare e rrjepën Kosovën edhe më tepër se që e rrjep Serbia. Sa qel e mëshel sytë, u bënë pasanikë të Kosovës me punë të pista. Dhe, sot gjithë ditën bëjnë ahengje, duke i llogaritur fitimet, nga monopoli (dhe kontrabanda) i duhanit, naftës (dhe derivateve të tij), alkoolit dhe veprimtarisë mafioze. Këta të pafytyrë, këta zemërgurë, këta kameleonë, këta qyqarë, tjetër flasin e tjetër punojnë. Kudo që takohen, me njerëz flasin (përrjargen) për pavarësinë e Kosovës, e punojnë kundër

interesave të qytetarëve të saj. Shtirën se ju dhemb zemra për shqiptari, por me të madhe punojnë kundër qenies sonë kombëtare. Flasin për dëshmorët e kombit dhe martirët e luftës, por as që e kanë hallin për familjet dhe fëmijët e tyre, që nuk i kanë të siguruara as gjërat elementare të jetës.

Është për t'u habitur se si është e mundur që njerëzit të tjetërsohen në këtë gjendje, ku vëllai se ka gajle për vëllain, kushëriri për kushëririn, fqinji për fqinjin, pasaniku për të varfrin. Shqiptarët deri tash nuk janë shërbyer me këto zakone të huaja që po na futën në jetën tonë të përditshme. Shqiptarët brez pas brezi, i kanë ndihmuar njëri tjetrit, duke i ndarë së bashku të mirat, por edhe hallet dhe gajlet e jetës. Vetëm në këtë mënyrë shqiptarët u bënë të pathyeshëm ndaj planeve dhe skenarëve antishqiptarë të çakajve të Ballkanit. Vetëm në këtë mënyrë edhe tash e tutje, mund t'i bëjmë të perealizueshme planet dhe skenarët e huaja në dëm të shqiptarëve. Por, këtë gjendje të mjerë, shqiptarët mundën dhe duhet ta ndryshojnë sa më parë, se kanë forca, kanë dije, kanë përvojë dhe kanë kapital, e mbi të gjitha, shqiptarët janë zemërbardhë, janë zemërgjerë dhe janë humanë dhe solidarë, tradita këto të trashëguara brez pas brezi.

Është e sigurt se tjetërsimi, kjo e keqe që po i nxinë shqiptarët, është një dukuri e përkohshme, është një protestë ndaj xhambazëve politikë dhe karrieristëve të sëmurë për pushtet, që u bënë pari dhe faktorë destabilizues të shqiptarëve, që u bënë pasanikë (sa qel e mshel sytë) në Kosovë dhe Viset tjera shqiptare, në saje të përvetësimit të gjakut të derdhur rrëke të dëshmorëve e martirëve të kombit dhe parasë së shqiptarëve që u dhanë për luftën dhe për ndihma humanitare.

Duhet shpresuar se tjetërsimi ynë shumë shpejtë do të zëvendësohet me organizim të mbarë nga njerëzit tanë të mirë, nga njerëzit tanë zemërbardhë, nga njerëzit tanë shpirtmirë, nga njerëzit tanë zemërgjerë, nga të gjithë ata që e besojnë dhe e adhurojnë të Madhin Zot. Nga ata që ishin për shumë vite veprimtarë të dalluar të çështjes tonë madhore, duke dalë në ballë të nismës "Japim për Zotin", për t'i ndihmuar familjet dhe individët në gjithë hapësirën tonë kombëtare, që kanë nevojë për ndihmë vëllazërore. Me siguri, shumë shpejtë kjo gjendje e mjerë që po mbretëron në gjithë hapësirën tonë kombëtare do të ndryshoj në të mirë, kur dihet se forca e brendshme e popullit tonë është shumë e madhe, po që se organizohet siç duhet. Ky aksion ka edhe një

rëndësi tjetër të madhe në këto rrethana historike, se do të dëshmojmë para botës se jemi komb me themel të fortë, që dimë të krijojmë dhe të mbajmë shtet, jemi popull human e solidar.

Shqiptarët deri tash kanë ditur të organizohen në të gjitha periudhat historike, kur qenia e tyre vihej në rrezik. Vlen të cekem disa prej tyre, që e mahnitën botën. Vitet e para të "90-tave, shqiptarët e Kosovës u kërcënuan me uri nga Beogradi, duke i larguar nga puna. Por shqiptarët nga Maqedonia dhe Kosova Lindore, shtrinë dorën e ndihmës vëllazërore, duke ndarë me ta edhe kilogramët e fundit të drithit dhe të miellit, ndërsa diaspora shqiptare ndau ndihma të konsiderueshme në të holla, artikuj ushqimor dhe veshmbathje që kishin nevojë. Nuk bënë të mos ceket edhe një organizim yni gjithëkombëtar që e mahni botën, si dëshmi, se edhe sot mund të bëhen organizime të ngjashme, për tejkalimin e kësaj krize të thellë, në të cilën na futën mendjeshkurtrit, karrieristët dhe tradhtarët.

Siç dihet, Kasapi i Ballkanit, me ndihmën edhe të shqipfolësve kokëkrisur (bajraktarëve të farës ruse dhe "pehlivanëve" të Nanosit) realizoi ëndrrën shekullore të Serbisë, kur për dy javë e bëri pastrimin etnik të Kosovës, por i Madhi Zot nëpërmjet NATO-s i bëri hi e pluhur planet dhe skenarët e Beogradit. Fatmirësisht, me punë dhe vepra shqiptarët u treguan para botës se kanë vetëdije të lartë kombëtare e politike, se janë popull human dhe zemërgjerë, që meriton ndihmën e faktorit ndërkombëtar, kur shqiptarët e Maqedonisë dhe ata të Shqipërisë i hapën dyert e shtëpive të tyre për vëllezërit e tyre nga gjaku nga Kosova, për ta ndarë me ta të mirën dhe të keqen.

Shtrohet pyetja: Jemi apo nuk jemi ne ata shqiptarët e para viteve të '90-a, jemi apo nuk jemi ne ata shqiptarët e viteve '98/ 99-a, kur secili prej nesh, në një mënyrë apo në një tjetër, me përjashtim të njerëzve të sëmurë e të çartur për pushtet dhe kolltukë, punuam pa u kursyer për realizimin e synimeve tona madhore?

Për shqiptarët që dinë të mendojnë, ende nuk ka përfunduar lufta. Kosova, Shqipëria, Maqedonia dhe Viset tjera shqiptare kanë nevojë për njerëz të idealeve të larta, njerëz që në emër të Zotit, (jo në emër të karrieristëve dhe spiunëve të ndryshëm) punojnë për të dalë në shesh e vërteta, për të fituar drejtësi. Vendi ynë ka nevojë për njerëz besimtarë që i udhëzojnë dhe i ndihmojnë bashkëkombësit e tyre për t'u larguar nga rruga e djallit, (që i futën bajraktarët e farës ruse dhe argatët e Nanaosit)

që i shpie në mossuksese, dështime dhe në faqe të zeza, e për ta marrë Rugën e të Madhit Zot, që i shpie në paqe e liri, në suksese e zhvillim, kënaqësi shpirtërore dhe përparim të gjithanshëm.

Shqiptarët kanë shumë punë për të kryer, po që se donë të bëhen qeveritarë të mirë të hapësirës së tyre kombëtare. Me shqiptarë të lodhur e të uritur nga skamja e nënçmimi, me shqiptarë kameleonë e me shumë fytyrë, me shqiptarë të përçarë në baza partiake e regjionale, me shqiptarë të tjetërsuar e zemëgurë, me politikanë hajna e mafiozë, me spiunë dhe tradhtarë, shqiptarët nuk kanë kurrfarë shansi të ecin përpara drejt fitoreve të reja. Shqiptarët duhet të ndryshohen rrënjësisht. Shqiptarët kanë nevojë për korrigjimin e veprimtarisë së tyre, çdonjëri duke u nisur nga vetvetja.

Ta besojmë, ta njohim dhe ta adhurojmë të Madhin Zot, duke e lutur që të na udhëzojë për punë dhe vepra të mbara. Ta lusim Zotin Fuqiplotë të na ndihmojë për ta hequr të keqen nga zemra. Të na ndihmoi i Gjithëmëshirueshmi të pendohemi për fjalën dhe punën e keqe, duke i kërkuar falje njëri-tjetrit. Të na ndihmojë All-llahu t'i zbusim zemrat, duke ua shtrirë dorën e ndihmës vëllazërore jetimëve, të sëmurëve dhe skamnorëve. Ta lusim Zotin e Gjithëdijshtëm të na ndihmojë ta themi të vërtetën kurdoherë, edhe po që se ajo do të ishte kundër interesit tonë personal.

Kemi shumë punë për të kryer, të fillojmë nga më e lehta. Sa më parë ta formojmë Shoqatën bamirëse "Japim për Zotin", që do të merret me mbledhjen e ndihmave dhe shpërndarjen e tyre në gjithë hapësirën tonë kombëtare. T'i formojmë qendrat e Shoqatës në gjithë hapësirën tonë kombëtare: Tirana, Prishtina, Shkupi, Bujanofci, Ulqini, Selaniku, duhet të jenë Qendrat kryesore për tubimin dhe shpërndarjen e ndihmave që i japin bashkëkombësit tanë kudo që jetojnë dhe punojnë në rruzullin tokësor. Ndërsa diaspora jonë e fuqishme, diaspora jonë zemërgjerë do të tregohet edhe këtë herë si shumë herë më parë, se është me zemër e me shpirt me Atdheun dhe njerëzit e saj, me siguri shqiptarët jashtë atdheut këtë herë do të jenë edhe më të organizuar, edhe më të fuqishëm, edhe më të bashkuar, sepse mjetet që do të tubohen, nuk do të tubohen në emër të individëve dhe as partive, dhe as krahinave të ndryshme të Atdheut, por do të tubohen në emër të All-llahut, Krijuesit Fuqiplotë, për bashkëkombësit, qytetarët e hapësirës tonë kombëtare, që kanë nevojë për ndihmë vëllazërore.

Të gjitha qendrat e Shoqatës që do të krijohen në hapësirën tonë kombëtare dhe në metropolet e Evropës, Amerikës dhe të Australisë, do të bashkëveprojnë për mobilizimin e shqiptarëve kudo që jetojnë dhe veprojnë për të marrë pjesë në këtë aksion gjithëkombëtar, për ta ndihmuar çdo familje dhe individ që ka nevojë për ndihmë, për ta përballuar varfërinë e skajshme që po na kërcënon me katastrofë, me shembje si popull dhe si komb!

Botuar në „Bota sot” në prill 2006

KAH PO SHKON KOSOVA

Kosova e pasluftës, me halle të mëdha për shumicën e qytetarëve të saj për të siguruar kafshatën e gojës; Kosova e pasluftës, me politikanët me të komprometuar në historinë e saj, me pak përjashtime; Kosova e pasluftës, me pasanikë që u bënë të pasur sa çel e mbyll sytë, me punë të pista, gjatë luftës dhe menjëherë pas luftës!

Kosova me akademi dhe pa akademi, me intelektualë dhe me shumë pseudointelektualë, por askush nga "paria" e vendit nuk po i bën "hesap" për asgjë, edhe pse pseudointelektualët shtiren se janë të rëndësishëm shumë, ngaqë padronët e tyre ua kanë dhënë ca kolltukë sa për dekor politik dhe për asgjë tjetër.

Kosova me shumë „gazeta” dhe pa gazeta, me shumë „gazetarë” dhe me pak gazetarë, Kosova me shumë kanale televizive dhe me shumë burime të informimit, por shumë pak prej tyre merren me të vërtetën, me hallet e vërteta të qytetarëve, shumë pak merren me kurthet dhe humnerat që po ia përgatisin Kosovës dhe qytetarëve të saj të "sertit", të "merituarit", mafiozët, ata të cilët e ndanë Kosovën në sfera të interesit, për ta kullotur, sikur të ishte livadh që ua kanë lënë trashëgim prindërit.

Kosova me shumë „policë” dhe pa policë, Kosova me shumë „prokurorë” dhe pa prokurorë, Kosova me „sistem gjyqësor” dhe pa sistem gjyqësor, Kosova me „drejtësi” e pa drejtësi, Kosova me „pushtet” e pa pushtet, Kosova me „një qeveri” dhe me shumë qeveri! Kosova me kontraste dhe dallime të mëdha. Kosova e veshur me skanla nga skamja, Kosova e cullakosur nga "moda" dhe pasja.

Kosova me kriminelë të llojlojshëm, kriminelë urdhërues dhe kriminelë dorasë. Kosova me kriminelë serbë, me kriminelë shqiptarë dhe me kriminelë rumunë. Kosova me kriminelë të privilegjuar, por më të privilegjuarit prej të gjithëve po shihet se janë kriminelët "patriotë". Ata që u vënë nën urdhrat e partiakëve të "shtirë", „xhahilë” dhe të "sertë". Ata që për hatër të partisë dhe „pogllavicës”, bënë krime në pikë të ditës, të maskuar me maska, por në të shumtën e rasteve edhe pa

maska, duke pushkatuar veprimtarë të dalluar të Kosovës, për të vetmin shkak se ata kishin autoritet ku jetonin dhe punonin, se ishin veprimtarë të dalluar, pra i donte populli.

Sa çudi! Çfarë kohe kemi mbërri! Për këta burra të fortë të kombit, të cilët u vranë vetëm pse e donin Kosovën më tepër se jetën e tyre, nuk interesohet askush nga kompetentët, së paku për t'i zbuluar kriminelët, për t'ua dhënë dënimin e merituar që ua shuan jetën! Po këta kriminelë, të zgjedhur nga mafia për "trimëri", shëtisin të lirë kah ua do zemra, syri dhe këmba, për të bërë ahengje nëpër vende turistike, sepse kanë bërë pasuri, kanë zënë pozita, kanë bërë "emër", besa edhe i kanë "pastruar" biografite e pista, me "nishana" në kraharror, apo me "tituj" të lartë shkencorë që ua siguroi funksioni.

As drejtësia e vendit, as ajo ndërkombëtare nuk po kanë kohë të merren me kriminelët e "Cërna rukës serbe", të cilët vranë, dhunuan dhe masakruan qytetarë të pafajshëm të Kosovës, sepse ashtu po e do "politika" dhe "siguria" e vendit!?

Kosova e lodhur nga skamja dhe mjerimi, por e shastisur nga gënjeshttrat dhe premtimet e kota të xhambazëve politikë, dhe "bijve të zgjedhur" të malësisë e të rrafshit, të xhunglës dhe moçalit, të partive "nënë" dhe partive "njerë".

Kosova me një qeveri zyrtare, Kosova me një qeveri nën hije, Kosova me shumë qeveri, Kosova me shumë „pushtet” e pa pushtet!

Kosova në kryqin e rrugëve, tash e sa kohë nuk po luan nga vendi! A thua cilën rrugë do ta marrë?! Ka mbetur shumë punë për të kryer dhe shumë mund për të bërë njerëzit e devotshëm të Kosovës martire, që ajo ta marrë rrugën e shpëtimit, Rrugën e të Madhit Zot, rrugën e drejtësisë dhe të së vërtetës, atë rrugë që do të sjellë ndryshime të mëdha në Kosovë, ku qytetarët e saj do ta ndryshojnë vetveten, duke mos qenë më robër të zotave njeri, parakusht ky i rëndësishëm për të merituar mëshirën e Mëshiruesit, Zotit të botëve, që të na ndërrojë gjendjen e mjerë në të cilën gjendemi.

Pra, Kosova do të marrë rrugën e suksesit dhe përparimit, rrugën e faqes së bardhë, vetëm atëherë kur në Kosovë dhe në gjithë hapësirën tonë kombëtare të forcohen forcat e së vërtetës, forcat që ia duan të mirën vendit, besimtarët të sinqertë që i besojnë Një Zoti, All-llahut të Gjithëfuqishëm dhe të Gjithëdijshtëm, forcat që nuk ua kanë frikën kriminelëve dhe mafiozëve, por, përkundrazi, do të kenë aftësi dije, forcë

dhe trimëri për t'ua treguar se ku e kanë vendin këta plangprishës të Kosovës.

Vetëm atëherë kur Kosova të gjejë forca për t'ua dhënë dënimin e merituar forcave të territ, forcave të faqeve të zeza, forcave të krimit, forcave të manipulimeve të llojllojshme, bashkësia ndërkombëtare do të detyrohet (miqtë dhe armiqtë tanë) ta pranojnë pavarësinë e plotë të Kosovës.

Pra, vetëm atëherë kur shqiptarët tregojnë zotësi për të krijuar shtet ligjor, do të çmohen dhe do të konsiderohen aleatë të denjë të qendrave të vendosjes ndërkombëtare. Pra, vetëm atëherë duhet shpresuar se gjaku i derdhur i bijve më të mirë të kombit, gjaku i dëshmorëve nuk do të shkojë huq. Vetëm atëherë duhet shpresuar se Kosova do ta gëzojë dhe do ta fitojë pavarësinë e plotë dhe të merituar, pavarësinë për të cilën shumë gjenerata dhe burra të fortë nuk kursyen asgjë nga jeta e tyre.

Kriminelët janë të humbur! Përfundim i keq po i pret!

Botuar në "Bota sot", më 21 gusht 2007.

FAJIN KOSOVËS IA KANË PARTIAKËT E "SHTIRË" TË DEHUR NGA EGJRA PARTIAKO-RAJONALE

Kosova e pasluftës edhe pse e çliruar nga robëria serbo - jugosllave, po përballët me halle dhe probleme të mëdha jetësore. Varfëria e skajshme po rritet çdo ditë e më tepër, ndërsa pasuria marramendëse po grumbullohet në xhepat e një grupi njerëzish, të cilët Kosova i njeh si tregtarë dhe politikanë të kohës së sundimit të kryekasapit të Ballkanit, apo tregtarë dhe politikanë të periudhës së pasluftës, që i qiti në dritë QPK e H. Thaçit dhe pasueset e saj.

Edhe sistemi i arsimit dhe i shëndetësisë janë plagosur rënd nga të korruptuarit, që ishin të zgjedhurit e partisë e të mbrojtur nga partiakët e „shtirë”, „xhahila” e të „sertë”. Për ekonominë as që duhet të flasim. E mjaftueshme është të përmendet vetëm Elektroekonomia. A nuk është krim mbi çdo krim se në çfarë gjendje e sollën partiakët e "shtirë" dhe "sugarët" e tyre, së bashku me ndërkombëtarët naivë, këtë degë të rëndësishme dhe të fuqishme të ekonomisë së Kosovës?!

Por, problemi më i rëndë i qytetarëve të Kosovës sot është stresi, frika dhe pasiguria shpirtërore. Solidariteti dhe ndihma vëllazërore që ishte dikur (kur ishim të robëruar nga serbo-jugosllavët), virtyt yni fetar dhe kombëtar, po zëvendësohet me tëhujsim. Raportet familjare dhe fqinjësore po ftohen dhe po prishën.

Me një fjalë, tëhujsimi i shqiptarëve po e shkreton shpirtin dhe zemrën e tij, çka dikur, me plot të drejtë, konsiderohej edhe nga të huajt se shqiptarët janë solidarë, zemërgjerë dhe shpirtmirë.

Pse na gjeti kjo e zezë dhe a mund të shpëtojmë nga këto telashe të mëdha që e kanë kapluar Kosovën (dhe të gjitha trojet shqiptare), është pyetje me vend, por përgjigja dhe ilaçi për tejkalimin e kësaj gjendjeje të mjeruar nuk është edhe aq i lehtë dhe i shpejtë.

Për të gjitha këto të liga që e gjetën Kosovën, fajtorë janë partiakët e "shtirë". Është e ditur se suksesi i një shteti varet nga politika dhe puna konkrete e qeveritarëve dhe subjekteve politike të atij shteti. Shtrohen pyetjet konkrete: Sa të mira u sollën qeveritarët e Kosovës së pasluftës

qytetarëve të saj dhe sa të mira u sollën njerëzve të tyre? Kush u shkel dhe kush u favorizua gjatë sundimit të këtyre qeveritarëve? Sa u sollën siguri, paqe dhe të mira materiale qytetarëve të Kosovës partiakët dhe kryepartiakët e subjekteve politike të Kosovës? Sa premtuan dhe sa i realizuan premtimet e tyre?! Sa të holla të donatorëve të ndryshëm (të huaj) i shfrytëzuan qytetarët e Kosovës dhe sa të holla hynë në xhepat e politikanëve tanë?! Nga iu erdhi gjithë kjo pasuri politikanëve tanë, kur dihet se para luftës ishin me duar në xhepa?! Po, Parlamenti i Kosovës dhe sistemi i drejtësisë, së bashku me policinë e vendit dhe atë ndërkombëtare, çka bënë për ndryshimin e kësaj gjendjeje të mjerë?! Ku janë ligjet e miratuara dhe sa funksionojnë ato ligje për ta luftuar krimin e organizuar. Kush e rropi dhe kush po e rrjep Kosovën e pasluftës?!

Këto janë vetëm ca pyetje që presin përgjigje. Qytetarët e Kosovës, me pak përjashtime, dinë t'u përgjigjen këtyre pyetjeve, por janë të pafuqishëm për të ndryshuar diçka nga kjo gjendje. Janë të pafuqishëm për ta luftuar dhe ndërruar këtë gjendje, sepse politika dhe partiakët e "shtirë" të vendit dhe përkrahësit e tyre (faktori ndërkombëtar), nuk po duan ndryshimin e kësaj gjendjeje.

Dorën në zemër, të huajt nuk mund ta ndërrojnë këtë gjendje, sepse frikohen (dhe kanë arsye për këtë) se nuk do ta kenë përkrahjen e popullsisë së Kosovës, kur në shumë raste partiakët e "shtirë" e kanë treguar "forcën" e tyre, duke gjetur apo shpikur një shkak për manipulimin e popullsisë, duke i bllokuar rrugët e qyteteve të Kosovës me „simpatizuesit” e tyre të dehur nga egjra partiako - rajonale, që ende ka shumë të sëmurë nga kjo egjë, veçmas naivët dhe kokëboshët.

Pra, ndërkombëtarët në Kosovë kanë arsye që nuk duan ta "fusin therën në këmbë të shëndoshë", sepse atëherë do ta humbin rahatën dhe sigurinë e tyre personale! Ndërsa, të kërkosh ndërrimin e kësaj gjendjeje prej atyre (partiakëve të shtirë) që vetë e kanë krijuar këtë gjendje për ta bërë Kosovën "utrinë katundi", për ta dhe njerëzit e tyre, është joserioze dhe qesharake.

Shtrohet pyetja se çka është bërë në Kosovën e pasluftës për familjet e dëshmorëve dhe të martirëve (të masakruarve dhe të pushkatuarve me atentate), që së paku fëmijët e tyre të mos ndihen jetimë. A thua do t'i kenë kushtet e shkollimit të njëjta me fëmijët e partiakëve të "shtirë", apo së paku me fëmijët e partiakëve "papagaj"?!

Botuar në " Bota sot", më 23 gusht 2007

PSE NDODHËN NGJARJET TRAGJIKE NË KOSOVË

”O ju që besuat, vazhdimisht të jeni dëshmues të drejtë për hir të Allahut edhe në se është kundër (interesit) vetvetes suaj, kundër prindërve ose kundër të afërmeve, le të jetë ai (për të cilin dëshmohet) pasanik ose varfanjak, sepse Allahu di më së miri për ta. Mos ndiqni, pra, emocionin e t’i shmangeni drejtësisë...” cituar nga KUR’AN-i, Surja, en Nisaë, ajeti 135.

Nuk është e vështirë për ta kuptuar se Kosova dhe populli ynë ka shumë armiq të shpallur e të pashpallur, të haptë e tinëzarë, të kuq e të zinj, të vegjël e të mëdhenj, të dijshtëm dhe të padijshtëm, me shkollë e pa shkollë, por ndër ta më të ligjtë dhe më të rrezikshmit ishin dhe janë ata që i përkasin pjellës së keqe, që u lindën dhe u rritën në truallin tonë. Janë ata shqipfolës që i përkasin ”farës ruse”- farë e keqe, e mbjellë nga bolshevikët rusë dhe nga çetnikët e kuq serbo-malazez, që populli ynë i njeh me emra të posaçëm, varësisht se për cilin kryekriminel punuan. Ishin titisto-rankoviqisto-enveristët e paraluftës dhe pasluftës, (Luftës së Dytë Botërore) ata që punuan për interesa të huaja në dëm të interesave tona kombëtare. Mjerisht, shumica e shqiptarëve tek në vitet e para të ‘90-ës, e kuptuan tradhtinë e shumëfishtë të lidërshit shqiptar që punuan për interesa të Beogradit, Moskës dhe të Athinës e në dëm të interesave tona kombëtare.

DJATHTIZMI SHQIPTAR LUFTOHET SË BASHKU NGA BEOGRADI DHE TIRANA PËR NJË GJYSMË SHEKULLI

Fatqekësisht, me rrëzimin e statujave të Enverit, Stalinit dhe Leninit në Shqipëri dhe fillimit të procesit të zhbërjes së Jugosllavisë së Versajit-Avnojit, nuk u bënë ndryshime të thella në shoqërinë shqiptare. Djathtizmi shqiptar i luftuar së bashku nga Beogradi dhe Tirana për një gjysmë shekulli, ishte i pamundur të ringjallej për një kohë të shkurtër. Në pushtetin demokratik të Shqipërisë u futën edhe ato forca që nuk e kishin vendin aty, ku për rrjedhim pati që demokracia e brishtë e Shqipërisë të sulmohej nga jashtë dhe nga brenda me mjet perfide. Siç dihet, Shqipëria u kall nga stalinistët shqiptarë, bandat kriminele greke, hajna dhe rrugaçë shqiptarë dhe enveristë kosovarë të mbledhur rreth LPK-së së Xhavit Halitit dhe Ibrahim Kelmendit .

Fatmirësisht, populli ynë i shumëvujtur nga robëria serbo-jugosllavo-komuniste, procesin e zhbërjes së Jugosllavisë e shfrytëzoi si është më së miri. Formimi i LDK-së, Pajtimi i gjaqeve, Deklarata Kushtetuese, miratimi i Kushtetutës së Kaçanikut, përfundimi me sukses i Referendumit për Pavarësinë e Kosovës, mbajtja e zgjedhjeve parlamentare dhe presidenciale, formimi i institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, formimi i njësive të para guerile nga LDK-ja, të komanduara nga komandantët Adem e Hamzë Jashari, Salih Çeku dhe Zahir Pajaziti, ndërkombëtarizimi i çështjes së Kosovës dhe mospranimi i konfrontimit me ushtrinë serbo-jugosllave në vitet e para të '90-ës, ishin fitore të çmuara të popullit tonë dhe udhëheqjes së tij në krye me presidentin e Republikës së Kosovës, dr. Ibrahim Rugova.

Dihet se Kosova u çlirua nga NATO-ja, kur qendrat e vendosjes ndërkombëtare i detyroi i Madhi Zotë për të ndërmarrë aksione luftarake kundër Serbisë, këtij shtetit kolonialist, që i përgjaku sllovenët e kroatët dhe i masakroi dhe bëri përpjekje të mëdha për shfarosjen e boshnjakëve dhe shqiptarëve të Kosovës. Procesi i zhbërjes së Jugosllavisë, edhe pse ende nuk ka përfunduar, ndryshime të mëdha u bënë në Gadishullin Ilirik. Sllovenët, kroatët dhe boshnjakët po i ndërtojnë shtetet e tyre të pavarura. Serbia është futur në krizë të thellë politike dhe ekonomike, ndërsa sllavët e Maqedonisë kanë filluar ta kuptojnë se pa shqiptarë nuk mund të ketë kurrfarë shteti të pavarur në Maqedoni. Të vetmit ne shqiptarët po i biem daulles së vjetër me „nakamin” e muzikës sllave dhe greke, dhe nuk po vetëdijesohemi se ku po na shpie kjo lojë, që po bëhet

për t'i kënaqur orekset shovene të Beogradit dhe Athinës. Fatmirësisht, rrethanat ndërkombëtare edhe më tutje do të mbeten në favorin tonë, po që se forcat demokratike të vendit forcohen deri në atë shkallë, sa që forcat antishqiptare, në krye me Nanosin, Thaçin, Hajradinajn dhe argatët e tyre sorosët, i marrin „gugjumat kresë” në zgjedhjet e këtij viti, siç i mori Qosja më herët, dhe kështu votuesit me votën e tyre të lirë, ua caktojnë vendin pas dere, se aty u takon, e jo në ballë të oxhakut, ku ia kanë vënë syrin.

Këto ndryshime cilësore që u bënë në Gadishullin Ilirik në fillimin e mileniumit të tretë, nuk po njihen dhe me të gjitha forcat dhe mjetet po luftohen nga mbeturinat e komunizmit serbo-shqiptaro-rus dhe aleatëve të tyre. Kosova është bërë arenë e luftës në mes të së mirës dhe të së keqes, në mes të së bukurës dhe të së shëmtuarës, në mes të dritës dhe territ. Dhe, mu për këtë ndodhën edhe ngjarjet tragjike më 17-18 mars në Kosovë.

Nuk ka dyshim se plagosja e një të riu serb, bllokimi i rrugës kryesore Prishtinë–Shkup nga serbët dhe mbytja e tre fëmijëve shqiptarë si pasojë e ndjekjeve me qen nga kriminelët serb, nuk ishin shkaqet e ngjarjeve tragjike që u zhvilluan për dy ditë me radhë në Kosovë, por ishin vetëm shkas (të planifikuara dhe të realizuara nga qendra antishqiptare me seli në Beograd dhe filialet e saj në Tiranë dhe Prishtinë) që kishin për qëllim destabilizimin e Kosovës, ku si pasojë do të kishte dështimin që në start të përpjekjeve të faktorit ndërkombëtar dhe atij demokratik të vendit, për plotësimin e kushteve (tetë standardeve), që do të bënin të dështuara përpjekjet e Beogradit dhe miqve të tij për ndarjen (coptimin) e Kosovës, e do të bënte të domosdoshme njohjen e pavarësisë së Kosovës nga faktori ndërkombëtar.

Siç dihet, Beogradi dhe forcat e Nanosit në Kosovë (dy bishtat e PSSH-së: PDK-ja dhe AAK-ja), me të gjitha forcat po luftojnë kundër përpjekjeve të faktorit ndërkombëtar dhe forcave demokratike të vendit, që Kosova t'i plotësojë kushtet për njohjen ndërkombëtare të pavarësisë së saj. Dihet se vetëm presioni i madh i faktorit ndërkombëtar bëri që të „pajtohen ”të ashtuquajtuarat” partitë e dala nga lufta”, Kryeministri i Kosovës, dhe qeveria e Beogradit për të marrë pjesë në bisedimet teknike-ekipet profesionale të dy vendeve fqinje, Serbisë dhe Kosovës, për zgjidhjen e disa çështjeve me rëndësi për të dy vendet, njëra ndër të cilat është çështja e të zhdukurve, çështje kjo ndër më të ndjeshmet për

kriminelët e Beogradit dhe për krerët e dy bishtave të PSSH-së: PDK-së dhe AAK-së.

Marrja në mënyrë serioze me këtë çështje, do të bënte të domosdoshme të jepen sqarime dhe fakte të pamohueshme nga burime të ndryshme, (siç është Kryqi i Kuq Ndërkombëtar dhe shërbimet sekrete të shteteve të Evropës Perëndimore dhe të SHBA-së), për të gjithë të zhdukurit e luftës. Ndërsa kriminelët e luftës (urdhëruesit dhe dorasit e civilëve shqiptarë dhe jo shqiptarë), do të merrnin dënimin e merituar nga organet e drejtësisë së vendit apo atij ndërkombëtar (Hagës). Pra, këtu duhet lypur (në këtë çështje) njërin ndër dy shkaqet kryesore të ngjarjeve tragjike që ndodhën në Kosovë. Shkaku i dytë është i natyrës strategjike, që ka të bëjë me planet dhe skenarët serb për dështimin e faktorit ndërkombëtar në Kosovë dhe plotësimin e kushteve dhe rrethanave për ndarjen dhe copëtimin e saj.

Por, politika e gabuar e qendrave të vendosjes ndërkombëtare, që kanë të bëjnë me shumë çështje jetike të popullit të Kosovës, siç janë: a) Mosangazhimi i faktorit ndërkombëtar për shkatërrimin e qendrës së krimit të organizuar politiko- ekonomik (që drejtohet nga SHIK-u i PDK-së dhe i AAK-së), edhe pse kanë njohuri dhe fakte të shumta për veprimtarinë e tij kriminale, ndërsa Serbia botërisht ka pranuar se spiunët e saj janë të kyçur në të gjitha subjektet politike dhe shtetërore të Kosovës (e pse të mos jenë spiunët e saj edhe në subjektet ndërkombëtare që veprojnë në Kosovë?!). b) Përkëdhelja e qeverisë serbe, në vend të presioneve të fuqishme për ta detyruar të bashkëpunojë me Gjyqin e Hagës, që të mos përzihet në punët e brendshme të Kosovës, të mos krijojë sistem paralel në Kosovë dhe të mos i përkrahë paramilitarët e Sheshelit dhe çetnikët e kryekasapit të Ballkanit, që po e tollovitin Kosovën së bashku me nanoistët mendjeshkurtër dhe kokëkrisur. c) Çështja e privatizimit dhe politika zhvillimore dhe shumë çështje të tjera që kanë të bëjnë me shumë afera të pista, ku në to morën pjesë së bashku vendas dhe ndërkombëtarë dhe kështu autoriteti i UNMIK-ut u njollos tepër rëndë. Pra, edhe këto dështime të faktorit ndërkombëtarë, ishin faktorë të rëndësishëm që ndikuan në realizimin e këtij skenari kundër-shqiptar, kundër-demokratik dhe kundër-perëndimor të sigurimit të fshehtë serb me filialet e tij në Tiranë (SHISH-in) dhe në Prishtinë (SHIK-un).

FORCAT DEMOKRATIKE TË KOSOVËS, NË TË ARDHSHMEN, TË MOS BIEN NË KURTHET E KRYEKUQALOSHËVE SHQIPTARË

Për njerëzit e mendjes, edhe ngjarjet që u paraprinë ngjarjeve të fundit tragjike të Kosovës, siç është ardhja e papritur e Nanosit në Prishtinë, protestat e „shoqatave të dala nga lufta” për lirin e „çlirimtarëve” dhe „komandantëve” të UÇK-së që janë dënua për krime të luftës, shpikja e problemeve „për karrige” nga kryepëhlivanët e Nanosit në Parlamentiin e Koasovës, kishin të bënin me parapërgatitjet për këto ngjarje, që sipas llogarisë së mendjeshkurtërve të Kosovës do të sillnin ngadhënjimin e një varianti të „revolucionit” të llumproletariatit të Shqipërisë të vitit 1997 edhe në Kosovë.

Forcat demokratike të Kosovës dhe opinioni i gjerë, duhet të jenë syqelë, që në të ardhshmen të mos bien në kurthet e kryekuqaloshëve shqiptarë, që po i përgatisin me mjeshtri të përkryer. Fatkeqësisht, ca personalitete që kanë pasur autoritet dhe ndikim në LDK-në, kanë rënë në kurthet që ua përgatitën argatët e Nanosit. Kjo duhet të jetë mësim dhe përvojë e hidhur për ta dhe për të tjerët, që në të ardhshmen të konsultohen me të Zotin e Shtëpisë për çështjet e rëndësishme politike, para se të dalin në opinion.

Protestat e përgjakshme i sollën dëme të rënda Kosovës dhe çështjes shqiptare, e suksese politike së Beogradit, prandaj bie barrë e rënd mbi veprimtarët dhe atdhetarët që gjenden në të gjitha subjektet politike dhe shtetërore të Kosovës, të ndërmarrin hapa të përbashkët në tejkalimin e vështirësive në të cilën është hedhur Kosova nga spiunët serbo-greko-rusë, që veprojnë pa pengesa në të gjitha subjektet politike dhe shtetërore të Kosovës, në dëm të popullit shqiptarë e në dobi të Beogradit, Athinës, Moskës dhe aleatëve të tyre tradicionalë.

Forcat demokratike të Kosovës dhe njerëzit që dinë të mendojnë dhe të logjikojnë, janë në hall të madh si të tejkalohet kjo gjendje e mjerë në të cilën gjendemi. Në këto kushte dhe rrethana ekzistuese, nuk është edhe lehtë të luftohet në të njëjtën kohë me shumë armiq të Kosovës dhe të kombit shqiptar. Është detyrë parësore e LDK-së, t’i pastrojë radhët e veta, veçmas organet udhëheqëse nga karrieristë të sëmurë për pushtet, të korruptuarit, dhe argatët e fshehtë të pëhlivanëve të Nanaosit. Çdo anëtar i LDK-së ka për detyrë që të veprojë në terren për synimet tona madhore, duke demaskuar politikën përçarëse dhe antikombëtare të pëhlivanëve të Nanosit, që i kanë përvetësuar dy parti që veprojnë në Kosovë dhe

diasporë, duke i kthyer anëtarësinë e tyre në robër të thjeshtë të politikës antikombëtare të Nanosit dhe PSSH-së – motrës së vogël të Partisë Socialiste të Serbisë. Në të ardhshmen, anëtarët dhe simpatizantët e LDK-së, si dhe anëtarët dhe simpatizantët e partive tjera institucionale të Kosovës, nuk guxojnë të vazhdojnë me politikën e deritashme, që liderët e tyre politikë ta bëjnë fushatën zgjedhore, ndërsa ata vetëm të marrin pjesë në disa mitingje, ku liderët e tyre i shpallin objektivat partiake dhe kombëtare.

Dihet se edhe në PDK-në dhe AAK-në gjenden veprimtarë që kanë punuar në dobi të çështjes madhore kombëtare. Por, fatkeqësisht, zëri i tyre është shtetur. Është momenti i fundit për t'u zgjuar nga gjumi i egjërës komuniste, që i ka trullësuar dhe i ka bërë të pandjenja. Diferencimi në radhët e këtyre partive është më se i domosdoshëm. Po që se në këto dy parti nuk ka forca të shëndosha, që do të jenë të afta të organizohen për t'i larguar nga udhëheqja e tyre qendrore dhe lokale kryeperhlivanët dhe argatët e Nanosit dhe të Metës, individët që ia kanë bërë nga një argat çështjes së Kosovës, patjetër duhet të largohen nga ato parti, dhe botërisht të tregojnë shkakun e largimit të tyre. Përndryshe, edhe ata janë pjesëmarrës në veprimtarinë antikombëtare që po i bëjnë pehlivanët e Nanaosit dhe argatët e tyre.

Qendrat e vendosjes ndërkombëtare e kanë për detyrë ta ndërrojnë politikën e tyre të deritashme. Në radhë të parë, duhet bërë ndryshime në disa struktura të UNMIK-ut, ashtu siç duhet bërë ndryshime të mëdha në SHPK dhe TMK, e sidomos duhet të largohen ata persona që e keqpërdorën pushtetin në dobi interesave personale, duke punuar në dëm të forcave demokratike të Kosovës dhe në dëm të KFOR-it dhe UNMIK-ut, e në dobi të forcave destabilizuese të Ballkanit - çetnikëve të Beogradit dhe kuqaloshëve të Kosovës, që përmasat Nanosit janë të lidhura me Beogradin, Athinën dhe Moskën. Duhet ta kenë të qartë këto qendra se populli shqiptar nuk qëndron prapa forcave majtiste dhe prapa grupeve kriminele që i kanë krijuar ato forca në krye me Nanosin, në gjithë hapësirën tonë etnike. Prapa tyre është një grusht njerëzish të pa shpirt, se shpirtin ua falën djallit dhe kriminelëve, pasi që interesat momentale i bashkojnë me ta.

Opinionin ynë e ka të qartë se ishte Dan Everts ai që i favorizoi forcat staliniste në Shqipëri, si shpërblim që e kallën Shqipërinë, me parandë e Beogradit e të LPK-së dhe me bandat greke e rrugaçet shqiptarë

e enveristë kosovarë në krye me Xh. Halitin dhe I. Kelmendin. I njëjti shtrigan i favorizoi edhe argatët e Nanosit në Kosovë pas lufte, duke e falsifikuar rezultatit e zgjedhjeve nacionale. Pra këto forca nuk e kanë përkrahjen e popullit shqiptarë, por ato erdhën në pushtet në Shqipëri me përkrahjen e Beogradit, Athinës, Moskës dhe enveristëve të „pa kokë” të Kosovës. Ndërsa argatët dhe robët e Nanosit dhe të Metës na u bënë udhëheqës të subjekte politike dhe shtetërore të Kosovës, me përkrahjen e Nanosit & Compani dhe UDB-së së Beogradit e të Tiranës, dhe mafisë së kuqe ndërkombëtare. qendrat e vendosjes ndërkombëtare po që se kanë vendosur ta ndihmojnë Kosovën pa hile dhe popullin e saj të shumëvujtur, po që se sinjerisht duan ta ndihmojnë Gadishullin Ilirik dhe popujt e tij, duhet ta shikojnë të kaluarën e këtij Gadishulli. Nuk guxojnë t’i mbyllin sytë para një të vërtete të hidhur, se populli shqiptarë gjendet në këto kushte dhe rrethana të pa favorshme, mu nga shkak se qendrat e vendosjes ndërkombëtare në të kaluarën, nuk e përkrahën luftën e drejtë të popullit tonë për liri dhe pavarësi, por e përkrahën politikën gllabëruese të Rusisë dhe fqinjëve tanë, për copëtimin e territoreve tona etnike. Pra, qendrat e vendosjes ndërkombëtare duhet t’i përmirësojnë gabimet e tyre, duke mos rënë në ndikimin e Beogradit, Athinës dhe Moskës, sepse vetëm në këtë mënyrë do të kenë sukses në evropianizimin e Gadishullit Ilirik.

Lufta kundër krimit të organizuar që po e shkreton Gadishullin Ilirik, duhet të jetë detyrë parësore e qendrave të vendosjes ndërkombëtare. Por, beteja e parë kundër kësaj të keqeje të shëmtuar njerëzore, duhet të fitohet në Kosovë nga forcat ndërkombëtare, e përkrahur pa rezerva nga subjektet politike, institucionet shtetërore dhe qytetarët e saj. Përndryshe, „Fuqia e barotit” do të jetë edhe më tutje bombë e kurdisur, jo vetëm kundër popujve të gadishullit Ilirik, por edhe kundër rendit demokratik të Evropës dhe, njëherësh, do të jetë njollë e zezë dhe plagë kanceri për tërë Evropën. Dështimi i luftës kundër krimit të organizuar në Kosovë do të ketë pasoja të rënda jo vetëm për Kosovën, Ballkanin dhe Evropën, por edhe për tërë njerëzimin, sepse do të trimërohen forcat destabilizuese evropiane dhe botërore për fillimin e aventurave të tjera antinjerëzore, dhe antidemokratike në gjithë botën, ku edhe Evropa nuk do të jetë e kursyer nga këto forca të llumit të shoqërisë njerëzore, nga këta djaj të pashpirt e të pazemër. Fitorja kundër krimit të organizuar në Kosovë do të sjellë fitore të tjera të njëpasnjëshme edhe në

gjithë hapësirën e Evropës Juglindore. Pra, nuk ka dhe nuk duhet të ketë tolerancë dhe mëshirë ndaj kriminelëve qofshin ata serbë, shqiptarë, sllavë të Maqedonisë, grekë-grekofilë ose edhe të tjerë, pa marrë parasysh se çfarë pozite të rëndësishme partiake apo shtetërore kanë zënë, sepse të gjithë janë armiq të njerëzimit, në radhë të parë janë armiq të vetvetes, familjes dhe kombit të tyre.

Botuar në „Bota sot”, më 17.04 - 18.04 2004

KUSH DUHET TË MARRË MËSIM NGA NGJARJET E FUNDIT NË KOSOVË ?

Nuk ka dyshim se secili që i ka së paku dy kokrra mend, ka arsye dhe logjikë të shëndosh për t'i besuar Zotit të Madhërueshëm dhe nuk ia ka shitur shpirtin djallit të mallkuar, ngjarjet e fundit, të dhunshme, që ndodhën në Kosovë do t'i vlerësojë pa kurrfarë hamendjeje se ishin ngjarje antinjerëzore, antihumane, antidemokratike dhe mbi të gjitha antishqiptare.

Një muaj e sa pas ngjarjeve tragjike që ndodhën në Kosovë, bie një barrë e rëndë mbi subjektet shtetërore të Kosovës dhe të subjekteve civile dhe policoro-ushtarake ndërkombëtare, të japin një vlerësim të drejtë dhe të vërtetë për ato ngjarje, duke mos i kursyer nga kritika dhe përgjegjësia udhëheqjet e subjekteve vendëse dhe ndërkombëtare, të cilat me moskryerjen e detyrave, për të cilat janë zotuar, kontribuan drejtpërdrejt apo tërthorazi në ato ngjarje.

Opinionin ynë dhe ai ndërkombëtar, por edhe qendrat e vendosjes ndërkombëtare, presin me padurim përgjigje në këto pyetje: *Pse ndodhi kjo që ndodhi në Kosovë ? Cilat forca politike dhe individë qëndrojnë prapa këtyre ngjarjeve dhe për çfarë qëllimi e shëmtuan kaq rëndë Kosovën ? Kush kontribuo (me vetëdije apo pa vetëdije) në këto ngjarje ? Cilat masa duhet ndërmarrë për zbulimin jo vetëm të bandave kriminele që i keqpërdorën protestat e arsyeshme dhe paqësore të qytetarëve të Kosovës, por të zbulohet edhe qendra e krimit të organizuar, që në Kosovë po forcohet dhe organizohet çdo ditë e më mirë ?*

CILAT FORCA POLITIKE DHE INDIVIDË QËNDROJNË PRAPA KËTYRE NGJARJEVE ?

Nuk ka dyshim se qendrat e vendosjes ndërkombëtare dhe populli ynë, e kanë të qartë se cilat forca politike qëndrojnë prapa këtyre ngjarjeve të fundit që ndodhën në Kosovë. Janë të njëjtat forca që Kosovën dhe çështjen madhore kombëtare e dëmtuan tepër rëndë, para

luftës, gjatë luftës dhe pas luftës. Janë nanoistët e Kosovës, mbeturinat e sistemit komunist shqiptarë dhe atij serbo-jugosllav, njerëz të manipuluar nga ish-sigurimet e fshehta shqiptaro – serbo –jugosllave (ish - Sigurimi shqiptar dhe ish – UDB - ja jugosllave e krijuan së bashku SHIK - un e kuqaloshëve të Kosovës).

Këto forca antikombëtare pranuan të bëhen vasalë, rrogëtarë e skllevër të Nanosit - Mejdanit dhe Klosit, vetëm që të përkrahen dhe të ndihmohen për ta marrë pushtetin mbi shqiptarët e Kosovës dhe të Maqedonisë. Dhe, siç dihet, e tërë veprimtaria e tyre e paraluftës, e gjatë luftës dhe tash e pasluftës, ka shkuar në dëm jo vetëm të çështjes sonë madhore kombëtare, por edhe në dëm të të drejtave elementare njerëzore, e në dobi të armiqve tanë shekullorë. Është e mjaftueshme të numërohen vetëm disa prej të bëmave të tyre, (që mos t'i qesim nga mendja dhe të dimë se kush janë) për të kuptuar se deri ku janë futur në „shamakun” e tradhtisë kombëtare.

Kur Drenica kallej flakë, H. Hyseni, R. Qosja dhe A. Demaçi, pasi pranuan të bëhen rrogëtarë, argatë dhe skllevër të Nanosit me kompani, bënë përçarje të thellë kombëtare, duke tentuar ta shkatërrojnë LDK-në. Krijuan krijesën e tyre të shëmtuar LBDK – në, ku i mblodhën të gjitha mbeturinat e komunizmit shqiptar dhe të atij serbo - jugosllav(riforcohet aleanca envero – titisto - rankoviqiste). I përvetësuan njësitë guerile të Republikës së Kosovës, me mjete të marrjes së kalasë nga brenda. Tradhtohen, dhe pastaj edhe vriten me mjete perfide, komandantët e atyre njësive: Adem dhe Hamzë Jasharin dhe Zahir Pajazitin. Edhe Salih Çeku tradhtohet nga Bukoshi, kur nuk i përmbushi zotimet që i mori se „do t'i financonte njësitë guerile të Republikës së Kosovës”. Tradhtia e këtyre plangprishësve të Kosovës thellohet dhe rritet, kur nuk i pranuan këshillat e miqve tanë për krijimin e një qeverie të përbashkët nga të gjitha forcat politike dhe ushtarake të Republikës së Kosovës gjatë vitit 1998. Edhe mosnjohja e zgjedhjeve të dyta parlamentare dhe presidenciale, si dhe mosnjohja e organeve shtetërore të dala nga ato zgjedhje, ishte një tradhti e rëndë e tyre. Edhe thyerja e Marrëveshjes së Oslos, që u lidh ndërmjet Ahmet Krasniqit dhe Adem Demaçit, ishte një tradhti e rëndë kombëtare. Vrasja e komandantëve të UÇK-së që i njihnin institucionet shtetërore të Kosovës dhe e veprimtarëve të dalluar të LDK -së gjatë luftës dhe pas luftës, si dhe vrasja e institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, është një

vepër e shëmtuar, është kulmi i tradhtisë kombëtare. Nuk mund të quhet ndryshe, përpos tradhti kombëtare, mosnënshkrimi me kohë i Marrëveshjes së Rambujesë nga ana e mendjeshkurtërve dhe plangprishësve të Kosovës, kur ata, me mosnënshkrimin e Marrëveshjes në afatin e parë, i dhanë Serbisë kohë për ta mbushur Kosovën me armatime të rënda dhe ushtri elite. Edhe veprimtaria e tyre pas zgjedhjeve të para lokale e deri në ditën e sotme, nuk mund të vlerësohet ndryshe përpos veprimtari antikombtare.

Veçmas duhet cekur ngjarjet e fundit që ndodhën në Kosovë. Dihet, protestat e qytetarëve të Kosovës ditën e parë, ishin të arsyeshme dhe paqësore, por ditën e dytë u bënë të dhunshme, sepse argatët e kryepërlivanave të Nanosit që i udhëhiqnin tri shoqatat e dala nga lufta, së bashku me sigurimin e fshehtë serb, që sipas Beogradit vepron në të gjitha institucionet shtetërore të Kosovës, kallën shtëpi të romëve dhe kisha, shtëpi dhe banesa të serbëve, dhe kështu Beogradit ia bënë shërbimin më të mirë për t'i vënë në shërbim të gjitha mekanizmat shtetërorë në luftë kundër Kosovës e kombit shqiptar.

Pra, edhe populli ynë edhe qendrat e vendosjes ndërkombëtare, e kanë të qartë se kush gjendet pas veprimtarisë antidemokratike, antinjerëzore, antihumane dhe antishqiptare, por kjo nuk mjafton për ta luftuar këtë të keqe që e ka mbuluar Kosovën, që ia ka zënë frymën dhe po bën përpjekje ta gufasë për vdekje.

KUSH KONTRIBUOI (ME VETËDIJE APO PA VETËDIJE) NË KËTO NGJARJE ?

Pra, faktet dëshmojnë se në këto ngjarje drejtpërdrejt morën pjesë forcat e Nanosit në Kosovë (SHIK - u me tri shoqatat e dala nga lufta) dhe siguri i fshehtë serb, por me rëndësi është të dihet edhe se kush kontribui tërthorazi në këto ngjarje. Është e ditur se qendrat e vendosjes ndërkombëtare nuk kanë bërë trysni të fuqishme në kriminelët e Beogradit për të bashkëpunuar me Gjykatën e Hagës dhe për të mos e keqpërdorur pakicën serbe në Kosovë për qëllimet e tyre shoveniste dhe kriminele.

Pra, faktori ndërkombëtar i ka përkëdhelur së tepërmi krerët e Beogradit, ku për pasojë pati që më tepër se 10.000 banorë të Mitrovicës veriore nuk u lejuan të shkojnë në banesat dhe shtëpitë e tyre. Kjo

politikë e gabuar e qendrave të vendosjes ndërkombëtare, ka bërë që pakënaqësia ndaj qarqeve të caktuara të UNMIK-ut të rritet.

Duhet cekur se mosangazhimi i UNMIK-ut për zbulimin e Qendrës së krimeve dhe të kriminelëve që e përgjakën dhe po e përgjakin Kosovën në vazhdimësi, është njëri ndër shkaqet e shumta që autoriteti i UNMIK-ut ka rënë dhe po bie dita -ditës edhe më shumë në Kosovë dhe jashtë saj. Edhe pushteti civil dhe policor ndërkombëtar ka zhvilluar dhe po zhvillon një politikë të gabuar në Kosovë. Politika e sigurisë dhe ajo e zhvillimit që po udhëhiqet nga UNMIK-u, po shkon në dëm të Kosovës e në dobi të fqinjëve tanë, veçmas Serbisë. Nga kjo politikë po kanë përfitime të mëdha materiale afaristët kosovarë, të njohur nga opinioni ynë si bashkëpunëtorë të kriminelëve serbë, të cilët pas luftës u lidhën me krerët e PDK-së dhe të AAK-së, dhe së bashku e krijuan mafinë e tyre ekonomiko - politike, që vepron jo vetëm në Kosovë, por edhe më gjerë. Kësaj aleance iu bashkëngjitën edhe ca personalitete të UNMIK-ut, dhe kështu aleanca antishqiptare : PSS – PSSH – PDK – AAK, në bashkëpunim me zyrtarë dyfityrësh të UNMIK-ut, u forcua dhe po forcohet çdo ditë e më tepër.

Ngjarjet e fundit dëshmojnë se, po të mos funksiononte si duhet kjo aleancë antishqiptare, demonstratat paqësore të qytetarëve të Kosovës nuk do të shndërroheshin në ngjarje tragjike dhe antishqiptare, siç u shndërruan me fajin edhe të faktorit ndërkombëtar.

CILAT MASA DUHET NDËRRMARRË PËR ZBULIMIN E ÇENDRËS SË KRIMIT TË ORGANIZUAR ?

Detyrë mbi të gjitha detyrat për forcat demokratike të Kosovës dhe për subjektet ndërkombëtare që po "qeverisin" Kosovën, është që të analizohet e tërë veprimtaria kriminele e nanoistëve të Kosovës, gjatë periudhës së luftës dhe pas luftës. Të kërkohej prej ideologëve të PDK - së dhe AAK – së, Xh. Halitit, H. Thaçit dhe R. Hajradinajt ta zbulojnë udhëheqjen politike dhe ekzekutive të Qendrës së krimit - SHIK-ut, dhe të qiten para drejtësisë për të dhënë llogari për veprimtarinë e tyre të vazhdueshme kriminele dhe antishqiptare. Është e qartë se kryerja e këtyre detyrave nuk është aq e lehtë dhe as e thjeshtë, kur dihet se këto forca të Nanosit e të djallit, e kanë përkrahjen e qarqeve të caktuara

ndërkombëtare, por kanë edhe përkrahjen e individëve që punojnë në institucionet ndërkombëtare (civile - politike dhe policore) në Kosovë.

Ka fakte të mjaftueshme për të pohuar se nanoistët edhe në SHPK kanë njerëz me pozita të larta komanduese (e të mos flitet për polic të thjeshtë) që janë vënë në shërbimin e tyre. Ndërsa TMK-ja , tri shoqatat e dala nga lufta, analistët ''kakuda'', gazetarët ''sahanlëpirës'' dhe rrogëtarët ''intelektualë'' të Sorosit, po punojnë me përkushtim për interesat e kryepëhlivanëve të Nanosit e të kasapëve të kryekasapit të Ballkanit.

Po ashtu, duhet marrë parasysh se këto forca të Nanosit qeverisin me mjete të mëdha financiare, pasi që kanë krijuar mafinë e tyre ekonomike, (që udhëhiqet nga mafia e tyre politike).

Duke i marrë për bazë të gjitha këto fakte dhe rrethanat ekzistuese, del përfundimi se organet ekzistuese të drejtësisë (prokurorë, hetues dhe gjyqtarë të vendit e ndërkombëtarë), nuk kanë mundësi t'i vejnë para drejtësisë bartësit e krimit të organizuar, kur dihet se një pjesë prej tyre po kërcënohen, ndërsa pjesa tjetër është korruptuar. Duhet veçuar veprimtarinë e avokatëve kriminelë, të cilët po i përdorin të gjitha mjetet e lejuara dhe të palejuara, duke e keqpërdorur profesionin dhe etikën njerëzore, që klientët e tyre kriminelë të shpallen të pafajshëm.

Qendrat e vendosjes ndërkombëtare e kanë për detyrë që në Kosovë të dërgojnë policë, prokurorë dhe gjyqtarë të njohur, të zotë, trima dhe profesionist të dëshmuar, që nuk ka mundësi askush t'i frikojë dhe as t'i korruptojë në as një mënyrë. Nuk duhet të veprohet si deri tash, që ekspertët që merren me zbulimin dhe dënimin e kriminelëve, të ndërrohen, siç veprohet me policë dhe ushtarë. Policia e UNMIK-ut dhe SHPK-ja, duhet të kërkojnë nga SHBA-të dhe Anglia, që të dërgohen në Kosovë ekspertë të sigurimeve të fshehta të këtyre shteteve, me qëllim që të kontribuojnë me punë konkrete dhe me informata për zbulimin e Qendrës së krimit të organizuar dhe të kriminelëve ordinerë (bashkëpunëtorë të sigurimit të fshehtë serbo – jugosllavë dhe argatë të kryepëhlivanëve të Nanosit dhe rrogëtarëve të tyre).

Po ashtu, qendrat e vendosjes ndërkombëtare duhet të vetëdijesohen se nuk do të ketë sukses intervenimi i tyre ushtarak dhe as ai ekonomik, për të fituar demokracia, drejtësia dhe ligji mbi dhunën, mafinë, shovenizmin dhe mbeturinat e komunizmit në Evropën Juglindore, po që se nuk e çrrënjosin krimin e organizuar, që udhëhiqet

nga sigurimet e fshehta të Beogradit dhe Athinës dhe filialeve të tyre në Tiranë, Shkup e Prishtinë.

Për të keqen e shqiptarëve, SHISH - i Fatos Nanosit dhe SHIK - u i Xh. Halitit & H. Thaçit & R. Hajradinajt, janë filiale (pjellë) të sigurimit të fshehtë serb. Pra, është papjekuri politike dhe mosdije elementare e qendrave të vendosjes ndërkombëtare, kur nga shqiptarët kërkohet (po kush më tepër se shqiptarët është dëmtuar dhe përgjakur nga komunizmi dhe mbeturinat e komunizmit titisto - enverist, që sot po përkrahet dhe përkëdhelet nga qendrat e vendosjes ndërkombëtare ?!) që ngjarjet e marsit të këtij viti të mos përsëritën më kurrë.

Duhet ta kenë të qartë personalitetet me ndikim në rrjedhat e ngjarjeve ndërkombëtare, se pa rrëzimin nga pushteti të Fatos Nanosit (klikës së tij në Shqipëri dhe argatëve të tij në Prishtinë), pa zbulimin e Qendrës së krimit (që udhëhiqet nga njerëzit e tij), dhe dënimin e kriminelëve që japin urdhra për ta tollovitur dhe përgjakur Kosovën, sa herë që e do interesi i Beogradit, Athinës dhe Moskës, pa dënimin e kriminelëve doras, (që vranë veprimtarë të shquar shqiptarë, por vranë edhe civilë shqiptarë e joshqiptarë gjatë kohës së luftës dhe pas luftës), gjithnjë së bashku me spiunë serbë, por edhe pa rrëzimin nga pushteti të kriminelëve të Beogradit (Koshtunicës & kompani) dhe përkrahësve të kryekasapit të Ballkanit (Qoliqi & Kompani), Evropa Juglindore do të jetë edhe më tutje "fuqi baroti", njollë e zezë e njerëzimit.

Pra, po që se rrethanat nuk ndryshojnë në dobi të forcave demokratike të popullit shqiptar dhe të popujve të Evropës Juglindore, ngjarjet e marsit në një mënyrë apo në një tjetër, do të përsëritin sa herë që do Beogradi, kur dihet se vetë ka pranuar se spiunët e tij veprojnë në të gjitha institucionet e Kosovës (politike, ekonomike, kulturore dhe shtetërore).

Për të qenë e keqja edhe më e madhe, Beogradi, nëpërmjet Nanosit & Kompani, i komandon edhe forcat majtiste shqiptare në përgjithësi, dhe ato të Kosovës në veçanti, siç janë: PDK-ja, AAK-ja, TMK-ja, SHIK-u, tri shoqatat e dala nga lufta dhe disa struktura udhëheqëse të SHPK-së.

Ja pra, se në ç' farë rrethanash të komplikuar dhe vështirësish të mëdha gjendet sot Kosova, Shqipëria dhe viset e tjera shqiptare, gjendje kjo, shumë e komplikuar dhe e rrezikshme jo vetëm për forcat demokratike

shqiptare dhe ballkanike, por edhe për kombin shqiptar dhe popujt tjerë të Gadishullit Ilirik.

Është koha e fundit të ndërmerren të gjitha masat e duhura nga bashkësia ndërkombëtare dhe nga forcat demokratike të vendit, për ta demaskuar veprimtarinë kundërnjerëzore, kundërdemokratike, kundërshtqiptare dhe kriminele të stalinistëve të Shqipërisë, të nanoistëve të Kosovës dhe të kriminelëve të Beogradit, dhe të detyrohen të japin llogari para organeve të drejtësisë së vendit dhe atyre ndërkombëtare për të gjitha të zezat, të ligat dhe të këqijat që ua bënë shqiptarëve dhe proceseve demokratike të vendeve të tyre.

Qendrat e vendosjes ndërkombëtare, duke i ditur rrethanat ekzistuese në të cilat gjendet kombi ynë, në asnjë mënyrë nuk guxojnë ta njollosin popullin tonë me etiketa të ndryshme, që nuk përkojnë me të vërtetën. Shqiptarët kanë treguar më tepër se njëherë, se janë një komb me zemër të madhe. Është një komb ndër të rrallët, që i ka ruajtur vlerat më të çmuara të trashëgimisë përparimtare njerëzore, siç është solidariteti e toleranca ndërnjerëzore dhe fetare, mikpritja, besa, respekti ndaj mikut, zemërgjerësia edhe ndaj armikut, kur ai kërkon falje.

Dhe, si përfundim, pa përmendur të gjitha faktet tjera, duhet cekur se shqiptarët janë të vetmit në botë, që gjatë Luftës së Dytë Botërore i mbrojtën jo vetëm jahuditë dhe romët, por i mbrojtën edhe serbët, edhe pse në të kaluarën, jo edhe të largët ata kishin bërë krime të rënda ndaj shqiptarëve.

Dihet botërisht se shqiptarët me votën e tyre të lirë, kanë treguar se nuk e duan komunizmin dhe mbeturinat e tij - nanoizmin. Është e njohur se këto forca antishqiptare e kanë pasur, por edhe e kanë përkrahjen e hapur dhe të fshehtë të armiqtë tanë shekullorë dhe të vëllezërve të tyre ideologjikë. Mu për atë edhe e morën pushtetin me mjete dhune në Shqipëri dhe po bëjnë përpjekje të shumta ta marrin atë edhe në Kosovë. Populli ynë në Kosovë, në të gjitha zgjedhjet, i dënoi këto forca, por jo sa duhet. Sivjet vota e tij është vendimtare. Vetëm vota e tij do të ketë fuqi për t'i rrëzuar përtokë, që të mos ngrihen më kurrë në këmbë, për të gjitha të zezat që ia bënë shqiptarëve dhe shqiptarisë.

Ngjarjet e fundit duhet t'i vetëdijësojnë edhe rrethin më të ngushtë të nanoistëve kosovarë, se duhet të distancohen, bile edhe të leqiten prej tyre, sepse ata janë ndjellakëqijtë e Kosovës, janë kobi i familjeve të tyre, janë vegla të thjeshta në dorën e të huajve që nuk ia

duanë të mirën Kosovës dhe as qytetarëve të saj. Situata e krijuar në Kosovë nuk u lejon forcave ndërkombëtare dhe as forcave demokratike të vendit, të sillen siç janë sjellë deri më tash indiferentë ndaj krimit të organizuar, apo duke e luftuar atë simbolikisht, për të mos thënë vetëm verbalisht.

Është më se e domosdoshme të merren të gjitha masat për zbulimin dhe dënimin e bandave kriminele që në Kosovë janë krijuar nga Sigurimi i fshehtë serb(që dirigjohet nga Beogradi) dhe nga SHIK - u (organizatë ilegale e krijuar prej spiunëve serbë që punuan në Sigurimin e Shqipërisë, apo që kanë luajtur rol të rëndësishëm në udhëheqjen e LPK - së, LBDK - së dhe UÇK - së). Këto banda kriminele e përgjakën dhe do ta përgjakin Kosovë, përderisa nuk gjenden prapa grilave të burgut. Qendrat e vendosjes ndërkombëtare, UNMIK -u dhe KFOR – i, e kanë për detyrë t'i bllokojnë dhe t'i shkatërrojnë të gjithë mekanizmat serbë (politikë, diplomatikë, shtetërorë), për të pamundësuar shndërrimin e pakicës serbe në instrument të politikës së tyre kriminele dhe shoveniste.

Qendrat e vendosjes ndërkombëtare duhet ta kenë të qartë se, në rast se nuk e luftojnë krimin e organizuar me të gjitha format dhe mënyrat me përkushtim, Kosova do të futet në një krizë edhe më të madhe, ku si rrjedhim do ta ketë dështimin e faktorit ndërkombëtar, jo vetëm në Kosovë, por në gjithë Gadishullin Ilirik e gjetiu.

Shqiptarët dhe bashkësia ndërkombëtare janë para një provimi të rëndë historik. Vetëm së bashku në luftë kundër krimit të organizuar, mund të ecën përpara drejt realizimit të synimeve të përbashkëta për të fituar liria mbi robërinë, drejtësia mbi padrejtësinë, e vërteta mbi gënjeshtren dhe të pavërtetën, demokracia mbi diktaturën dhe monizmin, e mira mbi të keqen, virtyti mbi vesin dhe njeriu besimtar mbi njeriun djall.

Siç dihet, pararoja e tradhtisë kombëtare, të „vdekurit për së gjalli” : Mejdani, Qosja, Demaçi, Bukoshi dhe pishpirikët e tyre, po sillen e pëshillen kudo ku ka tubime apo manifestime të ndryshme, për t'u dukur se ende janë gjallë, edhe pse e dinë se më kurrë nuk do të fitojnë besimin e votuesve shqiptarë për tu bërë të parët e saj. H. Hyseni edhe pse është edhe ai i „vdekur për së gjalli”, po luan rolin e të gjallit, pasi jaranat e H. Thaçit e afruan afër tyre, duke ditur se ka lidhje të forta me faktorë të sigurimeve të fshehta të fqinjëve tanë. Por, a thua edhe ca kohë do të luajnë rolin e të gjallëve kryepërlivanat e Nanosit : Xh. Haliti,

H. Thaçi, R. Hajradinaj, A. Çeku dhe argatët e tyre me „tituj shkencorë” e me „grada ushtarake” të pa vlefshme ?!

Duhet shpresuar se i Madhi Zotë sivjet do t’ua japë hakun, do t’i ndëshkojë, siç i ka ndëshkuar më parë „babushkat” e farës ruse E. Hoxhën, M. Shehun, R. Qosjen, A. Demaçin, B. Bukoshin etj.

Botuar në “ Bota sot”, më 21 - 24. 04. 2004

NA HËNGI UJKU PËR NJËMËD, APO JEMI NË ËNDËRR ?!

A ËSHTË OPOZITA E KËRCËNUAR NGA SHIK-U?

Ezopi i famshëm është i njohur për fabulat e tij të shkurtra, por me porosi dhe këshilla të arta! Gomari i lodhur nga dimri i gjatë, tregon Ezopi, mezi doli në pranverë nga mungesa e ushqimit e mundimet e shumta nga zotëria i tij! Ishte i gjeri duke kullotur barin pranveror, të butë dhe plot gjelbërim. Asgjë nuk mendonte tjetër, përpos që ta mbushte barkun me barin e njomë. I kishte harruar i gjeri grushtet kresë dhe shkelmat barkut, e nënçmimet tjera të zotërisë. Dhe, papritur iu vërsul ujku në shpinë dhe menjëherë filloi t'ia kafshoj kofshët. Gomari i gjerë ishte thelluar aq shumë në fantazinë e kënaqësisë së ushqimit, i kishte harruar të gjitha të ligat që i solli dimri i gjatë dhe i vështirë, sa që edhe kafshimet e ujkut nuk i kosideronte të vërteta, por vetëm përjetime të një ëndrre të ligë. Dhe, kur e kuptoi i ngrati të vërtetën e hidhur se më nuk kishte shpëtim, ia filloi të pëllet me tërë fuqinë që kishte, por atëherë u bë vonë, tepër vonë për t'i dalë ndokush në ndihmë.

A jemi apo nuk jemi ne shqiptarët e gjerë të shtetit të "pavarur" të Kosovës në të njëjtën gjendje, siç ndodhej gomari në tregimin e Ezopit, do të na tregojnë deputetët e Parlamentit të Kosovës, në ditët e para të pranverës. Fjala është për iniciativën e kryetarit të Komisionit për Mbikëqyrjen e Agjencisë Kosovare të Inteligjencës (AIK), Florin Krasniqit, i cili para dy ditësh u ankua në kolegët e tij, se nuk po e përkrahin atë, duke i mos i dhënë nënshkrimet, për krijimin e një komisioni parlamentar hetimor për të hetuar veprimtarinë e SHIK-ut.

Po ashtu ai e njofton opinionin publik se e ka „të vështirë punën për ruajtjen e AKI-së, që të mos bie në duart e pushtetit aktual, me vetë faktin se PDK-ja i ka sjellë dy ish-agentët e SHIK-ut në Komisionin e Kuvendit”, që kanë "mision të veçantë".

Se duhet të përkrahet zotëri Florin Krasniqi nga të gjithë deputetët e pozitës dhe të opozitës për krijimin e atij komisioni parlamentar, ka shumë argumente. Ne do t'i cekim disa prej tyre:

a) Arsyeja e parë: Të vërtetohet se janë apo nuk janë të vërteta akuzat e shumicës së opinionit publik, se SHIK-u ka kryer vepra penale kundër qytetarëve të Kosovës. Po që se gjenden faktet se SHIK-u nuk ka kryer vepra penale, opinionin ynë nuk do të vazhdonte edhe më tutje me akuza të tilla. Por, po që se është e vërtetë se SHIK-u ka kryer punë dhe vepra të liga ndaj Kosovës dhe qytetarëve të saj, atëherë në bazë të konstatimit të Komisionit hetimorë, do të detyrohen organet kompetente të drejtësisë t'i fillojnë hetimet kundër kriminelëve të mëdhenj (urdhëruesit e krimit) dhe kriminelëve të vegjël (ekzekutorëve). Fakte këto që do të dëshmojnë para opinionit tonë dhe faktorit ndërkombëtarë, se Kosova po bëhet shtet ligjor. Qendrat e vendosjes ndërkombëtare do të ndërrojnë bindjet ndaj lidërshit të Kosovës, por edhe tek qytetarët tanë do të rritet besimi dhe shpresa se Kosova do të ecën përpara drejt fitoreve të reja.

b) Ekzistojnë fakte të pamohueshme se SHIK-u është krijuar nga Xhavit Haliti, me ndihmën e ekspertëve të Sigurimit të Enver Hoxhës. (shih intervistën e Xh. Halitit, të botuar në „Zëri”, më 5 – 10 shkurt 2001, dhe intervistën tjetër po ashtu në „Zëri”, më 24 mars 2003 deri më 9 prill 2003). Pasi që Xhavit Haliti është nënkryetar i Kuvendit të Kosovës, e bën të domosdoshëm formimin e atij Komisioni.

c) Po ashtu gjenden faktet e pamohueshme se SHP i UÇK-së e ka pasur SHIK-un, dhe se ai ka bashkëpunuar me të gjitha Sigurimet informative që kanë vepruar në Kosovë, pra edhe me Sigurimin sekret serb. (Shih intervistën e Jakup Krasniqit, të botuar në „Epoka e re”, më 28 korri 2005, si dhe deklaratat e Kadri Veselit).

ç) Ka fakte të shumta, nga burimet e vendit dhe ato ndërkombëtare, se Xhavit Haliti është babai i SHIK-ut të LPK-PDK-së dhe se ajo organizatë ilegale-gjysmë ilegale ka marrë në pyetje „informative” djem e burra dhe gra e vasha të bukura, dhe e ka keqpërdorur fuqinë e tij në shumë raste.

d) Nuk mund të injorohen faktet se SHIK-u ka kërcënuar, ka burgosur e maltretuar shumë burra vetëm se i njihnin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, të krijuara me mund e sakrifica të mëdha nga populli ynë.

dh) Nuk mund të mohohen faktet se SHIK-u ka vrarë veprimtarë të dalluar të Kosovës.

e) Është e ditur edhe nga „zogjtë e malit” se SHIK-u dhe argatët e tij, kanë përvetësuar pasuri shoqërore dhe private dhe kanë bërë shumë punë tjera të liga.

ë) Dhe, së fundi, rasti i ndërgjegjësimit të zotëri Agim Hotit, i cili ka kuptuar se ka qenë i manipuluar nga babai i SHIK-ut, Xhavit Haliti dhe argatët e tij: Artan Nimani e Agron Haradinaj, të cilët e kanë urdhëruar dhe e kanë ndihmuar financiarisht t’i bëjë dy atentate ndaj Kryetarit të parë të Republikës së Kosovës, dr. Ibrahim Rugova.

Opinionin ynë e ka të njohur deklaratën e Xhavit Halitit, i cili ka premtuar se do të kërkojë nga „organet e drejtësisë” të bëhen hetime për paditë e zotëri Hotit ndaj tij. Është e qartë se nga ajo deklaratë nuk është bërë asgjë konkrete. Po të kishte qenë i sigurtë në deklaratën e tij Xhavit Haliti, ai do të jepte dorëheqje nga pozita e nënkryetarit të Parlamentit, për t’u zhvilluar hetime të drejta dhe të paanshme. Por deklarata e tij ishte sa për ta mashtruar opinionin publik dhe asgjë tjetër.

Së paku Xhavit Haliti, në pozitën që ndodhet, si udhëheqës i Kuvendit dhe si i akuzuar drejtpërdrejt nga Agim Hoti për krim të organizuar, do të duhej ta përkrahte zotëri Florinin, jo vetëm verbalisht, duke kërkuar nga kolegët e partisë së tij që ta përkrahin nismën për krijimin e atij Komisioni, por edhe praktikisht, duke e vënë nënshkrimin e tij pas nënshkrimit të Florinit në listën e deputetëve që kërkojnë të themelohet ai Komision hetimor. Me siguri, po të ishte i pastër nga akuzat Xhavit Haliti, edhe do të jepte dorëheqje derisa të zhvilloheshin hetimet, edhe do të kërkonte themelimin e komisionit hetimor parlamentar, që të hetohet veprimtaria e SHIK-ut. Por, pasi është i ”krymur”, i ka shti „veshët në lesh”, për të mos dëgjuar se çka flitet për te e për SHIK-un e tij.

Fundi i fundit, në rrethanat që i ka krijuar SHIK-u në të gjitha institucionet shtetërore të Kosovës, pra edhe në Parlament, nuk duhet pritur që Xhavit Haliti dhe pionët e tij, deputetët e PDK-së, do të pranojnë të themelohet një komision që do të hetonte veprimtarinë kriminale të SHIK-ut dhe themeluesit të tij Xhavit Halitit.

Shtrohet pyetja: Po ku janë deputetët e partive opozitare? Pse deputetët e atyre partive e bllokojnë iniciativën e zotëri Florinit? Shtrohet pyetja tjetër: Janë të kërcënuar nga SHIK-u i PDK-së, apo janë të

përkëdhelur e të blerë nga Xhaviti, siç blihen bagëtitë në pazar, që të mos japin pëlqimin për formimin e atij Komisioni? A thua janë të vetëdijshtëm deputetët e partive opozitare, se në rast se e bllokojnë iniciativën e zotëri Florinit, do të konsiderohen tradhtarë të partisë së tyre, do të konsiderohen tradhtarë të elektoratit dhe tradhtarë të Kosovës. E mbi të gjitha do të konsiderohen pjesëmarrës në krimin e organizuar, pasi që po pengojnë luftimin e atij krimi që e shëmtoi Kosovën dhe qytetarët e saj.

Po që se brenda një kohe shumë të shkurtë, deputetët e partive opozitare nuk e përkrahin iniciativën e zotëri Florin Krasniqit, duke i dhënë nënshkrimet e tyre për themelimin e Komisionit parlamentar hetimor për veprimtarinë e SHIK-ut, shqiptarët e Kosovës do ta kenë të qartë se gjendja e tyre faktike është e njëjtë si gjendja e gomarit të Ezopit, pra "ujku" na ka "ngrënë" përnjëmend, e jo në ëndërr.

Botuar në "Bota sot", më 15 mars 2013

QYTETARË TË KOSOVËS, MOS UA JEPNI VOTËN ARGATËVE TË NANOSIT DHE ARGATËVE TË SOROSIT

Qytetarët e Kosovës në zgjedhjet e 23 tetorit, sigurisht se do të tregojnë pjekuri politike dhe vetëdije të lartë qytetare dhe kombëtare si edhe në zgjedhjet e mëparshme, duke ditur se kujt duhet dhënë besimin dhe votën, e kujt mosbesimin dhe injorimin.

Siç po shihet, qendrat antishqiptare i kanë aktivizuar të gjithë emisarët dhe argatët e tyre, (të cilët me ndihmën e tyre, i kanë përvetësuar mjetet e opinionit publik dhe kanë zënë pozita udhëheqëse në organet partiake dhe shtetërore të Kosovës), që në këto zgjedhje të mos e marrin pushtetin në Kosovë forcat e shëndosha kombëtare, partitë institucionale, por ta marrin pushtetin vasalët, argatët dhe skllëverit e tyre, që as një të mirë nuk ia sollën Kosovës, por i sollën vetëm dëm, vuajtje dhe mjerim.

Qytetarët e Kosovës nuk guxojnë të harrojnë se në Kosovë vepron dora katile e Fatos Nanosit, nëpërmjet dy bishtave të PSSH-së, PDK-ja dhe AAK-ja.

Qytetarët e Kosovës nuk guxojnë të harrojnë se në Kosovë veprojnë, në mënyrë perfide, për interesa serbo-ruso-greke, vasalët dhe rrogëtarët e Sorosit, në krye me Surroin.

Qytetarët e Kosovës shumë mirë e dinë se në Kosovë, në kushte shumë të vështira, veprouan dhe po veprojnë forcat e shëndosha kombëtare, LDK-ja, PDSHK-ja, NDSHK-ja, PLK-ja, PADK-ja, PSDK-ja, që i krijuan institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, ndërkombëtarizuan çështjen e Kosovës, i krijuan njësitë e para guerile të Republikës së Kosovës, dhe krijuan miq dhe aleatë të sinqertë, për të na dalë në krah karshi hienave ballkanike që ishin të ndërsyera, e të përkrahura nga Ariu i zi i Karpateve të Rusisë.

Qytetarët e Kosovës nuk guxojnë të harrojnë se argatët e Nanosit dhe të Sorosit, në krye me Xh. Halitin, R. Qosjen, H. Thaçin, R. Haradinajn, H. Hysenin, B. Bukoshin, V. Suroin etj. ia krijuan kushtet dhe rrethanat Serbisë për ta masakruar popullsinë e pambrojtur të Kosovës, dhe për ta bërë pastrimin etnik të saj, me përçarjet që i bënë

brenda faktorit politik dhe ushtarak të Republikës së Kosovës. Këta mendjeshkurtër dhe karrieristë të sëmurë për pushtet, u "hipnotizuan" nga padronët e tyre, kur nuk pranuan këshillat e miqve tanë për krijimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës, dhe nuk pranuan institucionalizimin e UÇK - së (edhe pse qe arritur marrëveshja për bashkimin e UÇK-së dhe Ministrisë së Mbrojtjes në FARK, në Oslo). Këto forca të djallit të mallkuar edhe pas luftës, vepruan me mësimet e padronëve të tyre. I vranë të gjitha institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës. Ua mundësuan kriminelëve serbë të krijojnë enklavat e tyre në Kosovë. Krijuan kaos, pasiguri, krime të llojllojshme dhe kështu e ndihmuan propagandën skizofrene serbo-ruso-greke se "shqiptarët nuk janë faktorë të stabilizimit në Ballkan", por "janë faktorë të destabilizimit", sepse "janë popull jo shtetformues", "shkatërrues të vlerave demokratike", e përralla të tjera të ngjashme.

Qytetarët e Kosovës nuk duhet harruar skenat trishtuese që i krijuan „çlirimtarët” e Xh. Halitit menjëherë pas luftës, kur përvetësuan pasuri shoqërore dhe private dhe, me anën e SHIK-ut dhe ZKZ-së, na e sollën regjimin e Rankoviqit në Kosovë.

Qytetarët e Kosovës nuk duhet harruar burrat e fort të kombit, që i vrau SHIK - u i Sabit Gecit gjatë luftës dhe pas luftës.

Qytetarët e Kosovës nuk guxojnë të harrojnë një fakt, në mesin e mijëra fakteve të tjera, se argatët e Xh. Halitit, të H. Thaçit dhe të R. Haradinajt, që u qëndisën me grada kolonelësh e gjeneralësh, pa pasur kurrfarë dije dhe kurrfarë meritash për to, (duke e komprometuar edhe UÇK-në), i dërguan djelmoshat e TMK-së për të marrë pjesë në varrimin e Fadil Hoxhës, por nuk i dërguan të marrin pjesë në varrimin e komandantëve të UÇK-së dhe të veprimtarëve të dalluar të LDK-së, nga shkaku se padroni i tyre, H. Thaçi, pati thënë (që betuar) para kufomës së Fadil Hoxhës se "do ta vazhdojmë rrugën tënde".

Qytetarët e Kosovës e kanë të qartë se deklarata e H. Thaçit nuk është vetëm qëndrim i tij personal, por është program dhe vijë politike e PDK-së, kur TMK-ja nuk mori pjesë në varrimin edhe të Nënë Ajshe Gërvallës, edhe pse ajo disa herë, në mënyrë publike, pati deklaruar (e la amanet) se "kur të vdes, dua të më varrosë Ushtria e Kosovës".

E kuptojmë H. Thaçin që i flenë në zemër dëshira për ta ndjekur rrugën e Fadil Hoxhës, se përndryshe Xh. Haliti nuk do ta bënte bajraktar të PDK-së, por nuk e kuptojmë A. Çekun që, së paku në rastin e Nënë

Ajshe Gërvallës, është dashur të mos e dëgjojë padronin e tij XH. Halitin dhe argatin e tij H. Thaçin. Por, e kuptojmë edhe Agimin, se edhe ai është lidhur pas betimit që ia ka dhënë argatëve të Xh. Halitit, sepse, për ndryshe, nuk do të ishte këtu ku është, në krye të TMK - së. Po, më në fund, ku dinë se çka është amaneti kryepehlivanët e Nanosit, Xh. Haliti, H. Thaçi, R. Hajradinaj, A. Çeku dhe argatët e tyre?!

Qytetarët e Kosovës duhet kuptuar se më 23 tetor, do të zhvillohet njëra ndër betejat më të rëndësishme të Kosovës së pasluftës. Nuk është betejë e zakonshme dhe nuk është aq e lehtë kjo betejë për forcat e shëndosha kombëtare, kur po shihet se qendrat antishqiptare dhe aleatët e tyre po bëjnë çmos që këtë betejë ta fitojnë forcat antikombëtare, në krye me bajraktarët e farës ruse, që udhëhiqen nga Nanosi dhe Sorosi. Vota e qytetarëve të Kosovës atë ditë do të vendosë për fatin e Kosovës.

Vota e qytetarëve të Kosovës është me peshë më të madhe dhe shumë më të rëndësishme se gjithë puna e deritashme që është bërë pas luftës në Kosovë nga forcat institucionale(forcat e shëndosha kombëtare).

Vota e qytetarëve të Kosovës do të vendosë se cilat forca politike do të vijnë në pushtet, cilat forca do të jenë në opozitë dhe cilat forca do të mbesin pa rëndësi fare. Shumica e elektoratit shqiptar dhe atij të pakicave kombëtare (përpos atij serb), do t'ia japin besimin dhe votën forcave të shëndosha kombëtare në krye me LDK-në.

Elektorati shqiptar nuk guxon këtë radhë t'i bëjë plangprishësit e Kosovës dhe argatët e Nanosit dhe të Sorosit, pozitë në pushtetin e Kosovës. Këto forca të djallit të mallkuar, me votën e elektoratit shqiptar, duhet të përcaktohen ashtu siç janë, forca të parëndësishme të Kosovës, forca të huaja që punuan dhe do të punojnë në dëm të Kosovës dhe të shqiptarëve e në dobi të Beogradit, Athinës dhe të Moskës. Janë mbeturina të enverizmit dhe rankoviqizmit, që shqiptarëve për 50 vjet iu sollën vetëm të liga, duke filluar nga copëtimi i trojeve të tyre etnike, e deri tek përçarjet e thella ndëreshqiptare. Këta plangprishës shqipfolës krijuan vuajtje, mjerim, skamje dhe krime të llojllojshme.

Pozitë dhe opozitë në Kosovë, duhet të jenë vetëm forcat institucionale të Republikës së Kosovës. Qysh tash, këto forca duhet të përcaktohen se kush prej tyre do ta ndajnë pushtetin, e kush prej tyre do të mbetet në opozitë për ta kontrolluar pozitën.

Elektoratin e Kosovës e ka ndihmuar pa masë qartësia politike e Mark Krasniqit dhe Gjergj Dedës, të cilët me deklaratat e tyre publike

janë përcaktuar për vijën politike të partive të tyre. I pari ka pranuar se do të marrë pjesë me LDK-në në ndarjen e pushtetit, i dyti është përcaktuar se do të mbetet në opozitë, për ta kontrolluar pozitën. Është e domosdoshme që edhe udhëheqjet e partive të tjera institucionale, siç është NDSHK-ja, Balli Kombëtar, PSDK-ja, Partia e Drejtësisë, Partia e zotëri Baliqit, Partia Demokratike e Ashkalive të Kosovës etj. të deklarohen qysh tash se do t'i bashkëngjiten PLK-së, për të qenë një opozitë e fortë e LDK-së dhe PDSHK-së.

Shumica dërmuese e qytetarëve të Kosovës e kanë kuptuar, sidomos pas ngjarjeve të marsit të këtij viti, se PDK-ja e XH. Halitit dhe AAK-ja e R. Haradinajt, janë bishta të PSSH-së, ndërsa udhëheqjet e tyre janë argatë dhe rrogëtarë të Nanosit dhe Metes. Sjelljet e tyre të papërgjegjshme dhe qyqare në jetën politike të vendit (në Parlament, Qeveri dhe në pushtetin lokal - vendor), veçanërisht veprimtaria e tyre antikombëtare në marsin e këtij viti, ku ia qitën faqen e zezë Kosovës, duke e kthyer pesë vjet mbrapa, treguan se janë antikombëtarë, treguan (me shumë fakte) se nuk punuan dhe kurrë nuk do të punojnë (edhe pse po betohen në idealet e dëshmorëve tanë) për pavarësinë e Kosovës.

Me siguri, qytetarët e Kosovës, me votat e tyre, do t'ua tregojnë vendin që u takon nanoistëve dhe rankoviqefcëve të Kosovës. Këto forca të djallit, këta argatë të Nanosit dhe Sorosit, që po punojnë për Beogradin, Moskën dhe Athinën, e kanë vendin pas derës, e jo në krye të vendit. Pra, këta plangprishës të Kosovës nuk duhet, në as një mënyrë, të luajnë rolin e opozitës. Shqiptarët nuk e kanë harruar veprën e shëmtuar antikombëtare të opozitarëve të Shqipërisë, në krye me Nanosin, gjatë vitit 1997 (që po vazhdon deri në ditët tona), e cila për të ardhur në pushtet dhe për ta rrëzuar pushtetin demokratik të Shqipërisë, e kallën Shqipërinë, së bashku me bandat greke, por edhe me ndihmën e parasë serbe dhe parasë së LPK-së. Edhe rrogëtarët e Nanosit në Kosovë, në krye me R. Qosjen, H. Hysenin, XH. Halitin, H. Thaçin, R. Haradinajn, B. Bukoshin dhe A. Çekun punuan shumë, me vetëdije dhe pa vetëdije, që Kosova të bëhet "djep" i Serbisë, por i Madhi Zot, Ai i Gjithëfuqishmi dhe i Gjithëdhjshmi, nuk lejoi të ndryshohen vendimet e tij, sepse popullit tonë ia ka lënë trashëgim trojet më të bukura dhe më të pasura të Evropës, prandaj i Urdhëroi fuqitë e mëdha të botës t'i shkatërrojnë planet e Nanosit, Miloshit, Putinit e të Xhavitit dhe kështu NATO-ja u urdhërua të bëhet çlirimtare e popullit të shumëvujtur të Kosovës.

Qytetarët e Kosovës nuk duhet, në asnjë mënyrë, t'u besojnë argatëve "intelektualë" të Xh. Halitit, R. Haradinajt dhe të V. Surroit, të cilët po vrapojnë nëpër qytete, fshatra dhe institucione të ndryshme e në shtëpi private, për të iu bërë "aman" (për t'i lutur) njerëzve që ta hedhin votën e tyre në atë kutinë e votimit, që do të qonte Kosovën edhe më tutje kah gremina, që do të bënte që edhe më tepër të trashet e të rritet krimi, korrupsioni, skamja dhe mjerimin në Kosovë, për ta lënë Kosovën për një kohë të gjatë utrinë katundi, për të kullotur qeni e i biri qenit dhe thiu e i biri thiut, së bashku me kryepëhlivanët e Nanosit e Sorosit dhe kopenë nanoisto- sorosiste të Kosovës.

Qytetarët e Kosovës nuk janë matufosur siç mendojnë argatët e Nanosit, kur japin premtime boshe "po që se vijnë në pushtet", kur dihet, se yrnëkun e pushtetit të tyre e kanë të ngulitur thellë në kujtesë, gjatë kohës sa ishte H. Thaçi kryeministër i vetëshpallur i Kosovës. Por, shumica dërmuese e qytetarëve të Kosovës e kanë të qartë se çfarë pushteti do të bëjë PDK - ja, AAK - ja dhe aleatët e tyre (që elektorati i Kosovës nuk i bëri dhe nuk i bënë "hesap"), duke vështruar gjendjen e mjerë dhe tragjiko-komike që sot mbretëron në Universitetin e Prishtinës, në Shëndetësinë e Kosovës, veçmas në Qendrën Spitalore të Prishtinës, në Elektroekonominë e Kosovës dhe në ministritë, në krye të të cilave gjenden argatët e XH. Halitit dhe të R. Haradinajt.

Qytetarët e Kosovës nuk mund të mashtrohen lehtë as edhe prej "intelektualëve" që dinë të flasin mirë, kur fatzinjtë e quan veten në torishtën e Xh. Halitit e të R. Haradinajt, për ca interesa banale - personale, kur janë të detyruar t'i kryejnë urdhrat pa kundërshtim të padronëve të PDK-së dhe AAK-së. Mjafton të shënohet vetëm një shembull, për të kuptuar se në çfarë gjendje të mjerë gjenden "intelektualët" që hynë në shërbim të kryepëhlivanëve të Nanosit. Veprimi i paarsyeshëm dhe antikushtetues i Bajram Rexhepit, kur e përjashtoi nga Qeveria e Kosovës zotëri Baliqin, tregon se kryeministri dhe "intelektualët" tjerë që janë futur në partinë e Xh. Halitit dhe të R. Haradinajt, nuk luajnë kurrfarë roli në ato parti, përkundrazi, ata janë vetëm argatë dhe dekor për ta mashtruar opinionin tonë dhe atë ndërkombëtarë, se gjoja bajraktarët e farës ruse kanë përkrahjen e një pjesë të inteligjencës së Kosovës.

Elektorati i deritashëm i PDK-së dhe i AAK-së, duhet të vetëdijësohet se përkrahja e mëtutjeshme e tyre ndaj dy bishtave të

PSSH-së, (PDK-së dhe AAK-së), jo vetëm që do të shkojë në dëm të Kosovës dhe qytetarëve të saj, por do të shkojë në dëm edhe të vetë atyre që po i përkrahin. Mjafton t'ua përkujtojmë atyre dhe qytetarëve të Kosovës një fakt, se argatët e Nanosit janë pehlivana të vërtetë. Nuk qajnë hallin këta plangprishës të Kosovës për premtime, as nuk qajnë hallin për rrogëtarë, e të mos flitet më për qytetarë të zakonshëm. Shikoni si vepruan me Fatmir Limajn, shokët e tyre të "luftës". Ishin shumë të zëshëm në "mbrojtjen" e tij, derisa e krijuan "Fondin Kadri Limaj", por kur forcat ndërkombëtare e morën në mbikëqyrje atë fond, "shokët" e tij të zëshëm dhe kryepehlivanët e Nanosit, urdhrat e të cilëve i ka kryer F. Limaj gjatë luftës (për çka edhe sot gjendet në Burgun e Hagës), e harruan edhe Fondin edhe F. Limajn, pasi u bindën se nuk do të kenë dobi më nga F. Limaj dhe as nga Fondi që u hap për "mbrojtjen" e tij, pasi që faktori ndërkombëtar nuk lejoi që ai fond ta luaj rolin e ish-fondit "Vendlindja Thërret". Kështu do të veprojnë edhe ndaj "intelektualëve" që i kanë futur nën sqetulla Xh. Haliti dhe R. Hajradinaj. Kështu do të veprojnë edhe ndaj kriminelëve dorasë, që me shantazhe apo me të holla, i detyruan t'ua vrasin kundërshtarët e tyre politikë, që ishin veprimtarë të dalluar dhe burrat më të mirë të kombit.

Shqiptarët kurrë nuk do të shohin ditë të bardhë! Shqiptarët do t'i mallkojë i Madhi Zot, po që se i forcojnë (duke ua dhënë votën) në pushtet kriminelët e mëdhenj që dhanë urdhra për vrasjen e Ali Ukës, Ahmet Krasniqit, Enver Malokut, Xhemail Mustafës, Bekim Kastratit, Besim Dajakut, Haki Ymerit, Shaban Manajt, Ismet Racit, Smajl Hajdarit, Shefki Popovës, Ekrem Rexhës, Tahir Zemës me të birin Enisin dhe kusherinin Hasanin, Ukë Bytyqit me dy shoqëruesit e tij e shumë të tjerë që nuk arritën t'i bënin argatë apo vasalë.

Kriminelët janë të humbur, përfundim i keq po i pret!

Botuar në "Bota sot", më 16 tetor 2004

A DO T'I LARGOHET KOSOVA HUMNERËS, APO DO TË BIE NË TË, DO TË VENDOSIN QYTETARËT E SAJ MË 8 QERSHOR

Gjyshërit e baballarët tanë, me shkollë e pa shkollë, por mendjemprehtë dhe të zgjuar, kanë punuar në bazë të përvojës dhe dijes së gjeneratave të mëhershme dhe gjithnjë e kanë njohur mikun për mik dhe armikun për armik, ndërsa gënjeshtarin, hajnin dhe rrugaçin e kanë injoruar dhe e kanë konsideruar mish të egër në trupin e kombit shqiptar, duke e mbikëqyrur me kujdes që fqinjët tanë të mos i bëjnë për veti, që nëpërmjet tyre të na dëmtojnë e të na luftojnë.

Fatkeqësisht, gjenerata jonë nuk u tregua vigjilente ndaj kësaj fare të keqe, ndaj këtij llumi të shoqërisë sonë, e cila pranoi të bëhet dorë e zgjatur e armiqve tanë shekullorë, pranuan të bëhen vasalë të tyre me një kusht, që me përkrahjen e tyre të bëhen lidërsip i shqiptarëve.

A nuk u treguan të pashpirt, kriminelë të vërtetë ndaj vendit të tyre, Shqipërisë, kjo mashë serbo-sllavo-greke, ky mish i egër, kjo „farë ruse”, hajna e kriminelë ordinerë më 1997, kur për tu bërë pushtetarë të Shqipërisë, ia futën flaken vendit të tyre dhe popullin e veshën në të zeza.

A nuk u treguan edhe më katil, më mëndje shkurtër dhe më debilë përfaqësuesit e asaj fare në Kosovë e në diasporën shqiptare, kur në vend se t'i njihnin dhe përkrahnin institucionet shtetërore që i krijoj populli ynë me sakrifica të mëdha, ata nuk i njohën, por i luftuan ashtu siç veproi edhe Beogradi! Politika e tyre përçarëse dhe kriminale ia mundësoi Serbisë pa vështirësi ta bënte pastrimin etnik të Kosovës. Dhe, vetëm mëshira dhe ndihma e Zotit Fuqiptotë, bëri mrekulli, kur ua mbushi mendjen kryetarëve të shteteve më të fuqishme të botes, që nëpërmjet NATO-s së tyre ta detyrojnë Serbinë t'i largojë forcat e saj okupuese nga Kosova e ne shqiptarët të kthehemi në vatrat tona.

Kosova e çliruar nga NATO-ja, shpëtoi me pasoja të rënda nga kthetrat serbe. Fatkeqësisht, atë e pushtoj „fara ruse”, e përfaqësuar nga Rexhep Qosja, Xhavit Haliti, Hashim Thaçi, Kadri Veseli, Adem Demaçi, Hydjat Hyseni, Bujar Bukoshi, Jakup Krasniqi, Rexhep Selimi

& Compani, që i bëri faktor politik Fatos Nano & Compani, në saje të përvetësimit të aksioneve guerile të njëjse që i komandonte Adem e Hamzë Jashari, Zahir Pajaziti dhe Salih Çekaj dhe të përvetësimit të luftës dhe gjakut të derdhur të ushtarëve trima të UÇK-së.

Siç dihet, Nano me kompani, e zgjodhën pionin e Xhavit Halitit, „shtalpakun” Hashim Thaçin, kryeministër të Përkohshëm të Kosovës në Tiranë, kur Kosova pastrohej etnikisht nga forcat okupuese serbe, si shpërblim për veprimtarinë e tij përçarëse dhe kriminele gjatë luftës, duke mos lejuar bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Kosovës, veprimtari kjo që shkonte në interes të Beogradit, Athinës dhe Moskës. Por i zgjedhuri i tyre edhe pas lufte, veçmas në dy mandatet e qeverisjes së tij deri në ditën e sodit, punoi në dëm të interesave të Kosovës e qytetarëve të saj dhe në dobi të Serbisë dhe interesave të tij personale e klanore.

Pra, Kosova e pasluftës, me veprimtarinë e keqbërësve të ndryshëm dhe kriminelëve me kravata kuq e zi, po dergjet në shtratin e të sëmurit kronik, duke përjetuar momentet më kritike të historisë së saj më të re. Se a do të shpëtojë, apo do të bie në humnerën që ia kanë përgatitur profiterët e luftës, hajnat, kriminelët, keqbërësit e ndryshëm dhe dora e zgjatur e Serbisë, që e përbëjnë udhëheqjen e PDK-së, në krye me Xhavit Halitit dhe pionët e tij Hashim Thaçin dhe Kadri Veselin, do të shihet më 8 qershor të këtij viti, kur qytetarët e Kosovës me votën e tyre, do të vendosin për ardhmërinë e tyre dhe vendit të tyre të ri okupuar nga dora e zgjatur e Serbisë.

Duke u mbështetur në thënien e dr. Mehmet Rukiqit se „Populli është kamerë e fshehtë”, është më se e sigurt se pioni i Xhavit Halititi, „Gjarpri” dhe partia e tij PDK-ja, do t’i humbin zgjedhjet e 8 qershorit, për krimet e rënda që i bënë ndaj Kosovës dhe qytetarëve të saj gjatë luftës dhe pas luftës dhe, veçmas, pasi u bë „Gjarpri” kryeministër i Kosovës, me vota të vjedhura dhe vota të blera prej qytetarëve, të cilët i bëri skamnorë, duke ua mbyllur fabrikat (vendet e punë), se ashtu e donte interesi i tij dhe argatëve të tij. Ato fabrika dhe punishte pastaj u përvetësuan nga argatët e tij me pak para, si shpërblim për ndihmën që ia bënë Thaçit për ta rrjepur Kosovën dhe për t’i përvetësuar institucionet shtetërore të saj.

Është e ditur se „Zeka” dhe klika e tij, së bashku me Hashim Thaçin, që e krijuan PDK-në, për ta uzurpuar Kosovën, e zbatuan

parimin e Makjavelit se „qëllimi i arsyeton mjetet”. Në bazë të ati parimi, SHIK-u i tyre u bë dorë e zgjatur e Serbisë, duke vra veprimtarë të dalluar të Kosovës e të LDK-së, se ishin pengesë serioze dhe do t’i pengonin për ta uzurpuar Kosovën. Po ashtu këta keqbërës me instalimin e korrupsionit dhe krimin të organizuar në Kosovën e çliruar, ia mundësuan Serbisë t’i bind qendrat e vendosjes ndërkombëtare dhe miqtë tanë, me shpifjet e tyre, se ne shqiptarët „nuk jemi popull shtet formues”, me çka qendrat e vendosjes ndërkombëtare Serbinë po e trajtojnë aleat të tyre serioz, ndërsa neve shqiptarëve „taksirat” që iu kemi mbetur në dorë. Nuk po kanë mundësi të na hedhin si një gërdhaje, sepse edhe vetë do të dështonin! Fatmirësisht, dy qendrat më të fuqishme të botes, SHBA-ja dhe BE-ja, kanë vendosur ta shpëtojnë Kosovën nga kriminelët me kravata kuq e zi. Në regjistër të Gjykates Speciale që po krijohet, gjendet edhe Xhavit Haliti, Hashim Thaçi, Kadri Veseli dhe argatët e tyre, zyrtarë të SHIK-ut dhe të PDK-së. Kjo Gjykatë që po krijohet i ka rritur shpresat te populli ynë se Kosova do të rimëkëmbet dhe do të bëhet shtet ligjor, ndërsa te kryekriminelët (urdhëruesit e krimin të organizuar) dhe kriminelët dorasë ka mbjellë frikë, shqetësim, çmenduri! Ja pra, ku e ka burimin para fushata dhe fushata çmendurake e Hashim Thaçit dhe argatëve të tij. Ajo fushatë e tij dhe klikës së tij, sa është e papërgjegjshme, aq është edhe debile, sepse po bëhet për axhami dhe njerëz naivë që nuk dinë të mendojnë, për ata njerëz që „hunda nuk i lejon se do të hanin bar”, e jo për njerëz që dinë të mendojnë.

“Mos e dëgjo se çka flet, por shiko se çka bënë” (Fjalë e urtë popullore)

Hashim Thaçi duke e shkelur ligjin, pa fije turpi, me paratë e buxhetit të Kosovës po bënë fushatë për t’i mashtruar qytetarët e giorë se do t’u sigurojë vende të punës, (atyre qytetarëve që ua „hëngri” vendet e punës), shih betën me sy, për 200.000 qytetarë, dhe rritje rrogash 25% për çdo vjet për punëtorët e shërbimit publik. Kësaj i thonë „rrenë për hava”, rrenë e hiperbolizuar, nga që premtime të tilla, p.sh. nuk do të guxonin të bënin as politikanët e Austrisë dhe të Sllovenisë edhe pse janë shtete të zhvilluara, me ekonomi të fortë e stabile. Por, Hashim Thaçi dhe drejtuesit tjerë të PDK-së, edhe pse janë politikanë analfabetë, janë dredhaxhi, mashtrues e gënjeshtarë me diplomë. „Qëllimi i arsyeton mjetet”, është parimi i tyre jetësorë. Deri tash „Gjarpri”, me vota të

vjedhura e të blera, arriti dy herë të bëhet kryeministër i Kosovës. Pasi që tani ju kanë mbyllur të gjitha rrugët e vjedhjes së votës së qytetarëve, i vetmi mjet për Thaçinin për t'i fituar votat e qytetarëve që „hunda nuk i lejon për të kullotur bar” është rrena, të cilën po e përdor pa karar para qytetarëve të tubuar nëpër shkolla, spitale, tregje, rrugë, kudo ku i sheh dy-tre persona duke biseduar, ju ndërhyjnë për t'ua mbushur mendjen se nuk është më ai „Gjarpri” i mëparshëm, por është „Gjarpri” tjetër, „paqësor”, „human”, „solidar”, me „mision të ri”, që Kosovën do ta bënë „Kopsht të Evropës”, tamam ashtu siç e bëri Enveri Shqipërinë „Kopsht të socializmit”! Me siguri, e ka të qartë Thaçi dhe politikanët analfabetë të PDK-së, se premtimet e tyre janë të parealizueshme. Por, Thaçi nuk e ka qëllimin e krijimit të vendeve të reja të punës dhe nuk e ka gjalle që nuk do ta realizojë premtimin, se ai nuk i ka „dy gisht fytyrë”, po ka fytyrë me hektarë. Pra, qëllimi i tij i vërtetë është t'i përvetësojë të hollat e Trustit, të kursyera nga punëtorët, që do t'i shfrytëzojnë kur të dalin në pension, që kanë mbetur për t'u ruajtur në banka të huaja jashtë Kosovës dhe, mundësisht, ta shtyjë për një kohë burgosjen e tij nga Gjykata speciale që është në krijim e sipër, për ta shpëtuar Kosovën nga krimi i organizuar dhe korrupsioni që e instaloi Hashim Thaçi me dy qeveritë e tij.

DAÇIQI PO E NDIHMON THAÇIN PËR TA ZBUTUR PRESIONIN E ARMATËS SË TË PAPUNËVE.

Qytetarët e Kosovës duhet të jenë të vetëdijshëm se 8 qershori do të jetë datë e shënuar e historisë sonë më të re, që do të vendos se çfarë drejtimi do të marrë Kosova. Po që se e fiton votëbesimin Isa Mustafa dhe LDK-ja për formimin e Qeverisë së Kosovës, do të krijohen parakushtet që Kosova të bëhet shtet ligjor, me perspektivë zhvillimi dhe përparimi për të gjitha shtresat e popullsisë, pa asnjë dallim. Po që se ndodhë çudia duke e fituar votëbesimin Thaçi, për ta krijuar Qeverinë e Kosovës, shqiptarët duhet ta kuptojnë mirë se Serbia e realizoi planin e dytë rezervë, (neokolonizimin e saj) pas atij të parit që NATO-ja nuk ia lejoi. Thaçi do të vazhdojë edhe më tutje ta rrjep atë pasuri të Kosovës që ende nuk e përvetësoi, do të vazhdojë të përqafohet me zyrtarë të lart të shtetit të Serbisë. Ai edhe më tutje do ta degradojë shtetësinë e Kosovës,

duke bërë ortak Serbinë në qeverisjen e institucioneve të Kosovës dhe në pasuritë e saj. Serbia edhe më tutje do të ndihmohet nga Thaçi dhe partia e tij, që të pranohet anëtare e BE-së.

Siç dihet, rrezikun e paralajmëruar të Akademisë së Shkencave të Serbisë për shtimin biologjik të shqiptarëve, ua eliminoi „Gjarpri”, duke ua mbyllur vendet e punës qytetarëve të Kosovës menjëherë pas luftës e pastaj duke i përvetësuar fabrikat ku ata punonin, për argatët e tij që e ndihmuan ta uzurpojë Kosovën. Pra, Hashimi i krijoi rrethanat dhe kushtet që Serbia të mos ndihet e kërcënuar nga shtimi biologjik i shqiptarëve, sepse çdo vjet ka më pak martesë dhe më pak fëmijë të lindur. Për këtë të mirë që ia bëri Thaçi Serbisë, ajo ia ktheu me një „të mirë” tjetër. Armata e të papunëve që çdo vjet po i shtohet Kosovës, ishte një rrezik real për qeverisjen e Thaçit. Ajo u bë shumë bujare ndaj mikut të saj „Gjarprit”, që armatën e të papunëve t’ia gjuajë „Evropës shtrigë”(siç e quajnë enveristët dhe ateistët shqiptarë), duke i lejuar të rinjtë dhe të rejat që Thaçi i la pa punë, ta kalojnë Serbinë deri në Hungari me një biletë autobusi, pa pasaportë, vetëm me letërnjoftim. Me këtë veprim Serbia me pëlqimin e Thaçit, faktikisht („de fakto”) po i trajton qytetarët e Kosovës si qytetarë të saj. Bile Serbia për hatër të „Zekës”, „Gjarprit” dhe „Lulit”, që po e qeverisin Kosovën me fusnotë, qytetarët e Kosovës po i „privilegjojnë” nga qytetarët e „pashallëkut” të Beogradit, pasi po e kalojnë kufirin serbo-hungarez vetëm me letërnjoftim, ndërsa qytetarët e „Serbisë së ngushtë” nuk kanë mundësi ta kalojnë pa pasaportë. A nuk tregon ky fakt se Daçiqi po e ndihmon Thaçin për ta zbutur presionin e armatës së papunëve, ndërsa Thaçi po e ndihmon Daçiqin, duke ia zvogëluar brengat e duke ia qetësuar shpirtin se numri i shqiptarëve të Kosovës nuk po rritet në ato përmasa siç janë frikuar akademikët serbë, por përkundrazi, po zvogëlohet në saje të shërbimit që ai po ia bënë Thaçit dhe qytetarëve të shkretë të Kosovës me fusnotë. Edhe marrëveshjet tjera të nënshkruar në mes Daqiqit dhe Thaçit kanë një prapavijë të rrezikshme për Kosovën dhe qytetarët e saj, por nëse qytetarët e Kosovës më 8 qershor ia mundësojnë „Gjarprit” të rifillojë të përqafohet edhe më tutje me të parët e Serbisë, pasojat e atyre takimeve dhe marrëveshjeve të tyre për ne shqiptarët dhe për shqiptarinë, do të jenë të kobshme dhe me pasoja për shtetësinë dhe qytetarët e Kosovës.

Se Hashim Thaçi dhe PDK-ja duhet të mbesin në opozitë, ndërsa LDK-ja me partitë tjera me orientim djathtist duhet ta marrin pushtetin, është dëshira e miqve tanë të sinqertë, tregon fakti se NATO, KFOR-i dhe Kryeprokurori i Gjykates speciale që është në krijim e sipër, e njoftuan opinionin e gjerë në prag të zgjedhjeve, se Qeveria e Kosovës, në krye me Hashim Thaçin dhe zyrtarë të lartë të PDK-së janë të përfshirë në krimin e organizuar dhe në korrupsion, dhe se në listën e të dyshuarve për krime të luftës janë Xhavit Haliti, Hashim Thaçi, Kadri Veseli, Azem Sylja dhe zyrtarë të tjerë të lartë të PDK-së. Miqtë e kombit tonë me anën e këtyre të dhënave, qytetarëve të Kosovës u japin porosinë dhe i këshillojnë që vota e tyre të mos shkojë në dobi të personave dhe subjekteve politike që janë të përfshirë në krim të organizuar dhe në korrupsion, po që se e donë ndihmën e faktorit ndërkombëtarë për ta bërë Kosovën shtet ligjor, që është parakusht i fitores së drejtësisë mbi padrejtësinë, që Kosova të përparojë e të zhvillohet në të gjitha drejtimet, kushte këto që Kosovën do ta bëjnë anëtare të BE-së dhe të NATO-s, ndërsa qytetarët e saj do të udhëtojnë pa viza në hapësirën e Shengenit.

Duhet cekur se para dy ditësh, kryetari i Grupit të Partive Popullore Evropiane, zotëri Joseph Daul, i dërgoi përkrahje akademik Isa Mustafës, LDK-së dhe qytetarëve të Kosovës, me rastin e zgjedhjeve të 8 qershorit. Ai deklaroi: „ Partitë Popullore Evropiane fituan në Bashkimin Evropian, por edhe LDK-ja do të fitojë në Kosovë. Familja e partive tona janë të përgjegjshme, sepse ne realizojmë atë që e premtojmë. Kryetari i LDK-së, është i vetmi që si kryeministër i Kosovës, mund të bëjë reforma të thella dhe ta forcojë vendin e Kosovës në Evropë. PPE-ja i jep mbështetje të plotë LDK-së në zgjedhjet e ardhshme në Kosovë. Është koha për ndryshim dhe për një Kosovë moderne”. Siç po shihet mesazhi i personalitetit të shquar të Bashkimit Evropian na tregon rrugën dhe mënyrën e vetme se si mundet Kosova të bëhet anëtare e BE-së dhe cila parti politike ka mundësi për t’i plotësuar kriteret që Kosova të përkrahet dhe të ndihmohet nga BE-ja, që qytetarët e saj të udhëtojnë pa viza në hapësirën e Shengenit.

Qytetarët e Kosovës që dinë të mendojnë, me siguri i kanë të qarta mesazhet që u kanë ardhur atyre në prag të zgjedhjeve nacionale të 8 qershorit nga miqtë e kombit tonë. Po që se janë të arsyeshëm dhe vizionarë, vota e tyre duhet të shkojë për akademik Isa Mustafën dhe

LDK-në, po që se ia duan të mirën Kosovës, vetvetes dhe pasardhësve të tyre. Anëtarët e LDK-së dhe simpatizuesit e saj, kanë detyrë kombëtare që të punojnë me qytetarë që nuk duan të votojnë për asnjë parti. Duhet t'i bindin se vota e tyre bën shumë punë për ta quar Kosovën përpara. Edhe qytetarët tjerë që votat e tyre ua kanë dhënë më parë partive, që nuk kanë kaçik të bëjnë kurrfarë ndryshimi në të mirë të qytetarëve dhe vendit të tyre, duhet ta forcojnë LDK-në me votat e tyre, që është e vetmja forcë politike që Kosovën do ta bënte vend ku do të sundonte ligji i shtetit ligjor, me ndihmën e miqve të popullit tonë. Qytetarët që dinë të mendojnë, e kanë të qartë se fitorja e LDK-së, në krye me akademik Isa Mustafën, është fitorja e Kosovës, është fitorja e të gjithë qytetarëve të saj. Se në radhët e LDK-së gjenden edhe persona në vendet udhëheqëse që nuk e kanë aty vendin, se edhe ata janë të përzier në afëra korruptive me njerëzit e SHIK-ut të PDK-së, nuk bën të demoralizohen anëtarët e dikurshëm dhe as anëtarët e rinj të LDK-së. Ata le t'i votojnë deputetët më të mirë, ata që kanë guximin qytetar ta thonë dhe ta mbrojnë të vërtetën dhe që kanë dije dhe aftësi të luftojnë krimin e organizuar me ligj e me durim. Edhe LDK-ja shumë shpejt do të pastrohet prej njerëzve të panjerëzi pasi t'i fiton zgjedhjet, sepse u hapet rruga të bëhen anëtarë të saj bijat dhe bijtë më të zotë dhe më të dalluar të Kosovës, për ta ndihmuar realizimin e synimeve tona kombëtare për të cilat punoi Burri i madh i kombit, arkitekti dhe Kryetari historik i shtetit të Kosovës dr. Ibrahim Rugova, dhe shumë atdhetarë e veprimtarë tjerë të devotshëm.

Botuar në „Bota sot”, më 4 – 5 qershor 2014

PERSPEKTIVË E SHKËLQYER PËR KOMBIN SHQIPTAR

Më në fund, pas shumë tragjediye që i solli kombit tonë ky shekull që po e lëmë pas, viti i fundit lamtumirës i krijoi perspektivë të shkëlqyer për realizimin e aspiratave të tij shekullore, çlirimin dhe bashkimin e tij kombëtar, për të jetuar i lirë dhe i barabartë në familjen e madhe të popujve të Evropës Perëndimore, siç i ka hije një populli të lashtë dhe fisnik siç është populli shqiptar.

Edhe në të kaluarën, rrjedhat historike ndërkombëtare të kombit tonë i krijuan kushte të favorshme për arritjen e qëllimeve të tij madhore, por udhëheqjet e tij bënë gabime dhe faje të rënda, duke mos ditur të luanin lojëra politike, për t'i amortizuar goditjet e hapëta e tinëzare të armiqve tanë shekullorë me anë të një strategjie dhe taktikave të përpunuara mirë, për të përfutur përkrahjen e aleatëve tanë të natyrshëm dhe për të përfutur miq dhe aleatë të rinj. Çka është më e keqja, udhëheqjet dhe prijësit shqiptarë në momentet më vendimtare, kur vendosej për fatet e atdheut të tyre jo që nuk kishin një strategji dhe taktikë veprimi, por as nuk kishin një gjuhë të përbashkët të politikës ditore, sepse ishin të ndarë e të përçarë për interesa e inate personale apo për bajraktarizëm, dhe kështu u lehtësonin punë armiqve tanë për realizimin e planeve të tyre djallëzore për të gllabëruar krahina të tëra shqiptare.

Fatkeqësisht, edhe udhëheqjet aktualë të Shqipërisë dhe të Kosovës, janë duke ndjekur të njëjtën rrugë të paraardhësve të tyre. Ndarjet dhe përçarjet e tyre për interesa partiake, klanore dhe personale e rrezikuan kombin tonë më tepër se kurrë më parë. "Revolucioni i vonuar demokratik" i Shqipërisë dhe shpërngulja masive e shqiptarëve me dhunë nga Kosova gjatë këtij viti, ishin realizime të skenarëve të përgatitur mirë nga armiqtë tanë serbo-grek me aleatët e tyre, për ta goditur për vdekje kombin shqiptar, për të mos pasur kurrë më mundësi të ngrihet në këmbë. Vetëm mrekullia e të Madhit Zot na e shpëtoi Shqipërinë nga më e keqja në vitin 1997, dhe sivjet na e shpëtoi Kosovën nga shqjetë gjakatarë me

anë të NATO-s, për të mos pësuar siç pësuan më parë Toplica me Çamërinë. NATO-ja ia dha dajakun e merituar barbarëve serbë, duke i detyruar të ikin kah kanë ardhur me bisht për këmbë. Këto ditë ajo po e realizon premtimin e burrave të mëdhenj të Qendrave të vendosjes ndërkombëtare zotërinjve B. Clinton, T. Blaire, J. Chirac, H. Solana, R. Cook, W. Clark, J. Shea etj. Për t'i kthyer shqiptarët e përzënë nga barbarët serb nëpër shtëpitë e tyre në Kosovë dhe për të siguruar paqe, liri, siguri dhe përparim këtij populli martir e krenar. Ndërsa udhëheqja politike dhe ushtarake e Kosovës edhe pas gjithë kësaj çka ka ndodhur në vitet e fundit, edhe pas gjithë këtyre tragjediave që përjetoi populli ynë, ende nuk u vetëdijesuan për domosdoshmërinë e lënies anash të përçarjeve dhe ndasive, që ata i krijuan për qëllime karrieriste. Situata tragjiko-komike e krijuar sot në Kosovë me dy „qeveri” është fryt i punës disavjeçare të karrieristëve të sëmurë për pushtet dhe përkrahësve të tyre pakurrizorë.

NATO-ja pasi na e çliroi Kosovën, Qendrat e vendosjes ndërkombëtare vendosën protektorat ushtarak dhe civil në Kosovë për një kohë të pacaktuar, dhe kështu i penguan kacafytjet e drejtpërdrejta për pushtet në mes dy taborëve kundërshtarë, atyre që i njohin institucionet shtetërore të krijuara më parë dhe atyre që s'i njohin ato. Të dyja këto forca i dërguan „qeveritë” e tyre në Prishtinë për të zënë pozita sa më të rëndësishme, duke u legjitimuar si njëra si tjetra tek zyrtarët e OKB-së dhe komandantët e NATO-s qeveri „legjitime”, njëra e Kosovës, e tjetra e Republikës së Kosovës dhe pse qysh me kohë faktori i jashtëm është shprehur se nuk e njeh as njërën, as tjetrën qeveri, por Delegacionin e Rambujesë, që përfaqësonte pothuajse të gjitha subjektet e Kosovës. Siç dihet, karrieristët gjejnë njëqind mënyra për të ardhur në pushtet, prandaj po bëjnë gara në mes veti se cili do të bëhet robot më i mirë për të përfutur besimin e faktorit ndërkombëtarë për të zënë pozita udhëheqëse në protektoratin civil të Kosovës. Ky veprim i tyre i papërgjegjshëm do t'i sjellë dëme të mëdha zgjidhjes së drejtë të çështjes së Kosovës, prandaj opinionin ynë dhe intelektualët e mirëfilltë nuk guxojnë të rrinë duarkryq dhe të bëjnë sehir para këtyre dukurive të shëmtuara, që aq shumë dëme do të na sjellin.

Po që se vazhdon edhe më tutje lufta për pushtet në mes dy taborëve kundërshtarë në këtë mënyrë, duke mos zgjedhur mjete, perspektiva e pavarësisë së Kosovës do të rrezikohet dhe gjaku i

dëshmorëve dhe i mijëra të masakruarve do të shkonte huq, siç ka shkuar shumë herë më parë, mu me fajin e udhëheqjeve dhe priësve shqiptarë të ndarë e të përçarë. Vetëm po që se shqiptarët bëhen të mençur dhe nxjerrin një udhëheqje autoritative, e cila nuk do të ishte e komprometuar me afëra të ndryshme politike, dhe e cila e ka besimin e faktorit të brendshëm dhe atij ndërkombëtar, që do ta quanim: Qeveri e Përkohshme Teknike e Republikës së Kosovës, siç nxjerrin edhe shtetet e Evropës demokratike në situata krizash politike, e cila do të jetë e përbërë prej njerëzve pa parti dhe profesionalisht të përgatitur mirë, për përballimin e krizës udhëheqëse-organizative dhe për përgatitjen e zgjedhjeve të lira e demokratike në Kosovë.

Derisa shqiptarët nuk e njohin njëri-tjetrin, duke treguar tolerancë, mirëkuptim dhe bashkëpunim vëllazëror me njëri-tjetrin për të mirën e përbashkët, nuk duhet pritur nga Qendrat e vendosjes ndërkombëtare të na njohin, të na respektojnë, të na mirëkuptojnë dhe të na ndihmojnë sinqerisht, pasi që një përkrahje dhe ndihmë të tillë as që do ta meritonim në këtë gjendje të kaosit të plotë politik dhe organizativ që jemi. Institucionet shtetërore nuk formohen duke përjashtuar dhe injoruar subjekte, institucione shtetërore dhe personalitete që kontribuuan në ndërkombëtarizimin e çështjes së Kosovës, që ndikuan në Qendrat e vendosjes ndërkombëtare për ta ndihmuar popullin tonë në kauzën e tij të drejtë, që ndikuan në SHBA -të dhe aleatët e saj të na ndihmojnë për t'i shkëputur prangat e robërisë.

Vetëm po që se dimë t'i ndërtojmë institucionet shtetërore të Kosovës gjatë kësaj faze kalimtare të protektoratit ushtarak dhe civil ndërkombëtar, në mënyrë plotësisht demokratike, duke e lënë të vendosë vota e lirë e popullit se kush do ta udhëheq Kosovën, do ta tregojmë vetveten se jemi popull shtetformues dhe i pjekur për ta udhëhequr shtetin, të aftë për të qeverisur me mjetet e shtetit ligjor demokratik, prandaj edhe përkrahja e aleatëve tanë të respektuar, SHBA-të NATO-ja, Britania e Madhe, Gjermania e shtete tjera të aleatëve të SHBA-ve nuk do të mungojnë. Kosova do të bëhet shtet i pavarur! Shqiptarët do ta gëzojnë lirinë! Shqipëria do t'i flakë spiunët serbo-grek nga institucionet e saja shtetërore dhe do të udhëhiqet nga forcat e shëndosha kombëtare! Edhe bashkëkombësve tanë që jetojnë në viset e tyre në Maqedoni, Greqi, Serbi dhe në Mal të Zi, do tu sigurojmë kushte dhe perspektivë që tu bashkëngjiten dy shteteve shqiptare, dhe pastaj në kushte të favorshme ta

bëjmë Shqipërinë etnike, që ishte dhe është qëllimi më madhor i popullit tonë.

Botuar në „Java shqiptare”, më 17-18 korrik 1999 dhe në „Pasqyra”, më 30.07.1999.

ÇKA PO NDODH ME LDK-NË DHE AAK-NË ?!

Me "dorëheqjen" - shkarkimin e Bajram Kosumit nga posti i Kryeministrit të Kosovës, kryepehlivanët e Nanosit dhe argatët e Sorosit, së bashku me Beogradin dhe aleatët e tyre pro-rus, realizuan një fitore të rëndësishme në dëm të Kosovës dhe të interesave kombëtare të shqiptarëve.

Kundërthëniet në radhët e AAK-së dhe lufta për pushtet në mes rrymës pro-nanoiste dhe rrymës pro-LDK-iste në kreun e kësaj partie, sollën fitoren e argatëve të Nanos, ku për pasojë pati shkarkimin e Bajram Kosumit nga posti i Kryeministrit të Kosovës dhe mundësinë e rrëzimit të Qeverisë së koalicionit LDK - AAK.

Opozita e Kosovës, siç bëri deri tash, do t'i përdorë të gjitha mjetet e lejueshme dhe të palejueshme për t'ua marrë pushtetin LDK-së dhe AAK-së. Po që se Agim Çeku do të bëhet kryeministër i Kosovës, do të jetë kopje besnike e ish-kryeministrit të Kosovës, Bajram Rexhepi. Patroni i PDK-së, Xh. Haliti, do t'i mbajë „dizginat” e Qeverisë së Kosovës, ndërsa H. Thaçi, në rast nevojë, do ta përdorë pa mëshirë kamxhikun e Kadri Veselit (SHIK-un). Aleanca në mes LDK-së dhe AAK-së do të zhbëhet. Kaosi politik do t'i përfshijë institucionet shtetërore të Kosovës, ndërsa kryepehlivanët e Nanosit, argatët e Sorosit dhe bajraktarët e farës ruse, të përkrahur dhe të ndihmuar nga forca të caktuara ndërkombëtare dhe SHIK-u i PDK-së, do t'ua marrin pushtetin LDK-së dhe AAK-së. Kjo situatë do t'i shkojë për shtati Serbisë dhe aleatëve të saj, për ringjalljen e shpifjeve dhe "argumenteve" të tyre se shqiptarët "nuk janë popull shtetformues" dhe "nuk janë element stabilizues i Ballkanit”.

Qytetarët e Kosovës do ta humbin durimin dhe atë besim të pakët që u ka mbetur në lidhshpin e Kosovës. Sigurimet e huaja, në krye me SHIK-un e PDK-së, do ta rrisin veprimtarinë e tyre kriminele.

Është e vërtetë se Qeveria e Kosovës ka mundur dhe është dashur të jetë më e fortë dhe më e mirë, kur është ditur se çfarë problemesh të rënda ka trashëguar nga ish - qeveritë e mëparshme të

Thaçit dhe të Bajram Rexhepit. Dihet se asnjë qeveri në botë nuk mund t'i realizojë zotimet e bëra, prandaj edhe qeveria e koalicionit LDK – AAK, edhe pse ka pasur mossuksese, ka pasur edhe suksese të pamohueshme. Nuk është e drejtë dhe e arsyeshme që të mohohet puna dhe sukseset e saj. Ndoshta Kosova do ta ketë një Qeveri pak më të mirë, por a thua e mbulon "barra qiranë" që institucionet shtetërore të Kosovës të humbin kohë të vlefshme për formimin e një qeverie të re, kur dihet se në bazë të rrethanave politike dhe bazës financiare të Kosovës, as qeveria e re që do të vije pas kësaj, nuk do të bëjë kurrfarë ndryshimesh në të mirë të qytetarëve të Kosovës.

Pra, rrëzimi i Qeverisë së Bajram Kosumit nuk është bërë për të mirën e Kosovës dhe as për të mirin e partive në koalicion, por është bërë për interesa të klaneve dhe individëve të caktuar të subjekteve politike (të pozitës dhe të opozitës).

Kosovës kurrë nuk i është dashur kriza institucionale, më së paku tash. Kriminelët, hajnat, karrieristët, burokratët, dyfytirëshit, kameleonët, spiunët dhe llum-tum-ët e të gjitha subjekteve politike dhe shtetërore të Kosovës janë bashkuar në realizimin e synimeve të tyre të liga për ta rrjepur dhe për ta rrëzuar për tokë Kosovën. Asaj po i përgatisin skenarë të rrezikshëm nga kryepëhlivanët e Nanosit, argatët e Sorosit, bajraktarët e farës ruse dhe burokratët.

Shtrohet pyetja, kanë apo nuk kanë shqiptarët mjete dhe forca reale për pengimin e këtyre forcave të djallit të mallkuar, që Kosovën donë ta bëjnë pronë personale të tyre, ndërsa popullin shqiptarë sklleverë dhe rrogëtarë të pagojë, të pasy, e të pamend.

Mjerisht, përgjigja është e thjeshtë dhe e ditur. Shqiptarët tash për tash nuk kanë forca për pengimin e forcave të djallit të mallkuar, por mos të harrojnë këta djaj - "gjyqellibasha", se shqiptarët kurdoherë kur janë mbështetur për muri, ndihma e të Gjithëmëshirshmit, Zotit Fuqiplotë, nuk ka munguar. I Gjithëdijsmi ka premtuar se „...kriminelët do t'i dë!nojë në këtë botë dhe në botën tjetër". Por, dihet se kriminelë nuk janë vetëm ata që bëjnë krime. Kriminelë janë edhe ata që i përkrasin kriminelët me shpirt, me zemër e me punë.

Opinionin ynë i ka të qarta rrethanat dhe shkaqet që sollën dorëheqjen e Bajram Kosumit nga posti që e mbante, por nuk e ka të qartë dhe është shumë i habitur, është shumë i brengosur dhe i mërzhitur, me kërkesën shumë të paarsyeshme, me kërkesën pa vend, me kërkesën

çmendurake të burokratëve të LDK-së, që Nexhat Daci të japë dorëheqje nga posti i Kryetarit të Parlamentit të Kosovës.

Qytetarët e Kosovës dhe shqiptarët kudo që gjenden jashtë Atdheut, kanë të drejtë të shtrojnë pyetje dhe të marrin përgjigje sa më parë nga burokratët e LDK-së: " Zotërinj, ju lutemi na tregoni singërisht, ishit të dehur nga pirja e tepërt e shlivovicës serbe, apo vodkës ruse, kur e formuluat kërkesën për dorëheqjen e akademik Nexhat Nacit, njeriut, që më së shumti ka merita pas Ibrahim Rugovës, që Kosova sot gjendet para aktit të njohjen së pavarësisë së saj nga faktori ndërkombëtar? Po që se nuk është në pyetje ndikimi i alkoolit, atëherë bëhuni të singërtë dhe na tregoni se ku është shkaku?"

Po që se është në pyetje xhelozia, që akademik Daci ka arritur suksese të jashtëzakonshme në të gjithë lëmenjtë e jetës, (shkencore, politike, shtetërore, diplomatike, qeverisëse, organizative etj.), mbi të gjitha, ai tregoi dije të gjithanshme, trimëri dhe guxim të pashoq, vendosmëri dhe durim të fortë dhe suksese të pamohueshme në luftë kundër krimit të organizuar dhe kriminelëve qyqarë, atëherë duhet t'i kërkonti falje Zotit të Madhëruar, se keni bërë mëkat të rëndë. Pejgamberi i fundit, Muhamedi, (Paqja, bekimi dhe shpëtimi i All-llahut qofshin mbi të), na mëson se "Xhelozia i djeg veprat e mira, ashtu siç e djeg zjarri kashtën".

Zotërinj, mos harroni se është e domosdoshme dhe shumë njerëzore që ta tërhiqni kërkesën tuaj të paarsyeshme, t'i kërkonti falje akademik Nexhat Dacit, t'i kërkonti falje anëtarësisë së LDK-së, qytetarëve të Kosovës dhe popullit shqiptar kudo që jeton. Po që se keni qenë të "detyruar" ta bëni kërkesën për të dhënë dorëheqje zotëri Daci, për shkak se keni qenë të kërcënuar nga pehlivanët e Nanosit dhe bajraktarët e farës ruse, Zoti ju marroftë!

Zotërinj, po ua kujtojmë se askush nga LDK-ja nuk është kërcënuar dhe shpifur më tepër se Rugova dhe Daci, por ata me përkushtim i kryen detyrat që ua besuan përfaqësuesit legjitim të popullit të Kosovës, dhe nuk ua ndjeu veshi dhe as syri për kërcënimet dhe shpifjet e hiqkërkushve, llum-tum-ve dhe kriminelëve me kravata kuq e zi, që pas luftës përvetësuan pozita udhëheqëse në subjekte politike e shtetërore dhe në mjetet e opinionit publik të Kosovës.

Mos harroni burokratë të LDK-së, se para jush u kërcënuan Xhemajl Mustafa, Enver Maloku, Smajl Hajdaraj, Ukë Bytyqi, Haki Imeri, Ismet Rraci, Ahmet Krasniqi, Tahir Zemaj, Hasan Zemaj, Gani Geci, Fetah Rudi, Bekim Kastrati, Besim Dajaku, Shefki Popova, Bardhyl Ajeti, Kryeredaktori i gazetës "Bota sot", Skënder Buqapaj me stafin gazetarët dhe botuesin e gazetës. U kërcënuan edhe shumë burra tjerë të fortë të shqiptarisë, por asnjëri prej tyre nuk e ndërpreu veprimtarinë kombëtare për të cilën ishte përcaktuar. Askush prej tyre nuk u frikua nga kërcënimet e kriminelëve faqezinj.

Siç dihet, shumë prej tyre u vranë nga kriminelët e gjorë të Kosovës, por stafetën e qëndresës dhe të veprimtarisë kombëtare e vazhduan të tjerët. Mos harroni zotërinj, se njeriu që meriton të quhet njeri, nuk frikohet prej kërcënuesve dhe kriminelëve, se njëherë lind dhe një herë vdes. Vetëm qyqarët, frikakakët, të ligjtë vdesin shumë herë, (nga frika) për çdo ditë. Lepurushat, karrieristët e sëmurë për pushtet dhe kameleonët, mos të hartohen që ua themi një të vërtetë të hidhur, se nuk e kanë vendin në krye të subjekteve politike dhe shtetërore të Kosovës.

Qytetarët e Kosovës dhe shqiptarët kudo që gjendeni në rruzullin tokësor, kanë të drejtë të shtrojnë pyetje se çka po ndodhë me LDK-në?!

A thua vallë me vdekjen e Ibrahim Rugovës, do të vdesë edhe LDK-ja?! Kjo nuk guxon të ndodhë, sepse gjaku i atyre që u vranë në emër të Zotit për ta shpëtuar Kosovën, do t'i mallkojë, ndërsa Zoti i Plotfuqishëm do t'i dënojë në këtë botë dhe në botën tjetër.

Anëtarët e Këshillit të Përgjithshëm të LDK-së nuk guxojnë të rrinë duarkryq. Nuk guxojnë të shikojnë përçarjen e partisë dhe shkatërrimin e saj, pa bërë asgjë. Ata janë të detyruar ta ndërpresin procesin e shkatërrimit të saj. Nuk guxojnë të bëhen argatë të burokratëve, të cilët janë të sëmurë nga megalomania dhe karrierizmi. Të gjithë anëtarët e LDK-së që kanë detyra udhëheqëse në këtë parti, si dhe anëtarësia e gjerë, të bëjnë presion për thirrjen e Këshillit të Përgjithshëm të LDK-së, që të shuhet me mjeshtri, dije, guxim dhe me drejtësi flaka e përçarjes dhe zhdukjes së partisë. LDK-ja duhet të reformohet dhe të përtëritet me gjak të ri, me njerëz të dijes e të kulturës, me njerëz që e njohin dhe adhurojnë Zotin Fuqiplotë, njerëz që punojnë me përkushtim për përparimin e vendit të tyre, njerëz që jetojnë dhe punojnë ndershëm, njerëz që e vazhdojnë rrugën e trasuar të Ibrahim

Rugovës. Përndryshe, po që se nuk merren këto masa, LDK-ja shumë shpejt do të shkatërrohet, apo do të burokratizohet.

Nuk duhet lejuar që partia të luftohet nga brenda nga njerëzit e saj të sëmurë për pushtet, kur dihet se ajo ka mjaft armiq të jashtëm, që e luftuan dhe do ta luftojnë edhe më tej, siç e luftuan më parë.

Për përçarjen dhe vdekjen e LDK-së, siç dihet, punuan shumë armiq të kombit shqiptar, në veçanti punuan nanoistët e çartur të Shqipërisë dhe nanoistët mendjeshkurtër të Kosovës. Për këto qëllime të ndyra dhe antikombëtare punuan edhe shumë spiunë serbë dhe elementë tjerë destruktivë, që u futën brenda kësaj partie, për ta marrë "kalanë nga brenda".

Siç dihet, të gjithë këta "urith" që u larguan nga udhëheqja e LDK-së, dështuan deri me një, sepse ishin instrument në dorë të dashakeqëve të Kosovës. Largimi i tyre nuk i solli dëme LDK-së, por përkundrazi, ajo u pastrua nga bërlloku dhe plehu i zi plot ndyrësirë, sepse në krye të saj ishte Ibrahim Rugova, udhëheqësi i saj i urtë, trim dhe i zgjuar. Por, siç po shihet, LDK-ja nuk është pastruar plotësisht. Tani kanë dalë në skenë karrieristët e sëmurë për pushtet, burokratët. Duan ta përvetësojnë LDK-në, që nëpërmjet saj të bëhen pasanikë të Kosovës, siç u bënë për një natë pehlivanët e Nanosit, argatët e Sorosit dhe bajraktarët e farës ruse, duke e vënë në pozita partiake dhe shtetërore njëri-tjetrin.

Po që se e shqyrtojmë mënyrën se si ka ardhur kërkesa për dorëheqjen e Nexhat Dacit, do të kuptojmë se karrieristët e LDK-së janë të njëjtë, siç janë edhe karrieristët tjerë të subjekteve tjera të Kosovës: të zhdërvjelltë, gojëmbël dhe demagogë të shkathtë. Sipas kandarit të tyre, në organet udhëheqë të partisë duhet të gjenden vetëm kameleonë, për t'ua bërë aminin.

E dinë karrieristët e sëmurë për pushtet, se zotëri Daci nuk është si ta. Ai është digë e pakalueshme për realizimin e synimeve të liga të karrieristëve të gjorë, prandaj përpiluan kërkesën për dorëheqjen e tij, duke u arsyetuar me "çarjen përpara të proceseve për pavarësinë e Kosovës". Kësaj i thonë shpifje, demagogë të LDK-së, Daci nuk është dhe nuk ka qenë kurrë pengesë për çarjen përpara të proceseve për njohjen e pavarësisë së Kosovës. Përkundrazi, ai bëri shumë që Kosova të gjendet këtu ku është sot, ndërsa ju jeni ata që keni qenë pengesë, dhe sot po bëheni pengesa më e madhe për realizimin e synimeve tona

madhore kombëtare. Ju zotërinj asnjëherë nuk jeni kacafytur me urdhëruesit e krimit të organizuar dhe kriminelë siç është kacafytur Daci. Ju demagogë të LDK-së i keni „shti veshët në lesh“, dhe me asnjë fjalë dhe me as një punë nuk e keni kundërshtuar dhe luftuar krimin dhe kriminelët e Kosovës, dhe as nuk i keni luftuar dukuritë e shëmtuara të shoqërisë kosovare. Nuk e mohojmë punën e juaj, keni qenë të suksesshëm para kamerave televizive. Gjithmonë të krehur e të veshur mirë! Hallall u qoftë rroga e partisë!

Mos harroni zotërinj burokratë se për të gjitha të papriturat që do t'i vijnë Kosovës, të gjithë skenarët antikombëtarë që do t'i realizojnë pehllivanët e Nanosit, argatët e Sorosit dhe bajraktarët e farës ruse, jeni edhe ju hisedarë me ta. Jeni përgjegjës para anëtarësisë së LDK-së, jeni përgjegjës para qytetarëve të Kosovës që aq shumë punuan dhe që aq shumë e lidhën fatin e Kosovës dhe fatin e tyre me fatin e kësaj partie. Mos harroni burokratë të LDK-së, se do të jeni përgjegjës para gjeneratave që do të vijnë, do të jeni përgjegjës edhe para historisë që ia vutë flakën e përçarjes dhe të shkatërrimit LDK-së.

Dhe, së fundi, para se ta përfundoj këtë shkrim, do t'ua shtoj vetëm një pyetje burokratë të LDK-së: A thua vallë është në gjendje shëndetësore zotëri Kolë Berisha të zëvendësojë akademik Nexhat Dacin, kur dihet se sa punë e vështirë dhe e lodhshme është të udhëheqësh mbledhjet e Parlamentit të Kosovës?!

Kjo donë të thotë se burokratët kur i kanë planifikuar "ndryshimet kadrovike", nuk i kanë marrë parasysh interesat kombëtare dhe as interesat e partisë së tyre, por i kanë marrë parasysh interesat e klanit, interesat e individit. Zotërinj, duhet ta keni të qartë se para anëtarësisë së LDK-së dhe para popullit shqiptar, keni rënë në provim.

Shkruar më 05. 03. 2006

PS. Menjëherë i është dërguar kombëtares "Bota sot" për botim, por nuk e panë të udhës ta botojnë!

Shkrimi u është dërguar të gjithë deputetëve të LDK-së, nëpërmjet postes elektronike që i kanë pasur në Parlamentin e Kosovës.

SHQIPËRIA SHPËTOI NGA LAKU QË IA VURI NANOSI ME KOMPANI

Shqipëria e lodhur dhe e këputur nga dhuna komuniste, e realizoi një fitore të çmueshme kur, pas një mundi të madh tetëvjeçar, me votën e qytetarëve të saj i largoi nga pushteti bajraktarët e farës ruse dhe kopenë e faqeve të zeza, që me dhunë e mjete tjera komuniste e rimorën pushtetin e humbur dhe për tetë vite të sundimit të tyre, bënë aq shumë krime e punë të liga, saqë për disa herë ia tejkaluan edhe babait të tyre shpirtëror, Enverit!

Siç dihet, populli ynë me sukses i ka përballur vështirësitë e mëdha dhe rreziqet e shumta, që ia përgatitën armiqtë e tij shekullorë nëpërmjet „kotillës” së tij të keqe, çorodive, plangprishësve, llumproletarëve dhe bajraktarëve të farës ruse. Duhet veçuar periudhën e fundit tetëvjeçare, një ndër periudhën më të rrezikshme për kombin tonë, kur çakajtë e Ballkanit dhe aleatët e tyre, nëpërmjet bajraktarëve të farës ruse në krye me Nanosin, për pak i realizuan planet dhe skenarët e tyre që në Shqipëri ta ndezin luftën vëllavrasëse veri-jug, apo ta bëjnë Shqipërinë "Liban të Evropës Juglindore". Këto dy plane nuk arritën t'i realizojnë, sepse ishte populli ynë ai që u tregua i zgjuar dhe nuk ra në grackën e tyre, por realizuan planin e tretë rezervë, Shqipërinë e bënë koloni greke dhe qendër të krimit të organizuar për gjithë hapësirën tonë kombëtare.

Por nuk ishin të kënaqur me këto suksese të gjithë çakajtë e Ballkanit, kur edhe serbët edhe sllavët e Maqedonisë i kishin planet dhe skenarët e tyre të gatshme, për t'i realizuar interesat e tyre kombëtare në kurriz të shqiptarëve. Shumë skenarë të Serbisë u vënë në veprim nga kryepëhlivanët e Nanosit në Kosovë dhe në saje të punës së tyre, Serbia i realizoi planet që i kishte për Kosovën.

Pas mbarimit të luftës, shqiptarët e kanë kuptuar se në çfarë rreziqesh e kanë futur nanosët e Kosovës vendin e tyre, duke punuar në dobi të realizimit të planeve dhe skenarëve të Beogradit që Kosovën ta bëjnë tokë serbe (djep të serbizmit). Fatkeqësisht, ende ka qytetarë të Kosovës që nuk po mund të kuptojnë, apo nuk po duan të kuptojnë se në

çfarë rreziku e vënë Kosovën dhe popullsinë e saj kryepehlivanët e Nanosit, në krye me Xh. Halitin e H. Thaçin, të cilëve Nanosi iu premtoi se do t'i bëjë të parë të Kosovës dhe sundues të qytetarëve të saj, po që se i kryejnë urdhrat e tij. Po i kryen me përpikëri urdhrat e tij bajraktarët e farës ruse dhe nanoistët e Kosovës dhe treguan se ishin të padijshëm e të pa logjikshëm, treguan se nuk ishin të mençur dhe as të zgjuar, kur me mësimet e tij (Nanosit) tentuan ta përçajjnë dhe ta shkatërrojnë forcën më të madhe politike shqiptare LDK-në. Edhe faktorin ushtarak e dëmtuan rënd, kur nuk lejuan institucionalizimin e UÇK-së, thyen Marrëveshjen e Oslos, hapën luftë frontale para kohe me Serbinë, nuk lejuan formimin e Qeverisë së Kosovës nga të gjitha forcat politike dhe ushtarake të Kosovës, nuk e nënshkruan Marrëveshjen e Rambujesë me kohë, që garantonte zgjidhjen e statusit të Kosovës pas tri vitesh, në bazë të vullnetit politik të qytetarëve të saj. E vranë kolonel Ahmet Krasniqin, ministrin e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës. Vranë edhe shumë burra të fortë të shqiptarisë dhe të Kosovës, por krimin më të rëndë e bënë kur e vranë mundin e shumë gjeneratave dhe, në veçanti mundin dhjetëvjeçar të popullit shqiptar të Kosovës, vranë institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës.

Shtrohet pyetja, a thua aq shumë ishin të sëmurë për pushtet dhe pozita udhëheqëse kryepehlivanët e Nanosit (pararoja e LPK-së), sa që u hipnotizuan nga Nanosi, Mejdani dhe Klosi, dhe nuk kuptonin se të gjitha veprimet që i bënin sipas urdhrave të tyre nuk shkonin në dobi të Kosovës, por shkonin në dobi të Serbisë dhe aleatëve të saj, apo ishin argatë të sigurimit të fshehtë serbo-ruso-grek, dhe kështu ishin të detyruar t'i kryenin urdhrat e tyre?! Koha do të tregojë se cilët nga bajraktarët e farës ruse dhe kryepehlivanët e Nanosit i verbëroi dëshira për pushtet, dhe cilët prej tyre i bëri robot sigurimi i fshehtë serb.

Po armiqtë tanë kishin plane që edhe sllavët e Maqedonisë të mos i lënë pa një fitim. Planifikonin të gjorët që Maqedonia Perëndimore (viset shqiptare) t'u bëhen tapi sllavëve të Maqedonisë, përpos Tetovës, që do ta fitonte të drejtën t'i bashkohet Shqipërisë, ndërsa Kosova Lindore, sipas planeve të tyre, do të bëhej "atdhe" i serbëve të shpërngulur të Kroacisë. Ndërsa popullit shqiptar ia falën rrugët dhe metropolet e Evropës për t'u bërë lëndë ndërtimi për popujt e plakur të saj. Por, fuqia e të Madhit Zot i bëri hi e pluhur planet e dajave - njeri nëpërmjet NATO-s.

Populli ynë u dëmtua tepër shumë. U vra dhe u masakruan prej bandave greke, ushtrisë, policisë dhe paramilitarëve serbë, por shumë më tepër u dëmtua nga dora kriminele e komunistëve të pa fe dhe të pa atdhe, shqipfolësve që i përkisnin "njeriut të ri" të Shqipërisë nën udhëheqjen e Nanosit me kompani, dhe nanoistëve të Kosovës të udhëhequr nga bajraktarët e farës ruse, kryepehlivanët e Nanosit dhe argatët e tyre. Këta kokëkrisur, të etshëm për pushtet e për pasuri, të udhëhequr nga parimi i njerëzve bishë se "qëllimi i arsyeton mjetet", ia vranë Atdheut - Shqipërisë etnike, në periudhën 1997- 2005, burrat më të mirë të kombit. Dhe, sot e kemi një gjendje të mjerë në gjithë hapësirën tonë kombëtare, si pasojë e punës antikombëtare të kësaj farës së keqe, të farës ruse, që Shqipërinë e shndërruan në koloni greke, Kosovën e bënë utrinë katundi, ndërsa në viset tjera shqiptare mbollën përçarje të thellë ndërsqiptare.

Por, "çdo përpjetëse e ka një teposhtëse". Shqiptarët e kaluan përpjetësen atë ditë kur qytetarët e Shqipërisë, me votën e tyre të lirë, i rrëzuan për toke forcat e krimit të organizuar, mafinë politike dhe ekonomike, të udhëhequr nga Nanosi me kompani, dhe i sollën në pushtet forcat djathtiste dhe aleatët e tyre në krye me Salih Berishën. Por rreziqet nuk kanë kaluar. Duhet punuar me mend dhe me shumë kujdes, që të mos lëshohet rruga e fitores, ajo rrugë që lyp shumë mund, dije, zgjuarsi dhe durim, se forcat e djallit të mallkuar nuk dorëzohen lehtë, sepse kanë përkrahjen e llumproletarëve të botës, mafisë së kuqe ndërkombëtare, të udhëhequr nga sigurimi i fshehtë rus. Po, kanë përkrahjen e Qeverisë serbe, Qeverisë greke dhe të aleatëve të tyre. Kanë përkrahjen edhe të llumit të shoqërisë shqiptare: "intelektualëve" faqezi, "gazetarëve sahanlëpirës", ahmakëve, injorantëve, kriminelëve të ndryshëm dhe të ateistëve.

Forcat e fitores së Shqipërisë, forcat e forcës shqiptare, forcat e realizimit të synimeve kombëtare, nuk guxojnë të "vetëkënaqen" për këtë fitore që e fituan në Shqipëri. Kjo është vetëm një fitore, fitorja bazë, që duhet të sjellë çdo ditë shumë fitore në të gjithë lëmenjtë e jetës së shqiptarëve. Shqiptarët në përgjithësi dhe pasanik në veçanti, kudo që janë në rruzullin tokësor, nuk guxojnë të tjetërsohen ndaj problemeve të mëdha shqiptare, ndaj skamjes dhe mjerimit që e ka përfshirë popullsinë shqiptare në gjithë hapësirën e tij kombëtare. Paraja e tyre nuk guxon të flejë në banka apo të investohet në vende të huaja ku nxjerrin fitime të majme. Ajo para duhet të investohet në Shqipëri, në Kosovë dhe në viset

tjera shqiptare, edhe po që se menjëherë nuk ju sjellë shumë fitime. Sot Atdheu ka nevojë për njerëz të idealeve të larta që do të punojnë me emrin e Zotit, për ta përparuar vendin e tyre. Punësimi i popullsisë shqiptare në vendin e tij e forcon atdheun dhe e dëmton farën e huaj, farën ruse. „Skamja të qon në derë të hasmit”, na mëson gjeniu ynë popullor. Pra, të mos i lëmë të huajt të manipulojnë me njerëzit tanë, që për një vend pune, për një ndihmë të vogël simbolike, apo për një premtim të rrejshëm, pa dëshirën e tij, të bëhet argat i argatëve të bajraktarëve të farës ruse, të bëhet argat i djallit të mallkuar, që mund ta fusë edhe në krime e faqe të zeza të ndryshme. Shqipëria e fortë e forcon Kosovën dhe viset tjera shqiptare. Forcimi i Shqipërisë e forcon faktorin shqiptar në Gadishullin Ilirik dhe në Evropë. Shkatërrimi i bandës kriminele dhe mafioze të Nanosit në Shqipëri do të sillte shkatërrimin e bandës së tij në Kosovë dhe në Maqedoni. Me zbulimin e qendrës së krimit në Shqipëri, do të zbulohet edhe qendra e krimit në Kosovë. Pra, do t'i qesim para drejtësisë shqiptare së bashku nënë e bijë, SHIK-un e Klosit dhe SHIK-un e PDK-së për krimet që i bënë njerëzit e tyre ndaj qytetarëve të Shqipërisë dhe qytetarëve të Kosovës.

Urime Shqipëri! Urime qytetarë të Shqipërisë! Urime Sali Berisha! Urime PDSH! Urime klasë politike djathtiste! Urime popull shqiptar se i Madhi Zot të mëshiroi, kur të udhëzoi që të mos e duash të keqen, të shëmtuarën dhe të ligën! Të mëshiroi kur të udhëzoi që mos t'i përkrahësh dhe të mos i votosh bajraktarët e farës ruse, kriminelët dhe të pafetë, që janë armiqtë e Tij. Ta lusim Zotin Fuqiptotë që të na ndihmojë për t'i realizuar synimet madhore kombëtare! Ta lusim Zotin e Gjithëdijshtëm për ta udhëzuar popullin tonë dhe gjithë popujt e botës në rrugën e drejtë, në atë rrugë që do t'i bënte të suksesshëm në këtë botë dhe në botën tjetër!

Botuar në "Bota sot", më 6 shtator 2005

DERI KUR ARMIQTË E ZOTIT DO T'I UDHËHEQIN SHQIPTARËT

Se ne shqiptarët po e çuditim boten me anomali të njëpasnjëshme dhe të llojllojshme, nuk ka dyshim. Këto ditë, Parlamenti i Kosovës e miratoi anomalinë e radhës të Qeverisë së Kosovës, të ashtuquajturin "Projektligjin për mbrojtjen nga zhurma", që është një ligj i kamufluar kundër besimtarëve monoteistë të Kosovës dhe, veçmas kundër shqiptarëve të besimit Islam.

Shtrohet pyetja se nga cila zhurmë do të „mbrohen” qytetarët e Kosovës.

Po që se Qeveria e Kosovës e ka qëllimin për t'i „mbrojtur” qytetarët e Prishtinës nga zhurma e sorrave, (sigurisht ju ka mbetur në kujtesë zhurma që para lufte bënëin sorrat gjatë mbrëmjeve (afër Komunës së Prishtinës), ju propozojmë të zbresin nga xhipat për disa minuta „Te plepat”, për t'u bindur se e kanë gabim, se sorrat kanë ikur së bashku me policinë dhe ushtrinë serbe, posa hynë tanket me ushtrinë e NATO-s në Kosovë.

Po të kishte Kosova industri të rënd e fabrika të tjera që krijojnë zhurmë në ambientet ku shtrihen lagjet e banimit, apo të punonin fabrikat që i shkatërruan profiterët e luftës, dhe pastaj i „blenë” me çmime simbolike, që edhe ato do të krijonin sadopak zhurmë, Projektligji do të ishte me vend.

Po që se Projektligji do të kishte për qëllim „ndalimin” e zhurmës që krijohet nga makinat e rënda, apo kamionët që qarkullojnë natën nëpër lagjet e qytetit, Projektligji do të përkrahej nga qytetarët e Prishtinës e të Kosovës.

Dhe, po që se Projektligji do të kishte për qëllim „mbrojtjen” e popullsisë nga muzika shurdhuese e diskotekave apo lokaleve në të cilat bëhet muzikë natën, Projektligji do të ishte shumë me vend dhe me sigurisht që do të përkrahej.

Por, në atë Projektligj të Qeverisë kukull të Xhavit Halitit dhe Kadri Veselit, të trajtohet zhurmë Ezani (thirrja e besimtarëve të besimit

Islam për ta kryer obligimin e faljes së namazit), dhe kumbimin e kambanave të kishave krishtere, është shpifje e ndyrë, është një vepër skandaloze, është nënçmim ndaj besimtarëve, është një anomali mbi të gjitha anomalitë e panumërta të kësaj Qeverie. Qeveri, kjo, e cila përpos që u tregua se është „këmbë e krye” qeveri antikombëtare, qeveri që noton mbi krimin e organizuar, qeveri e korrupsionit e hajnisë dhe e haraçit, fatkeqësisht po tregohet se është edhe qeveri antifetare dhe antiislame.

Po të ishte kjo Qeveri, ashtu siç propagandon për çdo ditë në altoparlantin e saj, RTK-në, dhe në mjetet tjera të informimit publik, nuk do të katandisej Kosova e çliruar në këtë mënyrë kaq të ligë siç u katandis prej saj.

Po të ishte kjo Qeveri ashtu siç trumbeton pioni i Xhavit Halititi, Hashim Thaçi, në intervistat dhe fjalimet e tij të përgatitura nga këshilltarët kurthaxhi, nuk do të dërgohej në Kuvend për miratim „Ligji kundër zhurmës”, por do të dërgohej (edhe pse me një vonesë shumëvjeçare), Ligji për mbrojtjen e invalidëve, veteranëve, martirëve dhe ushtarëve të UÇK-së, që janë krenaria e popullit shqiptar, e që aq shumë i keqpërdorën për ta uzurpuar pushtetin mbi shqiptarët e për ta rrjepur pasurinë e qytetarëve të Kosovës e për ta shkatërruar çdo të mirë që u krijua për pesë dekada nën thundrën e okupatorit me mund e sakrifica të shumta.

Shtrohet pyetja: A thua, vallë, qeveritarët e Kosovës dhe përfaqësuesit e popullit të zgjedhur për t’i mbrojtur interesat e tyre në Parlamentin e Kosovës, ende nuk janë pastruar nga egjra komuniste? A thua ende kanë mbetur komunistë, ende kanë mbetur të pa fe, njerëz që e kanë prejardhjen prej majmunit? Runa Zot prej krijesave të tilla! Krijesa këto që kanë sy e nuk shohin, kanë tru (mend) e nuk mendojnë, kanë vesh e nuk dëgjojnë, kanë zemër e pa zemër janë!

Se enverizmi ende jeton në shpirtin dhe mendjen e shqiptarëve naivë e dyfytirësh, të pashpirt me zemër pule, tregon statistika e votimit të Ligjit famëkeq të Qeverisë Thaçi 2, në seancën e fundit të Parlamentit të Kosovës, nga deputetët e pranishëm të partive parlamentare të Kosovës. Të gjithë deputetët e minoriteteve votuan kundër Projektligjit antifetar. Kjo tregon se përfaqësuesit e pakicave kombëtare nuk janë të infektuar nga egjra komuniste, nuk janë antifetarë. E respektojnë fenë e tyre dhe e respektojnë fenë e popullit shumicë, të shqiptarëve. Nuk

shantazhohen se janë burra, nuk shiten siç shiten politikanë shqiptarë, mu ashtu siç shiten bagëtitë në treg.

Po përfaqësuesit e popullit shqiptarë që e votuan Projektligjin antifetar të Qeverisë Thaçi, çka treguan? Treguan se janë „farë ruse”, janë enveristë, janë stalinistë, por edhe rankoviqistë. Janë dyfytirsha! Mjerë populli kush ju prinë! Mjerë fëmijët e tyre që e kanë prind! Si nuk u turpëruan së paku nga kolegët e tyre që i përfaqësojnë pakicat kombëtare?! Si nuk po turpërohen nga votuesit e besimit Islam, që në saje të votave të tyre u bënë pushtetarë dhe deputetë, pasi që ju besuan se do t'i mbrojnë interesat e tyre kombëtare dhe fetare, por doli e kundërta e asaj që u zotuan. Punuan vetëm për grazhdin e tyre.

A thua janë të vetëdijshëm qeveritarët e Kosovës dhe deputetët e tre bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë: PDK-së, AAK-së dhe të Vetëvendosjes, dhe dy tre zëra të LDK-së, se edhe pse e kanë miratuar Ligjin antifetar, nuk do të zbatohet në asnjë mënyrë nga xhamia i xhamive të Kosovës dhe, me siguri as nga besimtarët e besimit të krishterë, sepse është ligj që i shkelë të drejtat elementare të njeriut, ligj që i shkel të drejtat fetare që janë të garantuara nga konventat ndërkombëtare, por edhe nga Kushtetuta e Kosovës.

Se fara „ruse” e mbjellë në gjithë hapësirën tonë kombëtare nga popoviqët dhe mugoshët dhe e ujitur nga argatët e tyre shqipfolësit në krye me Enver Hoxhën, e përtërirë pas vdekjes së tij nga LPK-ja, LBDK-ja dhe tre bishtat e Partisë Socialiste të Shqipërisë, po tregohen se janë më zullumçarë ndaj besimtarëve shqiptarë se Rankoviqi dhe Millosi, sepse si njëri, si tjetri, nuk kanë tentuar të përzihen në çështje fetare të shqiptarëve. Ezani i thirrur në xhamia, e as kambanat e kishave, nuk i kanë penguar asnjëherë, edhe pse në epokën e Milloshit ezani është thirrur nëpërmjet altoparlantëve, siç veprohet sot në Kosovë dhe në të gjitha shtetet myslimane, por dhe në shumë shtete të krishtere ku punojnë dhe jetojnë myslimanët. Besimtarët e besimin Islam janë të lirë ta praktikojnë besimin e tyre. Blejnë e ndërtojnë xhamia, por edhe thirret Ezani pa pengesë nëpërmjet altoparlantit. Ndërsa sa i përket kumbimit të kubaneve të kishave në Evropën Perëndimore, ato kumbojnë me tërë fuqinë e tyre për t'i dëgjuar gjithë qytetarët që jetojnë në qytet dhe rrethinë. Dhe, kumbimin e tyre nuk e konsiderojnë zhurmë as qeveritë dhe as qytetarët, pa marrë parasysh a janë besimtarë apo pa besimtarë, se është një traditë fetare shekullore. Po ashtu qeveritë e shteteve të krishtere

nuk kanë bërë përpjekje t'i rregullojnë me ligj, se kur, qysh, dhe me çfarë force të kumbojnë kambanat e kishave të tyre?!

A nuk është një anomali qesharake e qeveritarëve të dy shteteve shqiptare, që janë bërë si dy „dele të zeza” në Gadishullin Ilirik, por edhe në Evropë, që po e mundohen t'i pengojnë besimtarët e besimit Islam për t'i kryer urdhrat e të Madhit Zotë dhe këshillat e Pejgamberit të Tij të fundit Muhamedit a.s. e nuk po kuptojnë se kot e kanë se me Zotin nuk mund të shtyhen. Ai nuk ngutet për t'i dënua pa besimtarët që janë armiq të tij, por kur t'i dënojë, me siguri se do të jetë vonë të pendohen, se pendimi nuk iu bën qare në ato raste, se e kanë luftuar fenë e Tij, besimin në një Zot, i Cili vetëm Ai meriton të adhurohet dhe askush tjetër përpos Tij.

Ju qeveritarë dhe deputet të Parlamentit të Kosovës që e votuat Ligjin kundër zhurmës, që është ligj i kamufluar kundër besimit fetar të shqiptarëve, veçmas kundër besimit Islam, jeni koritur, se ai ligj do të jetë vetëm në letër, si shumë ligje që vetë i keni votuar dhe vetë i keni shkëlmuar. Ezani do të thirret në trojet shqiptare ashtu siç na ka mësuar dhe na ka urdhëruar Pejgamberi ynë i dashur Muhamedi a.s. Nuk ka ligj dhe as qeveri që do të kenë sukses që t'ua caktojnë shqiptarëve të besimit Islam se në çfarë mënyre ta thërrasin Ezanin. Ezanin nuk do të thirret asnjëherë në trojet shqiptare me zë të shterur dhe as me zë të molisur! Në atë mënyrë dhe me gjysmë zëri ata le t'u drejtohen qytetarëve që i votuan, sepse i mashtruan dhe i tradhtuan, duke u zotuar se do të punojnë për interesa të tyre, por treguan të kundërtën e asaj që iu premtuan. Pra, punuan vetëm për grazhdin e tyre dhe barkun e argatëve dhe vasalëve të tyre.

Qeveritarët dhe deputetët e tre bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë: PDK-së AAK-së dhe të Vetëvendosjes, dhe dy-tre mjeranë të LDK-së që e votuan Ligjin kundër fesë, mos të iu shkoj mendja se e keni dobësuar besimin Islam. Përkundrazi, sa herë që ngriheni kundër tij, ai do të rritet dhe forcohet, ndërsa ju për atë shkak do t'i merrni shumë „gugjuma” kresë nga besimtarët e besimit islam në zgjedhjet nacionale që do të mbahen sivjet, nëpërmjet votës së tyre, që të vini në veti e të kuptoni se jeni bërë argat të SHIK-ut të Xhavit Halitit! Medet! Medet! Vaj halli për ju...!

Besimtarët e besimit Islam nuk do të iu votojnë juve qeveritarë dhe as përfaqësuesit e juaj që do të konkurrojnë për deputetë në zgjedhjet

nacionale që do të bëhen sivjet, se e keni treguar fytyrën e juaj të vërtet, se kush jeni dhe për hesap të kujt punoni, se jeni armiq të Zotit dhe pastaj edhe të qytetarëve që i përfaqësoni. E myslimani nuk guxon t'i përkrah armiqtë e All-llahut Fuqiplotë, se atëherë edhe ai bëhet si ata. Bëhet armik i Tij, që do ta pret dënimi i dhimbshëm si pabesimtar!

Botuar në „Bota sot”, më 08. 02. 1014

DRENICA PA NDIHMËN E KOSOVËS, NUK MUND T’I LARGOJË NGA SHPINA BAJRAKTARËT E FARËS RUSE

Me falsifikimin e rezultateve të zgjedhjeve nacionale të 17 nëntorit nga përfaqësues të qendrave të vendosjes ndërkombëtare, që janë miq të Serbisë dhe të Rusisë, Kosova edhe më tutje do të mbetet në kaosin politik, që e futën pehllivanët e Nanosit dhe argatët e tyre. Populli ynë edhe pse tregoi vetëdije të lartë politike dhe kombëtare, prapë se prapë do të shpifet nga armiqtë tanë shekullorë se „nuk ka aftësi shtetformuese”, për shkakun e veprimtarisë destruktive dhe antikombëtare të bajraktarëve të farës ruse. Ndërsa mafia e kuqe ndërkombëtare, e udhëhequr nga sigurimet e fshehta ruse dhe serbe, që është futur në qendrat e vendosjes ndërkombëtare, do të pengojë procesin e pavarësisë së Kosovës me të gjitha mënyrat dhe forcimin e faktorit shqiptarë në Gadishullin Ilirik; këta mjëranë në vend se të pendohen për dëmet e mëdha që ia shkaktuan Republikës së Kosovës dhe çështjes madhore kombëtare, para luftës, gjatë luftës dhe pas luftës, përkundrazi, ata po tregohen edhe më të egër dhe të pashpirt, pas falsifikimit të rezultateve të zgjedhjeve nacionale të 17 nëntorit të këtij viti, kur kanë siguruar përkrahje në veprimtarinë e tyre antikombëtare nga qarqe të caktuara evropiane, që janë të dirigjuara nga aleatët e armiqve tanë shekullorë.

Manipulimi me rezultatet e zgjedhjeve nacionale nga ana e „kranes së xhehenemit”, do t’i sjellë pengesa të mëdha forcave të shëndosha kombëtare, ndërsa bajraktarëve të farës ruse do t’ua mundësojë vazhdimin e veprimtarisë së deritashme destruktive dhe antishqiptare. Sigurisht, organet shtetërore që do të dalin nga këto zgjedhje, do të pengohen nga bajraktarët e farës ruse dhe argatët e tyre me të gjitha mënyrat, me qëllim që LDK-ja të mos ketë mundësi t’i realizojë zotimet që i ka marrë para elektoratit të saj dhe para popullit të Kosovës.

Se manipulimi i zgjedhjeve nga „kranja e xhehnemit” është bërë me qëllim që të pengohet procesi i pavarësisë së Kosovës, tregojnë shumë

fakte, që janë të njohura nga opinioni ynë, por duhet cekur një fakt që dëshmon se me falsifikimin e zgjedhjeve nacionale të Kosovës, qarqet e caktuara antishqiptare kanë krijuar një anomali që po i diskrediton para opinionit tonë dhe atij ndërkombëtar, kur me mjete alkimiste po mundohen të krijojnë një sistem qeverisës, unik në botë, ku do të qeverisin së bashku forcat kolonialiste serbe, forcat demokratike shqiptare dhe forcat staliniste, të ndihmuar nga spiunët serbo-sllavogrekë. Pra, alkimistët evropian do të krijojnë në Kosovë „institucione demokratike” nga forca kundërshtarë, që kanë qëllime dhe interesa të kundërta me njëra-tjetrën, për të qeverisur së bashku, pa pasur kurrfarë opozite për ta kontrolluar qeverisjen e tyre. Shtrohet pyetja se pse atëherë faktori ndërkombëtar organizoi zgjedhjet nacionale në Kosovë, kur dihet se funksioni i zgjedhjeve demokratike, në rend të parë, është për të caktuar pozitën dhe opozitën e një shoqërie, që i njeh rregullat demokratike të sistemit të qeverisjes shtetërore.

Nuk ka dyshim se Kosova edhe për një kohë të gjatë do të përmeqatet në agoninë politike që e futën pehlivanët e Nanosit dhe bajraktarët e farës ruse, dhe se nga këto zgjedhje „të lira” dhe „demokratike”, Kosova nuk do të krijojë institucione demokratike, dhe as nuk do të arrijë pavarësinë e saj, por është e sigurt se pehlivanët e Nanosit, bajraktarët e farës ruse dhe argatët e tyre, edhe më tutje do të futen në shamakun e tradhtisë kombëtare. Si rrjedhojë e gjithë kësaj, forcat e shëndosha kombëtare do të vetëdijesohen se për të arritur synimet madhore kombëtare, duhet punuar edhe më tepër, duhet ndërruar shumëçka në veprimtarinë e tyre të deritashme.

Forcat e shëndosha kombëtare janë vënë në një pozitë të vështirë nga presioni i vazhdueshëm i disa qendrave të vendosjes ndërkombëtare, të cilat po kërkojnë nga LDK-ja që, „me vetëdëshirë”, t’ua falin bajraktarëve të farës ruse udhëheqjen e katër ministrive dhe postin e kryeministrit dhe të kryetarit të Parlamentit të Kosovës. LDK-ja nuk do ta ketë lehtë për t’i neutralizuar të gjitha rëniet e papastra dhe pas shpine të bajraktarëve të farës ruse, që janë vënë në krye të PDK-së dhe të AAK-së, të këtyre dy bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë, po që se në krye të organeve shtetërore nuk do t’i vejë veprimtarët e saj më të shquar, që kanë dije, guxim, trimëri, energji, vullnet dhe kredibilitet për t’i demaskuar dhe për t’i luftuar deri në fitore bartësit e dukurive negative që po e shëmtojnë Kosovën. Rezultatet e zgjedhjeve nacionale

të 17 nëntorit të 2001 (edhe pse të falsifikuara, në dobi të bajraktarëve të farës ruse), ia siguruan LDK-së tri vende udhëheqëse të organeve shtetërore që do të krijohen pas themelimit të Parlamentit të Kosovës, siç janë: Kryetari i Kosovës, Kryeministri i Qeverisë së Kosovës dhe Kryetari i Parlamentit të Kosovës. Zgjedhja e Ibrahim Rugovës për kryetar të Kosovës, do të jetë një fitore e rëndësishme për Kosovën dhe një fitore e madhe për forcat demokratike shqiptare. Të njëjtën rëndësi do të ketë edhe zgjedhja e Kryeministrit të Qeverisë së Kosovës dhe të Kryetarit të Parlamentit të Kosovës.

Këto ditë opinionin ynë po merret me çështjen e konstituimit të Parlamentit, të Qeverisë dhe të Presidencës së Kosovës. Po bëhen analiza të ndryshme dhe po jepen propozime të llojllojshme, por në opinionin tonë të gjerë ka bërë përshtypje të mirë propozimi i qëlluar dhe me vend i Bajrush Morinës, që për Kryeministër të Qeverisë së Kosovës të zgjidhet Fadil Geci. Bajrush Morina i numëron disa nga arsyet kryesore që e shtynë të bëjë këtë propozim, në mesin e të cilave janë : trashëgimia e pasur familjare për mbrojtjen e interesave kombëtare, që u përcoll brez pas brezi deri në ditët e sotme, kur, siç dihet, shtatë vëllezërit Geci me përkushtim luftuan në të gjitha frontet e luftës gjatë dhjetëvjetëshit të fundit të shekullit të 20-të (paqësore dhe luftarake), periudhë që sollën çlirimin e Kosovës. Ndoshta nuk do të bëhet e tepërt nëse do t'i përmendja edhe disa faktorë që shkojnë në të mirë të zgjedhjes së Fadil Gecit për Kryeministër të Qeverisë së Kosovës.

Siç dihet, pehlivanët e Nanosit janë duke manipuluar në Drenicë dhe gjetiu me faktin se Drenica, edhe pse ka qenë në ballë të kryengritjeve shqiptare për realizimin e synimeve tona kombëtare, "në pushtet nuk kanë ardhur njerëzit e saj". Ky fakt po shfrytëzohet për qëllime karrieriste dhe destruktive, edhe pse dihet se strukturën udhëheqëse të Kosovës, sa ishte në robërinë e sero-jugosllavëve, e ka caktuar Beogradi dhe jo forcat kryengritëse shqiptare. Prandaj, zgjedhja e Fadil Gecit për Kryeministër të Qeverisë së Kosovës do t'ua digje „kartën" më të rëndësishme argatëve të pehlivanëve të Nanosit, që po i manipulojnë drenicasit dhe një pjesë të vogël të popullsisë së Kosovës me të pavërteta dhe gjysmë të vërteta.

Po që se argatët e pehlivanëve të Nanosit kundërshtojnë kandidaturën e Fadil Gecit për Kryeministër të Qeverisë së Kosovës, ata do të vetë demaskohen para drenicasve dhe elektoratit të tyre, se nuk

luftojnë për interesin e Drenicës, të Kosovës dhe të çështjeve madhore kombëtare, siç po përbehen në çdo takim dhe bisedë që kanë, por po luftojnë për interesa klanore dhe individuale, siç treguan deri tash.

Po që se argatët e pehlivanëve të Nanosit detyrohen ta përkrahin kandidaturën e Fadil Gecit për Kryeministër, atëherë Drenica dhe Kosova do të fitojnë së bashku, pasi që në krye të një institucioni të rëndësishëm shtetëror do të vijë një personalitet, që ka dije, aftësi dhe kredibilitet për ta kryer si duhet, me nder dhe përgjegjësi atë detyrë, që do të shkonte vetëm në dobi të interesave tona kombëtare.

Duhet të jemi të vetëdijshëm se Kosovës po i përgatitet një skenar i rrezikshëm nga Serbia dhe qarqe të caktuara evropiane, që janë aleatë të Beogradit, Moskës dhe Athinës, për ta anashkaluar faktorin shqiptarë të Kosovës, qëllimi i të cilëve është mbetja e shqiptarëve për një kohë të gjatë nën dominimin e çakajve të Ballkanit.

Tash për tash, shqiptarët, me këtë organizim që kanë dhe me këtë klasë politike (një pjesë e saj) që është vetëzgjedhur në krye të subjekteve politike shqiptare, nuk janë në gjendje t'i luftojnë dhe t'i bëjnë të pavlefshëm skenarët dhe planet serbo-ruso-greke, të përkrahur nga aleatët e tyre të shumtë, që janë vënë kundër interesave tona kombëtare.

Duhet shpresuar se në zgjedhjet e ardhshme vendore dhe nacionale të Kosovës, forcat e shëndosha kombëtare do të jenë më të organizuara, ndërsa forcat e errëta antikombëtare do të marrin dënimin e merituar për dëmet që ia sollën Kosovës dhe çështjes madhore kombëtare, dhe kështu do të krijohen kushtet dhe rrethanat për pavarësimin e Kosovës dhe realizimin e synimeve tona kombëtare.

Botuar në „Bota sot”, më 11 dhjetor 2001

NJËQINDVJETORI I SHPALLJES SË PAVARËSISË SË SHQIPËRISË, TË JETË VIT I KORRIGJIMIT TË VEPRIMTARISË SË SHQIPTARËVE SI INDIVID DHE SI SHOQËRI

"E mos e ngatërroni të pavërtetën me të vërtetën dhe me vetëdije të fshihni realitetin" (Kur'an, 2:42)

"Pasha kohën! Nuk ka dyshim se njeriu është në një humbje të sigurt. Me përjashtim të atyre që besuan, që bënë vepra të mira, që porositën njëri - tjetrin t'i përmbahen të vërtetës dhe që këshilluan njëri - tjetrin të jenë të durueshëm". (Kur'an - Suretu el Asr.)

Muaji nëntor për ne shqiptarët është muaj feste, muaj gëzimi, muaj reflektimi për suksese dhe mossuksese personale dhe shoqërore. Në gjithë hapësirën tonë kombëtare u festua 100-vjetori i shpalljes së Pavarësisë së Shqipërisë (së cunguar nga kasapët e „Kasaphanës së Londrës”, për t’ua plotësuar apetitet fqinjëve tanë grabitqarë). Për këtë përvjetor u mbajtën fjalime të zjarra romantike nga përfaqësuesit e popullit, për të kaluarën tonë të vështirë e të mundimshme, duke ia lënë lavdin dhe meritën vetvetes që i shpëtuan zhdukjes, për të cilën punonin me mish e me shpirt fqinjët tanë grabitqarë.

U falënderuan dhe u nderuan burrat e kombit që meritojnë nderim. Por, pse nuk u falënderuan miqtë e popullit tanë, diplomatët e shquar të Austro-Hungarisë, që parinë shqiptare e udhëzuan dhe e ndihmuan ta bëjnë shpalljen e Pavarësisë së Shqipërisë?! Kjo është një marre mbi marre, që u bë në sy të botës në Shkup, në Vlorë e në Tiranë.

Pse nuk u madhërua dhe pse nuk u falënderua që në fillim të fjalimeve në rend të parë Zoti i Plotfuqishëm, i Cili nëpërmjet faktorit të fuqishëm jashtëballkanik, më shumë se një herë na shpëtoj prej armiqve tanë, që thurnin plane dhe skenarë për të na zhdukur nga faqja e dheut, nuk ka shpjegim. Si duket ose janë të padijshëm, ose janë të pafe, pra ende janë me zemër komunistë, edhe pse shtiren se janë demokratë dhe socialistë.

U krenuan dhe u lavdëruan këto ditët e fundit të nëntorit shqiptarët që u bënë pasanikë me djersën e ballit, por më shumë u lavdëruan dhe u reklamuan nëpër mitingje partiakët e gjorë që kanë bërë pasuri marramendëse në kurriz të qytetarëve shqiptarë.

Edhe populli i shkretë tregoi se shumë është „gëzuar”, duke i duartrokatur nëpër mitingje, kur shihej se po gëzohej lidershipi i tij. Por kishte prej shqiptarëve që në vend se të festonin, meditonin për të bëmat dhe të pabëmat e shqiptarëve.

Po, shqiptarët që dinë të mendojnë e kanë të qartë se i Madhi Zot ua bëri tapi të parëve të tyre territoret më të bukura dhe më të pasura të Evropës për t'i qeverisur dhe shfrytëzuar si është më së miri për ta dhe pasardhësit e tyre.

Shqiptarët mendjemprehtë që e njohin historinë e tyre dhe historinë e popujve tjerë, kanë kuptuar se ne dhe të parët tanë jo se nuk i qeverisën, nuk i ruajtën dhe nuk i shfrytëzuan si duhet, por u sollën me papërgjegjësi dhe me përbuzje ndaj viseve tona të bukura që na i dhuroi i Madhi Zot.

Është fakt i pamohueshëm se ne shqiptarët dhe të parët tanë nuk ishim në krye të detyrës për t'i bërë të pa vlefshme planet grabitqare të fqinjëve tanë, ngase përçarja u bë e zakonshme, mu atëherë kur duhej të ishin të bashkuar, dhe kështu vendi me lehtësi sundohej nga të huajt, ku si pasojë vendi ynë vazhdimisht tkurrej, zvogëlohej, ndërsa popullsia tretej dhe asimilohej.

Se a kemi punuar për t'i ruajtur dhe për t'i qeverisur si duhet ato pasuri që na e dhuroi Zoti i Plotfuqishëm, është pyetje që kërkon përgjigje në këtë përvjetor të Shtetit shqiptar. Përgjigja duhet të jetë e saktë dhe e plotë. Të thuhet e vërteta pa ngjyime romantike dhe zbulurime partiake, me qëllimin më të mirë, jo vetëm t'i numërojmë shkaqet që na quan në këtë gjendje të mjerë, por të gjinden mënyrat për

t'i luftuar ato shkaqe, që të bëjmë ndryshime rrënjësore në punën tonë të mëtejshme si individ, si popull dhe si shtet.

Të parët tanë Ilirët edhe pse bënë përpjekje ta ruajnë vendin e tyre nga pushtuesit romak, nuk arritën, jo se nuk ishin trima, jo se nuk kishin mjete lufte, por vetëm pse nuk ishin bashkë. Përçaheshin në mes veti për asgjë. Pasojat dihen. Ilirët e humbën pavarësinë. I humbën territoret e tyre, shumica e popullsisë u asimilua në popuj të tjerë.

Po ne shqiptarët që jemi pasardhës të Ilirëve, të atyre ilirëve që i shpëtuan asimilimit, a u bëme më të zotë, më të mençur, më të zgjuar, më të bashkuar, më të ndërgjegjshëm se të parët tanë për t'i ruajtur, për t'i qeverisur dhe shfrytëzuar viset më të pasura të Gadishullit Ilirik, që i rimorëm dalëngadalë me shtimin e popullsisë, që erdhi në sajë të rrethanave historike që i krijoi për ne i Madhi Zot?

Është e ditur dhe e dokumentuar se në kohën e mesjetës shqiptarët në Gadishullin Ilirik ishin një popullsi e përzier me popujt tjerë. Ishin ca principata shqiptare në Shqipërinë e sotme, pa një fuqi dhe ndikim në vend dhe në rajon. Kosova qeverisej nga mbretër serbë, edhe pse ishte e populluar me shumicë shqiptare. Arkivat e Vatikanit dëshmojnë se Car (mbreti) Dushani dhe Kisha serbe bënë presione mbi popullsinë shqiptare të Kosovës që t'i asimilonte, duke ua ndërruar fenë nga katolikë që ishin, në ortodoksë, dhe pastaj me martesë të përziera t'ua ndërronin gjuhën dhe zakonet.

Fatmirësisht, këto rrethana politike që nuk ishin në favor të shqiptarëve i ndërroj i Madhi Zot, duke e ndihmuar Perandorinë Osmane ta shkatërroj shtetin serb në Kosovë, ndërsa shqiptarëve në Gadishullin Ilirik t'u krijojë kushte të përshtatshme të rritej e të forcohej në trojet e tij që i Madhi Zot ia kishte bërë tapi, që nga dita që e krijoi Ademin, babanë e njerëzimit.

Ne shqiptarët për sa zgjati periudha e Perandorisë Osmane, u rritëm si popull dhe u shtuam. I rikthyem të gjitha territoret e humbura për t'i qeverisur pashallarët tanë.

Është e ditur se Perandoria Osmane nuk përbëhej vetëm prej turqve dhe shqiptarëve, siç i kemi mësuar fëmijët tanë gabimisht në shkolla, por atë e bashkëqeverisnin me dhjetëra popuj të tjerë.

Edhe pse ne shqiptarët në disa periudha të historisë u kacafytëm me Perandorinë Osmane, duke e dëmtuar shumë njëri tjetrin,

prapëseprapë u pajtuam si vëllezër, sepse ishim bashkëqeverisës të një Perandorie të fuqishme që ishte superfuqi e botes.

Por, çfarë ndodhi kur Perandoria Osmane humbi busullën e jetës, kur qeveritarët e saj u degjeneruan, duke mos punuar me drejtësi, por me hile dhe padrejtësi? Po, i erdhi dënimi i Zotit, u shkatërrua.

Po shqiptarët, veçmas paria e tij, a bënë përgatitjet e duhura që ta shpëtojnë vendin e tyre nga rënia e Perandorisë së kalbur?

Lidhja e Prizrenit luajti rol të rëndësishëm tek shqiptarët, duke ua mbjellë besimin se do të arrijnë t'i ruajnë territoret e tyre nga fqinjët grabitqarë, por përçarjet që lindën në mes të pjesëtarëve të Kuvendit, ndikuan shumë keq tek faktori ndërkombëtar, veçmas në Kongresin e Berlinit.

Pastaj vijnë kryengritjet shqiptare. Kur luftohej në Nahijen e Shkodrës, Kosova dhe pjesët tjera të Shqipërisë luanin guxhas, pastaj kur Kosova ngrihet në kryengritje, pjesët tjera të Shqipërisë luanin sorras. Dhe, çka ishte më e keqja, shqiptarët kurrë nuk i kanë bërë luftërat në kohen e duhur, kur rrethanat politike ishin në favorin e tyre, por i bënë para kohe ose pas kohe, kur iu shkonte për shtati hienave-çakajve të Ballkanit. Fatkeqësisht, në të gjitha periudhat e rëndësishme historike të popullit tanë, një pjesë e parisë së tij përgatiste dhe bënte kryengritje kur iu shkonte për shtati (kur ua donte interesi) fqinjëve tanë, se prej tyre merrnin mësim, ryshfete dhe urdhra.

Të lumët na për të Madhin Zot, që kurdoherë kur fqinjët tanë grabitqar bënë plane dhe skenarë për realizimin e ëndrrës së tyre për të na zhdukur nga faqja e dheut, si popull dhe si komb, fuqia e të Madhit Zot i bënte të përealizueshme planet e tyre përmes faktorit të fuqishëm jashtëballkanik.

Zoti i Plotfuqishëm i dha për detyrë Austro-Hungarisë t'i mbronte interesat shqiptare, ngase Ismail Qemali u urdhërua dhe u ndihmua ta bënte shpalljen e Pavarësisë së Shqipërisë, ndërsa ajo u bë jo vetëm avokat, por edhe fuqia e vetme mbrojtëse prej fuqive të mëdha të botes. Dihet se diplomatët e shquar të Austro-Hungarisë u munduan me mish e me shpirt që territoret shqiptare të mos copëtohen nga kasapët e kasaphanës së Londrës, por ato u copëtuan për t'i kënaqur orekset shtazarake të çakejve të Ballkanit. Por, më në fund, miku i shqiptarëve i detyroi fuqitë e mëdha ta pranojnë Shqipërinë shtet të pavarur. Pas shumë përpjekjeve të burrave të shquar të Shqipërisë, u bë Qeveria e

parë e Shtetit Shqiptar në krye me Ismail Qemelin. Përçarjet e shqiptarëve vlonin në kazanin e përgatitur prej të huajve. Ismajl Qemali u përzu nga Shqipëria, Hasan Prishtina, Luigj Gurakuqi, Isa Boletini u vranë nga shqiptarët e gjerë me paranë e shkaut. Edhe Qeveria e Princ Vidit dështoi, siç dështuan edhe disa qeveri të tjera të mëvonshme. Fatkeqësisht, me fajin e shqiptarëve mbretëronte kaosi në Shqipëri dhe në të gjitha viset shqiptare. Në këto rrethana shumë të papërshtatshme për shqiptarët, përfundoi Lufta e Parë Botërore. Fqinjët tanë të pakënaqur që Shqipëria figuronte si shtet në Gadishullin Ilirik, edhe pse ishte e gjymtuar prej tyre, bënë plane dhe marrëveshje për ta zhdukur nga harta e botës. Por, prapë Zoti i Plotfuqishëm i bëri pluhur e hi planet e çakajve të Ballkanit, duke ia mbushur mendjen burrit të madh të Amerikës kryetarit Vilson, që t'i mbronte shqiptarët dhe shtetin e tyre Shqipërinë. Deshi Zoti dhe Shqipëria prapë shpëtoi.

Lufta e dytë botërore e rrëzoi për tokë Shqipërinë, por lufta çlirimtare e popullit të saj e ngriti prapë në këmbë. Fatkeqësisht, pavarësia e saj u rrezikua pasi që fara ruse u mboll në Shqipëri nga Dushani dhe Miladini. Kjo farë ruse e bëri faktor çunak Enverin, i cili për hatrin e Miladinit e shpalli të pavlefshme Marrëveshjen e Mukjes, ndërsa për hatër të Mugoshës pranoi ta bënte Shqipërinë republikën e shtatë të Jugosllavisë së Titos.

Edhe këtë herë Fuqia e të madhit Zot bëri që të ngatërrohet Titoja me Stalinin, ku ajo ngatërresë u bë shkak që Shqipëria të mos bëhet koloni serbo-jugosllave.

Tani vetëm mendjeshkurtërit nuk e kanë të qartë se fara ruse dhe bajraktarët e saj komunistët e gjerë, për një gjysmë shekulli e quan në stam të varrit Shqipërinë. Prapë fuqia e të Madhit Zot na shpëtoi, duke e rrëzuar për tokë kryedjallin e djajve të Evropës Lindore - BRSS-në, burimin e të gjitha të këqijave që e gjetën popullin tonë. Por, fara ruse e mbjellë në Shqipëri, në Kosovë dhe në të gjitha viset shqiptare është forcuar aq shumë, i ka futur aq thellë rrënjët në truallin shqiptar, sa që duhet të kalojë edhe shumë kohë që ajo të shkulet e të thahet, me një mund dhe punë të përkushtuar nga disa breza dhe veprimtarë të mençur e të zgjuar, me punë konkrete e jo me fjalë boshe që i merr era.

Pasi populli e rrëzoi për toke shtatoren e kryexhelatit komunist në Tiranë, shpresohet se do të hapen rrugët e zhvillimit dhe përparimit, por u mashtrua shumë. Le ta kujtojmë skenarin e komunistëve shqiptarë

se si i krijuan rrethanat për të ardhur në pushtet. Po, ia futën flakën Shqipërisë më 1997. Bandat greke, rrugaçët shqiptarë të LPK-së dhe komunistët shqiptarë, me parandë e shkaut dhe të grekut e rrëzuan për toke shtetin shqiptar. Skenari serbo-grek u realizua për ta ndarë greku me serbin Shqipërinë. Bëheshin gate forcat greke të hynin në Shqipëri, por lumët na për të Madhin Zot, i cili i dha detyrë Turqisë ta mbronte Shqipërinë. Kur Turqia garantoj integritetin territorial të Shqipërisë, duke u bërë gati ta sulmonte Greqinë, fuqitë e mëdha të botës u detyruan edhe ato pak si në marre, ta pranojnë integritetin e Shqipërisë. Pra, Shqipëria shpëtoi nga copëtimi, por u bë koloni greke, me ndihmën e farës ruse. Gazepi për shqiptarët prapë filloi, deri sa forcat demokratike ua rimorën pushtetin me votën e popullit të gjorë. Dhe, tani Shqipëria ka marr rrugën e përparimit, por fara ruse e mbjellë me kujdes gjatë Luftës së Dytë Botërore, veçmas shtrufulllogjet e OZN-ës dhe të UDB-së jugosllave, që u instaluan në Sigurimin e Shqipërisë (SHIK-SHISH) nga komunistët serbo-jugosllavë dhe bajraktarët e farës ruse shqiptarëfolës, nuk do ta lënë të ecën përpara Shqipërinë dhe as shqiptarët kudo që gjallërojnë në trojet etnike. Mjaftojnë t'i marrim për bazë sjelljet antishqiptare të PSSH-së që kur populli ia dha votën forcave që duan ta qojnë përpara Shqipërinë në integrimet Euroatlantike.

Edhe shqiptarët që jetojnë në viset e tyre që u bënë koloni të çakajve të Ballkanit, e patën gjithmonë dimër dhe kiamet. Çamëria dhe Toplica, u masakruan dhe u shkombëtarizuan. Shqiptarët që jetojnë në viset e tyre në Maqedoni po bëjnë përpjekje të fitojnë të drejtat e pakicës kombëtare, edhe pse nuk janë pakicë. Shqiptarët e Kosovës Lindore po qëndrojnë në viset e tyre me trimëri, edhe pse nuk kanë përkrahjen e Kosovës, por as të Shqipërisë. Ndërsa shqiptarët që jetojnë në tokat e tyre në Mal të Zi, po shpërngulen me të madhe për Amerikën e largët, për të fituar kafshatën e bukës që në vendin e tyre iu mungon.

Fatkeqësisht, edhe Kosovës iu përgatit plani ogurzi nga Serbia për t'u bërë tokë serbe, siç u bë Toplica dhe siç u bë tokë greke Çamëria, me ndihmën e bajraktarëve të farës ruse, nanoistëve të çartur për pushtet dhe pionierëve të Enverit. Ata të gjithë së bashku e penguan Luftën çlirimtare të Kosovës me të gjitha mënyrat, në rend të parë duke mbjellë përçarje në popull e duke bërë atentate ndaj burrave të fortë të kombit, se ashtu i urdhëronin të parët e tyre: Fatos Nano, që ishte mik i Serbisë dhe Greqisë; babai i farës ruse, akademik Qosja, i cili nga xhelozia e sëmurë

e urrente Rugovën, që u tregua më trim se ai, kur pranoi t'i printe popullit, pas refuzimit të tij, i cili nuk pranonte t'i humbte privilegjet që ia patën dhënë serbo-jugosllavët; „Mandela i Evropës”, Demaçi, i cili me udhëzimet dhe urdhrat e Xhavit Halitit, donte t'ia merrte kalanë nga brenda Rugovës, edhe pse ai i pat ofruar udhëheqjen e LDK-së, po sa u kthye nga burgu; Bukoshi, i cili pasi u shantazhua nga sigurimi i fshehtë serb, ia ktheu shpinën Rugovës dhe e pranoi aleancën LPK-PSSH-Demaçi me shokë, të Zurihut për ta larguar nga skena politike Rugovën dhe për ta shkatërruar LDK-në. Pra, në saje të kësaj aleance, Beogradi arriti ta realizonte planin dhe skenarin e pastrimit etnik të Kosovës, dhe për ta bërë Kosovën „djep të sebizmit”. Por i Madhi Zot edhe këtë herë ua prishi planet dhe skenarët Beogradit dhe aleatëve të tyre, duke e detyruar NATO-n ta rrah Serbinë, deri sa pranoi të kthehet prapa në shpellat e saj me bisht për këmbë me ushtrinë dhe policin e saj.

Këto fakte dhe argumente që i ceka, janë të njohura nga opinioni i ynë dhe ai ndërkombëtar, por ne duhet t'i përmendim çdo ditë, sepse siç duket jemi i vetmi komb në rruzullin tokësor që nuk merr mësim nga pësimet.

Shtrohet pyetja pse po i lëmë të punojnë kundër interesave tona spiunët me damkë, ata që e krijuan SHIK-un, kur veç po dihen me emër dhe mbiemër se kush janë. I kemi lënë të zënë pozita udhëheqëse, i kemi lënë të futen në të gjitha institucionet shtetërore dhe jo shtetërore, për të punuar në dëm të shqiptarëve e në dobi të armiqve tanë, sepse jemi bërë frikacakë. Pse po ngurrojmë për t'ua thënë të vërtete në sy dhe në opinion, për veprimtarinë e tyre antishqiptare, me qëllimin më të mirë që t'i pengojmë për t'i futur hundët në organet shtetërore dhe jo shtetërore të shqiptarëve, por edhe të përballen me drejtësinë për dëmet që ia sollën vendit të tyre.

Duhet ta kemi të qartë se vetëm atëherë kur t'i izolojmë këlyshët serbo-sllavo grek, për të mos pasur fuqi institucionale në qeverisjen e shqiptarëve, Shqipëria, Kosova dhe Viset tjera shqiptare do të ecën përpara në fitore të reja drejt realizimit të synimeve tona madhore.

NJË LAJM I MIRË QË KOSOVËS DO T'I HAPË RRUGËT PËR T'U BËRË SHTET LIGJOR

Më në fund, me ndihmën e të Madhit Zot, po krijohen rrethanat dhe kushtet që ky vit të jetë i mbarë për Kosovën dhe qytetarët e saj. Pas shumë hezitimesh, qendrat e vendosjes ndërkombëtare kanë vendosur ta mëshirojnë popullin e shumëvujtur të Kosovës, i cili në vend se t'i gëzonte të mirat që ua solli NATO-ja dhe ushtarët trima të UÇK-së, çlirimin e vendit dhe lirinë e shumëpritur, e pësoi shumë fish më keq gjatë sundimit 13 vjeçar të profiteve të luftës, bandës mafioze dhe kriminele të kryekriminelit Xhavit Halitit, pionëve të tij Hashim Thaçi, Azem Sylja, Kadri Veseli dhe argatëve të tyre të sistemuar në kryesinë e PDK-së, se sa që e pësoi në epokën e vasalëve serbo-jugosllavë të epokës së Xhavit Nimanit - Azem Vllasit.

Takimi i dy personaliteteve të shquara, prokurori i TFHS Clint Williamson, dhe shefi i Misionit të EULEX-it, zotëri Bernd Borchard, para disa ditësh në Prishtinë me Bajram Rexhepin dhe Hajredin Kuqin, për t'ua bërë me dije se qendrat e vendosjes ndërkombëtare kanë vendosur ta shpëtojnë Kosovën dhe qytetarët e saj nga kriminelët e luftës që e quan Kosovën buzë gremisë.

Ky ishte një lajm i mirë për opinionin e gjerë, i cili është lodhur e demoralizuar nga krimet e përditshme dhe të llojllojshme që i kanë bërë dhe po i bëjnë kriminelët e mëdhenj (urdhëruesit e krimit të organizuar) dhe vasalët e tyre, por ky lajm i trishtoi kriminelët e Kosovës. Urdhëruesit e krimit të organizuar (kriminelët e stolitur me kravata kuq e zi) nuk po ndihen të gjallë, sepse e kanë të çartë se shumë shpejt do të burgosen për të dhënë llogari para organeve të drejtësisë ndërkombëtare për krimet e shumta dhe të llojllojshme që i bënë gjatë luftës dhe pas luftës ndaj Kosovës dhe ndaj qytetarëve të saj, për të vetmin shkak se nuk i përkrahën keqbërësit e Kosovës, por i përkrahën institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës në krye me Presidentin Ibrahim Rugova. Ndërsa argatët e tyre po tregohen shumë të mjerë, naivë dhe qesharakë, veçmas Hajredin Kuçi, i cili në cilësinë e ministrit të

„Drejtësisë”, u mundua t’i bindi dy përfaqësuesit e faktorit ndërkombëtar se „Republika e Kosovës ka ndërtuar kapacitete të mjaftueshëm në fushën e drejtësisë për të trajtuar çdo rast eventual” që dyshohet se ka bërë krime të luftës. Ai kërkon prej tyre që ta „ruajnë imazhin e sistemit të dritësisë dhe të Republikës sonë.”

A nuk është shumë qesharake të kërkohej prej organeve të drejtësisë të dy qendrave më të fuqishme të vendosjes ndërkombëtare, që ta „ruajnë” imazhin e rrëzuar për toke të drejtësisë dhe të organeve tjera shtetërore të Republikës së Kosovës, që u instalua në Kosovë me ndihmën e spiunit serbo-grek Fatos Nanos & Compani dhe ndihmën e drejtpërdrejt të SHIK-ut të Xhavit Halitit - PDK-së, menjëherë pas përfundimit të luftës, duke i kërcënuar e shantazhuar, dhe pushkatuar veprimtarë të dalluar të Kosovës, vetëm pse i njihnin institucionet shtetërore të Kosovës, e nuk pranuan të bëhen „robot” të tyre.

Shtrohet pyetja, a thua faktori ndërkombëtar i instaluar në Kosovë, së bashku me sigurimet e tyre sekrete, nuk i kanë të njohura faktet e shumta se Hajredin Kuçi dhe „drejtësia” që ai e udhëheq jo vetëm që nuk e luftuan krimin e organizuar, por, përkundrazi, e ndihmuan, e rritën, e forcuan dhe pastaj e amnistuan, dhe po e amnistojnë, mu në bazë të atij „juridiksioni” të Kosovës, që Kuçi kërkon të „respektohet” nga faktori ndërkombëtar.

Qendrat e vendosjes ndërkombëtare e kanë të njohur faktin se drejtësia e Kosovës ka dështuar në çdo pikëpamje, nga që nuk ka pavarësinë e të vendosurit, për shkak se faktori politik i mban dizginat e saj, ndërsa kriminelët e SHIK-ut të PDK-së, janë bërë faktorë të vendosjes në të gjitha institucionet shtetërore të Kosovës. Veçmas, dorë e zezë e Xhavit Halitit, e instaluar në të gjitha burgjet e Kosovës, ka luajtur rol vendimtar që të dështojnë shumica e proceseve gjyqësore, pasi që avokatët shpirtshitur me ndihmën e gardianëve të burgjeve hetuese (që SHIKU i ka punësuar), i kanë takuar pa dijeninë e organeve hetimore të akuzuarit për të njëjtën vepër penale, për t’i rregulluar deklaratat, me qëllim që faktet e krimit të organizuar të bëhen të pavlefshme. Kur të merret parasysh se edhe dëshmitarët kanë pësuar për shkak të dëshmimeve të tyre, nuk gjendet asnjë arsye që personat e dyshuar për krime të luftës që po hetohen nga EULEX-i dhe prokurori i Task-Forcës, zotëri Clint Williamson të mbahen në burgjet hetuese të Kosovës gjatë procesit të hetimeve dhe të dënimit për krimet e bëra.

Veçmas kërkesa e Hajredin Kuçit nga dy personalitetet e shquara të faktorit ndërkombëtar, që „në çdo rast të ruhet imazhi i luftës së drejt dhe i vendit tonë”, është kërkesë përmjet së cilës mundohet të krijojë huti tek qytetarët e Kosovës, për ta kundërshtuar procesin e hetimeve ndaj qendrës së krimit të organizuar që është instaluar në Kosovë.

Shtrohet pyetja se çka nënkuptohet me kërkesën „në çdo rast të ruhet imazhi i luftës së drejt dhe i vendit tonë”. Po që se Qeveria e krimit të organizuar dhe argati i saj Hajredin Kuçi, mendojnë se me dënimin e kriminelëve që e kanë njollësuar UÇK-në dhe popullin tonë, duke bërë krime të llojllojshme gjatë luftës apo pas saj, „njolloset” lufta çlirimtare dhe „njolloset” vendi ynë, është çmenduri, është një shpifje e ligë, që arsyeya e shëndoshë nuk e përthekon. Përkundrazi, dënimi i kriminelëve që bënë krime të llojllojshme ndaj Kosovës dhe qytetarëve të saj, është puna e vetme që do ta pastronte UÇK-në, popullin tonë dhe Kosovën nga ndyrësitat e individëve të tillë, që i kanë shkelur ligjet dhe konventat ndërkombëtare të luftës. Me mos dënimin e tyre për veprat e tyre kriminele, dëmtohet lufta e drejt e popullit tonë për çlirim dhe bashkim kombëtarë, dëmtohet imazhi i Kosovës si shtet dhe i shqiptarëve si popull.

Po që se subjektet politike, institucionet shtetërore dhe organizatat jo qeveritare të Kosovës, së bashku me opinionin publik, do të kundërshtojnë procesin e hetimeve të personave të dyshuar jashtë Kosovës, me vetëdije apo pa te, po punojnë që Kosova të mos bëhet kurrë shtet ligjor, por të mbetet Xhungël për të sunduar ligji i të fortit, ligji i krimit të organizuar.

Të gjithë ata burra dhe ato gra, të gjithë ata djem dhe ato vasha, të gjithë ata familjarë që u dëmtuan rënd nga dora kriminele e policisë dhe ushtrisë serbe, por edhe nga dora kriminele e shqipfolësve, që u bënë dorë e zgjatur e „cërna ruka” serbe, që ua kidnapan, ua masakruan, ua dhunuan apo ua pushkatuan të dashurit e tyre, vetëm se nuk pranuan të bëhen „robot” të profiterëve të luftës, e kanë për detyrë njerëzore, kombëtare dhe fetare, që ta përkrahin faktorin ndërkombëtarë, EULEX-in, dhe Prokurorin e TFHS, zotëri Clint Wialliamson, në qëllimet e tyre fisnike për ta bërë Kosovën shtet ligjor, duke i dënuar të gjithë kriminelët, pa dallim kombësie, (janë serbë, shqiptarë apo të nacionaliteteve tjera,) pa marrë parasysh se çfarë pozite mbajnë, janë pushtetarë apo qytetarë të thjesht. Përkrahja e jonë (me shkrime dhe

dërgimin e letrave për t'i përkrahur dhe falënderuar) është shumë e rëndësishme për t'ia përmirësuar imazhin Kosovës dhe popullit tonë para faktorit ndërkombëtar.

Kriminelët janë të humbur! Përfundim i keq po i pret!

Botuar në „Bota sot”, më 21. 03. 2014

PËRPPJEKJET E HASHIM THAÇIT PËR FALSIFIKIMIN E NGJARJEVE HISTORIKE DO TË DËSHTOJNË

Më në fund, pas dhjetëra vetëvrasjeve të ushtarëve të UÇK-së, për shkak të moskujdesit institucional të Qeverisë Thaçi 1 dhe 2, që i katandisi në varfëri të skajshme, pas shumë kërkesave, protestave, grevave të urisë, të kërcënimeve me vetëvrasje kolektive, të shoqatave të ushtarëve të UÇK-së, Hashim Thaçi, i piku „rahmeti”! Sigurisht që ishte në pyetje „rahmeti” i fushatës parazgjedhore, që e detyroi ta dërgojë Projektligjin për veteranët e Luftës në Parlamentin e Republikës së Kosovës për miratim.

Me reagimin e shoqatave të UÇK-së të dala nga lufta, si dhe reagimin e deputetëve të LDK-së, u vërtetua se Projektligji i propozuar nga Qeveria Thaçi 2, është një ligj „sakat”, i cili nuk është gjithëpërfshirës, pasi që sipas shoqatave të UÇK-së, i ka lënë pas dore një pjesë të pjesëtarëve të TMK-së. Por Thaçi me mësuesit e tij kanë bërë një vepër të shëmtuar, me përjashtimin e Ministrisë së Mbrojtjes dhe Forcave të Armatosura të Republikës së Kosovës (FARK-ut) nga ai Projektligj. Ky ligj edhe pse ishte i papranueshëm dhe gjysmak, në parim u miratua nga deputetët e LDK-së, në seancën e Parlamentit para dhjet ditësh, duke qenë të bindur se në seancën e tjetër, kur të shqyrtohet përsëri Projektligji, do të përmirësohet, duke i përfshirë në at ligj edhe ushtarët dhe ushtarakët e Ministrisë së Mbrojtjes dhe të FARK-ut.

Në seancën e Parlamentit, të dt. 27 mars 2014, kërkesa e deputetëve të LDK-së që të plotësohet projektligji edhe me dy amandamente, nëpërmjet të cilave do të barazohet para ligjit Ministria e Mbrojtjes dhe FARK-u me UÇK-në e komanduar nga Shtabi i Xhavit Halitit dhe Drejtoria e Hashim Thaçi, nuk u morën parasysh nga grupet parlamentare të pozitës dhe të opozitës. Fatkeqësisht, kërkesa e deputetëve të LDK-së nuk u mur parasysh dhe u kundërshtua me plot demagogji nga Hashim Thaçi, me arsyetimin se ai ishte „pajtuar me Bujar Bukoshin që krejt ushtarët të luftojnë me emblemën e UÇK-së”.

Me këtë deklaratë Thaçi e bëri një falsifikim flagrant, pasi që nuk është e vërtetë se njësitë e FARK-ut dhe njësitë e UÇK-së të Xhavit Halitit, kanë pasur një komandë të përbashkët, edhe pse e kanë pasur të njëjtën uniformë dhe të njëjtën emblemë. Po ashtu Thaçi me atë deklaratë e ka lëshuar një rrenë për hava, pasi që nuk është e vërtetë se ai me Bukoshin janë marr vesh që të dy subjektet ushtarake, UÇK-ja dhe Ministria e Mbrojtjes dhe FARK-u, ta mbajnë të njëjtën emblemë, emblemën e UÇK-së.

Sa i përket kompleteve sekrete të Bukoshit dhe Thaçit që i kanë bërë kundër institucioneve të Republikës së Kosovës dhe Presidentit Rugova, është çështje shumë e rëndësishme që, me siguri, një ditë do të japin përgjegjësi para organeve të drejtësisë, kur Republika e Kosovës të bëhet shtet ligjor. Por, për çështjen e përdorimit të emblemës së UÇK-së dhe të çështjeve tjera që kishin të bënin me bashkimin e të gjitha grupeve dhe subjekteve ushtarake në një subjekt të vetëm ushtarak, kanë diskutuar dhe janë marrë vesh delegacioni i UÇK-së, i kryesuar nga Adem Demaçi, me anëtarët: Xhavit Hliti, Fatmir Zymeraj dhe Shaban Muja, dhe delegacioni i Ministrisë së Mbrojtjes, në përbërje të Ahmet Krasniqit dhe Agim Mehmetit, në Oslo, më 21-23 maj të vitit 1998. Siç është e ditur, në ditën e fundit të atij takimi, dy delegacionet janë pajtuar dhe janë marr vesh për këto çështje:

1. Dy subjektet ushtarake, UÇK-ja dhe Ministria e Mbrojtjes, bashkohen në një subjekt të përbashkët ushtarak, i cili do të quhet: „**Forcat e Armatosura të Republikës së Kosovës (FARK)**”.
2. Marrëveshja i njeh formacionet ushtarake që vepronin në Kosovë, bashkë me komandantët e tyre, si dhe me emrin me të cilin qenë zyrtarizuar në opinionin publik.
3. Subjektin e përbashkët ushtarak „Forcat e Armatosura të Republikës së Kosovës”, do ta përbëjnë këto njësi:
 - a. Njësitë operative të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës(UÇK);
 - b. Njësitë e Mbrojtja Territoriale;
 - c. Njësitë e Aviacioni Luftarak;
 - ç. Njësitë e Ministrisë së Brendshme.

Ky subjekt ushtarak do të udhëhiqet nga Shtabi i Përgjithshëm, i përbërë nga përfaqësuesit e subjekteve ushtarake që janë bashkuar në FARK. Një pjesë e këtij Shtabi do të vepronte në Shqipëri dhe pjesa tjetër në Kosovë.

5. Njësitë ekzistuese që vepronin në Kosovë do të riorganizohen dhe do të forcoheshin me kuadro ushtarake profesionale, me qëllim të funksionimit të komandës hierarkike dhe të disiplinës ushtarake moderne.

6. Kuadri i deritashëm udhëheqës i njërive të UÇK-së, do të gradohet me grada ushtarake sipas kriterëve të përgjithshme ushtarake dhe propozimeve konkrete në çdo njësi ushtarake veç e veç.

7. Ndalohej politizimi i ushtrisë.

8. Komunikatat e UÇK-së nuk do të dalin në opinion pa u korrigjuar nga komandanti i SHP të FARK-ut, kolonel Ahmet Krasniqi.

9. Opinioni nuk do të njoftohet për bashkimin e dy subjekteve ushtarake, Ministrisë së Mbrojtjes dhe UÇK-së në FARK, për shkaqe strategjike dhe diplomatike, përderisa ushtria të forcohet në atë nivel që të ishte në gjendje të kryente aksione operative, që do ta ngrinin nivelin e luftimeve nga mbrojtja në mësymje, nga lufta guerile në luftë frontale.

10. Do të funksiononin dy fondet ekzistuese, Fondi i Qeverisë së Kosovës dhe Fondi Vendlindja Thërret.

11. Të gjitha mjetet e grumbulluara në dy fondet ekzistuese, do të përdoren për forcimin dhe modernizimin e njërive çlirimtare të FARK-ut.

12. Adem Demaçi mori për detyrë që të konsultohej dhe të ia afronte detyrën e komandantit të Njërive të Mbrojtjes Territoriale të Kosovës, ushtarakut madhor Ramadan Qehaja, dhe po që se ai e pranonte detyrën, Demaçi do ta lajmëronte Ahmet Krasniqin.

Për sukseset dhe pengesat e Ministrisë së Mbrojtjes dhe të FARK-ut në Shqipëri, është i njohur opinioni i gjerë. Meqë u njoftuan lexuesit e painformuar me përmbajtjen e Marrëveshjes së Oslos, na lejohet ta bëjmë këtë pyetje: Kush do të humbte dhe kush do të fitonte po të ishte realizuar ajo Marrëveshje? Ishte forcuar apo ishte dobësuar lufta jonë çlirimtare?! Përgjigjja dihet, por fatkeqësisht karrieristët e sëmurë për pushtet të LBDK-së dhe të pararojës staliniste të LPK-së, në krye me Xhavit Halitin, Azem Sylen, Hashim Thaçin, Kadri Veselin, Rexhep Selimin, Ibrahim Kelmendin & Compani, së bashku me SHIK-un e Xhavit Halitit, SHIK-un e Shqipërisë dhe miqtë e Milosheviqit, Fatos Nano & Compani, nuk lejuan bashkimin e faktorit ushtarak dhe politik të Republikës së Kosovës, sepse dëmtoheshin interesat serbo-sllavo-greke në Gadishullin Ilirik. Por, në këtë të ligë që i përgatitej popullit të Kosovës dhe kombit shqiptarë, agjenturat serbo-sllavo greke iu garantuan

pozita udhëheqëse po sa ta eliminonin nga skena politike Ibrahim Rugovën, keqbërësve të LBDK-së dhe stalinistëve të LPK-së, dhe për atë shkak tehu i lufta së tyre ishte i drejtuar kundër LDK-së dhe institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës në krye me Presidentin Ibrahim Rugova, e kurrresi kundër Serbisë.

Rrjedhat e ngjarjeve që pasuan pas arritjes së Marrëveshjes së Oslos, qitën në shesh se nuk ishte Adem Demaçi „shefi” i UÇK-së, siç mendonte dhe besonte Ahmet Krasniqi, por ishte Xhavit Haliti, ai që manipulonte me te, të cilit ia kishte vënë kumonat në qafë! A thua me shantazhe apo me vetëdëshirë?! Por, Xhavit Haliti dhe argatët e tij me takimin e Oslos, edhe pse luajtën rolin e luftëtarëve të bashkimit të forcave ushtarake në një subjekt të vetëm ushtarak, nuk e kishin aty hallin, por kishin tjera qëllime; në radhë të parë, përvetësimin e Fondit të Qeverisë së Kosovës, së dyti, duke i angazhuar ushtarakët e Republikës së Kosovës nën komandën e Ministrisë së Mbrojtjes të Kosovës në Tiranë, ata e kishin më lehtë për t’i pasur në mbikëqyrje të vazhdueshme, për të mos lejuar hyrjen e tyre në Kosovë. Me siguri, atyre u kishte rënë në vesh plani rezervë i Ahmet Krasniqit, nga kolegët e tij, i cili planifikonte që në rast të mos arritjes së bashkimit të faktorit ushtarak, ai do të hynte në Kosovë me të gjithë ushtarakët që i përkisnin Ministrisë së Mbrojtjes, në mënyrë legale apo ilegale. Për atë qëllim ai kishte bërë marrëveshje me një shtet ballkanik, që ta furnizonte Ministrinë e Mbrojtjes së Kosovës me dokumente udhëtimi për ushtarakët e saj që nuk kishin pasaporta.

SHIK-U KISHTE DËRGUAR OFICERË USHTARAKË TË BOJKOTONIN MINISTRINË E MBROJTJES DHE FARK-UN

Pra, Marrëveshja e Oslos nuk ishte asgjë tjetër, përpos një kurthi i Xh. Halitit dhe mësuesve të tij sekretë, qëllimi i të cilëve ishte që Ahmet Krasniqin dhe oficerët e karrierës, të mos e realizojnë planin rezervë të shkuarjes së tyre në Kosovë në mënyrë të organizuar për t’i formuar njësitë e tyre në vendbanimet e eprorëve ushtarakë, ku ata kishin autoritet dhe besimin nga bashkëvendësit e tyre.

Është e vërtetë se Marrëveshja e Oslos ia mundësoi Ahmet Krasniqit të krijonte pjesën e SHP të FARK-ut në Tiranë dhe krijimin e qendrave për stërvitjes dhe aftësimit e kuadrit komandues dhe ushtarëve për të hyrë në frontin e luftës në Kosovë, por për këtë nuk mërzi tej fare

Xhavit Haliti dhe as Azem Syla & Compani, pasi që ai dhe bashkëpunëtorët e tij ishin në mbikëqyrjen e SHIK-ut dhe të njerëzve të tij me grada ushtarake që ishin dërguar te Ahmet Krasniqi nga Xh. Haliti, I. Kelmendi dhe H. Hyseni, me detyra speciale për ta vëzhguar dhe për ta penguar me të gjitha mënyrat Ahmet Krasniqin dhe SHP të FARK-ut. Por, Ahmet Krasniqi dhe bërthama e shëndoshë rreth tij, që nuk pranuan të hanë me shumë lugë, dhe të kenë shumë fytyra, që punuan me përkushtim për bashkimin e subjekteve politike dhe ushtarake të Kosovës, që nuk i mohonin institucionet shtetërore dhe as punën e tyre, që punonin pa hile për ta forcuar faktorin ushtarak, që punuan me përkushtim për Kosovë dhe për shqiptari, edhe në ato kushte dhe rrethana shumë të vështira që vepronin në Shqipëri, para syve të spiunëve serbo-jugosllav, dhe para spiunëve të SHIK-ut të Xhavit Halitit dhe SHIK-ut të Tiranës, që ishin filial i Sigurimit serbo-jugosllav, në saje të aftësive dhe vullnetit të tyre të pathyeshëm, kryen shumë punë të rëndësishme, që më vonë do të sillnin sukseset e para të UÇK-së në frontin e luftës, në disa beteja që patën rëndësi të madhe ushtarake dhe kombëtare për shqiptarët.

Formimi i pikës për grumbullimin e armatimit në Tropojë dhe i qendrave stërvitore në Viçidol dhe në Papaj nga Salih Çeku dhe Zenun Idrizi, që e përfaqësonin Grupin ushtarak të Deçanit në FARK, ishte një fitore e rëndësishme e Pjesës së SHP të FARK-ut në Tiranë, pasi që në ato qendra u aftësuan ushtarakët dhe ushtarët e parë të brigadave operative të UÇK-së, Brigadat 134, 131, 133 që hynë në Kosovë për kryerjen e aksioneve operative në mënyrë të organizuar. Hynë në Kosovë si Ushtri e rregullt e Republikës së Kosovës, qysh parashihte Marrëveshja e Oslos. Po në ato qendra stërvitore u përgatitën ushtarakët dhe ushtarët e FARK-ut, për ta thyer kufirin që i ndau në dysh shqiptarët. Ushtarakët dhe ushtarët trima të FARK-ut, në komandën e Agim Ramadanit, Salih Çekut, Anton Çunit, Rustem Berishës e të tjerëve, me thyerjen e kufirit shqiptaro-shqiptar, që ia vunë shqiptarëve padrejtësisht dhe me dhunë çakejtë e Ballkanit me ndihmën e Rusisë dhe aleatëve të saj, e pasuruan historinë tonë kombëtare edhe me një betejë të rëndësishme, me një epope, me një fitore të shkëlqyer, që do ta njohë historia si Beteja e Koshares.

Beteja e Koshares do të ketë rëndësi historike për shqiptarët, ashtu sikur që pati rëndësi historike rrëzimi i Murit të Berlinit për gjermanët. Ushtarakët që i zgjodhi Ahmet Krasniqi për kryerjen e

aksioneve të para operative në Kosovë, arritën shumë suksese, por do t'i veçoja vetëm dy prej tyre. Beteja e Loxhës, e udhëhequr nga komandant Tahir Zemaj dhe Beteja e Koshares, në udhëheqjen e Agim Ramadanit, Salih Çekut, Anton Çunit, Rustem Berishës etj., dëshmojnë se po të mos ishte shkelur Marrëveshja e Oslos nga Xh. Haliti dhe argatët e tij, Kosova do të çlirohej nga FARK-u, në sajë të dijës së ushtarakëve tanë për ta udhëhequr luftën, dhe punës së pakursyer të bashkëkombësve, ashtu siç e parashihte kolonel Ahmet Krasniqi në një shkrim-analizë të situatës ushtarake në Republikën e Kosovës, që ua pati dërguar Bujar Bukoshit, Ibrahim Rugovës dhe Sali Berishës në janar të vitit 1997. Nëpërmjet atij shkrimi, Ahmet Krasniqi ua bëri me dije këtyre personaliteteve, në veçanti Kryeministrit të Republikës së Kosovës, Bujar Bukoshit, që ishte e domosdoshme të formoheshin Forcat e Armatosura të Republikës së Kosovës, për të arritur synimet e larta kombëtare që i parashihte Kushtetuta e Kaçanikut.

Opinionin ynë ka mësuar për sukseset e këtyre brigadave në Betejën e Logjës, Betejën e Llukës, betejën për shpëtimin e popullsisë civile nga masakrat serbe dhe për beteja të tjera. Por, suksesi më i madh i kryekomandantit të këtyre brigadave, Tahir Zemës, komandant Ramush Haradinajt, Komandës së Rrafshit të Dukagjinit, ushtarakëve, komandantëve të brigadave dhe kuadrit komandues të 72 shtabeve lokale-fshatrash, ishte formimi i Shtabit të Zonës së Tretë Operative të Rrafshit të Dukagjinit, i cili pati një rëndësi të madhe politike dhe ushtarake, pasi që edhe praktikisht u vu në veprim Marrëveshja e Oslos. Shtabi i Zonës së Tretë Operative të Rrafshit të Dukagjinit ishte organi i vetëm komandues i të gjitha njësive operative të UÇK-së dhe i njësive të Mbrojtjes Territoriale në atë zonë, ashtu siç e parashihte ideatori i Marrëveshjes së Oslos, kolonel Ahmet Krasniqi. Ai Shtab u formua nga oficerët e njësive operative të UÇK-së, brigadave 134, 131, 133, dhe të njësive Territoriale të UÇK-së që i komandonte Ramush Haradinaj.

Siç dihet, nga komandanti i SHP të FARK-ut, kolonel Ahmet Krasniqi, u caktua komandant shtabi ushtaraku madhor Tahir Zemaj, ndërsa Ramush Hajradinaj u caktua zëvendëskomandant i Shtabit, kryeshef i Shtabit Operativ u caktua Nazif Ramabaja, ndihmës i Komandantit për Zbulim dhe Kundërzbulim u caktua Ismet Ibishi, ndihmës i komandantit për siguri Idriz Elezaj, ndihmës i Komandantit për

logjistikë Rustem Tetaj, ndihmës i komandantit për mbrojtjen territoriale Shemsedin Çeku, ndihmës i komandantit për moral Faton Mehmetaj etj.

Fatkeqësisht, Shtabi i Zonës së Tretë Operative të Rrafshit të Dukagjinit, i krijuar më 20/21 gusht 1998, nuk pati jetë të gjatë, pasi në fillim të shtatorit e shkatërruan argatët e Xhavit Halitit, Hashim Thaçi, Rexhep Selimi, Bislim Zyrapi etj. Edhe Ramush Haradinaj ndihmoi në shkatërrimin e atij Shtabi, pasi i përkrahu ndryshimet e propozuara nga anëtarë të SHP të UÇK-së që, sipas tyre, Ramush Haradinaj duhej të ishte komandant i Zonës së Tretë Operative të Rrafshit të Dukagjinit në vend të Tahir Zemës, dhe ndryshimet tjera ku ndërroheshin ushtarakët e karrierës me persona që nuk kishin njohuri elementare nga arti ushtarak. Po sikur ta kishte mbajtur fjalën Ramush Haradinaj, se edhe „si ushtar i thjesht do të pranoj të jem në komandën e Tahir Zemës”, që e pati dhënë kur u formua Shtabi i ZO të Rrafshit të Dukagjinit, Xhavit Haliti me argatët e tij nuk do të kishin mundësi ta shkatërronin Shtabin, dhe atëherë Zona e Tretë Operative e Rrafshit të Dukagjinit do të luante një rol me rëndësi në institucionalizimin e UÇK-së, dhe në bashkimin e faktorit ushtarak dhe politik të Republikës së Kosovës, siç e parashihte Marrëveshja e Oslos.

Hashim Thaçi në vend se të reflektojë për dëmet e mëdha që ia solli Kosovës dhe kombit shqiptarë me veprimtarinë e tij dhe mësuesve të tij, më përçarëse që bënë para luftës dhe gjatë luftës, duke mos lejuar bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Republikës së Kosovës, me çka tërthorazi e ndihmuan realizimin e synimeve të Miloshoviqit për pastrimin etnik të Kosovës. Së paku tani, është dashur të mbledh mend për të ligat e panumërta që ia solli Kosovës dhe qytetarëve të saj edhe pas lufte, duke bërë përpjekja me shembuj konkret, për t'i bindur qytetarët e Kosovës se është penduar për të kaluarën e tij të errtë. Përpjekja e tij për falsifikimin e ngjarjeve dhe fakteve historike, duke bërë diferencime edhe me veteranët e luftës, për ta mohuar kontributin e ushtarëve dhe kuadrit komandues të njërive operative të UÇK-së, që i njihnin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, në krye me Komandantin Suprem të FARK-ut, Presidentin Ibrahim Rugova, është një vepër e dënueshme, e shëmtuar dhe e parealizuar.

Më në fund, po që se Thaçi arrin të realizojë dënimin e veteranëve të luftës që i përkisnin FARK-ut, (se falsifikimi është i parealizueshëm) duke e shfrytëzuar votën e shumicës së deputetëve të Parlamentit të Kosovës, është një shenjë e keqe se shqiptarët dhe

leadershipi i tij nuk kanë mbledhur fare mend nga dështimet e njëpasnjëshme, nga zullumet dhe krimet e shumta të keqbërësve shqipfolës të Kosovës.

Kriminelët janë të humbur! Përfundim i keq po i pret!

Botuar në „Bota sot”, më 1-2 prill 2014

KRIJIMI I NJË GJYKATE NDËRKOMBËTARE PËR T'I DËNUAR KRIMINELËT E LUFTËS, NUK E PRISH, POR DO TA ZBARDHË IMAZHIN E KOSOVËS DHE TË UÇK-SË.

„....Dhe sikur Allahu të mos i mbronte njerëzit me disa prej disave të tjerëve, do të shkatërrohej toka, po Allahu është Bamirës i madh ndaj njerëzimit.”(Kur'an; surja: 2, ajeti : 251).

Para një kohe e mori dhenë një lajm i mirë që i gëzoi shumicën absolute të qytetarëve të Kosovës, kur morën vesh se BE-ja dhe SHBA-ja kanë vendosur të themelojnë një Tribunal ndërkombëtar, që do të merret me krimet e luftës që u bënë në Kosovë gjatë viteve 1998-1999, por edhe më vonë. Ky lajm i gëzuar u bë shpresëdhënës për të gjithë qytetarët që u dëmtuan gjatë luftës nga policia dhe ushtria serbe dhe nga kriminelët e SHIK-ut, të veshur me uniformat e UÇK-së, duke qenë të bindur se kriminelët e Kosovës do ta marrin dënimin e merituar nga ai Tribunal ndërkombëtar, i cili është në formim e sipër nga miqtë e kombit tonë. Por, ky lajm i bëri „pelim”! I bëri për të folur me vetveten! I hallakati mendësisht të gjithë ata zemërzi që e kanë „mizën pas veshit”. Veçmas u zunë ngushtë kriminelët e mëdhenj, urdhëruesit e krimit të organizuar, të cilët nuk u mjaftuan me krimet e shumta që i bënë gjatë luftës, por vazhduan të njëjtën vepër të ndytë edhe pas luftës. Veçmas u treguan të untë ndaj pasurisë shoqërore dhe private, duke e përvetësuar atë për veti dhe argatët e tyre sikur t'ua kishin lënë trashëgim prindërit.

Fatmirësisht, faktori ndërkombëtarë që popullin e shumëvuajtur të Kosovës e shpëtoi nga gjenocidi serb, nuk ua la në dorë gjithë pushtetin stalinistëve të çartur për pushtet dhe enveristëve naivë të Kosovës, të cilët gjatë luftës, të verbuar nga lakmia për pushtet dhe pasuri, e të manipuluar nga Sigurimi serb, jo vetëm që e penguan luftën çlirimtare të popullit tonë, por edhe e shëmtuan Kosovën, duke ia vrarë

veprimtarët e devotshëm të saj. Me siguri, po ta kishte lënë faktori ndërkombëtar Kosovën në dorën e Xhavit Halitit dhe argatëve të tij, pa mbikëqyrjen e tyre, Kosovën do ta shndërronin në një Kamboxhia të dytë në miniaturë. „Pol-Potat” shqiptarë të LPK-së dhe LBDK-së, nëpërmjet kriminelëve ordinerë të instaluar në SHIK-un e tyre, nuk do të lënin pa ia dhënë dënimin e „merituar” të gjithë qytetarëve të Kosovës që i njihnin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës në krye me president Rugovën. Shumë do t’i dënonin me burgje të gjata, ndërsa për ata burra që ishin të bindur se do t’u nxjerrin probleme, do t’ua „falnin” nga disa plumba në ballë, apo nga një rafal plumbash pas shpine dhe në kokë, siç i pushkatuan gjatë luftës dhe pas luftës shumë veprimtarë të shquar të Kosovës, ushtarakë dhe veprimtarë të LDK-së. Por, të zezat e tyre nuk u ndaluan për asnjë ditë deri më sot.

Fatmirësisht, faktori ndërkombëtarë i vëzhgoi dhe i regjistroi krimet e tyre që ia bënë Kosovës dhe popullit të saj. Dhe, tani po ua „mbledhin betë” se Kosovën do ta bëjnë shtet ligjor, për të sunduar ligji i shtetit ligjorë e jo që të sundojë ligji i xhunglës, ligji i mafisë dhe ligji i krimit të organizuar, që ata e instaluan gjatë qeverisjes së tyre në Kosovë.

Kriminelët e gjorë ende po shpresojnë se do të iu shitet demagogjia bajate e pështjellur me „romantizëm” dhe „patriotizëm”, duke kundërshtuar krijimin e një Gjykate Special për trajtimin e krimeve të luftës që u bënë në Kosovë. Arsyeimi i tyre i shkretë sa është i paarsyeshëm, aq është edhe i pa logjikshëm dhe qesharak, kur thonë se themelimi i atij Tribunali ndërkombëtar do të prishte imazhin e Kosovës dhe të UÇK-së. Shtrohet pyetja: A thua aq imazh të mirë i dhanë Kosovës dhe UÇK-së, Qeveria 1dhe 2 e Thaçit dhe qeveritë e mëhershme?! A thua janë të verbëruar nga luksi dhe pasuria marramendëse që e krijuan me punë të pista, dhe janë matufosur, duke menduar se edhe qytetarët e Kosovës e kanë standardin e tyre të jetesës?! A thua nuk e kanë të qartë se Kosovën me punën e tyre kriminele e kanë radhitur në mesin e vendeve më të korruptuara dhe më të kriminalizuara të botës. Edhe ekonominë, arsimin, shëndetësinë dhe sigurinë e qytetarëve të Kosovës e kanë kthyer në vitet e ’50-ta, në epokën e sundimit të Rankoviqit.

Sa i përket imazhit të UÇK-së, qytetarët e Kosovës e kanë të qartë se kush ia dëmtoi dhe shëmtoi imazhin e saj. Dihet se LPK-ja, SHIK-u i „Zekës”, SHIK-u i Klosit, dhe Sigurimi serb, nuk lejuan institucionalizimin e UÇK-së, duke e shkelur Marrëveshjen e Oslos,

sepse kishin frikë se do të bëhet e zonja për ta bërë çlirimin dhe bashkimin kombëtarë të popullit shqiptar. Populli i gjerë e di mirë se „partitë e dala nga lufta” (që i polli LPK-ja dhe i edukoi PPSH-ja), e çarmatosën UÇK-në, për ta fituar besimin e UNMIK-ut për t’ua dhënë ca vende udhëheqëse në qeverisjen e Kosovës. Dhe, demagogjia e tyre perfide i mashtroi ushtarët e UÇK-së dhe shumicën e popullsisë, se UÇK-ja po shndërrohet në Trupa të Mbrojtjes të Kosovës (TMK). Pra një emër me një kuptim shumë të përshtatshëm për manipulim. Manipulimi tjetër ishte edhe më perfidë dhe shumë i marrë, pasi që pjesëtarët e TMK-së i veshën me uniformë ushtarake dhe i graduan po ashtu me grada ushtarake prej rreshterit e deri në grada gjeneralësh, pa pasur kurrfarë dije nga artit ushtarak. Veprim ky që ushtarët e UÇK-së dhe lidërsipi i partive të dala nga lufta, u bënë objekt talljeje nga faktori ndërkombëtar që vepronte në Kosovë. Siç dihet, TMK-ja nuk kishte armë për ta mbrojtur integritetin e tyre personal, e lëre më për ta mbrojtur integritetin territorial të Republikës së Kosovës, por mbushua mendjen njerëzve që ua kishin pastruar trurin kriminelët e SHIK-ut të „Zekës” dhe lidërsipi i partive të dala nga lufta.

Siç dihet, UÇK-ja, me bekimin e Thaçit, u shndërrua në TMK, për ta pastruar borën dhe llaçin nëpër rrugët e Kosovës, por edhe në rast të fatkeqësive natyrore për t’u dalë në ndihmë qytetarëve të Kosovës nga vërshimet e ujit dhe dëmet e zjarrit.

Është e pa mundur të regjistrohen të gjitha „të mirat” që ia ngarkuan në shpinë UÇK-së, Kosovës dhe qytetarëve të saj profiterët e luftës.

Ja, ky është imazhi „i mirë” i Kosovës, që po bëjnë përpjekje t’ia ruan Thaçi me qeverinë e tij dhe profiterët e shumë të luftës, duke kundërshtuar krijimin e Tribunalit Ndërkombëtar, që do të merret me krimet e SHIK-ut të LPK-UÇK-PDK-së.

Është e ditur se arsyet e Thaçit, Kuqit, Rexhepit e përkrahësve të tyre se krijimi i Tribunalit ndërkombëtarë që do të merret me krimet e luftës që u bënë në Kosovë, do ta dëmtojnë imazhin e Kosovës dhe të UÇK-së, sa janë të pa arsyeshme, janë edhe aq qesharake, kur dihet se janë bërë shumë krime të rënda nga SHIK-u i LPK-UÇK-PDK-së ndaj veprimtarëve të dalluar të Kosovës, që ishin kundërshtar politikë të Xhvit Halitit, Hashim Thaçit, Kadri Veselit, Jakup Krasniqit, Fatmir Limajt & Compani.

Populli ynë liridashës e dinë mirë se vetëm atëherë kur të dënohen të gjithë kriminelët që e shëmtuan Kosovën, pa marrë parasysh se çfarë pozite kanë pasur në uzurpimin e UÇK-në, apo çfarë pozite kanë në organet shtetërore të Kosovës, pa marrë parasysh se të cilit nacionalitet apo subjekt politik i përkasin, do të përmirësohet imazhi i UÇK-së, i Kosovës dhe popullit shqiptarë para faktorit ndërkombëtarë. Pra, dënimi i kriminelëve që e nxin Kosovën, UÇK-në dhe populli shqiptarë para faktorit ndërkombëtar, është parakushti kryesor pa të cilin nuk mund të bëhet Kosova shtet ligjor.

Po që se mbeten edhe më tutje kriminelët për ta qeverisur Kosovën, pasojat e qeverisjes së tyre do të jenë edhe më katastrofale për qytetarët e saj, por do të jetë edhe një dështim shumë i rënd për faktorin ndërkombëtar, pasi që edhe pse aq shumë investuan për Kosovën dhe qytetarët e saj, nuk arritën ta bëjnë atë shtet ligjor, por e bënë një vend që lulëzon krimi i organizuar, me mos reagimin e duhur të tyre. Siç po shihet, „Zeka” dhe argatët e tij e kthyen Kosovën 70 vjet mbrapa, në epokën e bashkim-vëllazërimit të Enverit me Titos. A nuk është plotësisht identike kjo epokë e sundimit të Xhavit Halitit dhe argatëve të tij, me epokën e sundimit të garniturës udhëheqëse të vasalëve serbo-jugosllavë në krye me Fadil Hoxhën dhe Ali Shukriun?!

Sa çudi që neve shqiptarëve të gjorë po na përsëritet historia pa ndërprerë.

Shqiptarët e kanë të qartë, me siguri edhe faktori ndërkombëtar, se organet e drejtësisë të Kosovës nuk kanë kurrfarë mundësie ta luftojnë krimin e organizuar të pasluftës, dhe as krimin e luftës, pasi që në ato organe, si dhe në organet tjera shtetërore janë instaluar kriminelët e SHIK-ut, të „Zekës”- LPK-UÇK-PDK-së. Prandaj, vetëm themelimi i Tribunalit ndërkombëtarë dhe puna e tij me përkushtim në një vend jashtë Kosovës, dhe me prokurorë dhe gjykatës të aftë që kanë autoritet ndërkombëtar, mund ta kryejnë detyrën me sukses, duke ua dhënë dënimin e merituar të gjithë kriminelëve të Kosovës, me çka do të krijohen kushtet paraprake që Kosova të bëhet shtet ligjor. Dhe, vetëm atëherë mund të flitet për përmirësimin e imazhit të UÇK-së, të Kosovës dhe qytetarëve të saj, që aq shumë e nxinë keqbërësit dhe kriminelët e Kosovës.

Kriminelët janë të humbur! Përfundim i keq po i pret!

Botuar në „Bota sot”, më 8 prill 2014

SEANCA E FUNDIT E PARLAMENTIT TË KOSOVES DËSHMOI SE NË KOSOVË PO SHTOHEN PATRIOTËT E SERBISË, SIÇ SHTOHEN POQURKAT PAS SHIUT

Pas përfundimit të seancës së fundit të Parlamentit të Kosovës, njerëzit që dinë të mendojnë e kanë të qartë se në lidhshpirtin e Vetëvendosjes, AAK-së dhe të PDK-Nismës, gjendet një kategori e njerëzve që nuk kanë merituar të jenë përfaqësues të elektoratit të tyre në këtë institucion të rëndësishëm shtetëror, me vet faktin se me fjalimet, polemikat apo arsyetimet e tyre për të kundërshtuar themelimin e Gjykatës speciale treguan se janë analfabetë politikë, janë përkrahës të krimit të organizuar por janë edhe demagogë, persona që tjetër flasin e tjetër veprojnë.

Po këta analfabetë duhet ta kenë të qartë se vendimin për krijimin e Gjykatës speciale e ka marr Këshilli i Evropës, për shkak të dështimit të plotë të sistemit të Drejtësisë në Kosovë. Ndërsa atë vendim e ka miratuar Parlamenti i Kosovës në në vitin paraprak, me çka formimi i asaj Gjykate është bërë obligim ndërkombëtar për shtetin e Kosovës.

Analfabetët politikë duhet t'i marrin parasysh edhe këto fakte, se për krijimin e Gjykatës speciale janë marr vesh organet kompetente të BE-së dhe të shtetit të Kosovës gjatë vitit të kaluar.

Po ashtu duhet ta kuptojnë analfabetët politik të „treshit”- „përseshit” se nuk duhet nënçmuar dhe kundërshtuar kërkesën e Sekretarit të Përgjithshëm të OKB-së zotëri Ban Ki Mun, i cili disa herë botërisht ka kërkuar nga organet përgjegjëse të Kosovës që sa më parë t'i kryejnë obligimet e marra për themelimin e Gjykata speciale.

Kursesi dhe në as një mënyrë nuk bënë të kundërshtohet kërkesa dhe këshilla e diplomatëve të shquar të SHBA-ve dhe aleatëve të saj, që sa më parë Kosova t'i kryej obligimet që i takojnë për themelimin e asaj Gjykate, kur dihet se në sajë të angazhimeve të tyre diplomatike, ushtarake dhe financiare u realizua çlirimi dhe pavarësia e Kosovës. Pra kundërshtimi dhe refuzimi i kërkesave të tyre nuk do të

duhet të bëhej edhe sikur Kosova të ishte shteti më i fuqishëm ekonomik dhe ushtarak i Ballkanit, e lere më, që sot është shtri për toke mu nga ata shqiptarë për të cilët po krijohet ajo Gjykatë.

Shqiptarët që dinë të mendojnë e kanë të qartë se çfarë pasojash pati Kosova dhe kombi shqiptar kur u kundërshtua këshilla e diplomatëve të shquar të SHBA-së në vitin 1998, për domosdoshmërinë e krijimit të Qeverisë së re të Kosovës (në vend të Qeverisë Bukoshi) nga të gjitha forcat politike dhe ushtarake të Kosovës. Në vend se Kosova të shkonte e bashkuar në Rambuje me një Qeveri gjithëpërfshirëse, shkuan të përçarë. Kjo përçarje pati pasojë edhe më të mëdha kur u refuzua nga patriotët e Serbisë kërkesa e Sekretares së Shtetit të SHBA-së, zonjës së nderuar Olbrajt, që të nënshkruhet Marrëveshja e Rambujes në afatin e parë, që parashihte se pas tri vitesh do të organizohet referendumi në Kosovë për përcaktimin e statusit politik të saj.

Me siguri po qe se Kosova dështon në realizimin e obligimeve të saja për themelimin e Gjykatës speciale, pasojat e Kosovës, të qytetarëve të saj dhe të kombit shqiptarë do të jenë të pa imagjinueshme, kur dihet se atë Gjykatë pastaj do ta themelonte Këshilli i Sigurimit i OKB-së. Atëherë në lojë do të futen aleatët e Serbisë në krye me Rusinë. Në at rast edhe miqtë tanë të nënçmuar e përbuzur nga argatët dhe patriotët e Serbisë që i kanë uzurpuar institucionet e shtetit të Kosovës, të ati Shteti që vet e krijuan, do të ndërrojnë kursin politik ndaj shqiptarëve të gjorë. Por atëherë edhe sikur t'i bëjmë pluhur e hi analfabetët politik, përkrahësit e krimit të organizuar dhe demagogët e tre bishtave të partisë Socialiste të Shqipërisë, nuk do ta t'i riparonte dëmet që ia sollën vendit kjo dorë e zgjatur e Serbisë.

Demagogët e tre bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë po mundohen me romantizmin e tejkaluar për t'i mbrojtur kriminelët e mëdhenj që kanë zënë pozita udhëheqëse në organet shtetërore edhe në subjektet e tyre politike, duke deklaruar se me krijimin e Gjykatës Speciale „po cenohet pavarësia e gjyqësorit në Kosovë”! Sa qesharak e të marrë bëhen këta zotërinj, kur e gjithë bota e kanë kuptuar se Kosova nuk ka fare sistem gjyqësor kundër krimit të organizuar, por, përkundrazi, ka sistem gjyqësor për mbrojtjen e krimit të organizuar dhe të korrupsionit. Po këta analfabet politik, këta demagogë me damkë, kjo „torishtë” e krimit të organizuar, po mundohen të manipulojnë me të pa vërteta se Gjykata special do ta,, gjykoi UÇK-në dhe popullin shqiptar”.

Kjo është një gënjeshtër për hava, kur gjithë bota e din, pra, nuk ekziston as një fakt i vetëm se njësitë e UÇK-së, apo populli ynë kanë sulmuar ndonjë vendbanim të serbëve, apo kanë bërë ndonjë krim të luftës ndokund. Po ashtu shpifin demagogët e gjorë kurë thonë: „Me themelimin e Gjykatës speciale po përdhohet shteti i Kosovës’’! apo, „Me themelimin e Gjykatës speciale po hiqet dorë nga shtetësia...’’ e kopalla tjera të ngjashme.

A thua nuk e kanë të çartë këta demagogë se shteti i Kosovës është përdhosur qysh në fillim nga patriotët e Serbisë dhe SHIK-u i Xhavit Halitit. Krijimi i Gjykatës speciale zotërinj demagog, nuk do ta përdhoste shtetin e Kosovës, por do ta shpëtonte atë nga kriminelët e mëdhenj të cilët jo vetëm që e kanë përdhosur por edhe e kanë kapur për fyti që të mos funksionon fare. Si nuk turpërohen këta demagogë, kur në fushatat e tyre zgjedhore me plot gërmazin thonin se „Shteti është kapur për fyti nga dy qeveritë e Thaçit’’, e tash po e mbrojnë po at „shtet’’ të kapur për fyti? Është njerëzore të deklarohen demagogët me shumë fryrë se tash po gënjejnë opinionin publik apo e kanë gënjyer opinion atëherë kur ju duheshin votat e këtij populli të mjerë.

Vaj halli në dorën e kujt ka mbetur për ta „mbrojtur’’ Republika e Kosovë, popullin e saj dhe UÇK-në, nga SHBA-të dhe aleatët e saj, që janë miqtë shumë të nderuar e të respektuar të kombit tonë! Këtë shpifje të rënd mund ta bëjnë vetëm njerëzit sharlatan, apo patriotët e Serbisë, e në as një mënyrë shqiptarët që i kanë dy kokrra mend. Po shpresojmë se deputetët e tre bishtave të PSSH –së nuk do të bëhen argat të kriminelëve me damkë dhe as të patriotëve të Serbisë që po ju shkon fjala në subjektet që kanë zënë pozita udhëheqëse, por do të votojnë për krijimin e Gjykatës speciale, e vetmja forcë që do ta bënte Kosovën shtet ligjore. Të gjithë ata deputetë që bëhen argatë dhe pionë të spiunëve serb duke mos votuar për themelimin e kësaj Gjykate, do të njollosen me njollën e tradhtisë kombëtare, duke fituar të drejtën e pa tjetërsueshme për t’u bërë anëtarë të shoqatës së udhëhequr nga „trojka’’: „ Qosjesja-Demaçi – Bukoshi’’, shoqatë kjo që i përthekon të gjithë ata individ të Kosovës që me veprimtarinë e tyre antikombëtare u bënë „njerëz’’ të vdekur për së gjalli, siç veç janë bërë : Qosja, Demaçi, Bukoshi. Pastaj vijnë patriotët e Setrbisë që kanë zënë pozita udhëheqëse në SHIK-un e „, Zekës’’ -LPK-PDK- AAK- Vevendosjes. Pas tyre radhitën pehlivanët e Nanosit, pionierët e Enverit, udhëheqësit e pararojës staliniste të LPK-së,

udhëheqësit e LBDK-së, pastaj të gjithë kriminelët e luftës dhe të pas luftës që bënë krime të llojllojshme në Kosovë, Shqipëri dhe në gjithë hapësirën tonë kombëtare. Më në fund do të zënë vendin te dera e shoqatës së të vdekurve për së gjalli, deputetët e Parlamentit të Kosovës që nuk do të votojnë për themelimin e Gjykatës speciale të Kosovës.

Kriminelët janë të humbur, përfundim i keq po i pret!

Botuar Bota sot më 31 mars 2015

QEVERIA DHE PARLAMENTI I KOSOVËS, ME PUNËN E TYRE, PO DËSHMOJNË SE JANË TË UZURPUARA NGA PATRIOTËT E SERBISË

Me mos përfshirjen e Ministrisë së Mbrojtjes dhe FARK-ut në Projektligjin e veteranëve të luftës nga Qeveria e Hashim Thaçit, patriotit të Serbisë, dhe miratimi i atij ligji nga Parlamenti i Kosovës, u dëshmuar se këto dy institucione shtetërore të Republikës së Kosovës* (por edhe institucionet tjera) janë shndërruar në autoparlant të politikës së Beogradit, për t'i poshtëruar e rrëzuar me fytyrë për toke shqiptarët, që kurrë të mos ngrihen në këmbë për të ecur përpara siç ecën të gjithë popujt e lirë të rruzullit tokësor.

Mohimi i ekzistimit të FARK-ut nga Xhavit Haliti, po ashtu dëshmon se ai është „kallauzi” i të gjitha të ligave që e kanë gjetur Kosovën gjatë luftës dhe pas saj, se është dorë e zgjatur e Beogradit.

Është e ditur se Xhavit Haliti, me pionët e tij: Hashim Thaçin, Kadri Veselin, SHIK-un e LPK-UÇK-PDK-së, i luftuan institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, pra edhe të Ministrisë së Mbrojtjes dhe të FARK-ut. Lufta e tyre ia bëri të mundur Milosheviqit pa vështirësi ta realizoi projektin e pastrimit etnik të Kosovës. Por, lufta e Xhavitit me patriotët tjerë të Serbisë, siç po shihet e dhe nga „zogjtë e malit”, ende nuk ka përfunduar. Tani është në përfundim e sipër projekti serb për ta gjunjëzuar popullin shqiptarë të Kosovës me skamje dhe mjerim, duke ia shkatërruar të gjitha të mirat materiale, arsimore, kulturore, shëndetësore etj, që i arriti me gjak, mund dhe sakrificë sa ishte në okupimin klasik të serbo-jugosllavëve.

Xhavit & Compani, pasi e rrjepën Kosovën, kanë marrë për detyrë nga Daçiqi dhe Sigurimi Sekret serb, që nëpërmjet veprimtarisë së tyre kriminele, t'i bindin qendrat e vendosjes ndërkombëtare dhe miqtë e popullit tonë se kanë gabuar tepër rënd që intervenuan me NATO-n në dobi të shqiptarëve. Nuk ka dyshim se diplomacia serbe, krimet e pushtetarëve të Kosovës së pasluftës ia mvëshën popullit shqiptar, duke ua përkujtuar atyre bindjet (shpifjet) e tyre të mëhershme për t'ua

mbushur mendjen (me siguri edhe ua kanë mbushur mendjen) se „shqiptarët janë popull që nuk di të bëjë shtet ligjor”. Pra, sipas tyre, janë popull „jo shtetformues”, „destabilizues” të vendit të tyre dhe të Ballkanit.

Edhe pse e di Xhavit Haliti se është e pamundur të mohohet lufta e lavdishme e FARK-ut për çlirimin e Kosovës, ai e mohon edhe ekzistencën e tij, se ashtu e urdhëron Beogradi, që ka për qëllim të qitet benzinë në zjarrin e përçarjeve ndërsqiptare, të ndezur para lufte nga Qosje, Demaçi, Nano-Millo-Majko dhe Haliti & Compani, që faktori politik i Kosovës të mos merret me hallet e shumta të qytetarëve të tyre dhe as forcimin e shtetësisë së Kosovës, por të vazhdojë edhe më tutje për të punuar në realizimin e planeve dhe skenarëve të Beogradit në dëm të kombit shqiptar.

Me siguri, opinioni ynë i gjerë nuk është habitur nga shpifjet e Xhavit Halitit përkitazi me FARK-un, por është habitur me disa konstatime të Anton Çunit që i publikoi gjatë polemikes që e kishte pasur me Xhavit Halitin. Shih botimin e shkrimit me titull: „Lufta e antirugovistëve kundër FARK-ut”, të botuar në „Bota sot” më 15.03.2014. Anton Çuni duke e kundërshtuar shpifjen e Xhavit Halitit për FARK-un, sipas autorit të shkrimit, paska thënë: „Njësitë e Forcave të Armatosura të Republikës së Kosovës, janë themeluar nga Ministri i Mbrojtjes, Ahmet Krasniqi, por ato janë kontrolluar dhe urdhëruar nga Shtabi i Përgjithshëm i UÇK-së....” Konstatimi i Anton Çunit se FARK-u është themeluar nga Ahmet Krasniqi, është i vërtetë, por është shpifje e rëndë konstatimi se „Njësitë e FARK-ut janë kontrolluar dhe urdhëruar nga SHP i UÇK-së.” Jam i bindur se Anton Çuni gjatë polemikës, pa vetëdije, i ka dalë „llapsusi”, me të cilin e ka përzier SHH të FARK-ut me SHP të UÇK-së, dhe kështu gabimisht i ka dalë konstatimi se njësitë e FARK-ut i ka kontrolluar dhe urdhëruar SHP i UÇK-së. Po të kishte qenë e vërtetë që njësitë e FARK-ut i ka kontrolluar dhe urdhëruar SHP i UÇK-së, atëherë nuk do të ishte vlarë nga SHIK-u i LPK-UÇK-së Ahmet Krasniqi, Salih Çekaj, Agim Ramadani, Komandant Drini, kolonel Tahir Zemaj, e shumë veprimtarë të LDK-së dhe gazetarë që e demaskuan veprimtarin kriminele të SHIK-ut të Xhavit Halitit.

Lexusit e nderuar të „Bota sot”, të pa informuar sa duhet për FARK-un, presin me padurim nga Anton Çuni të sqarohet si i rrodhi ai

„llapsus’’, me të cilin u shpif (sigurisht pa qëllim) FARK-u dhe Ahmet Krasniqi.

Botuar në „Bota sot”, më 18.03.2014

PSE PO PENGOHET FORMIMI I INSTITUCIONEVE TË REPUBLIKËS SË KOSOVES NGA PDK-JA.

Kur të ligut ia zgjat dorën ta rrëmben edhe krahun (fjalë e urtë popullore)

Krerët e VLAN-it, duke hequr dorë nga posti i kryeparlamentarit, post ky që Enver Hasani, me përkrahjen e Jahjagës ia bëri „tapi” pa të drejt PDK-së (dhe xhuxhmaxhuxhëve të saj), u mënjanuan të gjitha pengesat për formimin e institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, siç parashihet Kushtetuta, ligji në fuqi dhe Rregullorja e punës së Parlamentit. Por klika e Xhavit Halitit në krye me Thaçin dhe Veselin, nuk janë të kënaqur me at post që nuk ju siguron vjedhjen dhe përvetësimin edhe të asaj pasurie të mbetur pa u plaçkitur prej tyre. Ata ia kanë venë syrin Qeverisë, e cila do t’u siguroi jo vetëm rrjepjen e mëtutjeshme të Kosovës, por edhe pengimin e funksionimit të Gjykatës speciale, që është në formim e sipër.

Xhavit Haliti, kallauzi i të gjitha të ligave që e gjetën Kosovën, njëherit edhe pronari i SHIK-ut dhe i PDK-së, duke qenë i vetëdijshëm se verdikti i popullit po i len pa pushtet, e kanë vu në veprim skenarin për t’i bërë të pavlefshme zgjedhjet e 8 qershorit, duke e bllokuar formimin e institucioneve shtetërore të vendit. Bllokimi prej tyre edhe më tutje i konstituimit të Kuvendit të Kosovës, parakusht ky që do të bënte të mundshme formimin e Qeverisë së vendit, tregon se kjo klikë që e ka uzurpuar Kosovën dhe institucionet e saja shtetërore i ka vu vetit për detyrë që të mos e lëshojnë pushtetin e uzurpuar pa gjakderdhje. Kërkesa e tyre (e tërthortë) se nëse të parët e VLAN-it nuk i bëjnë ortak ata në qeverisjen e vendit, (pra vendi të mbetet pa opozitë) nuk do të pranojnë konstituimin e Parlamentit, me qëllim që vendin ta qojnë prapë në zgjedhje të parakohshme, skenar ky që Kosovën do ta destabilizonin nëpërmjet SHIK-ut të tyre, rrethana këto, që kjo qeveri në detyrë do t’ia zgjatë jetën vetëvetit për aq kohë sa do ta bënte të dështonte themelimi i Gjykatës speciale që është në formim e sipër. Fatkeqësisht këtë skenar

ogurzi të PDK-së po e përkrah edhe A. Jahjaga (dhe këshilltarët e saj) e cila me veprimtarinë e saj po tregon se edhe ajo si E. Hasani ia ka shitur shpirtin dhe lëkurën SHIK-ut të PDK-së. Ajo në vend se të kërkonte nga krerët e PDK-ja që shërbëtoren e saj ta urdhërojnë ta thërras Seancën e parlamentit për t'i hapur rrugë formimit të institucioneve shtetërore, po kërkon nga krerët e VLAN-it, t'i pranojnë shantazhet e Thaçit, për ta bërë ortak PDK-në në qeverisjen e vendit, kusht ky qesharak, i pa arsyeshëm dhe i pa realizueshëm.

Fatmirësisht miqtë e nderuar të popullit tonë, ambasadorët e SHBA-ve, të Anglisë dhe të Holandës, po e kundërshtojnë realizimin e skenarëve të PDK-së, duke kërkuar nga krerët e saj të mos pengojnë konstituimin e Parlamentit dhe të Qeverisë. Këshilla e tyre, për krerët e PDK-së duhet të jetë alarm i fortë se ata nuk do të tolerohen më tutje të dëmtojnë imazhin e shtetit të Kosovës, për krijimin e të cilit SHBA-të dhe aleatët e saj të singertë kanë bërë shumë investime financiare e diplomatike.

Qytetarët e Kosovës e kanë të çartë se po të mos ishte prezent faktori ndërkombëtar në krye me SHBA-të në Kosovën e çliruar prej tyre, SHIK-u i Xhavit Hilitit nuk do të kënaqej vetëm me vrasjet e kundërshtarëve të tyre politik dhe veprimtarëve të dalluar të Kosovës, por me „Pol-potat” e saj do ta shëndërronin Kosovën në një „Kmbboxhë” të dytë në Evropë.

Populli ynë e ka të çartë se qeveria e PDK-së së Xhavit Halitit, e ashtuquajtura „qeveria” e Thaçit 1 dhe 2, për këto 8 vitet më të zeza të historisë tonë më të re, Kosovën e vuan në shtratin e të sëmuarit kronik. Por kulmin e të ligave e arritën kur qytetarëve të Kosovës ua vranë Lirinë e shumëpritur.

Edhe tash PDK-ja e Xhavit Halititi, duke kundërshtuar formimin e institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, po e pengojnë dorëzimin e pushtetit forcave politike që e kanë shumicën parlamentare, me metodat e Bashar el Asadit. Ata nëpërmjet SHIK-ut të tyre janë në gjendje ta bëjnë Kosovën një „Siri” të dytë në truallin e Evropës, vetëm për ta ruajnë pushtetin e tyre të korrumpuar dhe të krimatilizuar. Me siguri ditët e kësaj jave dhe ditët e javës tjetër do të jenë data të shënuara të historisë tonë më të re. Se a do të shpëtoi Kosova nga kthetrat e sigurimeve sekrete të armiqve tanë tradicional, që i kanë uzurpuar institucionet e saja shtetërore dhe disa subjektet politike, apo do të mbetet nënë „mëshirën” e tyre varet shumë prej vendimeve që do të marrin krerët dhe lidershpi i subjekteve politike të VLAN-it. Po që se

përçahen për interesa personale dhe partiake, duke i anashkaluar interesat madhore të vendit dhe të popullit të shumëvuahtur të Kosovës, do të fitojë Serbia. Por po që se tregojnë me punë konkrete se bashkimi i tyre u bë vetëm për ta shpëtuar Kosovën dhe qytetarët e saj nga pushteti kriminel i Hashim Thaçit & kompani, për ta nuk do të ketë rëndësi se kush do të jetë kryeministër dhe kush ministër. Qeveria e formuar prej tyre do të jetë subjekt që do të marrë vendime vetëm me pajtimin e të gjithëve. Kosovës do t'i prijë e mbara, përparimi dhe mirëqenia. Kriminelët janë të humbur, përfundim i keq po i pret!

Botuar në “Bota sot”, më 15. 11. 2014.

PSE SHQIPTARËT PO I REALIZOJNË PROJEKTET E SERBISË KUNDËT VETVETES SË TYRE ?!

Për ikjen e shqiptarëve gjatë dhjetorit të vitit paraprak dhe dy muajve të parë të këtij viti drejt shteteve të BE-së, veçmas drejt Gjermanisë janë marrë dhe ende po merren analistë, gazetarë, shkencëtarë, deputet e qeveritarë të ndryshëm, duke i numëruar shumicën e shkaqeve që ndikuan në atë shpërngulje. Të përmenden të gjithë ata faktorë që me të vërtet janë shkaktarë të shpërnguljes pa e përmendur faktorin kryesor SHIK-un dhe Sigurimin sekret serb, të cilët e nxitën dhe e organizuan ikjen masive të shqiptarëve të lodhur nga skamja dhe mjerimi dhe demoralizimi nga qeverisja kriminele e dy qeverive të Thaçit, është një mosdije dhe naivitet i pa shpjegueshëm, apo frikë për ta thënë të vërtetën e plotë. Ky vlerësim është nxjerrë nga dëshmitë e të ikurve, të cilët dëshmojnë se në vendbanimet e tyre ku jetonin në Kosovë, bëhej fushatë e madhe se Gjermania dhe Suedia po afrojnë strehim ekonomik për qytetarë të Kosovës, pasi që kanë nevojë për plotësimin e vendeve të lira të punës.

Duke ditur kapacitetin e SHIK-ut si dhe Sigurimit sekret serb, që së bashku i koordinojnë veprimet është e kuptueshme se një pjesë e madhe e qytetarët e Kosovës u manipuluan nga dezinformatat e tyre, edhe pse ambasada e Gjermanisë dhe ambasada e Suedisë i hidhnin poshtë dezinformatat se shtetet e tyre do të pranojnë strehim ekonomik dhe do të sigurojnë vende të punës për qytetarët e ikur të Kosovës. Habitë fakti se vala e të ikurve u bë e pa penguar nga organet kompetente të Kosovës, përpos përpjekjeve të pa suksesshme të A.Jahjaga. Për kundrazi, shpërngulja u ndihmua haptas nga organet kufitare dhe policore të Serbisë dhe nga grupet kriminale serbo-shqiptare, të cilët për shërbimet e bëra ndaj tyre, ua merrnin çdo gjë të vlefshme që kishin me veti.

Shtrohet pyetja pse vallë kjo shpërngulje masive nuk u bë më herët gjatë vjeshtës, por u bë në dimër, kur kushtet atmosferike ishin tejet të vështira për ta marrë botën në sy. Pra cili faktori bëri që njerëzit me aq

furi dhe me aq siguri t'ia mësyjnë vendeve të BE-së, veçmas Gjermanisë dhe Suedisë?!

Për ta pasur të qartë pyetjen dhe përgjigjen e këtyre pyetjeve duhet të merren në shqyrtim rrethanat e krijuara në Kosovë pas zgjedhjeve të qershorit të 2014.

Siç dihet krijimi i shumicës parlamentare nga LVAN-i, solli ngërçin politik nga PDK-ja, (të ndihmuar nga E. Hasani dhe A.Jahjaga), që kishin për qëllim realizimin e dy qëllimeve kryesor. Formimin e qeverisë Thaçi 3, por tash duke e bërë hisedar LDK-në, në qeverisje, për të kryer punën e vazalit. Qeveri kjo që Kosovën do ta lente pa opozitë, ndërsa LDK-në do ta dënonte me vdekje. Por PDK-ja e kishte edhe planin tjetër rezervë në rast se nuk realizohet ai qëllim. Vazhdimi i qeverisë në detyrë të H.Thaçit deri sa të kalojnë të gjitha afatet për konstituimin e institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës dhe pastaj organizimi i zgjedhjeve të reja të parakohshme, ishte qëllimi i dytë, apo plani i tyre rezervë

Kjo zhagitje e krijimit të Qeverisë së Kosovës nuk i shkonte për shtati faktorit ndërkombëtarë dhe as qytetarëve të Kosovës, përpos PDK-së, e cila kishte për qëllim bojkotimin e Gjykatës speciale. Gjykatë kjo që patjetër do të themelohet në bazë të kërkesës dhe pastaj vendimit të Këshillit të Evropës, të BE-së, SHBA-ve dhe aleatëve të saj dhe miratimit nga ana e Qeveria 2 të Thaçit dhe Parlamenti i Kosovës, nën drejtimin Jakup Krasniqit, me çka Gjykata speciale u bë obligim ndërkombëtar i Qeverisë së Kosovës dhe organeve tjera përkatëse.

Refuzimi i kërësve të LVAN-it për të qeverisur së bashku me Thaçin, bëri që Xhavitit t'i vej në lëvizje argatët e tij me çanta plot me Euro për t'i blerë deputetët e LVAN-it, siç blihen bagëtitë në treg. Pasi që deputetët treguan vetëdije të lartë kombëtare, Xh. Haliti dështoi. LVAN-i tregoi pjekuri politike kur bëri ç'bllokimin e formimit të Parlamentit duke hequr dorë nga posti i Kryeparlamentarit. Potez ky që PDK-në e shtriu për toke. Kur presioni ndërkombëtar e detyruan Thaçin (pa dëshirën e tij dhe të klanit të tij) ta pranonte ofertën e LVAN-it, ndodhi çudia. Krisi reja në pik të ditës. Xhavit Haliti, babai i SHIK-ut dhe pronari i PDK-së deklaroi se PDK-ja do të japi postin e kryeministrit LDK-së apo AAK-së, po qe se pranojnë aleancën me PDK-në, për krijimin e „Qeverisë gjithëpërfshirëse të Kosovës”. Ky propozim i Halitit i dha energji negative Ramushit, duke mos pranuar propozimin e

dashamirëve të LVAN-it, për ta zgjedhur mosmarrëveshjen e LDK-së dhe AAK-së për postin e Kryeministrit, propozim që atë post ta ndajnë së bashku Mustafa dhe Hajradinaj. Edhe pse ky propozim duhej të ishte i pranuar me kënaqësi nga Ramushi, ai u tregua shumë naiv dhe shumë karrieristë, i cili duke u mbështetur në dredhitë dhe kopallat e Halititi e shpalli të „vdekur” aleancën e VLAN-it në Obiliq para anëtarëve të partisë së tij, duke qenë i bindur se Xhaviti do t’ia siguronte postin e Kryeministrit.

Me shkatërrimin e VLAN-it, nga Hajradinaj, presioni ndërkombëtarë për formimin e qeverisë u bë edhe më i fuqishëm, duke i fut në garë për postin e kryeministrit Ramushin dhe Isën. Në vrapimin e maratonit fitoi zotëri Mustafa, pasi që fuqia e tij politike ishte disa herë më e madhe se e zotëri Haradinajt. Siç dihet u krijua Qeveria e zorit, në mes dy kundërshtarëve politik, LDK-së dhe PDK-së, qeveria më e pa natyrshme, që krijoi pakënaqësi të fuqishme në një pjesë të lidershipit të LDK-së dhe në anëtarësinë e gjerë të saj.

Por babai i SHIK-ut dhe pronari i PDK-së së bashku me klikën e tij i hangrën fjalët. Xhaviti deklaroi se ka qenë dhe është për qeverisje të përbashkët me LDK-në, por nuk e pranon Isa Mustafën për kryeministër por e donë Thaçin. Në këtë rast kundërshtimi i „Zekës” tregon se klani i tij i cili është ndër më të fuqishmit në PDK, së bashku me SHIK-un e tij, do ta kundërshtonte dhe do ta luftonte qeverinë e Kosovës nën drejtimin e kryeministër Isa Mustafës. Ja pra ky është faktori kryesor, këtu duhet gjetur qendrën komanduese që e nxiti dhe e organizoi shpërnguljen e shqiptarëve për ta dëmtuar imazhin e Qeverisë e të shqiptarëve para botës, e për të krijuar destabilizimin e vendit me qëllim të rrëzimit të Qeverisë së Kosovës, rrethanë kjo që do të pamundësonte formimin e Gjykatës speciale, gjykatë kjo e cila do të bënte hetime ndaj veprimtarisë së SHIK-ut të „Zekës” pionëve të tij H. Thaçit dhe K. Veselit, dhe argatëve të tyre për krimet e bëra gjatë luftës dhe pas luftës.

Se SHIK-u u tregua i fuqishëm në organizimin e skenarëve për destabilizimin e Kosovës tregojnë faktet e shumta gjatë gjithë veprimtarisë së tij kriminele. Por me këtë rast do t’i cekim vetëm disa prej tyre.

A nuk ishte” fryerja” e tejdukshme e „ radikalizmit islam” skenar perfid i SHIK-ut, që kishte për qëllim burgosjen e

hoxhallarëve (imamëve) më autoritativ të vendit për të nxitur protesta në mbarë vendin dhe pastaj me degjenerimin e tyre nga argatët e tij, siç ndodhi me protestat e qytetarëve të marsit të vitit 2004, të bëjë destabilizimin e Kosovës, rrethanë kjo e përshtatshme për rrëzimin e Qeverisë së Isa Mustafës dhe bojkotimin e Gjykatës speciale. Fatmirësisht nuk e arritën atë qëllim por arritën t'ia krijojnë „argumentin” Serbisë për të na akuzuar në Këshillin e Sigurimit të OKB-së për „rrezikun e fundamelizmi islam” të shqiptarëve, shpifje kjo e njohur me shekuj nga propaganda serbe kundër nesh, që pastaj diplomacia e saj të veprojë siç e ka zakon me shpifje, kurrtha dhe aksione konkrete terroriste për të mbjellë përçarje ndërfitare tek populli ynë. Burgosja e terroristit serb me 13 kgr, eksploziv plastik në Prishtinë, që nuk pati sukses t'ua dorëzonte kriminelëve të SHIK-ut të „Zekës” për ta shkatërruar Katedralen e besimtarëve katolik në Prishtinë, është argumenti që dëshmon për bashkëpunimin e ngushtë për destabilizimin e Kosovës, në mes të Sigurimit sekret të Serbisë dhe SHIK-ut (të PDK-AAK-Vetvendosjes), ku secili aleat do t'i realizonte synimet e veta meskine në dëm të Kosovës dhe qytetarëve të saj.

Në planin dhe skenarin për rrëzimin e Qeverisë së Isa Mustafës përpos SHIK-ut të Halitit dhe klanit të tij, që është njëri ndër më të fuqishmit në PDK-në, ishin të kyçur edhe AAK-ja, Vetëvendosja, Nisma dhe Lista serbe. Veçmas Kurti dhe Hajradinaj nuk mund të pajtoheshin me faktin e kryer se mbetën me „gishta në gojë”, jo me fajin e LDK-së, Vetëvendosjes dhe Kurtit por me fajin e Ramushit. Ndërsa Lista serbe edhe pse u bë pjesë e koalicionit qeverisës, nuk ishte e kënaqur me qeverinë e krijuar sepse fuqia e tyre politike nuk ishte e fuqishme siç ishte në dy qeveritë e mëparshme të Thaçit.

Bajrakun për krijimin e rrethanave për destabilizimin e Kosovës dhe rrëzimin e Qeverisë së Isa Mustafës, e mur A. Jabllanoviç, përfaqësuesi i Listës serbe në Qeverinë e Isa Mustafes, i cili nëpërmjet fyerjeve që ua bëri nënave të martirëve tanë dhe neve të gjithëve si shqiptarë, kishte për qëllim ta ndihmonte SHIK-un dhe lidershipin e tre bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë, për t'i bërë masovike dhe të fuqishme protestat kundër Qeverisë së vendit.

Pastaj atë flamur të A.Jabllanoviçit, për destabilizimin e Kosovës në mënyrë solemne ia dorëzuan Kurtit, Hajradinaj dhe Limaj, për organizimin e demonstratave „paqësore”, nën kujdesen e „njëmijë

kujdestarëve'', të vetëvendosjes, por na dulën ndër më të dhunshmet që kanë ndodhur ndonjëherë në truallin e Kosovës, (të paraluftës dhe të pasluftës), që kishin për qëllim rrëzimin e Qeverisë. Fatmirësisht „Nënat e Gjakovës'' dhe të gjithë Kosovës e kuptuan hilen dhe dredhinë e krerëve të tre bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë, të cilët deklaratën fyese të Jabllanoviçit donin ta shfrytëzonin vetëm si pretekst për masivizimin e demonstratave të tyre, deklaruan se nuk do të marrin pjesë në demonstratën që përgatitej nga „treshja'' e bashkuar e opozitës, që nuk kishte kurrfarë dyshimi se kishin për qëllim rrëzimin e Qeverisë së vendit. Paralajmërimi i „Nënave të Gjakovës'' për të mos marrë pjesë në demonstratë, i dëmtuan rënd tre bishtat e PSSH, në krye me Kurtin, Hajradinajn dhe Limajn. Por ata u ndihmuan nga propaganda perfide e Beogradit, që lëshonin deklarata provokuese për Trepçën që kishin për qëllim ta kallin flakë Kosovën nga argatët e saj dhe nga naivët.

Në bazë të veprimtarisë së SHIK-ut të tre bishtave të PSSH –së, vijmë në përfundim se ngërçi politik, deklaratat fyese të Jabllanoviçit, zhagitja e krijimit të institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, burgosja e hoxhallarëve të pa fajshëm, organizimi i demonstratave për rrëzimi i qeverisë së Isa Mustafës, kishin qëllimin destabilizimin e Kosovës, për ta bojkotuar dhe penguar themelimi të Gjykatës speciale, dhe pastaj kishin edhe qëllime tjera për përfitime personale , klanore dhe partiake.

Fatmirësisht edhe pse policia e jonë është kafshuar nga profiterët e luftës dhe argatët e Serbisë, ajo e kreu detyrën me sukses, duke mos lejuat ngadhënjimin e të ashtuquajturit „revolucionit të vonuar demokratik të Shqipërisë „të vitit 1997, që do të kishte pasoja të parashikueshme për Kosovën dhe kombin shqiptar.

Do të ishte mirë që Vetëvendosja, AAK-ja dhe Nisma të reflektojnë, për ta ndërruar kursin e tyre politik në të mirë të Kosovës dhe qytetarëve të saj. Më në fund duhet të binden se revolucioneve ju ka kaluar koha. Opozita duhet të jetë faktor i rëndësishëm në qeverisjen e vendit, duke e përkrahë qeverinë e vendit në të gjitha projektet që e qojnë vendin përpara dhe përmirësojnë jetën e qytetarëve. Veçmas ta përkrahin luftën e pa kompromis kundër krimit të organizuar dhe korrupsionit me vepra konkrete e jo vetëm me fjalë boshe , siç po veprojnë tani. Por duhet kundërshtuar çdo projekt të Qeverisë që e dëmton vendin dhe qytetarët e saj në Parlament apo edhe me protesta, por jo të dhunshme siç i

organizuan më parë, por paqësore. Qeveria e krijuar prej LDK-së dhe PDK-së, është qeveri e zorit, por është valide pasi që është krijuar në bazë të rregullave në fuqi të sistemit demokratik. Por duhet pranuar se kjo Qeveri, qysh në fillim të punës së saj i ka realizuar dy suksese të pa kontestueshme. E shpëtoi Trepçën, që ju kishte përgatitur plaçkitja nga profiterët e luftës dhe komandantët e vetëshpallur të UÇK-së, ndërsa SHIK-ut ia prishi planin për destabilizimin e Kosovës, duke punuar në projekte për zhegjitjen dhe pengimin me të gjitha mënyrat formimin e Qeverisë së Kosovës.

Fatkeqësisht, është e qartë se krerët e tre bishtave të PSSH-së nuk kanë mbledhur mend nga dështimi i skenarëve të tyre të deritashëm për realizimin e qëllimeve të tyre mesquine. Me deklaratat e tyre kërcënuese është e qartë se SHIK-u i tyre po i bën përgatitjet përfundimtare që Kuvendi i Kosovës të refuzoi formimin e Gjykatës speciale, me çka Kosova do të binte ndesh me faktorin ndërkombëtar, pasi që në vitin paraprak edhe Qeveria edhe Kuvendi i Kosovës patën marr obligim themelimin e Gjykatës speciale. Pra, siç po shihet Kosovës dhe kombit shqiptarë po i përgatite dështimi më i madhe që mund të mendohet. Po qe se realizohet ky projekt i SHIK-ut, Kosova do të mbetet pa mbështetjen e miqve tanë të sinqertë ndërsa do të nëpërkëmbet nga aleatët e Serbisë në krye me Rusinë. Ja pra çka po i përgatisin Kosovës keqbërësit e saj demagogë, të tre bishtave të PSSH-së dhe SHIK-u i tyre.

Kriminelët duke u mbështetur në parimin se „qëllimi i arsyeon mjetet” po i përdorin të gjitha mënyrat dhe mjetet për të shpëtuar nga dënimi i merituar. Por ata duhet ta kenë të qartë se kriminelët janë të humbur dhe përfundim i keq po i pret!

Botuar:,, Bota sot’’ 06. 04. 2015

„RRENA I KA KËMBËT E SHKURTRA’’ ZOTËRINJ TË „KOSOVAPRES’’- IT DHE TË SHOQATËS ’’ATLANTIKU’’ (ISH-BATALIONI ’’ATLANTIKU’’ I UÇK – SË)

Para dy ditësh një dashamir imi e kishte hapur rastësisht faqen e „Kosovapres’’-it në internet dhe me atë rast i kishte rënë në sy një „reagim’’ i Shoqatës ’’Atlantiku’’ (ish-batalioni „Atlantiku’’ i UÇK-së) kundër meje. Bashkëvendësi im duke ditur se unë kurrë nuk e hapi këtë agjenci të lajmeve, e cila merret me shpifje dhe gënjeshtër, më solli një kopje të atij „reagimi’’, që sipas të gjitha gjasave që disa muaj ka zënë vend në faqet e zeza të „Kosovapres’’-it.

Autori i këtij „reagimi’’, zotëri Arbër Muriqi, në cilësinë e kryetarit të Shoqatës ’’Atlantiku’’, reagon kundër një vlerësimit tim që e kam dhënë në një shkrim të botuar në „Bota sot’’, më 21. 05 – 19.06. 2001, me titull : „Pse jemi kështu siç jemi’’. Fjala është për vlerësimin e dokumentuar se Xh. Haliti dhe argatët e tij kanë penguar luftën çlirimtare të Kosovës, duke bërë diferencimin në radhët e rekrutëve dhe ushtarëve të UÇK-së, për të ditur se kush prej tyre i njeh institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, qëllimi i të cilëve ishte që të pengohen për të marr pjesë në luftën çlirimtare forcat demokratike të Kosovës, veçmas anëtarët dhe simpatizuesit e LDK-së.

Këtë vlerësim e kam dokumentuar me tri fakte : 1) Përvetësimi i njësive guerile të Republikës së Kosovës, duke krijuar „strukturë komanduese të UÇK - së në Kosovë’’ nga rrogëtarët e Xh. Halitit dhe A. Sylës, në bazë të kompleteve , shpifjeve dhe vrasjeve me tradhti të komandantëve dhe veprimtarëve që i kanë vënë themelet e UÇK – së; 2) Krijimi i „rrjetit të merimangës’’ në Shqipërinë Veriore, në aeroportin e Tiranës në Rinas dhe në portin detar të Durrësit, që askush të mos depërtonte në Kosovë po që se nuk e kalon provimin që dëshmonte se i urren institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës; 3) Kam përmendur Batalionin ’’Atlantiku’’, si shembull i diferencimit të egër, që si rrjedhojë pati prishjen e marrëdhënieve ndërnjerëzore dhe përçarjen dhe ndarjen e kësaj njësisë ushtarake në disa grupe. Në të vërtetë, kur e

kam marrë shembull të diferencimit Batalionin „Atlantiku”, kam bërë një lëshim teknik, që më është përvjedhur gjatë daktilografimit të shkrimit.

Kisha për të dhënë disa sqarime, (që për njerëzit që merren me shkrime janë të panevojshme), për hir të atyre që nuk kuptojnë se si mund të përvidhen gabime teknike gjatë daktilografimit të shkrimit. Shpesh më rastis që kur të bëjë ndonjë korrigjim, apo ndonjë plotësim, në tekstin e variantit të parë, harroj t’i jap kompjuterit komandën: regjistro, dhe kështu, edhe pse bëjë korrigjimin, teksti mbetet i pa korrigjuar. Prandaj, mungesa e disa fjalëve në fjalinë që bëhet fjalë për Batalionin ”Atlantiku”, si shembull i diferencimeve, ka qenë një lëshim teknik i paqëllimtë. Po e japi fjalinë (tekstin) e plotë që është botuar në „Bota sot”, ndërsa brenda kllapa po i vejë fjalët që kanë munguar në atë fjali, për shkak se kanë mbetur të pa regjistruara : „Po përmendi vetëm një rast, pa i përmendur edhe shumë raste tjera, kur argatët e Xh. Halitit e kthyen nga Durrësi (një grup shokësh të) Batalionit „Atlantiku”, që e përbënin vullnetarët e ardhur nga SHBA-të, për t’iu bashkëngjitur UÇK - së, për shkakun e vetëm se ata i njihnin institucionet e Republikës së Kosovës”.

Ky lëshim teknik për Arbër Muriqin ishte një shkas i mirë, për të ndërtuar një shpifje kundër meje se gjoja unë e paskam „mohuar sakrificën e ushtarëve të gjymtuar”, se gjoja paskam „bërë përpjekje për shtrembërimin e fakteve historike dhe luftës së lavdishme të ushtarëve të UÇK-së”, dhe se paskam „sulmuar” „dy shtyllat kryesore të shtetit të ardhshëm të Kosovës, TMK-në, dhe SHPK-në”.

Kryesia e Shoqatës „Atlantiku” (ish-Batalioni „Atlantiku” i UÇK-së) dhe Arbër Muriqi, në cilësinë e kryetarit të Shoqatës, e mohojnë faktin se është bërë diferencimi i rekrutëve të Batalionit ”Atlantiku”, kur thonë : „Me sinqeritetin më të thellë, deklarojmë se askush nga strukturat organizative të UÇK-së nuk na ka pyetur se a e njohim këtë apo atë, se çfarë ideologjie preferonim, apo cilit krah politik i takonim apo i takojmë”.

Kjo që thotë Arbër Muriqi në emër të Kryesisë së Shoqatës”Atlantiku”, hidhet poshtë si e pavërtetë, po që se merren parasysh këto fakte : a) Po që se nuk është bërë diferencimi, siç thotë Arbër Muriqi, në radhët e rekrutëve të Batalionit „Atlantiku”, pse atëherë argatët e Xh. Halitit këmbëngulnin për ta ndërruar komandantin e Batalionit ”Atlantiku”, Gani Shehun, me një njeri të tyre ?! Përgjigjja është e thjeshtë, por, me

siguri, zotëri Muriqi i ka arsytet e tija personale, dhe nuk do të përgjigjet në këtë pyetje.

Siç dihet, Gani Shehu, para se të fillonte lufta, kishte qenë kryetar i degës së LDK-së në Junik. Ai ishte njëri ndër luftëtarët e parë të Junikut dhe komandant i njësisë të UÇK-së, që vepronin në atë pjesë të Kosovës. Gani Shehu pasi mori plagë të rënda gjatë luftës me forcat serbe, u dërgua në SHBA për t'u mjekuar. Pasi u shërua, ndihmoi veprimtarët e atjeshëm për mobilizimin e bashkëkombësve për formimin e Batalionit "Atlantiku". Faktimi i tij komandant i Batalionit "Atlantiku" nga veprimtarët e dalluar të çështjes madhore në Amerikë, nuk ishte rastësi, dhe as rrjedhojë e manipulimeve, por ishte për shkak të meritave dhe përvojës luftarake që i kishte fituar në veprimtarinë e tij të mëhershme. Por, argatët e Xh. Halitit nuk donin t'i njihnin këto vlera të Gani Shehut, vetëm pse kishte qenë anëtarë i LDK-së.

Zotëri A. Muriqi, mirë e din se çfarë lufte e madhe verbale u zhvillua në mes argatëve të Xh. Halitit dhe rekrutëve të njësisë ushtarake për çështjen e ndërrimit apo të mos ndërrimit të Gani Shehut. Vetëm këmbëngulësia e të gjithë rekrutëve të Batalionit "Atlantiku" për të mos bërë ndërrimin e Gani Shehut, i detyroi argatët e Xh. Halitit të „pajtohen" që të mos bëhen ndërrime në Shtabin e Batalionit „Atlantiku". b) Po sikur të mos ishte bërë diferencimi në radhët e rekrutëve të Batalionit „Atlantiku", me siguri nuk do të ndodhte që një grup shokësh që i përkisnin Batalionit „Atlantiku", për shkak të demoralizimit, të kthehen për në Amerikë, ndërsa grupi tjetër të ndahet prej shokëve dhe të shkojnë në Papaj, në Qendrën e Stërvitjes të FARK-ut, ku bënin përkatitje për thyerjen e kufirit shqiptaro - shqiptar njësitë operative të FARK-ut, brigadat e UÇK-së, që komandoheshin nga oficerët e Ministrisë së Mbrojtjes të Republikës së Kosovës: Agim Ramadani, Salih Çeku, Anton Çuni, Hysen Berisha etj.

Është për t'u habitur që zotëri Arbër Muriqi i merr në mbrojtje diferencuesit dhe komplotistët e UÇK-së, në vend se të merr në mbrojtje rekrutët dhe ushtarët e Batalionit "Atlantiku", të cilët u keqtrajtuuan dhe u keqpërdorën jo vetëm nga Xh. Haliti & kompani, por edhe nga individë që i përkisnin Shtabit të Batalionit "Atlantiku".

Zotëri Muriqi si „mbrojtës" i Batalionit „Atlantiku", është dashur shkurtimisht ta njoftonte lexuesin (opinionin) në këto çështje : Si u formua kjo njësi ushtarake ? Kush e organizoi formimin e saj ? Sa ushtarë

e përbënin atë njësi ushtarake ? Kur arriti në Shqipëri ? Kush ishte komandanti i saj ? Në çfarë pengesash hasi Batalioni „Atlantiku” në Shqipëri dhe në Kosovë ?

Do ta paraqes një biografi të shkurtër të Batalionit ”Atlantiku”, me qëllim që lexuesi ta ketë të qartë veprimtarinë e kësaj njësie ushtarake, por edhe ta ketë të qartë se kush nga ne të dy, unë apo A. Muriqi, e kemi shpifur Batalionin ”Atlantiku” ?!

Batalioni ”Atlantiku” është formuar në SHBA. Nismën për formimin e kësaj njësie ushtarake e kanë marrë veprimtarët e çështjes kombëtare që jetojnë dhe veprojnë në Amerikë, por gishtat në atë organizim i kanë futur aktivistët e „Fondit Vendlindja Thërret”. Në tubimin e organizuar për këtë çështje kanë marrë pjesë më tepër se 1500 vet. Në atë tubim është propaganduar ndihma fizike, morale dhe materiale për UÇK - në. Janë tubuar më tepër se 1 milion dollarë dhe janë regjistruar për të shkuar në frontin e luftës në Kosovë më tepër se 150 vullnetarë, në mesin e të cilëve edhe një vajzë 17 vjeçare, Linda Muriqi, e bija e veprimtarit të dalluar Ramiz Muriqit. Pas një dite, numri i vullnetarëve bie në 90 veta, të cilët më 16 prill janë nisur për Shqipëri, dhe më 17 prill të vitit 1999 kanë mbërritur në aeroportin e Tiranës në Rinas. Pritja e tyre është bërë nga Xh. Haliti dhe argatët e tij, për t’i marrë ndihmat që janë mbledhur për UÇK-në. Rekrutët po atë ditë janë dërguar në qendrën për regrutim „Drenica” në Durrës. Problemet e mëdha për këtë njësi filluan në Golem dhe vazhduan në Burrel, ku si pasojë e diferencimit të vullnetarëve nga ana e argatëve të XH. Halitit, kjo njësi ushtarake pësoi përçarje të mëdha.

Siç cekëm edhe më lartë, një grup ushtarësh duke parë të vërtetën e hidhur se në Kosovë mund të shkohet vetëm po që se i mohojnë institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, u demoralizuan dhe u kthyen nga Durrësi për në Amerikë. Një grup tjetër largohen nga Burreli, vendqëndrimi ku stërviteshin për luftë, dhe shkojnë në njësitë operative të FARK-ut në Papaj, ndërsa grupi tjetër, më i madh, mbeti nën komandën e Gani Shehut dhe Hysni Sylës.

Problemi tjetër me të cilin u përball Batalioni ”Atlantiku” është keqpërdorimi – përvetësimi (vjedhja) e të hollave të Batalionit ”Atlantiku”, që ishin paraparë për blerjen e artikujve ushqimorë dhe për nevoja personale të rekrutëve - ushtarëve të kësaj njësie ushtarake. Për më tepër se një javë, sa ishin rekrutët në Burrel, ushqimi i vetëm i tyre ishte buka dhe qepa, edhe ajo nuk ishte e mjaftueshme, për shkakun e

vetëm se disa nga përgjegjësit e kësaj njësie ushtarake patën shkuar në Tiranë për të bërë ca aventura, dhe pastaj ato aventura u bënë shkak që paratë e rekrutëve që ata i kishin marrë me vete, t'i bënëin „rrush e kumbulla”.

Kjo njësi ushtarake edhe pse përjetoi trauma dhe thyerje shpirtërore, mori pjesë në frontin e luftës në Kosovë. Ushtarët e saj nuk e kursyen as gjakun dhe as jetën e tyre të shtrenjtë që Kosova të çlirohej nga thundra e okupatorit serb, dhe shqiptarët e shumëvujtur ta fitojnë lirinë e shumëpritur.

Siç dihet, vëllezërit Bytyçi u kidnapuan dhe u vranë nga ushtria serbe. Haki Dervishi e pat humbur këmbën, Bajram Shala dhe një ushtar me mbiemër Boqaj, janë plagosur nga granata. Fatkeqësisht, shumë ushtarë të Batalionit ”Atlantiku” pas çlirimit të Kosovës, patën pengesa të mëdha për t’u kthyer në familjet e tyre, për shkak se argatët e Xh. Halitit dhe rrogatërit e H. Thaçit donin të fitonin shuma të mëdha të hollash (ua kërkonin nga 10.000 dollarë) për t’ua siguruar pasaporta false në vend të pasaportave të tyre që i kishin shitur gjatë kohës sa ata ishin në Kosovë.

Pra, Arbër Muriqi kur ka shkruar për Batalionin ”Atlantiku”, nuk ka guxuar të mos i shoh gjithë këto të liga që iu bënë rekrutëve - ushtarëve të kësaj njësie ushtarake, nga argatët e Xh. Halitit, të I. Kelmendit dhe rrogëtarëve të H. Thaçit. Prandaj, shtrohet pyetja se kush nga ne të dy, unë apo Arbër Muriqi, i „kemi shtrembëruar faktet historike për UÇK - në”.

Po që se A. Muriqi mendon se duhet mbrojtur edhe komplotistët e UÇK - së, se duhet mbrojtur edhe ata të cilët nuk lejuan institucionalizimin dhe profesionalizimin e saj, që bënë diferencimin e rekrutëve, ushtarëve dhe të oficerëve të UÇK-së, se duhet mbrojtur të gjithë ata që i veshën uniformat e UÇK-së, pra edhe keqpërdoruesit e UÇK-së, hajnat, rrugaçët dhe kriminelët, që vranë pas shpine ushtarakë dhe veprimtarë, që nuk arritën t’i bëjnë argatë apo vasalë, është punë e tij! A. Muriqi në rend të parë është dashur t’i mbrojë ushtarët e Batalionit ”Atlantiku”, kur veç qenka zgjedhur edhe kryetar i Shoqatës ”Atlantiku” (ish - Batalioni „Atlantiku” i UÇK - së), të cilët aq keq u mashtruan dhe u keqtrajtuat nga argatët e XH. Haliti dhe rrogëtarët e H. Thaçit, sa ishin në Shqipëri dhe pasi hynë në Kosovë. Fatmirësisht, shumica dërmuese e ish - ushtarëve të Batalionit ”Atlantiku” jetojnë dhe punojnë në SHBA. Me

siguri, një ditë do të dalë në dritë e vërteta e plotë lidhur me ish - Batalionin „Atlantiku”.

Është detyrë e intelektualëve dhe veprimtarëve që jetojnë dhe punojnë në SHBA, të mbledhin dëshmi nga të gjithë ish - ushtarët e Batalionit ”Atlantiku”, që një ditë të ndriçojnë të vërtetën për veprimtarinë dhe peripecitë e Batalionit ”Atlantiku”, që opinioni ynë të mësojë për të vërtetën e hidhur, pa marrë parasysh se a iu pëlqen, apo nuk i pëlqen disa faktorëve politikë të Kosovës, pa marrë parasysh se a iu pëlqen, apo nuk iu pëlqen disa individëve që patën ndikim në rrjedhat e ngjarjeve negative që e goditën Kosovën.

Publikuar në „Trepça.net.” më 12. 02. 2002

ISA MUSTAFA DHE RAMUSH HARADINAJ T'I SHKREHIN KURRTHET E PDK-SË PA E DËMTUAR KOSOVËN DHE MARRËVESHJEN E VLAN-IT

Me krijimin e ngërçit politik nga PDK-ja dhe argatët e saj: Enver Hasani, Atifete Jahjaga dhe SHIK-u i Xhavit Halitit, analistë të ndryshëm, veprimtarë të dalluar, gazetarë dhe njohës të rrethanave që na sollën në këtë gjendje të mjerë, kanë dhënë mendime, kanë bërë analiza dhe propozime të ndryshme për daljen nga kjo situatë tejet e dëmshme për shtetin e Kosovës e qytetarët e saj, e në dobi të Serbisë dhe propagandës së saj antishqiptare, se “shqiptarët nuk janë popull shtetformues!”, se “nuk dinë të bëjnë shtet ligjor” se “janë hajna dhe kriminelë, destabilizues të vendit të tyre dhe të rajonit” etj. Presidenti i Serbisë sigurisht se nuk do të guxonte të deklaronte se “Shqiptarët për ta bërë shtetin normal, u duhen shekuj”, po të mos kishte argumente të forta nga veprimtaria antishqiptare dhe kriminele të qeverive të Fatos Nanos (që nga viti 1997 e deri më sot) dhe qeverive 1 dhe 2 të Thaçit.

Prej të gjitha propozimeve për daljen nga ky ngërç politik, mendoj se duhet pranuar propozimin konkret të intelektualit të pavarur (pa parti) Seremb Gjergji, i cili para dy javësh pati kërkuar nga lidereshipi i VLAN-it të heqin dorë nga posti i kryeparlamentarit (post ky që ia “bëri tapi” PDK-së Enver Hasani, me pionët e tij). Ndërsa postin e kryeministrit ta ndajnë së bashku Isa Mustafa (në dy vitet e para), pastaj Ramush Haradinaj, (pasi që zotëri Mustafa ta zëvendësojë Jahjagën), në dy vitet e fundit të mandatit të Qeverisë.

Posa të heqin dorë lidheshipi i VLAN-it nga posti i kryeparlamentarit, klika e Thaçit do të detyrohet (nga presioni i opinionit dhe ai ndërkombëtar) ta thërrasin vazhdimin e Mbledhjes konstituive të Parlamentit, me çka do ta marrin postin e kryeparlamentarit. Ndërsa

Qeverinë do ta formonte VLAN-i, pasi që i kanë votat e nevojshme për votëbesimin e Qeverisë së krijuar prej tyre.

Më në fund, është kërkesë edhe e opinionit të gjerë, analistëve e gazetarëve të shumtë që kërkojnë nga lidhshipi i VLAN-it, ta zhbllokojnë bllokadën e PDK-së, për krijimin e institucioneve të Republikës së Kosovës, duke lënë anash interesa personale dhe partiake. Është momenti i fundit që Isa Mustafa dhe Ramush Haradinaj, së bashku me lidhshpin e partive të tyre, të tregohen largpamës të arsyeshëm dhe më shumë kombëtar se sa partiak, duke e pranuar propozimin e zotëri Serembit, propozim ky që do ta detyronte PDK-në t'i hapë rrugë formimit të institucioneve të Republikës së Kosovës. Jemi të bindur se kryeparlamentari nga radhët e PDK-së nuk do të ketë mundësi ta pengonte Qeverinë e formuar prej VLAN-i në realizimin e objektivave të saj. Ndërsa për demokracinë evropiane do të jetë një risi dhe shembull unik, që opozita ta udhëheq njërin prej tri institucioneve kryesore të shtetit. Me këtë eksperiment “demokratik”, ne shqiptarët e gjerë do hyjmë në gara me ndërkombëtarët në shpikjen e eksperimenteve të llojllojshme, të cilat edhe pse nuk po shkojnë në dobi të vendit dhe qytetarëve tanë, jemi të detyruar t'i pranojmë. Me një fjalë, kësaj i thonë “Luje macë kryt e bullit!?”

Botuar në “Bota sot”, më 06.11.2014

PSE NUK PO BURGOSËT KREU I SHIK-UT TË PDK-SË

Me atentatin që e bëri SHIK - u me ZKZ - në e PDK - së kundër Bardhyl Ajetit, "organet e sigurisë" ("të ndjekjes dhe të drejtësisë", të vendit dhe ato ndërkombëtare) në Kosovë, janë vënë para një sprove tejet serioze. Do ta kalojnë apo nuk do ta kalojnë me sukses këtë sprovë, varet nga shumë faktorë, por koha nuk pret. Është momenti i fundit të dihet, do apo nuk do, munden apo nuk munden, këto "organe të sigurisë" të Kosovës të kacafyten me këta "ujq" të çartur të Kosovës, për ta shpëtuar Kosovën nga krimi i organizuar, për t'ua dhënë dajakun e merituar këtyre këlyshëve të huaj, kësaj fare të keqe kriminele, që e shëmtuan Kosovën dhe popullin e saj.

Shtrohet pyetja: Pse nuk po shkatërrohet kjo organizatë kriminele nga organet e sigurisë së Kosovës, kur dihet se kanë aq shumë fakte dhe dëshmi për veprimtarinë e saj kriminele? Opinioni ynë është i njohur me faktet që Bardhyl Ajeti ua ka ofruar organeve të sigurisë së Kosovës për veprimtarinë e SHIK-ut të PDK-së. Atentati kundër Bardhyl Ajetit dëshmon se ishin ato fakte që ai i publikoi kundër SHIK-ut, shkaqe të atentatit kundër tij.

Opinioni ynë ka mësuar gjithashtu se organet e sigurisë së Kosovës, me rastin e burgosjes së kriminelëve doras, kanë gjetur shumë dokumentacion të SHIK-ut. Prandaj, tash e tutje këto organe të sigurisë së Kosovës nuk do të mund të arsyetohen, siç u arsyetuan deri dje, se "nuk kanë të dhëna se ekziston SHIK - u", kur të dhënat i kanë të plota, për strukturën udhëheqëse të saj dhe personat që e udhëheqin atë, me emra dhe mbiemra të plotë (mjafton këto organe të shkojnë në redaksinë e "Botës sot" në Prishtinë që t'i marrin, po që se deri tash nuk i kanë në dorë.)

Pra, ky akt kriminel i qendrës së krimit kundër Bardhyl Ajetit, do të jetë njëri ndër shkaqet kryesore që do t'i detyrojë organet e sigurisë (ndjekjes dhe të drejtësisë, të vendit dhe ato ndërkombëtare) të ndërmarrin hapa konkret kundër SHIK-ut të PDK - së.

Po që se ndodh që këto organe edhe më tej e ndjekin politikën e deritashme "mbylli sytë e mos shiko, mbylle gojën e mos fol", duke mos vepruar konkretisht kundër krimin të organizuar, kjo do të thotë se SHIK - u është faktori më i fuqishëm i Kosovës, kjo do të thotë se kjo organizatë kriminele ka përkrahje nga qarqe të caktuara ndërkombëtare, kjo do të thotë se njerëzit e saj kanë zënë pozita të rëndësishme në organet udhëheqëse të sigurisë së Kosovës, apo kanë komprometuar persona me ndikim (të vendit dhe ndërkombëtarë). Kjo do të thotë se Kosovës po i përgatitet një humnerë edhe më e thellë dhe më e rrezikshme sesa ajo që ia përgatiti kryekasapi i Ballkanit, së bashku me Nanosin dhe argatët e tyre. Kjo duhet t'i alarmonte organet shtetërore të Kosovës dhe qytetarët e saj, që të kërkojnë me këmbëngulje nga qendrat e vendosjes ndërkombëtare, që sa ma parë dhe sa më shpejt ta ndërrojnë gjithë kuadrin udhëheqës të UNMIK-ut, të OSBE - së , të SHPK -së, të TMK - së, përpos zotëri Petersenit. Përndryshe, status-kuoja në Kosovë nuk do të ndërrojë në të mirë të Kosovës dhe popullit të saj, por do të ndërrojë në të mirë të Serbisë dhe aleatëve të saj, ndërsa munda i subjekteve shtetërore të Kosovës dhe të qytetarëve të saj për plotësimin e standardeve do të bjerë në ujë, atë ditë kur e shohin të nevojshme padronët e vërtetë të SHIK-ut, që e komandojnë nga Beogradi dhe Tirana, nëpërmjet kryepëhlivanëve të Nanosit, argatëve dhe skllevërve të tyre.

Botuar në "Bota sot", më 15 qershor 2005

PËRÇARJET NË RADHËT E LDK-SË TË TEJKALOHEN SA MË PARË

Kosova e pasluftës, e çliruar nga thundra serbe, në vend se të bëhet një punishte e madhe për realizimin e interesave të qytetarëve të saj, për një jetë më të mirë dhe shumë më cilësore sesa që e kishte gjatë periudhës së robërisë serbo - jugosllave, ajo u bë një vend mjerimi e vuajtjesh, një pikë e zezë ndër më të zezat në globin tokësor. Një vend ku po sundon krimi i organizuar, vend ku po mbretëron skamja dhe mjerimi për masat e gjera të popullsisë, ndërsa për kryepëhlivanët e Nanosit dhe argatët e tyre po mbretëron luksi, fuqia për të shpifur dhe bërë krime politike dhe ekonomike të llojllojshme, pa qenë të rrezikuar nga ndëshkimi për krimet e bëra.

Siç duket, viti 2004 për kombin tonë do të jetë viti vendimtar që do të sjellë lëvizjen e çështjes shqiptare nga udhëkryqi historik, (që e sollën rrethanat e komplikuar të dhjetëvjetëshit të fundit të shekullit të 20-të,) në njërën nga dy rrugët e mundshme: në rrugën që shpie në drejtim të realizimit të synimeve tona kombëtare, (për të cilën kanë punuar breza të tërë në të kaluarën, dhe po punojnë me mençuri dhe durim forcat demokratike, në krye me LDK-në), dhe në rrugën që shqiptarët do të mbesin përgjithmonë material ndërtimor për popujt e plakur të Evropës, rrugë kjo e trasuar nga stalinistët e Shqipërisë për një gjysmë shekulli, e që sot po ndiqet e njëjta rrugë nga nanoistët mendjeshkurtër, që u bënë vasalë dhe mashë në dorë të armiqve tanë shekullorë, me qëllimin e vetëm t'u ndihmojnë për ta rimarrë dhe për ta mbajtur edhe më tutje pushtetin bolshevik mbi shqiptarët e lodhur nga të ligat që ua sollën dhe po ua sjellin bajraktarët e farës ruse.

Siç po shihet, stalinistët e Shqipërisë, në krye me Nanosin, në këtë vit po i pret përfundim i keq. Por, nanoistët e Kosovës edhe pse e treguan fytyrën e tyre të vërtetë të vasalëve dhe të rrogëtarëve të Nanosit, kanë manipuluar dhe do të manipulojnë edhe për një kohë të gjatë, po që se forcat demokratike të Kosovës nuk i marrin masat e duhura për t'i penguar skenarët e tyre antikombëtarë. Siç dihet, Qeveria e Thaçit e krijoi SHIK-un, siç e krijoi Enveri Sigurimin e Shtetit - armën e

partisë, për t'i vrarë burrat më të mirë të kombit pa gjyq (nacional-demokratët, ballistët dhe shpianikët), që ai të bëhet zot-njeri i Shqipërisë. Të njëjtën gjë po e bëjnë edhe nanoistët e Kosovës. I vranë burrat e shquar të kombit dhe aktivistët e dalluar të LDK-së gjatë luftës, por dhe pas luftës. U shpifën dhe po shpifën veprimtarët e shquar të çështjes kombëtare, dhe kështu po i bëjnë përgatitjet përfundimtare për "t'i vrarë" moralisht ose edhe fizikisht me mjete perfide: "gjuaje gurin e fshihe dorën". Halë në sy të argatëve të Nanosit janë bërë sot veprimtarët sypatrembur të pushtetit qendror dhe atij lokal dhe personalitetet e shquara që janë vënë në krye të subjekteve shtetërore të Kosovës. Këta djaj komunistë dhe sorosistë, po tregojnë urrejtje të njerëzve të çartur psikikë ndaj dr. Ibrahim Rugovës, Kryetarit të shtetit të Kosovës, i cili me përkushtim dhe profesionalizëm po punon në realizimin e synimeve tona kombëtare. I njëjti mllef i urrejtjes po tregohet edhe ndaj akademikut me autoritet të madh ndërkombëtar, kryeparlamentarit, Nexhat Daci, i cili të pamundshmen po e bën të mundshme dhe shtizat helmuese të djajve komunistë kundër çështjes kombëtare po ua drejton kahen, duke ua kthyer mbrapa plangprishësve të Kosovës, për t'ua djegur atyre komplotet që po i thurin kundër Kosovës dhe çështjes madhore kombëtare. Shpifjet e tyre kundër këtyre personaliteteve të shquara të kombit tonë nuk kanë të ndalur, por janë të kota, se populli është „kamerë e fshehur” që askush nuk mund ta mashtrojë, se ai është i pagabueshëm në vlerësime, sepse ngjarjet i përcjell me syrin kritik dhe i peshon mirë në kandin e arsyes dhe logjikës së shëndoshë.

Këto forca të territ dhe të krimit në Kosovë po i shpifin dhe po i kërcënojnë edhe shumë personalitete të shquara të pushtetit lokal, që me përkushtim po punojnë për realizimin e premtimeve parazgjedhore, para se t'i merrnin postet udhëheqëse që po i ushtrojnë. Duhet cekur në këtë rast kryetarët e komunave të Gjilanit dhe të Vushtrrisë, zotërinjtë Lutfi Haziri dhe Muharrem Shabani, dy veprimtarë dhe personalitete të shquara të Kosovës, të cilët po shpifën jo vetëm nga forcat e territ dhe të dhunës bolshevike, por, fatkeqësisht, edhe nga mendjeshkurtër të LDK-së, nga shkaku i xhelozisë, karrierizmit, inateve të vjetra ose edhe nga shkaku se u shitën si bagëti për komplotistët e Kosovës. Lutfi Haziri i bëri hi e pluhur shpifjet e plangprishësve të Kosovës, por pasoja do të ketë për forcat e shëndosha të kësaj komune po që se nuk shkohet deri në fund për

t'i zbuluar komplotistët në radhët e LDK-së që u bënë argatë të nanoistëve të Kosovës.

Sa i përket forcave të shëndosha në komunën e Vushtrisë, duhet cekur se e kanë marrë një grusht të rëndë, pa qenë të vetëdijshëm për pasojat që do t'i kenë në të ardhmen, me komplotin që e organizuan disa individë të LDK-së, së bashku me argatët e pehlivanëve të Nanosit kundër Muharrem Shabanit, duke e shkarkuar nga posti i kryetarit të Komunës, me të vetmin shkak se atë nuk arritën ta bëjnë të dëgjueshëm klanet e ndryshme për ta shkelur ligjin, me qëllim të përfitimeve materiale. Siç dihet, Muharrem Shabani është një personalitet i shquar i kombit shqiptar, i cili me punën e tij të guximshme dhe vetëmohuese dhe punën e palodhshme të shumë burrave të fortë të Kosovës, ia vunë themelet shtetit të dytë shqiptar në Gadishullin Ilirik, Republikës së Kosovës, por edhe punuan në vazhdimësi për t'i vënë në jetë vendimet e Deklaratës Kushtetuese të Kuvendit të Kosovës, Kushtetutës së Kaçanikut dhe Referendumit për Pavarësinë e Kosovës.

Është detyrë parësore e organeve më të larta të LDK-së, që sa më parë ta shqyrtojnë si duhet dhe me drejtësi këtë ngjarje që e tronditi opinionin e gjerë, jo vetëm të Vushtrisë, por edhe të Kosovës dhe të diasporës. Opinioni duhet ta ketë të qartë se si rrodhi procedura e shkarkimit të Muharrem Shabanit. Kush e nxiti dhe kush e organizoi komplotin. Të gjinden shkaqet e vërteta pse u organizua komploti dhe të kontrollohet i gjithë dokumentacioni i Komunës, që do të mundësonte zbulimin e shkaktarëve të vërtetë që solli realizimin e këtij komploti kundër LDK-së dhe veprimtarit të shquar të çështjes kombëtare, zotëri Muharrem Shabani. Të ndreqen gabimet dhe të gjendet mënyra për tejkalimin e këtij problemi që u krijua me mjete perfide nga dashakëqinjtë e LDK-së dhe plangprishësit e Kosovës, duke manipuluar me gjysmë të vërteta dhe të pavërteta.

LDK-ja nuk duhet lejuar që në radhët e saj të krijohen klane dhe përçarje, si rrjedhojë e luftës për pushtet, apo punës së planifikuar të elementëve destruktivë, që me vetëdije apo edhe pa vetëdije, u bënë argatë të pehlivanëve të Nanosit. Organet më të larta të LDK-së, sa më parë duhet të marrin masat e nevojshme që përçarjet në radhët e LDK-së në komunën e Gjilanit, të Vushtrisë, të Podujevës dhe vende të tjera ku po paraqiten, t'i tejkalojnë në bazë të arsyes dhe logjikës së shëndosh, se

nuk ka njeri pa të meta dhe se pranimi i fajit nuk është dobësi, por burrimi dhe trimëri.

Pra, vetëm në këto baza mund të shërohen plagët që i krijon gjuha, fjala e pamatur që del e nxituar nga bashkëkombësi, bashkëveprimtari, dashamiri dhe vëllai, si rrjedhojë e gjendjes së tendosur në të cilën gjendemi, nga hallet e mëdha që po na i sjell jeta.

Botuar në ''Bota sot'', më 15 shkurt 2004

MOS U DORËZO KOSOVË, SE E KE TË MADHIN ZOT QË DO TË MBROJË!

Po flitet, me të madhe po flitet, se Kosova u çlirua nga robëria serbo-jugosllave, por nuk po thuhet me plot gojën, edhe pse po dihet dhe po shihet prej së largu, se Kosova po vuan dhe po heq nga këlyshët e Serbisë dhe këlyshët e këlyshëve të Serbisë (nanoistët), më shumë sesa në kohën kur sundonte kryekasapi i Ballkanit!

Po flitet, me të madhe po flitet, se të gjitha subjektet politike "shqiptare" janë për pavarësinë e Kosovës, edhe pse po shihet prej së largu se nuk është ashtu siç po flitet, kur kemi aq shumë fakte se kundër pavarësisë së saj po punojnë me të gjitha mjetet "Apangat e Nanosit", "Rrogzinat e Miloshit" dhe "Kukullat e Sorosit".

Po flitet, shumë po flitet, se siguria e Kosovës është e mirë, edhe pse është e qartë se krimi i organizuar, i udhëhequr nga sigurimi i fshehtë i Beogradit dhe i Tiranës zyrtare, u forcua aq shumë në sajë edhe të përkrahjes së pa rezervë të qarqeve të caktuara ndërkombëtare, që janë miq të Serbisë, dhe kështu në sajë të asaj përkrahjeje, asnjë vrasje politike që u bë gjatë luftës dhe pas luftës në Kosovë nuk u zbulua nga policia e UNMIK-ut, nga forcat e KFOR-it dhe nga SHPK-ja, edhe pse po dihet se kryepëhlivanët e Nanosit me SHIK - un e tyre po i bëjnë këto vrasje.

Po flitet, me të madhe po flitet, se mjetet e opinionit publik po kryejnë punë të madhe në informimin e drejtë të opinionit publik për ngjarjet e vendit dhe ato ndërkombëtare, edhe pse po shihet prej së largu se nuk është krejt ashtu, kur ka aq shumë fakte të pamohueshme se të gjitha gazetatat ditore, përpos kombëtares "Bota sot", janë bërë zëdhënës të kryepëhlivanëve të Nanosit dhe të argatëve të Sorosit, për t'i shpifur kundërshtarët politikë të patronëve të tyre, për ta mbrojtur krimin e organizuar dhe kriminelët, që drejtohet prej bajraktarëve të farës ruse.

Po dihet, shumë mirë po dihet, nga miqtë dhe armiqtë e kombit tonë dhe nga populli ynë se kombëtarja "Bota sot" është e vetmja gazetë në Kosovë, e cila me përkushtim e ka mbrojtur dhe po e mbron kombin shqiptar, Kosovën dhe popullin e saj, fjalën e lirë dhe drejtësinë.

Gjithashtu dihet, shumë mirë dihet, se "Bota sot" e ka luftuar dhe po e lufton qendrën e krimit të organizuar, kriminelët dhe përkrahësit e tyre. Po ashtu, shumë mirë po dihet (në bazë të fakteve të shumta) se miqtë e Serbisë, që kanë zënë pozita të rëndësishme në qendrat e vendosjes ndërkombëtare dhe në organet udhëheqëse të protektoratit ndërkombëtar të Kosovës, me të gjitha mënyrat dhe mjetet po i ndihmojnë plangprishësit e kombit shqiptar, duke i financuar gazetatat e tyte lecka (pandla), që janë bërë zëdhënëse të qendrës së krimit të organizuar (SHIK-ut të PDK-së), por edhe përkrahës të politikës së tyre përçarëse dhe kundërshtarë.

Po dihet, shumë mirë po dihet, se "Bota sot" ka mbetur pa përkrahje institucionale, por, fatmirësisht, po e përkrahin lexuesit e saj të zgjuar, lexuesit e saj të rregullt, po e përkrah populli ynë liridashës dhe i urtë. Fatkeqësisht "Bota sot" nuk gjeti përkrahje as prej atyre që është dashur të përkrahet, prej atyre që qendra e krimit pa të drejtë i rrëzoi për tokë, i shkeli, i shau dhe i shpifi me fjalët më të zeza. "Bota sot" "të dobëtit" i përkrahu me fakte, i ringjalli, iu dha forcë dhe moral, dhe kur u forcuan dhe u bënë faktorë të rëndësishëm politikë në Kosovë, në sajë të punës vetëmohuese të stafit drejtues të "Botës sot", bashkëpunëtorëve, gazetarëve e në veçanti kryeredaktorit të saj, zotëri Skënder Buçpapaj, që e përcaktoi e mbajti dhe e drejtoi politikën e saj redaktuese, këto forca nuk ndërmorën asgjë për ta mbrojtur "Botën sot", stafin e saj dhe gazetarët, të cilët u shpifën, u kërcënuan u plagosën dhe u vranë.

Po flitet, me të madhe po flitet, se shoqëria Kosovare po demokratizohet, bile me mburrje është përdorur refreni i rrenës së kulluar se "fushatat zgjedhore në Kosovë janë bërë shembull për gjithë rajonin".

Po çfarë fushate zgjedhore është bërë në Kosovë, kur "forcat demokratike" edhe pse kishin fakte të mjaftueshme se Xh. Haliti, H. Thaçi. R. Selimi, J. Krasniqi, H. Hyseni, R. Qosja, B. Bukoshi, A. Demaçi e shumë të tjerë që u bënë vasalë dhe skllevër të F. Nanosit, jo vetëm që e penguan Luftën Çlirimtare të Kosovës, por e ndihmuan politiken e Miloshit për pastrimin etnik të Kosovës. Por, siç dihet, i Madhi Zot i bëri hi e pluhur planet e tyre, duke i detyruar fuqitë e mëdha të botës ta përdorin NATO-n për ta ndëshkuar lugatin e fundit të shekullit të 20 - të ashtu siç duhej.

Pra "forcat djathtiste" me as një fjalë nuk iu treguan votuesve se cilët ishin ata që e penguan Luftën Çlirimtare të popullit tonë, edhe pse

kishin fakte, nuk thanë në asnjë miting se kush vodhi dhe zuri pasuri të huaj dhe shoqërore, nuk treguan se kush rrahu, kush dhunoi e vrau njerëz të pafajshëm gjatë luftës dhe pas luftës, pra nuk e patën guximin qytetar ta thonë atë të vërtetë të hidhur, dhe kështu lejuan të trashet e të forcohet krimi i organizuar dhe kriminelët të zënë pozita udhëheqëse në subjekte politike dhe shtetërore të Kosovës.

Po flitet me të madhe se Kosova do ta fitojë pavarësinë, por nuk po mendohet thellë e mirë se çfarë dobie do të ketë populli i saj po që se në Kosovë edhe më tutje vepron qendra e krimit, po që se në Kosovë e marrin pushtetin apangat e Nanosit dhe rrogzinat e Sorosit. Kosova po përgjaket çdo ditë. Asaj po i vriten burrat e zgjedhur, të gjitha personalitetet e dalluara që nuk i përkisnin subjekteve të bajraktarëve të farës ruse. Po, u vranë dhe po vriten në pikë të ditës në "Kosovën e çliruar", veprimtarë të shquar (gazetarë, politikanë, ushtarakë, ushtarë) që nuk u bënë argatë të argatëve të Nanosit. Për çudi, krime kaq të rënda nuk u bënë as gjatë kohës së regjimit kriminel të Rankoviçit dhe as gjatë sundimit të kryekasapit të Ballkanit. Dhe, a nuk është për t'u habitur, që kjo gjendje pasigurie që e ka përfshirë Kosovën të vlerësohet si "demokratizim i jetës politike" të vendit, apo "siguria e vendit është stabile", në vend se të thuhet troç e vërteta e hidhur, se Kosova po kalon periudhën më të vështirë që e ka pasur ndonjëherë më parë. Pse të mos thuhet e vërteta e plotë, çka na obligon Zoti i Madhëruar, se ish - "patriotët shqiptarë" që e patën bërë "zot - njeri" Enverin dhe tash Nanosin, u bënë shumëfish më kriminelë dhe më zemërkatilë se "Cërna ruka" serbe dhe paramilitarët e Sheshelit.

Sa çudi me këta politikanët e vendit dhe ata ndërkombëtarë, me ca përjashtime, që edhe pse krimi i organizuar po vepron haptas në Kosovë, edhe pse e kanë të qartë se kush po i bënë këto krime, i kanë mbyllur sytë, e nuk po e shohin, dhe është bërë zakon të thonë se " e dënojmë dhunën", " e dënojmë krimin e organizuar", se "hetimet vazhdojnë", por, në realitet, të gjitha ato që i thonë nuk janë të vërteta, por janë demagogji, janë gënjeshtër, se as nuk po e dënojnë krimin, as kriminelët, dhe nuk po bëjnë asgjë që t'i qesin para drejtësisë, edhe pse gazetari i "Botës sot", Bardhyl Ajeti, u ka dhënë aq shumë fakte dhe dëshmi organeve të ndjekjes dhe të drejtësisë të vendit dhe atyre ndërkombëtare, por ata nuk ndërmorën asgjë që t'i burgosin këta kriminelë katilë që e shëmtuan Kosovën dhe kombin shqiptar.

Përkundrazi, bajraktarët e farës së prishtë edhe me ndihmën e Serbisë, me të gjitha forcat u munduan t'ia japin "nokdaun klasik" kombëtares "Bota sot". E filluan me shpifje shumë banale që vetëm koka e sëmurë skizofrene e kreut të „Kosovapres”-it, dhe e gazetarëve sahanlëpirës të gazetave „pandël” (leckë) të kryekuqaloshëve shqiptarë, kundër Skënder dhe Elida Buçpapaj, e vazhduan me kërcënime kundër stafit të "Botës sot" dhe, në veçanti, kundër gazetarit dhe veprimtarit të shquar Bardhyl Ajetit, si "vërejtje e parë" siç vepruan shumë herë më parë. Faza e dytë përfundoi me një "gjobë dënimi", por faktet tregojnë se ishte një "gjobë" për ta shkatërruar përfundimisht kombëtaren "Bota sot". Sa çudi me disa prej "kryedemokratëve " që kanë ardhur në Kosovë të na "mësojnë demokracinë", por si nuk po skuqen dhe nuk po turpërohen, së paku prej ndërgjegjes së tyre, (a thua kanë një fije ndërgjegjeje) se "vendimet e tyre" në as një mënyrë nuk mund të quhen demokratike, por vendime zhdanoviste.

Dhe, së fundi, si fazë të tretë, planprishësit e Kosovës, komplotistët e "Botës sot", ia marshin të ligat gazetës, i vraftë Zoti! I dhanë urdhër Qendrës së krimit ta vrasin Bardhyl Ajetin. E vranë kriminelët Bardhylin, por Fuqia e të Madhit Zot është mbi të gjitha fuqitë e kësaj bote. Zoti Fuqiplotë e shpëtoi nga vdekja Bardhylin. Ne si lexues të "Botës sot" na takon ta falënderojmë dhe ta adhurojmë sinqerisht të Madhin Zot që na e shpëtoi Bardhylin, por edhe ta lusim që të na e shpëtojë Kosovën nga bajraktarët e farës ruse dhe aleatët e tyre, por ta lusim që të na e shkatërrojë bandën kriminele të Fatos Nanosit në Shqipëri dhe bandën kriminele të tij në Kosovë dhe në Maqedoni.

Kriminelët janë të humbur, përfundim i keq po i pret!

Botuar në "Bota sot", më 10 qershor 2005

KAPITULLI I DYTË

NGA KUSH I VIJNË TË LIGAT KOSOVËS

MARRËVESHJA E ZURICH-UT NË MES PSSH-SË DHE LPK-SË ËSHTË BURIMI I TË GJITHA TË LIGAVE QË E GJETËN SHQIPËRINË, KOSOVËN DHE VISET TJERA SHQIPTARE

Fillimi i dekadës së fundit të shekullit të 20-të ishte shumë i mbarë për tërë njerëzimin, veçmas për vendet dhe popujt e shtypur të Evropës Lindore, pasi që dështoi sistemi komunist që udhëhiqej nga BRSS-ja. Si pasojë e kësaj rënie për toke të kryedjallit komunist, popujt e shtypur prej saj i rrëzuan nga pushteti diktatorët e kuq, që ishin pion dhe vasalë të pushtetarëve sovjetikë.

Edhe në Tiranë u rrëzua për toke shtatorja e kryekriminelit shqiptarë, që paralajmëroi rrëzimin e regjimit stalinist.

Komunistët e Shqipërisë, duke qenë të vetëdijshëm se pakënaqësia e popullit kundër tyre ishte shumë e madhe, u bënë të 'urtë' dhe të mençur, duke mos e përdorur forcën policore dhe ushtarake kundër popullit të revoltuar për gjendjen e mjeruar në të cilën i kishte sjellë regjimi stalinist i Enverit. Me votën e popullit të shumëvujtur, fitoi bindshëm PD-ja „shtalb’’, e posaformuar, pa dije dhe përvojë të mjaftueshme për ta vënë pushtetin e tyre në binarët e shtetit ligjor, me rregulla të sistemit demokratik. Stalinistët e Shqipërisë, duke ditur se rrethanat e krijuara në kampin socialist dhe në Shqipëri, nuk shkonin në dobinë e tyre, e pranuan humbjen e një beteje, por u pa më vonë se nuk e kishin pranuar humbjen e luftës.

Edhe në Jugosllavinë e Versajit dhe të AVNOJ-it, që ishte një shtet artificial i krijuar prej Rusisë dhe aleatëve të saj për interesat e tyre strategjike, filluan proceset e zhbërjes. Sidomos, pas vdekjes së Titos, këtë shtet, e përfshiu llava e shovenizëmit serb dhe nacionalizmit kroato-sllloven, që i shpejtuan proceset e zhbërjes së këtij shteti kriminel, i cili bëri aq shumë krime ndaj popullit tonë, sa që pasojat e atyre krimeve ende nuk janë tejkaluar.

Populli ynë i robëruar nga serbo-sllavët, duke qenë i vetëdijshëm se po krijohen rrethanat e përshtatshme për realizimin e synimeve të tij madhore, çlirimi nga robëria serbo-jugosllave dhe bashkimi i viseve të tij me shtetin amë - Shqipërinë, punoi në shumë fronte dhe arriti suksese të rëndësishme, siç ishin: Pajtimi i gjaqeve, formimi i LDK-së, lëvizje kjo gjithë-popullore, që luajti rolin e Lidhjes së Prizrenit, shpallja e Deklaratës Kushtetuese nga Kuvendi i Kosovës, miratimi i Kushtetutës së Kaçanikut, mbajtja e zgjedhjeve të lira në Kosovë pa mbikëqyrjen e Beogradit, mbajtja e referendumit për pavarësinë e Kosovës dhe krijimi i institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, në krye me presidentin dr. Ibrahim Rugova etj. Edhe bashkëkombësit tanë që jetojnë në viset e tyre në Maqedoni, në'' Serbinë e ngushtë'' dhe në Mal të Zi, arritën suksese të rëndësishme, duke i shprehur synimet e tyre kombëtare nëpërmjet referendumëve të organizuara nga subjekte e tyre kombëtare apo partiake.

Komunistët e Shqipërisë, nën udhëheqjen e Fatos Nanos, të trishtuar që e humbën pushtetin, duke u mbështetur në parimin se „qëllimi i arsyeon mjetet'' filluan të bëjnë komplete të shumta kundër Shqipërisë dhe forcave antikomuniste që erdhën në pushtet me votën e popullit. Ata, pa humbur kohë „u rrotulluan'' në „socialistë'', me qëllimin e vetëm që demagogjia e tyre se „janë pastruar nga e kaluara e tyre staliniste'', të „pijë ujë'' tek qendrat e vendosjes ndërkombëtare.

Fatos Nano, i pari i stalinistëve të Shqipërisë, kishte përkrahje edhe nga çakajtë e Ballkanit, nga që e dinin se forcimi i demokracisë dhe i shtetit ligjorë në Shqipëri nga PD-ja dhe Sali Berisha, do të shkonte në dëm të interesave të tyre strategjike. Nano e kishte edhe një aleat në Evropën Perëndimore, i cili sa ishin komunistët në pushtet, ishte altoparlant i tyre për ta shpërnda egjrën komuniste ndër shqiptarë kudo që kishin mundësi. Pra ishte LPK-ja, një monstrum-pjellë e lindur nga komploti që ju bë LPRSHJ-së, nga pararoja staliniste nën drejtimin e trojkës: Ibrahim Kelmendi - Xhavit Haliti - Emrush Xhemajli & Compani. Kjo organizatë gjysmë ilegale, që drejtohej nga argatët e agjenturave të Sigurimit serbo-jugosllav, u bë një mbështetje e fortë për Fatos Nanon, dhe komunistët e Shqipërisë, për t'ia rimarrë pushtetin Sali Berishës dhe forcave antikomuniste që drejtoheshin prej tij.

Me formimin e LDK-së, kjo organizatë staliniste kishte vdekur në Kosovë. Ndërsa në diasporën shqiptare ishte duke dhënë shpirt. Pasi

që LPK-ja „me adresë”, pas kërkesës së Adem Demaçit që t’i bashkëngjitet LDK-së, u „shkri” në Degën e LDK-në Zvicër. Ndërsa Xhafer Shatri, që ishte i pari-bajraktari i Komitetit të tij, u bë ministër i Informimit në Qeverinë e Bukoshit. Vetëm pararoja staliniste e LPK-së që ishte tubuar në LPK-në „pa adresë”, e që nuk kishin kurrfarë ndikimi tek bashkëkombësit e tyre në diasporë, nuk i pranuan këshillat e Demaçit „, që të inkuadrohen në strukturat udhëheqëse të LDK-së ”për ta marrë kalanë nga brenda”, duke qenë të bindur se nuk do të ju shkojë munda huq. Ata ishin të bindur se vetëm komunistët e Shqipërisë dhe partia e tyre „sokoleshë”, do ta shpëtonte nga zhbërja organizatën e tyre marksiste-leniniste , që më vonë u vërtetua se kishin pasur të drejtë.

Për këtë qëllim, Kryesia e LPK-së e dërguan në Tiranë Xhavit Halitin, për të biseduar me lidërsipin e komunistëve të Shqipërisë, për të arritur një marrëveshje bashkëpunim në mes LPK-së dhe PSSH-së. Bisedat që i pati Xhavit Haliti me Fatos Nanon, dhe me Fatos Klosin, sollën marrëveshjen e Zürih-it, marrëveshje kjo që parashihte ndihmën reciproke në mes stalinistëve të Shqipërisë dhe stalinistëve të diasporës shqiptare, për t’u bërë një forcë e fuqishme djallëzore, për t’i realizuar synimet politike.

MAJTISTËT DONIN TA SHKATËRRONIN LDK-NË, LUFTA QË KURRË NUK PUSHOI

Derisa Fatos Nano, kishte për qëllim rrëzimin e Sali Berishës nga pushteti për ta marr vet atë pushtet mbi shqiptarët e Shqipërisë. Edhe pararoja staliniste e LPK-së kishte të njëjtat synime: Largimin e Dr. Ibrahim Rugovës nga skena politike dhe shkatërrimin e LDK-së që ata të bëhen pari e Kosovës. Marrëveshja parashihte që LPK-ja ta ndihmonte me mjete financiare Fatos Nanon dhe PSSH-së. Në anën tjetër Fatos Nano së bashku me Fatos Klosin, u zotuan se pasi të vijnë në pushtet do ta ndihmojnë LPK-në dhe forcat e majta të Kosovës për t’i realizuar synimet e tyre në Kosovë.

Duke qenë i vetëdijshëm Fatos Nano dhe Fatos Klosi se LPK-ja dhe forcat tjera majtiste të Kosovës nuk kishte „kaçik” t’i realizonin synimet e tyre pa një organizim të mirëfilltë të mbështetur në parimin „qëllimi i arsyeton mjetet”, morën për detyrë që ta aftësojnë LPK-në në të gjitha aspektet.

I pari i SHIK-ut të Shqipërisë Fatos Klosi e ndihmoi Xhavit Halitin ta formonte SHIK-un e tij. Po ashtu e ndihmuan edhe Kryesinë e LPK-së, dhe redaksinë revistës ” Zëri i Kosovës” me ekspert të ish-Sigurimit të Shtetit, për t’i aftësuar të bëjnë një luftë të ashpër kundër dr. Ibrahim Rugovës, LDK-së, institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, kundër Sali Berishës, PD-së dhe forcave demokratike të Shqipërisë.

Për ta bërë të plotfuqishme Marrëveshjen e arritur në mes Xhavit Haliti dhe Fatos Nanos, me ftesën e kryesisë së LPK-së, në pranverën e vit 1993 arriti në Zvicër një delegacion i PSSH-së, i kryesuar nga kryetari i saj Fatos Nano, për të biseduar me Kryesinë e LPK-së për miratimin e marrëveshjes që e kishin arritur Fatos Nano dhe Xhavit Haliti. Delegacioni i PSSH-së ishte në këtë përbjeje: Fatos Nano, Kastriot Islami, Namik Dokle, Servet Pëllumbi, Sabit Brokaj, e ndonjë tjetër; ndërsa LPK-në në atë takim e përfaqësonte Kryesia e saj. Marrëveshja u miratua nga të dy palët.

XHAVIT HALITI KËRKONTE NGA NANO TA NDIHMONTE REALIZIMIN E MARRËVESHJES SË ZURICH-UT

Nanosit iu dozuan në dorë 600000 CHF, si ndihmë e parë. Parlamenti i Serbisë ka vërtetuar se edhe Serbia e pati ndihmuar PSSH me 17 milionë dollarë për ta destabilizuar Shqipërinë. LPK-ja e ndihmoi Nanon me mjete financiare edhe më vonë, por ndihma më e madhe iu bë atij më 1997, kur pararoja staliniste e LPK-së nën udhëheqjen e Ibrahim Kelmendit, mori pjesë në shkatërrimin e shtetit shqiptar, së bashku me komunistët e rrugaçët e Shqipërisë, dhe me kriminelë e hajna shqiptarë, të cilët Qeveria grek i lëshoi nga burgjet e saj për ta ndihmuar Nanon dhe komunistët shqiptarë.

Të shikojmë si e shpjegon atë marrëveshje gazetari i mirënjohur Bledi Fevziu, në shkrimin e tij: ”Zeka, kosovari misterioz”, të botuar në revistën ”Klan”(mars 2000). Së pari na e jep një biografi të shkurtër të Xhavit Haliti („Zeka”), pastaj kalon në shpjegimin e marrëveshjes së Zurihit. Ai thotë: „I veshur gjithnjë shik, i heshtur dhe me një buzëqeshje që duket se nuk i ndahej kurrë, Xhavit Haliti një prej njerëzve më të rëndësishëm politik të Kosovës. Vetëm tani vonë e ka zbuluar identitetin e tij ose, më mirë, e ka zbuluar për të gjithë, edhe për ata që e kanë ndjekur Kosovën nga larg dhe gjatë përballjeve në lokalet luksoze të

Tiranës në këto vite, e kanë konsideruar një të huaj të zakonshëm... Gjithnjë prezent e misterioz njëherazi, njeriu që kalonte shpesh mbrëmjeve në barin e Hotel Rognerit në Tiranë, ka befasuar shumë vetë kur është shfaqur në ekranet televizive përkrah Thaçit në Rambuje. Anëtar i delegacionit të UÇK-së, ai ngërthente në të vërtetë brenda tij, gjithë historinë e trazuar të 20 e ca viteve të rezistencës kundër serbëve në Kosovë... Një histori që vetëm tani vonë, atij i pëlqen ta prek disi. Pa harruar të thotë se një pjesë të madhe të saj nuk do ta tregojë kurrë. Se do ta marrë me vete, së bashku me emrin e tij të dytë, pseudonimin Zeka, që me kalimin e viteve, është bërë më i njohur edhe sesa emri i vërtetë”.

Bledi Fevziu në mesin e shumë të dhënave biografike për Xhavit Halitin, na jep edhe ca të dhëna për Marrëveshjen e Zurihut. Ai thotë: ”Zeka dëshmon se kishte filluar edhe kontaktet me klasën e re politike shqiptare. Ramiz Alija kishte ikur dhe njerëzit që e kishin zëvendësuar atë, ishin kontaktuar të parët. Fillimisht Nano, pas largimit nga posti i Kryeministrit më 1991, dhe gjatë një vizite në Zvicër më 1993. Zeka duket se ruan për vete detajet e bisedave me liderin socialist në pranverën e vitit 1993, por ai thotë se në mes tyre u vendos një pakt xhentellmensch. Nanao u angazhua ta ndihmojë lëvizjen separatiste nëse PS vinte në pushtet. Kjo ndodhi vërtet sipas Zekës në pranverën e vitit 1998. Por deri atëherë pati edhe kontakte të tjera.”

Siç po shihet, „Zeka” ia tregoi Bledi Fevziut, obligimet që i kishte marrë Fatos Nano si palë e asaj marrëveshjeje, por nuk ia tregoi obligimet konkrete të LPK-së, ndaj palës tjetër, PSSH-së. Por kjo nënkuptohet, kur thotë se ”Zeka duket se i ruan për vete detajet e bisedave me liderin socialist në pranverën e vitit 1993.”

Për ato „kontaktet tjera” që i ka pasur Xhavit Haliti me Fatos Nanon (pas marrëveshjes së Zurich-it) që i përmend Bledi Fevziu, e ka fjalën për marrëveshjet e Xhavit Halitit me Nanon gjatë vitit 1998. Për këto takime dhe marrëveshje të tyre flet vet Xhavit Haliti në intervistën e tij të botuar në gazetën ”Zëri”, 5- 12 shkurt 2001. Ai në intervistën e tij tregon edhe për „shumë marrëveshje dhe vendime të pashkruara” që ai i ka lidhur me kreun e Qeverisë së Shqipërisë, Fatos Nanon, ministrin e Mbrojtjes, Sabit Brokaj, me drejtorin e Policisë, Sokol Bare, si dhe me Drejtorin e SHIK-ut Fatos Klosin gjatë vitit 1998/99. Edhe pse Xhavit Haliti, nuk tregon se për çfarë „marrëveshje” dhe „vendime të pashkruara” e ka fjalën, ngjarjet e atyre viteve në Shqipëri dhe në

Kosovë, na bëjnë me dije se „vendimet” dhe „marrëveshjet” e tyre kanë të bëjnë me pengimin e FARK-ut, me të gjitha mënyrat, për të mos marr pjesë në çlirimin e Kosovës, duke përfshirë edhe vrasjet e kundërshtarëve të tyre politikë.

Në pyetjen e gazetarit se autoritet suprem i UÇK-së në Shqipëri a keni qenë ju, Haliti përgjigjet: " Po. Unë dhe Azem Syla."

Ndërsa në pyetjen e gazetarit se a e keni takuar Fatos Nanon, ai përgjigjet: " Në fillim unë kam qenë i prekur me Fatosin, për faktin që nuk pranonte realisht as të takoheshim, nga se e dinte se pse e kërkoja për takim. Dhe mesazhet i shkonin çdo ditë: **çka po thua dhe çka ke obligim.** Në përpjekjet e mia, ndihmesë të madhe për ta sqaruar kam pasur edhe nga rrethi i shokëve të Fatosit, të cilët i njihja edhe unë, **dhe të disa strukturave të shtetit.”(e ka fjalën për SHIK-un e F. Klosit-vërejtja ime)''**Dhe një ditë më ka ftuar dhe jemi marrë vesh për të gjitha."

Kjo nënkuptohet se Xhavit Haliti kërkonte nga Fatos Nano për ta ndihmuar në realizimin e Marrëveshjes së Zurich-ut, me të cilën Fatos Nano ishte obliguar që ta ndihmonte LPK-në për ta shkatërruar LDK-në dhe për ta larguar nga skena politike dr. Ibrahim Rugovën. Prandaj, Haliti ia kujton Nanos se LPK-ja i ka kryer obligimet që kanë dalë nga Marrëveshja e Zurich-ut, prandaj i thotë: "çka po thua, çka ke obligim."

Edhe Emrush Xhemajli, njëri nga anëtarët e pararojës staliniste të LPK-së, në broshurën e tij "Lëvizja popullore e Kosovës, 20 vjet veprimtari" (1982-2002), i jep ca të dhëna për marrëveshjen e Zurich-ut. Ai dëshmon se më 1992 në Zürich "Kryesia e LPK-së pret një delegacion të Partisë Socialiste të Shqipërisë, të kryesuar nga Kryetari i Partisë, Fatos Nano. Në takim është bërë i qartë qëndrimi i paanshëm i LPK-së në rivalitetet politike në Shqipëri dhe është kërkuar që në, rast të konfliktit në Kosovë, të mos mbyllen kufijtë e Shqipërisë për shqiptarët e Kosovës."

Sipas asaj që u dëshmuar drejtpërdrejt dhe tërthorazi nga Xhavit Haliti dhe nga Emrush Xhemajli, shihet se në mes PLK-së dhe PSSH-së, është arritur marrëveshja e bashkëpunimit për realizimin e synimeve të tyre të përbashkëta. Si Bledi Fevziu, që e transmeton bisedën që e ka pasur me Xhavit Halitin, ashtu edhe Emrush Xhemajli me broshurën e tij, vërtetojnë se është mbajtur takimi në mes LPK-së dhe PSSH-së në Zurich. Si njëri, ashtu dhe tjetri, vërtetojnë se është bërë një marrëveshje,

edhe pse nuk i shpjegojnë në detale obligimet e palëve ndaj njëra-tjetrës. Sigurisht, mospërputhja e kohës së mbajtjes së takimit, ka të bëjë me një gabim teknik të njërës apo tjetrit dëshmues.

Është me rëndësi të thuhet se dëshmitë e cekura më lart, argumentojnë se gjatë vitit 1992/ 93 në Zurich është krijuar aleanca PSSH - LPK, në bazë të marrëveshjes që kanë arritur Fatos Nano dhe Xhavit Haliti më herët. Kjo aleancë, pastaj zgjerohet dhe forcohet me individë dhe subjekte politike të Kosovës dhe Viseve tjera shqiptare. Është i njohur fakti se në janar të vitit 1997 pati ardhur në Zvicër Hydjat Hyseni për të marr pjesë në manifestimin ''Flaka e Janarit''. Bisedat që u zhvilluan në mes Xhavit Halitit e Azem Syles në emër të LPK-së dhe Hydjat Hysenit në emër të grupit të ish- të burgosurve politikë, arritën një marrëveshje gjentëlmënësh. Grupi i Hydjat Hysenit do të largohet nga LDK-ja dhe do të punojnë në realizimin e Marrëveshjes së Zurich-it, me kusht që ta udhëheqin luftën bashkë dhe së bashku të bëhen lidershpi i Kosovës në përpjesëtime të barabarta pas realizimit të marrëveshjes.

DORA KRIMINALE E SHIK-UT TË LPK-PDK-SË BASHKËVEPROI ME SIGURIMIN SEKRET SERB

Siç dihet, Hydjat Hyseni posa u kthye në Kosovë i përvoli mangët, së bashku me shokët e tij, për t'i plotësuar kushtet dhe rrethanat që aleanca kundër Dr. Ibrahim Rugovës të ketë sukses. Edhe pse Hydjat Hyseni me shokët e tij, në Kuvendin Zgjedhor të LDK-së, nuk arritën shkatërrimin e LDK-së, ata arritën dobësimin e saj, me përçarjet që i mbollën. Pjesa më e madhe e ish-të burgosurve politikë u larguan nga LDK-ja. Menjëherë u krijua Këshilli nismëtarë për formimin e një partie të re. Shkuarja e Hydjat Hysenit dhe Rexhep Qosjes në Tiranë, (tinëz) dhe takimi i tyre me Fatos Nanon, u bë me qëllim që ai të garantonte se me shkatërrimin e LDK-së dhe largimin e Rugovës nga skena politike e Kosovës, LPK-ja me kundërshtarët e LDK-së, pra me LBDK-në, do ta „udhëheqin luftën’’ dhe do të bëhen së bashku lidershpi i Kosovës, për ta ndarë pushtetin së bashku. Posa u kthyen në Kosovë, e formuan LBDK-në. Kryetar i saj u bë Rexhep Qosja. Kësaj aleance kundër Rugovës dhe institucioneve shtetërore (paralele) që i krijoi populli ynë me sakrifica të mëdha, i duhej edhe Adem Demaçi. Por si ta afrojnë Demaçin, kur ai ishte armiqësuar me Fatos Nanon, që e kallë Shqipërinë për ta rrëzuar Salih Berishën nga pushteti, ndërsa me Qosjen u hasmërua se ai e sulmoi

Demaçin që e mori anën e Sali Brishës. Por, në anën tjetër, Demaçi nuk e donte Rugovën sa kripën në sy. Dhe, si duket, parimi ”qëllimi i arsyeton mjetet” e shtyri Demaçin të pajtohet me Qosjen dhe Nanon. Pra, edhe Demaçi me partinë që ia fali Bajram Kosumi, u bë anëtarë i aleancën më të fuqishme antishqiptare, të krijuar prej vet shqiptarëve. Kuptohet që ajo aleancë e kryekuqaloshëve shqiptarë ishte bërë me nxitjen dhe përkrahjen e rezervë të sigurimeve sekrete serbo-sllavo-greke, si dhe të mafisë së kuqe ndërkombëtare në krye me Sigurimin rus.

Komplotistët e Kosovës dhe të Shqipërisë, të kryesuar nga Xhavit Haliti, Rexhep Qosja, Adem Demaçi, Rexhep Selimi, Hydajet Hyseni, Ibrahim Kelmendi, Fatos Nano e Fatos Klosi & Compani, duke ditur forcën shpirtërore të Ibrahim Rugovës, që ishte Lis Vigan që se luan dot kurrfarë ere dhe furtune; duke ditur për përkrahjen e fuqishme që e kishte nga qytetarët e Kosovës e më gjer, autoritetin që e gëzonte nga qendrat e vendosjes ndërkombëtare, bënë çmos që edhe Bukoshin (me të mirë apo me të keq) ta fusin në atë aleancë të shëmtuar. Më në fund, pas shantazheve të Sigurimit serb dhe lutjeve të Demaçit, Bukoshi pranoi të jetë anëtar i fundit i asaj aleance. Por, edhe pse ishte bishti i aleancës, veprimtaria e tij kundër Rugovës, LDK-së dhe institucioneve që atë e bënë kryeministër, i bëri dëme Kosovës dhe qytetarëve të saj më tepër se që i bënë dëme të gjithë aleatët tjerë së bashku. Pa tradhtinë e tij, aleanca nuk do të ishte e fuqishme të përballej me forcën popullit në krye të cilit ishte Dr. Ibrahim Rugova. Njerëzit që dinë të mendojnë dhe ata që kanë arsye dhe logjikë të shëndoshë, i kanë pasur dhe i kanë të qarta se të gjitha të ligat dhe të zezat, të gjitha rreziqet që i përjetuan Shqipëria dhe Kosova dhe viset tjera shqiptare, burimin e kanë të marrëveshja-aleanca e Zurich-ut.

Siç dihet stalinistët e Shqipërisë, pas arritjes së marrëveshjes së Zurich-ut, kërkuan ndihmë nga Beogradi, Athina dhe mafia e kuqe ndërkombëtare, për t’ia marrë pushtetin Salih Berishës. Çakajtë e Ballkanit, duke ditur se forcimi i Salih Berishës në pushtet, duke e stabilizuar Shqipërinë pas diktaturës staliniste, do të shkonte në dëm të interesave të tyre strategjike, u treguan dorë të lirë për t’i ndihmuar komunistët e Shqipërisë në synimet e tyre për të ardhur në pushtet. Fatkeqësisht, edhe Salih Berisha pa vetëdije u bë anëtar i aleancës së Zurich-ut, me naivitetin e tij politik, me mosnjohjen e ligjeve ekonomike dhe me arrogancën ndaj këshillave të diplomatëve të shquar të SHBA-së.

Pra, stalinistët e Shqipërisë punuan me të gjitha forcat dhe me të gjitha mënyrat që nga pranvera e vitit 1993, deri në pranverën e vitit 1997, që i ashtuquajtur "revolucioni i vonuar demokratik", i përgatitur në detale, të jetë i suksesshëm për realizimin e synimeve të tyre, që edhe një herë t'i gjuhen në shpinë Shqipërisë, për ta rrëzuar për tokë që të mos ngrihet në këmbë për shumë kohë, si hakmarrje ndaj qytetarëve të saj, që me votën e tyre i lanë „me gishta në gojë”. Pra viti 1977 për Shqipërinë dhe për shqiptarët ishte viti më tragjik pas copëtimit të Shqipërisë nga kasapët e kasaphanës së Londrës, për t'ua bërë qefin Rusisë dhe hienave të Ballkanit.

Komunistët e Shqipërisë, të pakënaqur me dajakun që ua dha populli në zgjedhjet e para shumëpartiake më 1990, e kërkuan dhe fituan përkrahjen e armiqve tanë shekullorë, për t'i ndihmuar në mënyra të ndryshme për ta rrëzuar nga pushteti Salih Berishën dhe PDSH-në, e për ta marr pushtetin mbi shqiptarët e gjorë, por nuk e dinin të mjerët se edhe ndihmësit e tyre (serbët dhe grekët) nuk ishin pa synime. Ata ishin të vetëdijshëm se kacafytja e komunistëve me forcat demokratike, do të sjellë destabilimin e Shqipërisë, shkatërrimin e institucioneve shtetërore dhe do të krijohen rrethanat për fillimin e një lufte civile në mes veriut dhe jugut të Shqipërisë; rrethana këto, të përshtatshme për ndërhyrjen e Serbisë dhe Greqisë për t'i "mbrojtur" pakicat e tyre kombëtare (grekët dhe serbo-malazezët), dhe pastaj ta ndajnë Shqipërinë në mes tyre.

Siç dihet, plani i parë i tyre dështoi, se i Madhi Zot, nëpërmjet fuqive të mëdha të botës (SHBA-së, Anglisë, Turqisë, Francës dhe Gjermanisë), nuk lejojë të futet ushtria greke në Shqipëri. Pra plani i parë dështoi, por i dyti u realizua. Shqipëria u bë koloni greke, pasojat e së cilës edhe sot dhe pas shumë kohësh do t'i pësojë populli dhe kombi shqiptar.

Pra, Greqia, në bazë të ndihmës që ua dha stalinistëve të Shqipërisë, u bë zot shtëpie në Shqipëri. Po aleati i tyre Serbia, që investoj 17 milion dollarë (që dihen me fakte) për ta kallë dhe shkatërruar Shqipërinë, a thua vallë i humbi ato investime apo realizuan përfitime të mëdha?!

Enveristët e diasporës shqiptare dhe spiunët serbo-jugosllavë që jetonin në Evropën Perëndimore, pasi bënë komplete ndaj LRSJH-së, krijuan LPK-në, krijesë kryekëput e UDB-së së Beogradit dhe filialit të

saj, Sigurimit të Shtetit të Enver Hoxhes, që i kryen shumë punë Serbisë, nëpërmjet realizimit të marrëveshjes –aleancës së Zurich-it, për ta bërë Kosovën ”djep të serbizmit”, duke ua krijuar kushtet dhe rrethanat lehtësuese për ta bërë pastrimin etnik të Kosovës. Por, i Madhi Zot edhe këto plane të Serbisë i bëri pluhur e hi nëpërmjet NATO-s.

Serbia u detyrua t’i largojë trupat e saj okupuese nga Kosova, por mbeti i paprekur Sigurimi i saj sekret. Forca këto shumë të fuqishme kur vepronin së bashku me enveristët shkurtpamës dhe patriotë të Serbisë, që u bënë udhëheqës të SHIK-ut të LPK-PDK-së. Fatkeqësisht, Kosova e çliruar në vend se të bëhej vend paqeje dhe vend i sigurisë (fizike dhe shpirtërore) për popullin e saj të shumëvujtur, u bë vend i gazepit dhe i mjerimit. Dora kriminele e SHIK-ut të LPK-PDK-së, së bashku me Sigurimin sekret serb, sipas një plani të detajuar, mirë filluan ta rrjepin dhe ta shkretojnë Kosovën e mjerë dhe çdo gjë të mirë që u krijua nga inteligjencia shqiptare në institucionet e arsimit, kulturës dhe të shëndetësisë. Ekipet e ekzekutimit të krijuara nga SHIK-u i PDK-së, së bashku me ekspertë të Sigurimit serb, bënë ekzekutimin e veprimtarëve të dalluat dhe burrave të fort të Shqiptarisë, që ishin përkrahës të institucioneve të Republikës së Kosovë dhe kundërshtarë politikë të PDK-së dhe AAK-së.

Duke pasur parasysh thënien e dr. Mehmet Rukiqi se „Populli është kamerë e fshehtë”, nuk e shoh të udhës t’i shënoj të gjitha të zezat dhe të ligat që kjo dorë e zgjatur e Serbisë ia bëri Kosovës dhe popullit shqiptar, por dua t’i ceku edhe dy shërbime që ia bënë Beogradit. Me veprimtarinë kriminele që e bënë ndaj Kosovës dhe qytetarëve të saj, i vulosën të gjitha shpifjet e Beogradit se ”shqiptarët janë popull jo shtet-formues, hajna, kriminelë dhe destabilizues të vendit të tyre dhe të regjionit”.

Pasojat e realizimit të marrëveshjes së Zurich-ut po i ndien Shqipëria, Kosova dhe viset tjera shqiptare. Ato pasoja do të ndihen deri atëherë kur forcat demokratike shqiptare, me punën e tyre konstruktive dhe ligjore, e bëjnë atë marrëveshje dhe atë aleancë të shëmtuar të bajraktarëve të ”farës ruse” – nanoistëve, të çartur për pushtet, dhe

„pionierëve” të Enverit, të pavlefshme dhe të pafuqishme, për t’u sjellë shqiptarëve dhe shqiptarisë edhe të keqen më të vogël.

Botuar në „Bota sot”, më 18-21 janar 2014

BABAI I SHIK-UT XHAVIT HALITI, ËSHTË KALLAUZI I TË GJITHA TË LIGAVE QË E SHËMTUAN KOSOVËN DHE POPULLIN E SAJ

Nuk ka dyshim se Kosova gjendet në një krizë shumë të thellë politike, ekonomike, sociale dhe morale, pa një perspektivë të daljes prej saj, përderisa nuk krijohet një Qeveri e aftë në pikëpamje profesionale, me personalitete të pa korruptuara, që kanë autoritet në vendin ku punojnë dhe jetojnë dhe janë atdhetarë të dëshmuar. Por ata duhet ta kenë edhe guximin qytetar jo vetëm t'i numërojnë shkaqet që e quan në këtë gjendje të mjeruar Kosovën e pasluftës, por që kanë dije, mençuri dhe trimëri për t'i luftuar deri me një të gjitha shkaqet dhe bartësit e atyre shkaqeve të shëmtuara që e katandisën Kosovën në këtë kaos që mbretëron ligji i „të fortit”, e jo ligji i arsyes dhe ligji i shtetit ligjor.

Një qeveri e tillë, nëse donë All-llahu, Zoti i Plotfuqishëm, Kosova do ta ketë pas zgjedhjeve nacionale që do të bëhen sivjet, apo në vitin e ardhshëm. Se a do të krijohet një Qeveri e tillë, varet prej shumë faktorëve, por ne do t'i përmendim disa prej tyre:

a. Qysh tash, mjetet e opinionit publik duhet demaskuar këtë klasë politike, në krye të së cilës gjendet Xhavit Haliti & kompani, të cilët që nga largimi i ushtrisë dhe policisë serbe nga Kosova, që i përzuri NATO-ja, e zëvendësuan robërinë serbo-jugosllave me robërinë e tyre, e cila u tregua se është shumë herë më e rëndë dhe më e vështirë se ajo e Kasapit të Ballkanit. Kjo dorë e zgjatur e Serbisë, punoi për t'i vërtetuar Serbisë shpifjet e saja shekullore se „shqiptarët nuk janë popull shtetformues, se janë hajna dhe kriminelë e mafiozë, destabilizues të vendit të tyre dhe të regjionit”. A thua nuk i përdorë Serbia, si fakte, këto të zezat që ia sollën Kosovës kasta e Xhavit Halitit & kompani, nëpërmjet kanaleve të saja diplomatike, por edhe nëpërmjet mjeteve të opinionit publik.

b. Faktor tjetër me rëndësi, i dorës së parë, është të demaskohet SHIK-u i Xhavit Halitit, për veprimtarinë kriminele të tij, duke ua mbushur mendjen kryefamiljarëve, apo personave që janë dëmtuar nga

SHIK-u, që t'ua afrojnë faktet organeve kompetente të EULEX-sit, për kërcënimet, rrahjet, dhunimet dhe vrasjet që i bënë pjesëtarët e SHIK-ut ndaj të dashurve të tyre. Vetëm duke ua ofruar faktet e pamohueshme EULEX-it për krimet e SHIK-ut, do ta shpëtojmë Kosovën dhe qytetarët e saj nga katastrofa që po ia përgatisin argatët e Serbisë. Mjetet e opinionit të bëjnë presion në organet kompetente të policisë dhe të drejtësisë, veçmas të EULEX-it, që të merren seriozisht me luftimin e krimit të organizuar, duke filluar nga „koka” e SHIK-ut e jo nga „bishti”. Të kërkohet me ngulm që EULEX-si të bëjë hetime të plota: Si u themelua? Për çfarë arsye u themelua dhe kush e themeloi? Kush e financoi dhe kush e drejtoi? Kush dha urdhra për krime dhe kush i kreu urdhrat, kur veç dihet se babai i kësaj qendre të krimit të organizuar është Xhavit Haliti?

c. Duhet ta bindim opinionin tonë dhe faktorin ndërkombëtar, se pa shkatërrimin e qendrës së krimit të organizuar - SHIK-un e Xhavit Halitit - PDK-së, nuk ka përparim, zhvillim, demokraci dhe as qetësi në Kosovë dhe as në Evropën Juglindore.

ç. Opozita, pa marrë parasysh dallimet e saj organizative apo programore, patjetër duhet të bashkohen për ta larguar me mjete paqësore, me votën e qytetarëve, këtë kastë politike të Xhavit Halitit, po që se ia donë të mirën vendit, qytetarëve dhe pasardhësve të tyre. Vetëm atëherë kur populli t'i rreh me dajakun e votës së tyre këta mafiozë dhe plëngprishës faqezi, do ta ndajnë pushtetin në bazë të votave të fituara nga elektorati i secilit subjekt politik, që ka kontribuar në rrëzimin e klanit të Xhavit Halitit & kompani.

d) Patjetër të ndryshohet reforma zgjedhore, me të cilën pamundësohet vjedhja apo blerja e votave prej skamnorëve nga bajraktarët e farës ruse, nanoistët e çartur për pushtet dhe „pionierët e Enverit”, siç ka ndodhur në të gjitha votimet e deritashme lokale dhe nacionale që u zhvilluan në Kosovën e pasluftës.

dh. Edhe veprimtarët e dikurshëm që ia bënë nga një argat çështjes madhore kombëtare, e të cilët me vetëdije apo pa vetëdije u bënë argatë të Xhavit Halitit dhe pionëve të tij, duhet të reflektojnë, për veprimtarinë e tyre. Po që se dëshirojnë që të mos shkojë huq veprimtaria e tyre në dobi të çështjes kombëtare; po që se donë që Kosova të mos përmeçatet duke ecur zhagas, por të ngrihet në këmbë për të ecur përpara; po që se dëshirojnë që t'i qesin në ujëra të zeza shpifjet e serbëve se

”shqiptarët nuk janë popull shtetformues”, se ”nuk dinë të bëjnë shtet ligjor”, se janë „hajna dhe kriminel e mafiozë” dhe „destabilizues të vendit të tyre dhe të Ballkanit”, që deri me një i vërtetuan me veprimtarinë kriminele qeveritë e Xhavitit, që i drejtoi pioni i tij Hashim Thaçi, është më se e domosdoshme, të kontribuojmë në rrëzimin e kësaj klike që e pruri në këtë gjendje të mjeruar Kosovën, duke i njollësuar shqiptarët si popull dhe si komb në mënyrën më të ligë.

e. Edhe EULEX-i, i cili në bazë të autorizimit të organeve përgjegjëse vendore dhe atyre ndërkombëtare, ka pranuar ta luftojë krimin e organizuar, nuk guxon të bie në ndikimin e kriminelëve, se atëherë do të konsiderohen ortak me kriminelët e Kosovës. Ata duhet ta konsiderojnë Kosovën me autorizimin dhe zotimet që e kanë marrë për ta luftuar krimin e organizuar në Kosovë, sikur të ishte vendi i tyre. Prandaj, kanë përgjegjësi morale dhe ligjore ta luftojnë krimin e organizuar me përkushtim dhe vendosmëri, mu ashtu sikurse do ta luftonin këtë të keqe të Kosovës, po të ishte paraqitur në vendin e tyre.

ë. Edhe drejtuesit e institucioneve shtetërore të hetuesisë, policisë dhe të drejtësisë të Republikës së Kosovës, kanë obligim moral ta luftojnë krimin e organizuar, në radhë të parë, duke i ndriçuar vrasjet e SHIK-ut, që u bënë gjatë luftës dhe pas luftës në Kosovë dhe në Shqipëri.

Shqiptarët duhet të vetëdijesohen se Kosova do të mbetet pikë e zezë e rruzullit tokësor, qendër e krimit të organizuar për krejt Evropën, mjerim për shumicën e qytetarëve të saj, po që se nuk i largojnë nga skena politike kriminelët me kravata kuq e zi, që kanë zënë pozita udhëheqëse në institucionet shtetërore dhe subjektet politike të Kosovës, të cilët duke u mbështetur në parimin se ”qëllimi i arsyeton mjetet” bënë dhe po bëjnë krime të llojllojshme, që ata dhe pasardhësit e tyre të mbesin pronarë të përgjeshëm të Kosovës dhe qytetarëve të saj.

Në bazë të fakteve të shumta dhe të pakontestueshme, vërtetohet se babai i SHIK-ut të LPK-së-PDK-së, është Xhavit Haliti. Ai me ndihmën e Fatos Nanos dhe ekspertëve të Sigurimit të Enver Hoxhës, në krye me Shaban Brahën, e krijoi këtë krijesë të shëmtuar, që Kosovën e shkretoi, duke ia vrarë veprimtarët e devotshëm, ndërsa shumë nëna i veshi në të zeza dhe shumë fëmijë u lanë jetimë, për të vetmin qëllim që bajraktarët e „farës ruse”, „pehlivanët” e Nanosit dhe „pionierët e

Enverit”, ta bëjnë Kosovën pronë të tyre personale, kurse qytetarët e saj, robotë (pa gojë dhe pa zemër, pa vesh dhe pa sy).

SI ARRITI XHAVIT HALITI TË BËHET NGA STUDENT VETERAN I UNIVERSITETIT TË PRISHTINËS, PERSONI MË I FUQISHËM I LPK - PDK-së

Në bazë të të dhënave që na i jep Xhavit Haliti në intervistën e tij të botuar në „Zëri” më 5 - 16 shkurt të vitit 2001, shihet se ai ishte student veteran i Universitetit të Prishtinës në vitet e ‘80-ta. Në demonstratat e 26 marsit të vitit 1981, gjatë demonstratave një shok i tij, Mehmet Bislimi, duke e parë veprimtarinë e tij destruktive, e godet në kokë Xhavit Halitin duke e quajtur spiun. Që nga ajo ditë, Xhavit Haliti i „del boja” dhe ju prish „shtufullogu” në Universitetin e Prishtinës. Por Xhavit Haliti nuk ndenji duar kryq. Donte që „gradat” që ia qepi në kraharor dhe në ballë shoku i tij i vjetër, t’i largojë me mjeshtri. Ai gjatë vitit 1984-85, në saje të aftësisë propaganduese të tij, por duke shfrytëzuar edhe sinqeritetin dhe mos përvojën e disa ish-të burgosurve politikë, ua mbush mendjen për ta formuar bashkë një organizatë ilegale, që do të lunte rolin e një Qeverie në ilegalitet. Ai thotë: „Në Kosovë vepronte Komiteti Organizativ, si organ politik. Diku në fillim të vitit 1985 u mur vendim që të formohej ”Byroja Ekzekutive, e cila në një mënyrë do të luante rolin e një farë qeverie ose organi ekzekutiv, me të gjitha segmentet, me të gjitha funksionet që mund të ketë një qeveri në ilegalitet.”

Zëri: Kush ishte në Byronë Ekzekutive?

Haliti: Ka qenë Hilmi Reçica, por edhe Xhabir Morina, Bashkim Mazreku, Xhavit Haliti dhe Fehmi Lladrofc.

Zëri: Cili ishte roli i juaj?

Haliti: ”Si anëtarë i Byrosë Ekzekutive, unë isha ngarkuar të krijoja lëvizjen guerile në Kosovë”?! (...) por „me burgosjet e nëntorit të atij viti, ndikuan në një farë forme që të pushojë së funksionuari organizata jonë për një kohë...”.

Se Xhavit Haliti u tregua „pehlivan” i vërtetë, dëshmojnë faktet. Ai edhe pse zbulohet siç u zbuluan të gjithë shokët e tij, për dallim prej tyre, ai nuk burgoset. Policia, siç thotë ai, i paskan „trokitur” në derën e banesës së tij, por ai nuk ua kishte hapur derën. Nga ballkoni i katit të tretë zbrit në ballkonin e katit të dytë, pasi i bie ndërmend se e ka harruar

pasaportën, prapë ngrihet lart në ballkonin e banesës së tij, si të ishte një ketër e shkathtë, hyn në banesë për ta marrë pasaportën dhe prapë zbret teposhtë dhe bie në tokë si një pehlivan i vërtet!!!

Si duket Xhavit Haliti atëherë paska pasur aftësi parapsikologjike, pasi që i pati „hipnotizuar” policët jugosllavë, sepse fare nuk i vërejtën lëvizjet e tij poshtë e përpjetë, edhe pse ndërtesa ku jetonte ishte e vëzhguar nga policë të shumtë. Pastaj shkon në Postën kryesore të Prishtinës, pa ju trembur syri se policia mund ta arrestonte, për të bërë ca telefonata me shokët e tij për të kuptuar se kush është burgosur. Pasi i kreu bisedat me shokët e tij, pa iu trembur syri se policia mund ta arrestojë, në rrugë e sipër „hetohet” nga policia në lagjen „Aktash” të Prishtinës, e „rrethojnë”, por ai me pistoletë në dorë e „qanë rrethimin”, duke e „plagosur” një polic, dhe pastaj, „pa i hyrë asnjë therë në këmbë” i kalon disa kufij shtetërorë dhe arrin në Zvicër për të kërkuar strehim politik!!!

Xhavit Haliti nuk kishte dalë në Zvicër për të fituar kafshatën e gojës, se edhe kur ishte „student veteran”, kurrë nuk i mungonin të hollat. Qëllimi i tij ishte t’i hiqte „gradat” që ia dha shoku i tij Mehmet Bislimi, por edhe për ta ndihmonte LPK-në, me përvojën dhe dijen e tij për ta „luftuar” Titon dhe titizmin dhe revizionizmin jugosllav, e për ta përkrahur Enver Hoxhën dhe Internacionalizmin proletar. Këto ishin synimet e tij të deklaruara të „studentit veteran”.

KUSH ËSHTË BABAI (KRIJUESI) I SHIK-UT TË LPK-PDK-SË DHE KUSH ËSHTË PËRGJEGJËS PËR KRIMET E TIJ

Në bazë të biografisë së „përpunuar” dhe të „përmirësuar” që ia kishin dokumentuar kolegët e tij në Prishtinë, Kryesia e LPK-së e pranuan me gëzim të madh Halitin në radhët e saj. Haliti pastaj i mbushur plot ide dhe plane operative që i kishte sjell nga Kosova, ia mësyu Shqipërisë. Atje vepronin shokët e shokëve të tij, për ta ndihmuar Fatos Nanon dhe komunistët shqiptar, (që brenda një nate u bënë „socialistë”), për t’ia marr pushtetin Sali Berishës, se ishte „malok”?! Xhavit Haliti, me ndërmjetësimin e kolegëve të tij nga Prishtina, u takua me Fatos Klosin, të parin e SHIK-ut të Shqipërisë. Në bazë të bindjeve politike, shpejt u bënë shokë të pandashëm. Klosi ia organizoi takimin me Ramiz Alinë e me Fatos Nanon.

Xhavit Haliti, në intervistën e tij dhënë gazetës „Zëri”, me titull: „Xhavit Haliti, themelues i UÇK-së ” të datës 6 shkurt 2001, pranon se në takimin që ai e pati më 1990 me Ramiz Alinë, Presidentin e Shqipërisë, kishte marrë këto premtime prej tij për ta ndihmuar LPK-në. Citojmë: "Kur kemi shkuar në Shqipëri 1989-90, kemi biseduar me, në atë kohë Presidentin Ramiz Alija, i cili ngarkoi një strukturë nga Shërbimi Informativ Shqiptar dhe ngarkoi këshilltarin e tij të parë ushtarak, Adem Çopanin, që të merrej me ne".

Se çfarë raportesh kanë ekzistuar në mes Xhavit Halitit dhe Sigurimit të Shqipërisë, na tregon vet Xhavit Haliti, kur thotë: " Adem Çopanin në një farë mënyre, e kam pasur mentor dhe jam takuar me të sa herë që kam kërkuar unë."

Xhavit Halit na japë të dhëna dhe fakte të rëndësishme se ai është krijuesi i SHIK-ut të LPK-PDK-së. Të shohim se çka thotë Xhavit Haliti në intervistën e dytë dhënë "Zërit" (mars-prill, 2003). Haliti tregon se ai kishte për qëllim qysh në vitet '90-ta, të ndërtonte një shërbim informativ në Kosovë: " Ne synonim që të kishim në Kosovë një strukturë, ku të ndanim njerëz të veçantë për të krijuar një gardë, një shërbim informativ, një ushtri..." (Shiko: „Zëri”, më 26 mars 2003).

Xhavit Haliti dëshmon se për krijimin e Shërbimit Informativ të LPK-së është konsultuar me ekspertë të Sigurimit të Shqipërisë: „Më pas jam konsultuar me njerëz që marrin vesh nga këto punë, të cilët ishin kryesisht ekspertë shqiptarë si Adem Çopani, Shaban Braha e disa të tjerë. Është biseduar në vazhdimësi me oficerë të karrierës, që e njihnin artin ushtarak, si dhe mënyrën e organizimit të shërbimeve informative."(...)

„Në qoftë se nuk je i përgatitur t’u shmangesh kurtheve, atëherë pësimet bëhen shumë të mëdha. Jemi përpjekur që t’i absorbojmë mësimet dhe përvojat e të tjerëve dhe t’i aplikojmë ato në praktikë". (Shiko: ”Zëri", më 29 mars 2003).

A nuk e shfrytëzoi përvojën dhe praktikën e Sigurimit të Enver Hoxhes dhe të UDB-së Jugosllave Xhavit me argatët e tij, jo vetëm gjatë luftës, por edhe pas luftës e deri më sot?! Edhe „cërna ruka” serbe nuk do të dinte ta shkatërronte arsimin, shëndetësinë dhe ekonominë e Kosovës në këtë mënyrë siç e katandisi SHIK-u i PDK-së në krye me Xhavit Halitin. Edhe atentatet i bënë, tamam ashtu siç i bënte ”cërna ruka” serbe, me kurthe dhe tradhti.

Siç po shihet, këto janë fakte të pamohueshme, që i zbulon vet Xhavit Hali, me të cilat vërtetohet se ai, dhe askush tjetër, është babai i SHIK-ut të LPK- PDK-së. Pra është themeluesi i qendër së krimit të organizuar, asaj qendre e cila gjatë luftës dhe pas luftës, u bë arma sekrete e tij, e argatëve të tij dhe e PDK-së, për t'i eliminuar nga skena politike me atentate dhe me kërcënime veprimtarë të dalluar të Kosovës, mu ashtu siç veproi Sigurimi i Enver Hoxhës i krijuar nga OZN-a e Jugosllavisë, për ta pastruar Shqipërinë nga nacionalistë dhe intelektualë të vërtetë. Pra, Xhavit Haliti e krijoi këtë krijesë të shëmtuar, që Kosovën e shkretoi duke ia vrarë veprimtarët e devotshëm, ndërsa shumë nëna i veshi në të zeza dhe shumë fëmijë u lanë jetimë, për të vetmin qëllim që bajraktarët „farës ruse”, „pehlivanët” e Nanosit dhe „pionerët” e Enverit ta bëjnë Kosovën pronë të tyre personale, kurse qytetarët e saj rrogëtarë, „pa gojë”, „pa sy”, „pa zemër” dhe „pa vesh”.

Se sa i fuqishëm u bë Xhavit Haliti me përkrahjen e SHIK-ut të Shqipërisë, (Klanit që punon për interesa serbo-sllavo greke, i instaluar nga OZN-a jugosllave) tregon gazetari Bledi Fevziu, në një artikull të tij të botuar në revistën "Klan", me titullin. „Zeka, kosovari misterioz”. Ai na japë një biografi të shkurtër të Xhavit Halitit, dhe na shpjegon se çfarë ndikimi dhe çfarë lidhje të forta ka pasur me pushtetarët e Shqipërisë.

NDËRGJEGJJA E VRARË, PËR VRASJEN E ALI UKËS

Është e njohur se ditën që është vrarë Ali Ukaj, gazetari i parë që ka shkruar për UÇK-në, është burgosur edhe Hashim Thaçi, si i dyshimtë për atë vrasje, i cili banonte me te në një banesë, por me intervenimin e Xhavit Halitit, ai u lirua në mbrëmje po të asaj dite. Shih si na shpjegon këtë ngjarje gazetari Fevziu: " Vetëm se ishte një kohë e keqe dhe një ditë të tillë, më 1997, Hashim Thaçi u arrestua në Tiranë. ...Atëherë(Xhavit Haliti v.j) i telefonoi Adem Çopanit dhe në mbrëmje Thaçi u lirua. Tek dera e rajonit, shefi i policisë i përsëriti një frazë që Kryeministri i ardhshëm nuk do ta harronte kollaj: "ti djalë, ose ke miq të fortë, ose ke paguar shumë para"

Shiqo: <http://www.klan.albnet.net/arshiv2/149/005.asp>

Edhe pse gazetarët e „Bota sot”, kishin fakte se ekziston SHIK-u i PDK-së, dhe me kohë patën shkruar për veprimtarinë e tij kriminale, udhëheqja e PDK-së nuk pranonte në asnjë mënyrë se kanë ndonjë Sigurim të fshehtë. Xhavit Haliti duke ditur se çfarë rëndësie kanë mjetet

e opinionit publik për realizimin e planeve të tij, që robërinë serbe ta zëvendësoj me robërinë e tij dhe klanit të tij, ai nëpërmjet SHIK-ut të tij, i përvetësoi dhe i robëroi të gjitha mjetet e opinionet publik në Kosovë, përpos gazetës kombëtare „Bota Sot”.

Të shohim si na e shpjegon këtë veprimtari kriminale të Xhavit Halitit zotëri Skënder Buçpapaj, ish kryeredaktor i „Bota sot”, në kohën kur është bërë përpjekja për ta përvetësuar gazetën: Zotëri Buçpapaj në shkrimin e tij, ”Gjarpri” i tregon prapë dhëmbët Skënder Buçpapajt”, në mes tjerash shkruan: "...Xhavit Haliti telefonon botuesin e "Bota sot" dhe i kërkon largimin tim dhe të tre kolegëve kryesorë të gazetës në mënyrë ultimative, çka kuptohet se, nëse nuk e zbatonte urdhrin, atëherë i dilte punë drejtpërdrejt atij me Halitin. Telefonata përkonte me një kohë kur ai kishte mbaruar punë me personelin (përbërjen kadrovike, siç thuhej në Jugosllavi) e shtypit në Kosovë dhe tash kërkonte të kryente punë edhe me atë në përfundim. Këtë ide ma përforcoi edhe një deklarament krejt i freskët i 4 shtatorit, i ish- botuesit të "Rilindjes" Avni Spahiut, i cili thotë se unë dhe të gjithë të tjerët, jemi larguar nga shtypi me vulën e Thaçit (të dërguarit të Halitit në krye të QPK-së) dhe të gjitha emërimet e reja janë bërë po me vulën e Thaçit. Ai pohon, madje, se një censurë dhe një terror i tillë i mendimit, si ai që po ushtron Thaçi, nuk ka ekzistuar as edhe në periudhat më të errëta që ka kaluar Kosova nën pushtim." (Shih: „Bota sot”, më 6 shtator 1999). Këtë kërcënim e kanë të incizuar botuesi i gazetës dhe Policia Federale e Zvicrës.

Gazetari i ”Bota sot”, Bardhyl Ajeti, jep të dhëna të sakta për SHIK-un. Ai në shkrimin e tij të 1 prillit 2005, dëshmon: ”...SHIK-u është shërbim informativ i PDK-së, i cili udhëhiqet nga këta tre persona, me nofkat: ”Luli” dhe „Petriti”, ndërsa „Zeka” është lider shpirtëror i saj. Ky shërbim informativ, i cili ka lidhje të forta dhe mbështetje me disa nga zyrtarët e lartë të PDK-së, ka punuar pa ndërprerë për rrënimin e demokracisë në Kosovë dhe likuidimin dhe kërcënimin e njerëzve më të devotshëm të çështjes sonë kombëtare...”(...) ”Sot, SHIK-u duhet ta thotë të vërtetën, sepse ata kanë thirrur në biseda ”informative” shumë aktivistë të LDK-së, shumicën e të cilëve i kanë dërmuar së rrahuri, kanë thirrur shumë vajza të bukura dhe të reja po ashtu në ”biseda informative”...”

Një muaj pas publikimit të këtij shkrimi, më 3 qershor 2005, Bardhyl Ajeti goditet me plumba për vdekje „nga persona të panjohur”

në magjistralen Prishtinë - Gjilan. Atentatin e pati dënuar, përpos „Bota sot”, edhe ”Federata Ndërkombëtare e Gazetarëve”. Gazetat që botoheshin në Prishtinë, i përvetësoi Xhavit Haliti, nëpërmjet SHIK-ut të tij. Gazetarët e tyre fare nuk protestuan dhe as nuk e dënuan këtë krim ndaj kolegut të tyre. Edhe pse Bardhyl Ajeti kishte njoftuar administratën e OKB-së, UNMIK-un për „kërcënimet që i bëheshin pas një shkrimi të botuar për veprimtarinë e SHIK-ut”, ato nuk reagueshin fare. Kjo tregon se SHIK-u ka pasur, dhe ende e ka përkrahjen e qarqeve të caktuara ndërkombëtare që sot janë të instaluar në Kosovë. Shiqo: www.ifj.org/default.asp?Index=378&Language=EN

Edhe opiniononi ndërkombëtar ka pasur dhe ka të dhëna të sakta për SHIK-un, themeluesit e tij dhe bartësit e krimit të organizuar në Kosovë e më gjerë.

Është i njohur shkrimi i gazetarit dhe analistit të mirënjohur Christ Hedges, të botuar në „New York Times”, më 25 qershor 1999. Artikulli i tij e kanë botuar shumë gazeta të Amerikës dhe të Evropës. Edhe „Bota sot” e pati botuar, më 28 qershor 1999.

Chris Hedges dëshmon se të dhënat për shkrimin e tij i kishte marrë nga ushtarët e UÇK-së, kur ai ishte në Drenicë dhe Shqipëri. Ai dëshmon: „Dy ish-komandantë të UÇK-së, dhe një ish-oficer i Policisë shqiptare thonë, se aktualisht Xhavit Haliti, i cili zyrtarisht është ambasadori i Thaçit në Tiranë, ndodhet në Kosovë me 10 agentë të policisë sekrete të Shqipërisë, për të formuar një rrjet të sigurimit të brendshëm në Kosovë, që ta përdorë për të eliminuar disidentët në Kosovë. Zotëri Thaçi ka caktuar qeverinë e tij, duke u vetëmëruar kryeministër i saj dhe, nga ana tjetër, e ka denoncuar zotëri Ibrahim Rugova për metodat e tij Gandiste.”

Se Xhavit Haliti është në krye të krimit të organizuar jo vetëm në Kosovë, por në gjithë hapësirën tonë kombëtare, dëshmojnë edhe shumë institucione autoritative botërore që merren me zbulimin e krimit të organizuar. Po ashtu edhe mjetet e opinionit ndërkombëtar, si dhe shumë sigurime sekrete, dëshmojnë se Xhavit Haliti është koka e krimit të organizuar në të gjitha trevat shqiptare.

Për Xhavit Halitin, Berna zyrtare, bashkë me mediat zvicerane, kanë njoftuar se ”ky person është i rrezikshëm për paqen dhe stabilitetin në Kosovë, për shkak se ai është i implikuar në krimin e organizuar”.

Në njoftimin e Bernës thuhet: „Këshilli Federal, sipas nenit 184, paragrafi 3 i Kushtetutës federale, ka marrë masa kundër Xhavit Halitit, të cilit i ndalohet hyrja në Zvicër." Në bazë të atij vendimi, Policia Federale e Zvicrës ia ka ndaluar hyrjen në territorin e Zvicrës Xhavit Halitit pa autorizimin e organeve kompetente për një kohë të pacaktuar. „Haliti është i implikuar në strukturat e krimit të organizuar në gjithë territoret shqiptare" (Haliti est cependant largement impliqué dans les structures de la criminalité de souche albanaise. Bern, le 3 juillet 2001)’. Pra që nga 3 korriku i vitit 2001, këto masa të Qeverisë zvicerane ende vazhdojnë të jenë në fuqi kundër Xhavit Halitit", i tha kombëtares "Bota sot" znj. Daniele Bersier, zëdhënëse e zyrës Federale të Policisë(OEP) në Bern.

Shih: [http://internet.bap.admin.ch/f/archiv/berichte/BISS2001leicht NEU f.pdf](http://internet.bap.admin.ch/f/archiv/berichte/BISS2001leicht%20NEU%20f.pdf)

KUSH E KONTROLLON KONTRABANDËN E ARMËVE, DROGËS, NAFTËS E DUHANIT!

Edhe shkencëtari i njohur **Xavier Raufer**, që është drejtor në Qendrën Universitare për zbulimin e krimit të organizuar në Paris, në librin e njohur "**La mafia albanaise**" (Mafija shqiptare) Une menace pour l'Europe të autorve: Xavier Raufer, Stéphane Quétré, të botuar më vitin 2000 në Lausanne, na japin të dhëna të rëndësishme për krimin dhe bërësit e krimit të organizuar në Kosovë. Zotëri Raufer akuzon Hashim Thaçin për implikimin e tij në të gjitha trafiqet e mundshme. Deri tash, thotë zotëri Raufel, "drejtësia nuk është marr me të, pasi që Bernard Kushner ka vendosur që të gjitha akuzat ndaj tij t'i ndalë". Ky njohës i mirë i mafisë shqiptare flet edhe për rolin e Xhavit Halitit në mafinë shqiptare, veprimtarinë e të cilit e konsideron "mafioze", ndërsa roli i tij cilësohet si "shef i mafisë shqiptare". Zotëri Raufer dëshmon se " ... shefat e UÇK-së pas largimit të forcave serbe, më 10 qershor 1999, janë zhdjegur nga malet me kallashët e tyre për të përfituar të mira materiale. Shefat e UÇK-së kontrollojnë transportin e petrolit, duhanit, drogës, prostitucionit etj. Në Kosovë nuk ka ekzistuar shtet ligjor sa ishte Miloshoviqi, por pas ardhjes së UNMIK-ut, shteti ligjor nuk funksionon fare". Pastaj vazhdon: "Tre trafikantë të kalibrit të madh janë Xhavit Haliti, Midhat E. dhe Hasan H. Xhavit Haliti, njëri nga shefat e UÇK-së, është një ish oficer i shërbimit sekret të regjimit komunist të Shqipërisë.

Zotëri Raufer para komisionit hetimor të Institutit Kriminologjik të Parisit, jep një deklaratë për veprimtarinë kriminele të Xhavit Halitit dhe pionit të tij Hashim Thaçit. Ndërmjet tjerash, ai thotë: „Në kohën kur është mbajtur Konferenca e Rambujesë, me një letër i kam njoftuar organet kompetente të Francës, se në delegacionin e Kosovës merr pjesë një trafikantë i kalibrit të madh që mund të krahasohet vetëm me Toto Rina, që quhet Xhavit Haliti". " Pas përfundimit të Konferencës së Rambujesë, Xhavit Haliti është ndalë në Kosovë, në kohën kur Bernard Kushneri ishte shef i UNMIK-ut në Kosovë. Në veturën e tij janë gjetur shuma të mëdha parash në DM. dhe disa kg heroinë, por ai është liruar, sepse ishte ambasador i Thaçit në Tiranë". " Hashim Thaçi edhe pse ishte shef i UÇK-së që mori pjesë në Rambuje, ai ishte vetëm një pion i Xhavit Halitit".

Ndërsa BND-ja gjermane (Shërbimi Federal Informativ i Gjermanisë) jep të dhëna të rëndësishme për Xhavit Halitin dhe Hashim Thaçin. Gazeta autoritative zvicerane „DIE WELTWOCHTE”, me titullin „Reshtsstaat? Liber nicht!”, duke u mbështetur në të dhënat e Shërbimit Federal Informativ të Gjermanisë, pasi i njofton lexuesit e saj për biografinë e shkurtër të Hashim Thaçit, Ramush Hajradinajt dhe të Xhavit Halitit, të cilët një kohë të gjatë kanë jetuar në Zvicër, thotë: "...Hashim Thaçi i njohur me nofken „Gjarpëri”, është kryetar i PDK-së. Po që se i besojmë BND-së gjermane, ai sot kontrollon një pjesë të rëndësishme të aktiviteteve kriminele në Kosovë." "Thaçi është piun i Xhavit Halitit, të cilët e kanë një klient me mrin Afrim, vrasës profesional, që bien mbi të më së paku 11 vrasje."

Ndërsa për Xhavit Halitin thuhet: „Nëse i besojmë KFOR-it, ai është " një figurë kriminele, i njohur në trafikimin e armëve dhe të drogës." Në raportin e BND-së (Shërbimi Federal i Informatrave të Gjermanisë), thuhet se ai është i përzier edhe në "pastrimin e parave, kontrabandë të drogës, armëve, personave dhe të karburantit, grave prostituta dhe është i rënditur në rrethin e ngushtë të mafisë.

" Shih: Surse: Die WELTWOCHTE Ausgabe 48/05
<http://www.weltwoche.ch/articel/?AssetID=12373&CategoryID=73>

Edhe më herët cekëm se për ekzistimin e SHIK-ut të LPK-PDK-së, me kohë ka informuar „Bota sot” dhe mjetet e opinionit ndërkombëtar. Siç dihet, edhe pse gazetarët e „Bota sot”, kishin fakte se

ekziston SHIK-u i PDK-së, dhe shkruanin për veprimtarinë e tij kriminale, menjëherë pas përfundimit të luftës, udhëheqja e PDK-së nuk pranonte në as një mënyrë se ekziston SHIK-u. Tek në korrikun e vitit 2005, Jakup Krasniqi dhe më vonë edhe udhëheqës tjerë të SHIK-ut, pranojnë se SHIK-u ekziston dhe kërkojnë që ai të institucionalizohet. Po të ishte krijuar SHIK-u për qëllime „patriotike” për ta „mbrojtur” Kosovën dhe veprimtarët e saj nga „spiunët serbo-jugosllavë”, siç arsyetohen në kohën e fundit udhëheqësit e tij, nuk do ta mbanin të fshehur krijimin e tij, por do të pranonin pa hezitim, se ai është formuar dhe punon për interesa të Kosovës, duke treguar me fakte se kur dhe ku e shpëtuan Kosovën dhe qytetarët e saj nga spiunët serbo-jugosllavë. Si u bë të bëhen gjithë ato atentate kundër veprimtarëve të shquar të Kosovës, veçmas të LDK-së, ndërsa kundër veprimtarëve të LPK-së që ishin argatë të Xhavitit, nuk u bë asnjë atentat. A thua nuk e dinte Sigurimi sekret serb se ku gjendej Shtabi i Xhavit Halitit, i përbërë nga pionët dhe argatët e tij, që ai e quante SHP i UÇK-së. A thua nuk kishte mundësi policia serbe me disa helikopterë të mbushur me policë, t'i zinte rob, për t'i dërguar në Burgun Qendror të Beogradit pionë dhe argat e Xhavit Halititit, që i kishte graduar me gradat e anëtarit të SH të UÇK-së, dhe anëtar të Drejtorisë Politike të UÇK-së! Po, kishte mundësi ta realizonte lehtë dhe shpejt. Por paria serbe nuk ishte çmendur ta shkatërronte aleatin e tyre më të fuqishëm, i cili ishte më i fuqishëm se armata dhe policia e tij, që ishte më i fuqishëm se aleati i saj tradicional Rusia cariste-komuniste, me përçarjet që i mbollën, duke mos lejuar bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Kosovës në një front të përbashkët lufte, ndihmë kjo kolosale që iu dha Serbisë, për t'i realizuar lehtë dhe pa harxhime të mëdha financiare qëllimet e saj për pastrimin etnik të Kosovës, siç edhe e realizuan mu në saje të ndihmë së cekur më lart të Xhavit Halitit & kompani dhe argatëve dhe pionëve të tyre.

Jakup Krasniqi, sekretar i PDK-së, i cili në intervistën e tij të botuar në "Epoka e re", më 28 korrik 2005, me titull: „Krasniqi: Po, ka SHIK... dhe ai duhet të institucionalizohet”, na i jep ca të dhëna të rëndësishme për këtë Qendër të krimit të organizuar. Ai dëshmon: "Po, ka SHIK...dhe ai duhet të institucionalizohet" dhe se ai "zë fill diku në mesin e dekadës së dhjetë të shekullit të 20-të".

KUSH ËSHTË VRARË DHE KUSH ËSHTË PLAGOSUR NGA KRIMINELËT E SHIK-UT

Në pyetjen e gazetarit se "nga i dini ju gjitha këto të dhëna për SHIK-un?"

Krasniqi përgjigjet, se "kam qenë i kyçur edhe në radhët e UÇK-së, dhe po ashtu kam qenë anëtarë i SHP, i cili e ka pasur SHIK-un....".

Pra, Krasniqi vërteton se SHP i UÇK-së e ka pasur SHIK-un ". Krasniqi vazhdon: " PDK-në dhe SHIK-un e lidh e kaluara e përbashkët - çlirimi i Kosovës. Pas luftës çlirimtare, PDK-ja e ka filluar veprimtarinë e vet politike, kurse SHIK-u e ka vazhduar veprimtarinë e vet në shërbim të informimit". (...)

„Epoka e re”: z. Krasniqi, jeni politikani i parë që keni deklaruar që SHIK-u ekziston dhe po ashtu keni kërkuar që ai të institucionalizohet?

Krasniqi: ”Po, unë kam thënë se SHIK-u ekziston, është legal, e ka selinë e tij dhe bashkëpunon me shërbime informative të fuqishme që veprojnë në Kosovë, prandaj edhe kam kërkuar që të institucionalizohet”.

Siç po shihet nga dëshmia e zotëri Krasniqit, SHIK-u ka bashkëpunuar edhe me Sigurimin serb, ngase dihet se ai sigurim i okupatorit jo vetëm që nuk e ka ndërprerë veprimtarinë e tij kriminale në Kosovë, por ai e ka shumëfishuar dhe fuqizuar veprimtarinë e tij gjatë luftës dhe pas luftës jo vetëm në Kosovë, por në gjithë hapësirën tonë kombëtare.

"Epoka e re": Pse?

Krasniqi: ”Kosova duhet të ketë një SHIK të institucionalizuar, në mënyrë që t'i mbrojë frytet e luftës dhe ta mbrojë Kosovën nga ndërhyrjet e mundshme qëllimkëqija. Duke u nisur nga kjo, shtrohet si domosdoshmëri institucionalizimi, edhe për faktin se SHIK-u zë fill diku në mesin e dekadës së dhjetë të shekullit XX dhe ka kryer punë të mëdha në shërbim të Kosovës edhe para luftës, por edhe gjatë dhe pas luftës, (...) Në fakt, në kohën e Qeverisë së Përkohshme të Kosovës, kur është bërë publike njohja e Qeverisë, në bazë të marrëveshjes ndërmjet delegacionit shqiptar në Rambuje, është shpallur edhe SHIK-u, bile atëherë ka qenë shpallur edhe drejtuesi i SHIK-ut. Ndërsa, edhe pas luftës, në kohën e funksionimit të Qeverisë së Përkohshme, SHIK-u ka qenë një segment i institucioneve të Kosovës dhe e ka vazhduar veprimtarinë e vet në rrethana të reja të krijuara jo dhe aq të lehta, por, megjithatë, ka vazhduar bashkëpunimin e fuqishëm me shërbime të huaja, ku edhe kuadrat e tij

janë trajnuar dhe në një formë apo tjetër është një shërbim profesional që i duhet Kosovës".

Nga shpjegimet e Jakup Krasniqit shihet se SHIK-u është formuar në vitin 1995. Ky fakt po përputhet plotësisht me dëshmitë e Xhavit Halitit, i cili në intervistat e tija të botuara në „Zëri”, na jep të dhëna se ai ka filluar që nga viti 1990 të punojë në themelimin e SHIK-ut.

Nga këto shpjegime të zotëri Krasniqit, Xhavit Haliti dhe argatët e tij duhet të merren në hetime për të dhanë shpjegime se kur, ku dhe me ndihmën e kujt e formuan SHIK-un. Pa tjetër duhet ta zbulojnë strukturën komanduese, rrjetin e bashkëpunëtorëve, pastaj të japin të dhëna se kush e ka financuar, kush ka dhënë dhe kush i ka kryer urdhrat, kush është vrarë dhe kush është plagosur prej kriminelëve të SHIK-ut, kë e kanë kërcënuar dhe kë e kanë blerë pas shantazheve, si bagëtinë në treg, ku e kanë arkivin e dosjeve të krimit të organizuar. Veçmas duhet të japin shpjegime të sakta se në cilat fusha kanë bashkëpunuar me Sigurimin serb. Kush nga kriminelët e SHIK-ut është trajnuar dhe ku është trajnuar etj. etj.

Sipas Jakup Krasniqit, SHIK-u paska kryer „punë të mëdha në shërbim të Kosovës gjatë luftës dhe para luftës”. Po që se është ashtu siç thotë zotëri Krasniqi, atëherë le të na dokumentojë me fakte veprimtarinë e tij që paska bërë „punë të mëdha për Kosovën. ” Po që se arkivi i SHIK-ut nuk është i ruajtur i tëri, por vetëm pjesërisht, kjo dëshmon se nuk ka kryer punë të mëdha në shërbim të Kosovës”, por ka kryer punë të mëdha në dëm të saj dhe popullit të saj. Pasi që zotëri Krasniqi dëshmon se SHIK-u ka ”bashkëpunuar me shërbime informative të fuqishme që veprojnë në Kosovë”, ai ka obligim ligjor dhe njerëzor të na tregojë se çfarë bashkëpunimi ka pasur SHIK-u i Xhavit Halitit me Sigurimin serb, pasi që është e ditur se shërbimi sekret i Serbisë nuk e ka ndaluar veprimtarinë e tij në Kosovë gjatë luftës dhe pas luftës, përkundrazi e ka rritur dhe e ka fuqizuar edhe më shumë se para luftës. Po që se Krasniqi nuk guxon të japë të dhënat e bashkëpunimit të SHIK-ut me Sigurimin serb, organet e drejtësisë janë të obliguara ta detyrojnë zotëri Krasniqin të dëshmojë për atë bashkëpunim, por njëkohësisht ta bëjnë dëshmitar të mbrojtur siç po e mbrojnë Nazim Bllacën, ndërsa Xhavit Haliti menjëherë duhet të burgoset, për të dhënë llogari për të gjitha krimet që i bëri SHIK-u i tij.

Pasi që EULX-i, ka marr autorizimin nga faktori ndërkombëtar dhe ai i vendit për ta luftuar krimin e organizuar në Kosovë, me qëllim që Kosova të bëhet shtet ku do të sundoj ligji i shtetit ligjor, e jo ligji i xhunglës, ligji i mafisë, që sot po mbretëron në Kosovë, duhet të jetë i përkushtuar për ta kryer pa taktimizime, përndryshe, do të dështojë ai si institucion, së bashku me BE-në, por do të dështojë edhe Kosova.

Qytetarët e Kosovës i kanë drejtuar sytë dhe mendjen tek EULEX-i, duke shpresuar se Kosovën do ta shpëtojnë nga kthetrat e SHIK-ut, i cili i ka kapur për fyti të gjitha institucionet shtetërore dhe jo shtetërore, të gjitha institucionet, arsimore, shëndetësore, ekonomike dhe politike. Me një fjalë, SHIK-u është bërë shtet mbi shtet.

Botuar në „Bota sot”, 6 shkurt -11 shkurt 2013

KADRI VESELI NUK ËSHTË BABAI I SHIK-UT, POR ËSHTË XHAVIT HALITI - KADRI VESELI ËSHTË PION I TIJ

Pse SHIK-un nuk e „mbron” Xhavit Haliti, që është babai i tij, po ia lë ta „mbrojnë” „sugarit” të tij, Kadri Veselit, që as nuk dinë dhe as nuk mund ta „mbrojnë”.

Babai i SHIK-ut të LPK- PDK-së, Xhavit Haliti, po tregon se ka fituar aftësi dhe përvojë të jashtëzakonshme për t'i fshehur gjurmët e veprimtarisë së tij kriminele ndaj UÇK-së, Kosovës, Shqipërisë, popullit dhe kombit shqiptar, kur në vend se ai të përgjigjet para opinionit publik për veprimtarinë e SHIK-ut, para se të përgjigjet para organeve të drejtësisë, e detyron njërin prej pionëve të tij, Kadri Veselin, një nëhalllig nga shëndeti, nga shpirti dhe zemra, të rrahë gjoks, se ai është i pari i SHIK-ut.

Sa i përket gatishmërisë së Kadri Veselit për ta marrë mbi veti tërë përgjegjësinë e veprimtarisë kriminele të SHIK-ut, duke u vetëshpallur „i pari” i atij shërbimi, tregon se ai është pioni- robi më i besueshëm i Xhavit Halitit. I uroj sukses që ta mbrojnë Xhavitin, por me siguri do të mbetet „me dy këmbët në baltë.” Atë nuk mund ta mbrojnë as avokatët anglez, as

Tomë Gashi, e lere më argati i tij Kadri Veseli, pasi që ekzistojnë fakte të pamohueshme se Xhavit Haliti është themeluesi-babai atij Shërbimi.

T'i shohim faktet: Xhavit Haliti në intervistën e tij të botuar në "Zëri" (nga 05 – 17 shkurt të 2001), dëshmon se "...në vitin 1989-1990, kur ne kemi shkuar në Shqipëri dhe kemi biseduar me, në atë kohë me presidentin Ramiz Alija, i cili ngarkoi një strukturë nga Shërbimi Informativ Shqiptar dhe ngarkoi këshilltarin e tij të parë ushtarak, zotëri Adem Çopani, që të merrej me ne..." Se çfarë raportesh kanë ekzistuar në mes Halitit dhe Sigurimit të Shqipërisë na tregon vet Haliti, kur thotë:

"Adem Çopanin në një farë mënyre, e kam pasur mentor dhe jam takuar me të sa herë që kam kërkuar unë..."

Xhavit Haliti na jep të dhëna dhe fakte të rëndësishme se kush e ka krijuar SHIK-un e LPK-PDK-së, në intervistën e dytë dhënë "Zërit" (24 mars 2003- 9 prill, 2003). Ai tregon se qysh në vitet e '90-ta, kishte për qëllim të themelonte një Shërbim Informativ. Ai dëshmon: "Ne synonim që të kishim në Kosovë një strukturë, ku të ndanim njerëz të veçantë për të krijuar një gardë, një shërbim informativ, një ushtri..." Haliti dëshmon se për krijimin e Shërbimit Informativ të LPK-së është konsultuar me ekspertë të Sigurimit të Shqipërisë: "Më pas jam konsultuar me njerëz që marrin vesh nga këto punë, të cilët ishin kryesisht ekspertë shqiptarë, si Adem Çopani, Shaban Braha e disa të tjerë. Është biseduar në vazhdimësi me oficerë të karrierës, që e njihnin artin ushtarak, si dhe mënyrën e organizimit të shërbimeve informative..."

Këto janë fakte të mjaftueshme që prokurorët e EULEX-sit, të japin urdhrin të burgoset dhe të vihet nën hetime „babai”i SHIK-ut Xhavit Haliti.

Sa i përket përgjegjësisë së pionëve dhe argatëve të Xhavitit, që ishin „peshkaqenë ” të SHIK-ut të tij, pra edhe Kadri Veseli, organet e drejtësisë do ta vlerësojnë në bazë të nivelit të robërimit të tyre ndaj urdhrave të Xhavit Halitit. Kanë qenë të shkelur për toke prej tij, duke i kryer detyrat që ua ka besuar pa hezitim, apo i kanë bërë „ojna” duke gjetur ndonjë arsyetim, për të mos i kryer të gjitha detyrat që ua caktonte për t’i kryer.

Është për t’u habitur me shkurtpamësinë dhe naivitetin e skajshëm të krerëve të PDK-së dhe të „peshkaqenëve” të SHIK-ut, të cilët me cirk - shfaqjen teatrale qesharake, që e luajtën në Bare të Mitrovicës(pjesën e parë) me Kadri Veselin, personazhin kryesor, i cili u mundua ta luante rolin e një qytetari të „pa parti”. Por, „partia nëne” e kuqaloshëve shqiptarë, e bëri „anëtar” me librezë Kadri Veselin. E luluan Kadriun me mesazhe, falënderime, mirënjohje „kryebajraktarët”: e nanoistëve, e „farës” ruse dhe e pionierëve të Enverit. Dhe, pastaj në pjesën e dytë të cirkut-qesharak, Kadri Veseli i tregoi aftësitë e tija organizative dhe disiplinore, për t’i treguar botës se as Stalini dhe as Enveri dhe as Polpoti nuk kanë vdekur. Se janë sokolat e PDK-së që ato „vlëra” të prijësve të dalluar të kryekuqaloshëve të botës do t’i mbrojnë me vepër e jo me fjalë. Shih betet me sy, 99.9% të votave i fiton sugari i

dytë i Xhavititi, Hashim Thaçi. Pothuajse po aq i fiton edhe sugari i parë i Xhavitit, Kadri Veseli. Veseli arriti edhe një fitore, i cili nga „anëtar i thjeshtë” i PDK-së, në një afat prej dy javësh, arrin të bëhet zëvendës i parë i Hashimit. A nuk tregon kjo se Kadri Veseli nuk ishte person „pa parti”, po ishte person mbi parti. A nuk është ky një argument i pamohueshëm se SHIK-u nuk ka dalë në „pension”, por vepron me kapacitet të plotë, kur fjala e Kadri Veselit peshon më rënd se fjala e të gjithë krerëve të PDK-së së bashku. Vetëm fjalët e Xhavitit peshojnë më rënd se fjalët e Kadri Veselit, Hashim Thaçit dhe të gjithë krerëve tjerë të partisë sokoleshë të kuqaloshëve shqiptarë. Dihet se Hashim Thaçi ishte para lufte i barabartë me Kadri Veselin. Të dytë ishin të zgjedhurit e Xhavitit, për të bërë grusht politik kundër Kryesisë së LPK-së. Atë detyrë e patën kryer me sukses. Edhe në përvetësimin e njërive guerile të Republikës së Kosovës, edhe në „kapjen për fyti” të UÇK-së e ndihmuan Xh. Halitin dhe A. Sylën dhe patën shumë „sukses”.

Por këta dy „pehlivana” të Xhavitit u treguan të suksesshëm sidomos pas luftës. Hashimi Thaçi, si politikan i kalibrit të Enver Hoxhës, ndërsa Kadri Veseli, si hetues i kalibrit të Kadri Hazbiut, arritën t’ua përgatisnin terrenin nanoistëve të çartur për pushtet, bajraktarëve të „farës ruse” dhe „ pionierëve” të Enverit ta marrin pushtetin mbi Kosovën dhe qytetarët e saj, parakusht ky, që ua mundësoi pastaj ta bëjnë Kosovën pronë të tyre personale.

Opinionin ynë në saje të gazetës kombëtare ”Bota sot”, u njoftua për veprimtarinë kriminele të SHIK-ut të Xhavitit - LPK-PDK-së, me kohë. Edhe për Kadri Veselin, gazetarët e „Bota sot” kanë shkruar në bazë të të dhënave të sigurta se ai i përket „gropës së zezë” të SHIK-ut. Për këtë punë shumë të vlefshme kombëtare dora e zgjatur serbe e instaluar në SHIK-un e Xhavitit - LPK-PDK-së, i përdori të gjitha mjetet kriminale kundër stafit të gazetës, botuesit dhe gazetarëve të saj. Siç dihet, „peshkaqenët” e SHIK-ut ua morën jetën dy gazetarëve të saj të shquar, trima dhe atdhetarë të kulluar, Bekim Kastratit dhe Bardhyl Ajetitit.

Siç po shihet, Kadri Veseli, në kohën e fundit ka marr edhe disa detyra tjera për t’i kryet nga i pari-bajraktari i SHIK-ut, Xhavit Haliti: Të bëjë përpjekje për ta bindur opinionin publik, me gënjeshtër e shpifje, se „SHIK-u nuk ishte pjesë e asnjë partie”. Dhe se ai ka pasur „bashkëpunim me pjesën më të madhe të kloritit politik”. Me siguri fjalët e tij „do të pinin ujë” po që se SHIK-un nuk do ta formonte Xhavit

Haliti, por do ta formonin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, Se kush është Xhavit Haliti dhe për interesa të kujt punoi dhe po punon, e ka të qartë opinioni ynë publik. Ky fakt e bënë me diplomë të shpifësit dhe të gënjeshtarit Kadri Veselin, pa i numëruar edhe shumë fakte tjera, siç janë, vrasjet politike të veprimtarëve të dalluar të Kosovës dhe të LDK-së.

Botuar në „Bota sot”, më 30.03.2013

PSE PO LIHEN TË LIRË KRIMINELËT QË E SHËMTUAN KOSOVËNE DHE I NJOLLOSËN SHQIPTARËT

PSE KRASNIQI DHE THAÇI NUK KËRKOJNË ZBARDHJEN E ATENTATEVE NDAJ PRESIDENTIT RUGOVA?

Edhe pse është e njohur veprimtaria kriminele e SHIK-ut të LPK-PDK-së nga faktori ndërkombëtar dhe ai i vendit, edhe pse njihet babai i kësaj krijese të shëmtuar, edhe pse njihen, me emra dhe mbiemra, kryekriminelët e kësaj qendre të krimit të organizuar që dhanë urdhra për të bërë krime të llojllojshme, drejtësia e Kosovës dhe ajo ndërkombëtare, nuk po bëjnë asgjë të rëndësishme për ta kryer detyrën që ua kanë besuar institucionet e vendit dhe ato ndërkombëtare për ta luftuar krimin e organizuar, që aq shumë e ka shëmtuar Kosovën, që aq shumë i kanë njollosur shqiptarët si popull dhe si komb.

Siç dihet, menjëherë pas luftës SHIK-u i PDK-së vriste në pikë të ditës, me maska e pa maska, veprimtarë të shquar të Kosovës dhe të LDK-së, ndërsa shqiptarët e gjorë që i kishin parë dorasit nuk guxonin të jepnin informata dhe as të dëshmonin për dorasit, pasi që argatët e babait të SHIK-ut, e ringjallën sistemin e UDB-së së Beogradit. Këto krime zgjatën derisa i likuiduan të gjithë kundërshtarët e tyre politik, për të mos u brengosur se pushtetin e kanë në rrezik për ta humbur.

Policia e UNMIK-ut burgoste persona të dyshuar që kishin bërë krime të luftës, por opinionin ynë nuk e përkrahte burgosjen e tyre për të bërë hetime, me faktin se ata gjatë luftës, apo pasi përfundoi lufta, ishin dukur në opinion të veshur me uniformën e UÇK-së, apo ishin vetëgraduuar me grada ushtarake, për t'u përgatitur për ta rrjepur Kosovën. Pra, uniforma ishte alibi për RTK-në, gazetatat e kontrolluara nga PDK-ja, gazetarë sahanlëpirës dhe analistët kakuda, që të gjithë së bashku (siç veprojnë bretkosat në moçale), kërkonin nga „përkrahësit” e UÇK-së t'i blloktonin rrugët e Prishtinës dhe të qyteteve tjera të Kosovës, për të kërkuar lirinë e „çlirimtarëve”. Nga kjo situatë e tendosur që krijohet

nëpër rrugët dhe qendrat e qyteteve të Kosovës, veçmas në Prishtinë, për t'i përkrahur „çlirimtarët” e dyshuar për krime të luftës, apo për krime tjera, UNMIK-u zgjodhi të keqen më të vogël për ta. Ua la shqiptarëve të lirë dorasët e vrasjeve politike, dhe as që i gjurmoi urdhëruesit e atyre vrasjeve, për të pasur siguri dhe qetësi për jetën e tyre personale. Pra nuk e „futën therrën në këmbë” për një popull që nuk donte të sundonte ligji i shtetit ligjor, por e donte sundimin e xhunglës.

Fatkeqësisht, e njëjta gjë po përsëritet edhe sot, kur Policia e EULEX-it burgos persona në bazë të fakteve të organeve përgjegjëse, për krime politike apo krime ekonomike, mjetet e opinionit publik të kontrolluara dhe të korrutuara nga pushtetarë, së bashku me gazetarë sahanlëpirës dhe analistë kakuda, kundërshtojnë burgosjen e tyre, ndërsa qeveritarët nëpërmjet mekanizmave të ndryshëm shtetërorë bllokojnë dhe pengojnë zhvillimin e hetimeve.

Edhe avokatët shpirtshitur-kriminelë, në bashkëpunim me gardianë-robotë të burgjeve, që nuk kanë as erë njerëzие, po e pengojnë zhvillimin e hetimeve, për t'i bërë të pa vlefshme faktet, duke ua mundësuar të dyshuarve që janë në hetime të komunikojnë në mes tyre për t'i pëlqyer fjalët, me qëllim që t'i bëjnë të pavlefshme faktet që janë kundër tyre. E vetmja gjë që sot ndryshon nga epoka e UNMIK-ut, është se përkrahja e „përkrahësve” të UÇK-së mungon. Rrugët dhe qendrat e qyteteve janë të qeta, nga se tani manipulimeve iu ka kaluar koha, sepse edhe „zogjtë e malit” e kanë kuptuar se kush punoi për Kosovën dhe kush punoi për grazhdin e tij. Sot është e qartë si drita e diellit, se Kosova e gjerë, menjëherë pas luftës me të madhe u rrjep dhe po rripet me mija herë më tepër nga bajraktarët e farës ruse, pehlivanët e Nanosit dhe „pionierët e Enverit” (plangprishësit e Kosovës), se në kohën kur atë e sundonin kukullat e Beogradit, që nga epoka e Ali Shukriut e deri te epoka e Azem Vllasit.

Se institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës dhe opinionin i gjerë (gazetat dhe kanalet TV të kontrolluara nga Qeveria e Xhavit Halitit), nuk po e përkrahin EULEX-in në detyrën që iu ka besuar, dëshmojnë këto fakte:

a. Rasti i ndërgjegjësimit të ushtarit të UÇK-së, Nazim Bllaca. Ky rast në vend se të trajtohej drejt e mirë nga mjetet e opinionit publik, duke e përgëzuar Nazim Bllacën për guximin qytetar, që po e thotë të vërtetën e hidhur për veti, kolegët dhe eprorët e tij, të cilët gjatë luftës dhe pas luftës

ishin manipuluar nga themeluesit e SHIK-ut të LPK-PDK-së, të cilit iu kishin dhënë detyra për përgatitjen e atentateve ndaj personave dhe personaliteteve të caktuar të LDK-së, apo të subjekteve tjera të Kosovës. Opinioni ynë është dashur ta shfrytëzonte rastin Bllaca dhe ta bënte aktuale zbulimin e dorasëve dhe urdhëruesve të krimeve politike që u bënë gjatë luftës dhe pas luftës. Atë punë nuk e kryen mjetet e opinionit publik, sepse shumica prej tyre kontrollohen prej Qeverive të Xhavit Halitit, që e shëmtuan Kosovën dhe qytetarët e saj në mënyrën më të pamëshirshme.

b. Rasti i ndërgjegjësimit të zotëri Agim Hotit, i cili ka kuptuar se ka qenë i manipuluar nga babai i SHIK-ut, Xhavit Haliti dhe argatët e tij: Artan Nimani e Agron Haradinaj, të cilët e kanë urdhëruar t'i bëjë dy atentate ndaj Kryetarit të parë të Republikës së Kosovës, dr. Ibrahim Rugova. Institucionet kompetente të Kosovës dhe të EULEX-it, po e shuajnë këtë rast. Kjo tregon se SHIK-u ende vepron në Kosovë, gjë që dëshmon se nuk është aspak e vërtet se ai e ka shuar veprimtarinë e tij kriminale.

Pse nuk flet Jakup Krasniqi dhe Hashim Thaçi për këto raste, duke kërkuar nga organet kompetente të bëhen hetime për dy atentatet e lartpërmendura, nuk është për tu habitur, ngase është në pyetje Xhavit Haliti, ai i cili si njërin si tjetrin i „rriti” në pyka dhe i bëri faktor që të ju „shkojë fjala”. Pra këta dy jarana të Xhavitit nuk duhet t'i mendojmë duke kërkuar prej tyre ta prishin jaraninë dhe besën që ia kanë dhënë Xhavitit. Neve na bënë të habitem me Kryetaren e Kosovës, zonjen Jahjaga, e cila „i ka shti veshët në lesh” dhe nuk po bëzanë fare për këto raste. Me siguri ka të dhëna se SHIK-u ende punon, prandaj edhe frikohet, apo do ta kullotë edhe ajo Kosovën siç e kullotën dhe po e kullosin langprishësit e Kosovës, së bashku me argatët e tyre pseudointelektualë, që u bënë dekor në qeverisjet e Xhavit Halitit dhe kukullave të tij Hashim Thaçit, Kadri Veselit, Azem Sylës e Bajram Rexhepit etj.

Është më se e sigurt se EULEX-si ka të dhëna të mjaftueshme për veprimtarinë kriminale të personave që e krijuan, e udhëhoqën dhe ende po e udhëheqin SHIK-un, këtë qendër komanduese të krimit të organizuar në Kosovë. Pse nuk po marrin masat e duhura prokurorët e EULEX-it, që këtë qendër të krimit të organizuar ta shkatërrojnë, është e qartë.

Si ta luftojnë SHIK-un, kur ai është bërë shtet mbi shtet! Babai i tij, Xhavit Haliti, si babaxhan e ka zaptuar Kuvendin e Kosovës. Pionit të tij më të besueshëm, Hashim Thaçit, ia ka dorëzuar dizginat e Qeverisë, për ta bërë zap Kosovën, duke i futur kuadrot e larta të SHIK-ut në të gjitha institucionet shtetërore dhe jo shtetërore të saj. Ndërsa lidershipi i saj po përkrahet nga qendrat e vendosjes ndërkombëtare, se fjalët: *jo, nuk bën, nuk ka mundësi*, i kanë harruar. Gjuha nuk ua thotë, prandaj po i përkëdhelin dhe po i lavdërojnë, se me ta shumë lehtë po kanë të bëjnë eksperimente të llojllojshme me Kosovën e me shqiptarë, tamam ashtu siç bëjnë mjekët eksperimente me mijtë e bardhë.

Edhe pasurinë e Kosovës, të cilën qytetarët e saj me djersë e gjak e krijuan, i përvetësuan pehlivanët e Nanosit, bajraktarët e farës ruse dhe „pionierët e Enverit” në forma dhe mënyra të ndryshme. Edhe kjo që ka mbetur, së shpejti do të përvetësohet prej tyre dhe, pastaj edhe nëse e lëshojnë pushtetin formalisht me vetëdëshirë, se askush nuk mund t’ua merr, ata prapë me pasurinë që e kanë grumbulluar, (e pakta që dihet dhe e shumta që nuk dihet) do ta sundojnë Kosovën pa u lodhur, nga se argatët e tyre, SHIK-istat që janë futur në institucionet shtetërore dhe në subjektet politike opozitare të Kosovës, për të luajtur rolin e „Kalit të Trojës”, do të dirigjohen prej tyre, për t’i shkatërruar nga brenda kundërshtarët e tyre politikë. Siç po shihet, pasuria e përvetësuar e Kosovës po luan rol me rëndësi për t’u bërë hajnat dhe kriminelët e Kosovës të paprekshëm nga organet e drejtësisë. A nuk dëshmon kjo se paraja i qel të gjitha rrugët e suksesit, por edhe të faqeve të zeza dhe turpit?!

Duke i marrë parasysh të gjitha këto fakte, EULEX-i nuk e ka lehtë t’i „gjuhet në shpinë” mbretit të mafisë së Kosovës, sepse ai është babai i SHIK-ut, pronar i PDK-së, krye qeveritar i Kosovës, edhe pse kumonat ia ka vënë në qafë Hashimit, „çobani” i tij është Xhavit, i cili gjithë këtë fuqi e ka arritur në saje të veprimtarisë kriminale të SHIK-ut të tij dhe përkrahjes pa rezervë të Fatos Nanos dhe Sigurimit të Enver Hoxhës, që ishte Degë e OZN-UDB-së të Beogradit.

Por EULEX-i duhet ta ketë të qartë se pa burgosjen e kriminelëve që e krijuan dhe e komanduan SHIK-un, për të dhënë llogari për krimet e bëra, nuk kanë kurrfarë mundësie ta luftojnë krimin e organizuar dhe as të krijojnë shtet ligjor. Në Kosovë edhe më tutje do të sundojë ligji i xhunglës, ligji i të fortit, ligji i kriminelëve, hajnave dhe

mafiozëve. Pra, Kosova me SHIK-un e pa shkatërruar, do të bëhet qendra e krimit të organizuar për tërë Evropën. Ndërsa Kosova edhe më tutje do të jetë utrinë katundi për ta kullotur thiu e i biri thiut, qytetarët e saj (një pjesë prej tyre) edhe më tutje do të jenë robotë të plëngprishësve të Kosovës, ndërsa shumica e popullsisë do të përmeçatet për të siguruar ekzistencën fizike me mund dhe sakrifica të mëdha.

Botuar në „Bota sot”, më 19 dhjetor 2012

KUSH IA FUTI “LEPURIN NË BARK” XHAVIT HALITIT

Opiniononi i gjerë është njohur këto ditë se babai i SHIK-ut (LPK-PDK-së) dhe pronari i vërtetë i PDK-së, është në një krizë të thellë shpirtërore pas përfundimit të zgjedhjeve lokale, për disa arsye:

a) Partia e tij i mori disa “nokdauna” të fortë nga qytetarët e Kosovës, veçmas nga elektorati i saj, duke mos i votuar argatët e tyre të korruptuar e të akuzuar për krime të llojllojshme që i bënë ndaj Kosovës dhe qytetarëve të saj.

b) Me qëndrimin parimor të EULEX-sit, që nuk po lëshon pe ndaj presionit të PDK-së dhe deputetëve të saj për t’i bërë hetimet “shkel e shko” dhe “sa për sy e faqe”, ndaj „Grupit të Drenicës” që po akuzohen për krime të luftës ndaj qytetarëve shqiptarë të Kosovës.

c) Rritja e numrit të dëshmitarëve “të mbrojtur” nga EULEX-i, të cilët pasi e kuptuan se kishin qenë të manipuluar nga krerët e SHIK-ut për të bërë vepra kriminale, u penduan për atë veprimtari, dhe kështu pendimi i tyre i sinqertë do t’u sjellë atyre lehtësim shpirtëror, zvogëlim të fajësisë dhe zvogëlim të vuajtjes së dënimit. Por, vaj halli për urdhëruesit e krimit të organizuar. Se përfundim i tmerrshëm po i pret e ka të qartë edhe Xhavit Haliti, pasi që ai është babai i SHIK-ut. E siç duket EULEX-i ka vendosur ta shpëtojë Kosovën dhe popullin e saj nga patriotët e Serbisë, të cilët gjatë luftës dhe pas luftës punuan për interesa të grazhdit të tyre dhe për interesa të Serbisë e në dëm të Kosovës dhe popullsisë së saj.

d) Përçarjet e thella që u krijuan për uzurpimin e pasurisë së qytetarëve të Kosovës të krijuar me mund, djersë e gjak për një gjysmë shekulli, në mes klanit të udhëhequr nga “trojka” : Haliti-Thaçi-Veseli dhe klanit tjetër, të kryesuar nga „dvojka” Krasniqi-Limaj.

dh) Rrethanat e krijuara në Kosovë pas përfundimit të zgjedhjeve lokale, e kanë sjellë PDK-në dhe pronarin e saj Xhavit Halitin, dhe argatët e tij, Hashim Thaçin dhe Kadri Veselin, në gjendjen e gomarit të cilin e kishte zënë ngushtë ujku dhe bëhej gati ta rrëzonte me shpinë për toke për t’ia rrjepur kofshët e tulavta, por i gjori mundahej për ta bindur ujkun se është

i pafajshëm pasi që e kishte pronarin e fortë, edhe pse ishte majur aq shumë, duke i kullotur e shkelur bahçet e qytetarëve të gjorë.

Për dallim nga gomari, që mundahej t'i shpëtoi dënimit duke u kacafytur me ujkun që kishte vendosur ta dënonte, Xhavit nuk po shkon në organet përgjegjëse të drejtësisë për ta shpëtuar nga shokë-kolegët e tij që paskan tentuar për t'ia „hangër krytë”, por ai po i ankohet opinionit të gjerë, i cili nuk ka kurrfar force për ta mbrojtur as prej koleg-shokëve të tij dhe as prej EULEX-it, që çdo ditë që po kalon po i ngushtohet rrethi, sepse shokët e tij të SHIK-ut që po i vuajnë dënimet për krimet e luftës, fort janë mërzitë për shokun e tyre, babain e SHIK-ut, Xhavitin.

Shih çka i zbulon opinionit të gjerë Xhavit patrioti: Sipas tij, paska pasur përpjekje për ta vrarë dhe për ta larguar nga skena politike. Ai dëshmon: „E di kush ka bërë plane me më vra. Ka raste që kanë ardhur njerëzit dhe më kanë thënë se jam paguar me ju vra” (shih shkrimin e botuar në „Bota sot”, më 20 dhjetor 2013, me titull: „Skam lidhje me vrasjet politike, ka pasur tentim për të më likuiduar”).

Shtrohet pyetja: Po që se është e vërtetë ajo që deklaroi Xhavit Haliti, atëherë pse nguron për t'ia dhanë ato informata që i paska organeve kompetente të drejtësisë? Me këtë do të kontribuonte në suksesin e luftës kundër krimit të organizuar për t'u bërë Kosova shtet ligjor. Përndryshe, veprimi i tillë i Xhavit Halitit, që po i fsheh urdhëruesit e krimit të organizuar, por edhe dorasit e mundshëm, dëshmon se ai nuk është i interesuar që organet kompetente ta luftojnë krimin e organizuar dhe as nuk ka dëshirë që Kosova të bëhet shtet ligjor. Apo është edhe mundësia tjetër. Është e njohur nga opinioni si përfundojnë bandat e ndryshme kriminele, kur iu ngushtohet rrethi për t'u burgosur për të dhënë llogari për krimet e bëra. Njëri-tjetrin e likuidojnë (edh pse ishin shokë) për t'i fshehur gjurmët (faktet) e krimit të tyre.

Pra, siç po duket, në SHIK-un e themeluar prej Xhavitit, ka filluar procesi i luftës së klaneve në mes veti. Po t'i zbulonte Xhavit Haliti kundërshtarët e tij që kanë bërë „përpjekje për ta likuiduar”, me siguri edhe ata do të hakmerreshin ndaj tij, duke zbuluar të dhëna të pamohueshme që Xhavitit do t'i siguronin veshjen dhe ushqimin pa pagesë në ndonjë burg të Kosovës për shumë vite.

Se Kosova nuk është shtet ligjor, e ka të qartë çdo qytetar që dinë të mendojë. Unë po e ceku vetëm një nga ato fakte. Atë ditë që Xhavit Haliti ka deklaruar në mjetet e opinionit publik -TV, se paska pasur

përpjekje për "ta vrarë" dhe se ai "e di se kush ka bërë plane për ta vrarë", por i di edhe „njerëzit që janë paguar” për ta likuiduar, do ta merrnin në pyetje organet e drejtësisë, për t'i filluar hetimet ndaj personave që japin urdhra për të bërë krime politike, e që Xhavit Haliti po i dika se kush janë ata. Prandaj vet Xhavit Haliti bie në kundërshtim me deklaratat e tij kur, në njërën anë, thotë se i njeh personat që kanë dhënë urdhër për vrasjen e tij, ndërsa, në anën tjetër, thotë se „s'ka lidhje me vrasjet politike, që kanë ndodhur pas luftës”.

- Si mund të thotë Xhavit Haliti "se nuk ka lidhje me vrasjet politike që kanë ndodhur pas lufte", kur disa argatë të tij që ai i bëri pari të SHIK-ut dhe disa fatzi (djelmosha të pa përvojë dhe injorantë politikë të manipuluar nga krerët e SHIK-ut) janë dënua për krimet e luftës që i kanë bërë gjatë luftës dhe pas luftës.

Shtrohet pyetja: Si ka mundësi të dënohet argati për një vepër kriminale, e të mos dënohet urdhëruesi i krimit dhe "gllavonja" ai më i madhi, që e ka krijuar SHIK-un, krijesën më të shëmtuar që njeh historia jonë më e re, që e shëmtoi Kosovën dhe qytetarët e saj, shumëfish më shumë se UDB-ja e Rankoviçit dhe 100 herë më shumë se Sigurimi sekret i Milloshoviçit. Ajo padrejtësi nuk ka për të ndodhur për shumë arsye. Por, unë po e ceku vetëm njërën prej arsyeve më të thjeshta. Shokët e Xhavitit dhe djelmoshat e manipuluar me parulla demagogjike-patriotike, që u bënë dorasë, kanë filluar të mërzhiten në burgje, se aty nuk e kanë babanë e SHIK-ut, Xhavit Halitin. Ishin bashkë para luftës, ishin bashkë gjatë luftës, u bënë ortakë në përvetësimin e pasurisë së Kosovës, pra pse të mos jenë bashkë edhe në Dubravë, që ta kalojnë kohën duke luajtur shah, letra, ciccic, pra për ta harxhuar kohën në punë të kota dhe për ta përfunduar jetën në vetmi dhe mjerim shpirtëror, ashtu si e kanë merituar.

Por, para se ta përfundoj, kisha për të veçuar edhe një element të karakterit të lig të Xhavit Halitit, i cili vrasjet politike mundohet t'i shpallë si vrasje të hakmarrjes në mes familjeve të gjakësua në mes veti. Shih se çka deklaroi Xhavit: „Shumica e tyre janë bërë në mes familjeve, hakmarrje. Ka pasur edhe vrasje enigmatike. Shumica e rasteve janë të ndriçuar nga organet e drejtësisë.” A thua shumica e „vrasjeve enigmatike” qenkan ndriçuar Xhavit Haliti! Ato pollavra të Xhavitit „nuk pinë ujë”, se nuk kanë të bëjnë me të vërtetën.

Qytetarët e Kosovës nuk e kanë harruar aksionin madhor të burrave të fortë të Kosovës, në krye me profesor Anton Çetën, të cilët duke ditur se po krijohen rrethanat dhe kushtet e përshtatshme që shqiptarët t'i presin prangat e robërisë serbo-jugosllave dhe ta bëjnë bashkimin kombëtar, i pajtuan më tepër se 1000 familje të gjakësuar. Pastaj, sukseset vazhduan më tutje, siç ishte Deklarata kushtetuese, Miratimi i Kushtetutës së Kaçanikut, Referendumi për pavarësinë e Kosovës, Zgjedhjet nacionale pa kontrollin e Beogradit, bashkimi i shqiptarëve në Lëvizjen gjithëpopullore - LDK-në, të udhëhequr nga Burri i madh i kombit shqiptar, dr. Ibrahim Rugova, i cili e udhëhoqi popullin me mençuri, urtësi, dije dhe trimëri drejt fitores për realizimin e aspiratave të tij shekullore. Por, atë bashkim nuk e deshi Serbia dhe as LPK-ja, që ishte krijesë e UDB-es së Beogradit dhe filiales së saj Sigurimit të Shqipërisë, që i përdorën të gjitha mjetet që atë bashkim të popullit tonë ta shkatërrojnë. Po të mos i bashkoheshin asaj aleance anti shqiptare: Sigurimi sekret serb-LPK edhe PSSH, Rexhep Qosja, Adem Demaçi, dhe grupi i ish të burgosurve politikë në krye me Hydajet Hysenin, nuk do ta dëmtonin siç e dëmtuan atë bashkim të mbarë të shqiptarëve. Por këta persona që kishin bërë emër, i manipuluan njerëzit që nuk dinë të mendojnë, mu atëherë kur shqiptarët duhej të ishin të bashkuar më tepër se kurrë.

Dhe, kur Serbia i bëri masakrat e para në Drenicë, këta argatë të Serbisë të mashtruar nga Nano dhe Haliti me kompani, se do t'i bëjnë pari të popullit të Kosovës, po që se e luftojnë Rugovën dhe LDK-në, e krijuan LBDK-në, kur veç Serbia kishte filluar ta vërë në veprim skenarin për pastrimin etnik të Kosovës, me masakrat e para që i bëri në Drenicë. Se si ecën punët pastaj në dëm të Kosovës dhe të popullit të saj, e në dobi të Serbisë, pas krijimit të aleancës : Sigurimi sekret serb- LPK-LBDK-PSSH-së, kundër Rugovës dhe LDK-së e kanë pasur të çartë qysh atëherë kur është krijuar ajo aleancë, njerëzit që dinë të mendojnë, por në saje të punës së palodhur të stafit drejtues të'' Bota sot'', gazetarëve dhe bashkëpunëtorëve të saj, u demaskuan patriotët e Serbisë që punuan dhe ende po punojnë në dëm të Kosovës dhe në dobi të Serbisë. Dhe, ai demaskim, edhe pse pati pasoja për „Bota sot'', bëri ndryshime cilësore në opinionin tonë publik.

Fatmirësisht, edhe argatët dhe vasalët e shumë të dikurshëm të SHIK-ut dhe kreut të PDK-së, që u manipuluan nga demagogjia

patriotike e tyre, e kanë kuptuar tash së voni se kush ishin dhe kush janë ata, për të cilët punuan me të gjitha mënyrat për t'i sjellë në pushtet.

Insha-Allah kriminelët do të jenë të humbur në vitin që po vjen.
Përfundim i keq po i pret!

Botuar në „Bota sot”, më 27. 12 . 2013

PSE PO KEQPËRDORET EMRI I KADRI LIMAJT NGA KRERËT E PDK-SË

Javën që e lamë pas, në Kosovë ndodhën shumë ngjarje ndjellakeqe, që në të ardhmen jo të largët do të zhvillohen si procese me pasoja të rënda për Kosovën dhe qytetarët e saj, po që se nuk ndërmerren hapa të duhur nga forcat demokratike për pengimin e tyre. Nuk do të kem mundësi t'i përthekoj të gjitha ato ngjarje me një shkrim gazete, por e shoh të udhës që ta preku njërën nga më të rëndësishmen prej tyre.

Fatkeqësisht, edhe pse Kosova u çlirua, ajo edhe më tutje po rrjepet në shumë mënyra nga kopilat e Serbisë, pehlivanët e Nanosit dhe nga vet Serbia, përderisa shtresat e gjera të popullsisë po varfërohen çdo ditë e më shumë. Në veçanti janë të rrezikuar invalidët dhe jetimët e luftës, familjet e dëshmorëve dhe familjet e të masakruarve. Por, në anën tjetër, po lulëzon pasuria dhe begatia tek një numër i konsiderueshëm i ish-komandantëve të vetëshpallur të UÇK-së, shokët dhe argatët e tyre dhe „afaristët” që i morën krahët gjatë kohës sa ishte në pushtet kasapi i Ballkanit. Dhe, si pasojë e gjithë kësaj po lulëzon krimi i organizuar, prostitucioni, dhe mafia, që udhëhiqen nga siguri i fshehtë serb nëpërmjet linjës së drejtpërdrejtë Beograd-Prishtinë-SHIK dhe linjës së tërthortë Beograd-Tiranë-Prishtinë-SHIK.. (organizatë gjysmëilegale e krijuar nga ish-Qeveria Thaçi) Në këto rrethana shumë të vështira njerëzit zemërgjerë kanë krijuar shoqata të ndryshme humanitare për t'i ndihmuar shtresat më të rrezikuara të shoqërisë shqiptare. Fatkeqësisht, fondet e tyre janë të thata, se ata që kanë zemër të madhe nuk po kanë as për veti, ndërsa ata që kanë përvetësuar pasuri shoqërore dhe po merren me punë të pista dhe janë bërë pasanikë të Kosovës, kanë qëlluar zemërgurë apo kriminelë. Fondi i dikurshëm i Qeverisë së Kosovës u bë fond privat i Bukoshit (dhe njerëzve të tij). Ndërsa fondet e dikurshëm i Xhavit Halitit dhe i Ibrahim Kelmendit, që quhej fondet „Vendlindja thërret” më nuk ekziston, nga shkak se u arritën qëllimet e atyre që e krijuan atë fond. Por lufta e mafiozëve të Kosovës për t'i rrjepur shqiptarët mendjeshkurtër ende po vazhdon. Menjëherë pas luftës, argatët

e kryepohlivanave të Nanosit e krijuan fondin "Miqte e TMK-së". Opinioni nuk ka kurrfarë të dhënash se në xhepat e kujt po futen paratë e atij fondi dhe për çfarë qëllimesh u shpenzuan ato. Por, si duket, ai fond as për së afërmi nuk i arriti sukseset e fondit „Vendlindja thërret”, prandaj mbetën të parealizuara shumë projekte dhe plane të tyre sekrete. Dhe nuk është çudi që këto ditë krerët e PDK-së e promovuan me shumë bujë fondin më të ri të tyre, që pritet se do ta zëvendësojë me sukses fondin e mëparshëm „Vendlindja thërret”. Fondin e quan „privat” dhe e pagëzuan „Fondi Kadri Lima”. Pra, fondi e mori emrin e babait të F. Limës. Sipas Hashimit dhe propaganduesve tjerë, të hollat që do të derdhen në atë fond do të përdorën për mbrojtjen e të akuzuarit të parë kosovarë nga Gjykata e Hagës, Fatmir Limës. Është për t’u habitur që propaganduesit e këtij fondi nuk dhanë kurrfarë shpjegimesh se kush do të qeverisë me mjetet e këtij fondi, dhe kush do t’i kontrollojë ato mjete, kur, siç dihet, mjetet e fondit të dikurshëm „Vendlindja thërret” edhe pse janë grumbulluar në emër të UÇK-së, më së paku janë përdorë për ato qëllime. Po ashtu dihet se mbrojtja e Fatmir Limës (me avokat) nuk do të kushtonte më tepër se 1% e mjeteve që do të grumbullohen në Zvicër nga naivët, mendjeshkurtrit dhe argatët e PDK-së. Sipas informatave të sigurta, krerët e PDK-së para disa muajsh ua kanë vu për detyrë rrogëtarëve të tyre në Zvicër për grumbullimin e „1 milion frangave për mbrojtjen e F. Limës”. Dihet se krerët e PDK-së janë mjeshtër të vërtetë për shfrytëzimin e rasteve të ndryshme të fatkeqësive familjare për përfitime personale dhe partiake. Këtë radhë krerët e PDK-së arritën ta keqpërdorin dhe ta shfrytëzojnë emrin e babait të F. Limës, zotëri Kadri Limës, dhe në saje të propagandës së fuqishme të lavires së kryekuqaloshëve kosovarë, që po shtiret (po krekoset çdo mbrëmje) se është i pavarur, e krijuan fondin e tyre në Kosovë dhe në shumë vende të Evropës ku jetojnë dhe punojnë shqiptarët. Është për t’u habitur se krerët e PDK-së u ndihmuan në krijimin e këtij fondi edhe nga dy personalitete të rëndësishëm të politikës së Kosovës, që në asnjë mënyrë nuk kanë guxuar të bien në grackën e krerëve të PDK-së.

Duhet cekur një fakt, se me rastin e burgosjen së F. Limës krerët e PDK-së u zotuan se do t’i mbulojnë të gjitha harxhimet përkitazi me mbrojtjen e tij. Shtrohet pyetja - Çka u bë me atë zotim? I „hëngrën” fjalët shokët e F. Limajt, apo mbrojtjen e tij e kanë menduar në bazë të

interesit reciprok, siç vepruan këto ditë kur e formuan fondin në emër të babait të F. Limës?! (Ku me siguri do të kenë përfitime të dy palët).

Njeriu që i ka dy kokrra mend, do të pyeste - A thua vallë, ka qenë e arsyeshme të hapej një fond „privat” në nivel kombëtarë, me përkrahje të fuqishme të mediave elektronike dhe të gazetave leckë të Kosovës, si dhe me përkrahjen pa rezervë të Qeverisë dhe Parlamentit të Kosovës, kur, siç dihet, Kosova ka nevojë shumë herë më të mëdha për shërimin e plagëve të rënda të luftës, me ndihmën vëllazërore të të gjithë shqiptarëve kudo që gjenden ata. Shqiptarët është dashur ta krijojnë qysh moti një fond të tillë, siç e krijuan krerët e PDK-së, por jo në emër të personaliteteve të gjalla apo të vdekur, por në emër të Zotit, për t'i ndihmuar invalidët e luftës, fëmijët jetimë, familjet e të masakruarve, njerëzit pa kulm mbi krye dhe varfanjakët. A thua vallë është e arsyeshme të bëhet problem numër një i Kosovës, mbrojtja e një personi nga akuzat e një gjyqi shumë autoritativ ndërkombëtar, Gjyqit të Hagës, kur dihet se ai gjyq pa prova shumë të sigurta, nuk lëshon fletarrestim ndaj të dyshuarve për krime të luftës, dhe as që shpall fajtor dikë pa prova të forta gjyqësore. A thua ka pasur nevojë të formohet një fond në nivelin kombëtarë për mbrojtjen e një personi (F. Limës) që i akuzuari, krerët i PDK-së dhe disa persona që ju prijnë institucioneve të Kosovës „garantojnë” dhe përbehen në „çka kanë të gjallë dhe të vdekur” se Fatmir Limaj është „i pafajshëm”?! Pse atëherë mërzhiten kaq shumë krerët e PDK-së, kryeministri i Kosovës dhe kryeparlamentari i Parlamentit të Kosovës dhe persona tjerë për mbrojtjen e Fatmir Limës, kur janë aq shumë të sigurt se ai është i pafajshëm dhe kur dihet se Gjyqi i Hagës e ka ekipin e avokatëve shumë të aftë, të cilët veçmas merren me mbrojtjen e të akuzuarve?! Po që se krerët e PDK-së dhe disa krerë të institucioneve të Kosovës janë të bindur se mbrojtja e një të „pafajshmi”, në këtë rast të Fatmir Limës, nga akuzat e Gjyqit të Hagës, mund të bëhet vetëm në sajë të një aksioni gjithëpopullor për tubimin e shumave të mëdha të hollash, atëherë çfarë gjyqi qenka ai, kur vetëm paraaja mund ta shpëtojë një të „pafajshëm” shqiptar që të mos shpallet fajtorë?! Opinioni ynë e ka të qartë, në bazë të procedurave gjyqësore që i ka përcjell gjatë marrjes në pyetje të kryekasapit të Ballkanit dhe dëshmitarëve të shumtë, se ky gjyq shumë hollë i tjerr gjërat, dhe çdo dëshmitar që shoshitur mirë e mirë nga gjyqi, prokuroria, i akuzuari dhe ekipi i avokatëve që janë caktuar nga vet gjyqi për mbrojtjen e të

akuzuarve. Pra, krerët dhe anëtarët e PDK-së, si dhe disa krerë të institucioneve të Kosovës, mos t'iu shkojë mendja dhe të mos mërzhiten as një fije se Gjyqi i Hagës do ta shpall fajtor F. Limajn po që se nuk është fajtor. Siç dihet, një shqiptar u lirua nga burgu i Gjyqit të Hagës po sa u vërtetua se është i pafajshëm (është marr gabimisht në vend të tjetërkujt). Edhe Limaj do të lirohej sikur ai, po që se vërtetohet me fakte bindëse se është i pafajshëm. Do të bënin mirë krerët e institucioneve shtetërore që po e përkrahin fondin e PDK-së të ashtuquajtur „Fondi i Kadri Lima” që t'i analizojnë qëndrimet e përfaqësuesve të organeve të sigurisë ndërkombëtare në Kosovë dhe qëndrimet e Gjyqit të Hagës në lidhje me rastin F. Limaj, që mund të përmbliidhen në disa pika: 1. Fatmit Limaj nuk ka qenë korrekt ndaj mediave, pasi që e ka mashtruar opinionin kur pati deklaruar me rastin e lëshimit të fletarrestimit nga ana e Gjyqit të Hagës, se ai gjendet në Austri, edhe pse ai nuk ishte në Austri, por ishte në Slloveni. 2. Fatmir Limaj nuk është dorëzuar vullnetarisht në organe të policisë sllovene, (siç patën deklaruar jaranat e tij, v. ime), por është arrestuar prej policisë së atij vendi, në bazë të fletarrestit që e ka lëshuar Gjykata e Hagës. 3. Organet ndërkombëtare të sigurisë në Kosovë dëshmojnë se me burgosjen e Fatmir Limajt në Kosovë është bërë një atentat (fatmirësisht) i dështuar kundër një dëshmitari që është caktuar të dëshmojë për ndriçimin e të zhdukurve shqiptarë, për të cilët akuzohet F. Limaj. Këto organe po ashtu pohuan se prezenca e F. Limajt në Kosovë, gjatë kohës që po zhvillohen hetimet kundër tij dhe të tjerëve, do ta pengonte procedurën hetimore të Gjyqit të Hagës. Dhe, së fundit, deklarojnë se gjendja e sigurisë në Kosovë, nuk ua mundëson atyre mbikëqyrjen e F. Limës dhe ekziston mundësia që ai të mos i përgjigjet thirrjes së organeve të drejtësisë ndërkombëtare që të marrë pjesë në seancat gjyqësore për të ndriçuar rastin e zhdukjes së civilëve shqiptarë.

Krerët e institucioneve shtetërore të Kosovës, të cilët treguan se janë shumë të brengosur me „rastin F. Limaj”, duhet të brengosen shumë më tepër për të masakruarit dhe të zhdukurit shqiptarë. Ata e kanë për detyrë të kërkojnë prej organeve ndërkombëtare, të atyre serbe dhe të Kryqit të Kuq Ndërkombëtar, të bëjnë hetime dhe të japin përgjigje të plotë dhe të saktë për çdo individ që është kidnapuar nga organet e policisë dhe ushtrisë sere, por, fatkeqësisht edhe nga „Beretat e Kuqe” dhe „Këmishëzitë” e UÇK-së.

Zotërinj të PDK-së dhe ju krerë të institucioneve shtetërore që aq shumë po mërzhiteni për „rastin Limaj”, duhet ta kuptoni mirë e mirë se e vërteta është si dielli. Ajo nuk mbulohet dhe as nuk zhduket. Ndodhë që për pak kohë të errësohet, siç errësohet ndonjëherë edhe dielli nga dukuritë atmosferike (mjegulla, furtunat, shiu dhe breshëri), por janë të përkohshme. Pra, edhe drejtësia është si dielli. I Madhi Zot ka garantuar, se „kriminelët në këtë botë do t’i poshtëroj”, ndërsa në botën tjetër të amshueshme „do t’i dënojë me dënimin më të rënd, me zjarrin e xhehnemit”. Pra, disa krerë të institucioneve të Kosovës që aq shumë i kanë dhënë zjarr aksionit për t’i rrjepur shqiptarët e lodhur nga skamja, varfëria, krimi i organizuar, dyfytërsia dhe demagogjia e „patriotëve” të hershëm dhe të vonë, që u bënë pasanikë të Kosovës ”për një natë”, le të kujdesen dhe brengosen për pengimin, zvogëlimin dhe zhdukjen e dukurive të shëmtuara që po përhapen dhe po rriten në Kosovë, siç është krimi i organizuar, varfëria, prostitucioni dhe pasiguria etj., e të mos brengosen për individët e akuzuar nga Gjyqi i Hagës për krime të luftës kundër shqiptarëve.

Opinionin ynë nëpërmjet gojës së F. Limës, është njoftuar se ai është trajtuar dhe po trajtohet shumë mirë nga administrata dhe gardianët e Burgut të Hagës, se i ka të gjitha kushtet që i duhen për të komunikuar me personat që ai dëshiron, se është i kënaqur me kushtet që i ofron burgu etj. etj. Prandaj familja e tij, farefisi dhe shokët dhe miqtë e tij të ngushtë të mos brengosen se F. Limaj do të shpallet fajtor po që se është i pafajshëm. F. Limaj nuk ka nevojë për avokat, se „gjuha i punon sakicë”. Opinionin ynë i ka të freskëta qëndrimet e tij shumë të ashpra kur quhej „komandant çeliku”, por edhe kur u bë anëtar i Parlamentit të Kosovës. Dhe, gjithmonë ka treguar, me fjalë dhe me punë, se shumëfish më tepër është partiak sesa kombëtar. Shtrohet pyetja se si u bë tash që fondi në emër të babait të tij, të shpallet „zyrtarisht” fond „privat”, ndërsa sipas krerëve të PDK-së, krerëve të disa institucioneve shtetërore dhe analistëve „kakuda”, u kërkua nga qytetarët e Kosovës dhe shqiptarët jashtë atdheut të trajtohet si fond gjithëkombëtar. Duhet ta kenë të qartë përkrahësit e këtij fondi se, në qoftë se F. Limaj shpallet fajtor për zhdukjen e civilëve shqiptarë nga Gjyqi i Hagës, atëherë ata e kanë për detyrë publikisht të distancohen nga Fatmir Limaj (ashtu siç e përkrahën publikisht atë.). Por ndaj tij duhet të distancohen edhe organet shtetërore dhe partiake të Kosovës, rrethi më i ngushtë i miqve, familja dhe opinionin

i gjerë. Përndryshe, shqiptarët nuk kanë të drejtë të kërkojnë drejtësi dhe as dënimin e kriminelëve serbë, po që se i mbrojnë kriminelët e tyre, nga shkakut se e flasin gjuhën shqipe. Kriminelët janë kriminelë, pa marrë parasysh se cilën gjuhë e flasin. Ne shqiptarët jemi në provim para të Madhit Zot. Po që se nuk e përkrahim dhe nuk e mbrojmë drejtësinë, që na e ka bërë obligim ta mbrojmë i Madhi Zot, pason ndëshkimi. Pra, ta adhurojmë Zotin e jo njeriun! T'i frikohemi Krijuesit të gjithësisë, Krijuesit të njeriut dhe Krijuesit të të gjitha krijesave, e jo njeriut! Ne shqiptarët deri para çlirimit të Kosovës, jemi diferencuar dhe njollosur zi e më zi nga armiqtë tanë shekullorë. Po sot kush po na diferencon dhe kush po na njollos ?! A nuk po e diferencojmë ne shqiptarët vetveten me punë konkrete dhe po tregojmë se kush dhe çka jemi ?! Çka u bë me ne ?! Sa vrasje politike i bëri regjimi i Titos në kohë paqe në Kosovë dhe viset tjera shqiptare, e sa i bënë „patriotët” e dikurshëm dhe nanoistët e sotshëm në Kosovë dhe Maqedoni?! Kush vrau më shumë Burra të Dheut pas shpine, a vrau më shumë „Cërna ruka” serbe, për një shekull, apo vranë më shumë këlyshët e Nanosit për disa vjet (1997-2003) ?! Ka ardhur koha që shqiptarët të mos i vlerësojnë më njerëzit në bazë të asaj se çka thonë e flasin, por në bazë të asaj se çka punojnë. Përndryshe do të na përsëritet historia dhe do të na përsëriten dështimet.

Botuar në "Bota sot", më 5 shtator 2003

PA DËSHMITË E XHAVIT HALITIT, AZEM SYLËS DHE HASHIM THAÇIT GJYQI I HAGËS NUK MUND TË BËJË GJYKIM TË DRJTË LIDHUR ME PËRGJEGJËSINË E FATMIR LIMAJT DHE VARTËSVE TË TIJ

Gjyqi i Hagës me strategjinë largpamëse, politikën e mençur dhe punën e tij konkrete të deritashme, arriti suksese të lakmueshme për përgatitjen e aktpadive, burgosjen dhe dënimin e një numri të caktuar të kriminelëve të luftës që i polli shovinizmi serb, nacionalizmi kroat dhe mbeturinat e ideologjisë së dështuar staliniste. Burgosja e kryekasapit të Ballkanit dhe fillimi i procedurës për t'ia dhënë dënimin e merituar këtij kriminelit - djall, dëshmon se ky gjyq do ta kryejë me nder dhe me përgjegjësi punën që ia ka besuar OKB - ja. Krimet e luftës dhe krimet ndaj njerëzimit nuk vjetrohen, prandaj nuk do të vonojë dhe në burgun e Hagës do të gjenden tok, përpos kriminelëve dorasë, edhe kriminelët e mëdhenj - udhëheqja politike dhe ushtarake e formacioneve ushtarake që bënë krime lufte ndaj civilëve dhe robërve të luftës.

Mjetet e opinionit publik e kanë për detyrë ta përkrahin Gjyqin e Hagës në luftë kundër kriminelëve të luftës, sepse kjo është e vetmja rrugë që kjo pjesë e Evropës (Gadishulli Ilirik) të bëhet vend i paqes, i përparimit dhe i stabilitetit (politik, ekonomik, social etj.) . Është e qartë se nacionalshovenizmi serb bëri krime të luftës dhe krime ndaj njerëzimit, për të krijuar "Serbinë e Madhe". Janë të qarta edhe synimet e nacionalizmit kroat. Ata bënë krime të luftës për të arritur zgjerimin e territoreve të tyre në dëm të viseve boshnjake. Përderisa nacionalizmi maqedonas, me ndihmën edhe të argatëve të Nanosit, bëri skenarë perfidë, bëri edhe aventura ushtarake, që shqiptarët t'i heqin qafe, duke ua dhënë të drejtën e shkëputjes nga Maqedonia, me një kusht, që viset shqiptare që janë më pjellore dhe me të bukura, t'u mbesin trashëgim sllavëve të Maqedonisë.

Por, shtrohet pyetja: Është reale që edhe shqiptarët e Kosovës të kenë bërë krime të luftës, kur dihet se UÇK - ja kishte synime çlirimtare? Të akuzohen shqiptarët për krime të luftës nga Gjyqi i Hagës, nuk mund të konsiderohet jo reale, kur dihet se çfarë pasojash pati populli ynë në Kosovë nga hordhitë serbe. Edhe shkenca vërteton dhe arsyeton se dhuna sjell dhunën, prandaj në kushte që u zhvillua lufta në Kosovë, nuk përjashtohet mundësia që individë, apo grupe individësh, të kenë bërë krime të luftës, por në përmasa shumë të vogla ndaj bartësve të dhunës serbe. Por, si të arsyetohen individët dhe grupe individësh të UÇK-së që bënë krime të luftës kundër bashkëkombësve të tyre, duke i burgosur, keqtrajtuar dhe pasi i etiketuan si "bashkëpunëtorë të okupatorit", i vranë, jo se me të vërtetë ishin të tillë, por vetëm pse ishin kundërshtarë të tyre politikë. Fatkeqësisht, kjo ka ndodhur në shumë vise të Kosovës.

Shtrohet pyetja: Pse u bënë këto vëllavrasje, ku janë shkaqet dhe motivet e këtyre vrasjeve?

Dihet se me rrëzimin e diktaturës së Enver Hoxhës në Shqipëri, forcat staliniste të Shqipërisë dhe enveristët e Kosovës nuk e pranuan dështimin e komunizmit dhe krijimin e realitetit të ri. Krerët e PSSH – së dhe krerët e LPK - së (organizatë kjo gjysmë ilegale e krijuar nga Sigurimi i Shqipërisë në Perëndim), të kryesuar nga Fatos Nano dhe Xhavit Haliti gjatë bisedave që i zhvilluan në Shqipëri dhe në Zvicër gjatë viteve 1992-1993, arritën marrëveshjen për bashkëpunim dhe ndihmë reciproke, që parashihte rrëzimin nga pushteti të Sali Berishës dhe partisë së tij, dhe largimin nga skena politike të Ibrahim Rugovës dhe shkatërrimin e LDK - së, për të ardhur ata në pushtet. Siç dihet, LPK - ja e ndihmoi me të holla, por edhe me banda, Nanosin për ta rimarrë pushtetin me mjete komuniste gjatë vitit 1997, ndërsa LPK - ja me ndihmën e Sigurimit të Shqipërisë (i cili i la të lirë të veprojnë në Shqipëri) dhe të B. Bukoshit (i cili nuk i ndihmoi me mjet financiare Adem e Hamzë Jasharin, Zahir Pajazitin dhe Salih Çekun), arritën t'i përvetësojnë njësitë guerile të Republikës së Kosovës, me mjetet e marrjes së kalasë nga brenda. Ndërsa komplotistët e LDK - së në krye me Hidajet Hysenin, në bazë të bisedave që i patën në Zvicër me krerët e LPK - së (Xhavit Halitin, Ibrahim Kelmendin dhe Azem Sylën e të tjerë) dhe në Tiranë me Mejdanin, Nanosin dhe Klosin (R. Qosja dhe Hidajet Hyseni) gjatë viteve 1997/ 98 e pranuan Marrëveshjen e Zërihut, e cila ishte lidhur në mesë krerëve të LPK - së dhe krerëve të PSSH – së, (viti

1992/93) dhe pranuan se do të punojnë në realizimin e asaj marrëveshjeje, me kusht që ta ndajnë pushtetin së bashku me LPK - në. Ja pra ku e kanë burimin burgosjet, keqtrajtimet dhe vrasjet e shqiptarëve nga ana e pjesëtarëve të një pjese të UÇK - së që udhëhiqej dhe komandohej nga Fatos Nanosi - Xhavit Haliti & Compani.

Nanoistët e dinin mirë se me mjet demokratike nuk do të mund të realizonin Marrëveshjen e Zurihut, prandaj për ta marrë pushtetin, u detyruan ta kopjonin në tërësi teorinë dhe praktikën e komunistëve të Shqipërisë, të cilët gjatë Luftës së Dytë Botërore, i vranë kundërshtarët e tyre politikë, shpianikët dhe nacionalistët e Shqipërisë, vetëm për të ardhur në pushtet. Pra, të njëjtën gjë e bënë dhe po e bëjnë nanoistët e Kosovës, (duke filluar nga fillimi i vitit 1998 dhe po vazhdojnë me mjete perfide edhe në ditët e sotme). Pra, tehu i luftës së tyre nuk ishte i drejtuar kundër okupatorit serb, por ishte i drejtuar kundër LDK - së dhe forcave tjera demokratike. Pas këtyre akuzave është e natyrshme të shtrohet pyetja: Ku janë argumentet dhe dëshmitë, në bazë të cilave vërtetohet se me të vërtetë nanoistët e Kosovës nuk e kishin qëllim kryesor çlirimin e Kosovës, siç përbehen çdo ditë, por qëllimi i tyre kryesor ishte realizimi i Marrëveshjes së Zurihit?

Njeriu që ka arsye të shëndoshë dhe di të mendojë mirë, po të analizojë veprimtarinë e bajraktarëve të farës ruse dhe të pehlivanëve të Nanosit gjatë kohës së luftës dhe pas luftës, nuk e ka vështirë për të gjetur fakte dhe argumente të pamohueshme që dëshmojnë se ata më tepër e luftuan LDK-në sesa okupatorin, se ata ishin instrument i politikës antishqiptare të F. Nanosit, ishin (me vetëdije apo pa vetëdije) rrogëtarë të sigurimit të fshehtë serb, që vepronte në kuadër të Sigurimit të Shqipërisë.

Të shikojmë disa prej fakteve që do të jenë të mjaftueshme edhe për naivët, për t'u binden se me të vërtetë nanoistët e Kosovës e kanë dëmtuar shumë rënd kombin shqiptarë, e kanë keqpërdorur dhe e kanë penguar tepër shumë luftën çlirimtare të popullit tonë dhe e kanë shëmtuar Kosovën. Ishte në dobi të Kosovës dhe të kombit shqiptarë, apo në dobi të Beogradit: përçarjet ndërsqiptare, mosnjohja e institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, tentimi për shkatërrimin e LDK - së dhe krijimi i LBDK - së, mos institucionalizimi i UÇK - së, mosnjohja e zgjedhjeve të dyta parlamentare dhe mosnjohja e organeve shtetërore të dala nga ato zgjedhje, mospranimi për krijimin e Qeverisë së Kosovës

prej spektrit të gjerë politik dhe ushtarak të Kosovës, shkelja e Marrëveshjes së Oslos, mosnënshkrimi i Marrëveshjes së Rambujesë (variantit të parë), e cila parashihte që pas tri vitesh të zgjidhet statusi i saj në bazë të vullnetit të popullit të saj - në bazë të referendumit, krijimi i QPK - së në Tiranë nga argatët e Fatos Nanosit, krijimi i enklavave serbe në bazë të marrëveshjeve të fshehta të QPK – së dhe të Beogradit, plaçkitja dhe uzurpimi i pasurisë shoqërore dhe private të Kosovës nga pararoja staliniste e LPK-së, krerët e LBDK-së dhe argatët e tyre, vrasjet politike të njëpasnjëshme, krimet ekonomike, shkatërrimi i Elektroekonomisë së Kosovës, shkatërrimi i shëndetësisë (spitaleve) dhe shkollimit të lartë (Universitetit) të Kosovës etj. etj. që u bënë prej bajraktarëve të farës ruse, pehlivanëve të Nanosit dhe argatëve të tyre.

Nuk është objekt i këtij shkrimi të pasqyrohet e tërë veprimtaria antikombëtare e pehlivanëve të Nanosit dhe bajraktarëve të farës ruse. Do të kufizohem vetëm në një temë, kanë bërë apo nuk kanë bërë krime të luftës pehlivanët e Nanosit kundër bashkëkombasve të tyre.

Me burgosjen dhe dënimin e komandantëve të vetëshpallur të UÇK-së, të të ashtuquajturit "Grupi i Dukagjinit" dhe "Grupi i Llapit", opinioni ynë dhe ai ndërkombëtarë e kanë të qartë se në radhët e krahut ushtarak të UÇK-së që udhëhiqej nga F. Nanosi – Xh. Haliti & kompani, ka pasur individë dhe grupe individësh që e kanë keqpërdorur Luftën Çlirimtare të popullit tonë. Ata për qëllime karrieriste, kanë burgosur, keqtrajtuar dhe kanë vrarë pjesëtarë të UÇK - së, që i përkisnin krahut institucional të UÇK - së dhe kanë burgosur, keqtrajtuar dhe kanë vrarë civilë shqiptarë, me arsyetimi se ishin "bashkëpunëtorë të okupatorit", edhe pse për këto akuza nuk kanë pasur dhe nuk kanë fakte dhe argumente.

Edhe procedura gjyqësore kundër F. Limajt dhe dy ish - ushtarëve të tij në Gjyqin e Hagës, po i qet në dritë burgosjet, keqtrajtimet dhe ekzekutimet e civilëve shqiptarë, prandaj Gjyqi i Hagës e ka për detyrë të gjejë përgjigjen e plotë se kush dha urdhër për krijimin e burgjeve, kush dha urdhër për burgosjen e qytetarëve civilë, kush dha urdhër për vrasjen e veprimtarëve të shquar (politikë dhe ushtarakë) dhe aktivistëve të dalluar të LDK - së, (që i njihnin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës dhe i përkrahshin forcat demokratike në krye me LDK - në.) Temë në veti është vrasja e Ali Ukajt, Ahmet Krasniqit dhe Azem Hajdarit në Tiranë.

Gjyqi i Hagës shumë gjëra të paqarta do t'i ketë të qarta, po që se e analizon shtypin e kuqaloshëve shqiptarë dhe "agjencinë e lajmeve" në faqen e internetit "Kosovapres" - in, që janë vënë nën kontrollin e pehllivanëve të Nanosit. Gjyqi i Hagës do të vijë në përfundim se redaktorët dhe gazetarët e tyre janë të lidhur ngushtë me Qendrën e krimit.

Nuk mund të jetë rastësi se të gjithë veprimtarët e dalluar (politikë dhe ushtarakë) të Kosovës, para se të vriteshin apo të bëhet tentim vrasje mbi ta, u shpifën nga këto gazeta. Po të merren parasysh edhe "listat e zeza" që u përpiluan nga anëtarë të SHP të UÇK - së, dhe pastaj vrasjet dhe tentim vrasjet që u bënë në bazë të atyre listave, shihet se Qendra e krimit i ka futur nën kontrollin e saj, përpos të ashtuquajturat "shoqatat e dala nga lufta", edhe mjetet e opinionit publik që kontrollohen nga majtistët e Kosovës.

Sa për sqarim, do t'i qesim në pah disa fakte që tregojnë lidhshmërinë dhe bashkëpunimin në mes Qendrës së krimit (SHIK - ut, ZKZ - së, PU të UÇK - së) dhe gazetarëve që i drejojnë gazetat „pandla” të majtistëve shqiptarë.

Ahmet Krasniqi ishte i përkushtuar për bashkimin e subjekteve politike dhe ushtarake të Republikës së Kosovë, andaj bajraktarët e farës ruse nuk arritën kurrë ta kthejnë atë kundër Ibrahim Rugovës dhe institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, dhe më pas e shpifën në gazetën e tyre "Zëri i Kosovës".

Të shohim se çfarë shpifjesh bënte gazetari i "Zërit të Kosovës" Gëzim Mataj për Ahmet Krasniqin dhe Tahir Zemajn: "Shkurt e shqip: Tahiri, me gjasë, me dije dhe përgatitje të Ahmet Krasniqit dhe padronëve të tyre, ka hyrë si diversionist, që ta godasë UÇK - në në Dukagjin nga brenda, me armë të blera me të hollat e kurbetçinjeve, të paguara në "fondin e Qeverisë", deri sa forcat pushtuese serbe e bombardonin nga jashtë. Sinkronizim i dy fronteve: i forcave pushtuese nga jashtë dhe kolaboracionistit të saj nga brenda".

Të shikojmë tani se kjo shpifje e gazetarit të "Zërit të Kosovës" nga e ka burimin. Në librin "Kështu foli Tahir Zemaj", Tahir Zemaj shpjegon se në takimin që e kishte pasur me anëtarët e SHP të UÇK - së, H. Thaçin, Rexhep Selimin dhe Bislim Zyrabin, në gusht të vitit 1998, Hashim Thaçi e kishte kërcënuar Tahir Zemajn me këto fjalë: "Do të luftoj me ty Tahir Zemaj si me shka, me ty dhe me njësitë e tua" (Shiko

faqen 96 të librit " Kështu foli Tahir Zemaj"). Gjatë atij takimi që ka pasur me Tahir Zemajn, Hashim Thaçi, nëpërmjet telefonit e kishte kërcënuar edhe Ahmet Krasniqin me këto fjalë: " Me ty shpejt do ta kryej misionin" (i njëjti libër dhe e njëjta faqe). Siç dihet, një muaj pas kërcënimeve të H. Thaçit, Ahmet Krasniqi vritet në Tiranë, ndërsa Tahir Zemajt gjatë atij viti i përgatiten dy atentate, por të dyjave iu shpëtoun.

Nuk duhet harruar rastin e ish-deputetëve të Parlamentit të Kosovës, të cilët, me rastin e vizitës që ia bënë Drenicës pas masakrave të para serbe gjatë vitit 1998, u rrëmbyen nga PU e UÇK - së, u keqtrajtuar, u rrahën, i etiketuan "bashkëpunëtorë të Jugosllavisë" dhe vetëm me intervenimin e bashkësisë ndërkombëtare shpëtuan pa u pushkatuar. Në rrahje ka marrë pjesë edhe vet Hashim Thaçi.

Duhet cekur se para se të vriten, apo të bëhet tentim vrasje, në gazetata „pandla” të majtistëve shqiptarë u shpifën, u shanë dhe u kërcënuar edhe Gani Geci, Ukë Bytyqi, Smajl Hajdaraj, Ekrem Rexha - komandant "Drini", Tahir Zemaj, Rrok Berisha, Zekeria Cana, Haki Imeri, Bekim Kastrati, Besim Dajaku, Fetah Rudi e shumë veprimtarë të shquar dhe aktivistë të dalluar të LDK - së. Prandaj, këto fakte (dhe shumë fakte që për shkaqe objektive nuk u cekën) dëshmojnë se burgosjet, keqtrajtimet dhe ekzekutimet e ushtarëve (që i përkisnin krahut institucional të UÇK - së), civilëve, veprimtarëve të shquar dhe aktivistëve të dalluar të LDK - së, janë bërë në bazë të një politike të përpunuar mirë nga krerët e pjesës së UÇK-së që komandohej nga F. Nanosi & Xh. Haliti me kompani, që mbështetej në strategjinë e shkatërrimit të forcave demokratike të Kosovës, duke krijuar psikozën e frikës dhe të pasigurisë tek veprimtarët dhe qytetarët e Kosovës që e përkrahnin LDK - në dhe forcat tjera demokratike.

Për njerëzit që kanë arsye dhe dinë të mendojnë, janë të mjaftueshme këto fakte se pehliuanët e Nanosit dhe bajraktarët e farës ruse, nuk e kanë pasur për qëllim çlirimin e Kosovës dhe, aq më pak bashkimin kombëtar, por e kanë pasur për qëllim marrjen e pushtetit në Kosovë, që ua ka garantuar Fatos Nanosi, po që se i kryejnë urdhrat e tij. Por, ata nuk e dinin se tani rrethanat në botë dhe në Evropë nuk ishin ashtu siç ishin gjatë Luftës së Dytë Botërore, kur llumproletariati shqiptar, në bazë të përkrahjes serbo – jugosllave, u armatos për të bërë masakra mbi nacionalistë, intelektualë dhe shpianikë në dy anët e kufirit.

Nanoistët e Kosovës si duket i kishte mashtruar F. Nanosi me pallavra se pas intervenimit të faktorit ndërkombëtarë, bajraktarët e farës ruse do ta marrin pushtetin në Kosovë. Prandaj, edhe ky duhet të jetë njëri ndër shkaqet që këta argatë të Nanosit nuk e ndalën dorën e krimit mbi bashkëvendësit e tyre, duke shpresuar se ishin aq të fuqishëm, sa që askush nuk do të guxonte t'ua shpalosë të zezat që po i bënin kudo në Kosovë.

Sa çudi, prindërit e pa shkollë të bajraktarëve të farës ruse për t'i kryer punët e bujqësisë, i bashkonin forcat fizike(bënin argatshti), ndërsa bijtë e tyre, që as ushtrinë nuk e kishin të kryer, u luluan me grada kolonelësh dhe gjeneralësh për ta "luftuar" Jugosllavinë, me djelmosha që nuk i kishin ra brisk fytyrës, ndërsa ushtarakët dhe burrat e pjekur për luftë nuk i donin dhe i bllokonin në Durrës, Kukës dhe në Tropojë, vetëm pse e njihnin Ibrahim Rugovën për Kryetar të Republikës së Kosovës.

Sa çudi, populli i pashkollë, në emër të Zotit, për ta shpëtuar Kosovën nga kthetrat serbe i fali më tepër se 1000 gjaqe dhe shumë e shumë ngatërresa, për t'u bërë një trup i vetëm në luftë për çlirim dhe bashkim kombëtar, ndërsa, Hidajet Hyseni me kompani mbjellën përçarje kur tentuan për ta shkatërruar LDK - në.

Sa çudi, kur Serbia bëhej gati për ta bërë Kosovën "djep të serbizmit", bajraktarët e farës ruse, në krye me Adem Demaçin, nuk donin as të bisedonin për çështje të Kosovës ("çështje politike") me Rugovën, edhe pse e dinin se LDK - ja që ai e udhëhiqte ishte forca politike më e madhe në Kosovë.

Sa çudi, kur Juniku ishte i rrethuar nga forcat serbo-jugosllave, gjeneralët e UÇK - së së Fatos Nanosit & Xhavit Halitit nuk lejuan të futet në Kosovë njësia e FARK - ut, Brigada 141 e UÇK - së, që e komandonte Fuad Ramiqi, për t'i ndihmuar ushtarët dhe popullsinë e Junikut.

Sa çudi me këta bajraktarë të farës ruse që nuk po mbushën mend për të kuptuar premtimin e Zotit: " Përkundrazi, Ne të pavërtetën e godasim me të vërtetën, dhe ajo (e vërteta) triumfon mbi të, ndërsa ajo(gënjeshtra) zhduket." (Kur'an – El - Enbija, 18)

Tash më është e ditur, në bazë të shumë fakteve, se krahu ushtarak i UÇK-së që udhëhiqej nga F. Nanosi - Xhavit Haliti, Azem Sylja, Hashim Thaçi, Kadri Veseli, Rexhep Selimi, Hidajet Hyseni, Jakup Krasniqi, Rexhep Qosja, Adem Demaçi etj. me vetëdije dhe pa vetëdije, (disa)

ndihmuan realizimin e skenarëve antishqiptarë të qendrave antishqiptare: Beograd – Moskë - Athinë, (të cilat pas realizimit të kalljes së Shqipërisë dhe shndërrimit të saj në koloni greke) për pastrimin etnik të Kosovës, realizimin e ëndrrës serbe që Kosova të bëhet tokë serbe, siç u bënë Sanxhaku i Nishit, Toplica, Peshteri dhe Tregu i Ri tokë serbe. Këta bajraktarë të farës ruse dhe argatët e tyre që po i udhëheqin të ashtuquajturat "shoqatat e dala nga lufta", e dëmtuan dhe po e dëmtojnë rënd Kosovën, duke i kryer drejtpërdrejt apo tërthorazi, urdhrat e Beogradit nëpërmjet ish – „udhëheqësve” të UÇK-së, të cilët ishin dhe janë të lidhur me sigurimin serb, drejtpërdrejt apo nëpërmjet Sigurimit të Shqipërisë - klanit të Oznës jugosllave që e pati formuar Sigurimin e Shqipërisë.

Prandaj, lufta kundër krimit të organizuar nuk është punë e lehtë dhe aq e thjeshtë. Kosova duhet të marrë mësim nga Shqipëria e Fatos Nanosit. Kosova do të futet në një krizë edhe më të thellë politike dhe ekonomike po që se pehliuanët e Nanosit, që i kanë përgjakur duart me gjakun e shqiptarëve, i ruajnë edhe më tutje pozitat udhëheqëse që i kanë zënë në organet shtetërore dhe partiake të Kosovës. Ata pa tjetër duhet të përgjigjen para organeve të drejtësisë së Kosovës dhe para Gjyqit të Hagës për dëmet që ia sollën Kosovës dhe popullit të saj me përçarjet ndërsqiptare që i bënë, me dëmet që ia sollën UÇK - së, që e përvetësuan me mjetet e marrjes së kalasë nga brenda, që nuk lejuan institucionalizimin e saj, dhe me luftën e hapur dhe të fshehtë që bënë kundër LDK - së dhe forcave tjera demokratike, dhe me krimet politike dhe ekonomike që i bënë. Shqiptarët e Kosovës nuk do të kenë paqe, liri, qetësi dhe perspektivë zhvillimi e përparimi pa shkatërrimin e Qendrës së krimit të organizuar, ndërsa pavarësia e saj vetëm mund të ëndërrohet deri sa ata nuk e marrin dënimin e merituar.

Sa i përket çështjes së Gjyqit të Hagës dhe UÇK - së, nuk duhet futur në një thes këto dy çështje, siç i përziejnë lypësi në një codillë drithin e miellin bashkë. Ky Gjyq e ka autorizimin ndërkombëtar të bëjë hetime në gjithë territorin e ish - Jugosllavisë për zbulimin e krimeve të luftës, për burgosjen dhe dënimin e kriminelëve të të gjitha niveleve, urdhëruesve të krimit dhe dorasëve.

Është e ditur se edhe në Kosovë pati krime të luftës shumë të mëdha nga hordhitë serbe, por, fatkeqësisht, krime të luftës (jo me

përmasa aq sa të serbëve), bënë edhe pehlivanët e Nanosit dhe bajraktarët e farës ruse, por më tepër kundër shqiptarëve sesa kundër serbëve.

Gjyqi i Hagës si duket nuk do të ngutet për ta përfunduar procesin gjyqësor "Fatmir Limaj" duke i kryer punët "shkel e shko". Me siguri dëshmia e Jakup Krasniqit do t'ia lehtësonte punët këtij Gjyqi për të kuptuar përgjegjësinë e Fatmir Limajt dhe vartësve të tij, por ky Gjyq nuk do të ketë mundësi të bëjë gjykim të drejtë pa dëshmitë e trojkës "Xhavit Haliti & Azem Syla & Hashim Thaçi", të cilët e përbënin kokën komanduese të UÇK - së, (së pa institucionalizuar). Kur e them këtë, mbështetem në deklaratat publike që u botuan në libra, revista dhe gazeta të atyre që janë jo vetëm dëshmitarë, por edhe disa prej tyre ishin pjesëmarrës të drejtpërdrejtë të proceseve degjeneruese që e përfshinë një pjesë të UÇK - së.

T'i shohim disa prej atyre deklaratave: Xhavit Haliti në intervistën e tij të botuar në gazetën "Zëri", më 8 shkurt 2001, për formimin e UÇK - së (kuptohet në procesverbalet e LPK - së) thotë: "Vendimet konkrete për ngritjen e saj janë marrë nga Kryesia. Kjo edhe ngarkoi Azem Sylën dhe Hashim Thaçin që të merren me organizimin e UÇK - së në Kosovë dhe Xhavit Halitin dhe Ali Ahmeti janë emëruar të veprojnë në Perëndim dhe në Shqipëri për organizimin e UÇK - së dhe për ndihmën që duhet t'i bëhet".

Muhamet Kelmendi, ish-nënkryetar i LPK-së, në librin e tij "Pse nuk u ndërtua Fronti për Çlirimin e Kosovës" (Botuar në Tiranë më 1999) tregon për veprimtarinë destruktive të Xhavit Halitit, kur thotë: "Në vitin 1996 shqyrtuam kërkesën e Fehmi Lladrofcit, të cilën e paraqiti Ali Ahmeti (Ditari i MK) . Ai kishte kërkuar lejen nga Kryesia për të shkuar brenda vendit për vete, për bashkëshorten e vet dhe më se 10 shokë. Ne si Kryesi e kemi shqyrtuar këtë kërkesë disa herë, por kundër shkuarjes së grupit të Fehmi Lladrofcit brenda vendit ishte kryesisht Xhavit Haliti dhe Azem Syla, me arsyetimin se, ky njeri dhe shokët e tij janë karrieristë, njerëz që shkojnë atje për të udhëhequr luftën e jo për të luftuar. Ky bllokim kuptohet se bëhej në emër të Shtabit të Përgjithshëm të UÇK-së. Deri në maj të vitit 1997 e bllokuan vendimin e dërgimit të Fehmi Lladrofcit me shokë". (Shiko në faqen 37 të librit të cekur më lart). Muhamet Kelmendi pastaj vazhdon: "Por, e përbashkët është se, përkundër dobësimi të radhëve të ushtrisë, me bllokimin e vullnetarëve e kuadrove, u veprua edhe kundër kërkesave të shokëve të tjerë të Kryesisë

a të KP të Degës j.v. të cilët e shprehën gatishmërinë për të shkuar brenda vendit. Çdo kërkesë që bëhej në Kryesi nga dy anëtarët e sektorit (Xhavit Haliti dhe Azem Syles), u refuzua kategorikisht, në emër të UÇK-së, gjoja se nuk kishin nevojë, ndërsa dërgonin persona të tjerë, anëtarë që i kishin nën kontrollin e tyre. Këtë e refuzonte Ali Ahmeti, duke treguar se ato nuk ishin vendime të UÇK - së(Ditari i MK)" . Se qysh dhe kush e ngriti Hashim Thaçinin në krye të UÇK - së na e shpjegon qartë dhe me fakte Muhamet Kelmendi në librin e tij të lartpërmendur. Ai thotë: "Në ndërkohë nga këta dy anëtarë të Sektorit, paraqitet kërkesa për gjetjen e ndërlidhjeve midis Kryesisë së Degës dhe UÇK - së. Nga Xhavit Haliti dhe Azem Sylja u paraqitën Hashim Thaçi dhe Kadri Veseli, si kuadro të vyeshëm e të sakrificës për detyrën e tillë. Ne nuk i njihnim, por me propozimin e Sektorit, Kryesia i pranoi dhe ata nga Sektori u dërguan si ndërlidhës nga Cyrihu i Zvicrës, ku ishin vendosur brenda vendit. Kjo, natyrisht, ishte e drejtë, por e keqja është se kështu nga këta paraqitëshin dy kute krejtësisht të kundërta: ai i refuzimit të shokëve që nuk i kishin nën kontroll Xhavit Haliti e Azem Sylja, si dhe të pranimit nga ata të dy për të dërguar të tjerë brenda vendit, kuptohet sipas raporteve që kishin ata". Muhamet Kelmendi në librin e tij na tregon edhe mënyrën se si e përvetësuan UÇK - në Xhavit Haliti, Azem Sylja, Hashim Thaçi dhe Kadri Veseli. Ai thotë: "...Gjatë kësaj kohe në Shoqatën e Shkrimtarëve të Shqipërisë, ku ishim duke mbajtur mbledhjen e Kryesisë, u futën në mbledhje Azem Sylja e Xhavit Haliti, Hashim Thaçi e Kadri Veseli, si përfaqësues të SHP të UÇK - së. Ne këta i njihnim si ndërlidhës midis LPK - së dhe UÇK - së, ndërsa tani na dilnin si anëtarë të atij organi(...) Dhe për më tepër vinin për të thënë se UÇK - ja e ka bazën e vet politike, prandaj asaj nuk i duhej asnjë organizim tjetër politik, aq më pak Fronti". (Shënim nga puna e Kryesisë). Kelmendi dëshmon se Xhavit Haliti dhe Azem Sylja i kishin marr të gjitha kompetencat në Shqipëri. "Zeka" (Xhavit Haliti) nuk linte asnjë kontakt me asnjë nga zyrtarët, pavarësisht nivelin". Kelmendi shpjegon se " Edhe për mjetet që vinin nga bota e jashtme u bë një luftë e ashpër. Ato kalonin vetëm nëpërmjet dorës së Xhavitit dhe Azemit. Xhavit kishte leje për të marrë në dorëzim mjetet në kufi. Të tjerët nuk lejoheshin nga organet e shtetit për t'u futur brenda dhe për t'i pranuar mjetet e mallin, sepse nuk lëshohej leje tjetër.". Kelmendi e akuzon Tiranën zyrtare që e ndihmoi Xhavit Halitin për ta përvetësuar UÇK - në. "Përkundrazi, ajo ndihmoi Xhavitin dhe ai e kapi

UÇK - në dhe LPK - në për fyti me urdhrin e saj. Me këtë veprim, ky grup fitoi dhe u devijua lufta në Kosovë, ndërsa korrën sukses anët tjera, ato që kombi ynë të mos arrinte të bashkohej në Front dhe të çlironte Kosovën. Ajo e humbi karakterin e vet popullor - çlirimtar".

Dihet se Xhavit Haliti, me përkrahjen e Fatos Nanosit, u bë patroni i UÇK - së, së painstitucionalizuar (ndërsa tash është patron i PDK - së). Ai i zhvoshi paratë e Fondit "Vendlindja thërret". I shkuan si "hutit në zgur" afër 8 milion DM nga Bukoshi, dhe me dhjetëra milionë dollarë e valuta tjera nga diaspora. Dhe, shumicën prej tyre i bëri Xhavit „rrush e kumbulla” me Fatosin e me Klosin dhe rrogëtarët e tij. A thua për çfarë arsye deri tash nuk e falënderoi asnjë shoqatë dhe asnjë person për paratë që ia dorëzuan atij apo Azem Sylës! Çka është më e keqja, po i lamë falënderimet, ai nuk e foli një gjysmë fjale se kush ishin ata persona që tubuan ndihma për UÇK - në, se kush ishin ata burra që dhanë para pa kursim për UÇK - në. Ai nuk foli dhe as që do të flas vetë, por po shpresojmë se një ditë do të japë llogari para drejtësisë së shtetit të Kosovës.

Siç dihet, Xhavit Haliti dhe Azem Sylja e shfrytëzuan logjistikën për ta futur UÇK - në nën sqetullat e tyre. Ramush Haradinaj në intervistën e tij, të botuar në librin e Bardh Hamzaj "Rrëfimi për luftën dhe lirinë" (Dialog me komandantin Ramush Haradinaj), thotë: "Xhavit Haliti dhe Azem Sylja kanë kushtëzuar furnizimin me armë me dëgjueshmërinë tonë ndaj tyre". Pastaj Haradinaj shpjegon se ata kërkonin prej nesh që "veprimet dhe deklaratimet të bëhen vetëm në formën që ata e konsiderojnë të arsyeshme, të mos u nxirrnim telashe në organizimin e Shtabit të Përgjithshëm, por t'i lëmë aty satelitët e tyre.

Domethënë, është kërkuar të ishim të dëgjueshëm ndaj argatëve që i kishin Azemi dhe Xhavit në terren. (...) Kërkohej të vepronim në bazë të urdhrave të "shokëve" që nuk dihej se kush janë. Na thoshin: "Kanë thënë shokët, kanë thënë shokët!" Cilët shokë? Aludohej në Shtab të Përgjithshëm. Në fakt, kjo ishte një mënyrë për mbajtjen e mekanizmit ushtarak nën kontroll me diçka të "hijes" të "nëntokës", me diçka misterioze. Ramush Haradinaj vazhdon: "Asnjë komandant zone nuk ishte anëtar i SHP të UÇK - së. Edhe kur mblidhej Shtabi, aty mblidheshin Drejtoria Politike, zëdhënësit, shërbimet, dhe ata diskutonin dhe merrnin vendime".

Njerëzit nga kureshtja duan të dinë se kush ishte ideologu i UÇK - së së pa institucionalizuar, pra kush ishte babai i saj. Po që se mbështetemi në deklaratat e Xhavit Halitit, të Ramush Haradinajt dhe njeriut që më së miri i din të gjitha rrjedhat e ngjarjeve në LPK dhe në UÇK, zotëri Muhamet Kelmendit, i cili bëri përpjekja të mëdha për formimin e "Frontit për Çlirimin e Kosovës", Front ky që do të krijohej prej të gjitha subjekteve politike të Kosovës, nën udhëheqjen e LPK - së. Për dallim nga rryma tjetër e LPK - së që udhëhiqej nga Xhavit Haliti me kompani, të cilët nuk donin kurrfarë bashkimi dhe as kurrfarë fronti me LDK - në, ishte shumë herë më i mirë, sepse zotëri Kelmendi donte bashkimin e të gjitha subjekteve politike dhe ushtarake në atë Front. Por, tjetër çështje ishte puna se a ishte e aftë LPK - ja për ta udhëhequr atë Front. Faktet po dëshmojnë se jo.

Po që se merren parasysh deklaratat e Ramush Haradinajt dhe Muhamed Kelmendit, mund të thuhet me plot të drejt se Xhavit Haliti ishte ideologu dhe babai i UÇK - së së pa institucionalizuar. Këtë e ka pohuar edhe vet Xhavit Haliti në intervistën që ia ka dhënë Blerim Shalës, e cila është botuar në „Zëri” prej 5 deri më 16 shkurt 2001. Në pyetjen e Blerim Shalës shtruar Xhavit Halitit se gjatë gjithë kohës autoritet suprem i UÇK - së në Shqipëri keni qenë ju personalisht, Xhavit Haliti i përgjigjet: "Po, unë dhe Azem Sylja". Pra, ai që ishte "autoritet" suprem i UÇK - së në Shqipëri, ishte po ashtu edhe në Kosovë, kur dihet roli i Shqipërisë dhe i Fatos Nanosit në përçarjet ndërshqiptare në Kosovë dhe viset tjera shqiptare.

Po të merret parasysh edhe roli antishqiptarë i Nanosit dhe klikës së tij që nga viti 1992/93, kur u lidh marrëveshja për bashkëpunim dhe ndihmë reciproke në mes PSSSH - së dhe LPK - së, mund të thuhet, me plot të drejtë, se autoriteti suprem i UÇK - së (së pa institucionalizuar) nuk ishte "dvojka" Xhavit - Azemi, por ishte trojka " Fatos Nanosi - Xhavit Haliti - Azem Sylja". Por, në rangun e dytë të udhëheqjes së UÇK - së (së pa institucionalizuar) vijnë pastaj: "petica" : Jakup Krasniqi, (në cilësinë e zëdhënësit të SHP të UÇK - së), Hashim Thaçi, (në cilësinë e drejtorit të Drejtorisë Politike të UÇK - së), Adem Demaçi, në cilësinë e përfaqësuesit të përgjithshëm të UÇK - së, kurse si pjesë rezervë të stafit politik të UÇK - së ishin Azem Sylja dhe Ramë Buja. Siç dihet, UÇK-në në Rambuje e përfaqësoi "petica" (rangu i dytë udhëheqës i UÇK - së), përpos A. Demaçit, i cili nuk desh të merrte pjesë.

Atëherë, Gjyqi i Hagës po që se donë të gjykojë me drejtësi Fatmir Limajn dhe dy ish - ushtarët e tij, duhet ta marrë në pyetje "Peticën" e UÇK - së: Xhavit Halitin, Azem Sylën, Hashim Thaçin, Adem Demaçin dhe Ramë Bujën. Numri 3 i "peticës" Jakup Krasniqi, si "dëshmitar i detyruar", e tha e nuk tha çka është dashur të thotë. Do të jetë shumë e rëndësishme për historinë dhe për të vërtetën të merren në pyetje edhe katër numrat tjerë të "peticës" së UÇK - së (së pa institucionalizuar), sepse do të dalë në shesh e vërteta e hidhur. Do të dalë në shesh e vërteta se pse jemi sot në këtë gjendje kaq të ndërlikuar, se pse jemi sot në buzë të greminës dhe kush na qoj te ajo humnerë. Dhe, së fundi, do të kuptojnë edhe naivët, edhe mendjeshkurtrit, edhe ahmakët, edhe të marrët, edhe tradhtarët që pa vetëdije u bënë tradhtarë, se pehlivanët e Nanosit dhe bajraktarët e farës ruse ishin ata që punuan dhe po punojnë për interesa të huaja, për interesa të Beogradit, Moskës, Athinës e të koftlartit - djallit.

Fatkeqësisht, edhe pse Fatmir Limaj pat deklaruar (me rastin e burgosjes) se "do ta mbrojë UÇK - në" dhe Kosovën në Hagë, nuk doli ashtu. Procesi gjyqësor që po zhvillohet kundër tij dhe dy ish - ushtarëve të tij (gardianëve të burgut), dëshmoi se ai nuk e mbrojti vetveten, nuk e mbrojti UÇK - në dhe nuk e mbrojti as Kosovën. Fatmir Limaj do ta mbronte vetveten, UÇK - në dhe Kosovën vetëm po që se do të sqaronte se me urdhrat e kujt është krijuar burgu dhe me urdhrat apo udhëzimet e kujt janë burgosur dhe keqtrajtuar të burgosurit. Kjo është e vetmja mënyrë për t'i ndriçuar shkaqet e deformimeve që ndodhën në UÇK - në, (e Xhavit Halitit & Co.) e vetmja mënyrë për t'i zbuluar përgjegjësit kryesor të krimeve të luftës që u bënë gjatë luftës në Kosovë nga persona dhe grupe individësh të UÇK - së. Po që se Fatmir Limaj edhe më tutje vazhdon me këtë "mbrojtje", duke e mbyllur gojën, ai po e ngarkon në shpinë fajin e individëve që ishin dhe janë të lidhur me sigurime të huaja, dhe kështu, në vend se t'i demaskojë armiqët e UÇK - së dhe të kombit shqiptarë, që janë vënë nën komandën e spiunëve të Beogradit dhe të Athinës, ai fajin e tyre po e merr vet, dhe atyre po ua bënë një shërbim të mirë, duke i lënë të lirë për të bërë komplete edhe më tutje kundër Kosovës dhe pavarësisë së saj.

Fatmir Limaj duhet të kuptojë njëherë e përgjithmonë se çdo njeri është i gabueshëm, ndonjëherë edhe shumë rënd, por mospranimi i fajit e dyfishon fajin. E vetmja rrugë që do ta nxirrte Fatmir Limajn nga kjo humnerë, që e futën të tjerët në bazë të hierarkisë ushtarake (armiqtë e

UÇK - së dhe të popullit shqiptar), e që po sorollaten duke rrahur gjoks se janë „krijuesit e UÇK –së”, se janë „krijuesit e SHP të UÇK - së, dhe të Drejtorisë Politike të UÇK – së”, se ishin "përfaqësues politikë të UÇK - së", se "nuk kanë dijeni për keqpërdorimet që janë bërë nga pjesëtarë të UÇK - së" etj. edhe pse dihet se përfaqësuesit politikë janë ata që i kanë krijuar organet udhëheqëse të UÇK - së, dhe sa ata e kanë përcaktuar dhe e kanë udhëhequr politikën e UÇK - së. Pra, nuk mund të jenë fajtorë komandantët e njësive ushtarake për krimet e luftës para udhëheqësve politikë.

Fatmir Limaj nuk do të duhej bërë kurban i spiunëve serbo – grekë, që u futën në udhëheqjen e UÇK – së (së pa institucionalizuar). Po që se donë ta mbrojnë të vetveten, Kosovën dhe UÇK - në, Fatmir Limaj duhet ta thotë të vërtetën e plotë për çka akuzohet. Mos ta kursejë askënd nga "shokët" e tij, sepse i Madhi Zot na detyron ta themi të vërtetën "edhe nëse ajo shkon në dëmin tonë, edhe në se ajo shkon në dëmin e familjes dhe të afërmeve tanë". E vërteta e plotë për keqpërdorimet që u bënë gjatë luftës, për të ligat që iu bënë UÇK - së, Kosovës dhe shqiptarisë, do të dalin në shesh një ditë, edhe në se e mbyll gojën Fatmir Limaj, por atëherë Fatmir Limajn nuk do të mund askush ta pastrojë nga fajësia (gjynahet), sepse do të konsiderohet fajtor i dyfishtë, pasi që u mundua ta fshehtë të vërtetën dhe e mori mbi supë barrën e huaj që nuk i takonte. Duhet ta dijë Fatmir Limaj se në të gjitha luftërat që u zhvilluan në rruzullin tokësor, të drejta qofshin ato apo të padrejta, janë bërë keqpërdorime të luftës nga individë dhe grupe individësh, për shkaqe karrieriste. Por, puna e ushtrisë, puna e atyre burrave dhe djelmoshave që luftuan për ideale çlirimtare, nuk mund të mohohet nga askush, edhe po që se një grup mjeranësh e keqpërdori luftën për qëllime karrieriste.

UÇK - ja nuk mbrohet duke i mbrojtur keqpërdoruesit e saj, pa marrë parasysh se çfarë pozite ushtarake apo politike kishin dhe kanë. Ajo mbrohet duke i luftuar keqpërdoruesit me mjete ligjore. Vetëm kur të arrijmë t'i qesim para drejtësisë për të dhënë llogari për dëmet që ia sollën UÇK-së, Kosovës dhe shqiptarisë, mund të thuhet se është mbrojtur UÇK - ja, është mbrojtur gjaku dhe amaneti i dëshmorëve tanë.

Kosova dhe forcat e saj demokratike pa ndihmën e KFOR - it, Policisë së UNMIK-ut, Gjyqit të Hagës dhe ekspertëve të sigurimeve shtetërore amerikane dhe angleze, nuk do të ketë kurrfarë mundësie ta shkatërrojë Qendrën e krimit të organizuar që është krijuar në Kosovë.

Faktori ndërkombëtar ka bërë një lëshim të rëndë që në standardet që duhet plotësuar Kosova para se të fillojnë bisedimet për statusin e saj, nuk figuron edhe kjo çështje, pra çështja e shkatërrimit të Qendrës së krimit të organizuar. Po që se faktori ndërkombëtarë nuk i shkatërrojnë qendrat e krimit në Serbi, në Maqedoni, në Shqipëri dhe në Kosovë, që udhëhiqet nga sigurimi i fshehtë rus, duke i qitur para drejtësisë jo vetëm kriminelët e vegjël, por edhe kriminelët e mëdhenj - urdhëruesit e krimit, Serbia, Maqedonia, Shqipëria, Kosova dhe gjithë Gadishulli Ilirik nuk do të kenë kurrë stabilitet politik, përparim ekonomik dhe as demokratizim, por do të jetë qendër e krimit të organizuar për krejt Evropën. Do të jetë Bolivi e Evropës, kancer i pashëruar në truallin strategjik të Evropës. Prandaj, SHBA - të, NATO - ja, dhe Bashkimi Evropian nuk guxojnë të bëjnë marrëveshje me kriminelët, duke shpresuar se ata do të përmirësohen, por duhet t'i detyrojnë të përballen me drejtësinë, për të dhënë llogari për krimet e bëra gjatë kohës së luftës dhe pas kohës së luftës. Faktori ndërkombëtar ka forcë të mjaftueshme, ka dije dhe eksperiencë të mjaftueshme për shkatërrimin e mbeturinave të komunizmit dhe të monizmit, i cili po e drejton dhe po e kontrollon krimin e organizuar në Gadishullin Ilirik.

Gjyqi i Hagës ka nevojë të përkrahët sinqerisht nga SHBA-të, Bashkimi Evropian, KFOR - i dhe qendrat tjera të vendosjes ndërkombëtare, sepse vetëm në këtë mënyrë do të arrihet demokratizimi, përparimi dhe stabiliteti politik dhe ekonomik i kësaj pjese të Evropës.

Vetëm atëherë kur të gjithë kriminelët e luftës (urdhëruesit e krimit dhe dorasit) që bënë krime lufte në territoret e ish – Jugosllavisë, do të gjenden tok në Burgun e Hagës dhe të presin radhën për të dhënë llogari para Gjyqit të Hagës, mund të thuhet me plot gojën se Gadishulli Ilirik, po i hapet perspektiva për demokratizim, po i hapen rrugët të bëhet pjesë e familjes së madhe e Bashkësisë Evropiane, po i krijohet perspektiva për plotësimin e kushteve për të zënë vendin e merituar në strukturat Veri-Atlantike dhe në qendrat e vendosjes ndërkombëtare, synime këto të gjakosura të gjithë popujve të kësaj pjese të Evropës, që aq shumë përjetoi vuajtje dhe mjerime nga pasojat e luftës së Rusisë dhe aleatëve të saj për dominim për koloni dhe dalje në det.

DREJTËSIA E KOSOVËS GJENDET PARA NJË SPROVE TEJET SERIOZE

Para sa kohësh, pushtetarët e Shqipërisë e detyruan Prokurorinë e vendit të ngre padi kundër analistit të shquar Mere Baze, i cili po bën një punë të vlefshme, duke i ndriçuar shumë afera të pista të pushtetarëve të sotëm të Shqipërisë. E njëjta gjë po përsëritet edhe në Kosovë. Kryepërligjuesi i Nanosit, Xhavit Haliti, që ka zënë pozitë udhëheqëse në Parlamentin e Kosovës, e ka bindur Prokurorinë Komunale të Prishtinës për të ngre padi për „shpifje” kundër redaktorit të kombëtares ”Bota sot”, Bajrush Morinës, gazetarëve dhe bashkëpunëtorëve të gazetës, zotërinjve: Myftar Halili, Nefail Maliqit dhe Shefqet Jashari-Strofcit. Pra, sipas padisë së prokurorit komunal del se Bajrush Morina, Shefqet Jashari-Strofcit, Myftar Halili dhe Nefail Maliqi, e paskan „shpifur” Xh. Halitin dhe e paskan „dëmtuar” autoritetin e tij para opinionit të gjerë. Shtrohet pyetja: 1. Ka pasur apo nuk ka pasur arsye të ngre padi në Prokurorinë e Prishtinës Xhavit Haliti ? 2. Ka pasur apo nuk ka pasur fakte Prokuroria e Prishtinës të ngre padi kundër gazetarëve dhe bashkëpunëtorëve të ”Botës sot”? 3. Pse në seancën gjyqësore të 24 majit avokati Tomë Gashi dhe klienti i tij Xhavit Haliti, e tërhoqën padinë kundër Myftar Halilit, Nefail Maliqit dhe Shefqet Jashari-Strofcit ? 4. Dhe, së fundi, a thua drejtësia e Kosovës do ta ruaj pavarësinë e saj, duke mos rënë në ndikimin e pushtetarëve, apo do të bjerë në provimin e pjekurisë, duke rënë në ndikimin e tyre? Sa i përket pyetjes së parë, Xh. Haliti ka „arsye” për t’i vënë në veprim të gjitha mekanizmat mbrojtës, ka „arsye” të forta për t’ua „mbrojtur” me të gjitha mënyrat dhe mjetet për t’ua ndërprerë hovin kritikave dhe akuzave që po adresohen në emrin e tij, jo vetëm nga opinionin ynë, por edhe nga ai ndërkombëtar, për rolin përçarës dhe antishqiptar që luajti sa ishte anëtar i udhëheqjes së ngushtë të LPK-së dhe, në veçanti pasi i përvetësoi njësitë guerile të Republikës së Kosovës, në sajë të ndihmës së pakursyer të Nanosit dhe Klosit & Compani. Opinioni ynë nëpërmjet intervistave të Xhavit Halitit dhe „dëshmimeve” të bashkëpunëtorëve të tij, ka mësuar se ai

ishte "krijuesi" i UÇK-së, ishte krijuesi i Drejtorisë Politike dhe i SHP të UÇK-së. Xhavit Haliti ishte po ashtu udhëheqësi (personi numër një) i logjistikës së UÇK-së. Këto konstatime Xh. Halitin, pas çlirimit të Kosovës, e quan në "pyka", por tash kur po dalin në shesh shumë keqpërdorime dhe vepra kriminele të komandantëve të vetëshpallur të UÇK-së, që ishin në komandën e shtabit të tij që quhej SHP i UÇK-së , dhe të Drejtorisë Politike, që e udhëhiqte argati i tij H. Thaçi, Xh. Haliti po mundohet dalëngadalë të zbres nga „pykat" dhe, si duket, do të shtrihet për tokë, duke shpresuar se në këtë mënyrë do të lirohet nga përgjegjësia që ka, për veprimtarinë e tij antikombëtare dhe të komandantëve që ishin bërë argatë dhe rrogëtarë të klanit të tij. Plotësisht ia kuptoj hallet Xhavit Halitit, por nuk ia pëlqej mënyrën se si do t'i tejkalojë ato halle dhe gajle të mëdha që po ia rëndojnë kokën çdo ditë e më tepër. Por, po shihet se ai nuk është edhe aq i padijshëm sa paraqitet. E dinë Xhavit se mbrojtja më e mirë është sulmi. Por taktika dhe strategjia e sulmit të tij janë të pasuksesshme. Janë të pa suksesshme, sepse i mungojnë faktet dhe argumentet, për t'i hedhur poshtë kritikën dhe akuzat që po ia ngarkojnë në shpinë shokët e tij, opinioni ynë dhe ai ndërkombëtar.

XHAVIT HALITI KUNDËRSHTON SHKUARJEN NË KOSOVË TË FEHMI LLADROFCIT, ME ARSYETIM SE "KY NJERI DHE SHOKËT E TIJ JANË KARRIERISTË"

Me siguri se Xh. Haliti po të kishte fakte për t'i hedhur poshtë kritikën që po bëhen në emrin e tij, ai nuk do të parashtronte padi në Prokurorinë e Prishtinës kundër gazetarëve dhe bashkëpunëtorëve të „Botës sot", por do ta mbronte vetveten e tij me shkrime si i ka hije personit publik, ashtu siç veprohet në shtetet e Bashkësisë Evropiane dhe në SHBA-të. Duhet ta ketë ditur Xhavit Haliti, por edhe institucionet e drejtësisë në Kosovë, se personaliteti publik në Evropën Perëndimore, po qe se akuzohet nga mjetet e opinionit publik për ndonjë gjë, ai e ka për detyrë, në afatin sa më shkurtër, të pranojë apo të mohojë kritikën në formën në të cilën është akuzuar. (me mjete të shkruara apo mjete elektronike). Po që se personi i akuzuar me fakte i mohon kritikën, autoriteti i tij nuk bie në opinionin publik por rritet. Dhe e kundërta, po që se nuk ka fakte për t'i hedhur poshtë akuzat e opinionit publik (të gazetarit apo institucionit), jep përgjegjësi morale dhe ligjore dhe shkarkohet nga posti që e mban. Siç

dihet, Xhavit Haliti nuk është kritikuar dhe akuzuar vetëm nga gazetarët dhe bashkëpunëtorët e „Bota sot”, por ai është kritikuar dhe akuzuar shumë ashpër prej anëtarëve të kryesisë LPK-së, ku edhe ai bënte pjesë në atë kryesi. Po ashtu Xh. Haliti, H. Thaçi dhe partia e tyre është kritikuar dhe akuzuar shumë rënd edhe nga mjetet publike të opinionit ndërkombëtar, ndërsa Zvicra ia ka ndaluar Xh. Halitit t’ia shkelë territorin e shtetit të saj.

Duhet theksuar se kritikrat dhe akuzat e para kundër Xhavit Halitit kanë rrjedhë prej bashkëpunëtorëve të tij që e përbënin udhëheqjen e ngushtë të LPK-së. Muhamet Kelmendi në librin e tij „Pse nuk u ndërtua Fronti për Çlirimin e Kosovës”, e akuzon Xh. Halitin për veprimtari destruktive, përçarëse dhe antikombëtare. Po citojmë: „Në vitin 1996, shqyrtuam kërkesën e Fehmi Lladrofcit, të cilën e paraqiti Ali Ahmeti (Ditari i M.K.). Ai kishte kërkuar lejen nga Kryesia për të shkuar brenda vendit për vete, për bashkëshorten e vet dhe më se 10 shokë. Ne si Kryesi e kishim shqyrtuar këtë kërkesë disa herë, por kundër shkuarjes së grupit të Fehmi Lladrofcit brenda vendit ishte kryesisht Xhavit Haliti dhe Azem Sylja, me arsyetimin se ky njeri dhe shokët e tij janë karrieristë, njerëz që shkojnë atje për të udhëhequr luftën e jo për të luftuar (Deklarata në Kryesi e anëtarëve të Sektorit të veçantë). Ky bllokim kuptohet se bëhej në emër të Shtabit Qendror të UÇK-së, duke kërcënuar e lëshuar mbledhjen. Deri në maj të vitit 1997 e bllokuan vendimin e dërgimit të Fehmi Lladrofcit me shokë”. Zotëri Kelmendi vazhdon : ” Por, e përbashkët është se , përkundër dobësimit të radhëve të ushtrisë me bllokimin e vullnetarëve e kuadrove, u veprua edhe kundër kërkesave të shokëve të tjerë të Kryesisë a të KP të Degës j. v. të cilët e shprehën gatishmërinë për të shkuar brenda vendit. Çdo kërkesë që bëhej në Kryesi, nga dy anëtarë të sektorit (Xhavit Haliti dhe Azem Sylës) u refuzua kategorikisht në emër të UÇK-së, e, gjoja se nuk kishin nevojë, ndërsa dërgonin persona të tjerë, anëtarë që i kishin nën kontrollin e tyre. Këtë e refuzonte Ali Ahmeti, duke treguar se ato nuk ishin vendime të UÇK-së (Ditari i M.K.)”. Muhamet Kelmendi shpjegon se gjatë periudhës prill-qershor të 1998, ”...u bllokua edhe dërgimi i kuadrit politik e ushtarak, përveç atyre që vinin në shërbim të tyre, apo që kishin lidhje të ndryshme, krahës atyre familjare dhe shoqërore me këta anëtarë. Askush nuk mund të depërtonte në radhët e UÇK-së pa u vënë në shërbim

të klikës, ose pa pasur lidhje individuale me zonat në vend.”

AVOKATI TOMË GASHI ME KËTË PROCES GJYQËSOR, NUK KA MUNDËSI TA PASTROJË KLIENTIN E TIJ NGA MËKATET E SHUMTA

Të shikojmë tani se çka na thotë për punën dhe veprimtarinë e Xh. Halitit, Ramush Haradinaj, në librin e Bardh Hamzajt „Rrëfim për luftën dhe lirinë (Dialog me komandant Ramush Hajradinaj)”. ” Në logjistikë, rol dominues kanë pasur Xhavit Haliti e Azem Sylja, ndërsa në terren Xheladin Gashi – Plaku, që ishte përgjegjës i bazës në Cahan”. Ramush Haradinaj vazhdon: ”Xhavit Haliti dhe Azem Sylja të cilët kanë menduar se në Kosovë gjithçka duhet të shkojë sipas mendimit të tyre, shumë herë veprimet e veta për të ndihmuar furnizimin, i kanë kushtëzuar me dëgjueshmërinë tonë ndaj tyre. Në pyetjen që Bardh Hamzaj ia shtron Ramush Haradinajt, se në çka ka konsistuar kjo kërkesë për dëgjueshmëri, R. Haradinaj përgjigjet: „Ka konsistuar në faktin që veprimet dhe deklaramet të bëhen vetëm në formën që ata e konsiderojnë të arsyeshme, të mos u nxirrnim telashe në organizimin e Shtabit të Përgjithshëm, por t’i lëmë aty satelitët e tyre. Domethënë, është kërkuar të ishim të dëgjueshëm ndaj argatëve që i kishin Azemi dhe Xhavit në terren dhe të pranonim se ekziston një Shtab i Përgjithshëm, e faktikisht nuk ekzistonte, nuk ishte i kompletuar. Kërkohej të vepronim në bazë të urdhrave të „shokëve”, që nuk dihej se kush janë. Na thoshin: „Kanë thënë shokët, kanë thënë shokët!”, aludohej në Shtab të Përgjithshëm. Në fakt, kjo ishte një mënyrë për mbajtjen e mekanizmit ushtarak nën kontroll me diçka të „hijes”, të „nëntokës”, me diçka misterioze.” Në pyetjen tjetër të Bardh Hamzajt se a kanë shkuar këto kërkesa deri në masën që ka mundur të nënkuptojë ndërrimin e karakterit të luftës; Haradinaj përgjigjet: ”Kërkesat e tyre kanë qenë mirë të definuara dhe kanë pasur prapavijë të fuqishme. Them mirë të definuara, sepse e kanë ditur mirë se çka po kërkojnë për vete. Mendoj se dëshira e tyre ka qenë që lufta të identifikohet me këta. Pra, lufta të vazhdojë, por të identifikohet me këta persona-kjo ka qenë ajo më konkretja. Kjo logjikë, pastaj, në terren është manifestuar në atë mënyrë që më të rëndësishme të konsiderohen lidhjet me ndonjë anëtarë të Shtabit të Përgjithshëm sesa me komandantët e zonave.” Mendoj se është e tepërt çfarëdo komenti përkritazi me pohimet e Ramush Hajradinajt dhe të Muhamet Kelmendit,

kur dihet se deklaratat e tyre janë të mbështetura në bazë të fakteve të shumta, që ata i kanë përkitazi me veprimtarinë e Xhavit Halitit dhe të Azem Sylës, të cilët në bazë të përkrahjes së madhe që e kishin nga Nanosi dhe Sigurimi i Shqipërisë, por edhe me ndihmën e Hashim Thaçit dhe Kadri Veselit që u bënë argatë të tyre, arritën t'i përvetësojnë njësitë guerile të Republikës së Kosovës që udhëhiqeshin nga Adem e Hamzë Jashari dhe Zahir Pajaziti, me mjetet e marrjes së kalasë nga brenda. Opinioni ynë është i njohur edhe me kritikën që ia kam bërë unë Xhavit Halitit në librin tim'' Pse jemi kështu siç jemi'', por deri më tash Xh. Haliti nuk i ka kundërshtuar, së paku me një shkrim gazete, asnjë akuzë që ka rrjedhur nga unë, shokët e bashkëpunëtorët e tij, dhe as të opinionit vendas dhe atij ndërkombëtar. Kjo do të thotë se Xhavitit i mungojnë faktet për t'u mbrojtur, prandaj e ka zgjedhur mënyrën dhe mjetet që nuk i takojnë një personi publik siç është ai. Kjo mënyrë për t'u mbrojtur i takon qytetarit të zakonshëm, kur një qytetar tjetër ia thyen derën e shtëpisë apo ia uzurpon pasurinë. Avokati Tomë Gashi është i vetëdijshëm se me këtë proces gjyqësorë që e ka kurdisur kundër redaktorit të ''Botës sot'' Bajrush Morinës, nuk ka mundësi ta pastrojë nga mëkatet e shumta klientin e tij, por ai shpreson se me këtë proces gjyqësorë do të arrijë së paku të zvogëlohen kritikën dhe akuzat kundër klientit të tij Xh. Haliti, sepse edhe ai është i vetëdijshëm se një ditë kur drejtësia e Kosovës do të arrijë të jetë plotësisht e pavarur prej faktorëve politikë dhe kur Kosovës t'i njihet pavarësia e shpallur, klienti i tij do të japë llogari që u vu në shërbim të politikës antikombëtare të Nanosit dhe Klosit, dhe kështu veprimtaria e tij dhe e shokëve të tij i solli shumë të liga dhe vështirësi Luftës Çlirimtare të popullit tonë për çlirim dhe bashkim kombëtar.

Sa i përket pyetjes së dytë, mund të thuhet me plot të drejtë se Prokuroria Komunale e Prishtinës ka rënë nën ndikimin e faktorit politik që e kontrollon Xhavit Haliti & Compani. Organet e drejtësisë së Kosovës duhet ta kenë të qartë se personi dhe personaliteti publik në sistemet demokratike, për kritikën që i vijnë nga opinioni nuk e ka mbështetjen nga organet e drejtësisë, përderisa ai nuk i hedh poshtë kritikën dhe akuzat në bazë të fakteve dhe argumenteve të pamohueshme, me anë të mjeteve publike me të cilat është kritikuar apo akuzuar. Siç dihet, Xhavit Haliti deri tash me asnjë shkrim nuk i ka hedhur poshtë kritikën dhe akuzat që janë drejtuar në emrin e tij nga opinioni i gjerë i vendit dhe ai

ndërkombëtar. Shtrohet pyetja: Pse atëherë Prokuroria Komunale e Prishtinës nuk e hodhi poshtë kërkesën e Xh. Halitit dhe të T. Gashit për të ngre padi kundër gazetarëve dhe bashkëpunëtorëve të "Botës sot", të cilët, siç dihet, kanë bërë një punë shumë të vlefshme për të dalë në dritë shumë të vërteta.

Sa i përket pyetjes së tretë, përgjigjja është e qartë dhe e thjeshtë. Tomë Gashi dhe klienti i tij Xhavit Haliti, edhe pse kanë pasur sukses për ta bindur Prokurorinë Komunale të Prishtinës për të ngre padi kundër gazetarëve dhe bashkëpunëtorëve të „Botës sot”, me kalimin e kohës, janë vetëdijesuar se nuk do ta kenë lehtë për ta bindur trupin gjykues, siç e bindën Prokurorinë Komunale, sepse duhen shumë fakte dhe prova gjyqësore për një gjë të tillë, e që ato iu mungojnë. Prandaj T. Gashi dhe XH. Haliti që në fillim të seancës gjyqësore të 24 majit, luajtën një lojë jo serioze dhe qesharake, duke u mbështetur në tregimin popullor: „Tre qetë dhe ujku”, por nuk iu piu ujë. Avokati i Xh. Halitit, Tomë Gashi, e tërhoqi padinë ndaj Myftar Halilit, Shefqet Jasharit-Strofcit dhe Nefail Maliqit dhe kërkoi që për të gjitha këto lëndë të ngarkohet me përgjegjësi Bajrush Morina. Në arsyetimin e tij, avokati Gashi tha se Bajrush Morina është redaktor përgjegjës i gazetës „Bota sot” dhe ai mban përgjegjësi edhe për shkrimet e autorëve tjerë.” Siç njoftojnë mjetet e opinionit publik, kryetari i trupit gjykues, gjyqtari Hamdi Ibrahim, me plotë arsye dhe kompetencë e hodhi poshtë arsyetimin e Tomë Gashit, duke sqaruar se "në bazë të Kodit të ri penal të Kosovës, botuesi, kryeredaktori, ose redaktori përgjegjës i gazetës mbanë përgjegjësi vetëm për artikuj që botohen pa emër në gazetë (janë artikuj anonim), por jo edhe për artikujt që nënshkruhen." Shtrohet pyetja se pse Tomë Gashi e mbështeti arsyetimin në Kodin penal të ish-Jugosllavisë(Serbisë), e jo të Kodit të ri penal të Kosovës ?!!! Është fjala për mosdijen profesionale të tijën, apo është fjala për manipulim dhe demagogjia për ta fituar besimin e klientit të tij, apo për ta provokuar kryetarin e trupit gjyqësor. Unë nuk mund të jap përgjigje të sigurt, por kjo tregon se kemi të bëjmë me një avokat joserioz dhe manipulues të shkathët. Shtrohet pyetja se a nuk është qesharake padia e Xhavit Halitit dhe avokatit të tij Tomë Gashit, kundër Bajrush Morinës, padi kjo që mbështetet në një shkrim të tij, i cili shtron një pyetje, që është e zakonshme për analistët, kur dihet se veprimtaria politike, për dallim prej veprimtarive tjera, nuk fillon nga besimi, por nga dyshimi. Politika nuk

është matematikë - shkencë, ajo është art i të së mundshmes. Prandaj edhe çdo analistë për të ardhur deri tek e vërteta duhet të shtrojë pyetje të llojllojshme, që pastaj në bazë të informatave, të japë vlerësimet për një ngjarje që është në proces të zhvillimit apo që ka përfunduar. Prandaj, profesioni i gazetarit dhe analistit nuk mund të ushtrohet pa shtrimin e pyetjeve të ndryshme për të ardhur deri tek informatat e nevojshme, që do të hyjnë në punë për konstruktimin e mozaikut të ngjarjeve që është i interesuar të dijë opinionin.

Duhet ta ketë të qartë Xhavit Haliti dhe mbrojtësi i tij Tomë Gashi, se po të vepronin sikur ata të gjithë personat dhe personalitetet publike në Kosovë, duke i paditur gazetarët dhe analistët për pyetjet që i shtrojnë në shkrimet e tyre, apo për kritikën që ua bëjnë personave publik, organet e drejtësisë së Kosovës nuk do të mund të kryenin asnjë lëndë tjetër gjyqësore, përpos lëndëve që do të vijnë nga paditë e personave publikë.

Xh. Haliti është dashur të dijë një gjë të thjeshtë, se prej asaj dite kur ai ka filluar të merret me veprimtari publike, nuk mund t'u shpëtojë kritikave publike. Po që se ai nuk është në gjendje t'u përballojë kritikave që i vijnë nga opinionin publik, le të japë dorëheqje nga postet që e ka zënë dhe le të kryejë punën e bujkut në tokat që i bleu pas çlirimit të Kosovës, apo le të kryejë punën e nëpunësit në pishinën shumë moderne që e ndërtoi në vendlindjen e tij.

Por, Xh. Haliti dhe avokati i tij duhet të jenë të vetëdijshëm se një ditë kur të piqen kushtet, një komision parlamentar do t'i shtrojë Xh. Halitit pyetje për të treguar se ku i mori gjithë ato të holla që u bë pasanik i fuqishëm i Kosovës. Ai me siguri do të detyrohet të tregojë saktë dhe drejt pa i dhënë lak të vërtetës, ndërsa avokati T. G. nuk do të ketë mundësi aspak t'i ndihmojë.

Sa i përket pyetjes së fundit, jam plotësisht i bindur se trupi gjyqësor i Gjyqit Komunal të Prishtinës, që po e shqyrton padinë e T. Gashit dhe klientit të tij Xhavit Halitit kundër zotëri Bajrush Morinës, nuk do të bie në ndikimin e faktorëve politikë, por do ta hedhin si një leckë e pavlerë atë padi, duke u treguar qendrave të vendosjes ndërkombëtare, opinionit tonë dhe atij ndërkombëtar, se gjyqësia e Kosovës është e zonja të qëndrojë në këmbët e veta, drejt dhe fort, pa pasur nevojë që dikush nga jashtë „ta mbajë dubë” apo ta kontrollojë.

ËSHTË KOHA E FUNDIT QË PDK-JA TË BËJË NDRYSHIME RRËNJËSORE

Këto ditë, nanoistët e Kosovës, në krye me Xavit Halitin, do ta mbajnë kongresin e partisë së tyre. Se çfarë rruge dhe çfarë drejtimi do të marrë kjo parti "e dalë nga lufta" varet nga shumë faktorë. Por, njëri ndër faktorët më të rëndësishëm do të jetë përbërja e delegatëve pjesëmarrës të atij kongresi. Po që se padroni i PDK-së Xhavit Haliti, ka arritur që nëpërmjet pionit dhe kryeorgani të tij H. Thaçit, t'i bëjë delegatë kongresi rojetarët dhe pionët e tij, që i ka futur në të gjitha degët dhe pipat e PDK-së, me siguri kjo parti nuk do të bëjë kurrfarë ndryshimesh, dhe kështu, edhe më tutje do ta vazhdojë politikën e deritashme destruktive, kriminele dhe antikombëtare.

Po që se zgjedhjet për delegatë kongresi nëpër degët dhe pipat e kësaj partie kanë qenë demokratike, (mundësitë janë shumë të vogla) fitorja e Xhavit Halitit me kompani nuk është e sigurt, kur dihet se në radhët e kësaj partie, përpos enveristëve axhami, nanoistëve dredhagji dhe anëtarëve të regjuri të ish- sigurimit serbo-jugosllav, të cilët si kusht për t'ua „zbardhur” biografinë e tyre, u detyruan tu nënshtrohen urdhreve të policisë sekrete të ish-UÇK-së (që udhëhiqej nga Xhavit Haliti) për të bërë krime të llojllojshme. Është edhe rryma tjetër që përbëhet nga ish- të burgosur politikë dhe qytetarë të ndershëm profesionesh të ndryshme, të cilët qenë manipuluar me parulla "patriotike" gjatë kohës së luftës dhe pas luftës nga "trojka": "Haliti-Thaçi-Krasniqi" dhe rojetarët e pionët e tyre, por që sot e kanë kuptuar veprimtarinë e tyre kriminele.

Është shumë e arsyeshme që këto dy rryma (rryma antikombëtare dhe rryma demokratike) ta luftojnë njëra-tjetrën. A do të fitojë Xhavit me pionët e tij, për ta vazhduar edhe më tutje veprimtarinë e deritashme ndaj Kosovës dhe qytetarëve të saj, apo do të fitojnë forcat demokratike, që do të punojnë për të mirën e vendit dhe qytetarëve të saj, së bashku me forcat tjera demokratike të Kosovës, do ta shohim. Por, duhet shprehur se kjo kategori e njerëzve të manipuluar gjatë luftës dhe pas luftës me mjete dhe mënyra të ndryshme, e që sot janë forcat demokratike të kësaj

partie, nuk do të pranojnë në asnjë mënyrë, që edhe më tutje të mbesin dekor partie, dhe as të burgosurit e saj, por do të bëjnë përpjekën me të gjitha mënyrat për të bërë ndryshime të rëndësishme dhe rrënjësore në këtë parti. Pra, do të ishte në të mirë të Kosovës dhe qytetarëve të saj, të PDK-së dhe aleatëve të saj, po që se forcat demokratike që gjenden në PDK, të fitojnë në këtë kongres, ndaj forcave të djallit të mallkuar, forcave të së keqe e të së shëmtuarës, forcave të krimit të organizuar.

Duhet cekur se Xhavit Haliti dhe klani i tij është dobësuar shumë pas rrëzimit të Fatos Nanosit nga pushteti dhe bandës së tij kriminele. Veçmas pas aferave të ndryshme, që ai dhe argatët e tij janë nën hetime, apo po dënohen për krime të shumta dhe të llojllojshme. Pra, ky është një tregues i mirë se epoka e rrahagjyksave, kriminelëve, hajnave, përvetësuesve të pasurisë shoqërore dhe private, falsifikuesve të historisë, po perëndon.

Xhavit Halitin dhe argatët e tij po i pret dënimi! Përfundim i keq po i pret!

Botuar në „Bota sot”, më 24 janar 2013

MARRËVESHJA E PRIZRENIT NË MES RAMËS DHE THAÇIT E DËMSHME PËR KOMBIN SHQIPTAR

Është e njohur se stalinistët e Shqipërisë dhe enveristët e diasporës shqiptare, më 1993, në Zurich e patën nënshkruar marrëveshjen për bashkëpunim dhe ndihmë reciproke në mes PSSH-së dhe LPK-së, për realizimin e synimeve të tyre politike. Fatos Nano kishte për qëllim rrëzimin e Sali Berishës nga pushteti, për ta marr vet atë pushtet mbi shqiptarët e Shqipërisë. Edhe LPK-ja kishte të njëjtat synime, largimin e Dr. Ibrahim Rugovës nga skena politike dhe shkatërrimin e LDK-së që ata të bëhen pari e Kosovës. Marrëveshja parashihte që LPK-ja, ta ndihmonte me mjete financiare Fatos Nanon dhe PSSH-së. Në anën tjetër, Fatos Nano me kompani, u zotuan se pasi të vijnë në pushtet, do ta ndihmojnë LPK-në dhe forcat e majta të Kosovës për t'i realizuar synimet e tyre në Kosovë.

Siç dihet, komunistët e Shqipërisë më 1997, i realizuan synimet që i parashihte marrëveshja e Zurich-ut. E rimorën pushtetin, duke e kallur Shqipërinë dhe i shkatërruan institucionet shtetërore të saj, duke e shndërruar kështu Shqipërinë në koloni greke.

Edhe dy bishtat e Partisë Socialiste të Shqipërisë, PDK-ja dhe AAK-ja, që i polli LPK-ja pas luftës, i realizuan shumicën e synimeve të tyre. Ndaj Presidentit të Kosovës, dr. Ibrahim Rugovës, i banë dy atentate të pasuksesshme. LDK-në edhe pse nuk e shkatërruan, e dëmtuan shumë, duke ia vra veprimtarët e dalluar që ishin burra të fortë të shqiptarisë. Nuk i njohën institucionet (sistemin paralel të Kosovës) shtetërore të Republikës së Kosovës, pasi që Beogradi nuk i njihte, dhe pastaj i shkatërruan ato institucione të krijuara me mund e gjak. E rrjepën Kosovën, atë që mbeti pa u rrjepur nga paramilitarët e Arkanit dhe arkanëve të tjerë serbë. E vodhën dhe e përvetësuan pasurinë shoqërore të Kosovës, që u krijua me djersë e mund për një gjysmë shekulli nga qytetarët e saj. E shkatërruan shëndetësinë, arsimin, trashëgiminë kulturore. I bënë edhe shumë të zeza të tjera gjatë luftës dhe pas luftës, që tashmë dihen.

Edhe pse NATO na i largoi forcat serbe nga Kosova, patriotët e Serbisë në krye me Xhavit Halitin dhe pionët e tij: Hashim Thaçin, Kadri Veselin, Rexhep Qosjen, Adem Demaçin, Jakup Krasniqin, Fatmir Limajn, Rexhep Selimi e shumë të tjerë, Kosovën pothuajse e shndërruan në koloni serbe, siç ishte edhe më parë, duke e bërë Kosovën treg të sajën për t'i shitur mallrat e dyshimta me euro, të prodhuara posaçërisht për shqiptarë. Ua lanë kriminelëve serb ta qeverisin Kosovën Veriore, në bazë të një marrëveshjeje që u lidh në mes popëve serbë dhe UNMIK-ut në njërën anë, dhe Thaçit dhe Qosjes në anën tjetër, me qëllim që t'ua mundësojë kriminelëve serbë dhe parisë së dy bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë, PDK-së dhe AAK-së, të bëhen pasanikë "sa qel e mëshel sytë". Dhe, së fundi, Thaçi pasi u shantazhua nga Sigurimi serb, me marrëveshje dhe pa marrëveshje, i bëri ortak kriminelët serbë të Kosovës Veriore në qeverisjen e Kosovës.

Dhe, tani, pasi që argatët dhe vasalët serbo-sllavo-grekë u bënë pushtetarë në Shqipëri dhe Kosovë, për ta festuar fitoren e marrëveshjes-aleancës së Zurihut, (20 vjetorin e nënshkrimit), vendosën ta festojnë jo në Zurih, ku ishte miratuar marrëveshja e arritur në mes Xhavit Halitit dhe Fatos Nanos, dhe as në Tiranë që ishte motori i asaj aleance të shëmtuar, por në Kosovë, në qytetin historik të shqiptarëve, në Prizrenin legjendar, për ta keqpërdor dhe për të manipuluar me përpjekjet e popullit tonë për çlirim dhe bashkim kombëtar, për arritjen e synimeve të tyre të liga kundër shqiptarëve.

Se komunistët shqiptarë janë mjeshtër të manipulimeve, ustallarë për përvetësimin e synimeve, ideve-idealeve dhe veprimtarisë së veprimtarëve të dalluar të kombit, kanë treguar më shumë se një herë. Por mbajtja e një mbledhjeje të përbashkët të dy qeverive, të Shqipërisë dhe të Kosovës, në kryeqendrën e ardhshme të Shqipërisë etnike, duke e lavdëruar Rama Thaçin, e Thaçi Ramën, si pulat që kokorizen kur bëjnë vezë, për të bëmat e tyre të deritashme apo për "synimet" e tyre "për përmirësimin e jetës" së qytetarëve të tyre, tregon më së miri se janë në hall për ta ngritur autoritetin e tyre të rrëzuar për toke, si pasojë e veprimtarisë së tyre antikombëtare. A nuk tregoi Edi Rama me rrugaçët e mbledhur rreth tij, gjatë mandatit të fundit të qeverisë së Sali Berishës, duke e nxirë Shqipërinë dhe qytetarët e saj me veprimtarinë e tij destabilizuese dhe kriminele, me çka i bindi qendrat e vendosjes ndërkombëtare se shqiptarët „nuk janë popull shtet-formues”, përralla

këto të serbo-sllavo-grekëve, që i kanë shpërnda nëpërmjet shumë kanaleve dhe në shumë mënyre në katër anët e botës, duke u mbështetur në veprimtarinë antishqiptare të pionëve dhe vasalëve të tyre, që me ndihmën e tyre janë ngjitur në krye të organeve shtetërore dhe në krye të subjekteve politike të Shqipërisë, të Kosovës dhe të Maqedonisë.

Po pionët dhe argatët e Xhavit Halitit: Rexhep Qosja, Fatmir Limaj e të tjerë, së bashku me kompaninë tjetër, vëllezërit Haradinaj, vëllezërit Bujaj, Bujar Bukoshi etj. me kompani?! A nuk bënë edhe ata të njëjtën gjë me Kosovën gjatë luftës dhe pas përfundimit të luftës siç banë stalinistët e Shqipërisë me Shqipërinë?! Po të njëjtën gjë e bënë. Bile u treguan edhe më të shtirë e më xhahila se ata shumëfish.

Se takimi i tyre nuk do t'i sjellë Shqipërisë, Kosovës dhe viseve tjera shqiptare asnjë të mirë, por vetëm të zeza, gazep, vuajtje, varfëri për shumicën e qytetarëve shqiptarë, nuk ka dyshim, po që se forcat demokratike dhe qytetarët që dinë të mendojnë, nuk ua japin dajakun e merituar me votën e tyre në zgjedhjet e ardhshme nacionale.

Dihet se "ujku qimen e ndërron, por adetin nuk e harron". Kush do t'ju besonte fjalëve të Edi Ramës dhe Hashim Thaçit, se "do të punojnë në fushën e drejtësisë, proceset e reformimit të shtetit të së drejtës, shkëmbimin e informacioneve në luftën kundër krimit, trafikeve dhe korrupsionit", kur dihet se ata janë në kupolën e krimit të organizuar. A thua cila forcë i paska detyruar Edi Ramën dhe Hashim Thaçin që brenda një dite, apo brenda disa orëve sa ishin në mbledhje, të "vendosin" ta "ndërrojnë lëkuren". Dihet se „gjarpri lëkuren e ndërron, por zakon se harron", është tinëzar, kafshimi i tij është vdekjeprurës.

Sa habi e madhe kur kupton se mafiozët bëjnë përpjekje të bëhen "atdhetarë" të kulluar, që zemra, shpirti po ua "donë bashkimin kombëtar", por "besën" që ua paskan dhënë SHBA-së dhe Bashkësisë Evropiane, nuk bënë ta shkelin. Po që se ndodh me ia mbush djalli mendjen për ta shkelur atë "betim" dhe atë "besë" Edi Ramës, do të bëhet Shqipëria etnike?! Sa punë e thjeshtë qenka kjo puna e krijimit të Shqipërisë Etnike! A nuk tregon kjo se këta dy bajraktarë të "farës ruse" janë në hall për autoritetin e tyre të rrëzuar për tokë. A thua do të gjejnë ende mendjeshkurtër, që do t'u besojnë kopallave të tyre se gjëja tash e tutje nuk do të jenë më patriot të Serbisë e të Greqisë, por do të jenë "patriotë" të shqiptarisë.

Edhe vendimi i dy qeverive për t'i "ndihmuar" tri komunat shqiptare të Kosovës Lindore me 100.000 €, (shifër kjo që ua tregon fytyrën e vërtet të argatëve serbë para qytetarëve shqiptar dhe para botës), pa folur as një fjalë për të drejtat e njeriut dhe të drejtat kombëtare të shkelura nga shteti dhe pushtetarët serb, dhe as kërkesa për respektimin e marrëveshjes së Ohrit nga pushtetarët sllav të Maqedonisë, por duke u dhënë garanci çakajve të Ballkanit dhe miqve të tyre evropian, se kufiri në mes Shqipërisë dhe Kosovës është i „pacenueshëm” dhe i „patjetërsueshëm”, tregon se Edi Rama, Hashim Thaçi dhe argatët e tyre që po e luajnë rolin e „ministrave” në kabinetin e tyre qeveritar, janë pionë të tyre, janë gazi i botës, janë vegla të armiqve tanë shekullorë, janë e zeza e kombit shqiptar!

Dy bajraktarët e "farës ruse", Edi Rama dhe Hashim Thaçi, pas përfundimit të mbledhjes së përbashkët të dy qeverive të tyre, e lajmëruan opinionin e gjerë se ata e kanë nënshkruar "deklaratën e përbashkët për bashkëpunim e partneritet strategjik në mes Kosovës dhe Shqipërisë". Po ashtu ata pranuan se „dy qeveritë do të angazhohen me fuqizimin e dialogut ndërqeveritar për çështjet me interes të ndërsjellë”. Dëshmuar po ashtu se "do të bashkëpunojnë në fushën e politikës së jashtme dhe të sigurisë. Po që se e lexojmë deklaratën e tyre në mes rreshtave, do të kuptojmë se dy kryeministrat janë marr vesh për ta ndihmuar njëri-tjetrin për ta vazhduar qeverisjen e tyre në një kohë të pacaktuar. Deklarata e Thaçit se "qëllimi i këtij takimi ka qenë zbatimi i marrëveshjeve të mëparshme dhe forcimi i marrëdhënieve tona", dëshmon se marrëveshja e Ramës dhe Thaçit në Prizren është bërë që t'i zgjatet jeta së paku edhe për 20 vjet marrëveshjes së Zurihut.

Siç dihet, marrëveshja e Zurihut është nënshkruar herën e parë nga Xhavit Haliti dhe kryesia e Degës së LPK-së në Zurih, në njërën anë, dhe Fatos Nanos me lidhshypin e PSSH-së, në anën tjetër. Në atë kohë Edi Rama dhe Hashim Thaçi nuk kanë qenë faktorë të vendosjes në ato subjekte të komunistëve shqiptarë, por pasi që këta pionë të Nano-Milo-Majkos dhe të Xhavit Halitit, janë vënë në krye të bajraktarëve të "farës ruse", të nanoistëve të çartur për pushtet dhe "pionierëve" të Enverit, e kanë paraparë ta përtërijnë vet atë marrëveshje-aleancën e Zurihut, që edhe më tutje të jetë e plotfuqishme për ta ndihmuar njeri-tjetrin në mënyra dhe forma të ndryshme që të mbesin në pushtet, në Shqipëri dhe

në Kosovë edhe për disa mandate, po që se arrijnë t'u qesin „pluhur në sy” shqiptarëve.

Botuar në „Bota sot”, më 15. 01. 2014

KËRCËNIMET NUK I FRIKOJNË MBROJTËSIT E SË VËRTETËS

Siç po duket, pararojës staliniste të LPK-së nuk po i ecën punët siç i kishin planifikuar dhe kështu po i japin shenjat e alarmit, duke ulëritur sikur ujqit e plagosur kur sulmojnë oborret e shpianikëve për t'ua rrëmbyet bagëtitë, dhe në vend të gjahut, marrin plumbat shpinës, dhe ashtu të plagosur sillen rrugëve pa rrugë si «qeni i çartur», duke paraqitur rrezik për rrethin ku sillen, sepse kafshimi i tyre është tinëzar, i befasishëm dhe i papritshëm.

Nuk u habita fare me kërcënimet që i bëri përfaqësuesi i „Pararojës” staliniste të LPK-së, XH. Haliti, botuesit të gazetës kombëtare „Bota sot”, zotëri Xhevdet Mazrekajt dhe, nëpërmjet tij, personaliteteve të shquara dhe intelektualëve atdhetarë të kombit, zotërinjve: Skender Buçpapaj, Abdi Baleta, Teki Dervishi dhe Mere Baze, të cilët me punimet e tyre të botuara në „Bota sot” e gjetiu, po kontribuojnë shumë që opinionin ynë të njihet mirë me të vërtetën e ngjarjeve që po zhvillohen në gjithë hapësirën kombëtare, duke i demaskuar spiunët dhe argatët e qendrave antishqiptare: Beogradit, Athinës dhe Moskës, që kombit tonë po i sjellin në vazhdimësi kriza të thella politike, ekonomike, organizative, kulturore dhe morale, me anë të skenarëve që po i vejnë në veprim „Kolona e Pestë” e tyre, së bashku me social-komunistët shqiptarë, duke rrezikuar seriozisht qenien tonë kombëtare. Vetëm intervenimi i NATO-s në Kosovë i largoi rreziqet e mëdha që ishin thurur nga serbo – sllavo - grekët kundër kombit tonë, por a do të shfrytëzohet kjo situatë e përshtatshme nga shqiptaret për ta zënë vendin që e meriton në arenën ndërkombëtare, është një çështje tjetër.

„Pararoja” staliniste e LPK-së dhe patronët e saj janë të rrezikuar nga e vërteta, prandaj edhe „Bota sot” dhe bashkëpunëtorët e saj u janë bërë halë në sy dhe shumë po i pengojnë, sepse opinionin e gjerë po e njoftojnë për veprimtarinë e tyre, e cila ka për bazë të pavërtetën, rrenën, shpifjen, kërcënimin dhe krimin, prandaj edhe agresiviteti i tyre lind nga frika se një ditë do të zhveshën nga „patriotizmi” i rrejtshëm dhe do t'u

dalim në shesh të gjitha të palarat që i bënë, që nga fillimet e viteve 80-ta, kur u formua në Gjermani „Pararoja” staliniste nga Sigurimi i Shqipërisë, që kishte për qëllim që ajo të bëhet një „tëllall” i politikës së PPSH në Evropën Perëndimore.

„Pararoja” staliniste që nga fillimi tubonte rreth vetës enveristët e Kosovës dhe të viseve tjera shqiptare, por në radhët e saj nuk e patën vështirë të fusin edhe spiunë serbo - sllav dhe spiunë të sigurimeve tjera. Fatkeqësisht, Lëvizja jonë kombëtare mori goditjet më të rënda mu nga udhëheqja e „Pararojës” staliniste, që përbëhej nga „atdhetarë” enveristë të padijshëm, dhe „enveristë atdhetarë” që janë djaj të vërtetë, të regjur në tradhti, mashtrime e demagogji, që punonin dhe po punojnë për sigurime të huaja serbo – sllavo -greke, dhe të cilët po i tërheqin për hunde kur të duan dhe si të duan „enveristët atdhetarë” të padijshëm.

Organizatet ilegale në vend se të merren me çështje të organizimit të mërgimtarëve tanë për ta bërë një organizatë të fuqishme kombëtare në diasporë, në Kosovë dhe në viset tjera shqiptare, u morën me çështje ideologjike dhe në këtë mënyrë bënë përçarje në këto baza, duke i bërë armiq të gjithë bashkëkombësit që nuk ishin marksistë-leninistë, apo që nuk i përkrahnin enveristët në aventurat e tyre të palogjikshme, ku me të gjitha mjetet donin ta mbronin ideologjinë pansllaviste – marksiste - leniniste, dhe nuk kuptonin se Kosova nuk mbrohej duke mbrojtur ideologjinë e djallit të mallkuar, por duke i mbrojtur të drejtat tona nacionale dhe të drejtat e njeriut, duke kërkuar aleatë në Evropën Perëndimore, duke demaskuar shtypjen e egër serbo - sllave dhe aparthejdin që ishte vendosur në Kosovë.

PPSH-ja nuk donte të krijohet një organizatë e fortë kombëtare e shqiptarëve të robëruar nga serbo-sllavët, e cila do t'i sillte probleme PPSH-së, dhe i kishte vënë vetës për detyrë që ta mbronin marksizëm-leninizmin dhe internacionalizmit proletar, pasi që zgjidhjen e çështjes kombëtare e patën lënë të na e zgjidhë „ngadhënjimi i revolucionit proletar botëror”.

Forcat nacionaliste, që ishin të organizuara në Organizatën LNÇKVSHJ, të cilën e patën drejtuar Metush Krasniqi, Sabri Novosella, Isuf Gërvalla etj. edhe pse arritën t'i bashkojnë tri organizata në Lëvizjen për Republikën Shqiptare në Jugosllavi, „Pararoja” staliniste, me përkrahjen e Sigurimit të Shqipërisë, i përdorën të gjitha mjetet që këtë Organizatë ta përçajnin, ta dobësojnë dhe, më në fund, arritën që nga një

organizatë e vetme që ishte, t'i bëjnë tri organizata, që njëra-tjetrën e luftonin më tepër se shkaun. Botoheshin dy-tri versione të Zërit të Kosovës, në të njëjtën kohë. Mbronin marksizëm-leninizmin dhe internacionalizmin proletar në zemër të Evropës kapitaliste! I përçanë kurbetçitë dhe i bënë pikë e pesë dhe kështu, me vetëdije apo pa vetëdije, punonin për interesa të armiqve tanë shekullorë! Veçmas, „Pararoja” staliniste e LPK-së i bëri dëme të mëdha UÇK-së, duke e shpallur vetveten krahun politik të saj, dhe nëpërmjet SHIK-ut nuk lejuan të hynin kuadrot profesionale e forca njerëzore në UÇK-në, të cilët nuk kishin bindjen e tyre ideologjike dhe përcaktimet politike, si dhe nuk lejuan të futen armatime moderne e ndihma materiale. Në këtë mënyrë ata dëmtuan UÇK-në dhe luftën, ku opinioni i gjerë i dinë mirë pasojat që ia sollën asaj.

Pararoja staliniste e mësuar dhe e edukuar në shkollën bolshevike të doktrinës së marksizëm-leninizmit dhe të luftës së klasave, nuk e kanë të vështirë që kundërshtarët politikë jo vetëm t'i kërcënojnë, por edhe t'i likuidojnë, sepse morali komunist këtë lloj krimi e njeh për virtyt, zgjuarsi dhe trimëri. Stalini i vrau disa miliona njerëz që i pati shpallur „armiqtë e popullit”, ndërsa nxënësi i tij Enveri, i likuidoi me mijëra intelektualë e atdhetarë që nuk donin të bëheshin komunistë, apo që kundërshtuan tradhtinë kombëtare që e bënë në Mukje. Ata e ndezën edhe luftën qytetare, për ta marrë pushtetin me mjete më barbare! Nuk është hera e parë që enveristët e gJORë kërcënojnë. Ata e patën kërcënuar edhe Jusuf Gërvallën, Enver Hadrin etj. I patën shpallur armiq Sali Berishën dhe Azem Hajdarin. Me mjetet më të ndyra, u munduan ta njollosin Ahmet Krasniqin dhe pastaj e vranë. Po ashtu, edhe Enver Maloku iu pengonte shumë dhe, sipas të gjitha gjasave, ata e pushkatuan. E plagosën Sabri Hamitin dhe i vranë shumë atdhetarë trima që u kyçën në UÇK, të cilët i përkrahën institucionet e Republikës së Kosovës dhe donin institucionalizimin e UÇK-së etj. etj. Penguan dhe nuk lejuan bashkimin e faktorit ushtarak dhe politik të Kosovës. Dolën me komunikatë për mosnënshkrimin e Marrëveshjes së Rambujesë. E penguan nënshkrimin e saj kur duhej nënshkruar, dhe kështu i ndihmuan Serbisë ta mbushin Kosovën me tanke, armatim të rëndë dhe ushtarë. Dhe, kush nuk e ka ende të qartë se sa dëme pararoja komuniste po i sjellë Kosovës, duke vrapuar pas foteleve dhe duke e zgjedhur vetveten në poste drejtuese!

Më në fund, duhet bërë të qartë pararojës staliniste të LPK-së, se një ditë do të japin llogari për shpifjet, kërcënimet dhe krimet e bëra, dhe se nacionalistët dhe forcat e shëndosha kombëtare demokratike nuk do të lejojnë që një grusht injorantësh stalinistë, që nuk i njeh as lagjja ku jetojnë, të fyejnë, të kërcënojnë, apo të zhdukën fizikisht personalitete dhe intelektualë të dalluar të kombit tonë.

Do t'ua bëjmë me dije pararojës staliniste të LPK-së se nacionalistët dinë t'ia ngrehin gishtin armës për ta luftuar krimin, sepse sipas ligjeve të Zotit, por edhe të Kanunit të Dukagjinit, mbrojtja e integritetit fizik dhe moral të vetvetes, familjes dhe pasurisë është detyrë e shenjtë. Prandaj, do t'i këshillojmë pararojën staliniste dhe „enveristët atdhetarë” që të bëhen gati për të kërkuar azil politik te vëllezërit e tyre proletarë në Kubë, Rusi, Kinë dhe Zair, pasi që nuk i kanë lënë vend vetes jo vetëm në Kosovë, por as në Evropë, sepse do të ndiqen edhe nga Kanuni i Lekë Dukagjinit dhe nga Prokuroria e Republikës së Kosovës për krimet dhe të ligat që ua sollën individëve, UÇK-së dhe Kosovës.

Botuar në „Rimëkëmbja”, tetor 1999

“PEHLIVANËT” E NANOSIT DHE ARGATËT E SORROSIT MBETËN PA MASKA

Fushata e egër e pehlivanëve të Nanosit dhe rrogëtarëve të Sorrosit kundër Qeverisë së Kosovës dhe Kryeministrit të saj, ishin shenjat e para se Kosovës po i përgatitet një skenar i ngjashëm me skenarin e marsit të vitit të kaluar, kur kuqaloshët mendjeshkurtër ia futën flakën Kosovës për t'i penguar proceset që do të qonin në njohjen e pavarësisë së Kosovës dhe shkatërrimin e qendrës së krimit të organizuar. Por fushata e ndyrë e sorrosëve pro-sllav dhe udbashëve të Beogradit kundër kryeredaktorit të Bota sot zotëri Skënder Buçpapaj dhe kolumnistes zonjës Elida Buçpapaj, dy personaliteteve të shquara dhe të respektuara të kombit tonë, që me përkushtim, me profesionalizëm dhe me trimëri po e mbrojnë kombi tonë dhe çështjet madhore të tij nga mbeturinat e komunizmit dhe nga qarqet antishqiptare evropianë, treguan se Kosova do të përballet me një skenar të ngjashëm të vitit të kaluar, kur Kosovën e përllau dhuna e kuqaloshëve të Kosovës, e ndihmuar nga sigurimet e mshefta të Beogradit dhe sigurimet e fshehta të nanoistëve të Kosovës.

Opinionit tonë i është bërë e qartë se sa herë që Kosova është plagosur rand nga dora katile e bajraktarëve të farës ruse, paraprakisht është sulmuar edhe "Bota sot", është shpifur dhe kërcënuar Kryeredaktori, botuesi, stafi dhe bashkëpunëtorët e saj, me qëllim që të pengohet lufta e saj kundër krimit të organizuar, që po mbretëron po thuajse në gjithë hapësirën tonë etnike.

Po të analizohet fushata e egër e plangëprishëve të Kosovës kundër Qeverisë së Kosovës dhe kombëtares „Bota sot” dhe ngjarjet që u zhvilluan dhe po zhvillohen në dy javët e para të marsit të këtij viti, do të kuptojmë se Kosovës po i përgatiten kurtha dhe skenare të rrezikshme nga bajraktarët e farës ruse nga argatët e Sorrosit dhe nga qarqe të caktuara antishqiptare.

Po shihet qart se skenari antishqiptarë i këti marsi, ka paraparë, që me dorëheqjen e Kryeministrit të Kosovës, nanoistët dhe sorrosët, me ndihmën e aleatëve të tyre që kanë zër poste të rëndësishme në qendrat e

vendosjes ndërkombëtare, ta rrëzojnë qeverisë e Kosovës, për të krijuar një krizë të thellë qeverisëse në Kosovë, (sepse ashtu i duhet Beogradit, Athinës dhe Moskves), zgjidhja e së cilës do të arrihet vetëm po qe se ata e marrin pushtetin e Kosovës. Por ndodhi ajo që mbeturinat e komunizmit nuk e pritnin. Ramush Hajradinaj i luajti ca poteza që nuk shkonin në të mirë të pehlivanëve të Nanosit dhe argatëve të Sorrosit por në të mirë të Qeverisë së Kosovës. Por forcat e djallit nuk janë edhe pa aleatë. Ato kërkuar përkrahje nga qarqe të caktuara evropiane. Ardhja në Prishtinë të Mikut serb „Kranës së Xhehnemit” për të bërë presion mbi organet shtetërore të Kosovës për ta "vetëshkatrruar" Qeverinë e Kosovës, që do të krijonte rrethana dhe kushte, ose tu dorëzohet pushteti argatëve të Sorrosit dhe pehlivanëve të Nanosit, apo të mos krijohet kurrfarë qeverie e Kosovës, ishte një fakt më tepër, se Kosovës i është përgatitur një kurth dhe një skenar edhe më i rrezikshëm se skenari ugurzi i marsit të vitit të kaluar. Atentati kundër Kryetarit të Kosovës dr. Ibrahim Rugovës që u bë dje në Prishtinë i qiti në shesh të gjitha maskrallaçet, planet dhe skenarët e plangprishëve të Kosovës që për qëllime karrieriste janë bërë argatë të argatëve të Beogradit, Athinës dhe të Moskës. Me ndihmën dhe mëshirën e pakufishme të Madhit Zot, skenari kundra shqiptar dhe kundër Rugovë dështoi. Rugova u vra nga kriminelët e Kosovës, por i Madhi Zot nuk e vrau! E ruajti se i duhet Kosovës! Kriminelët dështuan edhe këtë radhë. Tash e tutje do të dështojnë edhe më shumë, sepse kanë mbetur pa maska! Maskat ua grisi marsi i vitit të kaluar, por marsi i këtij viti i zhveshi plotësisht nga maskat e „atdhedashurisë" që i kishin veshur pas tradhtisë së madhe që ia bënë komandantit legjitim të UÇK-së, Adem Jasharit, kur ia përgatitën terrenin dhe rrethanat, që ai të përballlet me ushtrinë dhe policinë serbo-jugosllave fillikat me të vëllanë Hamzën, babain, dajen, nipat, mbesat, me gratë e fisit, ndërsa ata vëzhgonin nga larg pa shkrepuar as një plumb kundër okupatorit, qëllimi i të cilëve ishte që me vrasjen e Adem dhe Hamzë Jasharit të përvetësohet lufta, mundi dhe gjaku i derdhur rrëke i familjes së atdhetarit trim, NDSH-istit, mësuesit veteran, intelektualit të vërtetë që e njohu dhe e adhuroi vetëm Zotin, mixhës së nderuar, Shaban Murat Jashari.

Komplotistët e Kosovës dështuan, por ata nuk dorëzohen lehtë. Forcat demokratike duhet të punojnë me përkushtim, duke marr shembull personalitetet e shquara të kombit tonë Skënder dhe Elida Buçpapaj, stafin, gazetarët dhe bashkëpunëtorët e kombëtares „Bota sot”, të cilët

edhe pse u kërcënuan, edhe pse ua vranë kolegët e tyre, nuk e ndalën për as një moment luftën e shenjt për ta përkrahur luftën e drejt të popullit tonë për liri, bashkim kombëtar, pavarësi, demokraci dhe shtet ligjor. „Bota sot” e luftoi dhe do ta luftoi krimin e organizuar siç e luftoi deri më sot. Prandaj forcat demokratike mos të ligështohen për as një moment, edhe pse kriminelët i dëmtuan shumë duke i vrarë veprimtarët e devotshëm të çështjes kombëtare. Shqiptarët janë të fortë për deri sa janë të mbrojtur nga i Madhit Zot. Por edhe Bota sot ka bërë një punë të shkëlqyeshme duke i mbrojtur forcat demokratike shqiptare dhe luftën e drejt të popullit tonë për çlirim dhe bashkim kombëtar, për liri, drejtësi, demokraci dhe shtet ligjor. Në veçanti lufta e saj kundër krimit të organizuar e ka ndihmuar dhe po i ndihmon të ecin përpara proceset që do të qojnë në njohjen ndërkombëtare të pavarësisë së Kosovës.

Kosova një ditë jo të largët do të fitoj pavarësinë, ndërsa të gjithë kriminelët të mëdhenj dhe të vegjël do ta fitojnë dënimin e merituar nga drejtësia e shtetit ligjor.

Botuar: Bota sot 20 mars 2005

DERI KUR DO T'I LEJOJMË FORCAT E DJALLIT TË MANIPULOJNË ME ÇËSHTJET MADHORE KOMBËTARE

Gjeniu ynë popullor na mëson se duhet pasur kujdes që të ruhem prej fqinjit të lig, se „po ndodhi e t'i mashtrojë „mashkujt budallë”, me ta të bënë kërrsh dhe horë e nuk ke çka i bën”. Fatkeqësisht, kjo e keqe po na përcjell brez pas brezi dhe mu për këtë edhe kemi ardhur këtu ku jemi, në buzë të greminës, të asaj greminë që na e përgatitën armiqtë tanë shekullorë, nëpërmjet „mashkujve tanë budallë” (spiunëve serbo – ruso - grekë, karrieristëve të sëmurë për pushtet, sahanlëpirësve, kokëkrisurve, pakurrizorëve, llumproletarëve etj.) që, me një fjalë, meritojnë t'i quajmë llumi - apo tum (-i) i shoqërisë shqiptare.

Siç dihet, llumi, i shoqërisë shqiptare u bë dorë e zgjatur serbo-ruso-greke gjatë Luftërave ballkanike, Luftës së Parë dhe Luftës së Dytë Botërore. Por, këto forca të djallit edhe në kohë paqeje kryen dhe po kryejnë punën e armiqve tanë shekullorë.

Fatkeqësisht, forcat e shëndosha kombëtare nuk morën mësim nga historia dhe dështimet e saj. Ende po punojnë me të vjetrën. „Fol e mos luaj vendi”, ndërsa llumi (tum-i-) i shoqërisë shqiptare për ca interesa banale - personale, po punon për interesa të huaja e në dëm të interesave tona madhore.

Llumi i shoqërisë shqiptare për gjysmë shekulli punoi për interesat serbo – ruso - greke në Shqipëri. Edhe në Kosovë dhe në viset tjera shqiptare, të njëjtat forca punuan dhe po punojnë në mënyrë perfide për interesat serbe. Se ku e çoi Shqipërinë llumi i Shqipërisë, pas kryengritjes bolshevike të 1997-ës, dhe ku po përgatitën ta çojnë Kosovën llumi (tum-i) i Kosovës (që nga 1993 e deri më sot), është e qartë për të zotët e mendjes, por nuk është ende e qartë për të padijshmit dhe të marrët. Kosova nuk arriti të çlirohet vet nga Forcat e Armatosura të Republikës së Kosovës, pasi që forcat e djallit (llumproletarët) e shkelën Marrëveshjen e Oslos, që parashihte bashkimin e Ministrisë së Mbrojtjes të Republikës së Kosovës dhe UÇK-së në një forcë të vetme, në FARK.

Shkelja e kësaj marrëveshjeje solli komplete të njëpasnjëshme kundër interesave shqiptare në përgjithësi, dhe kundër interesave të Kosovës në veçanti. Shumë komplete dështuan me ndihmën e të Madhit Zot, që i detyroi fuqitë e mëdha t'i dalin në ndihmë popullit tonë të shumëvuahtur. Por, komplotet serbo-ruso-greke, të përkrahura nga pjella e jonë e keqe (fara ruse), po vazhdojnë edhe më tutje, dhe është rrezik i madh që do ta humbim përkrahjen e aleatëve tanë, pasi që po tregohemi se jemi të paafte për të dalluar të mirën prej të keqes, mikun prej armikut. Po tregohemi se jemi analfabetë politikë dhe, mbi të gjitha, po tregohemi mosmirënjohës ndaj miqve që na u gjendën dhe po na gjendën, në ditë të vështira që po i përjeton populli ynë.

Dihet se diplomatët e shquar të SHBA-ve, para se të fillonte lufta në Kosovë, kërkuan nga subjektet politike të Republikës së Kosovës t'i mbajnë zgjedhjet (e dyta) parlamentare dhe t'i krijojnë institucionet shtetërore: Presidencën, Qeverinë dhe Parlamentin. Por, forcat e llumit kundërshtuan çdo nismë të mbarë që do të çonte deri te bashkimi i faktorit politik shqiptar dhe krijimi i institucioneve të Republikës së Kosovës, se ashtu donin Nanosi & kompani, Athina, Moska dhe Beogradi. Rrogëtarët e Nanosit me veprimtarinë e tyre përçarëse dhe antikombëtare, i krijuan rrethanat dhe kushtet që Kosova ta përjetonte fatin e Toplicës, Sanxhakut të Nishit, Tregut të Ri me Peshterin dhe të Çamërisë, por mëshira e të Madhit Zot i bëri të perealizueshëm skenarët dhe planet serbe, kur i detyroi forcat e mëdha botërore ta ndihmojnë Kosovën.

Pas përfundimit të luftës, këto forca antikombëtare, të shtyra nga etja për pushtet dhe të mira materiale, iu kacafytën Kosovës së plagosur e të gjakosur nga kriminelët barbarë serbë, për ta rrjepur atë që mbeti e parrjepur nga shkau. Vodhën, plaçkitën, kërcënuan, mbollën frikë, vranë dhe ende po vrasin Burra të Dheut, por kulmin e tradhtisë dhe të krimit e arritën kur i vranë institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës, të krijuara me mund aq të madh.

Po të ishin dëgjuar atëherë diplomatët e shquar të SHBA-ve për formimin e Qeverisë së Kosovës, Kosova në Rambuje do të shkonte me një delegacion qeveritar dhe nuk do të shkonte siç shkoi dhe sot nuk do ta kishim Kornizën Kushtetuese, po do ta kishim Kushtetutën e Kaçanikut. Parlamenti, Qeveria, Presidenca - Presidenti do t'i kryenin detyrat në bazë të Kushtetutës, ndërsa FARK-u do të ishte shumë më i suksesshëm

në luftë me Serbinë, sesa njësitë e UÇK-së që udhëhiqeshin nga Shtabi i analfabetëve ushtarakë të Xh. Halitit dhe Drejtoria Politike e analfabetëve politikë të H. Thaçit. Kosova do të çlirohej nga vet shqiptarët, me ndihmën morale(diplomatike dhe politike) dhe materiale të aleatëve dhe miqve tanë. Kosova në asnjë mënyrë nuk do të kishte enklava serbe, sepse SHP i FARK-ut, që drejtohej nga kolonel Ahmet Krasniqi, (qysh para luftës, më 1996, me analizat e tij ushtarake), parashihte se Mitrovica dhe Kosova Veriore do të jenë ndër territoret e para që do të çliroheshin për shkak të rëndësisë së tyre ekonomike dhe strategjike. Por, SHP i UÇK-së që drejtohej nga argatët XH. Halitit, kishte tjetër strategji dhe tjera qëllime, kur njësitë të UÇK-së iu dhanë urdhër të zënë vend (të stacionohen) në Tavnik e jo përtej Urës së Ibrit në pjesën veriore të Mitrovicës.

Pra, Mitrovicën nuk e ndanë forcat serbe, siç rrejnë nanoistët dhe kalemxhinjtë e tyre pakurrizorë, por Mitrovicën përtej lumit Ibër dhe Kosovën Veriore ua dhanë paramilitarëve serbë për ta qeverisur nanoistët e Kosovës - forcat e tum-it, që udhëhiqeshin nga Xh. Haliti, H. Thaçi, H. Hyseni, A. Çeku, R. Qosja, R. Haradinaj, J. Krasniqi dhe ish-pararoja staliniste e LPK-së.

Këto forca të djallit, këta shërbëtorë të Nanosit, të Beogradit, Athinës dhe Moskës, duke bërë krime politike dhe ekonomike në Kosovë, edhe sot po e përforcojnë propagandën serbo-ruso-greke se „shqiptarët nuk janë popull shtetformues” dhe po pamundësojnë investimin e kapitalit të huaj në ekonominë e Kosovës, dhe kështu po punojnë për interesa të armiqve tanë shekullorë. Mos burgosja e kriminelëve që po bëjnë krime politike dhe ekonomike dhe krime të tjera në Kosovë nga policia ndërkombëtare dhe ajo e vendit, dëshmon se nanoistët e Kosovës – forcat e tum-it, janë të lidhura shumëfish me çarqet antishqiptare (miq dhe spiunë serbo-ruso-grekë), që kanë zënë pozita të rëndësishme në strukturat udhëheqëse të UNMIK-ut, të SHPK-së dhe të TMK-së.

Fatkeqësisht, forcat e djallit që gjenden në Parlamentin e Kosovës, pas gjithë kompleteve që thurën kundër Kosovës dhe institucioneve shtetërore të saj, po kanë sukses të manipulojnë edhe më tutje me çështje madhore kombëtare, kur përfaqësuesi i bishtit të vogël të PSSH-së, zotëri Dugolli, pati sukses t’i bindi 42 deputetë për t’i vënë nënshkrimet e tyre mbi „deklaratën për pavarësinë e Kosovës”, që nuk është asgjë tjetër vetëm se rrebesh plumbash pas rrebeshit të parë të H. Thaçit & kompani,

kundër Deklaratës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Referendumit për Pavarësinë e Kosovës, Kushtetutës së Kaçanikut, Parlamentit dhe Presidencës - Presidentit të Republikës së Kosovës.

Forcat demokratike të Kosovës duhet ta kanë të qartë se gjithë kjo zhurmë që po bëhet në lidhje me këtë „deklaratë” të Dugollit dhe dugollanëve të tjerë, nuk është asgjë tjetër, përpos se një kurth i përgatitur me mjeshtri nga çarqe të caktuara antishqiptare kundër interesave të Kosovës dhe interesave kombëtare, që opinioni ynë të mos bëjë presion në qendrat e vendosjes ndërkombëtare, për të marrë masa të nevojshme që të luftohet krimi i organizuar në Kosovë, por të merret me një temë që tash për tash nuk është aktuale dhe as që shkon në interesin e Kosovës.

Kryeadministratori i Kosovës, zotëri Shtajner, siç dihet, disa herë ua ka bërë të ditur serbëve dhe aleatëve të tyre se Kosova nuk ka kthim mbrapa, nuk ka ndarje të saj, nuk do të ketë sukses dhe përkrahje sistemi paralel i serbëve të Kosovës, dhe as që do të lejojë enklavizimin e saj. Këto qëndrime parimore të zotëri Shtajnerit, janë përkrahur edhe nga Qeveria e SHBA-ve dhe Bashkësia Evropiane, prandaj nuk kanë pse të ”merakosen” për ”statusin përfundimtarë të Kosovës” Dugollët e AAK-së dhe përkrahësit e dugollananave të subjekteve tjera politike.

Forcat politike të Kosovës dhe qytetarët e saj, duhet ta kenë të qartë se pa përkrahjen e tyre, zotëri Shtajneri nuk mund t’i realizojë premtimet e tij, pasi që ai nuk ka fuqi të mbinatyrshme të bëjë çka të dojë. Kosova nuk ka nevojë për dyfishimin e deklaratave që shprehin vullnetin e qytetarëve të Kosovës, dhe as nuk ka nevojë të konfrontohet me miqtë dhe aleatët e saj.

Ish-Parlamenti i Kosovës i ka vënë themelet e shtetësisë së Kosovës, me miratimin e Deklaratës Kushtetuese dhe miratimin e Kushtetutës së Republikës së Kosovës (Kushtetutën e Kaçanikut), ndërsa qytetarët e Kosovës me referendum janë deklaruar për Pavarësinë e Kosovës, prandaj çdo përpjekje për zhvlerësimin e këtyre rezultateve të popullit tonë, që u arritën me mund dhe sakrifica të mëdha, qojnë ujë në mullirin e shkaut.

Forcat politike të Kosovës duhet ta kenë të qartë deklaratën e Presidentit të Kosovës, dr. Ibrahim Rugovës, i cili në çdo takim me ndërkombëtarët e përsërit me kompetencë qëndrimin e tij të drejt, se ”Kosova de facto sot është e pavarur...”, dhe se pret vetëm ”njohjen

formale të pavarësisë së saj'', kërkesë kjo e mbështetur në Referendumin dhe në aktet normative që i miratoi ish - Parlamenti i Kosovës.

SHBA-TË DHE ALEATËT TANË I KANË TË QARTA PLANET SERBE

Forcat politike dhe udhëheqjet e tyre, duhet ta kenë të qartë se është më se e domosdoshme të përkrahen këto qëndrime parimore, largpamëse dhe shumë të drejta, të burrështetit, politikanit dhe diplomatit më të shquar shqiptar, të të gjitha kohërave, zotëri Ibrahim Rugovës. Në të kundërtën, përkrahja e kërkesës së Beogradit që sa më parë të fillojnë bisedimet për statusin përfundimtarë të Kosovës, apo miratimi i Deklaratës për pavarësinë e Kosovës nga Kuvendi i Kosovës, Kosovën do ta fuste në një rrugë pa krye, në një rrugë që do të qonte drejt copëtimit të saj.

Forcat politike shqiptare duhet ta kenë të qartë se qëndrimi parimor i zotëri Shtajnerit dhe i diplomatëve të shquar të SHBA-ve, se para fillimit të bisedimeve për statusin përfundimtarë të Kosovës, duhet të plotësohen disa kushtet paraprake, nuk shkojnë në dëm të Kosovës, por shkojnë në dëm të politikës okupuese të Beogradit, sepse plotësimi i kushteve që i ka parashtuar zotëri Shtajneri do t'ua mbyllnin të gjitha rrugët serbëve të kërkojnë ndarjen e Kosovës, ndërsa pozicionet shqiptare për pavarësi do të forcohen.

Fillimi i bisedimeve për statusin përfundimtarë të Kosovës në këto kushte dhe rrethana, kur Kosova po përgjaket nga dora e zgjatur serbe, ku po lulëzon krimi i organizuar, ku gjendja e sigurisë, si pasojë e kërcënimeve dhe vrasjeve politike, është e padurueshme për popullsinë shumicë. Por, kjo gjendje pasigurie po iu shkon përshtati përfaqësuesve serbë për mbajtjen e sistemit paralel dhe enklavizimin e disa territoreve të Kosovës, që kanë për qëllim krijimin e kushteve që Serbia ta marrë pjesën e Kosovës ''që ia ka vënë syrin''.

Fatmirësisht, miqtë dhe aleatët tanë në krye me SHBA-në, i kanë të qarta planet serbe, prandaj edhe me sukses po iu kundërvihen, kuptohet jo me zhurmë, por me hapa të ngadalshëm dhe të sigurt, që do të japin rezultate dhe suksese.

Tanimë dihet se procesi i zhbërjes së ish - Jugosllavisë ende nuk ka përfunduar. Evropa dhe SHBA-të iu shkojnë punëve me rend dhe mbarë. Mali i Zi gjithsesi do të ndahet nga Serbia, pas tri vitesh, ndërsa Kosova

do të ecën përpara në standardet demokratike, po që se përkrahet nga shqiptarët zotëri Shtajneri, i cili po punon me përkushtim dhe me profesionalizëm për të mirën e Kosovës dhe të gjithë qytetarëve të saj, pa dallim përkatësie kombëtare.

Fatkeqësisht, analfabetët politikë që kanë zënë vend në Parlamentin e Kosovës, janë verbëruar apo janë helmuar nga pehlivanët e Nanosit (apo i kanë detyruar t'u shkojnë mbrapa) dhe nuk po kuptojnë dhe as nuk po shohin se në çfarë rruge po e çojnë Kosovën shërbëtorët e Nanosit, (që këtë radhë ia lënë flamurin zotëri Dugollit). Nuk duhet harxhuar shumë mend për të kuptuar se Kosovës po i përgatitet një tragjedi e rënd, kur në të njëjtën kohë kur Beogradi kërkon fillimin e bisedave për statusin përfundimtarë të Kosovës, të njëjtën gjë po e bëjnë edhe shërbëtorët e Nanosit. Kjo tregon se bashkëpunimi në mes Beogradit dhe Tiranës zyrtare, i filluar qysh moti në mes Titos dhe Enverit dhe i vazhduar pastaj në mes Kasapit të Ballkanit dhe argatit të tij Nanosit, për ta lënë Kosovën në kthetrat serbe, apo për ndarjen e saj, ende po vazhdojnë.

Opinionin ynë ka mësuar për deklaratën e Xhingjiqit, i cili para pak kohe pati thënë se '' Serbia do të kërkojë fillimin e bisedimeve për caktimin e statutit përfundimtar të Kosovës'', sepse, sipas tij, ''Shtajneri po punon për krijimin e Kosovës shtet të pavarur''. Ky diplomat i regjur serb tregoi zgjuarsin për t'i qitur në kurth analfabetët politikë të Kosovës, kur tha se ''nuk është tabu ,, fillimi i bisedimeve për ''pavarësinë e Kosovës'', që me gjuhën diplomatike kuptohet se Serbia do ta njohte Kosovën ''shtet të pavarur'', me kusht që asaj t'i mbesin nën sundim pjesët më të pasura të saj. Nuk është për t'u habitur që Bajram Rexhepi dhe Hashim Thaçi pranuan kërkesën e Xhingjiqit, që të fillojnë bisedimet për statusin përfundimtarë të Kosovës, kur dihet se bisedimet e fshehta dhe të hapta po mbahen në mes nanoitëve të Kosovës dhe strukturave shtetërore të Serbisë, nëpërmjet diplomacisë së Shqipërisë. (Herën e fundit ishte I. Meta ai që i qiti në dyzen telat e bashkëpunimit të qendrave antishqiptare: Beogradit, Moskës, Athinës, Tiranës zyrtare dhe nanoistëve të Kosovës).

Nisma e AAK-së për ta shpallur Kosovën ''Shtet të pavarur'', me siguri është pasojë e atij bashkëpunimi, që ka për qëllim të bëhet presion mbi qendrat e vendosjes ndërkombëtare, që të pranojnë kërkesën serbe për fillimin e bisedimeve për caktimin e statusit përfundimtarë të

Kosovës. Është më se e nevojshme që forcat demokratike të Kosovës, të punojnë më shumë në pengimin e planeve dhe të skenarëve serbë për ndarjen e Kosovës.

Opinionin ynë duhet të njoftohet me qëllimet serbe, ndërsa argatët e tyre të pengohen, duke bërë demaskimin e veprimtarisë së tyre antikombëtare.

Nuk është i vërtetë arsyetimi i kryekuqaloshëve të Kosovës, se mosdefinimi i statusit të Kosovës është faktori kryesor që po pengon investimin e kapitalit të huaj në ekonominë e Kosovës, por pengesa kryesore është gjendja e pasigurisë që mbretëron sot në Kosovë, në sajë të krimeve të tyre politike dhe ekonomike që nuk kanë të ndalur. Se nuk është ashtu siç thonë kryekuqaloshët e Kosovës, dëshmojnë faktet se, edhe pse Qeveria e SHBA-ve i ka garantuar investimet e qytetarëve amerikanë në Kosovë, nuk ka investime, sepse gjendja e sigurisë është ajo që po pengon derdhjen e kapitalit amerikan në ekonominë e Kosovës.

Pra, në rend të parë është gjendje e mjerë e sigurisë, e jo statusi i papërcaktuar i Kosovës pengesa kryesore që pengon investitorët e huaj, por edhe të diasporës shqiptare të investojnë në Kosovë. Kosova sot ka nevojë për paqe, liri, qetësi dhe drejtësi më tepër se për çdo gjë tjetër. Kosova dhe qytetarët e saj shumë herë kanë kërkuar të ndalen krimet politike dhe ekonomike; të luftohet kontrobanda me cigare, alkool, naftë dhe derivatet e saj; të mblidhen taksa nga doganat dhe pasanikët e Kosovës që u bënë të pasur gjatë luftës apo pas luftës me punë dhe veprimtari të pista.

Kosova ka nevojë për respektimin e të drejtave të njeriut dhe të drejtave qytetare. Kosova ka nevojë për krijimin e vendeve të reja punës. Kosova ka nevojë për përkrahjen e mëtutjeshme të faktorit politik dhe ekonomik ndërkombëtar. Kosova ka nevojë për t'i shëruar plagët e luftës, duke i zbardhur të gjitha vrasjet dhe rrëmbimet që u bënë nga hordhitë serbe dhe kryekuqaloshët e Nanosit. Kosova ka nevojë që kriminelët që u bënë dorë e zgjatur serbe, ta marrin dënimin e merituar. Kosova ka nevojë që të mbisundojë ligji dhe shteti ligjor. Kosova ka nevojë për demokraci të vërtetë. Kosova ka shumë nevojë për përkrahje humanitare dhe kujdes institucional për pjesën e popullsisë që më së tepërmi u dëmtua në luftë, (invalidët e luftës, familjet e dëshmorëve dhe familjet e të masakruarve).

TË MOS BIEM NË NDIKIMIN E NANOSIT DHE ARGATËVE TË TYRE

Kosova do të ecën përpara drejt pavarësisë së saj, vetëm atëherë kur qytetarët e Kosovës do të jenë të aftë të mos bien nën ndikimin e pehllivanëve të Nanosit dhe argatëve të tyre. Kosova do të fitojë pavarësinë vetëm atëherë kur klasa politike e Kosovës aftësohet për t'i njohur vlerat e vërteta kombëtare, vetëm atëherë kur të dijë se kush e ka vendin në ballë të oxhakut e kush te dera. Vetëm atëherë kur të dijë t'i respektojë dhe t'i dëgjojë miqtë e tij të vjetër dhe të dijë të përfitojnë miq të rinj, vetëm atëherë kur politikën e udhëheqin njerëzit e dijës, të pa korruptuarit, dhe autoritetet që gëzojnë besimin e qytetarëve të Kosovës. Kosova nuk ka dobi prej të korruptuarve, hajnave dhe kriminelëve, edhe pse vërshimet, furtunat, i qitën në majë të malit. Kosovën nuk e çojnë përpara demagogët me nam, që tjetër flasin e tjetër punojnë, që ditën përbëhen në shqiptari e natën bëjnë plane dhe japin urdhra se kush nga të „papërshtatshmit” të kërcënohet e kush të pushkatohet.

Nuk ka dyshim se populli i shumëvuajtur i Kosovës, i cili shumë herë tregoi pjekuri kombëtare dhe politike, edhe këtë radhë do të dijë se si të veprojë për ta hequr qafe llumin e shoqërisë shqiptare, që Kosovës i solli plagë, dhembje dhe mjerim vetëm për t'i realizuar interesat e tyre personale, klanore dhe ideologjike.

Subjektet politike dhe shtetërore të Kosovës nuk guxojnë të mos i përfillin këshillat e miqve dhe aleatëve tanë, kur dihet se ndihma e tyre ka qenë dhe është shumë e madhe që Kosova po shkon drejt pavarësisë, me hapa të vegjël, por të sigurt, edhe pse po pengohet nga serbët, aleatët e tyre dhe veglat e tyre shqipfolëse, që kanë zënë pozita udhëheqëse në subjektet politike dhe shtetërore të Shqipërisë dhe të Kosovës.

Botuar në „Bota sot”, më 09. 02. 2003.

PSE FYHET DHE SHPIFET MIKU I NDERUAR I SHQIPTARËVE, ZOTËRI ERDOGAN, NGA DODË GJERGJI ?

Duke marr parasysh pozitën që e mban në Ipeshkvinë e Kosovës zotëri Dodë Gjergji, është dashur të ketë kujdes si shprehet dhe çfarë mesazhi i jep opinionit të gjerë për rrjedhat e ngjarjeve në Kosovë dhe më gjerë. Mënyra dhe përmbajtja e reagimit të zotëri Gjergjit ndaj fjalimit të Kryeministrit të Turqisë, zotërisë Erdogan, në Prizren, para disa ditësh, është një gabim i pafalshëm për një udhëheqës fetar, kur dihet se nuk i takon të merret me politikën e shtetit, aq më tepër t'i fryjë zjarrit të përçarjes dhe mos tolerancës fetare në mes shqiptarëve të besimit Islam dhe atij katolik. Zotëri Gjergji dhe përkrahësit e tij në vend se t'ia bënin së paku një argat Kosovës dhe popullit të saj, duke lobuar te Papa dhe qeveria e tij për ta njoh pavarësinë e Kosovës, ai së bashku me individë të caktuar, po punojnë për të krijuar përçarje në mes popullit shqiptar dhe atij turk. Po bëjnë përpjekje t'i dëmtojnë marrëdhëniet ndërshtetërore në mes Kosovës dhe Turqisë. Po mundohen t'i dobësojnë dhe shkatërrojnë të gjitha lidhjet vëllazërore në mes popullit shqiptar dhe popullit turk.

Akuzat e zotëri Gjergjit ndaj Kryeministrit të Turqisë, zotëri Erdogan, se ai në fjalimin e tij në Prizren i ka shprehur „ambiciet neootomane” dhe se ka shprehur dëshirën „që të jetë padroni i shqiptarëve”, është një shpifje dhe një fyerje e rënd ndaj mysafirit të shquar dhe mikut të madh të popullit shqiptar. Në vend se zotëri Gjergji dhe gjergjat e tjerë të gëzohen për përkrahjen pa rezervë që Kryeministri i një superfuqie ushtarake i dha Kosovës, duke ua bërë të ditur qendrave të vendosjes ndërkombëtare, veçmas Serbisë, se integriteti territorial dhe interesat e Kosovës janë të paprekshme, ashtu siç është integriteti dhe interesat e Turqisë të paprekshme, kur në Prizren deklaroi: „Lidhjet ndërmjet Kosovës dhe Turqisë janë të forta. Jemi njerëz me një kulturë dhe histori të përbashkët. Mos e harroni këtë. Turqia është Kosovë dhe Kosova është Turqi, sipas të cilës Turqia dëshiron paqe në Ballkan.”

Shtrohet pyetja se pse zotëri Gjergji dhe përkrahësit e tij deri më tash nuk reagon me asnjë fjalë kundër lidershit të Serbisë, të cilët çdo ditë shprehin synimet e tyre për okupimin apo ndarjen e Kosovës, kur deklarojnë se „Kosova është Serbi”. A thua nuk e kupton zotëri Gjergji dhe gjergjat e tjerë se deklarata e zotëri Erdoganit se „Turqia është Kosovë dhe Kosova është Turqi” nuk nënkupton „ambicie neotomane” dhe as nuk shpreh dëshirën „që të jetë padron i shqiptarëve”, por paraqet aleancën e pathyeshme ndërmjet popullit turk dhe popullit shqiptar. Paraqet kundërshtim të fuqishëm të Turqisë kundër synimeve të Serbisë për okupimin apo ndarjen e Kosovës.

Kjo deklaratë e mikut të madh të shqiptarëve zotëri Erdogan, e ka vlerën e njëjtë me deklaratën e ish-kryetarit të SHBA-së, zotëri Bushit (plaku), kur Jugosllavisë ia pati vënë vijën e kuqe mbi Kosovën. Zotëri Erdogan po ashtu në kryeqendrën e Shqipërisë Etnike, në Prizrenin historik, e shpalli vijën e kuqe mbi Kosovën, duke ua bërë të ditur faktorit ndërkombëtar dhe atij serb, se cenimi i integritetit territorial të Kosovës do të konsiderohet cenim i integritetit të Turqisë. Kjo deklaratë e zotëri Erdoganit mirë është kuptuar nga faktori ndërkombëtar dhe nga Serbia, por pse nuk u „kuptua”, apo pse nuk do të kuptohet nga i pari i Kishës Katolike të Kosovës dhe përkrahësve të tij është një anomali që arsyeja e shëndoshë nuk mund ta kuptojë.

A nuk e ka të qartë zotëri Gjergji dhe përkrahësit e tij se, me të vërtetë lidhjet ndërmjet Kosovës dhe Turqisë janë të forta. Ia kujtojmë zotëri Gjergjit se Turqia është njëra ndër shtetet e para që menjëherë pas shpalljes së pavarësisë, njohu pavarësinë e saj. A nuk e din i pari i Kishës Katolike, zotëri Gjergji dhe gjergjat e tjerë, se në saje të Turqisë, Pavarësia e Kosovës është njohur nga shumë vende myslimane ku ajo ka ndikim. A nuk e ka të qartë zotëri Gjergji dhe injorantët tjerë, se Turqia ka bërë investime kapitale në Kosovë, me çka po ndihmon mëkëmbjen e ekonomisë së shkatërruar të Kosovës.

A thua nuk e din zotëri Gjergji dhe përkrahësit e tij, se gjatë intervenimit të NATO-s në Serbi, komanda ushtarake e Aleancës Veri-Atlantike, duke parë se shumë shtete të Bashkimit Evropian po i bëjnë hile urdhrave për t'i goditur sa më ashpër pikat strategjike të Serbisë, i angazhuan për ato qëllime pilotët turq dhe amerikanë, aksione këto që e detyruan Serbinë për t'i larguar forcat okupuese nga Kosova.

A thua i pari i Kishës Katolike të Kosovës nuk ditka faktin se në saje të përkrahjes së rezervë të Turqisë ndaj Shqipërisë më 1997, nuk u realizua plani dhe skenari serbo-ruso-grek për ndarjen e Shqipërisë në mes Greqisë dhe Serbisë. Ndoshta nuk e ka harruar zotëri Gjergji se kur Shqipëria dhe institucionet e saj kalleshin nga komunistët shqiptarë, rrugaçët e LPK-së dhe kriminelët e burgjeve të Greqisë, ushtria greke u bë gati ta okupojë Shqipërinë. Por vetëm Turqia e ngriti zërin e përkrahjes pa rezervë për Shqipërinë dhe popullin e saj, duke deklaruar se „Turqia e njeh integritetin territorial të Shqipërisë dhe po që se ndodh që një këmbë e ushtarit grek të futet në territorin e Shqipërisë, Turqia do të sulmojë me të gjitha forcat e saj Greqinë”. Kjo deklaratë e Kryeministreshës së Turqisë, i vuri në lëvizje diplomacinë e Francës, SHBA-ve, Anglisë dhe të Gjermanisë, të cilat po ashtu u detyruan ta njohin integritetin e Shqipërisë. Pra Turqia me përkrahjen e saj bëri që planet e armiqve shekullorë të popullit tonë për zhbërjen e Shqipërisë dhe zgjidhjen e çështjes shqiptare siç ua donte interesi i tyre të dështojë.

Edhe tash deklarata e Kryeministrit të Turqisë, mikut të madhe të kombit shqiptar, zotëri Erdogan, do t'i bëjë të përealizueshme synimet serbe për ndarjen e Kosovës apo defaktorizimin e shtetit të Kosovës. Se zotëri Gjergji dhe gjergjat e tjerë nuk e kanë kuptuar ,apo nuk kanë dashur ta kuptojnë deklaratën e Kryeministrit të Turqisë, mbetet në ndërgjegjen e tyre, por duhet ta kuptojnë se fushata e tyre e egër kundër Turqisë, aleatit strategjik të kombit shqiptar, nuk shkon në interes të Kosovës dhe as të popullit shqiptar, por shkon në interes të armiqve tanë shekullorë.

Botuar në „Bota sot” më 29. 10. 2013

KAPITULLI I TRETË

**KRIMINELËT JANË TË HUMBUR
PËRFUNDIM I KEQ PO I PRET**

KRIMINELËT JANË TË HUMBUR, PËRFUNDIM I KEQ PO I PRET

Armiqtë e kombit tonë, edhe pse janë të vetëdijshëm se koha po punon për ne, edhe pse po e kuptojnë se faktori shqiptar në Gadishullin Ilirik do të luaj rolin kryesor në një të afërme jo të largët, ata i kanë shumëfishuar forcat që të na godasin me të gjitha mjetet që mund t'i vejnë në veprim, që së paku të na pengojnë, që rruga deri në realizimin e synimeve tona të jetë sa më e gjatë dhe shumë e mundimshme.

Fatkeqësisht edhe pas çlirimit të Kosovës çetnikët e Beogradit po i shfrytëzojnë mbeturinat e shoqërisë shqiptare, nanoistët e gjorë, për të ju ndihmuar në realizimin e skenarit të ndyrë antishqiptarë, për ta bindur botën në kopallat e tyre të vjetra se „shqiptarët janë popull jo shtetformues”. Siç dihet serbo-grekët dhe aleatët e tyre qysh kur ia vunë flakën Shqipërisë nepërmjet bajraktarëve të farës ruse dhe kriminelëve të kuq me të ashtuquajturin „revolucion i vonuar demokratik” më 1997, realizuan gjysmën e skenarit dhe e bindën një pjesë të opinionit botërorë në shpifjet e tyre se ne shqiptarët „nuk dimë të mbajmë shtet”, se ne shqiptarët „jemi destabilizues të Ballkanit” dhe shpifje tjera të ngjashme. Fatmirësisht pjesa e dytë e skenarit u mbet e pa e realizuar, në sajë të ndihmës së të Madhit Zot që i detyroi SHBA-të dhe aleatët e saj, për t'i bërë pluhur dhe hi skenarët antishqiptarë të serbo-ruso-grekëve dhe aleatëve të tyre, ku me forcën e tyre të përbashkët NATO-n na e çliruan Kosovën. Populli ynë me pjekurinë e tij të lartë politike dhe atdhedashurinë e flaktë e habiti botën, kur brenda një kohe të shkurtër u kthye në vatrat e shkrumbuara dhe të plaçkitura nga kriminelët serb. Fatmirësisht serbo-ruso-grekët dështuan, por përpjekjet e tyre për realizimin e skenarit të tyre të pa kryer i shumëfishuan, duke i vënë në veprim bishtat e tyre që i kishin lënë të pa prekur në subjektet shqiptare, politiko-ushtarake. Veçmas u treguan të suksesshëm dhe të fuqishëm, siç ishin edhe gjatë luftës, bishtat e tyre që i kishin futur në strukturat udhëheqëse të UÇK-së. Mënyra, vendi, dhe koha e formimit të Qeverisë së Thaçit dhe veprimtaria e saj në Kosovën e çliruar, ua hapi rrugën

bishtave serb në Kosovë të punojnë pa pengesë në realizimin e skenarit serb për ta bindur botën se „shqiptarët nuk janë të aftë as të bëjnë dhe as të mbajnë shtet”. Uzurpimet, kërcënimet dhe vrasjet që i bënë dhe po i bëjnë pehlivanët e Nanosit dhe argatët e tyre në Kosovën e çliruar, është ndihma dhe përkrahja më e fortë që po i bëhet Beogradit, Moskës dhe Athinës, nga bajraktarët e farës ruse shqipfolës, që u është bërë ndonjëherë më parë. Pra, ndihma e pehlivanëve të Nanosit dhe argatëve të tyre është shumëfish më e madhe se ndihma dhe përkrahja që u është bërë këtyre qendrave antishqiptare nga vetë „babai”i farës ruse Enver Hoxha dhe kukullat serbe që qenë vënë në Kosovë nga Beogradi gjatë sundimit të tyre.

Kryekriminelët po mendojnë se pasuria e fituar me anë të krimeve politike dhe ekonomike do t’i bëjnë të fuqishëm dhe të pa prekshëm, por siç po shihet kanë gabuar rëndë.

Tentimi i fundit i pehlivanëve të Nanaosit për t’i sjellë Kosovës njërën ndër tragjeditë më të rënda pas luftës, që kishin për qëllim vrasjen e kolonel Tahir Zemës, njërit ndër komandantin më të suksesshëm të UÇK-së, tregon se bajraktarët e farës ruse dhe shërbëtorët e tyre, që po luajnë rolin e udhëheqësve të subjekteve politike dhe shtetërore të Kosovës, janë në fazën e fundit të çmendurisë, sepse e kanë të qartë se krimet e tyre që i bënë para lufte, gjatë luftës dhe pas luftës janë të zbuluara, dhe se nuk do të shkoj shumë larg kur policia do të jetë e detyruar t’i arrestojë për të dhënë llogari për krimet e bëra. Dihet se kriminelët janë pa shpirt dhe pa zemër, por kriminelët e kuq shqiptarë po tregojnë edhe një veti të veçantë. Me siguri kjo veti e veçantë e tyre është krijuar nga përdorimi i gjatë i „egjres” komuniste, prandaj mënyra se si po i bëjnë krimet po tregohen se janë shumë të lig dhe të marrë. Mjafton të përmendet rasti i fundit, kur planifikuan t’i vrasin me dhjetëra njerëz, gra, fëmijë, qytetarë të pafajshëm, vetëm për të realizuar një vrasje, që bajraktarët e farës ruse dhe shërbëtorët e tyre do t’i gëzonin, që në atë krim kundër njerëzimit do të gjente vdekjen Tahir Zemaj, një burrë i fortë i shqiptarisë, që i pari ua dha hakun e merituar hordhive serbe në Logjë e gjetiu.

Kryekriminelët po mendojnë se pasuria e fituar me anë të krimeve politike dhe krimeve ekonomike do t’i bëjë të fuqishëm dhe të

paprekshëm, por siç po shihet kanë gabuar rënd. Ishin llumperproletarë dhe ashtu do të mbesin. Pasurinë e vjedhur dhe të uzurpuar do t'ua marrim (nacionalizojmë). Do të mbesin edhe pa pozita udhëheqëse, ashtu siç mbeti "babai i farës ruse" Qosja. Këtë radhë qytetarët e Republikës së Kosovës në zgjedhjet lokale nuk do të kanë mëshirë ndaj nanoistëve dhe neostalinistëve, që po mundohen për ta destabilizuar Kosovën, që po punojnë për interesa të huaje dhe për interesa personale e klanore, duke i shkelur interesat madhore kombëtare. Por këto mbeturina të shoqërisë shqiptare, prapseprap kanë fat se ne nacional-demokratët kemi mëshirë. Do t'u sigurojmë mbrojtje sociale. Mos t'i frigohen pleqërisë, nuk do t'i lëmë të lypin rrugëve. Do t'i vejmë në shtëpia të pleqëve, se jemi të sigurtë se as fëmijët dhe as farefisi nuk do të kujdesën për ta kur t'u dalin në shesh të gjitha të ligat që ia bënë Kosovës, kur të dalin në shesh të gjitha krimet dhe të zezat që ua bënë shqiptarëve.

Një këshillë për kriminelë që vrasin pas shpine.

Këshilla e fundit për kriminelët : Ju kriminel të vegjël, ju doras të mjerë, ju qytetarë anonim me emra shqiptarë, që ua ka pi sorra mendtë dhe asgjë nuk po kuptoni se në dorë të kujë keni rënë. Mos u bëni të marrë, se vrasja dhe krimi në as një mënyrë nuk mund të quhen „vepër patriotike”. Vrasja është krim. Ai që vranë njerëz pa hak, ai që vranë njerëz pas shpine, ai që vret njerëz me pare, nuk është njeri, ai është më i keq se bisha e egër, ai është kriminel! Mos harroni se populli na mëson nga përvoja e tij se „gjaku nuk humbet”. Pra një ditë herët a vonë do të zbulohen të gjitha vrasjet, do të zbulohen të gjitha krimet! Populli ynë është human dhe zemërgjerë! Ai për hir të Zotit dhe pastaj të Kosovës i fali më tepër se 1000 gjaqe, kur ishte koha t'i bashkojmë forcat, kur erdhi momenti për t'i bashkuar radhët, se donim t'i këpusim prangat e robërisë! Kosova sot është çliruar në saje të mundit të madh të shumë gjeneratave. Por Kosova sot, e ka edhe një betejë shumë të rëndësishme. Ka mbetur beteja përfundimtare për të realizuar pavarësinë e Kosovës. Dhe pastaj me zgjuarsi dhe me punë të mbarë do t'i realizojmë edhe shumë synimet tjera madhore. Ju kriminel të vegjël, ju doras të mjerë, pendohuni sa më parë për krimet që i bëtë! Juve ju mashtruan kriminelët e mëdhenj, që luajtën rolin e „udhëheqësit ushtarak” apo të „udhëheqësit partiak”. Pranimi i fajit para organeve gjyqësore merren për rrethanë

lehtësuese, kur ju shqiptohen dënimet, por pranimi i fajit edhe me ligjet e Kanunit do të merret si rrethanë lehtësuese. Prandaj sa më parë të paraqiteni në organet e policisë për t'i treguar krimet që i bëtë ju apo të afërmit e juaj. Merrni shembull Daut Hajradinajn, i cili vullnetarisht u paraqitë në organet e hetuesisë për të treguar se si erdhi deri te vrasja e katër ushtarëve të UÇK-së, dhe kush i vrau ata. Po qe se ia doni të mirën Kosovës, po qe se ia doni të mirën fëmijëve tuaj dhe të dashurve tuaj, lajmërohuni sa më parë në organet hetimore, apo në organet e policisë për ta paraqitur krimin që e bëtë ju, apo shokët tuaj. Populli ynë ka zemër të madhe, ai do t'ua fal fajin, se e din se „shtisi është më fajtor së bërsi” se e din se juve kriminelët e mëdhenj ju kanë mashtruar. Përndryshe, po qe se nuk lajmëroheni vet, por hetimet e policisë do të zbulojnë krimin e juaj, juve nuk do t'u falet kurrën e kurrës faji i krimit. Edhe kur ta kryeni dënimin kanuni i Lekë Dukagjinit do të ju dënojë edhe njëherë. Juve dhe familjet e juaja do t'ju leqitim. Edhe kur të vdisni nuk do t'ju lëmë në varreza të qytetarëve. Varri i juaj do të jetë i mallkuar dikund nepër përrocka dhe moqale!

Po ju kriminel të mëdhenj, çka po pritni! Vranie veten më së miri ju bjen! Për ju nuk ka falje! Ju nuk do të meritoni mëshirë! Juve ju pretë mallkimi i Zotit dhe i popullit! Ju jeni farë e djallit të mallkuar! Ju jeni zog shkau! Ju jeni tharmi i të gjitha të ligave që e gjetën popullin tonë! Ju njohim shumë mirë se kush jeni! Me emra dhe mbiemra të plotë ju njohim! Koha e juaj po i afrohet perëndimit! Ju jeni të mbaruar! Ju jeni cofëtina! Kundërmoni erë cofëtine edhe pse vesheni me rrobe të reja, edhe pse veni kravata kuq e zi, edhe pse flisni për patriotizëm, edhe pse me plot gojën flisni për pavarësinë e Kosovës, edhe pse flisni për dëshmorët e kombit, edhe pse flisni për familjet e të masakruarëve dhe invalidët e luftës, ju jeni kryekriminelë! Ju jeni ata që e keni krijuar Qendrën e Krimit në Kosovë, ju jeni ata që e keni krijuar mafinë politike dhe ekonomike në Kosovë! Ju jeni vazalët e Nanosit, ju jeni sëbashku me Nanosin shërbëtorët e Athinës, Beogradit dhe Moskvës! Ju jeni „njerëz” të vdekur për së gjalli!

Botuar : „Bota sot”, më 9 gusht 2000

NUK KA FALJE PËR KRIMINELËT QË E VRANË AHMET KRASNIQIN

Ne shqiptarët gjatë historisë u përballëm me shumë të liga dhe të këqija. Shumë prej tyre i kemi mundur me punë e durim dhe dolëm faqebardhë. Viteve të fundit disi na u kanë grumbulluar gajlet. Të zotët e mendjes janë shumë të brengosur që në viset tona fara e huaj që është mbjellë nga qendrat e pansllavizmit, është rritur dhe zhvilluar shumë. Është bërë "faktor politik"! Është bërë „faktor kombëtar“, edhe pse asgjë nuk ka punuar dhe as që po punon për të mirën e kombit shqiptar. Përkundrazi, ka punuar dhe po punon për interesat e atyre që e sollën dhe e mbollën në Viset tona, në tokën tonë stërgjyshore. Ka shumë emra kjo farë e çoroditur njerëzore. Quhet "farë ruse", sepse trualli ideologjik i saj është Rusia. Quhet "farë e keqe", sepse njerëzimit nuk i solli kurrfarë të mire, përpos dhunës, terrorit dhe krimit. Kjo farë e keqe tek ne krijoi „njeriun e ri“, të zhveshur nga ndjenjat humane, të zhveshur nga ndjenjat njerëzore dhe kombëtare.

Shqipfolësit që i përkisnin kësaj fare të huaj, në fillim e quanin veten komunistë. Më vonë, me ndihmën serbe, krijuan partinë e tyre që e quanin me mburrje "Partia Komuniste Shqiptare". Pastaj ia ndërruan emrin, duke e quajtur „Partia e Punës" dhe „së fundi, "Partia Socialiste". Por, ideologjia nuk ndryshoi fare. Parimet e Makiavelit „qëllimi i arsyeton mjetet", u bënë parime të shqipfolësve që e udhëhoqën këtë parti (dhe argatëve të tyre). Ata me veprimtarinë e tyre përçarëse dhe mafioze, i sollën dëme të rënda çështjes madhore kombëtare dhe nuk po e kanë gajle për gjithë ato të liga që po ia bëjnë kombit dhe Atdheut, pasi që në ato punë të liga po kanë ca përfitime personale, grupe dhe klanore. Gjatë Luftës së Dytë Botërore, udhëheqja e kësaj partie vrau shumëfish më tepër shqiptarë sesa ushtarë të huaj. I vranë dhe i prenë burrat më të mirë të kombit me tradhti dhe pas shpine, sepse ua kishin frikën, se pas luftës do t'i pengonin për t'i qar në vend porositë e kryedajve komunistë të Beogradit dhe të Moskës. Këta karrieristë të sëmurë për pushtet pranuan të bëhen vasalë të Beogradit dhe të Moskës!

Pranuan të bëjnë përçarje ndërsqiptare! Pranuan t'i shkelin marrëveshjet e arritura me forcat politike djathtiste! Pranuan ta ndezin luftën qytetare! Më në fund, pranuan t'ua japin "bakshish" edhe Kosovën dhe viset tjera shqiptare serbo – jugosllavëve, vetëm që ta fitojnë përkrahjen e tyre për t'u bërë ata të parët e vendit.

Siç dihet, sundimi i tyre i solli dëme të mëdha Shqipërisë, Kosovës dhe gjithë popullit shqiptar. Fatmirësisht „nëna shtrigë” e çakejve të Ballkanit u shtri për tokë. I Madhi Zot e dënoi këtë çerdhe të kryedjajve të mallkuar me varfëri dhe skamje. E dënoi rënd këtë vend të madh evropaziatik, që e kultivoi, e rriti dhe e shpërndau në tërë botën farën e keqe, „farën ruse” dhe „egjërën komuniste”. Fatmirësisht, edhe diktatorët e kuq të Evropës Lindore u shtrinë për tokë, ashtu si „nëna” e tyre e Kremlinit për të dhënë shpirt. E humbën pushtetin njëri pas tjetrit. Ndodhi një mrekulli edhe në Shqipëri! U shemb diktatura! Fitoi demokracia! Filluan të bëhen ndryshimet drejt së mirës!

Fatkeqësisht, „fara ruse” që e humbi pushtetin në Shqipëri, shpejt u organizua. Lypi ndihmë prej çakajve të Ballkanit, prej „nënës” së tyre shtrigë të Kremlinit dhe mafisë së kuqe ndërkombëtare. Pranuan ndihmën serbo-ruso-greke, por pranuan edhe vasalitetin ndaj tyre. Dhe, siç dihet, demokracia e brishtë e Shqipërisë u shemb! Shqipërisë iu vu flaka dhe futa në të njëjtën kohë nga „pionierët e Enverit” dhe bandat greke! Edhe pararoja staliniste e LPK - së mori pjesë në shkatërrimin e shtetit shqiptar! U tmerrua bota! Shqiptari mori një pamje të shëmtuar nëpërmjet fotoreporterëve grekë. Ideologët e shovinizmit serb dhe atij grek fluturonin nga gëzimi kur shpifjet e tyre se „shqiptarët nuk janë komb dhe nuk kanë aftësi shtetformuese”, shitej në katër anët e botës! Bajraktarët e farës ruse, Nanosi & Compani, e morën pushtetin me mjete të dhunës bolsheviqe, por edhe me përkrahjen materiale dhe diplomatike të ish - Jugosllavisë së vetëshpallur, Greqisë, LPK-së dhe të mafisë së kuqe ndërkombëtare.

Vetëm vetëdija e lartë kombëtare dhe politike e popullit të Shqipërisë, bëri që të mbetet i parealizuar në tërësi plani antishqiptar (i përpiluar nga qendrat antishqiptare: Beograd – Moskë - Athinë), që parashihte edhe fillimin e luftës civile Jug - Veri në Shqipëri. Megjithatë, e realizuan planin rezervë: Faktori shqiptar në Gadishullin Ilirik u defaktorizua. Faktikisht, më nuk kishte shtet shqiptar në këtë ishull. Por, i ashtuquajturi „Revolucioni i vonuar demokratik” i Qosjes i bëri të

kënaqur dy partnerë: stalinistët e Shqipërisë, që erdhën në pushtet (me mjete dhune) dhe Greqinë, që iu hapën rrugët për ta bërë Shqipërinë koloni të saj. Por, mbetën të pakënaqur dy partnerët tjerë që e ndihmuan Nanosin me të holla për të ardhur në pushtet: Sipas burimeve zyrtare serbe, Beogradi për destabilizimin e Shqipërisë i ka harxhuar 17 milionë dollarë.

Edhe enveristët e LPK-së, në bazë të Marrëveshjes së Zyrihit (që u lidh në mes krerëve të LPK-së dhe PSSH-së, me qëllim që njëra-tjetrën ta ndihmojnë në shkatërrimin e LDK-së në Kosovë dhe PDSH-së në Shqipëri dhe largimin nga skena politike të dr. Ibrahim Rugovës dhe dr. Salih Berishës), ia dhanë Nanosit të gjitha të hollat që i patën mbledhur në emër të Kosovës. Pra, Nanosi & Compani kishin obligime ndaj të dyja palëve (Serbisë dhe LPK-së). Nanosi ishte një dhëlpër e vjetër që enveristët e Kosovës, po të donte, do t'i shtinte të hanë çka nuk hahet. Nanosi dinte se çka bënte, por kryekuqaloshët e Kosovës nuk dinin për dredhitë e tij se ishin „shtalbaka”. Nuk dinin ata të gjoresh se mësimet dhe urdhrat e tij do t'i fusin në shamakun e tradhtisë kombëtare, do t'i fusin në ujëra të zeza, që një ditë me faqe të zezë do të ngulfaten!

Por, me ngadhënjimin e „Revolucionit të vonuar bolshevik të Shqipërisë”, nuk u realizua në tërësi projekti i qendrave antishqiptare (Moskë–Beograd–Athinë) për shkatërrimin e kombit shqiptar. Ishte një fitore e rëndësishme serbo–ruso–greke, por Serbia donte që pjesa e dytë e projektit, që kishte të bënte me Kosovën, të realizohej sa më parë. Nanosi edhe pse ende nuk i kishte realizuar të gjitha objektivat në Shqipëri, filloi t'i kryente obligimet që i kishte marr nga Beogradi dhe Athina, që të fillohet në realizimin e pjesës së dytë të projektit antishqiptar, ku parashihej që Kosova të bëhej përgjithmonë tokë serbe.

Me shkatërrimin e Shqipërisë, populli ynë kishte frikë se diçka ogurzezë po i përgatitej Kosovës! Dhe, nuk vonoi shumë e dolën në skenë komplotistët e Kosovës. Kundërshtuan të mbahen zgjedhjet e dyta parlamentare. Nuk i njohën zgjedhjet dhe organet shtetërore që dolën nga ato zgjedhje. Tentuan ta bënin shkatërrimin e LDK - së, komplotistët e LDK - së në krye me H. Hysenin & B. Luzhën. Shkuan në Shqipëri, pa dijeninë e opinionit, kryekomplotistët R. Qosja dhe H. Hyseni, për të marrë detyra konkrete prej Nanosit, Mejdanit dhe Klosit. Posa u kthyen nga Shqipëria këta argatë të Serbisë, edhe pse Drenica kallej flakë, formuan shërbëtoreshën e çakajve të Ballkanit LBD-në. Është çudi e madhe

që nën kulmin e asaj partie hyri edhe partia e Demaçit dhe Qeveria e Bukoshit (Bukoshi me telegramin që ia dërgoi Qosjes, e quajti vepër madhore formimin e partisë së tij, edhe pse nuk ishte koha e formimit të partive të reja kur Drenica kallej flakë!).

Pra, Nanosi ishte mjeshtër i zgjuar, i cili diti t'i shfrytëzojë karrieristët dhe mendjeshkurtrit e Kosovës për të punuar për realizimin e planit antishqiptar, për të cilin ai ishte obliguar se do ta realizonte. Veprimtaria përçarëse dhe antikombëtare e karrieristëve dhe plangprishësve të Kosovës rritej dhe shtohet. E shpallën Drenicën „territor të çliruar”, qëllimi i të cilëve ishte për ta nxitur Serbinë që t'ua hiqte qafe Adem dhe Hamzë Jasharin dhe njësitë e tyre guerile, pasi që nuk arritën t'i bindin ata që t'i luftonin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës dhe Kryetarin, Ibrahim Rugovën. Komplotistët dhe mendjeshkurtrit e Kosovës nuk pranuan të marrin pjesë në formimin e Qeverisë së re të Republikës së Kosovës (që do të përbëhej nga përfaqësues të të gjitha forcave politike dhe ushtarake të Republikës së Kosovës). Shkelën Marrëveshjen e Oslos, që parashihte institucionalizimin e UÇK-së, bashkimin e faktorit ushtarak dhe krijimin dhe forcimin e FARK-ut. Krijuan lista për vrasjen e veprimtarëve që nuk i përkisnin forcës së tyre komplotiste. Krijuan ndasi në baza partiake dhe përçarje në mesin e popullsisë së Kosovës. Penguan dhe nuk lejuan veprimtarë që i përkisnin LDK-së të kyçen në Luftën çlirimtare.

Është për t'u habitur se si i ka bindur Nanosi & Compani mendjeshkurtrit dhe komplotistët e Kosovës se e kanë të garantuar çlirimin e Kosovës, po që se e luftojnë LDK - në, forcën më të madhe politike shqiptare në Gadishullin Ilirik. Gradat e oficerëve të karrierës që kishin kryer akademi ushtarake nëpër akademitë jugosllave, i shpallën të pavlefshme. Ushtarakët duhej të hynin në luftë si ushtarë të thjeshtë, dhe pasi t'i vlerësonin aftësitë e tyre ushtarako - ideologjike analfabetët politikë dhe ushtarakë të LPK-së, mund të merrnin gradat që ata do t'ua caktonin.

Historianët një ditë gjithsesi duhet të përgjigjen në këtë pyetje: Gjithë kjo veprimtari përçarëse dhe antikombëtare e LBDK - së, LPK - së dhe Qeverisë së Kosovës, ndihmoi apo pengoi forcimin e faktorit politik dhe ushtarak të Republikës së Kosovës?!

Dihet se historianët sot nuk do të mund të jepnin vlerësim shkencorë për periudhën e luftës, se do ta hanin plumbin në ballë nga

argatët e argatëve të Nanosit. Por, opinionin ynë dhe të zotët e mendjes, e kanë të qartë se Kosova nuk do të ishte në këtë gjendje të mjerë, po të mos kishin bërë komplotistët luftë kundër LDK-së, në vend se të bënë luftë kundër Serbisë.

Siç dihet, gjyshërit dhe prindërit tanë kur sulmoheshin nga çakajtë e Ballkanit, i pajtonin familjet e hasmëruara dhe i mbyllnin të gjitha mosmarrëveshjet që i kishin njerëzit në mes veti, sepse iu duhej bashkimi për ta luftuar armikun. Populli ynë e bëri të njëjtën gjë kur rinia jonë studentore dhe inteligjenca e lartë, në krye me prof. Anton Çetën, morën aksionin për pajtimin e gjaqeve. Në emër të Zotit, për shpëtimin e Kosovës, u falën më tepër se 1000 gjaqe. Por stalinistët dhe enveristët e çartur të Kosovës, të cilët baba shpirtëror e konsideronin Qosjen, ndërsa mësues dhe udhëheqës Nanosin, Mejdanin dhe Klosin, vepruan të kundërtën e asaj që bëri populli ynë. Dhe, si rrjedhojë e gjithë kësaj patëm dështim pas dështimi në fushën ushtarake dhe diplomatike, edhe pse na u dha rasti i shkëlqyer që ne vetë ta bëjmë çlirimin e Kosovës, kur dihet se i kishim të gjitha kushtet e përshtatshme.

Komplotistët e Kosovës ishin hipnotizuar nga Nanosi, Mejdani dhe Klossi. Ku ta dish se çfarë përrallash iu kishin treguar! Me siguri iu kanë garantuar pushtet mbi shqiptarët e Kosovës. Po, iu kanë garantuar edhe "çlirimin e Kosovës", po që se e fillojnë luftën sa më parë. Nanosi ua dha kallashët e tij kryekuqaloshëve të Kosovës, me të cilët e kalli Shqipërinë. Me dhjetëra dhe qindra kuaj të ngarkuar me kallashë të ndryshkur e pa nishan, kalonin kufirin shqiptaro - shqiptar afër Kukësit dhe Tropojës dhe ushtria serbe bënte sehir! I lente të lirë të kalonin kufirin, derisa „gjeneralët" e Hashimit organizuan parada nëpër male të Kosovës, për ta bindur faktorin ndërkombëtarë se në Kosovë është krijuar një ushtri që po e luftonte ushtrinë serbe. Por, kur Serbia deshi ta mbyllë kufirin, nuk kalonin më mushka të ngarkuara me armatim, po as individë këmbë. Kjo e ka një shpjegim, por këtë e kuptojnë vetëm të zotët e mendjes, por jo edhe naivët dhe argatët e argatëve të Nanosit, që u bënë anëtarë dhe udhëheqës të dy bishtave të PSSH (PDK - ja dhe AAK - ja), që po veprojnë në Kosovë.

Është për t'u habitur se si i ka bindur Nanosi & Compani mendjeshkurtrit dhe komplotistët e Kosovës se e kanë të garantuar „çlirimin e Kosovës", po që se e luftojnë LDK-në, forcën më të madhe politike shqiptare në Gadishullin Ilirik. A thua vallë, si i bindi Nanosi

mendjeshkurtrit dhe karrieristët e Kosovës se luftën do ta fitojnë me Serbinë pa oficerët e karrierës!?

Se sa e rëndësishme është karriera dhe pushteti për njerëzit e panjerëzi për karrieristë të sëmurë për pushtet, tregon jo vetëm veprimtaria përçarëse, por edhe ajo kriminale, kur krijuan qendrën e krimit, për t'i vrarë burrat më të mirë të kombit, veprimtarë të çështjes kombëtare që i përkisnin LDK-së, apo oficerë të karrierës që nuk arritën t'i bënë argatë apo skllav të mjerë.

Siç dihet, të gjitha krimet që u bënë në Shqipëri dhe Kosovë pas ngadhënjimit të „revolucionit bolshevik” të Qosjes, janë organizuar dhe janë kryer nga një qendër komanduese (organizatë ilegale) që udhëhiqej nga politikanët aktual të Shqipërisë dhe të Kosovës (që i përkasin „farës ruse”). Është krijuar në mënyrë profesionale nga „sugari” i OZN-së jugosllave - „sigurimi” i Shqipërisë.

Pra, veprimtaria e kësaj qendre të krimit nuk është tjetër, pos vazhdim i veprimtarisë së UDB-se jugosllave, me një ndryshim, se kriminelët shqipfolës u treguan se janë edhe më të pashpirt se „cërna ruka” serbe. E masakruan dhe e mbytën në banesën e tij në Tiranë Ali Ukën, për shkak se i kundërshtoi dinakëritë dhe tradhtitë e tyre. Organet e hetuesisë së Shqipërisë i dinë urdhëruesit e këtij krimi, por si t'i zbulojnë miqtë e miqve të pushtetarëve aktualë të Shqipërisë, kur do ta rrezikojnë jetën dhe familjet e tyre.

Është e pabesueshme se sa poshtë kanë rënë disa krerë (ish - të burgosur politikë) të rezistencës ilegale, kur kryespionët serbo-grek ua lanë „këmbët e arushës në dorë”, kur ua falën postet drejtuese të „sigurimit” (SHIK - ut të Kosovës).

Kriminelët me kravata kuq e zi i dhanë urdhër Qendrës së krimit, ta vrasin demokartin dhe veprimtarin e shquar të kombit Azem Hajdarin. E vranë Azem Hajdarin në qendër të Tiranës, kriminelët e porositur nga krerët e PSSH – së, vetëm pse u zotua se do ta ndihmojë çlirimin e Kosovës me të gjitha forcat që i kishte Shqipëria. Pastaj e vranë ministrin e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, kolonel Ahmet Krasniqin, sepse aftësitë, përvoja dhe veprimtaria e tij politike dhe ushtarake shkonin në dëm të planeve strategjike të çakajve të Ballkanit dhe nënës së tyre shtrigë - Baqushkës së Kremlinit. U bënë pesë vjet të plota nga dita kur kriminelët e vegjël (dorasët) e pushkatuan ministrin e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, kolonel Ahmet Krasniqin, në kryeqytetin e

Shqipërisë, në bazë të vendimit të lëshuar nga kriminelët e mëdhenj, që patën zënë pozita udhëheqëse në Kryesitë e LBDK-së, LPK-së, Shtabin e Xh. Halitit dhe individë që i përkisnin Qeverisë së Kosovës.

Kjo vrasje në analet e kriminalistikës një ditë do të analizohet, për të marrë shembull se deri ku mund të shkojë njëmendësia e tredhur e karrieristëve të sëmurë për pushtet, kryekuqaloshëve shqiptarë, për të cilët kolltuku dhe pozita udhëheqëse ishin shumëfishë më të çmueshme dhe më të rëndësishme sesa çlirimi i vendit, interesat madhore kombëtare, liria, shteti, pavarësia, dhe bashkëkombësit.

Qysh më 21 shtator të vitit 1998, atë ditë kur e vranë në Tiranë kolonel Ahmet Krasniqin, ministrin e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, kryekuqaloshët e Kosovës u zbuluan edhe për opinionin e gjerë, se janë tradhtarë të shumëfishtë të kombit shqiptar! Janë dorë e zgjatur serbe! Janë dorë e zgjatur ruse! Janë dorë e zgjatur greke! Janë plangprishësit e Kosovës! Janë e zeza e vet dhe pasardhësve të tyre! Janë turpi i kombit!

Po, si të vritet or një Burrë aq i madh i kombit, i cili qysh nga mosha rinore u përcaktua ta luftojë me mençuri okupatorin! Po, u vra Ahmeti me urdhrin e ish - „patriotëve” që si bagëtia në ahur i mbajtën ca vite nëpër burgjet jugosllave, që nga naiviteti apo qëllimet karrieriste ishin futur në organizatat ilegale.

Po, u vra Ahmet Krasniqi se qyqarët karrieristë të LBDK-së dhe LPK-së ia kishin frikën atij, sepse kur do të çlirohej Kosova nga FARK-u, ai do të bëhej njëri ndër më të çmuarit e Kosovës. Dhe, kur e dinin të gjorët se çfarë karakteri të fortë kishte ai, se ai nuk bën lëshime, po të vinte në pyetje edhe jeta e tij, kur është në pyetje interesi kombëtar, vetëm sa nuk i lëshonte shpirti.

Gazetarët sahanlëpirës filluan ta shanin dhe ta shpifnin Ahmet Krasniqin, (siç vepruan edhe për të tjerët që i pushkatuan), por ai ishte si deti i qetë pas stuhisë. I kryente detyrat dhe obligimet që i takonin në bazë të Marrëveshjes së Oslos. Krijonte njësi operative të UÇK-së. Krijoi qendra të stërvitjes dhe garnizone të FARK-ut në afërsi me Kosovën. Dhe, kur vendosi që të gjitha brigadat dhe ushtarakët e FARK-ut të futën në Kosovë nën komandën e tij, kryekriminelët paguan kriminelë të profesionit, morën pëlqimin dhe ndihmën e SHIK-ut të Shqipërisë, caktuan datën, momentin dhe vendin e përshtatshëm për ta pushkatuar sa më lehtë, por edhe që të ketë jehonë sa më të madhe.

Kjo vrasje ishte planifikuar dhe llogaritur mirë nga strategët e sigurimit të fshehtë serb, që mbanin pozita udhëheqëse në organet partiake dhe shtetërore të Shqipërisë dhe të Kosovës. Dinin saktësisht se sa dëme do t'i sjellë vrasja e Ahmet Krasniqit UÇK-së, FARK-ut, Kosovës dhe shqiptarisë. Për armiqhtë tanë, vrasja e Ahmet Krasniqit ishte një kryevepër madhështore, ishte një dhuratë e vlefshme për ushtrinë serbe dhe shtetin serb. Edhe komplotistët mendjeshkurtër dhe plangprishësit e Kosovës, i patën interesat e tyre në këtë vrasje. Ata ishin të bindur se UÇK-ja do të mbetet vetëm e tyre. Pushteti i Kosovës do të jetë vetëm i tyre. Fama, privilegjet, pasuria e Kosovës do të bëhet vetëm e tyre. „Armiqhtë” e tyre personale dhe partiakë, do t'i vrasin apo do t'i dënojnë me burgje. Faktori ndërkombëtarë do t'ua çlirojnë Kosovën dhe pastaj do t'ua japin pushtetin për të bërë çka ua do zemra. Ëndërroni me sy qelë se do të marrin tituj dhe grada të larta ushtarake. Do të bëhen pasanikë të mëdhenj të Kosovës. Po planifikuan kryekriminelët e kuq të Kosovës se me vrasjen e Ahmet Krasniqit, do t'ua fusin frikën në palcë ushtarakëve të „padëgjueshëm” që nuk pranonin të bëhen robër dhe skllëvër të tyre.

Mendonin kriminelët shpirtzi se me këtë vrasje do t'i frikësonin dhe do t'i detyronin kundërshtarët e tyre politikë, rininë dhe burrërinë e Kosovës, ta ulin kokën dhe të bëhen rrogëtarë të komplotistëve dhe karrieristëve të Kosovës, argatëve të pagojë të Fatos Nanosit. Kanë ditur kryekriminelët që kanë grada të UDB-së jugosllave, se me vrasjen e Ahmet Krasniqit përçarja ndërshqiptare do të marrë flakë; morali luftarak i shqiptarit do të vyshkej; UÇK - ja do të mbetej „ushtri” e analfabetëve ushtarakë, që do t'i fusin në aventura ushtarake burrat dhe djelmoshat trima shqiptarë pa qenë të përgatitur për luftë. E dinin strategët ushtarakë serbë se e kanë të garantuar fitoren luftarake në Kosovë, po që arrijnë t'ua mbushin mendjen karrieristëve dhe mendjeshkurtërve të Kosovës, që të mos ua lënë komandën ushtarake oficerëve të karrierës. E dinin gjeneralët serbë se çfarë force e madhe ushtarake do të bëhej Kosova, po që se angazhohen oficerët e karrierës në luftë, dhe po që se bëhet bashkimi i faktorit politik dhe ushtarak i saj.

Këtë detyrë nuk e patën vështirë ta kryejnë oficerët e sigurimit të fshehtë serb, që punonin në organet më të larta shtetërore të Shqipërisë, në kreun e LBDK - së, të LPK - së dhe në shtabin e Xh. Halitit dhe të H.

Thaçit, të ashtuquajtur SHP i UÇK-së dhe Drejtoria Politike e SHP të UÇK-së.

Mu për këtë edhe lutjet e përditshme të veprimtarëve të dalluar të kombit shqiptar, lutjet e miqve tanë që vinin nga katër anët e botës, si dhe lutjet e diplomatëve të shquar të SHBA - ve, që të bëhej bashkimi i faktorit politik dhe ushtarak i Kosovës, (të krijohet një qeveri e përbashkët e Kosovës), nuk ndikonin në kreun e LBDK - së, të LPK - së dhe të shtabit të Xh. Halitit dhe të H. Thaçit, (që e quanin „SHP i UÇK - së” dhe „Drejtoria Politike e SHP të UÇK - së.”

Me vrasjen e kolonel Ahmet Krasniqit, kryekuqaloshët e Kosovës u treguan se janë karrieristë të sëmurë për pushtet, u treguan se janë të pa fe dhe të pa atdhe. U treguan se janë të pa shpirt, janë frikacakë dhe tinëzarë! U treguan se janë farë e keqe, farë e prishur, farë e huaj, farë ruse! Me të vërtetë, u treguan se janë llumi i shoqërisë shqiptare! U treguan se janë mashë e huaj! U treguan se janë „Cërna ruka” serbe! U treguan se janë zogj serbi! Po, po, u treguan se janë tradhtarë!

Ahmet Krasniqi me dinjitet po pushon në varrezat e Kryeqytetit të Shqipërisë dhe aty do të mbetet, derisa organet kompetente të Shqipërisë të mos i zbulojnë të gjithë kriminelët që morën pjesë drejtpërdrejtë dhe tërthorazi në këtë vrasje makabre. Kriminelët e kuq të Kosovës edhe pas luftës e përgjakën Kosovën, duke ia vlarë burrat më të mirë të saj, vetëm pse nuk arritën t’i bëjnë rrogëtarë, siç i bënë disa „intelektualë” dhe „veprimtarë”, duke i përkëdhelur, duke i frikësuar, apo duke iu dhënë ca pozita udhëheqëse apo duke iu dhënë pasuri të huaj.

Si duket, karrieristët e sëmurë për pushtet ende nuk e kanë të qartë se një ditë, jo edhe aq të largët, do të përgjigjen dhe do ta marrin dënimin e merituar për vrasjet politike që i bënë para luftës, gjatë luftës dhe pas luftës, dhe për dëmet që ia sollën çështjes madhore kombëtare me veprimtarinë e tyre përçarëse dha antikombëtare. Mos të iu shkojë mendja kriminelëve të vegjël dhe kriminelëve të mëdhenj se, me kalimin e kohës, do t’i harrojmë krimet e tyre. Gjakhumbur nuk do të jetë kurrë Ahmet Krasniqi dhe as veprimtarët tjerë që i vratë. Nuk do të ketë falje për kriminelët (të mëdhenj dhe të vegjël) që e vranë (që morën pjesë në vrasje) Ahmet Krasniqin dhe veprimtarë tjerë të kombit.

Dihet se sipas së drejtës ndërkombëtare dhe kanunore, krimet e luftës dhe krimet politike nuk vjetrohen. Prandaj, ne do të bëjmë durim

dhe do të presim ditën kur do t'iu dalin në fushë turpi, të ligat, të zezat dhe krimet që i bëtë.

Ju, kriminelë zemërkatil të Kosovës, pse nuk po merrni mësim nga përfundimet e kriminelëve që i njeh bota. A e dini se si e përfunduan jetën kryekriminelët shqipfolës Enver Hoxha dhe Mehmet Shehu?! Ishte edhe më i fuqishëm se këta dy Miloshi, por ku gjendet sot?! Mos harroni se çdo gjë në këtë botë është e përkohshme. Edhe fuqia e juaj prej ujku, edhe dredhitë e juaja prej dhelpre, edhe karakteri i juaj prej çakalli një ditë do të pushojnë, por vepra e juaj e zezë do të mbetet për tu mësuar nëpër shkolla brez pas brezi, që brezi i ri të merr mësim konkret, që njerëzit si ju të mos kenë mundësi t'i mashtrojnë.

Sa për përfundim, kriminelë të Kosovës, duhet ta regjistroni mirë në rradakën tuaj se edhe po që se arrini t'i shpëtoni gjyqit të Kosovës për veprat e juaja kriminale dhe të pista, kurrsesi nuk do të mund t'i shpëtoni Gjyqit të Zotit Fuqiplotë dhe as gjyqit të historisë.

Botuar në „Bota sot”, më 25 – 28 shtator 2003

KRIMINELËT QË DHANË URDHËR PËR VRASJEN E AZEM HAJDARIT, AHMET KRASNIQIT, TAHIR ZEMËS DHE VRASJET TJERA POLITIKE, SË SHPEJTI DO T'I SHOHIM NË PRANGA

Siç dihet, Fatos Nanosi erdhi në pushtet me mjete dhune dhe me përkrahjen e LPK-së (së XH. Halitit), Beogradit, Athinës, Moskës dhe qarqeve të caktuara evropiane. Kjo dorë e zgjatur serbo-ruso-greke, me krimet e rënda politike dhe ekonomike që i bëri kundër Shqipërisë, Kosovës dhe kombit shqiptar, e zbuloi fytyrën e vërtet, kështu që tash e tutje nuk do të jetë më e përshtatshme për t'i kryer urdhrat e qendrave antishqiptare. Por, këto qendra nuk e kanë vështirë për ta gjetur personin e duhur që do t'i kryente planet dhe skenarët antishqiptarë që mbetën të pa kryera nga Nanosi.

Opinionin ynë e ka të qartë se ngatërresat që lindën në mes dy klaneve të bajraktarëve të farës ruse në Shqipëri, nuk erdhën nga halli i tyre që kanë për Shqipërinë (se të gjithë janë pjesëmarrës në krime të llojllojshme kundër Shqipërisë), por problemi i tyre është se cili klan dhe cili person do ta zëvendësojë Nanosin, për ta vazhduar punën e tij të deritashme në dobi të armiqve tanë shekullorë.

Pra, Shqipëria shumë shpejt do t'i rrëzojë për tokë bajraktarët e farës ruse, që të mos ngrihen më kurrë në këmbë. Por, nga këto rrethana të përshtatshme që po krijohen në Shqipëri për shkatërrimin e farës ruse, vallë a do të përfitojë Kosova, kur dihet se të gjitha të këqijat i erdhën asaj nga Shqipëria nëpërmjet Nanosit dhe nanosëve të Kosovës, (siç janë: përçarjet ndërsqiptare dhe partiake, maskat, krimet politike dhe ekonomike, varfëria, skamja, kaosi, prostitucioni, korrupsioni, mafia e shumë faqe të zeza të panumërta) përgjigjja është pozitive, kur dihet se dy bishtat e PSSH-së, PDK-ja dhe AAK-ja, do të mbesin pa përkrahjen e PSSH-së që ua krijoi SHIK - u - ("cërna-cërvena ruken"- Qendrën e krimit) dhe kryebajraktarit të saj Nanosit.

Qytetarët e Kosovës tash më e kanë të qartë veprimtarinë kundërshtiptare të plangprishësve të Kosovës, që për interesa të tyre personale dhe klanore, u bënë argatë dhe skllëvër "të pa gojë" të Nanosit dhe Sorosit, duke i kryer urdhrat e tyre, që shkonin në dëm të Kosovës e në interesin e Beogradit, Athinës dhe Moskës. Siç dihet, këta argatë të Nanosit dhe Sorosit: (Xh. Haliti, R. Qosja, H. Hyseni, B. Bukoshi, A. Demaçi, H. Thaçi, R. Hajradinaj, V. Suroi, B. Shala, B. Haxhiu dhe bashkëpunëtorët e tyre), bënë përçarje të thella ndërshtiptare, kur bënë përpjekje për ta shkatërruar LDK-në. Veçmas u treguan mendjeshkurtër kur e përkrahën Beogradin në mosnjohjen e zgjedhjeve të dyta nacionale dhe institucionet që dolën nga ato zgjedhje. Tradhtia e tyre u trash, kur nuk pranuan këshillën e miqve tanë për krijimin e një Qeverie të përbashkët (nga të gjitha forcat - institucionale dhe kundërinstitucionale të Republikës së Kosovës). Por, këta argatë të Nanosit dhe të Sorosit nuk e lan vetëm me kaq. Tradhtia e tyre ndaj Kosovës u dyfishua, kur e thyen dhe përkrahën thyerjen e Marrëveshjes së Oslos, që parashihte bashkimin e subjekteve ushtarake në një subjekt të vetëm në FARK. Tradhtia e shumicës prej tyre ndaj Kosovës u shumëfishua kur filluan të organizojnë kurthe e prita për të pushkatuar veprimtarë të dalluar dhe burra të fortë të shqiptarisë, që nuk arritën t'i bëjnë rrogëtarë. Veprimtaria e tyre kundërshtiptare, që filloi para luftës, vazhdoi gjatë luftës dhe u shumëfishua pas luftës, nuk mund të përthekohet me një shkrim që i kushtohet përkujtimit të 6-vjetorit të vrasjes së kolonel Ahmet Krasniqit. Është e ditur se opinioni ynë e ka të qartë veprimtarinë kriminele dhe kundërshtiptare të pehlivanëve të Nannosit, por kjo nuk do të thotë se duhet të heshtën krimet e tyre politike dhe ekonomike që i bënë dhe po i bëjnë çdo ditë. Plangprishësit e Kosovës edhe rrenën dhe shpifjen po mundohen ta bëjnë të "vërtetë", duke e përsëritur për çdo ditë, ndërsa forcat demokratike po bëjnë përshtypje, se po ju vjen marre t'i përsërisin të vërtetat e hidhura, duke menduar se është e panevojshme të thuhet ajo që një herë është thënë, e nuk janë të vetëdijshëm se kjo politikë qon në "amnistimin" e kriminelëve dhe forcimin e pozitave të tyre në subjektet politike dhe shtetërore të Kosovës, që do të jetë fatale për ardhmërinë e Kosovës dhe çështjen madhore kombëtare.

Duhet cekur se zbulimi i kriminelëve të mëdhenj që dhanë urdhrin për vrasjen e Ahmet Krasniqit, është me rëndësi të madhe për zbulimin e Qendrës së krimit që ia krijuan LPK-së, LBDK-së dhe

Drejtorisë Politike të SHP të UÇK-së ekspertët e sigurimit të Shqipërisë në krye me Shaban Brahën. Është e kuptueshme se në rrethanat në të cilat gjendet kombi ynë, ku në krye të subjekteve të shumta politike dhe shtetërore janë vënë spiunë serbo-ruso-grekë, nuk mund të zbulohen kriminelët e mëdhenj dhe as kriminelët doras të asnjë vrasjeje politike, kur dihet se organet e drejtësisë në Shqipëri janë instrument në duar të Nanosit, ndërsa në Kosovë faktori ndërkombëtarë nuk ka kurrfarë motivi të hasmërohet me kriminelë, që votat e shqiptarëve dhe dredhitë e Dane Everesit i kanë bërë udhëheqës të subjekteve politike dhe shtetërore të Kosovës. Por, të gjithë e kemi të qartë se krimet u rritën dhe u shumëfishuan që nga shtatori i vitit 1998, kur në Tiranë u vranë dy burra të fortë të kombit, Azem Hajdari dhe Ahmet Krasniqi. Opinioni ynë e ka të qartë se Azem Hajdarin e vrau Nanosi me këlyshët e tij, por edhe për Ahmet Krasniqin kemi të dhëna të mjaftueshme se në vrasjen e tij kanë marrë pjesë një numër shumë i madh i kokëkrisurve të Kosovës, që gjatë vitit 1998 u bënë instrument i politikës antikombëtare të Fatos Nanosit, duke filluar nga krerët: LPK-ja, LBDK-ja, Drejtoria Politike e SHP të UÇK-së (që drejtohej nga H. Thaçi dhe Xh. Haliti), ushtarakë të Ministrisë së Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, qeveritarë të Qeverisë së Kosovës dhe SHIK-u i Shqipërisë. Fatmirësisht, ish-ministri i Rendit Publik të Republikës së Kosovës, zotëri Januz Tërstena, e ka të kompletuar dosjen e kriminelëve që dhanë urdhra për vrasjen e Ahmet Krasniqit, të kriminelëve dorasë dhe të kriminelëve që i ndihmuan dorasit për të bërë krimin.

Data e 21 shtatorit të vitit 1998 në Historinë tonë kombëtare, me siguri se do të shënohet si njëra ndër datat më të zeza të historisë tonë më të re, sepse atë ditë filloi realizimi i dy marrëveshjeve, Marrëveshjes së Zürihut (që u lidh në mes krerëve të PSSH-së dhe krerëve të LPK-së), dhe realizimi i Marrëveshjes së kasapit të Ballkanit dhe kasapit të Shqipërisë që u lidhë në Kretë, (dhe marrëveshjeve paraprake të diplomacisë së fshehtë, që u lidhën në mes Tiranës së Nanosit dhe Beogradit të Milloshit), që Kosova të bëhet "djep i Serbisë", jo vetëm me armën serbe, por edhe me dorën katile të shqiptarëve të shitur e mendjeshkurtër që u bënë skllëvër të Nanosit, Mejdanit dhe Klosit.

Por, duhet cekur se pa zbulimin dhe dënimin e kriminelëve të mëdhenj që dhanë urdhrin për vrasjen e Azem Hajdarit, Ahmet Krasniqit, Tahir Zemës dhe dhjetëra burrave të fortë të shqiptarisë, lëmshi i krimeve

të Nanosit & Klosit dhe argatëve të tyre që i bënë në Shqipëri, Kosovë dhe vise tjera shqiptare, do të jetë i lidhur në një. Kryekriminelët do të zënë edhe më tej pozita udhëheqëse partiake dhe shtetërore, dhe gazepi nuk do t'u ndahet kurrë shqiptarëve. Dora e zgjatur serbo-ruso-greke do të bëjë ligjin e xhunglës në të gjitha trojet tona, së paku edhe për një shekull.

Në gjithë këto të liga që e gjetën kombin shqiptarë, është një e mirë se shqiptarët (shumica dërmuese - përpos të marrëve dhe tradhtarëve) e kanë të qartë burimin e të ligave që e gjetën Shqipërinë, Kosovën dhe viset tjera shqiptare dhe bartësit e tyre me emra dhe mbiemra të plotë. Shqipërisë dhe Kosovës i mungon vetëm një kusht, që këta spiunë të huaj, këta kriminelë, këta hajna e rrugaçë të mjerë t'i qesim para drejtësisë për të dhënë llogari për krimet e bëra, që në zgjedhjet nacionale të Kosovës (që do të mbahen në tetor) dhe të Shqipërisë (që do të mbahen në vitin tjetër), të fitojnë bindshëm forcat demokratike në krye me LDK-në dhe PDSH-në. Viti i katërt dhe viti i pestë i shekullit 21, për shqiptarët do të jetë vendimtar. Shqiptarët, me votën e tyre të lirë, do të përcaktojnë se a do të udhëhiqen nga burra të ndershëm dhe demokratë, apo do të udhëhiqen nga kriminelë, hajna dhe llumproletarë.

I Madhi Zot njeriun e ka lënë të lirë të zgjedhë në mes të së mirës dhe të së keqes, të marrë cilën rrugë të dojë, rrugën e Zotit, që njeriun e bënë të lumtur dhe të suksesshëm në këtë botë dhe në botën tjetër, apo rrugën e djallit, që njeriun e qon në vuajtje, humbje, mjerim dhe shkatërrim në këtë botë dhe në botën tjetër.

Janë të gjitha gjasat se ky vit dhe viti tjetër, do të jenë të suksesshëm për shqiptarët. Do të fitojë drejtësia, se i Madhi Zot nuk i duron gjatë kriminelët. Ai ka thënë dhe ashtu do të bëhet, se "kriminelët do t'i dënojnë në dynja dhe në ahiret". Dënimin e parë do ta shohim së shpejti të gjithë.

Bëj durim Shqipëri! Bëj durim Kosovë dhe vise tjera shqiptare, se kriminelët, spiunët e huaj do t'i "rrahim me guxhuma kresë" me votën e qytetarëve shqiptarë që ia donë të mirën atdheut, fëmijëve dhe ardhmërisë sonë të ndritur, që shqiptarët ta marrin vendin e merituar në qendrat e vendosjes ndërkombëtare dhe të bëhen faktori kryesor i stabilizimit, përparimit dhe i mirëqenies në Gadishullin Ilirik.

Botuar në „Bota sot”, më 23 shtator 2004.

NUK DO TË SHKOJNË GJAKHUMBUR AZEM HAJDARI DHE AHMET KRASNIQI

Atentatet që i organizuan agjencurat serbo-ruso-greke, me ndihmën e pehllivanave të Nanosit dhe bajraktarëve të „farës ruse”, më 12 dhe 21 shtator të vitit 1998 në Tiranë, për t’ua shuar jetën dy Burrave të fortë të Shqiptarisë, Azem Hajdarit dhe Ahmet Krasniqit, paralajmëruan se shqiptarët do të përballen me krimin e organizuar që drejtohet prej tyre, dhe se lufta e filluar në Kosovë për realizimin e aspiratave shqiptare, nuk do të përfundojë siç planifikonin këta Atdhetarë trima të kombit Shqiptar.

Sot, pas tri vitesh, kur po i përkujtojmë me respekt heronjtë kombëtarë Azem Hajdarin dhe Ahmet Krasniqin, të gjithë e kanë të qarë, përpos qyqarëve naivë, se për çfarë arsye dora e zgjatur e armiqve tanë e ngrehu gishtin e krimit kundër tyre.

Siç dihet, Azem Hajdari ishte Lideri i Lëvizjes Antikomuniste Studentore të dhjetorit të vitit 1990, që arriti të shembi piramidën e krimit të ngritur me kujdes nga Enver Hoxha, që ishte Babai i „farës ruse”. Ai u bë simbol i demokracisë, i lirisë dhe i çlirimit dhe bashkimit kombëtarë, pas ardhjes në pushtet të PDSH-së. Por, ai ishte edhe luftëtar i pathyeshëm në demaskimin e spiunëve serbo-grekë, që kishin zënë pozita udhëheqëse në institucionet shtetërore të Shqipërisë, me ndihmën e kriminelëve grekë, stalinistëve, hajnave dhe rrugaçëve shqiptarë, pasi e veshën në të zeza Shqipërinë më 1997, kur e rrëzuan pushtetin demokratik të PDSH-së. Ja pra, ku ishte shkaku që i shtyri agjencurat serbo-greko-ruse ta vrasin këtë Burë të Madh të Kombit.

Po Ahmet Krasniqi, çfarë rreziku paraqiste ai për interesat serbo-greko-ruse në Shqipëri, Kosovë dhe Ballkan ? Si ministër i Mbrojtjes i Republikës së Kosovës, me përkushtim punoi për bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Kosovës. Dhe vetëm pas përpjekjeve të mëdha, Ahmet Krasniqi dhe Adem Demaçi arritën një fitore të rëndësishme kombëtare, kur në takimin e Oslos, që u mbajt në maj të vitit 1998 e arritën marrëveshjen për bashkimin e UÇK-së dhe Ministrisë së Mbrojtjes në një subjekt të vetëm ushtarak, që do të quhej Forcat e

Armamentosura të Republikës së Kosovës (FARK). (Ky subjekt ushtarak, sipas Marrëveshjes, do të përbëhej nga këto njësi : Njësitë Operative të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, Njësitë e Aviacionit Luftarak, Njësitë e Mbrotjtjes Territoriale dhe 4. Njësitë e Ministrisë së Brendshme). Në bazë të kësaj marrëveshje, Ahmet Krasniqi e krijoi Pjesën e SHP të FARK-ut në Tiranë. E krijoi Qendrën për Rekrutim, Stërvitje dhe Përgatitjen e Kuadrit Ushtarak në Vuqidol afër Tropojës dhe krijoi qendra tjera për stërvitjen e ushtarëve në afërsi të kufirit shqiptaro-shqiptar. I formoi brigadat e para operative të UÇK-së, dhe i përcolli në mënyrë solemne në formacion luftarak për në Kosovë. Krijoi brigada tjera dhe përgatiti kuadrin ushtarak për njësitë ushtarake që ishin krijuar në Kosovë. Kontraktoi armatim dhe mjete luftarake moderne për njësitë e FARK-ut. Vuri kontakte me kreun ushtarak të disa shteteve mike, lidhi marrëveshje dhe siguroi ndihma ushtarake prej tyre. Bëri plane dhe përgatitje për thyerjen e kufirit që ia vuan shqiptarëve çakajtë e Ballkanit në mes të kurrizit të Atdheut, me ndihmën e Rusisë dhe aleatëve të saj etj. etj. Ndërsa ushtaraku madhor Tahir Zemaj, e realizoi marrëveshjen e Oslos në praktikë, kur në Prapaqan, afër Deçanit, e formoi Komandën e Zonës së Tretë Operative të Rrafshit të Dukagjinit nga ushtarakët e njërive operative të UÇK-së, Brigadave : 134, 131, 133 dhe nga kuadri komandues i njërive territoriale që i komandonte Ramush Hajradinaj. Me një fjalë, u formua ushtria e Rregullt e Republikës së Kosovës dhe kështu u krijuan kushtet për institucionalizimin dhe profesionalizimin e UÇK-së.

Të gjitha këto suksese që i arriti Ahmet Krasniqi me ushtarakët trima të FARK-ut, bënë që të alarmohen qendrat antishqiptare: Beogradi, Athina dhe Moska, nga frika se Ahmet Krasniqi me ushtarakët e FARK-ut do t'ua prishin atyre planet që i kishin për zgjidhjen e çështjes shqiptare ashtu siç ua donte interesi i tyre kombëtarë, po që se do të lejohej të vepronte edhe më tutje ai në Tiranë. Largimi i Ahmet Krasniqi nga skena ushtarake dhe politike e Kosovës nuk ishte punë e vështirë nga armiqtë tanë, kur spiunët dhe vasalët e tyre kishin zënë pozita udhëheqëse në subjektet shtetërore të Shqipërisë. Kjo ishte një punë e lehtë për Nanosin dhe Klosin, pasi që pehlivanët e tyre i kishin futur argatët e tyre në SHP të Pjesës së FARK-ut në Tiranë, për ta penguar dhe për ta vëzhguar për së afërmi Ahmet Krasniqin për punët që po i kryente.

Në anën tjetër, karrieristët e sëmurë për pushtet të LBDK-së, kishin tëholla të mjaftueshme nga fondet e emergjencës për t'i paguar kriminelët, që do të merrnin pjesë në përgatitjen e atentatit dhe në ekzekutimin e pushkatimit të Ahmet Krasniqit. Siç dihet, pushkatimi është kryer nga tre kriminelë profesionalë, mu afër „Shtëpisë së Partisë”, aty ku ishte mbjellë „fara ruse” me rastin e krijimit të Partisë Komuniste Shqiptare nga M. Popoviqi, D. Mugosha dhe Enver Hoxha & Kompani. Me këtë vrasje armiqtë tanë arritën shumë objektiva, por njëri ndër ta ishte për tua bërë me dije shqiptarëve kudo që jetojnë, se popoviqët dhe mugoshët janë të gjallë dhe shumë të fortë në Shqipëri.

Me vrasjen e Ahmet Krasniqit, armiqtë e kombit tanë arritën të pengojnë realizimin e planeve strategjike që i kishte ai për çlirimin e Kosovës, si fazë të parë; çlirimin e viseve tjera shqiptare nën okupimin serbo-jugosllav, si fazë e dytë, dhe çlirimin e Shqipërisë nga vasalët dhe spiunët serbo-grekë, si faza e tretë. Do të krijohet një realitet i ri në Ballkan, që do të qonte në realizimin e aspiratave shekullore të popullit tonë.

Vitet po shkojnë, krimet po rriten dhe zgjerohen në gjithë hapësirën tonë kombëtare. Ne po mbajmë tubime përkujtimore për Dëshmorët dhe Heronjtë e Kombit, që u vranë në frontin e luftës apo na i vranë pas shpine dhe me tradhti veglat e armiqve tanë. Po vallë, a parandalohen krimet dhe dënohen kriminelët, me retorikë dhe me fjalë të thata, në vend se të bashkëpunojmë me Policinë e UNMIK-ut dhe me Policinë e Kosovës, për t'ua dorëzuar të dhënat dhe faktet që i kemi për shqiptarët e gjerë, që kanë bërë krime ndaj atdhetarëve, fqinjit, bashkëkombësit, njeriut të pafajshëm, kur të gjithë po e dimë se krimet janë bërë dhe po bëhen nga një Qendër komanduese, e krijuar nga bajraktarët e „farës ruse”, që lëshon vendime „në emër të popullit” për shpifje, kërcënime dhe pushkatime, ndërsa argatët e pehlivanëve të Nanosit i gjejnë mjeranët nga radha e hajnave, rrugaçëve dhe mendjeshkurtërve kokëkrisur për të ngrehur gishtin e krimit për një kompensim të vogël në të holla.

Shpresojmë se bijtë më të mirë të kombit, siç ishin Azem Hajdari dhe Ahmet Krasniqi, që u vranë me tradhti nga dora e zgjatur e armiqve tanë shekullorë, nuk do të shkojnë gjakhumbur. Shqipnija e Vjetër dhe Kosova Martire do të jenë nën mbrojtjen e të Madhit Zot, përderisa do të ketë burra të fortë që dinë t'i dalin zot Atdheut me penë dhe me pushkë,

siç ishin Azem Hajdari dhe Ahmet Krasniqi dhe shumë burra dhe burrëresha tjerë që u flijuan për Atdheun dhe Kombin.

I Madhi Zot i mëshiroftë Heronjtë dhe Dëshmorët e Kombit dhe të gjithë të masakruarit nga dora katile serbe.

Botuar në „Bota sot” më 25. 09. 2001

EDHE SA KOHË DUHET TA PRESIN DËNIMIN KRIMINELËT QË E VRANË AHMET KRASNIQIN

Për pak javë mbushën plot nëntë vjet që kriminelët ia shuan jetën, ashtu siç deshi Beogradit, në qendër të Tiranës, kolonel Ahmet Krasniqit, njërit ndër ushtarakut më të zotë që i kishte kombi ynë, ministrit të Mbrojtjes dhe Komandantit të FARK-ut, Burrit të fortë të shqiptarisë, Atdhetarit të shquar të Kosovës, i cili u vra në vllugun e punëve, që kishte për qëllim bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Kosovës, çka ishte parakusht për formimin e ushtrisë më të madhe dhe më të fuqishme të Gadishullit Ilirik, punë kjo që do t'i paraprinte çlirimit të Kosovës dhe viseve tjera shqiptare.

Siç dihet, pehlivanët e nanosit dhe bajraktarët e farës ruse, të komanduar nga qendrat antishqiptare, e penguan realizimin e këtij qëllimi, i cili ishte amaneti më sublim i burrave të fortë të kombit shqiptar, që punuan sa ishin gjallë me të gjitha mundësitë për realizimin e këtyre synimeve. Vrasja e tij, siç po shihet tash së fundi edhe prej argatëve të argatëve të Nanosit, që i ka lëshuar pija e egrës komunisto-staliniste, pati pasoja tepër të rënda për UÇK-në, pati dhe do të ketë edhe më tutje pasoja shumë të rënda për Kosovën dhe çështjen madhore kombëtare.

Vrasja e Ahmet Krasniqit u parapriu shumë vrasjeve të tjera politike që ndodhën gjatë luftës dhe pas luftës në Kosovë. E kuptojmë hallin e familjeve, shokëve dhe dashamirëve të tyre dhe të të gjithë qytetarëve të Kosovës që kanë ndie dhimbje për këta burra të fortë të shqiptarisë, të cilët u vranë në mënyrë të ligë, pas shpine dhe me tradhti. Duhet shpresuar se së shpejti do të vijë dita kur drejtësia e Kosovës do të aftësohet, ndërgjegjësohet dhe të trimërohet për të bërë hetime të tërësishme dhe serioze për t'i ulur në bankën e zezë kriminelët që i bënë këto krime të rënda, duke i vranë këta veprimtarë të shquar të Kosovës, siç ishin: Ali Ukaj, Ahmet Krasniqi, Ilir Konushefci, Enver Maloku, Xhemajl Mustafa, Ismet Raci, Ekrem Rexha (Komandant Drini), Smajl Hajdaraj, Shaban Manaj, Tahit Zemaj, me të birin Enisin dhe Hasan

Zemajn, Rexhep Luci, Besim Dajaku, Bekim Kastrati, Bardhyl Ajeti, Shefki Popova. Po ashtu do të dënohen edhe kriminelët që dhanë urdhër të vrahët Ukë Bytyçi. Nuk vjen në pyetje amnistimi i kriminelëve që i plagosën rënd Sabri Hamitin, Gani Gecin, Fetah Rudin, Agim Velin, Ejup Visokën, Sejdi Kocin e shumë të tjerë që u vranë në mënyrë të njëjtë me atentate, numri i të cilëve e kalon numrin treshifror.

Sa i përket vrasjes së Ahmet Krasniqit, edhe pse është njëra ndër vrasjet më të rënda, është vrasja që më së lehti mund të ndriçohet nga organet e drejtësisë të Shqipërisë, kur dihet se Prokuroria e Tiranës e ka dosjen e gatshme për këtë vrasje, të cilën ia kanë dorëzuar kompetentit e Ministrisë së Punëve të Brendshme të Republikës së Kosovës. Opinioni ynë është i njohur me deklaratën e magjistër Januz Tërstenës, ish-ministër i Punëve të Brendshme në Qeverinë e Republikës së Kosovës, i cili në një tubim që e pati me shqiptarët me qëndrim dhe punë në Austri, pati thënë: "Ne e dimi saktësisht se kush e ka vranë kolonel Ahmet Krasniqin. Ne i kemi ofruar Prokurorisë së Tiranës të gjitha të dhënat e sakta për personat që kanë gisht në këtë vrasje, por kjo Prokuroria ka pezulluar hetimet rreth kësaj vrasjeje. Dhe, ne e dimë pse janë pezulluar këto hetime, sepse prapa këtij akti terrorist fshihet një klan i madh politik shqiptar në Shqipëri dhe në Kosovë". (Shiko: "Bota sot", 22 qershor 1999.)

Pra, siç po shihet, në vrasjen e Ahmet Krasniqit kanë marrë pjesë edhe një numër i caktuar i politikanëve të Kosovës dhe të Shqipërisë. Në bazë të deklaratës së zotëri Tërstenës, nuk e kemi të qartë se në dosjen për vrasjes së Ahmet Krasniqit a ka të dhëna se në vrasjen e tij kanë gisht edhe disa kolegë dhe "shokë" të tij që kishin zënë pozita të larta në Ministrinë e Mbrojtjes dhe në Shtabin e FARK-ut. Ne do t'i cekim disa fakte që dëshmojnë atë që e thamë më parë për kolegët e tij.

Fillimi i shtatorit të vitit 1998 për Ahmet Krasniqin dhe një numër të konsiderueshëm të oficerëve që ishin nën komandën e tij, ishte i mbushur me aktivitete të ngjeshura ushtarake, sepse bëheshin përgatitjet përfundimtare për të hyrë në frontin e luftës në Kosovë. Derisa Ahmet Krasniqi dhe njerëzit e tij përgatiteshin për të hyrë në Kosovë me brigadat e tyre, edhe armiqtë e shqiptarëve dhe veglat e tyre bënin përgatitje të përsheptuara për vrasjen e tij, që të pamundësohet hyrja e tij dhe e njësisë operative të UÇK-së në Kosovë. Dihet se hyrja e tij do të ndërronte raportin e forcave në të mirë të shqiptarëve, në të mirë të UÇK-së dhe në të mirë të Kosovës. Në anën tjetër, disa nga kolegët dhe

"shokët" e tij, siç thonë ata "për shkaqe sigurie" ia ndërruan banesën Ahmet Krasniqit, që e kishte në qendër të Tiranës, menjëherë pas Piramidës, me një banesë tjetër që ishte në një rrugicë të ngushtë, e pa ndriçuar me drita, në lagjen e "Shtëpisë së Partisë" .

Arsyetimi i kolegëve të tij për ndërrimin e banesës është i paarsyeshëm dhe i palogjikshëm, kur dihet se të vritet njeriu në qendër të Tiranës, është punë më e vështirë për kriminelët, sepse është e pamundur të mos shihen kriminelët së paku nga këmbësorët e rastit, kurse atje ku ia siguruan banesën Ahmet Krasniqit, "shokët" dhe kolegët e tij siç thonë ata, „për shkaqe sigurie", ishte vendi ideal për kriminelë për zënien e pritës, sepse ishte larg qendrës së Tiranës dhe ndërtesa gjendej në thellësi të një rrugicë të ngushtë, që ishte e paasfaltuar, njëkahëshe dhe pa drita, vend shumë i përshtatshëm për kriminelët për ta kryer krimin pa pengesa.

Se nuk i është ndërruar banesa Ahmet Krasniqit „për shkaqe të sigurisë", është i mjaftueshëm ky fakt, edhe pse ka edhe fakte të tjera. Ai është lënë pa rojën e tij personale nga përgjegjësit e Ministrisë. Siç dihet nga opinioni, në mbrëmjen e 21 shtatorit të vitit 1998, Ahmet Krasniqi organizoi darkë pune me ushtarakët më të shquar të Ministrisë së Mbrojtjes Salih Çekun, Agim Ramadanin e të tjerë, qëllimi i të cilit ishte për ta marrë pëlqimin e tyre që, në afatin sa më të shkurtër, të dërgohen në frontin e luftës në Kosovë kuadri komandues dhe brigadat të cilat i kishin kryer të gjitha përgatitjet e nevojshme për të kryer detyra operative në Kosovë. Atë natë u vendos që brenda një jave të realizohet plani për hyrje në Kosovë. Përfundimi i atij takimi ishte i suksesshëm, por armiqët e kombit tonë i kishin bërë përgatitjet e fundit që të pamundësohet realizimi i atij plani. Atë natë, në vend se të bëhet mbrojtje e posaçme për Ahmet Krasniqin, kolegët dhe "shokët" e tij e kishin lënë pa rojën e tij personale. Pasi u shpërndan ushtarakët, secili nëpër banesat e tyre, Ahmet Krasniqin e shoqëronin për në vendin e krimit shoferi i automjetit dhe një ushtarak, i cili po ashtu banonte në ndërtesën ku banonte edhe komandanti i tij. Pra vetëm tre veta, pa asnjë armë, pa as një mbrojtje. Pra ky është një fakt i fortë që i akuzon tepër rënd shokët dhe kolegët e tij.

Më në fund, duhet cekur se Shqipëria, organet e Drejtësisë dhe, veçmas kryeministri i Qeverisë së Shqipërisë, zotëri Sali Berisha, ia ka borxh Kosovës, ua ka borxh qytetarëve të saj, ua ka borxh familjarëve të të vrarëve, veçmas familjes së Ahmet Krasniqit, t'i zbulojnë dhe t'i

dënojnë të gjithë kriminelët që patën gisht në vrasjen e Ahmet Krasniqit, Ali Ukës dhe të Ilir Konushëcit. Atë ditë që do të ndriçohen vrasjet e këtyre personaliteteve të shquara të kombit tonë, do të zhvillohet lëmshi i të gjitha vrasjeve tjera politike që u bënë në Kosovë gjatë luftës dhe pas luftës.

Pra Shqipëria e ka për detyrë ta japë kontributin e saj të pakursyer për zhdukjen e krimit të organizuar, jo vetëm në Shqipëri, por edhe në Kosovë dhe Viset tjera shqiptare, sepse e kanë një qendër komanduese dhe kanë synime të njëjta. Shqipëria i ka të gjitha mundësitë dhe kushtet që atë rrënjë të keqe ta shkuli nga hapësira jonë kombëtare, që rrënjët e saj t'i thajë dielli, që kurrë më të mos zënë vend dhe të mos forcohen në tokën shqiptare.

Fatkeqësisht, pasojat e këtyre vrasjeve do të vazhdojnë deri atëherë kur Kosova dhe Shqipëria të bëhen shtete ligjore. Vetëm atëherë kur organet e drejtësisë të shtetit të Kosovës dhe të Shqipërisë ta fitojnë betejën kundër kriminelëve me damkë, (që sot po iu shkon fjala), të cilët nuk lejuan bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Kosovës, dhe bënë shumë punë të liga në dëm të Kosovës dhe qytetarëve të saj, mund të shpresohet se shqiptarët do të ecin përpara në rrugën e të Madhit Zotë, çka do t'u sjellë shqiptarëve paqe, qetësi shpirtërore dhe përparim e suksese në të gjithë lëmenjtë e jetës.

Botuar në "Bota sot", më 25 gusht 2007.

TIRANA TA PËRSHPEJSHTOJË PROCEDURËN E BURGOSJES DHE DËNIMIT TË KRIMINELËVE QË E VRANË AHMET KRASNIQIN

Me ardhjen e forcave demokratike të Shqipërisë në pushtet, kombi shqiptar realizoi një fitore shumë të rëndësishme, fitore kjo që shqiptarëve në gjithë hapësirën e tyre etnike do t'u hapë rrugë të zhvillimit dhe të përparimit, ndërsa kombit shqiptar do t'ia sigurojë vendin e merituar në qendrat e vendosjes ndërkombëtare. Por, kjo fitore ka edhe një rëndësi tjetër të veçantë, sepse forcat e djallit të mallkuar, forcat majtiste, forcat e territ, llumproletarët në krye me pehlivanët e Nanosit dhe bajraktarët e farës ruse, që punuan tash e 60 vjet për çakajtë e Ballkanit, do të bien për tokë, pasi ta marrin dënimin e merituar nga drejtësia shqiptare dhe ajo ndërkombëtare për të gjitha të zezat që ua bënë bashkëkombësve të tyre. Nanosi me kompani, bajraktarët e farës ruse, kryepehlivanët e Nanosit dhe argatët e tyre nuk do të kenë mundësi të bëjnë edhe më tej krime, sepse së shpejti do të përgjigjen për krimet që i bënë (që nga viti 1997 e deri në ditët e sotme), në Shqipëri, në Kosovë dhe në viset tjera shqiptare.

Opinionin ynë, duke i marrë për bazë deklaratat e dr. Sali Berishës dhe deklaratat e zyrtarëve të qendrave të vendosjes ndërkombëtare, lidhur me çështjen e luftës kundër krimit të organizuar (në Shqipëri, Kosovë dhe vise tjera shqiptare), shpreson se lufta kundër krimit të organizuar, që shumë familje shqiptare i veshi në të zeza, nuk do të zvarritet, por do të fillojë, qysh sivjet, me burgosjen e të gjithë kriminelëve (urdhëruesve të krimit, nxitësve të krimit dhe dorasëve) që morën pjesë në vrasjen e Azem Hajdarit dhe të Ahmet Krasniqit, dy personaliteteve të shquara të kombit shqiptar. Burgosja dhe dënimi i kriminelëve që morën pjesë në këto dy krime, ka rëndësi të madhe, jo vetëm se kriminelët do ta marrin dënimin e merituar, por edhe për atë se do të zhvillohet lëmshi i të gjitha

krimeve politike që u bënë në Shqipëri, në Kosovë dhe në viset tjera shqiptare, dhe kështu shqiptarët do të realizojnë fitoren e dytë, shkatërrimin e qendrave të krimit të organizuar, që u krijuan në Shqipëri, në Kosovë dhe në Maqedoni nga Nanosi, kryepehlivanët e tij dhe bajraktarët e farës ruse.

Siç dihet, më 21 shtator 1998, në Tiranë u vra ministri i Mbrojtjes i Republikës së Kosovës, kolonel Ahmet Krasniqi. Në bazë të konventave ndërkombëtare, Shqipëria ka qenë e detyruar menjëherë ta ndriçojë këtë vrasje. Kjo nuk u bë deri tash nga shkaku se, përpos krerëve të ish-LPK-së, LBDK-së dhe Drejtorisë Politike të UÇK-së, në këtë krim kanë marrë pjesë edhe pjesëtarë të SHIK-ut të Shqipërisë, por mbi të gjitha ishte Marrëveshja e Cyrihut (e lidhur në mes PSSH-së dhe LPK-së për rrëzimin e Sali Berishës dhe të PDSH - së nga pushteti dhe shkatërrimin e LDK-së dhe largimin e dr. Ibrahim Rugovës nga skena politike e Kosovës) ajo që i la të lirë kriminelët e kësaj vrasjeje, për të bërë edhe më tutje krime të ndryshme.

Por, tash ka ardhur koha dhe momenti i duhur që Qeveria e Shqipërisë të kërkojë prej organeve kompetente, ta ndriçojnë plotësisht këtë vrasje, duke mos e kursyer askënd, pa marrë parasysh se çfarë pozite kanë pasur, apo kanë sot në subjektet politike dhe shtetërore të Kosovës dhe të Shqipërisë.

Sa i përket vrasjes së Ahmet Krasniqit, opinionin ynë është i njoftuar me shumë të dhëna, me anën e të cilave e ka të qartë se kush nga politikanët e Kosovës dhe të Shqipërisë janë të përzierë në këtë krim të shëmtuar. Vetëm për dorasit (tre personat që morën pjesë në pushkatimin e Ahmet Krasniqit) opinionin ynë nuk ka të dhëna, por të dhënat e plota për dorasit dhe politikanët që kanë marrë pjesë në këtë vrasje i ka Prokuroria e Tiranës, që ua ka lënë në dispozicion ish-Ministria e Brendshme e Republikës së Kosovës, menjëherë pas vrasjes së Ahmet Krasniqit.

Do t'i cekim disa prej dëshmive që vërtetojnë se Ahmet Krasniqin e kanë vrarë komplotistët e Kosovës, forca këto të drejtuar nga spiunë serbo-ruso-grekë, të infiltruar në LPK, LBDK, SHP të UÇK-së dhe në Drejtorinë Politike të UÇK-së.

T'i shohim faktet:

1) Ish - ministri i Punëve të Brendshme në ish-Qeverinë e Republikës së Kosovës, magjistër Jonuz Tërstena, në tubimin e mbajtur

me bashkatdhetarë shqiptarë, më 20 qershor të 1999 në Vjenë, u përgjigj në shumë pyetje të shtruara. Njëra ndër to kishte të bënte me vrasjen e Ahmet Krasniqit. Ai për këtë çështje pati deklaruar: „Ne dimë saktësisht se kush e ka vrarë kolonel Ahmet Krasniqin. Ne i kemi ofruar Prokurorisë së Tiranës të gjitha të dhënat e sakta për personat që kanë gisht në këtë vrasje, por kjo Prokurori ka pezulluar hetimet rreth kësaj vrasjeje. Dhe, ne dimë pse janë pezulluar këto hetime, sepse prapa këtij akti terrorist fshihet një klan i madh politik shqiptar në Shqipëri dhe në Kosovë” (Shiko shkrimin e Bajrush Morinës me titull: Tërstena: „Në Qeverinë tonë ka gabime, por në "Qeverinë Thaçi" ka sherr", botuar në "Bota sot", 22 qershor 1999).

2) Kolonel Tahir Zemaj në librin "Kështu foli Tahir Zemaj", shpjegon për takimin e dytë që pati në mbarim të muajit gusht të vitit 1998 me dy argatët më besnik të Xh. Halitit, Hashim Thaçin dhe Rexhep Selimin, qëllimi i të cilëve ishte ta bëjnë të pavlefshme marrëveshjen e 20 - 21 gushtit të 1998 për formimin e Drejtorisë së Tretë Operative të Rrafshit të Dukagjinit, ku në bazë të Marrëveshjes së Oslos u krijua një komandë e përbashkët në mes njësive operative të UÇK – së, që i komandonte Tahir Zemaj, dhe njësive territoriale të UÇK – së, që i komandonte Ramush Hajradinaj. Sipas Tahir Zemës, citojmë: " H. Thaçi dhe R. Selimi kishin nënshkruar një dekret, sipas të cilit vendi im ishte ndryshuar me atë të Ramush Haradinajt. Pra, Ramushi u caktua komandant, ndërsa unë zëvendës i tij. Të gjithë njerëzit e tyre ishin ngritur në përgjegjësi, ndërsa tanët ishin ulur ose hequr fare. Përderisa bëhej fjalë drejtpërdrejt për mua, kam thënë se nuk kisha kurrfarë kundërshtimi nëse komandanti i Shtabit Suprem, apo Kryeministri i Kosovës, e urdhëron një gjë të tillë, unë si ushtarak zbatoj vetëm urdhrat. Kanë ndërprerë takimin dhe me telefon kanë thirrur zotëri Ahmet Krasniqin, ku përreth një orë, në prezencën time, të Thaçit dhe të Rexhep Selimit, kolonel Krasniqi nuk ka pranuar. Ai iu ka thënë atyre se ata po shkelin një marrëveshje dhe se nuk mund të zëvendësonin Tahir Zemën. Përpara se ta mbaronte bisedën me kolonel Krasniqin, Thaçi i ka thënë: "Me ty shumë shpejt do ta kryej misionin " dhe ka filluar të shajë” Pastaj, T. Zemaj vazhdon: " Është fakt se Hashim Thaçi, një natë para se të vritej Ahmet Krasniqi, takohet dhe fle në Tiranë në banesën e Ibrahim Kelmendit....".

3) Rexhep Kastrati në shkrimin e tij me titull: "Sabit Geci, Hashim Thaçi dhe Rexhep Selimi duhet të sqarojnë vrasjen e Ahmet Krasniqit" e njofton opinionin me të dhëna të rëndësishme në lidhje me vrasjen e Ahmet Krasniqit, kur thotë: " Sabit Geci në pranverë të vitit 1998, jo shumë kohë pas vrasjes së Adem Jasharit në Llaushë, në prani të mbi pesëdhjetë ushtarëve të UÇK - së, ku ishin të pranishëm edhe Hashim Thaçi, Rexhep Selimi dhe Gani Koci, kishte deklaruar se do ta vrasin Ahmet Krasniqin, Ibrahim Rugovën, Fehmi Aganin etj. As Hashim Thaçi, as Rexhep Selimi nuk kishin reaguar për të përgënjeshtuar këtë deklaratë të Sabit Gecit."

4) Në muajin gusht në Shqipëri patën ardhur tinëz Adem Demaçi, Rexhep Qosja, Hidajet Hyseni, Bujar Bukoshi, Gani Syla, Rexhep Selimi, Hashim Thaçi e bajraktarë të tjerë të farës ruse, për të marrë vendime, së bashku me Xh. Halitin dhe Azem Sylën, për rrjedhat e ngjarjeve që duhet të zhvillohen në Kosovë, në Shqipëri dhe në diasporë. Me siguri, edhe çështja e FARK - ut dhe Ministrisë së Mbrojtjes ka qenë temë për të cilën kanë biseduar këta krerë të faqeve të zeza.

5) Një javë para se të vritej Ahmet Krasniqi, Xhavit Haliti, nëpërmjet televizionit të Shqipërisë, e "njofton" opinionin shqiptarë dhe atë ndërkombëtar, se Ministria e Mbrojtjes e Republikës së Kosovës po "përgatit grushtshtet kundër Qeverisë së Shqipërisë", qëllimi i të cilit ishte që opinionin ynë dhe ai ndërkombëtar ta arsyetojnë vrasjen e Ahmet Krasniqit që ishte planifikuar të bëhej në Tiranë.

6) Adem Demaçi një ditë para se të vritej Ahmet Krasniqi, e njofton opinionin, nëpërmjet shtypit, se është në pushim mjekësor dhe se mjekët ia kanë "ndaluar" të komunikojë me gazetarë dhe mysafirë për një kohë të pacaktuar. Fatmirësisht, Demaçi u "shërue" shumë shpejt, por "baca i Kosovës" dhe "Mandela i Evropës" nuk pati kohë të merret me këto çështje dhe nuk e pa të udhës, së paku me dy fjalë, t'i kundërshtojë atentatet që u bënë në Tiranës dhe në Prishtinë.

7) Bardhyl Mahmuti një natë para se të vritej Ahmet Krasniqi, në një tubim që u mbajt në Suedi, ku mori pjesë së bashku me Hidajet Hysenin, tërthorazi paralajmëroi se do të vritet Ahmet Krasniqi.

8) Argatët e komplotistëve të Kosovës në Gjenevë organizuan tubim me bashkëkombës natën kur u vra Ahmet Krasniqi. Duhet cekur se masa e tubuar e priti me duartrokitje lajmin e vrasjes së Ahmet Krasniqit, ndërsa mjeranë kokëkrisur, anëtarë të LPK - së dhe të LBDK - së,

ahmakë të padijshëm dhe sakatë në tru në Kosovë, Shqipëri dhe diasporë ngritën doli dhe bënë darka gëzimi për vrasjen e Ahmet Krasniqit, ndërsa "ushtarë" të Xh. Halitit, H. Thaçit e të R. Selimit shkrepën rafalë automatikësh për të festuar "fitoren e UÇK-së", (klanit nanoisto - qosiq të UÇK-së).

Për këtë vrasje gëzimit të të lartpërmendurve iu bashkuan edhe shkjetë e Prelluzhës, Gracës dhe të Plemetinit etj. të cilët shtruan darka gëzimi dhe shkrepën rafalë automatikësh në drejtim të Zhilivodës - vendlindjes së Ahmet Krasniqit. Ushtria dhe policia serbe, duke ditur se me vrasjen e kolonel Ahmet Krasniqit u krijuan ndarje dhe përçarje të thella ndërmjet shqiptareve, nuk shkrepën rafalë automatikësh në hava, siç shkrepnin "ushtarët" e "oficerët" e LPK - së dhe LBDK - së, por menjëherë e filluan fushatën për shkatërrimin e UÇK - së. Ushtria dhe policia serbe ua mori pehllivanëve të Nanosit "territoret e çliruara" për dy ditë, ndërsa komandantët e vetëshpallur të UÇK-së së Xh. Halitit ikën për Shqipëri, duke i lënë ushtarët e tyre të gjenden si të munden dhe si të dinë për ta shpëtuar shpirtin. Shumë uniforma dhe armë të UÇK-së së Xh. Halitit dhe H. Thaçit u hodhën llugave dhe maleve, për t'iu bashkëngjitur masës së trishtuar të popullsisë civile që kërkonin shpëtim jashtë Kosovës me „norën” e organizatave humanitare.

Ja pra, ky ishte shpërblimi që fituan pehllivanët e Nanosit nga përçarja që mbollën në mes shqiptarëve me vrasjen e Ahmet Krasniqit.

9) Derisa për Ahmet Krasniqin muaji shtator kishte rëndësi të madhe për Kosovën, sepse pati vendosur që gjithë kuadri komandues i FARK - ut dhe të gjitha njësitë operative të UÇK - së që ishin bërë gati në Papaj dhe garnizone tjera, të futen në frontin e luftës në Kosovë, komplotistët e Kosovës morën të gjitha masat që këto plane të Ahmet Krasniqit të mos realizohen. Pra, lufta u bë e ashpër dhe dihet se kush kishte përparësi ta fitonte. Derisa Ahmet Krasniqi nuk kishte përkrahje të mjaftueshme nga Qeveria e Kosovës, ndërsa pengohej me të gjitha mënyrat nga organet shtetërore të Shqipërisë, komplotistët e Kosovës që udhëhiqeshin nga F. Nanosi, Xh. Haliti, H. Thaçi, R. Selimi, A. Sylja, H. Hyseni, R. Qosja, A. Demaçi etj. kishin përkrahjen pa rezervë nga organet shtetërore të Shqipërisë, nga Qeveria e Kosovës, nga sigurimet e fshehta serbo-ruso-greke, si dhe nga shoqata humanitare dhe individë të pasur që ishin manipuluar nga propaganda e RTSH-së dhe nga emisarët

politikë të komplotistëve të Kosovës, që ishin dërguar në të gjitha vendet ku jetonin dhe punonin shqiptarët.

Derisa Ahmet Krasniqi gjatë gjysmës së parë të shtatorit kishte shkuar në garnizonet e FARK-ut për të kontrolluar aftësitë luftarake të njërive operative të UÇK-së, që kishte vendosur së bashku me to të hynin në frontin e luftës në Kosovë, komplotistët e Kosovës, së bashku me argatët e tyre dyfytirësh që ishin futur në pjesën e Shtabit të FARK-ut, bënë përgatitjet e duhura për vrasjen e Ahmet Krasniqit posa të kthehet në Tiranë. Ahmet Krasniqi ia ndërruan banesën argatët e komplotistëve të Kosovës në krye me Xhafer Jasharin, që kishin depërtuar në organet komanduese të FARK - ut dhe të Ministrisë së Mbrojtjes, me qëllim që sa më lehtë ta bëjnë vrasjen e tij.

Faktet e shumta dëshmojnë se në vrasjen e Ahmet Krasniqit kanë marrë pjesë edhe disa ushtarakë që kishin pozita të rëndësishme në Ministri dhe në Shtabin e FARK - ut, sepse po të mos ishte kështu, Ahmet Krasniqi nuk do t'i ndërrohej banesa pa prezencën e tij dhe as nuk do të lihej vetëm pa mbrojtjen personale që Shtabi i FARK-ut ia pati caktuar.

Siç dihet, Ahmet Krasniqi u vra sipas një skenari dhe plani të përgatitur mirë nga komplotistët e Kosovës (krerët e ish-LPK-së dhe krerët e ish-LBDK-së,) argatët e tyre që i patën futur në Ministri dhe në FARK dhe pjesëtarë të SHISH - it të Shqipërisë.

Organet e drejtësisë së Shqipërisë nuk e kanë vështirë ta hetojnë këtë vrasje. Iu mjaftojnë të dhënat dhe faktet që ua ka ofruar ish - Ministria e Rendit e Republikës së Kosovës dhe të dhënat që kanë dalë në mjetet e opinionit publik të vendit dhe ato ndërkombëtare. Shqiptarët do të shpresojnë se lufta kundër krimit të organizuar në Shqipëri, do të fillojë me ndriçimin e vrasjes së Azem Hajdarit dhe të Ahmet Krasniqit, që do të ndihmonte dhe thjeshtonte pastaj luftën kundër krimit të organizuar (qendrave të krimit) që duhet të shkatërrohet në Shqipëri, në Kosovë dhe në viset tjera shqiptare.

Kriminelët janë të humbur, përfundim i keq po i pret!

Botuar në "Bota sot", më 24 shtator 2005

FAKTE TË MJAFTUESHME QË EULEX-I TË URDHËROJË BURGOSJEN E XHAVIT HALITIT

Shtrohet pyetja se pse u vranë gjithë ato personalitete: politikanë ushtarakë, ushtarë të dalluar të UÇK-së, gazetarë dhe veprimtarë të tjerë vetëm pse i përkisnin krahut institucional të Republikës së Kosovës, dhe asnjë prej tyre nuk i përkiste veprimtarëve të LPK-LBDK-së, që i përkisnin aleancës së kuqaloshëve shqiptarë të themeluar në pranverën e vitit 1993 në Zurich-Zvicër. Pra, këto deklarata të Kadri Veselit, janë rrena „për hava”. Është një përpjekje qesharake për t’i bërë përgjegjës për krimet e atij shërbimi sekret të gjitha subjektet politike të Kosovës. Po ia bëjmë me dije Kadri Veselit, se këtë rrenën e tij që po mundohet ta bëjë të vërtetë, e pati hedhur për toke kolegu i tij Jakup Krasniqi, në intervistën e tij të botuar në „Epoka e re”, më 28 qershor 2005, i cili pati dëshmuar:

" PDK-në dhe SHIK-un e lidh e kaluara e përbashkët - çlirimi i Kosovës. Pas luftës çlirimtare, PDK-ja e ka filluar veprimtarinë e vet politike, kurse SHIK-u e ka vazhduar veprimtarinë e vet në shërbim të informimit". Pastaj Krasniqi vazhdon: „...unë kam qenë i kyçur edhe në radhët e UÇK-së, dhe po ashtu kam qenë anëtarë i Shtabit të Përgjithshëm, i cili e ka pasur SHIK-un...." Pra, sipas dëshmisë së Jakup Krasniqit, vërtetohet se Haliti e kishte instaluar SHIK-un e tij edhe në SHP të UÇK-së, me qëllim që t’i detyronte argatët e tij dhe të Azem Sylës, t’i kryenin urdhrat e tyre. Siç po shihet, Krasniqi nuk e përmend ndonjë parti tjetër, përpos PDK-së, që ishte e lidhur me SHIK-un. Kjo dëshmon se në krimet e SHIK-ut janë hisedarë edhe lidhësit e saj.

Se sa i fuqishëm ishte Xhavit Haliti dhe Azem Sylja në SHP të UÇK-së, në saje të SHIK-ut të tyre, tregon Muhamed Kelmendi, ish-zëvendës kryetar i ish-LPK-së, në librin e tij: „Pse nuk u ndërtua fronti për çlirimin e Kosovës”. Ai dëshmon se Xhavit Haliti, në „shtatorin e vitit 1998” i kishte thënë në Tiranë: "Azem Sylja dhe unë jemi ata që vendosim në kuadër të Shtabit të Përgjithshëm (...)Askush nuk mund të largohet, afrohet dhe bëhet anëtar pa mendimet e ne të dyve. Prandaj,

Muhamet, shko më mirë tek Azem Syla, se ai të respekton, por duhet që të nënshtrorsh në formë ndaj tij, edhe nëse nuk e do, sepse ti e njeh atë se çfarë dobësie ka, e di si punon etj., në mënyrë që kur të propozojë, të futesh anëtar i Shtabit...”

A nuk tregon kjo se SHP i UÇK-së, realisht ishte një shtab i ndërtuar nga SHIK-u i Xhavit Halitit dhe pionët e Azem Sylës. A nuk tregon vetë Xhavit Haliti se ai dhe Azem Syla, ishin ”krye krokodilët” e UÇK-së, dhe „krye krokodilët” e SHIK-ut, ndërsa Hashim Thaçi dhe Kadri Veseli, ishin argatët më besnik të tyre. Siç dihet, Hashimin e bënë drejtor për t’i kryer urdhrat e tyre në Drejtorinë politike të UÇK-së, ndërsa Kadri Veselin për t’i përcjell urdhrat e tyre tek ”peshkaqenët ” e SHIK-ut të tyre.

Sa i përket falsifikimit të historisë, që „peshkaqenët ” e SHIK-ut rrahin gjoks se ata janë çlirimtarët e Kosovës, së bashku me bajraktarët e „farës ruse”, „pehlivanët” e Nanosit dhe me „pionierët” e Enverit, që u tubuan në të ashtuquajturën PDK-në e pasluftës, nuk ka të bëjë aspak me të vërtetën. Faktet tregojnë se ata punuan me vetëdije dhe pa vetëdije në realizimin e planeve dhe skenarëve të Beogradit për pastrimin etnik të Kosovës.

Por, ata që dinë të mendojnë, nuk manipulohen me rrenat, shpifjet dhe falsifikimet e tyre, pasi që e kanë të çartë se kush e çliroi Kosovën, se kush punoi me mish e me shpirt për çlirimin e saj, se kush e vodhi, kush e plaçkiti, kush e rrjepi dhe kush e sakatoi duke e rrëzuar për toke të plagosur për vdekje!

Edhe kopallat e Kadri Veseli se” SHIK-u ka pasur për synim që Kosova të „mos konsiderohet si njollë e zezë, ku sundon krimi i organizuar dhe të mos konsiderohet çerdhe e terrorizmit”, janë qesharake dhe naive, që nuk mund t’i besoi as një njeri që i ka „dy kokrra” mend. Faktet e shumta dëshmojnë se SHIK-u është qendra e krimit të organizuar, është qendra e mafisë politike dhe ekonomike e lidërshit të PDK-së. Po të ishte ai synim i SHIK-ut, me siguri Kosova nuk do të katandisej në këtë gjendje të mjeruar, ku qendrat ndërkombëtare që merren me studimin e krimit të organizuar, Kosovën e radhisin në mesin e vendeve më të kriminalizuara dhe më të korruptuara të botës!

Kadri Veseli, duke mos e mohuar konstatimin e intervestuesit të JNK, se „njerëzit që kanë informata, kanë fuqi” , ai fuqinë e „peshkaqenëve” të SHIK-ut e konsideron se ishte ”humanizmi dhe

sjellja në interes të shoqërisë e atdheut''?! Po të ishte e vërtetë kjo deklaratë e Kadri Veselit, Kosova nuk do të katandisej qysh është zi e mazi!! Nuk do të bëheshin gjithë ato vrasje politike gjatë luftës dhe pas luftës! Nuk do të katandisej ekonomia, shëndetësia, arsimi, drejtësia dhe policia në këtë gjendje të mjeruar! Nuk do të plaçkitet pasuria e saj nga ''peshkaqenët'' dhe ,,krokodilët'' e SHIK-ut, dhe të argatëve të tyre që u bënë pari e PDK-së.

Edhe pse ka argumente se SHIK-u e ka pasur arkivin e veprimtarisë së tij, Kadri Veseli po e gënjen opinionit publik kur deklaroi se ,,SHIK-u nuk kishte informacione të hedhura në letër dhe nuk kishte stoqe të informatave - një arkiv''. Kjo deklaratë e tij dëshmon se babai i SHIK-ut, duke e parë rrezikun e zbulimit të dokumentacionit që dëshmon për veprimtarinë kriminale të SHIK-ut të tij, i ka dhënë urdhër zëvendësit të tij Kadri Veselit që ta zhdukim arkivin e qendrës së krimit të organizuar, ose ta sigurojnë në ndonjë vend të sigurt.

Deklarata e e shefit të SHIK-ut, Halil Qadraku, dhe shefit për moral dhe informim, Sadik Halitjaha, të Zonës Operative të Pashtrikut, të botuar në ,,Bota sot'', më 3 shkurt 2003, nga Bajrush Morina, me titullin: A ekziston Shërbimi informativ i Kosovës - SHIK-ut, i hedhin poshtë si të pavërtetë dëshmitë e Kadri Veselit.

Do ta shënojmë të plotë atë deklaratë:

USHTRIA ÇLIRIMTARE E KOSOVËS

sekret.

ZONA OPERATIVE E PASHTRIKUT

Nr. i prot: 02/2-3/23 më 14.03.99

DEKLARATË

"Unë shefi i shërbimit informativ Halil Qadraku dhe shefi për moral dhe informim Sadik Halitjaha, lëshojmë këtë deklaratë:

Mbi situatën, rrjedhat, pengesat, bllokadat në vijën e komandimit të Zonës Operative të Pashtrikut (ZOP), duke filluar nga komandanti i ZOP-it, i cili nuk ka qenë aspak kooperativ me stafin e komandës, sidomos me ne që lëshojmë këtë deklaratë, nuk ka pasur asnjë herë takim zyrtar as këshillimore e as spontane, përpos referimit të përbashkët, edhe pse në çdo referim i është raportuar, tërhequr vërejtja, asnjëherë nuk ka ndërmarrë asgjë për të penguar veprimtarinë kundër UÇK-së.

Gjithmonë është shoqëruar dhe ka bashkëpunuar ngushtë me Sylejman Kollqakun, Nexhmedin Kastratin, Sami Sejdiun dhe të tjerë, duke u arsyetuar se ata janë zyrtarë në emër të SHP dhe ata pas tri ditësh pas ikjes së tij nga zona. Sylja mendohet se ka marrë me veti turkun e quajtur Hasan, dhe një sasi të madhe të hollash që i janë parë turkut duke i numëruar në dollarë dhe DM.

Me bllokadën që i janë bërë sektorit të SHIK-ut nga komandant "DRINI" dhe vija komanduese, i është lënë terren i hapur veprimi sipas sugjerimeve të Sylë Kollqakut, në bashkëpunim me Ukë Bytyqin. Kjo e keqe ka kaluar aq thellë sa janë vërejtur dallime nënçmuese ndaj luftëtarëve të mëhershëm dhe komandës së SHP të UÇK-së, duke i akuzuar për paaftësi dhe duke i verë para përgjegjësisë që duhet ta bartin në të ardhmen për tërë dëmet e luftës.

Për këtë deklaratë marrim përgjegjësinë si të vërteta dhe mund ta dëshmojnë:

1. Nënkomandanti i logjistikës për ZOP (Skënder Krasniqi),
2. Nënkomandanti i Financave për ZOP (Ismet Tara),
3. Komandanti i Kompanisë së PU (Nexhmedin Krasniqi) dhe të gjithë ata

ushtarë që kanë pasur kontakt me të lartshënuarit’.

Për deklaratën e nënshkruar ju garantojmë në vërtetësinë e saj, ndërsa në të

kundërtën pranojmë ndëshkim kapital.’’

S. H / H.Q

Punuar në tri kopje:

dhe

Eprorët:

Sadik Halitjaha

1. Arkivit

Halil Qardaku

2. Shtabit të Përgjithshëm

3. SHIK-ut pranë Shtabit të Përgjithshëm’.

Siç po shihet, deklarata është shtypur në tri kopje dhe autorët e saj e kanë dërguar në tri adresa: 1. Arkivit, 2. Shtabit të Përgjithshëm, 3. SHIK-ut pranë Shtabit të Përgjithshëm.

Botuar në „Bota sot”, më 02. 04. 2013

SHIK-U LE TË DËSHMOJË SI E SHPËTOI POPULLIN E PAMBROJTUR NGA MASAKRA

A nuk është kjo deklaratë e nënshkruar prej njerëzve të SHIK-ut, një fakt i pamohueshëm, që dëshmon se Kadri Veseli është një gënjeshtar naiv, i cili edhe faktet e pamohueshme mundohet t'i mohojë. Pra, ky dokument dëshmon se SHIK-u i ka ruajtur informacionet dhe se ato informacione i kanë shënuar në letër. Ky dokument i lëshuar nga argatë të SHIK-ut, e ka edhe një rëndësi të veçantë, për vet faktin se plotësisht përputhet me deklaratën e Jakup Krasniqit, i cili deklaroi se „SHP i UÇK-së e ka pasur SHIK-un...”, por edhe e ndriçon shkakun e vrasjes së dy komandantëve të krahut institucional të UÇK-së, të Kadri Rexhës dhe të Ukë Bytyqit.

Është e ditur se krerët e PDK-së e kanë mohuar ekzistencën e SHIK-ut, duke i konsideruar shpifje faktet e gazetës kombëtare "Bota sot", që e njoftonte opinionin publik se SHIK-u është një shërbim sekret i PDK-së. Vetëm kur „peshkaqenët” e SHIK-ut, u siguruan se Kosova me pasurinë dhe institucionet e saja shtetërore, u përvetësuan nga argatët e tyre që i vënë në krye të PDK-së, e urdhëruan Jakup Krasniqin të japi një intervistë për gazetën e tyre „Epoka e re” (më 28 qershor 2005) për të deklaruar se „SHIK-u ekziston dhe se ai duhet të institucionalizohet”. Sikur të ishin të vërteta deklaratat e „peshkaqenëve” të SHIK-ut, se ai siguri është krijuar për të mirën e Kosovës dhe të qytetarëve të saj, nuk do të mbahej sekret ekzistenca e tij, por do të krenoheshin, për të bëmat e tij, po të kishin pasur fakte konkrete dhe të besueshme për opinionin publik. Le të na tregoj me fakte „sugari „i Xhavit Halitit, zotëri Veseli, së paku për një rast, që SHIK-u i tij dhe i patronit të tij, e kanë shpëtuar popullsinë e pambrojtur të Kosovës nga një masakër e planifikuar e policisë apo paramilitarëve serbë?! Përkundrazi, është e ditur se argatët e SHIK-ut, në shumë raste tërthorazi e kanë ndihmuar policinë dhe ushtrinë serbe për ta masakruar popullsinë e pambrojtur, duke i gjuajtur me disa predha bazat e ushtrisë serbe nga fshatrat, ku popullsia nuk kishte kurrfarë organizimi, as për mbrojtje dhe as për sulm. „Trimat” e SHIK-ut me shpejtësi largoheshin nga vendgjuajtja, kurse UÇK-ja as që ishte aty pari. Në ato raste paramilitarët, policia dhe ushtria serbe viheshin në veprim për ta dënuar popullsinë e pafajshme, duke bërë krime dhe masakra të llojllojshme mbi të. Kishte edhe raste tjera kur argatët e

SHIK-ut nuk e lejonin popullsinë të largohej nga vendbanimet e tyre, edhe pas shihej me sy se policia dhe ushtria serbe i kishte cak të hakmarrjes vendbanimet e tyre. Ku pastaj pasonin dhunimet dhe masakrat e ndryshme ndaj asaj popullsie të pa mbrojtur nga askush.

Pra, është e kundërta e asaj që flasin zotërinjtë e SHIK-ut. Faktet e shumta flasin se veprimtaria e tyre ishte e drejtuar në realizimin e interesave të tyre të liga personale, që shkonin në dëm të Kosovës dhe qytetarëve të saj, e në dobi të planeve dhe skenarëve serb për pastrimin etnik të Kosovës, që ajo ta përjetonte fatin e Sanxhakut të Nishit, Pazarit të Ri dhe të Toplicës.

Të shohim se çka flet, njohësi i mirë i veprimtarisë kriminele të SHIK-ut gazetari i "Botës sot" Bardhyl Ajeti, në komentin e tij: "Dështimi i shpifësve dhe demaskimi i SHIK-ut", të botuar më 13 prill 2005, fakte këto që u bënë shkak për ta vrarë „peshkaqenët” e SHIK-ut.

"Kush është SHIK-u dhe cila është veprimtaria e tij? SHIK-u është shërbim informativ i PDK-së, i cili udhëhiqet nga këta tre persona: „Luli” dhe "Petriti" ndërsa "Zeka" është lider shpirtëror i saj" . "Ky shërbim informativ, i cili ka lidhje të forta dhe mbështetje me disa nga zyrtarët më të lartë të PDK-së, ka punuar pandërprerë për rrënimin e demokracisë në Kosovë dhe për likuidimin dhe kërcënimin e njerëzve më të devotshëm të çështjes sonë kombëtare. Pjesëtarët e SHIK-ut në Kosovë mund të jenë një ndihmesë e madhe për Gjykatat e Kosovës në denoncimin e kriminelëve, të cilët kanë urdhëruar apo marrë pjesë drejtpërsëdrejti në krimet politike në Kosovë. S'do mend se të gjitha vrasjet politike në Kosovën e para dhe pasluftës mund të lidhen drejtpërdrejt me strukturat mafioze-politike të dirigjuara e të udhëhequra nga njerëz të SHIK-ut, të cilët gjejnë bashkëpunim të ngushtë me shërbimet informative të Shqipërisë dhe të Serbisë....". "SHIK-u, ky shërbim ilegal informativ nuk i duhet Kosovës. Kosova do të ketë shërbimet e saja informative në kuadër të Qeverisë së shtetit të Kosovës, por ky shërbim informativ do të jetë i popullit. Sot SHIK-u duhet ta thotë të veten, sepse ata kanë thirrur në biseda "informative" shumë aktivistë të LDK-së, shumicën e të cilëve i kanë dërmuar së rrahuri, kanë thirrur shumë vajza të bukura dhe të reja po ashtu në "biseda informative", sikurse edhe kanë qenë organizatorët e shumë kërcënimeve ndaj djathtizmit dhe fjalës së lirë në Kosovë"

Një muaj pas publikimit të këtij shkrimi, më 3 qershor 2005, Bardhyl Ajeti goditet me plumba për vdekje „nga persona të panjohur”

në magjistralen Prishtinë- Gjilan. Atentatin e pati dënua përpos „Bota sot” edhe ”Federata Ndërkombëtare e Gazetarëve”. Gazetat tjera të Kosovës dhe gazetarët e tyre nuk patën pasur guximin qytetarë ta dënojnë këtë krim qyqar të qendrës së krimit të organizuar, që ishte dorë e zgjatur e Serbisë. Shiko: www.ifj.org/default.asp?Index=378&Language=EN

Opinionin ynë duhet t’u jenë mirënjohës Jakup Krasniqi dhe Kadri Veseli, që dëshmuar se SHIK-u i tyre ishte dhe ende është degë e Sigurimit sekret Serb. Shih faktet: Jakup Krasniqi thotë se SHIK-u ka „bashkëpunuar me sigurimet e huaja që veprojnë në Kosovë”. Pasi që Sigurimi sekret serb nuk e ka ndërprerë veprimtarinë e tij të organizuar në Kosovë, që nga pushtimi i saj më 1912, e deri në ditët e sodit, deklarata e Krasniqi dëshmon se edhe me Sigurimin serb ka bashkëpunuar SHIK-u i Xhavitit-LPK-PDK-së, gjatë luftës dhe pas luftës. Ndërsa Kadri Veseli dëshminë e Jakup Krasniqi e vërteton kur deklaroi se SHIK-u tij paska „vjel dokumente sekrete serbe ...me thasë.”?!

Shtrohet pyetja se e dinë vallë kuptimin e fjalës bashkëpunim Jakup Krasniqi dhe Kadri Veseli? Ua kujtojmë se Fjalori i gjuhës shqipe, jep këtë kuptim të fjalës bashkëpunim - bashkëpunoj: 1.Punoj bashkë me një tjetër për të kryer një veprimtari. 2. Pjesëmarrje në kryerjen e një veprë penale, 3. Jam bashkëpunëtor i një gazete a i një reviste, etj.

Botuar në „Bota sot”, më 03.04.2013

KANË BASHKËPUNUAR ME SIGURIMIN SERB, TA SHËMTONIN KOSOVËN DHE QYTETARËT E SAJ

A nuk tregon kjo se „peshkaqenët” e SHIK-ut të Xhavitit-LPK-PDK-së, kanë bashkëpunuar me Sigurimin serb, për ta shëmtuar Kosovën dhe qytetarët e saj, qysh është zi e më zi, por edhe për t’i bindur qendrat e vendosjes ndërkombëtare dhe opinionin e huaj, me shpifjet serbe se „shqiptarët nuk janë popull shtetformues” se „janë hajna, mafiozë dhe kriminelë”, se janë „destabilizues të vendit të tyre dhe të Ballkanit” e shpifje të tjera që janë të njohura për opinionin tonë publik.

Shpresojmë se nuk do të shkojë edhe aq shumë kohë, kur „peshkaqenët” dhe „krokodilët” e SHIK-ut, të Xhavitit-LPK-PDK-së do të na tregojnë në detale se në cilat „ploçka” të krimit të organizuar bashkëpunuan me „krokodilët” e Sigurimit serb? Tash për tash e kemi të çartë, në bazë të dëshmisë së Kadri Veselit, se „dosjet sekrete” që i ka sigurua ai nga Sigurimi sekret serb „...me thasë ...”, (edhe pse i ka hiperbolizuar) në atë deklaratë ka shumëçka të vërtetë. Opinioni ynë është i njohur se gjatë luftës dhe pas luftës „peshkaqenët” e SHIK-ut, i kanë shfrytëzuar dosjet e Sigurimit serb, që ua kanë përgatitur apostafat kolegët e tyre në Beograd për t’i shantazhuar ish-funksionarë të regjimit serbo-jugosllav të Kosovës, si dhe prokurorë, gjykatës, gazetarë, veprimtarë e intelektualë të lëmenjve të ndryshëm shoqërorë, për t’i bërë robotë apo argatë të tyre. Por babai i SHIK-ut dhe Kadri Veseli, kanë porositur edhe dosje të tjera nga „krokodilët” e Sigurimit sektet serb, për një kategori njerëzish që nuk kishin mundësi, apo nuk kishin interes t’i shantazhonin. Atyre ua përgatitnin dosjet se ishin „armiqtë të përbetuar të Serbisë” për t’ua shitur me çmime të majme, që pastaj pronarët e atyre dosjeve të „fryhen” dhe të „krenohen” për të kaluarën e tyre. Opinioni yni publik është shumë i interesuar të dëgjojë nga goja e „peshkaqenëve” dhe të „krokodilëve” të SHIK-ut, se listat e pushkatimeve që e pati publikuar SHIK-u i Xhavitit-LPK-PDK-së, gjatë luftës kundër veprimtarëve të shquar të Kosovës dhe të LDK-së, ju patën ardhur të gatshme nga „krokodilët” e Sigurimit serb, apo edhe ato lista i kanë përpiluar së bashku me kolegët e tyre të Sigurimit serb, në bazë të bashkëpunimit dhe interesit të ndërsjellë. Kjo çështje pa tjetër një ditë do të ndriçohet nga krerët e SHIK-PDK-së, me dëshirën apo pa dëshirën e tyre.

Duke mbrojtur SHIK-un, nga akuzat e opinionit publik, sugari i Xhavit, Kadri Veseli, e akuzon klasën politike e cila, sipas tij, ka bërë „prostutimin publik me tema të ndjeshme, siç janë vrasjet e pasluftes”. Ai kërkon nga klasa politike që „të distancohet nga krimet e kryera, të cilat e kanë degraduar lirinë e Kosovës...” për t’i dhënë përkrahje „gjyqësorit për zbardhjen e rasteve dhe dënimin e secilit që ka kryer vepra kriminale”. Në bazë të kësaj deklarate mësojmë se Kadri Veseli e paska kuptuar se „krimet e kryera” nga SHIK-u i Xhavitit-LPK-PDK-së „, e kanë degraduar lirinë e Kosovës”. Kjo tregon se ka filluar t’i punojë arsyeja. Por, si duket, logjikën dhe ndërgjegjen ende i ka në defekt, pasi

që kërkon nga „klasa politike”(mendon në LDK-në), dhe opinioni publik, „të distancohet nga krimet e kryera”. Pra, kërkon që të mos flitet fare për ato krime, siç po vepron PDK-ja dhe aleatët e saj, por të merret me atë çështje vetëm „gjyqësori”. Kur dihet se në çfarë gjendje i kanë pruar „peshkaqenët” e SHIK-ut, institucionet e Drejtësisë e të Sigurisë, kjo tregon se Kadri Veseli e ka gjetur mënyrën më të mirë për ta amnistuar krimin e organizuar dhe të gjithë kriminelët me kravata kuq e zi (urdhëruesit e krimin) dhe pionët dhe argatët (këlyshët dhe ekzekutorët) e tyre. Me siguri, këto dëshira të Kadri Veselit dhe të ”peshkaqenëve” të tjerë të SHIK-ut do të mbetën të pa realizuara, sepse ka kaluar koha e manipulimeve. Tani shumica e popullsisë, edhe ata që u mashtruan prej tyre me parulla patriotike, e kanë kuptuar se SHIK-u i Xhavitit-LPK-PDK-së, dhe argatët e tyre, kanë bërë krime shumë të rënda ndaj Kosovës dhe qytetarëve të saj, ku si pasojë e atyre krimeve, Kosova sot po lëngon në shtratin e vdekjes, ndërsa shumica dërmuese e qytetarëve të saj e kanë hallin e sigurimit të kafshatës së bukës. Përkundrazi, ”peshkaqenët” e SHIK-ut dhe argatët e tyre që u bënë pari e PDK-së, nuk ia dinë skajin pasurisë së grabitur të Kosovës dhe qytetarëve të saj, që e grumbulluan me mjete të ndyra kriminele. Me siguri, kanë dëgjuar zotërinjtë e SHIK-ut dhe të PDK-së, nga gjeniu i këtij populli që e shkelën, e nënçmuan dhe e poshtëruan dhe ia qitën futën në mënyrën më të ligë se „kungulli nuk shkon gjithmonë mbi ujë”. Po afrohet ajo ditë e bardhë që populli ynë do t’ua japi dajakun e merituar, për t’i rrëzuar me fytyrë për toke, që më kurrë të mos ngritën në këmbë, me votën e tij në zgjedhjet lokale dhe ato parlamentare që do të mbahen gjatë këtij viti, apo në vitin që vjen.

Dihet se kriminelët janë të humbur. Përfundim i keq po i pret!

Botuar në „Bota sot”, më 04.04.2013

KAPITULLI I KATËRT

FAKTE – ARGUMENTE - DËSHMI

MBETËM PA IDEOLOGUN E NACIONALIZMIT SHQIPTAR DHE MËSUESIN E ATDHEDASHURISË

Më 15 tetor bëhen plot dhjet vite që njëri ndër udhëheqësit më të dalluar të Lëvizjes sonë kombëtare për lirim dhe bashkim kombëtar, Bacë Metush Krasniqi, vdiq i shtrirë në spitalin e Prishtinës nga pasojat e torturave më barbare që iu bënë në burgun famëkeq të Prishtinës.

Me vdekjen e tij të parakohshme, Lëvizja jonë kombëtare mbeti pa veteranin e arsimit shqip, mësuesin e atdhedashurisë, ideologun e nacionalizmit shqiptar, demokratin e vërtetë dhe njërin ndër udhëheqësit më të dalluar të rezistencës sonë kombëtare kundër robërisë serbo-sllave. Ai kishte një përvojë të gjatë jetësore revolucionare, dijeni të përgjithshme dhe trimëri të pashoqe, një autoritet dhe besim të madh në të gjitha shtresat e popullsisë dhe në të gjitha viset shqiptare që ende gjenden nën kthetrat sllave. Ishte një demokrat i vërtetë, i cili kurrë s'ka qenë i mashtruar nga dogmat bolsheviko-komuniste. Pra, kishte të gjitha cilësitë dhe virtytet e një prijësi popullor për t'i prirë popullin në rrugën e lirisë.

Ai ishte dhe do të mbetet shembull për të gjithë ata bij e bija të popullit tonë, që duan ta vazhdojnë luftën për të përmbushur ëndrrën shekullore të shumë gjeneratave që vdiqën me sy qelë, për ta parë Shqipërinë etnike, me të gjitha viset e saj më të bukura dhe më të pasurat, që ende rënkojnë nën thundrën e hekurt të robërisë.

Populli ynë kurrë nuk u pajtua me robërinë. Për ta fituar lirinë, kurë s'ka kursyer as mundin, as pasurinë dhe as jetën. Sipas kushteve dhe rrethanave të krijuara brenda dhe jashtë vendit të tij, ai i ka përdorur format më të përshtatshme për ta dëmtuar sa më tepër armikun.

Me okupimin e Kosovës dhe viseve tjera shqiptare përsëri nga Jugosllavia më 1945, atdhetarët kishin një detyrë tejet të rëndësishme, por tepër të vështirë. Duhej luftuar propaganda serbe, sipas së cilës vendi i rahatisë dhe i lumturisë për shqiptarët është Turqia. I riu me plot energji, Metush Krasniqi, i cili e kryente detyrën e mësuesit në vendlindjen e tij, i kryente dy detyra të rëndësishme. E luftonte atë propagandë serbe, tejet të

rrezikshme, duke u shpjeguar fshatarëve se qëllimi i okupatorit është që ne t'i braktisim trojet tona, dhe ai t'i përvetësojë ato përgjithmonë. Detyra tjetër që ai e kreu me sukses, ishte edukimi i brezit të ri në frymë kombëtare, sepse popullit i duhen djemtë dhe vashat e dijshe, të zotë dhe trima për t'i dalë zot popullit dhe tokës nënë çdoherë kurë lypet nevoja.

Ishte i dashur dhe i respektuar prej nxënësve të tij, bashkëfshatarëve dhe të gjithë atyre që kishin pasur rastin të rrinin apo kishin dëgjuar për të. I afronte, i këshillonte dhe u ndihmonte shumë njerëzve. Ishte i afërt me ta. Nuk e nënçmonte askënd. Për të nuk kishte shqiptarë të lig, përpos këlyshëve të UDB-së, të cilët i urrente me gjithë shpirt. Ua thoshte haptas atë që duhej thënë në sy. Ideologjia e tij ishte shqiptaria. Ishte me botëkuptime demokratike dhe ishte për sistem shumëpartiak, si forma më e mirë për udhëheqjen e shtetit. Nuk bënte luftë ideologjike me atdhetarët komunistë shqiptarë, që në atë kohë ishin shumica dërmuese me atë ideologji, jo se ishin të edukuar nëpër shkolla në atë frymë, por vetëm se shteti amë e kishte atë ideologji. Ai bashkëpunonte me ta dhe i respektonte shumë.

Për punën e tij patriotike, pushteti kukull i Kosovës e largoi nga arsimi më 1951. Po në atë vit, me veprimtarë që kishin vepruar e që ishin të gatshëm të bëjnë rezistencë, e formuan "Organizatën Revolucionare për Bashkimin e Tokave Shqiptare me Shtetin Amë".

Duke kuptuar rëndësinë e mësuesit për edukimin e brezit të ri, ai nuk mund të pajtohej me largimin e tij nga procesi mësimor. Shiti shtëpinë dhe një pjesë të pasurisë së tij dhe shkoi për të jetuar në Shkup, më 1956. Gjeti punë në rrethin e Shkupit, por këlyshët e UDB-së edhe këtu e zbuluan se përpos punës legale, që i edukonte nxënësit e tij që të bëhen luftëtarë të mirë të çështjes sonë kombëtare, ai edhe punonte me veprimtarë edhe punë të tjera ilegale, për t'ua forcuar shpresën për fitore një pjese të popullsisë, e cila ishte e demoralizuar që tokat tona mbetën nënë robëri, edhe pse gjatë Luftës së Dytë Botërore, aradhet shqiptare i kishin çliruar vetë pa ndihmën e askujt. Më 1958, ai burgoset në Shkup dhe dënohet me 18 vjet burg të rëndë. Para gjyqit ai e demaskoi politikën jugosllave për shkombëtarizimin e shqiptarëve, duke shprehur bindjen e tij të thellë se shqiptarët një ditë do ta fitojnë lirinë. U habitën të gjithë ata që e përcillnin procesin gjyqësor me trimërinë dhe besimin e tij për fitore.

Pasi fitoi klani i Titos mbi atë të Rankoviqit, më 1966, ai u lirua nga burgu i Nishit, si shumë veprimtarë të tjerë që ishin në burgjet jugosllave.

Ai para organeve hetuese të policisë ishte i pathyeshëm, kurrë nuk ka pranuar asgjë për punën e shokëve dhe të tijën. Ai ishte „memec” para policisë në vitin 1951, kur ra për herë të parë në burg dhe më 1958, kur edhe u dënua. As më 1968, pas demonstratave të para të organizuara nga studentët e SHLP-së dhe të Fakultetit Filozofik të Prishtinës, as pas demonstratave të mëdha të vitit 1981, kur u mbajt 8 muaj i mbyllur dhe për mungesë faktesh lëshohet nga burgu.

Pas daljes nga burgu, Metush Krasniqi një kohë punon në Shkollën e Mesme Teknike në Prishtinë, por edhe këtu nuk e lënë të qetë. E akuzojnë për nacionalizëm shqiptaromadh dhe e largojnë nga puna, sepse i frikoheshin këtij pedagogu dhe atdhetari, duke vlerësuar se kontakti i tij i përditshëm me brezin e ri, do të përgatisë luftëtarë të denjë të çështjes sonë kombëtare. Pasi që nuk e lejuan të punonte në profesionin e tij askund, ai regjistrohet në Fakultetin e Drejtësisë dhe e kryen me kohë, duke i lënë të habitur shumë studentë dhe profesorë të Universitetit për aftësitë e tij në studime, edhe pse i shtyrë në moshë.

Duke qenë i bindur se me vdekjen e Titos Jugosllavia do të shkatërrohet, vendos të konsultohet me veprimtarë, dhe në fillim të vitit 1977 formojnë «Lëvizjen Nacional Çlirimtare të Kosovës dhe Viseve Shqiptare në Jugosllavi» (LNÇKVSHJ) që në momentin e duhur populli ynë të jetë i gatshëm për ta fituar lirinë.

Duke parë rrezikun nga ky atdhetar i vendosur, i cili do të shkojë deri në fund për realizimin e aspiratave të popullit të tij, dhe duke parë se ky ka një autoritet të jashtëzakonshëm në të gjitha trojet shqiptare, UDB-ja e burgos me 1986, me një grup njerëzish, shumicën e të cilëve as që i ka njohur. E torturuan tetë muaj rresht, duke pritur se mos po zbulon diçka, por ai si më parë qëndroi „memec” para tyre. Këtë radhë nuk e maltretuan si më parë çetnikët e Beogradit, por veglat serbe shqipfolëse, në krye me xhelatin Selim Brosha dhe Zymber Zymberi.

Gjyqi i pushtuesve serbë në Prishtinë e liron si të pafajshëm për «mungesë faktesh», por më tepër për arsye se mjekët tashmë e dinin se jeta e tij i kishte ditët e numëruara. Posa doli nga burgu, u shtrua në spitalin e Prishtinës, në një gjendje shumë të rëndë shëndetësore dhe mjekët nuk ia shpëtuan dot jetën veteranit të arsimit shqip, mësuesit të

atdhedashurisë, këtij atdhetari të dalluar të historisë tonë më të re. Më 15 tetor 1986, pushon së rrahuri zemra e Metush Krasniqit, i cili tërë jetën e ia kushtoi çështjes sonë kombëtare, çlirimit dhe bashkimit të trojeve shqiptare me Nënë Shqipëri.

Le ta ruajmë kujtimin e freskët për Metushin, Fazliun, Jusufin, Bardhin, Kadriun, Rexhepin, Nuhiun, Hadrin, Ylfeten e shumë të tjerë, dhe vepra e tyre e madhe të na shërbejë që edhe ne të bëjmë atë që dimë dhe mundemi, pa u kursyer fare, për ta vazhduar dhe kryer punën e tyre të shenjtë.

Zoti na ndihmoftë, që sa më parë të zgjohemi nga kjo kllapi e keqe që na ka kapluar! Dalshim sa më parë nga kjo mjegull idesh dhe veprimesh! Zoti na i kthjelloftë mendjet dhe na i pastroftë zemrat, për ta vazhduar punën e tyre me mençuri dhe organizim të mirëfilltë, duke i bashkuar të gjitha forcat tona intelektuale, njerëzore dhe materiale, për ta kthyer nderin dhe krenarinë shqiptare, për t'i dalë zot asaj toke të shkumbuar e të poshtëruar nga hordhitë e egra sllave.

Të gjithë do të jemi në këmbë për çlirimin e trojeve tona të robëruara nga sllavët dhe bashkimin e tyre me Nënë Shqipëri.

Dalshim faqebardhë para popullit dhe para historisë!

Botuar në "Zëri i Kosovës" nr. 35, më 17 tetor 1996

Reagim në reagimin e Pal Shtufit: Abdi Baleta-Ai i vërteti! Të botuar në „Bota sot” më 21.01. 1998.

PSE SHPIFET ABDI BALETA –IDEOLOGU I NACIONALIZMIT SHQIPTAR

Të pa diturit janë vetëm ata që kanë vendosur të mbeten të tillë (Platoni)

Gjuha e memecit është më e mirë se e gënjeshtarit. (S.Frashëri)

Me daljen e gazetës „Bota sot” në diasporën shqiptare, u thyë monopoli i informimit. Ky ndryshim cilësorë bëri që lexuesi ynë të njihet objektivisht dhe me kohë për ngjarjet dhe ndodhitë në gjithë hapësirën kombëtare dhe ndërkombëtare. Veçmas vitin që shkoi „Bota sot” u forcua dhe u fuqizua me orientimin e saj kombëtar-nacionalist. Ajo u bë e dashur për lexuesin shqiptar për shumë arsye. Përpos, që u pasurua me rubrika të llojllojshme dhe interesante, ajo si gazetë e pavarur e me orientimin e saj kombëtar, i përfitoi dy penat tona më të talentuara, dy nacionalistët dhe veprimtarët tanë të shquar: Abdi Baletën nga Tirana dhe Teki Dervishin nga Prishtina.

Me reagimin tim nuk kam ndërmend që zotëri Pal Shtufit t'ia mbushi mendjen se antiislamizmi në fakt është edhe antishqiptarizëm, sepse këtë çështje ua ka shpjeguar zotëri Baleta me fakte të shumta, aq bukur dhe shumë qartë, lexuesve të „Bota sot”. Unë do t'i vë në dukje vetëm ca kundërthënie, që zotëri Shtufi bie me reagimin e tij kundër Abdi Baletës. Ai me shkrimin e tij tregoi papjekuri politike dhe intelektuale, mosdije elementare dhe, çka është më e keqja, ai tregoi se e ka në qef shpifjen, intrigën, gënjeshtren dhe përçarjen.

Papjekuria e tij politike dhe intelektuale, për mendimin tim, shihet kur thotë: ”Kaloi një kohë e gjatë që zotëri Baletën e kemi gati çdo ditë në faqet e gazetës „Bota sot” dhe pothuajse nuk u shfaq asnjë reagim kundër mendimeve dhe pikëpamjeve të tij të shprehura përmes kësaj gazete”. Zotëri Shtufi harron se „Bota sot” është gazetë nacionaliste,

prandaj mendimet, pikëpamjet dhe vlerësimet e zotëri Baletës sa i përket çështjeve që i trajtoi, pothuajse plotësisht përputhën me pikëpamjet e nacionalistëve shqiptarë kudo që gjenden ata, në atdhe apo jashtë atdheut. Dallimet që ekzistojnë në mes nacionalistëve janë aq të vogla sa që nuk vlen as të përmenden, se nuk kanë rëndësi dhe nuk qojnë fare peshë. Zotëri Shtufi duhet ta dijë se atdhetarin Abdi Baleta e kanë halë në sy të gjithë tradhtarët dhe bashkëveprimtarët e tyre, partiakët e sertë, karrieristët e sëmurë për pushtet, social-komunistët shqiptarë kudo që gjenden ata, si dhe armiqtë tanë shekullorë sllavo-grekët dhe aleatët e tyre.

Shkrimet e ZP-it dhe ZIK-ut, tregojnë se çfarë urrejtje të madhe kanë stalinistët shqiptarë për z. Baletën, andaj nuk është e vërtetë se të gjithë kosovarët e përkrahin dhe nuk e kundërshtojnë z. Baletën. Po që se e ka përcjellë veprimtarinë e z. Baleta P. Shtufi, kishte për tu bindur se mendimet, pikëpamjet dhe vlerësimet e tij për ngjarjet në Shqipëri u treguan plotësisht të sakta, jo vetëm ato të vitit që shkoi, por edhe për të gjitha ngjarjet që pasuan pas shembjes së diktaturës së kuqe. Po, sikur Sali Berisha t'ia kishte dëgjuar këshillat e z. Baletës, sot Shqipëria nuk do të ishte në duar të spiunëve serbo-grekë, dhe as që do të mund të vinte te rebelimi bolsheviko-komunist. Baleta sot e gjithë ditën po i demaskon spiunët dhe tradhtarët që po e qojnë Shqipërinë në humnerën që ia kanë përgatitur serbët dhe grekët me aleatët e tyre. Baleta po i lufton dhe po i demaskon teoritë antikombëtare dhe bartësit e tyre, që po kërkojnë ta njollosin dhe shëmtojnë edhe më tepër shqiptarin dhe Shqipërinë para syve të botës. Pse atëherë vallë, ta kundërshtojnë lexuesit e „Bota sot” atdhetarin trim, luftëtarin e pakompromis kundër tradhtarëve të vendit dhe rrymave antikombëtare, që po qarkullojnë në gjithë hapësirën tonë kombëtare. Pse ta kundërshtojnë lexuesit politikanin më të shquar që ka sot kombi ynë, ideologun e nacionalizmit shqiptar z. Abdi Baletën?! A nuk është papjekuri politike dhe intelektuale të kërkojë nga atdhetarë-nacionalistë ta kundërshtojnë Abdi Baletën për qëndrimet e tij kombëtare?!

P. Shtufi, me shkrimin e tij, lexuesit e shumtë të „Bota sot” i habiti për mosdije elementare, duke treguar se asgjë nuk ka mësuar për veprimtarinë e figurave tona të historisë dhe të kulturës kombëtare, kur thotë për Baletën: ”Le të përcaktohet edhe më qartë se është prijës fetarë predikues i islamizmit, apo „nacionalist i madh shqiptar”, siç pretendon

ai. Po ama të përcaktohet”. Sa për personalitetin e Abdi Baletës dhe përcaktimin e tij, shqiptarët, por edhe armiqtë tanë shekullorë, e njohin dhe e dinë mirë përcaktimin e tij, por se nuk dinë apo nuk do ta dijnë njëfarë Pal Shtufi, që nuk e njeh as mëhalla e tij, nuk ka fare rëndësi. Me rëndësi është të dinë lexuesit e „Bota sot” se sa të padijshëm janë sot përkrahësit e armiqve tanë. A nuk është qesharake të kërkosh prej një veprimtari të dalluar të çështjes sonë kombëtare, të përcaktohet për „prijës fetar” apo për „nacionalist” shqiptar?! A thua nuk ka mësuar P. Shtufi asgjë, së paku për jetën dhe veprën e Atë Gjergj Fishtës, Fan Nolit, Mulla Idrizit e atdhetarëve e prijësve të Rilindjes sonë kombëtare, veprimtaria e të cilëve nuk mund të ndahet thjeshtë në veprimtari fetare dhe veprimtari kombëtare. I lumtë P. Shtufit! I lumtë për këta „xhevahire” që ia polli koka e tij! A thua, do të turpërohet sado pak ky farë lloj zotërie, që na jep “mësime” se si duhet të jetë nacionalisti shqiptar, pa i ditur as gjërat elementare që duhet t’i dinë edhe nxënësit e shkollës fillore?!

A thua nacionalisti shqiptarë duhet të bëj sehire dhe vetëm të vështrojë, pa guxuar t’i kundërshtojë bartësit e teorive antikombëtare me idetë e tyre të marra, se për të na dashur Evropa po u dashka shqiptari të bëhet një krijesë që nuk ka të bëjë me qenie njerëzore, por me qenie shtazore?! A thua, nuk e ditkan zotërinjtë antiislamistë se Kasapët e Evropës i copëtuan trojet tona jo për shkakun se ishte popullsia shqiptare shumicë myslimane, por se aleanca ruso-franceze-angleze ishte më e fortë se aleanca austro-hungareze dhe se fqinjët tanë i kishin krahët e fortë nga „majka Rusia” e tyre. Zotërinjtë e teorisë për t’i bërë shqiptarët majmunë dhe papagaj, paskan harruar se edhe Shqipërinë e Skënderbeut dhe popullsinë e saj krishtere, nuk e patën ndihmuar dhe dashur shtetet dhe krishterët evropianë! Athua, nuk e kuptojnë zotërinjtë që edhe sot konjunkturën politike, fuqitë e mëdha, aleatët e armiqve tanë, morën pjesë në djegien e Shqipërisë dhe zhdukjen e shtetit shqiptar, jo për shkak se popullsia e saj është shumicë myslimane, por për qefin e armiqve tanë që t’u lihet mundësia t’i mbajnë ende trojet tona nën zgjedhën e tyre. A thua kanë harruar zotërinjtë e fushatës antiislame se fqinjët tanë ende janë aleatë të aleancës së moçme ruso-angleze-franceze. Po si nuk kanë mësuar zotërinjtë se edhe një popull i vjetër evropian i krishterë është ndarë në mes Francës dhe Spanjës, pra jo për çështje fetare, por për shkak të synimeve grabitqare të dy fqinjëve të tyre.

Nga përvoja njerëzore është vërtetuar, se edhe të padijshmit shpesh ndodhë që mund të bëhen shpifës, intrigantë dhe përçarës të shkathtë. Z. Shtufi me shkrimin e tij, tregon se edhe shpifjen e ka në qejf, kur thotë: "E dimë që gjithë shqiptarët e Kosovës janë bashkuar dhe me një tolerancë të pashembullt fetare, i kanë vënë themelet e para të pavarësisë së Kosovës", dhe pastaj vazhdon: "Të thuhet se në ato themele ka hile a nuk ndjehen kosovarët e fyer". A nuk është kjo një gënjeshtër me bisht dhe një shpifje e paskrupullte?! Vallë, me çka e dokumenton këtë shpifje z. Shtufi?! Me çka ua ka dokumentuar lexuesve z. Shtufi se z. Baleta i paska "fyer" kosovarët, duke shprehur dyshim në vënien e themeleve të pavarësisë së Kosovës me „tolerancë të pashembullt fetare“?! A thua, pse nuk i paska cituar fjalët e Baletës, për t'i bindur lexuesit në atë që thotë Shtufi?! Po ku t'i gjejë ato, pasi që ato nuk ekzistojnë, apo ekzistojnë vetëm në kokën e tij që dinë të trillojë, të gënjejë dhe të shpifë!

Po, çka kishte për të thënë urtia e popullit tonë në këtë pohim të z. Shtufit: „Si rrjedhojë, kosovarët filluan të dyshojnë edhe në shkrimet më të zakonshme të Baletës“. Populli ynë kishte për të thënë hiqu tij, se „po i lëshojke fjalët si lopa baglat“. Athua zotëria paska aftësi parapsikologjike, apo me anë të magjisë së zezë, po ua lexojka mendimet të gjithë kosovarëve se çka mendojnë për Baletën?! A nuk janë edhe këto mendime që lexuesit e "Bota sot" do t'i bëjë të dyshojnë jo në mendimet dhe pikëpamjet e Baletës, por në reagimin e P. Shtufit, duke u bindur se sulmi i tij ndaj Baletës ka qëllime të errëta, jo vetëm ndaj tij, por në radhë të parë kundër "Bota sot" e pastaj kundër bashkëpunëtorëve të saj A. Baletës dhe T. Dervishit.

Tentimi i P. Shtufit për ta goditur dhe dëmtuar gazetën e nacionalizmit shqiptarë „Bota Sot“, duke krijuar përçarje në mes Teki Dervishit dhe Abdi Baletës, që me shkrimet e tyre gjatë vitit që shkoi, i demaskuan deri në fund bartësit e „revolucionit të vonuar demokratik“ të Shqipërisë, duke bërë një luftë të pakompromis me tradhtarët, spiunët dhe veglat e tyre qorre social-komunistët shqiptarë, që u vënë në shërbim të armiqve tanë shekullorë. Abdi Baleta dhe Teki Dervishi kanë merita të pamohushme, që opinioni ynë u njoftua me ngjarjet tragjike që e kapluan Shqipërinë, duke i zbuluar jo vetëm krimet e kriminelëve bolshevikë, por edhe të patronëve të tyre serbo-grekëve dhe aleatëve të tyre. Për punën e tyre të madhe, mund të paramendohet se çfarë mallkimi u kanë bërë atyre

priftërinjtë grekë, në krye me kryespiunin Janutallos dhe spiunët jugosllavë, por mallkimet e stalinistëve shqiptarë në Zvicër, kam pasur rast t'i dëgjoj çdo ditë. Prandaj, këto forca të djallit të mallkuar, të bashkuara në një front të përbashkët, do të mundohen që të mos i lënë të bashkuara forcat e shëndosha kombëtare, por në mesin e tyre të krijojnë përçarje, mosmarrëveshje dhe ngatërresa, për t'i mbajtur më lehtë pozicionet që i kanë zënë në Shqipëri, duke shpresuar se të njëjtat pozicione do t'i zënë edhe në Kosovë me Vise dhe në diasporën shqiptare. Kush nuk e sheh qëllimin djallëzorë të P. Shtufit për të futur përçarje në mes Teki Dervishit dhe Abdi Baletës? Ai e citon Baletën dhe mundohet të manipulojë me fjalët e tij: "Megjithëse grekofilët, serbofilët, katolikët latinistë, gjithë fundamentalistët e krishterë duan ta zhdukin myslimanizmin në Shqipëri dhe janë tejet të tërbuar në veprimet e tyre, ata nuk kanë mundur ta përmbysin këtë realitet....kjo nuk do të thotë se shqiptarët e besimit mysliman do të tolerojnë gjithnjë të fyhen në mënyrë kaq të rëndë dhe të poshtër nga grupe dallkawkësh ortodoksë, individ dhe grupe fanatikësh katolikë latinistë apo edhe myslimanësh të tjetërsuar për interesa të fëlliqura dhe mesquine". Pastaj vjen komenti i P. Shtufit: "Ta fusësh Kadarenë, Teki Dervishin dhe shumë të tjerë në një kazan me Janullatosin, me grekofilët dhe serbofilët, ose të aludosh në Teki Dervishin dhe në Kadarenë si myslimanë të tjetërsuar për interesa të fëlliqura dhe mesquine, ky nuk është vetëm gabim politik". Çka kishte për të thënë lexuesi për këtë shpifjeje të P. Shtufit? Si guxon P. Shtufi të manipulojë në këtë mënyrë kaq të shëmtuar?! Çfarë aftësie paska ky farë zotërie t'ua lexojë mendimet njerëzve?! A thua do t'i beso kush këtij mendimi të palogjikshëm, që z. Shtufin e paraqet shumë qesharak. Qëllimi i z. Shtufit duket i qartë: Të nxisë grindje në mes këtyre dy veprimtarëve të dalluar të jetës sonë politike dhe kulturore gjithëshqiptare, apo ta dëmtojë autoritetin që e ka Teki Dervishi tek atdhetarët, duke u munduar t'i bind ata se edhe Teki Dervishi bënë pjesë në „myslimanë të tjetërsuar”, që me idetë e tyre të marra, duan t'i vejnë maje marrëzirave shqiptare, duke kërkuar nga shqiptarët myslimanë ta ndërrojnë fenë në mënyrë fushate komuniste, për hatër të armiqve tanë shekullorë, që mos të kenë arsye për të na urrejtur ata, dhe harrojnë të gjojnë se për ta, të gjithë shqiptarët ,të tri besimeve, janë të njëjtë. Harrojnë të gjojnë se ata i duan shqiptarët vetëm të asimiluar, apo të vdekur. Harrojnë të gjojnë, se ata i duan vetëm trojet tona të pasura e të

bukura për vete dhe pasardhësit e tyre. Harrojnë të gjerët, se teoritë e tyre vetëm mbjellin përçarje dhe i sjellin dëme të mëdha çështjes sonë kombëtare. P. Shtufi ka menduar se lexuesit e „Bota sot” do t’i mashtrojë me shpifjen e tij, se Baleta e ka futur T. Dervishin në grupin e „myslimanëve të tjetërsuar, nga fakti se Baleta dhe Dervishi nuk përputhen plotësisht në ca mendime të dorës së tretë. Po, a është e mundur vallë të gjenden edhe dy njerëz me pikëpamje dhe mendime plotësisht të njëjta?! Si nuk e ditka P. Shtufi se parësore është tek atdhetarët të kenë qëndrim të njëjtë sa i përket fqinjëve tanë, që na kanë rënë në shpinë me bastardët, me atë farën e keqe që në trojet tona na e mbollën popoviqët dhe mugoshët. Sa i përket dallimeve tjera, që kanë atdhetarët për çështje tjera të dorës së dytë, apo të dorës së tretë, nuk është me rëndësi fare. Për to do të gjendet mirëkuptim, pa u ngatërruar ata në mes vete, se atë e dëshirojnë armiqtë tanë, se atë e dëshirojnë kukullat e tyre social-komunistët shqiptarë, që ne të jemi të ndarë dhe të përçarë, që ata t’i kryejnë planet e tyre sa më lehtë dhe pa pengesa.

Po sikur z. Shtufi ta kishte dëgjuar këtë mendim të artë të gjeniut tonë popullor: „Mori mendje, moj virane, shih ku m’shtine, kqyr çka m’bane!”, me siguri nuk do të nxitonte që ”me sy mshel të ecë nëpër vig!”, sepse do të kuptonte se do të rrëzohej dhe do ta merrte lumi.

Botuar në „Bota sot” më 21. 01. 1998 dhe në „Rimëkëmbja”, më 24 shkurt 1998

SI U BËNË PËRGATITJET PËR FORMIMIN E USHTRISË SË REPUBLIKËS SË KOSOVËS

Salih Çeku bënte pjesë në grupin e ushtarakëve të parë të Ministrisë së Mbrotjtjes që hyri në Dukagjin me tri brigada, për të ngritur UÇK-në në nivelin e ushtrisë së rregullt të Republikës së Kosovës

Me kërkesën e opinionit të gjerë të Kosovës, që themeluesve të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës t'u ngrihen përmendore në sheshet më të bukura të Kosovës, subjektet politike të Deçanit kanë përkrahur këtë nismë dhe kanë vendosur ta zyrtarizojnë fillimin e punimeve për ngritjen e një përmendoreje Salih Çekut, njërit ndër themeluesit e parë të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës.

Siç dihet, në vjeshtën e vitit 1991, djem dhe burra të zgjedhur nga të gjitha komunat e Kosovës dhe Viseve tjera shqiptare nën okupimin e Jugosllavisë, në Shqipëri i kryen me sukses ushtrimet ushtarake. Në mesin e 104 kadetëve të parë të Republikës së Kosovës, ishin edhe Salih Çeku, Adem Jashari dhe Zahir Pajaziti, të cilët me formimin e njësisve të para guerile, në dhjetorin e 1991, në Dukagjin, Drenicë dhe Llap ia vuan themelin Ushtrisë së Republikës së Kosovës.

Njësitë e formuara nga këta atdhetarë trima kryenin aksione guerile të kohëpaskohshme, qëllimi i të cilëve ishte mbajtja gjallë e rezistencës sonë kombëtare, përgatitja psikike dhe morale e popullsisë, për të qenë e gatshme në momentin e duhur t'i rrokin armët për t'i prerë prangat e robërisë, dhe për ta ndihmuar udhëheqjen e Republikës së Kosovës në ndërkombëtarizimin e çështjes së Kosovës. Fatkeqësisht rrjedhat e ngjarjeve në vitet '95 – '99 morën kahje jo të dëshirueshme. Nuk u zhvilluan ngjarjet ashtu siç i kishin paramenduar themeluesit e njësisve të para guerile.

Qeveria e Kosovës dhe kryeministri i saj nuk i kryen detyrat për të cilën ishte formuar kjo qeveri dhe kishte dalë jashtë Kosovës. Këto njësi edhe pse luajtën rol me rëndësi në pengimin e Serbisë në kolonizimin e Kosovës dhe ndihmuan në ndërkombëtarizimin e çështjes shqiptare në përgjithësi, dhe të Kosovës në veçanti, u lanë pa përkrahjen financiare nga Qeveria e Bukoshit. Nevojat e mëdha për mjete luftarake,

në njërën anë, dhe mungesat e mëdha në mjete financiare, në anën tjetër, i detyruan komandantët e njësive guerile të Drenicës dhe të Llapit të bashkëpunojnë me pararojën staliniste të LPK-së.

Ai „bashkëpunim” në mes komandantëve të njësive ushtarake, që i njihnin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës dhe subjektit politik që nuk i njihnte ato institucione, solli përvetësimin e këtyre njësive nga LPK-ja, në sajë të përdorimit të mjeteve të „marrjes së kalasë nga brenda” dhe të përkrahjes së Nanosit dhe të SHIK-ut të Shqipërisë. Përvetësimi i njësive guerile të Republikës së Kosovës u bë gjatë verës së vitit 1998, kur më këto njësi nuk i komandonin komandantët e tyre Adem Jashari dhe Zahir Pajaziti të cilët ranë në altarin e lirisë dhe me qëndresën e tyre heroike, ju treguan shqiptarëve se si fitohet liria, si çlirohet Kosova dhe viset tjera shqiptare, si mbrohet nderi i familjes dhe pragu i shtëpisë, si mbrohet Kosova dhe shqiptaria.

Po, Salih Çeku vazhdoi edhe për një kohë punën që iu mbeti në gjysmë Adem Jashari dhe Zahir Pajaziti, në krijimin e Ushtrisë së rregullt të Republikës së Kosovës, në formimin e formacioneve luftarake deri në nivel të brigadës. Ai nga dëshira e flaktë për bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Kosovës, i pari e shkriu Grupin e tij ushtarak në Ministrinë e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës dhe mori detyra konkrete nga Ministri i Mbrojtjes, Ahmet Krasniqi.

Salih Çeku dhe Zenun Idrizi i vënë themelet e Qendrave stërvitore të Ministrisë në Viçidoll dhe në Papaj, të cilat luajtën rol me rëndësi në përgatitjen dhe stërvitjen e ushtarëve për beteja luftarake kundër ushtrisë serbe, por edhe në shpërndarjen e armatimit falas për shumë luftëtarë të fshatrave të komunës së Deçanit. Me arritjen e Marrëveshjes për bashkimin e UÇK-së dhe Ministrisë së Mbrojtjes në një subjekt të përbashkët ushtarak të quajtur FARK dhe me një Shtab komandues, Salih Çeku dhe shumica e anëtarëve të njësisë së tij guerile, si: Saim Tahiri, Zenun Idrizi, Osman Ferizi, Ismet Çeku, Zymber Luli etj., kryenin punë konkrete në forcimin e subjektit të përbashkët ushtarak. Salih Çeku bënte pjesë në grupin e ushtarakëve të parë të Ministrisë së Mbrojtjes që hynë në Dukagjin me tri brigada, për ta ngritur UÇK-në në nivelin e Ushtrisë së rregullt të Republikës së Kosovës. Sukseset e Brigadës 134, 131 dhe 133 në luftën çlirimtare, në institucionalizimin e UÇK-së në Dukagjin, dhe fitoret e arritura në frontin e luftës, të udhëhequr nga komandant Tahir Zemaj në Betejën e Logjes, dhe në shpëtimin e popullsisë nga masakrat serbe i treguan edhe injorantëve se

sa të fuqishëm dhe të suksesshëm bëhen shqiptarët po që se janë të bashkuar.

Po Lufta e Koshares, thyerja e kufirit shqiptaro-shqiptar, është beteja e dytë, pas Betejës së Logjës, që ia ngriti nderin dhe famën UÇK-së dhe ushtarakëve trima të Ministrisë: Salih Çekut, Agim Ramadanit, Anton Çunit, Xhafer Gashit, Rustem Berishës, Zenun Idrizit, Gani Ahmetajt, Feriz Tërshnjevës, Skënder Rexhahmetajt, Musa Gjakovës, Isuf Haklajt, Musa Dragajt, Sadri Lokajt, Adem Deharit e të tjerë.

Se Salih Çeku ishte komandanti i parë i njësisë së parë të Republikës së Kosovës, që u formua në Shqipëri, me qëllim të dërgimit në Kosovë të armatimit të nevojshëm për njësitë e para, që u formuan gjatë dhjetorit të vitit 1991, na tregon Osman Ferizi, i cili ishte njëri ndër anëtarët e parë të njësive guerile të Salih Çekut, përmes ditarit të tij, që e kishte mbajtur në kohën sa zgjatën stërvitjet dhe ushtrimet ushtarake në Shqipëri.

Botuar në „Bota sot” më 20 prill 2001

PSE PO RREJNË DHE PO SHPIFIN SYLEJMAN SELIMI DHE NUHI BYTYÇI

Pas çlirimit të Kosovës, janë mbajtur dhe po mbahen akademi të shumta përkujtimore për dëshmorët dhe të rënit e luftës së fundit serbo-shqiptare. Fatkeqësisht, bishtat e Nanosit dhe shërbëtorët e tyre, këto tubime shpeshherë po i keqpërdorin për qëllime politike, e në disa raste, nëpërmjet këtyre përkujtimeve po bëhen përpjekje për falsifikimin e ngjarjeve të rëndësishme historike, siç ndodhi këto ditë në Prishtinë (më 9 tetor 2002) me rastin e shënimit të 4-vjetorit të vdekjes së Abedin Rexhës-''Sandokanit''. Transmetimi i shpifjeve dhe gënjeshtreve shumë të liga të Sylejman Selimit dhe Nuhi Bytyqit nga shërbëtorja e forcave antikombëtare -RTK-ja, se kinse Abedin Rexha - ''Sandokani'' është vra ''në pritë'', kryekuqaloshët dhe nanoistët e Kosovës jo vetëm që bënë përpjekje për të falsifikuar luftën çlirimtare të Kosovës, si shumë herë më parë, qëllimi i të cilëve është që tradhtinë e tyre kombëtare t'ua mveshin forcave të shëndosha kombëtare, por në këtë rast këta djaj stalinistë kanë edhe një prapavijë shumë të rrezikshme, qëllimi i të cilëve është ta ndezin fitilin e luftës vëllavrasëse në mes familjes së Bajraktarit të Llaushës – Shtatë Vëllezërve Geci, dhe familjes së të ndjerit Abedin Rexhës, që do të kishte pasoja tepër të rënda jo vetëm për këto familje, por edhe për Kosovën.

Si erdhi dhe pse erdhi deri te ngatërresa e Abedin Rexhës dhe Gani Gecit, që pati për pasojë vdekjen tragjike të Abedin Rexhës, na e ka sqaruar me fakte të pamohueshme Gani Geci në libren e tij «Lufta pa maska», të botuar më 2001. Me anën e këtij libri, Gani Geci i ka zbardhur shumë të vërteta të hidhura që kanë të bëjnë me komplotet që ju bënë Kosovës, UÇK-së, familjes së Shaban Murat Jasharit, komandantit legjitim të UÇK-së, Adem Jasharit, dhe familjes së Shtatë vëllezërve Geci nga nanoistët, kryekuqaloshët e LPK-së dhe të LBDK-së, dhe nga Qeveria e Bukoshit. Faktet e pamohueshme që i vë në dukje Gani Geci, tregojnë se shumë djelmoha të Drenicës, Dukagjinit dhe të Kosovës, janë manipuluar me mjete perfide nga kryepehlivanat e Nanosit Xh.

Haliti, I. Kelmendi dhe H. Hyseni. Ata në saje të përkrahjes së Nanosit, Mejdanit dhe Klosit-SHIK-ut, në Kosovë dhe diasporë, blenë njerëz për të punuar për ta, apo me mjete të kërcënimeve dhe shantazheve, i bënë argatë apo shërbëtorë të tyre shumë djem dhe burra të Kosovës, në mesin e të cilëve janë : Hashim Thaçi, Rexhep Selimi, Sylejman Selimi, Bardhyl Mahmuti, Fatmir Limaj, Ramush Hajradinaj, Muhamet Kelmendi, Emrush Xhemajli, Nasim Hajradinaj, Bajram Kosumi, Berat Luzha, Jakup Krasniqi, vëllezërit Bujaj e shumë të tjerë. Burimi i të gjitha tragjediave dhe të ligave që i gjetën shqiptarët në dhjetëvjetëshin e fundit të shekullit të 20-të, pra edhe të vrasjes së Abedin Rexhës, e kanë të marrëveshja e Zyrihut, që është lidhur në pranverën e vitit 1993 në mes delegacionit të LPK-së, që i printe Xhavit Haliti, dhe delegacionit të PSSH-së, që i printe Fatos Nanosi. Ajo marrëveshje parashihte që këto subjekte «shqiptare » ta ndihmojnë njëra tjetrën për rrëzimin nga pushteti të Sali Berishës dhe largimin nga skena politike të Ibrahim Rugovës dhe shkatërrimin e LDK-së. Prandaj, në bazë të kësaj marrëveshjeje, Nanosi me ''ustallarë''serbo-grek i bënë planet dhe skenarët për kalljen dhe veshjen në të zeza të Shqipërinë (që e realizuan më 1977), dhe të gjitha të ligat që e gjetën dhe po e gjejnë edhe më tutje Shqipërinë, Kosovën dhe Viset tjera shqiptare. Në bazë të asaj marrëveshjeje, u bënë përpjekje për shkatërrimin e LDK-së nga kryekomplotisti Hidajet Hyseni dhe teklefecat e tij. U krijua LBDK-ja dhe platforma për realizimin e marrëveshjes së Zyrihut, që udhëheqej nga H. Hyseni, R. Qosja, A. Demaçi, B. Bukoshi etj. Në bazë të asaj platforme nuk u njohën zgjedhjet e dyta parlamentare të Republikës së Kosovës, u shpall jo legjitim Parlamenti që doli nga ato zgjedhje (qëndrime që përputheshin plotësisht me qëndrimet e Kasapit të Ballkanit), penguan kërkesën e diplomatëve të shquar të SHBA-ve për formimin e Qeverisë së Kosovës nga të gjitha subjektet shqiptare (politike dhe ushtarake) të Republikës së Kosovës. Nuk lejuan bashkimin e subjekteve politike dhe ushtarak të Republikës së Kosovës, shkelën marrëveshjen e Oslos, nuk lejuan institucionalizimin e UÇK-së, penguan forcat demokratike dhe forcat nacionaliste të marrin pjesë në luftën çlirimtare të Kosovës, përvetësuan njësitë guerile të Republikës së Kosovës me mjetet e marrjes së kalasë nga mbrenda, formuan „lista të zeza'' për vrasjen e burrave të fortë të kombit që nuk arritën t'i bëjnë argat dhe shërbëtorë të tyre. Këto forca të djallit morën pjesë drejtpërdrejt apo tërthorazi në eliminimin e Zahir Pajazitit dhe të familjes së Shaban

Murat Jasharit. I vranë: Enver Malokun, Azem Hajdarin, Ahmet Krasniqin, Ilir Konoshefcin e të tjerë. Edhe pse u eliminuan nga skena politike dhe ushtarake komandanti legjitim i UÇK-së Adem Jasharit dhe bashkëluftëtari dhe vëllai i tij Hamza, pehlivanët e Nanosit nuk e kishin të sigurt fitoren mbi forcat institucionale të Republikës së Kosovës, pasi që ishte një punë e rëndë eliminimi nga skena politike dhe ushtarake i familjes së njohur të Bajraktarit të Llaushës – Shtatë vëllezërve Geci. Pjesëmarrja e tyre në luftë e bënte shumë të vështirë eliminimin e tyre, prandaj i vënë në veprim mjetet perfide. Sabit Geci që njihej në Drenicë si një keqbërës i pashpirt, nuk e pati vështirë të bëhej mashë e Hashim Thaçit, piun i Xh. Halitit, dhe kali i SHIK-ut. Ai dhe Rexhep Selimi i bënë parapërgatitjet për eliminimin e Shtatë vëllezërve Geci nga skena politike dhe ushtarake e Republikës së Kosovës me mjete perfide dhe shumë të ndyra, për shkakun e vetëm se ata i njihnin institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës. Fatkeqësisht në këto komplete pa vetëdije e futën edhe Abedin Rexhën, "Sandokanin" një luftëtar trim të UÇK-së, i cili u manipulua nga H. Thaçi & kompani, sepse ai nuk dinte për ekzistimin e marrëveshjes së Zyrihut dhe as që i njihte dredhitë e udhëheqjes së Drejtorisë Politike të UÇK-së, dhe as që merrte erë në komplotet e Shtabit të Xh. Halitit, që quhej "SHP i UÇK-së". Gani Geci në librin e tij "LUFTA PA MASKA", na e bënë të qartë, me fakte të pamohueshme, vrasjen tragjike të Abedin Rexhës. Është për t'u habitur që edhe pse e dinë të vërtetën se si ka pësuar Abedin Rexha, Sylejman Selimi dhe Nuhi Bytyqi bëjnë shpifje të ligë, kur gënjejnë se Abedin Rexha "është vra në pritë". E vërteta është krejt ndryshe. Sipas dëshmive të njerëzve që kanë qenë të pranishëm në ngjarjet që sollën vdekjen tragjike të Abedin Rexhës, del e kundërta e asaj që thonë Sylejman Selimi dhe Nuhi Bytyqi. Dihet shumë mirë se sipas të drejtës njerëzore dhe të drejtës hyjnore, çdo kush që sulmohet pa të drejtë prej kujtdo qoftë, ka të drejtë për ta mbrojtur qenien e tij fizike, ka të drejtë ligjore dhe morale për ta mbrojtur familjen dhe pasurinë e tij.

Fatkeqësisht, RTK-ja me transmetimin e gënjeshtreve dhe shpifjeve të Sylejman Selimit - „Sulltanit” dhe të Nuhi Bytyqit, ka krijuar paqartësi në opinion dhe e ka mjegulluar të vërtetën në lidhje me këtë ngjarje. Duke ditur ndikimin që kanë në opinion RTV-të, dhe pasojat që mund t'i ketë kjo gënjeshtëri dhe shpifje shumë e ligë për dy familjet e hasmëruara të Drenicës dhe për Kosovën, është e domosdoshme të njihet

opinionit i gjerë me të vërtetën e plotë se si erdhi deri te vrasja e Abedin Rexhës - "Sandokanit".

Gani Geci në librin e tij "Lufta pa maska", na e ndriçon me fakte të pamohueshme këtë ngjarje, duke i shënuar deklaratat e 15 njerëzve që patën qenë të pranishëm në ngjarjet që sollën vdekjen tragjike të Abedin Rexhës. Por, për të pasur të qartë se kush ishin organizatorët e kësaj vrasjeje, është e domosdoshme të njihemi me shpjegimet e Gani Gecit, se si kanë filluar komplotet kundër tij dhe vëllezërve të tij, ai thotë: „Meqenëse i përkrahim institucionet e Republikës së Kosovës, mua dhe vëllezërit e mi donin të na largonin nga skena politike dhe ushtarake. Mu për këtë kishin përgatitur likuidimin tim. Kam qenë i bindur se të gjithë ne do të duhej t'i përkrahim ato institucione, sepse ato përbënin bërthamën e shtetit që donim të ndërtonim në të ardhmen". Komplotet kundër familjes së Shtatë Vëllezërve Geci të Llaushës, shërbëtorët e H.Thaçit i filluan me një tentim vrasjeje kundër Esat Gecit, në gusht të 1998 në fshatin Vaganicë të Vushtrrisë. Sipas dëshmisë së Xhevdet Zenelit, shihet se Sabit Geci ka urdhëruar të arrestohet Esat Geci dhe Musa Musliu. Këta dy ishin në një veturë, dhe shkonin në drejtim të Mitrovicës. Sinjalet me drita për t'u ndalur nuk i kanë përfillur, prandaj edhe janë sulmuar nga njësitë e Sabit Gecit, ku me atë rast plagoset në të dy këmbët Esat Geci. Për shërimin e Esat Gecit është kujdesur Shtabi i Zonës Operative të Shalës në Oshlan. Disa ditë pas plagosjes së Esatit, Gani Geci duke shkuar për Oshlan, takohet me Sabit Gecin, i cili në vend se t'i shpreh keqardhje për plagosjen e vëllait të tij, ai fryhet si biban dhe i thotë : "Unë në Qirez kam dhënë urdhër me të vra ty Gani, e jo Esatin, dhe në se jam i gjallë kam me të vra. Përndryshe, do ta bëj punën të më vrasësh ti mua!". Por Ganiu ia kthen: "Jo, Sabit unë nuk të vras, jemi vëllezër, eja me mua të shkojmë ta vizitojmë Esatin. Në se vëllai më ka bërë më mirë, do t'i rregullojmë lehtë këto punë!" Gani Gecit pasi i bëri më mirë vëllai, edhe pse ushtria serbe e kishte filluar një fushatë të egër në fshatrat e Artakollit, e mori vëllain e tij Esatin. Disa ditë e strehoi në lagjen e Lushtakëve dhe pastaj e dërgoi për tu shëruar në Izbicë, ku ishte strehuar familja e gjerë e Halil Gecit. Në Izbicë argatët e H. Thaçit bënin përpjekje për ta izoluar familjen Geci. Fadil Geci si veprimtarë i shquar i LDK-së, ushtar i dalluar i UÇK-së, dhe nip i Bajraktarit të Llaushës, kishte një autoritet të posaçëm, prandaj ushtarët kërkonin këshilla prej tij, por kjo gjë nuk ju pëlqente nanoistëve, prandaj shpesh ka ndodhur që i

kanë rrahur ushtarët që konsultoheshin me të. Por gjatë muajit shtator të vitit 1998, komplotet kundër familjes së Halil Gecit (Shtatë Vëllezërve Geci) rritën dhe shtohen. Njësia ushtarake e Llaushës edhe pse e mbante barrën kryesore të rezistencës në komunën e Skenderajt, ajo njësi pengohej nga nanoistët me të gjitha mënyrat që të mos armatosej me armatime të nevojshme, vetëm pse ajo njësi i njihte institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës. Se deri ku arritën komplotet, mjafton të cekën disa fakte: Halil Geci (vëllai më i madh nga Shtatë Vëllezërit Geci), i cili kryente detyrën e ndihmësit të kryeshefit teknik në Ministrinë e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, arrin ta dërgojë deri në Strellc të Deçanit një sasi të konsiderueshme të armatimit për nevoja të Drenicës dhe të Llaushës, por armatimi konfiskohet në Dukagjin - Jabllanicë nga Rexhep Selimi dhe Abedin Rexha, me arsyetimin se është armatim i Ministrisë së Mbrojtjes të Republikës së Kosovës. Pra, edhe pse njësia ushtarake e Llaushës përballej me mungesa të mëdha të armatimit dhe të municionit, nuk lejuan të shkojë ai armatim në Drenicë dhe Llaushë. Nanoistët i pengonte autoriteti që gëzonin Shtatë vëllezërit Geci, prandaj që nga shtatori i 1998, filluan t'i përdorin shantazhet dhe kërcënimet ndaj atyre që shoqëroheshin, bashkëpunonin dhe kontaktonin me Shtatë vëllezërit Geci.

Gani Geci në librin e tij "Lufta pa maska", na tregon se një bashkëfshatar i tij e kishte informuar atë se Abedin Rexha e kishte kërcënuar atë se „Kush i pranon në shtëpi vëllezërit Geci, do t'ia gjuaj shtëpinë me top!“. Kjo gjë ia helmoi shpirtin Gani Gecit, por ai këtë gjë nuk e bëri të madhe, duke shpresuar se ndoshta është ndonjë keqkuptim, apo shpifje. Dhe, nuk kaloi shumë kohë kur rastësisht takohen Gani Geci dhe Abedin Rexha në Kllodernicë, më 8 tetor 1998. Të shikojmë se si i shpjegojnë me deklaratat e tyre ngjarjet që sollën vdekjen tragjike të të ndjerit Abedin Rexhës. (Në librin e Gani Gecit "Lufta pa maska", janë të shënuara deklaratat e 15 dëshmitarëve) Skender Mujë Skenderi, njërit ndër bashkëshoqëruesit e të ndjerit Abedin Rexhës në deklaratën e tij thotë: "Te shitorja e Smajl Sahitit e kemi parë kerrin e Gani Gecit, të ndalur. Ganiu ia ka bërë me dorë dhe Abedini është ndalur. Ganiu ia ka vënë dorën në krah dhe i ka thënë: « A bënë për disa minuta të të pyes diçka? » Janë larguar prej njerëzve nja 10-15 apo 20 metra, dhe pastaj kanë vazhduar bisedën. E kam dëgjuar Abedinin kur i ka thënë Ganiut se «Kemi me ua ba më zi se Ahmet Krasniqit dhe Sabri Hamitit», pastaj

janë dëgjuar dy të shtëna, në ajër apo në tokë....Kanë ndërhyrë njerëzit dhe, edhe unë kam shkuar në drejtimin e tyre, mirëpo ata u ndanë pa ndonjë ekces të madh. Abedini është kërcënuar duke u ngjitur në veturë, dhe ka thënë: «... prej ditës së sodit, kam me të vra ku të shoh». Ne kemi shkuar teposhtë, në drejtimin e Turuqefcit.... Duke shkuar në drejtim të Turuqefcit, e ka kthyer kerrin te shtëpia e Xhevat Zeqës. Hamiti e ka pyetur « Ku po shkon Abedin ? Hajde shkojmë e marrim municion e ua çojmë shokëve nëpër pika, e lëri këto punë ». Ai ia ka pritë : «Nëse tutesh, zbrit», dhe i ka dhënë kerrit me shpejtësi të madhe deri te servisi dhe jemi takuar me komandantin e Kllodernicës, Gani Bekën. Abedini ka dalë prej kerri dhe ia ka marrë Ganisë automatikun dhe gjyksen e ia ka quar fishekun në tytë. Ka hyrë në kerr.... Nuk ka folur asgjë më, vetëm e kam parë se është zbehur në fytyrë...Te shtëpia e mjeshtrit e kemi parë një traktor në anën e djathtë dhe xhipin duke e tejkaluar traktorin. Abedini e ka ndalë kerrin dhe ka dalë me gjithë Hamitin, kurse unë kam mbetur brenda në kerr. Abedini ka dalë para kerrit në anën e djathtë, duke shtirë, i kam dëgjuar disa rafale. Jam munduar të dal prej kerri. Kishte shumë krisma. Pastaj kam gjuajtur nga brenda në mënyrë të pa kontrolluar. Disi kam dalë prej kerri dhe kam shkuar prapa kerri te Hamiti në drejtim të Abedinit. Ka pasur shumë të shtëna duke e tërhequr. Si duket, ai kishte qenë i plagosur dhe pas pak ai ka vdekur''. Të shikojmë se çka thotë Gani Geci në deklaratën e tij, të botuar në librin e tij të lartpërmendur: Ai thotë se pasi janë larguar ''nja 10-15 metra prej njerëzve'' e pyeta Abedinin: ''Pse bre Abedin po ju thua njerëzve se, nëse rrin me Fadilin dhe vëllezërit e tij, do t'ua gjuaj shtëpinë me top. Ai më ka thënë se : «Ne e kena vrarë Ahmet Krasniqin dhe Sabri Hamitin, edhe juve kemi me ju vra të gjithëve, kush është me ta», dhe e ka çuar dorën te revolja. Unë jam nervozuar dhe i kamë zbratur dy fishek në tokë. Njerëzit ndërhyjnë, Abedini shau dhe tha : «...Ti më vrave por Zoti nuk më vrau ». Unë nuk kam dashur ta vras Abedinin, se me pas dashur e kisha vrarë aty. Ai ka shtuar : «Sot do të vras ». Pastaj ka vazhduar rrugën teposhtë. Unë kam shkuar përpjetë deri në Kastriot t'i kryej do punë. Pas kryerjes së punëve jam kthyer. Në kerr kam qenë bashkë me Avni Haxhën, Besim Dajakun, Bashkim Gecin dhe Afrim Gecin. Duke u kthyer te shtëpia e mjeshtrit, e kemi parë BMW-në e ndalur tërthor. Në momentin kur e kanë parë kerrin tonë, kanë dalë dy të parët dhe i kanë nxjerr automatikët mbi dyer. Menjëherë filluan të shtijnë. Shokët kanë

bërtitur : Na vranë!, dhe kanë filluar me ikë. Unë e kam pasur automatikun në prehër, jam përkulur dhe nënë timon e kam hapur derën. Automatikun e kam ngritur dhe kam gjuajtur në drejtim të tyre. Mandej kam dalë jashtë. Kam ikur prapa kerrit dhe kam shkuar në drejtim të një shtëpie në anën e poshtme të rrugës. Të shtënat janë dëgjuar nga shumë drejtime. Kam pasur gjak në fytyrë nga spirrat e xhamave. I kam larë sytë dhe jam kthyer për të parë se çka është bërë. Te kerri e kam takuar Skënderin, e kam pyetur se kush është vrarë, dhe a janë vrarë ata që kanë qenë me mua ? Ai mu ka përgjigjur së është vrarë Abedini. Skënderit i kam thënë se duhet ta tregojë realitetin. Vlen të theksohet se diku nja 5-6 metra, në anën e djathtë ka qenë një traktor me disa fëmijë dhe gra. Ata e dinë rastin shumë mirë.”(Kjo është një pjesë e deklaratës së Gani Gecit, e nënshkruar më 10 tetor 1998). Po e shënojmë deklaratën e Xhevat Selimit dhe Bekim Shalës në tërësi: ”Deklarojmë me përgjegjësi të plotë se më 8 tetor rreth orës 17:00, e kemi parë Abedin dhe dy persona të tjerë : Hamit Binakun dhe Skënder Dragën, te servisi janë takuar me Gani Bekën. Abedini kishte qenë shumë nervoz. Ia ka marr Ganiut automatikun dhe gjyksoren dhe menjëherë ia ka qu në tytë plumbin, pastaj i ka dhënë shllajf rrotave të BMW-së dhe ka marr rrugën përpjetë.”. Imer Kadri Haliti në deklaratën e tij thotë:”Veturën BMW nuk e kam parë, ndërsa xhipin e Ganisë, kur ka frenuar, e kam parë. E kam parë kur ia kanë thyer xhamat me rafal, i kam parë ata kur ranë brenda në xhip. Pastaj e kam parë Ganiun kur e ka vënë automatikun mbi timon dhe ka gjuajtur, pastaj unë kam ikur në katin e dytë dhe nuk di se çka ka ndodhur më vonë”. Në librin e Gani Gecit ”Lufta pa maska” janë të shënuara deklaratat e 15 personave që ishin prezentë në ngjarjet që sollën vrasjen tragjike të Abedin Rexhës, që nuk binë në kundërshtim me deklaratat që i cituam, por e plotësojnë njëra-tjetrën. Në bazë të këtyre deklaratave, dhe në bazë të një gjykimi të logjikshëm, vihet në përfundim se ngatërresa dhe pastaj vrasja është përgatitur drejtpërdrejtë dhe tërthorazi nga kryepëhlivanat e Nanosit dhe argatët e tyre, që kishin për qëllim jo vetëm që ”me një plumb t’i vrasin dy vetë” por kishin një qëllim edhe më djallëzor, që kishte rëndësi të madhe për ta. Pra, qëllimi i tyre kryesor ishte që me mjete perfide t’i largojnë nga skena politike dhe ushtarake e Kosovës Shtatë vëllezërit Geci, duke i futur në gjak-hasmëri me familjen e Abedin Rexhës. Vrasja tragjike e Abedin Rexhës ishte një humbje e madhe jo vetëm për familjen e tij, por ishte një humbje e madhe edhe për UÇK-në

dhe për Kosovën, sepse sigurimi i fshehtë serb realizoi një fitore të rëndësishme për të bërë definitive përçarjen që ishte krijuar me vrasjen e Ministrisë të Mbrojtjes të Republikës së Kosovës Ahmet Krasniqit. Fatmirësisht, familja e Halil Gecit dhe familja e Abedin Rexhës u treguan të matura dhe shumë të ndërgjegjshme për skenarët antishqiptare që luheshin në kurriz të familjeve të tyre. Gani Geci në librin e tij shpreh keqardhje për atë vrasje dhe nuk i ikën në as një mënyrë të ballafaqohet me ligjin e Kanunit dhe ligjin e Shtetit të Kosovës. Ai thotë : „Kam kërkuar që me familjen e Abedin Rexhës të merremi vesh, qoftë me Kanun, qoftë me drejtësi ligjore, me anë të ligjit civil apo ushtarak’’. Edhe familja e Abedin Rexhës tregoi maturi dhe burrëri, kur në asnjë mënyrë nuk u manipuluan nga argatët e spiunëve të sigurimit të fshehtë serb, qëllimi i të cilit ka qenë dhe është që të ndezin luftën vëllavrasëse në mes këtyre familjeve të hasmëruara. Gjenu i popullit na mëson se „ me të fortin u gjakësofsh dhe u miqasofsh, por me të ligun as mos u miqasofshë as mos u gjakësofsh’’. Pra, mbetet detyrë parësore e burrave të fortë të Drenicës dhe të Kosovës, që ta mbyllin këtë plagë të hapur të Kosovës, sepse armiqtë e kombit tonë, nëpërmjet spiunëve dhe vasalëve të tyre, do të bëjnë çmos jo vetëm të mos mbyllet kjo plagë e rënd, por edhe të hapin plagë të tjera edhe më të rënda në trupin e kombit Shqiptar.

Botuar në „Bota sot’’ më 21-24 tetor 2002

MARRËVESHJA E TIRANËS, E NËNTORIT TË VITIT 1998, NË MES SHTABIT TË HALIL BICES DHE SHTABIT TË XHAVIT HALITIT, KOMPLOT KUNDËR FARK-UT

Vrasja e Ahmet Krasniqit më 21 shtator të 1998 në Tiranë, shtyu hyrjen e brigadës së Sylejman Kollçakut dhe të brigadave tjera në Kosovë. Ndërsa me caktimin e Halil Bicajt, Ministër i Mbrojtjes të Republikës së Kosovës dhe komandant i SHP të FARK-ut nga Bukoshi, ky institucion shtetëror kaloi në duart e Ibrahim Kelmendit dhe njerëzve të Qosjes siç ishin: Halil Bicaj, Xhafer Jashari, Fadil Demiri, Agim Haziri, e shumë të tjerë që ishin dërguar në SHP të FARK-ut me detyra speciale për të vëzhguar veprimtarinë e Ahmet Krasniqit dhe bashkëpunëtorëve të tij si dhe për të penguar SHP të FARK-ut.

Halil Bicaj me „reformat” që bëri në FARK e dëmtoi luftën çlirimtare të Kosovës, pasi jo vetëm se nuk i formoi brigadat të cilat i planifikonte Ahmet Krasniqi, por i dëmtoi rëndë edhe brigadat të cilat i kishte formuar ai gjatë muajit korrik të 1998. Ai e dëmtoi rëndë Brigadën 141, pasi që komandantin e saj Fuad Ramiçin e tërhoqi afër vetes si këshilltarë në Tiranë, ndërsa Brigada mbeti pa komandantin e saj. Të njejtin fat e pat më vonë edhe Brigada „Skënderbeu. Edhe pse Sylejman Kollçaku i kishte bërë përgaditjet e duhura për të hyrë në Zonën Operative të Pashtrikut gjatë muajit shtator, Halil Bicaj e pat shtyrë hyrjen e asaj brigade dhe brigadave tjera deri në fund të nëntorit të 1998. Vetëm në fund të nëntorit të 1998 ushtaraku madhor Sylejman Kollçaku urdhërohet të hyjë në Kosovë. Ai i bashkon ushtarët dhe ushtarakët e brigadave 141, 132 „Istogu” dhe të Brigadës „Skënderbeu” që mbetën pa komandantët e tyre me brigadën e tij që e mbante numrin 142, dhe më 27 nëntor në kushte shumë të vështira atmosferike, e kaloi kufirin shqiptaro-shqiptarë, dhe më 28 nëntor të 1998 mbërriti në komunën e Therandës, (Suharekës) në vendin e caktuar më parë në fshatrat Nishor, Kosterc dhe Breshanc. Fshatarët bënë ç’ishte e mundur që Forcat e Armatosura të

Republikës së Kosovës të çlodheshin dhe të ndiheshin sa më mirë. Duhet cekur se Fevzi Bytyçi, Salih Bytyçi dhe Islam Bytyçi i bënë shtëpitë e tyre kazerma për ushtarët dhe oficerët tanë. Më 26 janar të 1999 i bashkohet Brigadës së Sylejman Kollçakut njësia ushtarake nën komandën e ushtarakut Avdullah Shashivarit dhe eprorëve Nehat Ibrahim e Sami Elshani, e cila me luftë e theu kufirin dhe kreu detyrën që ia kishte caktuar komandanti i Brigadës 142 Sylejman Kollçaku, duke sjellë mjete të domosdoshme luftarake për njësitë operative të zonës ushtarake të Pashtrikut.

Komandant Sylejman Kollçaku luajti rol me rëndësi në riorganizimin e njësive të UÇK-së, që ishin formuar më parë dhe në formimin e njësive të reja operative të UÇK-së. Po ashtu në sajë të komandant Kollçakut dhe oficerëve të tjerë të karrierës, bashkëpunimi në mes njësive ushtarake të kësaj zone dhe zonave tjera ushtarake ishte shumë i mirë. Kjo zonë ushtarake i shkoi në ndihmë dy herë zonës Ushtarake të Rrafshit të Dukagjinit, ndërsa në Drenicë e pat dërguar ekspertin Kurtish Fondaj për trajnimin e ushtarëve për përdorimin e raketave kundërajrore. Në këtë zonë ushtarake qe formuar Spitali ushtarak në Pagarushë, ndërsa në fshatrat Kosterc dhe Nishor qe hapur Shkolla për Aftësimin e Kuadrit Ushtarak. Rol të rëndësishëm luajti edhe aktivisti i dalluar dhe luftëtari trim Ukë Bytyçi, i cili e pat formuar njësinë e parë çlirimtare në këto anë.

Zona Operative e Pashtrikut ishte njëra ndër zonat më të suksesshme në luftë me okupatorin, pasi që udhëheqjen dhe komandimin e njësive operative të UÇK-së e bënë oficerët e karrierës. Zona Operative e Pashtrikut është e vetmja zonë operative në gjithë Kosovën, që aksionet luftarake, betejat dhe veprimet ushtarake që kryheshin nga ushtari e deri te brigada, i bëri në bazë të vendimeve dhe urdhrave paraprake nga ushtarakët apo komandat dhe shënoheshin në librin e urdhëresave, siç i bëjnë ushtritë e rregullta të gjitha shteteve të botës. Për Xhavit Halitin ndryshimi i ndodhur në kreun e SHP të FARK-ut në Tiranë pas pushkatimit të Ahmet Krasniqit kishte dy anë të medaljes: Ishte një fitore e rëndësishme e LPK-së dhe LBDK-së, por mund të kishte pasoja të rënda për klanin e tij po qe se ai vetë dhe klani i tij nuk ruheshin prej ndërskamsave dhe kurthave të Ibrahim Kelmendit, Bukoshit dhe Qosjes. Por Xhavit Haliti ishte një ujk i vjetër, ishte vet mjeshtër i ndërskamsave dhe i kurthave, prandaj çdo hap që merrte, çdo potez që

luante, e studionte mirë e mirë. Tentimi i Ibrahim Kelmendit dhe i Bujar Bukoshit për ta eliminuar klanin e Xhavit Halitit me anën e një „marrëveshjeje” që duhej të lidhej në mes Shtabit të Halil Bices dhe Shtabit të Xhavit Halitit & Azem Sylës, gjoja për „bashkimin e subjekteve ushtarake”, kishte për qëllim të bënte grusht ushtarak në SHP të UÇK-së, për ta marrë udhëheqjen politike dhe ushtarake të UÇK-së. Kjo ishte një përpjekje jo serioze dhe qesharake e tyre, pasi që Xh. Haliti, me kohë ishte kujdesur që në Shtabin e tij dhe të A. Sylës të mos i fuste kush hundët përpos njerëzve të besueshëm të tyre.

Të shikojmë çka na thotë Xhavit Haliti për ç’montimin e kurrthes që iu përgatit nga Bujar Bukoshi, Halil Bicaj dhe Ibrahi Kelmendi. Ai në intervistën e tij të botuar në „Zëri” 5-16 shkurt të 2001shpjegon: „Bislimi ka qenë koleg me Halil Bicen, kanë zhvilluar bisedime dhe një ditë më kanë ftuar që edhe unë të shkoj në ato bisedime. U kam thënë: „Unë nuk marr pjesë në bisedime dhe nuk marr pjesë në asnjë marrëveshje, sepse dyshoj se do t’i keqpërdorni. Megjithatë, nëse arrini marrëveshje, ajo për mua do të jetë valide. Unë do ta kryej detyrën time”. Bislim Zyrapit dhe Halil Bicaj pas shpalimit të kujtimeve të jetës ushtarake, dhe përpilimit të planeve dhe skenarëve për komplete, duke bërë ahengje nëpër hotelet dhe restorantet e Tiranës iu morën „myzhde” bashkëpunëtorëve të tyre se „arritën marrëveshje xhentëlmenësh”, e cila nuk ishte asgjë tjetër vetëm një kopje e keqe e Marrëveshjes së Oslos, por tash me „ustallarë” tjerë, dhe me qëllime tjera.

Marrëveshja e Tiranës synonte dëmtimin e mëtejshëm të institucioneve të Kosovës

Me marrëveshjen e Tiranës, as njëra palë nuk kishte për qëllim bashkimin e faktorit ushtarak të Kosovës, por kishin për qëllim shkatërrimin e institucionit të Republikës së Kosovës, Ministrisë së Mbrojtjes dhe SHP të FARK-ut. Pra, në këtë çështje, në shkatërrimin e FARK-ut ishin të bashkuar të dy palët, që e nënshkruan marrëveshjen e Tiranës. Por ishte një çështje tjetër që i ndante ata. Deri sa Xhavit Haliti, Kadri Veseli, Bislim Zyrapit etj, me nënshkrimin e Marrëveshjes së Tiranës kishin për qëllim përvetësimin e Fondit të Qeverisë së Bukoshit, në anën tjetër, Halil Bicaj, Xhafer Jashari, Fadil Demiri, etj. që ishin argat të Ibrahim Kelmendi dhe të Bujar Bukoshit kishin për qëllim forcimin e pozitive në

UÇK të Ibrahim Kelmendit dhe të Bujar Bukoshit. Ideatorët e Marrëveshjes së Tiranës, Bujar Bukoshi dhe Ibrahim Kelmendi planifikonin se do ta marrin SHP të UÇK-së po qe se nga Shtabi i Xhavit Halitit dhe nga Shtabi i Halil Bices, do të formonin një shtab të përbashkët, ku pastaj me vënien në veprim të mjeteve të marrjes së kalas nga brenda dhe përdorimit të parimit se „qëllimi i arsyeton mjetet” do ta merrnin SHP të UÇK-së. Nuk vonoi shumë dhe Xhavit Haliti e zbuloi planin dhe skenarin që kishte përgatitur Ibrahim Kelmendi dhe Bujar Bukoshi për t’ia marrë udhëheqjen e UÇK-së, prandaj e urdhëroi argatin e tij më të besueshëm Hashim Thaçin ta shpalli të pa vlefshme marrëveshjen e Tiranës. Ai publikisht e shpalli të pavlefshme atë marrëveshje në Zurih në prezencën e teklefecave të Bukoshit dhe në prezencën e rrogëtarëve të Xhavitit, duke thënë se „Marrëveshja është e pa vlefshme pasi që Halil Bicaj është njeri i besueshëm i Ibrahim Kelmendit”.

Megjithatë në bazë të Marrëveshjes së Tiranës, u vendos që në Zonën Operative të Pashtrikut të hynin brigadat e FARK-ut, që i pat formuar sa ishte gjallë Ahmet Krasniqi: Brigada 142, Brigada „Skënderbeu”, Brigada 141 dhe Brigada 132 „Istogu” nën komandën e ushtarakut madhor Sylejman Kollçakut, i cili do të ishte edhe Komandant i Zonës Operative të Pashtrikut. Disa javë pasi që Sylejman Kollçaku hyri në Kosovë, u zyrtarizua ç’vlersimi i Marrëveshjes së Tiranës. Si rezultat e pëson Brigada 142, së cilës iu ndërrua emri, me arsyetimin se gjendej diku në Kosovë një brigadë me të njëjtin numër. Kuadri komandues dhe ushtarët e Brigadës ndahen nëpër brigada tjera. Ndërsa komandant „Drini” caktohet Komandant i Zonës Operative të Pashtrikut në vend të Sylejman Kollçakut. Sylejman Kollçaku, edhe pse e kishte vendimin e firmosur nga përfaqësuesit e Shtabit të Xhavitit dhe përfaqësuesit e Shtabit të Halil Bicës, se caktohej Komandant i Zonës Operative të Pashtrikut, pranoi të ishte Zv.Komandant i Zonës Operative të Pashtrikut me qëllimin e vetëm, që të kontribonte në bashkimin e Forcave të Armatosura të Republikës së Kosovës, të kontribonte në forcimin e ushtrisë së Kosovës, por ai nuk i dinte hilet dhe komplotet që luheshin në dëm të UÇK-së dhe në dëm të Kosovës. Ai me veprimin e një ushtaraku të mençur, të urtë dhe largpamës, lëshoi pe për të mos qenë shkaktar i ngatërresave në mes Forcave të Armatosura të Republikës së Kosovës.

Kështu dha shembullin më të mirë se interesi kombëtar kurdoherë duhet të vihet mbi interesin personal, grupor dhe partiak.

Halil Bicaj duke qenë i bindur se komplotet e tij kundër FARK-ut, nuk do t'i arsyetonin ushtarakët e Brigadës 134, 131 dhe të batalionit Diversanto-Vëzhgues „Delta”, u detyrua të mbajë të fshehur marrëveshjen e Tiranës prej tyre. Por ata edhe pse nuk ishin në dijeni të tradhtisë së tij, ishin të bindur se diçka nuk ishte në rregull me Halil Bicën, i cili e pat mbushur kabinetin e tij me „këshilltarë” të dërguar nga Ibrahim Kelmendi, Rexhep Qosja dhe Xhavit Haliti. Kuadri ushtarak i brigadave 134, 131 dhe Batalionit Diversanto-Vëzhgues, që nuk pranuan të bëheshin argatë të askujt, ishin kundër gjendjes së krijuar në Pjesën e SHP të FARK-ut, por nuk kishin mundësi të ndryshonin asgjë. E vetmja gjë që u mbeti ishte që t'i vazhdonin përgatitjet për beteja të reja me okupatorin serb. Pasi përkrahje të nevojshme nuk kishin nga Halil Bicaj dhe argatët e tij, vendosën t'i dërgonin në Zvicër dhe Gjermani Salih Çekun dhe Agim Ramadanin për të propaganduar domosdoshmërinë e kyçjes së burrave të fortë në UÇK. Ata kudo që shkuan, dhe në të gjitha tubimet e mërgimtarëve ku morën pjesë, kërkuan vullnetarë për t'i dalë zot atdheut, duke u zotuar se nuk do t'i fusin në luftë me serbin pa qenë të përgatitur fizikisht, psikikisht dhe ushtarakisht, në nivelin më të lartë që është e mundur, dhe se nuk do t'u thuhej kurrë „përpara”, po qe se vetë nuk do të jenë në ballë të tyre. Ata, pra, nuk e përdornin parullën bajate të demagogëve se „duhet” bërë kështu e ashtu, por u thonin bashkëkombasëve: „Kush ka mundësi dhe kushte për t'i dalë zot Atdheut, ejani me ne”. Fatkeqësisht propaganda shumë e ulët e kreut të LPK-së dhe LBDK-së kundër institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, shpifjet që i bënin kundër personaliteteve të shquara kombëtare dhe veprimtarëve që nuk u bënë argatë dhe rrogëtarë të tyre, bëri që në shpirtin e shqiptarëve të mbillej paknaqësia, pesimizmi, dhe demoralizimi, bash në kohën kur duhej të ishim të bashkuar si një trup i vetëm, të gjithë shqiptarët, kudo që gjendeshin në botë. Me kthimin e Agim Ramadanit dhe Salih Çekut në Qendren Stërvitore në Papaj afër Tropojës, kuadri komandues i brigadës 134, 131 dhe Batalionit Diversanto-Vëzhgues me në krye Agim Ramadanin, Salih Çekun, Anton Çunin, Rustem Berishën, Hysen Berishën e të tjerë, filluan përgatitjet për thyerjen e kufirit shqiptaro-shqiptar, pa dijen e Halil Bicës dhe pa dijen e këshilltarëve dhe argatëve të tij. Edhe Tahir Zemaj nuk ishte i pajtimit

me veprimet e Halil Bicës dhe të Agim Mehmetit, pasi nuk e lejuan të shkonte në Papaj tek brigada e tij. Për ta asnjansuar mllëfin e kolonel Tahir Zemes, ata i japin për detyrë të formojë Brigadën „Mërgimi” në Mamurras. Opinioni ynë ka mësuar nepërmjet intervistave dhe librit të Tahir Zemës për pengesat e papritura të kësaj brigade dhe tradhtinë që ia bëri Halil Bicaj kolonel Zemes duke e penguar të shkonte për Kosovë së bashku me brigadën e tij, duke e urdhëruar me dekret për një detyrë tjetër. Ishte fjala për një „takim” që do të bëhej në mes Shtabit të Halil Bicës dhe të një delegacioni të NATO-s, por më vonë u kuptua se ishte në pyetje mashtrimi dhe tradhtia që ia bënë kolonel Tahir Zemes, që t’ia pamundësojnë hyrjen e tij në Kosovë së bashku me Brigadën e tij „Mërgimi” e jo takimi me ushtarakë të NATO-s! Një ditë jo të largët do të zbulohen të gjitha komplotet e Halil Bicës, patronëve dhe argatëve të tij kundër FARK-ut, Ahmet Krasniqit, Ibrahim Rugovës, Agim Ramadani, Salih Çekut, Anton Çunit, Rustem Berishës, Tahir Zemës dhe brigadave 134, 131, 133, 141, 142, 132 „Istogu”, Brigadës „Skënderbeu”, „Mërgimi” dhe Batalionit Diverzanto-Vëzhgues „Delta”. Drejtësia shqiptare një ditë do ta thotë fjalën e vetë në bazë të ligjit të Shtetit të Kosovës.

Botuar në „Bota sot” më 14-15 qershor 2001

USHTARAKËT SHQIPTARË QË JETOJNË NË EVROPËN PERËNDIMORE, ANALIZUAN RRJEDHËN E NGJARJEVE NË TOKAT SHQIPTARE

Të papriturat që sjellin brengosje, shqetësime dhe probleme të mëdha individuale dhe kolektive, janë bërë dukuri, që po i përcjellin shqiptarët vit pas viti e gjeneratë pas gjenerate. Situata aktuale në Maqedoni është bërë temë diskutimi i të gjitha shtresave të popullsisë shqiptare që jetojnë në hapësirën e tij etnike dhe në diasporë.

Me iniciativën e kolonel Tahir Zemës, më 24 mars të këtij viti, në qytezën Afolten. a. A të Zvicrës, u bë vendtakimi i ushtarakëve tanë që jetojnë dhe punojnë në Evropën Perëndimore, për ta analizuar rrjedhën e ngjarjeve në Kosovë, për ta shqyrtuar situatën politike-ushtarake në Maqedoni dhe në Kosovën Lindore, si dhe për të marrë hapa konkret që kuadri ushtarak që gjendej jashtë atdheut, të luajë rolin që i takon në shoqërinë shqiptare.

Kolonel Tahir Zemaj, pasi i përshëndeti të pranishmit, tha: „Kërkoj të bëhet një minutë heshtje për dëshmorët: ministrin e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, kolonel Ahmet Krasniqin, kolegët tanë ushtarakë dhe të gjithë ushtarët e UÇK-së që ranë në altarin e lirisë në luftën e fundit serbo-shqiptare”. Me miratimin e rendit të ditës nga pjesëmarrësit, kolonel Tahir Zemaj kërkoi nga ushtarakët dhe pjesëmarrësit tjerë, që të kontribuojnë në suksesin e plotë të këtij tubimi me diskutimet e tyre të sinqerta dhe konstruktive. Analiza e kolonel Tahir Zemës për situatën aktuale politiko-ushtarake në Kosovë, Maqedoni dhe në Kosovën Lindore, si dhe njoftimi për takimet që kishte pasur në kohën e fundit me personalitete të shquara kombëtare dhe ndërkombëtare, u përcjellën me interesim të madh nga pjesëmarrësit. Diskutimet konstruktive, propozimet me vend dhe plotësimi i kushteve teknike nga një numër i vogël i jo ushtarakëve, bëri që tubimi t’i zhvillojë me sukses punimet e tij. Në diskutim morën pjesë: Tahir Zemaj, Shpend Shala, Sylejman Kollçaku, Zenun Idrizi, Arbër Ahmetaj, Rifat Haxhijaj, Ismet Ibrahim, Sefedin Krasniqi, Muhamet Mulaj, Nazif Ramabaja, Agim

Mehmeti, Tomor Buza, Tafil Hadergjonaj, Ejup Dragaj, Bekim Arifi, Ali Osmani, Rexhep Pepçi, Esat Jakupademaj, Hajrullah Shatri, Fadil Rushiti, Abedin Gashi, Mëhill Berisha e të tjerë.

Të pranishmit njëzëri miratuan këto konkluzione dhe vendime:

1. TMK-ja

Ne e përkrahim institucionin e TMK-së, si institucion të Republikës së Kosovës. Ne nuk e përkrahim rolin e komisarëve në TMK, të cilët japin llogari para një partie të vetme. TMK-ja vetëm nëpërmes profesionalistëve-profesionalizmit, mund të shndërrohet në bërthamë të vërtetë të një ushtrie moderne.

2. SIGURIMI

Në Kosovë nuk ka krim të organizuar, ka përpjekje për ta organizuar krimin. Ne mbështesim përpjekjet e policisë ndërkombëtare dhe të SHPK-së, në vënien nën kontroll të elementëve të inkriminuar dhe përpjekjet e tyre për ta organizuar krimin. Vetëm nëpërmjet rritjes së kompetencave të SHPK-së dhe kyçjes së profesionalistëve (ish policët e Kosovës) mundet të arrihet efektiviteti në luftë kundër krimit.

3. MAQEDONIA

Kosova nuk eksporton dhunë, Maqedonia me politikën e saj ka prodhuar dhunë prej dhjetëra vitesh. UÇK-ja e ka mbështetjen e të gjithë shqiptarëve. Ne e dimë se ajo vetëpërmbahet, nuk shkakton dhunë, është e dëshmuar në armëpushimin e shpallur prej saj. Të drejtat e shqiptarëve në Maqedoni janë të shenjta për çdo shqiptar. E ardhmja e Maqedonisë varet nga realizimi i plotë i tyre. Nëse nuk hapet dialogu në mes të autoriteteve maqedonase dhe shqiptare, ne jemi të gatshëm të kontribuojmë në profesionalizimin e UÇK-së për një kohë të shkurtër.

4. KOSOVA LINDORE

Përsëhendesim bashkimin e faktorit politiko-ushtarak në Kosovën Lindore dhe konsiderojmë se vetëm në këtë mënyrë kanë arritur të jenë partner të denjë të faktorit ndërkombëtar për arritjen e paqes në Kosovën Lindore.

5. UÇK

UÇK-të nuk janë shkak i dhunës në Ballkan, ato janë produkt i dhunës dhe i padrejtësive shekullore ndaj shqiptarëve.

VENDIMET

1. U bë zgjedhja e një komisioni, i cili, në afatin sa më të shkurtër, do të shkojë në Kosovë për tu takuar me subjekte politike dhe ushtarake, kombëtare dhe ndërkombëtare, shtetërore dhe jo shtetërore, për tua parashtruar kërkesat dhe shqetësimet e ushtarakëve të Republikës së Kosovës që përkohësisht jetojnë dhe punojnë në Evropën Perëndimore, në lidhje me rrjedhat e ngjarjeve aktuale në Kosovë, në Maqedoni dhe në Kosovën Lindore.

2. Sa më parë të njoftohet opinioni i gjerë me veprimtarinë e Ministrisë së Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, me sukseset dhe mossukseset e saj, me qëllim që me të vërteta dhe me fakte të pamohueshme, të hedhen poshtë shpifjet dhe të pavërtetat që po përdorën nga individë dhe qarqe të caktuara për njollosjen e Ministrisë dhe ushtarakëve, që me përkushtim punuan dhe luftuan për forcimin e UÇK dhe për arritjen e çlirimit të Kosovës.

Botuar në „Bota sot”, më 28 mars 2001

ME RASTIN E KATËRVJETORIT TË VRASJES SË AHMET KRASNIQIT

KOSOVA DHE SHQIPTARIA DO TË KRENOHEN ME VEPREN E MADHE TË AZIZ ZHILIVODËS DHE AHMET KRASNIQIT

Të nderuar bashkëkombës,

Sot, jemi tubuar këtu për të përkujtuar dhe për ta nderuar figurën e ndritur të kombit tonë, atdhetarin nacionalist, ushtarakun madhor, ministrin e parë të Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, komandantin e Forcave të Armatosura të Republikës së Kosovës, kolonel Ahmet Krasniqin, që dora katile ia shkuroi jetë në kohën kur Kosova kishte nevojë për dijen dhe përvojën e tij të madhe në lëmenjtë e artit ushtarak.

Vrasja e Ahmet Krasniqit në qendër të Tiranës, preku thellë shpirtin liridashës të njerëzve të ndershëm anë e kënd botës, dhe i bëri vrer zemrat e shqiptarëve në gjithë hapësirën tonë kombëtare e në diasporë, sepse ai përfaqësonte njërin ndër institucionet më të rëndësishmit të Republikës së Kosovës, për të cilin aq shumë kishte nevojë Kosova.

Të flasësh për jetën dhe veprën e një personaliteti të shquar të kombit, siç është kolonel Ahmet Krasniqi, dhe të përfshihet ajo në tërësi, është e pa mundur, në një kujtim përkujtimor siç është ky që po e mbajmë sot. Kjo do t'iu mbetet për detyrë historianëve dhe studiuesve të lëmenjve të ndryshme, por nuk bën të mos ceket se Ahmet Krasniqi vinte nga një familje patriotike, që tradita luftarake u përcjell brez pas brezi. Të flitet për Ahmet Krasniqin, e të mos vihet në dukje jeta dhe vepra e mixhës (xhaxhait) së tij, Aziz Zhilivodës, do të thotë të mohohet një periudhë e rëndësishme e luftës heroike të njërës ndër familjet më në zë të Kosovës, që kombit ia dha dy viganë, dy personalitete shumë të çmuara, për kontributin që dhanë për çështjen kombëtare dhe për shqiptarinë. Aziz Zhilivoda me luftën që bëri kundër robërisë serbo-

jugosllave, u bë legjendë e gjallë dhe shpresë e fortë për shqiptarët e robëruar nga robëria e dyfishtë serbo-jugosllavo-komuniste, se prangat e robërisë një ditë do të këputen.

Edhe Ahmet Krasniqi e vazhdoi traditën luftarake të gjyshit, babait dhe mixhës së tij. Si nxënës i Shkollës Teknike në Prishtinë, mori pjesë në organizimin e demonstratave të vitit 1968. Ndryshimet që u bënë pas demonstratave, ku klani i Titos fitoi mbi klanin e Rankoviqit, shfrytëzoi rastin të regjistrohet në Akademinë Ushtarake, ku përpos familjes, pati ndikim të madh për të studiuar artin ushtarak edhe Metush Krasniqi dhe Hyrije Hana. Si oficer i APJ-së, bën pjesë në udhëheqjen e ngushtë të Organizatës patriotike të Metush Krasniqit dhe Jusuf Gërvallës (LNÇKVSHJ). Dhe, kur Lëvizja jonë kombëtare nga ilegaliteti i thellë kalon në legalitet të plotë, kur formohet LDK-ja dhe partitë tjera më të vogla, ai vihet në shërbim të Qeverisë së Republikës së Kosovës. Pati kontakte dhe biseda me Fehmi Aganin, Bujar Bukoshin dhe me përfaqësues të tjerë të Qeverisë, dhe shprehu gatishmërinë për krijimin e Forcave të Armatosura të Republikës së Kosovës. Më në fund, FARK-u u krijua pas caktimit të tij ministër i Mbrojtjes i Republikës së Kosovës nga Qeveria e Kosovës, në mars të vitit 1988, dhe arritjes së Marrëveshjes në mes Tij dhe Demaçit në maj të vitit 1998, për bashkimin e Ministrisë dhe UÇK-së në një subjekt ushtarak – në FARK. Siç dihet, njësitë operative të UÇK-së që i krijoi Ahmet Krasniqi dhe Ministria e Mbrojtjes pas arritjes së Marrëveshjes së Oslos, arritën suksese të rëndësishme në luftën çlirimtare të Kosovës, por duhet veçuar Betejën e Loxhës, nën udhëheqjen e komandant Tahir Zemës dhe Beteja e Koshoarës, nën udhëheqjen e komandantëve Agim Ranadanit, Salih Çekut, Anton Çunit, Rustem Berishës etj. Po të mos ishte thyer Marrëveshja e Oslos dhe po të mos ishin vrarë institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës nga spektri i majt i Kosovës, Kosova do të ishte krejtësisht në rrethana të tjera, shumëfish më të favorshme, apo do të ishte plotësisht e pavarur.

Fatkeqësisht, armiqtë tanë, si kurdo herë më parë që na i vranë burrat më të mirë të kombit edhe gjatë luftës, edhe pas luftës, na i vranë shumë veprimtarë të dalluar të çështjes kombëtare, në mesin e të cilëve është edhe Ahmet Krasniqi, të cilët me aftësitë e tyre organizative, me autoritetin dhe besimin që gëzonin tek bashkëkombësit, bëheshin pengesa të pakalueshme në realizimin e planeve të tyre antishqiptare. Këto forca

të djallit nuk e patën vështirë të gjenin argatë nga llumi i kombit shqiptar për të ngrehur gishtin e krimit, duke iu premtuar pushtet, që do t'ua mundësonte të arrijnë ca interesa të vogla partiake, klanore dhe personale.

Sot, kur shqiptarët gjenden para një prove të rënd para faktorit ndërkombëtar, për të treguar aftësitë e tyre qeverisëse, është detyrë mbi të gjitha detyrat që një pjesë e klasës politike shqiptare t'i rishqyrtojë veprimet e deritashme, intelijenca e lartë të mos rrijë e pa interesuar për situatën aktuale, por të inkuadrohen në jetën politike ku jetojnë dhe punojnë, për ta ndryshuar në të mirë të çështjes tonë kombëtare situatën politike dhe atë të sigurisë.

Populli ynë gjatë historisë së tij të gjatë, pati vështirësi të mëdha dhe situata tepër të rënda që i kanosej ekzistenca e tij si popull dhe si komb. Njëra ndër periudhat më të vështira të popullit tonë që i kaloi me pasoja shumë të mëdha, ishte periudha kur më tepër se gjysma e popullit shqiptar ra nën robërinë serbo-jugosllave, dhe pastaj vështirësitë dhe pasojat u rritën kur gjithë kombin tonë e përfshiu robëria bolsheviko-komuniste. Armiqtë tanë shekullor na përgatitën kurthe të rrezikshme për të na futur në rrugë të pakrye, apo për të na përplasur në humnerën e zhdukjes dhe asimilimit të plotë. Formimi i shteteve ballkanike me përkrahjen e Rusisë cariste dhe aleatëve të saj dhe zhagitja e zgjidhjes së drejtë të çështjes shqiptare nga qendrat e vendosjes ndërkombëtare, pati dhe do të ketë edhe më tutje pasoja të rënda për kombin tonë. Edhe formimi i agjenturave serbo-sllavo-greke në gjithë hapësirën tonë etnike, është njëri ndër faktorët më të fuqishëm të çakajve të Ballkanit për të penguar realizimin e aspiratave madhore të popullit tonë për çlirim dhe bashkim kombëtar, me punën e tyre destruktive dhe përçarëse, si dhe me mbledhjen e të dhënave të ndryshme për biografite e personaliteteve publike në gjithë hapësirën tonë kombëtare. Këto të dhëna pastaj përpunohen në qendrat vendimdhënëse të armiqve tanë, ku edhe merrnin vendime dhe jepen detyra për likuidimin e personaliteteve të shquara të kombit tonë, që me veprimtarinë e tyre i rrezikonin interesat serbo-rusogreke në Gadishullin Ilirik. Po thuajse të gjitha personalitetet e shquara të kombit tonë janë vrarë nga dora katile e shqiptarëve të ligë që i ka blerë serbi apo greku, siç ishin atdhetarët: Haxhi Zeka, Luigj Gurakuqi, Hasan Prishtina, Isa Boletini, Shtjefen Gjeqovi, Jusuf Gërvalla, Bardhosh Gërvalla, Kadri Zeka, Enver Hadri, Azem Hajdari, Ahmet Krasniqi,

Enver Maloku, Zahir Pajaziti, Ilir Konushefci, Xhemajl Mustafa etj. Ndryshimi i vrasjes së Ahmet Krasniqit, i cili u vra në Tiranë, më 21 shtator 1988, është obligim ligjor, kombëtar dhe ndërkombëtar i Organeve të Drejtësisë së Shqipërisë. Zbulimi i kriminelëve që morën pjesë drejtpërdrejtë dhe tërthorazi në këtë krim, që është njëri ndër krimet më monstruoze që u kryen ndonjëherë gjatë historisë tonë kombëtare, ka rëndësi të dorës së parë, sepse do t'i prehen rrugët krimit të organizuar që sot po bëhet në Kosovë dhe Shqipëri.

Të nderuar bashkëkombës,
Propozoj që, në emër të Juaj, t'i dërgojmë një kërkesë Presidentit të Shqipërisë dhe Parlamentit të Shqipërisë, që me rastin e hetimeve që po i zhvillojnë për zbulimin e krimeve të F. Klosit, kryetarit të SHIK-ut, të hetohet edhe vrasja e Ahmet Krasniqit dhe Ali Ukës, që ishin ndër vrasjet e para politike që u kryen në Shqipëri.

Shkruar më 16 shtator 2002 –I pa botuar.

P.S. Ky shkrim është përgatitur të lexohet në tubimin përkujtimor në Vushtrri, me rastin e 4-vjetorit të vrasjes së Ahmet Krasniqit. Për shkaqe objektive, nuk pata mundësi të marr pjesë.

SI U BËNË PËRGATITJET PËR LUFTË TË ARMATOSUR NË RRAFSHIN E DUKAGJINIT 1991-1999

Gazeta kombëtare "Bota sot" ka bërë një punë të mirë me botimin e ditarëve të luftës dhe shkrimeve që pasqyrojnë ngjarje të rëndësishme të historisë tonë më të re. Në vazhdim të atyre botimeve mund të merret edhe shkrimi i Hasan Hasanramajt, i botuar më 20-22 dhjetor 2001 në "Bota sot", me titull: „Si u bënë përgatitjet për luftë të armatosur në Rrafshin e Dukagjinit 1991-1999”.

Për hir të së vërtetës, jam i detyruar të hedh poshtë një shpifje që i është bërë me të padrejtë, dhe ku ta dish për çfarë qëllimesh, të ndjerit Ahmet Krasniqi, nëpërmjet shkrimit të zotëri Hasanramosaj, kur atë e akuzon se kinse paska urdhëruar "për ndërprerjen e transportit të armatimit nga Tropoja në drejtimin e fshatrave të Rrafshit të Dukagjinit dhe të Kosovës... duke parë rrezikun e një konflikti në mes grupeve ndërsqiptare në kufirin shqiptaro-shqiptar dhe në disa pika strategjike të Rrafshit të Dukagjinit dhe të Kosovës". Ky konstatim nuk ka të bëjë fare me të vërtetën dhe shumë lehtë hedhet poshtë me disa fakte që do t'i përmendi.

Siç dihet, të gjitha urdhëresat që i ka lëshuar Ahmet Krasniqi, janë lëshuar në formë të shkruar dhe të nënshkruara prej tij. Është e pamundur të gjendet një dokument i tillë në arkivin e Ministrisë së Mbrotjtjes, apo në duar të ndonjë personi. Këtë shpifje nuk mund ta besojë njeri i gjallë, që i ka dy kokrra mend, pasi që, siç dihet, në Dukagjin Ministria e Mbrotjtjes i pati futur në frontin e luftës me Serbinë Brigadën 134, Brigadën 131 dhe Brigadën 133, që komandohehin nga kolonel Tahir Zemaj. Shtrohet pyetja, kush do të mund t'i besonte kësaj shpifjeje kaq debile, kur i vetmi burim për furnizim me armë dhe mjete luftarake të njëjësive operative të UÇK-së që i komandonte Tahir Zemaj, ishte Shqipëria dhe kufiri shqiptaro-shqiptar. Po sikur kreu i LBDK-së të

mos e kishte penguar realizimin e marrëveshjes për blerjen e armatimit që ishte lidhur në mes Ministrisë së Mbrojtjes dhe tregtarëve turq, gjithë armatimi ishte planifikuar të hynte në Kosovë nëpërmjet Shqipërisë, duke e kaluar kufirin shqiptaro-shqiptarë fshehtas apo me forcë.

Sot mund të dëshmojnë shumë njerëz se armatim të prodhimit kinez, që e blinin nëpër fshatra të Shqipërisë Zenun Idrizi dhe Halil Geci, (që ishin caktuar nga Ahmet Krasniqi, i ndihmës të kryeshefit teknik për logjistikë në SHP të FARK-ut) ka hyrë në Dukagjin për nevoja të njësive që i komandonte Tahir Zemaj dhe të njësive territoriale që u krijuan në fshatrat e komunës së Deçanit edhe pas hyrjes së Tahir Zemës në Kosovë. Për këtë mund të dëshmojnë Nehat Basha, Sami Shabani e të tjerë, të cilët me kuaj dërguan armatim dhe mjete luftarake për nevojat e njësive që ishin nën komandën e SHP të FARK-ut. Po ashtu, më vonë, në këtë mënyrë (duke kaluar kufirin Shqipëri-Kosovë), ka hyrë armatim për nevoja të njësive operative të UÇK-së, Brigadës „Skënderbeu”, Brigadës 141, Brigadës 142 dhe Brigadës „Istogu”, që i komandonte ushtaraku madhor i Ministrisë së Mbrojtjes Sylejman Kollçaku në Zonën Ushtarakë të Pashtrikut. Kjo shpifje hedhet poshtë edhe nga pohimet e vet Tahir Zemës, i cili në librin „Kështu foli Tahir Zemaj”(pjesa e dytë), fq. 39 thotë: ”Fshatrat e Rrafshit të Dukagjinit janë furnizuar me armë falas nga qendra logjistike e Ministrisë së Mbrojtjes.

Sipas disa të dhënave ende të paplota, kjo qendër ka shpërndarë rreth tre mijë armë që fillojnë nga pistoletat, armatimi i këmbësorisë e deri te topa 82 mml, topa pa dridhje etj. Transporti i armëve është bërë me kafshë të marra me qira nga fshatarët e rrethit të Tropojës. Një bazë tjetër ka qenë në pronat e familjes Berisha në Vuçidol.”.

Si përfundim, po e ceku se as Tahir Zemaj dhe as një ushtarak tjetër i Ministrisë së Mbrojtjes i Republikës së Kosovës, që kanë folur për punën e tyre dhe të Ministrisë dhe të Pjesës së SHP të FARK-ut, nuk kanë pohuar se ka ekzistuar një ”urdhëresë” nga Ministria e Mbrojtjes apo nga Ahmet Krasniqi, që ka urdhëruar të ”ndërpritet transportimi i armatimit nga Tropoja në drejtimin e fshatrave të Rrafshit të Dukagjinit dhe të Kosovës”. Dihet se argatët e Xhavit Halitit dhe të Ibrahim Kelmendit kanë penguar në të gjitha mënyrat punën e Ministrisë së Mbrojtjes dhe të Pjesës së SHP të FARK-ut, pra edhe transportin e armatimit në drejtim të Kosovës, por Ahmet Krasniqi dhe Ministria e Mbrojtjes nuk e kanë ndërprerë veprimtarinë e tyre që kishte për qëllim

forcimin e UÇK-së, (që sipas marrëveshjes së Oslos, duhet të bëheshin forca elite-operative të FARK-ut) dhe transportimin e armatimit për në Kosovë nëpërmjet Shqipërisë dhe kufirit shqiptaro-shqiptar.

Në fund, kisha për t'i këshilluar të gjithë ata që shkruajnë për ngjarje të rëndësishme historike të historisë sonë më të re, para se t'i publikojnë të dhënat që ju binë në dorë, është e domosdoshme t'i vërtetojnë ato të dhëna se a janë të sakta nga disa burime, dhe vetëm atëherë kur kanë fakte të mjaftueshme se të dhënat që i kanë janë të sakta, duhet t'i publikojnë në mjetet e informimit publik, pasi që vetëm me të vërteta ndihmohet ndriçimi i ngjarjeve historike për të cilat ata shkruajnë.

Gjeniu popullor na mëson se „rrena i ka këmbët e shkurtra”, prandaj me rrena dhe shpifje nuk mund të shkruhet historia dhe as të njollosën personalitete që ndikuan pozitivisht në rrjedhat e ngjarjeve historike.

Botuar në ''Bota sot'', më 20. 01. 2002

ROLI I UÇK-SË NË PËRSHPEJTIMIN E INTERVENIMIT TË NATO-SË NË KOSOVË

POPULLI YNË GJITHNJË KA ËNDËRRUAR TA KETË USHTRINË E VET

Para se të flitet për rolin e UÇK-së në përshpejtimin e intervenimit të NATO-së në Kosovë, duhet folur për rrethanat dhe faktorët që ndikuan në krijimin e saj, pa i lënë anash edhe faktorët që e penguan atë, për t'u bërë një forcë e fuqishme ushtarake, që do të kishte dije aftësi dhe forcë për ta çliruar vet Kosovën pa intervenimin e drejtpërdrejtë të NATO-së.

Të shkruhet historiku i plotë i UÇK-së në këto rrethana që jemi, ku dokumentacioni i veprimtarisë së saj ende gjendet nëpër shtëpi, në vend se të ishte në arkivi, nuk është punë e lehtë. Unë do të jap një vështrim të shkurtër të historikut të saj, në bazë të dokumentacionit që më ka rënë në dorë dhe dëshmime të veprimtarëve që ishin pjesëmarrës në shumë ngjarje që kishin të bënin me veprimtarinë e saj.

Krijimi i UÇK-së është bërë domosdoshmëri menjëherë pas krijimit të subjekteve politike dhe shtetërore të Kosovës. Ajo lindi në bazë të punës vetëmohuese të veprimtarëve të dalluar, që ishin të bindur se Kosovës i duhej një subjekt ushtarak, i cili do të vepronte varësisht prej kushteve dhe rrethanave që do të zhvilloheshin në vend dhe jashtë tij. Por, në momentin e duhur, kur më nuk do të ecën politika, atëherë ajo do ta ketë fjalën përfundimtare në zgjidhjen e çështjes së Kosovës.

Historianët, analistët dhe studiuesit e lëmenjve të ndryshëm për të dhënë vlerësim të drejtë dhe objektiv për UÇK-në, duhet të përgjigjen në këto pyetje:

1. Cilët faktorë dhe rrethana ndihmuan themelimin e UÇK-së?
2. Kur u themelua dhe kush ndihmoi në themelimin e UÇK-së?
3. Kush e ndihmoi dhe kush e pengoi zhvillimin dhe forcimin

normal të

UÇK-së, për t'u bërë një ushtri e institucionalizuar e Republikës së Kosovës?

4. Cili ishte roli i UÇK-së në përshpejtimin e intervenimit të NATO-së në Kosovë?

Sa i përket pyetjes së parë, përgjigjja është e ditur dhe e qartë. Rrethanat ndërkombëtare ndryshuan shumë në të mirën tonë, me rrëzimin e Murit të Berlinit dhe dështimin e socializmit si sistem. Po ashtu, edhe rrethanat e vendit ishin të favorshme kur u bë e qartë se zhbërja e Jugosllavisë nuk ka kthim mbrapa.

Në këto rrethana, Kosova dhe qytetarët e saj arritën suksese të rëndësishme, siç ishin: pajtimi i gjaqeve dhe krijimi i subjekteve politike dhe shtetërore të Republikës së Kosovës, ndërsa Shqipëria e rrëzoi diktaturën sllavo-komuniste. Pra, në këto rrethana veprimtarë dhe aktivistë të dalluar i bënë përgatitjet paraprake për krijimin e subjektit ushtarak të Republikës së Kosovës. Me kërkesën e udhëheqjes së Republikës së Kosovës, organet shtetërore të Shqipërisë lejuan territorin e saj të shfrytëzohet për përgatitjen e një numri të caktuar të burrave të Kosovës, për të marrë mësimë teorike dhe praktike nga arti ushtarak.

Gjatë muajit tetor dhe nëntor të vitit 1991, u dërguan në Shqipëri dy grupe me nga 52 të rinj, ku në mesin e tyre ishin Zahir Pajaziti e Salih Çeku (në grupin e parë) dhe Adem Jashari në grupin e dytë. Duhet theksuar se pas përfundimit me sukses të stërvitjeve ushtarake, Salih Çekut iu lejua të formonte Njësinë ushtarake prej 35 komandosëve, që do t'i fusin në Kosovë 72 kallashnikovë me municion të domosdoshëm për nevoja të njërive guerile që do të formoheshin në Kosovë. Pra, data e formimit të UÇK-së duhet të konsiderohet dita e formimit të kësaj njësie ushtarake, që ishte njësia e parë ushtarake e Republikës së Kosovës. Me armatimin që e dërgoi ajo njësi ushtarake në Dukagjin, u formuan shumë njësi guerile në Kosovë, prandaj roli i saj në krijimin e bërthamave të para të UÇK-së ka qenë shumë i madh.

Sa i përket përgjigjes në pyetjen e tretë, mund të thuhet se populli ynë gjithnjë ka ëndërruar ta ketë ushtrinë e tij, mu për atë e ndihmoi UÇK-në me të gjitha mjetet që i kishte. Por, siç dihet, kundër Kosovës dhe kombit tonë u përgatitën skenarë dhe kurthe nga fqinjët tanë grabitqarë, që edhe këtë radhë të dështojmë në realizimin e synimeve tona

kombëtare.

Ishte Marrëveshja e Cyrihut, që u lidh në mes PSSH-së dhe LPK-së, në mars të vitit 1993, ajo që ua përgatiti terrenin grekëve dhe serbëve për realizimin e skenarëve antishqiptarë. Dihet se në bazë të asaj marrëveshjeje u kall Shqipëria më 1997, për ta rikthyer pushtetin stalinistët e Shqipërisë. Në bazë të asaj marrëveshjeje, Hydajet Hyseni, Rexhep Qosja dhe Adem Demaçi tentuan shkatërrimin e LDK-së dhe bënë përçarje të thella ndërshqiptare. Në bazë të asaj marrëveshjeje, u shkel Marrëveshja e Oslos, që parashihte bashkimin e subjekteve ushtarake në një subjekt të vetëm, në Forcat e Armatosura të Republikës së Kosovës (FARK). Në bazë të asaj marrëveshjeje, stalinistët e Shqipërisë dhe enveristët e Kosovës nuk i njohën institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës. Në bazë të asaj marrëveshjeje edhe Qeveria e Kosovës dhe kryeministri i saj, Bujar Bukoshi, kaluan në anën e komplotistëve. Në bazë të asaj marrëveshjeje u përvetësuan njësitë guerile të Republikës së Kosovës nga LPK-ja me mjetet e marrjes së kalasë nga brenda. Në bazë të asaj marrëveshjeje u pengua UÇK-ja për t'u bërë një ushtri e vërtetë, e institucionalizuar, e fortë dhe e aftë për ta çliruar vet Kosovën dhe viset tjera shqiptare.

Pra, ja shkaku pse UÇK-ja në vend se ta kryejë detyrën e shenjtë, për të cilën ka qenë e krijuar, çlirimin dhe bashkimin kombëtar, u bë faktor i rëndësishëm i Serbisë për masakrimin e popullsisë së paarmatosur, me pretekst se po e luftojnë UÇK-në. Duhet theksuar se skenarët serbo – grekë për ta defaktorizuar Shqipërinë dhe për ta bërë tokë serbe Kosovën, i kryen, me vetëdije dhe pa vetëdije, stalinistët e Shqipërisë dhe enveristët e Kosovës.

Siç dihet, pas revolucionit të llumproletarëve shqiptarë më 1997, Shqipëria u bë shumë shpejt koloni greke, dhe qendër e krimit të organizuar për gjithë hapësirën tonë kombëtare. Kosova u pastrua etnikisht, por ishte një forcë mbi të gjitha forcat e globit tokësor, që armiqtë e kombit tonë nuk e kanë llogaritur. Ishte pra fuqia e të Madhit Zot, ajo që i urdhëroi shtetet e mëdha të botës, në krye me SHBA-të, që këta djaj të përkëdhelur të Evropës, t'i rrëzojë për tokë. NATO-ja u bë çlirimtare e Kosovës, në vend se të jemi ne vetë çlirimtarët e saj, kur rrethanat ndërkombëtare ishin shumë të favorshme për ne, ndërsa populli ynë ishte në gjendje të bënte çudira, po të mos e përçanin atë argatët dhe rrogëtarët

Duhet theksuar se UÇK-ja luajti rol me rëndësi në përshpejtimin e intervenimit të NATO-së në Kosovë, pasi që Serbia, duke e masakruar popullsinë e pambrojtur, me pretekst se po e lufton UÇK-në, e ktheu kundër vetvetes opinionin ndërkombëtarë, dhe kështu ua lehtësoi qeverive të Grupit të Kontaktit dhe qeverive të Bashkësisë Evropiane, t'i japin dritën e gjelbër NATO-s për intervenimin e saj në Jugosllavi dhe në Kosovë, për shpëtimin e popullsisë së pambrojtur nga ushtria dhe policia serbe.

Pra, UÇK-ja aq sa ishte faktor i rëndësishëm për Serbinë për ta arsyetuar intervenimin e saj në Kosovë, po aq u bë e rëndësishme edhe për intervenimin e NATO-s në Jugosllavi dhe Kosovë. Të jemi të qartë, duhet të bëhet dallimi në mes luftëtarëve të UÇK-së, që luftuan në emër të Zotit për çlirimin e Kosovës, dhe të atyre që luftuan në emër të partisë dhe të rrogëtarëve të Nanosit për interesat e tyre personale, grupe dhe partiake.

Duhet theksuar se forcat e shëndosha kombëtare, të rreshtuara në njësitë operative të UÇK-së, që përbënin FARK-un, luajtën rol të rëndësishëm në shumë beteja që u zhvilluan me ushtrinë e Serbisë, duke treguar epërsi dhe zotësi ndaj ushtrisë serbe në përdorimin e taktikës dhe strategjisë ushtarake. Beteja e Loxhës dhe ajo e Koshares, treguan se UÇK-ja do të bëhej ushtria më e fuqishme e Gadishullit Ilirik, po të mos ishte shkëlur Marrëveshja e Oslos. Dhe, me siguri, po të kishte qenë i bashkuar faktori politik dhe ushtarak i Kosovës, dhe po të mos ishte bërë defaktorizimi i Shqipërisë, aspiratat shekullore të popullit tonë do të realizoheshin. Sot kombi ynë nuk do të ishte në këtë gjendje të mjerë, por do të ishte faktori më i rëndësishëm në Gadishullin Ilirik.

Duke e përfunduar këtë shkrim, dua të theksoj se opinionit tonë duhet t'ia bëjmë të qartë shkaqet e përçarjes së faktorit politik dhe ushtarak të Republikës së Kosovës. Opinioni ynë duhet ta ketë të qartë pse u pengua dhe kush e pengoi UÇK-në, që të mos bëhet ushtri e institucionalizuar e Republikës së Kosovës. Opinioni ynë duhet ta ketë të qartë se kush janë ata që e keqpërdorën dhe po e keqpërdorin gjakun e derdhur të luftëtarëve trima të UÇK-së. Opinioni ynë duhet të njihet me të vërtetat e hidhura të degjenerimit të UÇK-së, që nga ajo ditë kur e përvetësuan argatët e Nanosit, me mjetet e marrjes së kalasë nga brenda. Opinioni ynë duhet ta ketë të qartë se Drejtoria Politike dhe SHP i UÇK-së, ishin instrumente dhe vegla të argatëve të Fatos Nanosit, Xhavit

Halitit dhe Hashim Thaçit. Vrasjet politike që u bënë gjatë kohës së luftës dhe pas luftës, nuk duhet shikuar si keqpërdorim i pushtetit të individëve, që kishin rol komandues në strukturat udhëheqëse të UÇK-së, por duhet kuptuar drejt dhe realisht, se të gjitha vrasjet e veprimtarëve të shquar dhe aktivistëve të dalluar të Kosovës, u bënë me urdhrin e një qendre komanduese, që është krijuar në bazë të vendimeve të Drejtorisë Politike dhe SHP të UÇK-së, që drejtohej nga Xhavit Haliti dhe Hashim Thaçi.

Opiniononi ynë duhet ta ketë të qartë se TMK-ja, me këtë udhëheqje që e ka, nuk është ushtri dhe as që mund të bëhet ushtri e shtetit të Kosovës. Opiniononi ynë duhet ta ketë të qartë, se përkrahja e të ashtuquajturave parti të dala nga lufta, çon ujë në mulli të shkaut. Qytetarët e Kosovës duhet të binden se vota e tij e lirë është faktori më i rëndësishëm për realizimin e synimeve tona kombëtare. Po ashtu, duhet t'ua bëjmë me dije sorosëve dhe kuqaloshëve shqiptarë, se puna e tyre prej skllavit në dobi të armiqve tanë, që po ua „begaton” sofrën me ca eshtra, apo ua siguron ndonjë kolltuk, do t'u hakmerret një ditë, mos atyre, atëherë me siguri pasardhësve të tyre, që do të turpërohen se janë fëmijët e atyre që punuan për të huajt.

Dhe, në fund, duke i marrë për bazë të gjithë këto fakte që u përmendën në këtë shkrim, duhet vlerësuar edhe aktivitetin ushtarak të UÇK-së. Ajo kur u krijua nga Salih Çeku, Adem e Hamzë Jashari dhe Zahir Pajaziti, kishte synim çlirimin dhe bashkimin kombëtar, por me ndërrimin e rrethanave, kur ata u tradhtuan nga Bujar Bukoshi, LPK-ja dhe LBDK-ja, dhe u qitën në pritë e armikut, apo ua përgatitën terrenin të vriten nga policia dhe ushtria e shkaut, njësitë e tyre i përvetësuan argatët e Nanosit, që e quanin veten anëtarë të Drejtorisë Politike dhe anëtarë të SHP të UÇK-së. Kjo Drejtori dhe ky Shtab, tani kishin tjera halle dhe tjera synime. Synohej karrija, pushteti, lavdia.

Armiku i tyre më nuk ishte Serbia po LDK-ja!

Botuar në "Bota sot", më 14 qershor 2004.

ZONJA ANA DE LELIO NUK MUND TË JETË MBI LIGJIN

Puna me përkushtim e Kryeadministratorit Mihael Shtajner, për ta ndihmuar Kosovën në krijimin e parakushteve që populli i saj i shumëvuajtur t'i realizojë synimet e tij shekullore, i bëri të luajnë, meqë forcat antishqiptare që veprojnë në Kosovë në udhëheqjen e mafisë së kuqe ndërkombëtare, sigurimeve të fshehta serbo-greko-ruse, kryekuqaloshëve dhe nanoistëve shqiptarë. Nuk duhet harxhuar shumë mend për të kuptuar se këto forca të djallit të mallkuar kanë një qendër komanduese, kur në momente të caktuara ndërmarrin aksione të përbashkëta për pengimin e KFOR-it, SHPK-së dhe policisë ndërkombëtare në stabilizimin e gjendjes së sigurisë në Kosovë, duke "gjetur shkakun" për të organizuar demonstrata agresive, me shpresë se do t'i bëjnë masive, qëllimi i të cilëve është destabilizimi e Kosovës dhe rajonit. Veçmas, këto forca u treguan agresive, kur zotëri Shtajneri ua bëri me dije qendrave antishqiptare: Beogradit, Athinës, Moskës, Shkupit dhe Tiranës zyrtare, se nuk ka ndarje, enklavizim dhe kthim mbrapa të Kosovës, dhe i shpalli luftë të ashpër krimit të organizuar në Kosovë. Fatkeqësisht, këtyre forcave antishqiptare po iu dalin në ndihmë edhe mjetet e opinionit publik të Kosovës, që drejtohen nga nanostëti dhe dështakët e Kosovës, kur iu dhanë për detyrë gazetarëve „sahanlëpis" dhe „këlyshëve batallë" të vetëqeverisjes jugosllave, për të bërë një luftë të përgjithshme kundër zotëri Shtajnerit, KFOR-i, UNMIK-u dhe kombëtares "Botës sot". Duhet ta dinë këta shërbëtorë të forcave antishqiptare, këta kalemxhi sahanlëpirës, se nuk kanë kurrfarë krebiliteti as t'u japin qortime të arsyeshme forcave ndërkombëtare, e lëre më të sulmohen në mënyrën më të ligë, siç vepruan para do kohe, kur dihet se ata me asnjë fjalë nuk i kanë qortuar dhe as nuk po i qortojnë qosiqët, nanoistët dhe "Qeverinë" e Thaçit për veprimtarin e tyre antikombëtare,

të cilët penguan çdo organizim të mirë të shqiptarëve, duke mos lejuar të rritet dhe forcohet faktori shqiptar në Gadishullin Ilirik. Penguan luftën çlirimtare, duke mos lejuar institucionalizimin e UÇK-së, nuk i njohën institucionet shtetërore të Republikës së Kosovës që u krijuan me mund e sakrifica të mëdha. Pas luftës, këto forca të drejtuara nga Nanosi dhe argatët e tij i vranë institucionet e krijuara shtetërore, uzurpuan pasuri private dhe shoqërore, e kthyen sistemin stalinist të dhunës dhe të krimit, ndihmuan çetnikët e Beogradit për krijimin e enklavave serbe në Kosovë etj. etj. Siç dihet, nga demonstratat agresive që i organizuan sigurimet serbe dhe nanoistët e Kosovës, u plagosën dhe u lënduan shumë polic ndërkombëtarë, por nuk arritën synimet e tyre të liga për ta destabilizuar Kosovën, por më në fund realizuan një fitore. Gazeta kombëtare „Bota sot” për të tretën herë u dënua me të holla nga një Komision i mediave, i udhëhequr nga Anna de Lelio, që është vënë në shërbim të këtyre forcave antishqiptare dhe antidemokratike. Duhet ta ketë të qartë kjo zonjë, se me veprimet e saja (me vetëdije apo pa vetëdije, pak ka dallim) po i ndihmon forcat e së keqes, po i ndihmon forcat që kanë për qëllim dështimin e forcave ndërkombëtare në Kosovë dhe destabilizimin e Kosovës. Ne i kuptojmë dhe i arsyetojmë forcat antishqiptare dhe antidemokratike, që po bëjnë një fushatë të ligë kundër gazetës kombëtare „Botës sot”, nga fakti se ajo po i ndriçon skenarët antishqiptarë dhe po i damkosë bartësit e tyre me fakte të pamohueshme. Por, nuk e kemi të qartë se si të manipulohet një përfaqësuese e faktorit ndërkombëtar, nga forcat e errëta antinjerëzore, antishqiptare dhe antidemokratike, për ta luftuar dhe dëmtuar aq rënd materialisht Botën sot, e cila me përkushtim po i ndihmon forcat demokratike shqiptare dhe forcat e sigurisë ndërkombëtare, që po e ndihmojnë Kosovën dhe qytetarët e saj për të krijuar kushte dhe rrethana për tejkalimin e pasojave të luftës dhe pasojave të qeverisjes së ”Qeverisë” së Thaçit. Arsyetimi i zonjës Ana de Lelio për dënimin e gazetës „Bota sot” janë të pavlefshme, kur dihet se forcat demokratike askund në botë, pra as në Kosovë, nuk i qërojnë hesapet me forcat antidemokratike dhe antinjerëzore me mjetet e dhunës personale, por me mjetet ligjore. Do ta pyesja zonjën Anna de Lelio: Prej se veproni në Kosovë a u dëmtuan forcat demokratike apo forcat staliniste; sa veprimtarë të forcave demokratike u vranë dhe sa përfaqësues të forcave staliniste-nanoiste u vranë për qëllime politike? Jo, zonjë, arsyetimet e juaja nuk pinë ujë

askund në vendet demokratike, sepse të mungojnë faktet. Ju, zonjë e nderuar, keni dalë në mbrojtje të forcave që e kanë për qëllim shkatërrimin e gazetës „Bota sot”, e cila i ka zbuluar dhe po i zbulon, i ka luftuar dhe do t’i luftojë të gjitha komplotet antishqiptare, antidemokratike dhe antinjerëzore që janë thurur dhe po thuren kundër popullit shqiptar dhe kundër Kosovës. Forcat e shëndosha kombëtare dhe forcat demokratike shqiptare e kanë mbrojtur gazetën e tyre „Botën sot” nga mafia e kuqe ndërkombëtare, nanoistët, stalinistët, sorosët shqiptarë dhe gazetarët sahanlëpirës që janë vënë në shërbim të qendrave antishqiptare dhe antidemokratike të Beogradit, Athinës, Moskës, Shkupit dhe Tiranës zyrtare, dhe do ta mbrojnë me këmbëngulje duke kërkuar prej Qendrave të vendosjes ndërkombëtare dhe zotëri Shtajnerit, që sa më parë komisionin që Ju e drejtoni zonja Anna de Lelil, të shfuqizohet dhe të gjitha vendimet që i keni pru që nga momenti kur janë formuar institucionet vetëqeverisëse-shtetërore të Kosovës të anulohen. Qendrat e vendosjes ndërkombëtare nuk guxojnë t’i përdhunojnë gjyqet e rregullta të Kosovës. Formimi i një komisioni për mediat në kohën kur në Kosovë mungonin ligjet, mungonin institucionet shtetërore dhe mungonin gjykatat, do të arsyetohej në një mënyrë, por me krijimin e institucioneve vetëqeverisëse –shtetërore, veprimtaria e mëtutjeshme e këtij komisioni që është vënë mbi ligjin dhe ka marrë kompetencat e gjykatave të rregullta që punojnë në Kosovë, është i paarsyeshëm, antidemokratik dhe antiligjor. Jemi të bindur se zotëri Shtajneri me kohë do ta shfuqizonte këtë komision, po të kishte qenë i njoftuar për veprimtarinë e tij antiligjore. Tash e ka të njohur veprimtarinë e këtij Komisioni, prandaj forcat demokratike shqiptare dhe opinioni i gjerë presin me padurim vendimin e zotëri Shtajnerit që ekzistimin e këtij Komisioni ta shpallë të paligjshëm dhe, si të tillë edhe t’ia ndërpres veprimtarinë e tij të mëtutjeshme, duke i shpallur të pavlefshme në të njëjtën kohë vendimet që i ka marr ky komision pas krijimit të institucioneve vetëqeverisëse-shtetërore të Kosovës.

Botuar në „Bota sot”, më 14 shtator 2002

**PËRGJIGJE NË „REAGIMIN” E LULZIM BERISHËS:
„SHPIFJE DHE ÇMENDURI TË
SHEFQET JASHARIT”
(Të publikuar në „Trepca. net” më 11 shtator 2003)**

PËRGJIGJJA E PARË :

(Po që se ky Lulzimi është njëri nga tre Lulzimët që jetojnë në kantonin e Bernit)

**DO TA NDIHMOJ LULZIM BERISHËN PËR TA
KUPTUAR TË VËRTETËN**

Po sa e lexova „reagimin” e zotëri Lulzim Berishës, (për shkaqe objektive, me vonesë), kuptova se ky njeri është i manipuluar nga bajraktarët e „farës ruse”, si shumë burra e djelmosha anë e kënd Shqipërisë etnike.

Vendosa të mbaj një qëndrim miqësor ndaj tij, edhe pse më kishte fyer, shpifur dhe sharë, duke shpresuar që së paku do ta detyrojë të mendojë me kokën e tij për gjithë ato fjalë të rënda (pa pasur asnjë argument) që i ka thënë për mua dhe gazetën kombëtare ”Bota sot” - me siguri i ndikuar prej gazetave pandël të Kosovës, apo kryepëhlivanëve të Nanosit dhe rrogëtarëve të tyre.

Zotëri Lulzim, në bazë të „reagimit” tënd, jam plotësisht i bindur se shkrimet e mia nuk i ke lexuar fare, por as „Botën sot” nuk e lexon. Vlerësimet tuaja janë kuturu, siç t’i kanë dhënë të tjerët, se, përndryshe, nuk do të ishte ky që je, por do të ishte një njeri krejt tjetër, me një horizont

shumë më të gjerë të diturive, dhe nuk do të ndikoheshit aq shumë prej mendjeshkurtërve dhe plangprishësve të Kosovës.

Të këshilloj: Po që se doni ta gjeni të vërtetën për çfarëdo çështje, duhet t'i shqyrtohet argumentet e dy palëve në konflikt dhe, pastaj, me anën e arsyes, logjikës së shëndosh dhe fakteve të vërteta, (duke mos i dhënë krah asnjërës palë), do ta gjesht të vërtetën. Para se të merresh me studimin e pasojave, duhet të merresh me shkaqet që i sollën pasojat. Dhe, për ta kuptuar të tanishmen, gjithsesi duhet ta kuptosh mirë të kaluarën tonë të hidhur. Po që se nuk e ke të qartë se pse u kall dhe kush e kallti Shqipërinë më 1997, po që se nuk e ke të qartë se pse në kalljen e Shqipërisë morën pjesë bandat greke, paraja serbe dhe ndihma materiale dhe fizike e LPK-së, atëherë nuk do të jesh në gjendje t'i kuptosh pasojat që i solli shkatërrimi i shtetit shqiptar çështjes madhore kombëtare.

Pra, pa i kuptuar shkaqet e vërteta të shkatërrimit të shtetit shqiptar, nuk do të kuptosh pse H. Hyseni & Compani bëri përpjekje për shkatërrimin e LDK-së. Nuk do të kuptosh as pse Qosja dhe H. Hyseni krijuan LBD – në, në kohën kur Drenica kallej flakë. Nuk do të kuptosh pse enveristët dhe karrieristët e Kosovës nuk i njohën zgjedhjet e dyta Parlamentare të Republikës së Kosovës dhe organet shtetërore që dolën nga ato zgjedhje, mu ashtu siç nuk i njohu Beogradi. Nuk do të kuptosh pse u shty nënshkrimi i marrëveshjes së Rambujesë, edhe pse zonja Olbrajt iu garantonte shqiptarëve se pas tri vjetësh do të organizohet referendum në Kosovë për caktimin e statusit politik të saj. Nuk do të kuptosh pse u bë shkelja e Marrëveshjes së Oslos nga krerët e LBDK - së dhe krerët e SHP të UÇK -së. Nuk do të kuptosh pse dhe kush i vrau : Ahmet Krasniqin, Tahir Zemajn, Ismajl Hajdarin , Ekrem Rexhen (Komandant Drinin), Ukë Bytyçin, Bekim Kastrati, Besim Dajakun e shumë burra të fortë të shqiptarisë. Me një fjalë, nuk do të kuptosh asgjë çka po ndodhë në hapësirën tonë kombëtare. Dhe, si pasojë e gjithë kësaj, do të jesh në mjegull dhe do të bëhesh rob i robërve të pehlivanëve të Nanosit. Do t'i përkrahësh verbërisht kriminelët e Kosovës. Dhe, mos harro se kriminelë nuk janë vetëm dorasit. Edhe më të mëdhenj se ta janë urdhëruesit (qendra) e krimit. Kriminelë janë edhe përkrahësit e krimit (ata që e financojnë krimin dhe ata që e përkrahin me fjalë dhe me zemër krimin).

Mblidhi mendtë pra Lulzim Berisha dhe pendohu për përkrahjen që ua bëre plangprishësve të Kosovës!

Është njerëzore që njeriu të gabojë, por është edhe më njerëzore të kërkojë falje kur gabon.

I Madhi Zot të mëshiroftë, mendjen ta kthjelloftë, zemrën ta pastroftë dhe të udhëzoftë në rrugë të drejtë!

PËRGJIGJJA E DYTË :

Po që se pas emrit Lulzim Berisha fshihet tjetërkush!

(....) Në bazë të fjalorit me plot urrejtje e shpifje të „reagimit” të ashtuquajturit Lulzim Berisha, pa pasur as një fakt kundër shkrimeve të mia të publikuara në „Bota sot” dëshmon se është një rrogëtar profesional i bajraktarëve të „farës ruse”, i cili, siç duket identitetin e tij e fsheh me një emër anonim. Vet fakti se ky far „avokati”, i sojit komunist që ka marrë për detyrë t’i mbrojë kriminelët e kuq të Kosovës, ka frikë për ta zbuluar emrin e tij të vërtetë, tregon se edhe më parë, gjatë robërisë serbo-jugosllave, ka qenë argat i po të njëjtës farë, i „farës ruse” në Kosovë, (që ishte një variant pak më i butë se ai varianti i „farës ruse” që u rrit dhe u zhvillua në Shqipëri).

Unë nuk dua të merrem me krijesa të tilla, që sy kanë e sy nuk kanë, mend kanë e arsye dhe logjikë të shëndoshë nuk kanë, zemër kanë e zemër nuk kanë. Këta janë të humbur bashkë me patronët e tyre. Këta do të jenë të poshtëruar dhe të dënuar në këtë botë dhe në botën tjetër.

Mjerë këta të mjerët se çka ka për t’i gjetur!

Publikuar më 8 tetor 2003 në Trepca.net.

ME RASTIN E 12 VJETORIT TË PAVDEKËSISË SË METUSH KRASNIQIT

METUSH KRASNIQI BURRË I FORTË I SHQIPTARISË

**Organizuar nga Shoqata Atdhetare „Metush Krasniqi” në
Dortmund të Gjermanisë**

Të nderuar zonja dhe zotërinj,
Të nderuar bashkëkombas, pjesëmarrës Ttë këtij tubimi
përkujtimor,

Sot jemi tubuar këtu për ta përkujtuar dymbëdhjetë vjetorin e pavdekësisë së njërit ndër udhëheqësit më të dalluar të lëvizjes sonë kombëtare, ideologut të nacionalizmit shqiptarë dhe mësuesit të atdhedashurisë Bacë Metush Krasniqit.

« Veprimtaria dhe qëndrueshmëria e tij për çështje kombëtare ka qenë dhe do të mbetet shembull i rrallë për gjeneratat e ardhshme. Puna dhe qëndrimi i tij mbeten përmendore e krenarisë sonë kombëtare ».*1

Të nderuar pjesëmarrës të këtij tubimi përkujtimor, nuk do të flas për veprimtarinë e Metush Krasniqit, si mësues dhe edukues i brezit të ri në baza kombëtare, as për veprimtarinë patriotike të tij, pasi që për këtë rast është një temë e pa përthekueshme. Sonte do të ndalem në ca pikëpamje, botëkuptime dhe virtyte të Metush Krasniqit, që do të na ndihmonin për ta kuptuar mjerimin tonë shpirtërorë, pa aftësitë tona organizative dhe politike, përçarjet e thella ndërshtqiptare dhe ndërnjerëzore që e kanë përfshirë shoqërinë shqiptare.

Ata që e kanë njohur Metush Krasniqin, e dinë se sa i afërt ishte me njerëzit. I dëgjonte me vëmendje dhe nuk ndodhte t'ia ndërpritnin

bisedën bashkëbiseduesit, edhe në se biseda e tij ishte kontradiktore dhe jo konstruktive. Vetëm pasi mbaronte bisedën, i radhiste fjalët pa nervozë, duke përdorur argumente për ta bindur bashkëbiseduesin se nuk e ka mirë. Kjo mënyrë e komunikimit krijonte miq të shumtë, sepse askënd në bisedë nuk e nënçmonte. Edhe nëse ndodhte që në ndeja të ndryshme ku bënte pjesë ndonjë përkrahës i okupatorit, nuk e „rrihte” drejtpërdrejt, sepse do të prishej muhabeti, dhe do të keqpërdoret oda, por e kritikonte shumë lehtë tërthorazi, me „meseletë” e gjeniut popullor, që ai ta kuptonte se bëhej fjalë për te, po që se ishte i zgjuar, dhe jo për ta nënçmuar, por për ta ndihmuar që të vetëdijesohet që të kthehej kah e mbara. Shpeshherë thoshte se çdo njëri është botë në veti, dhe çdo njeri ka diçka të vlefshme që duhet respektuar. Ai thoshte se nuk kemi njerëz për të humbur. Çdonjëri në momentin e duhur kur të na vie shteku për çlirim dhe bashkim kombëtar, do ta luaj një rol që ai ka mundësi dhe aftësi për ta kryer me sukses, po që se ne dimë të punojmë dhe veprojmë me njerëz, duke e respektuar e jo nënçmuar personalitetin e tij. Këtë e konkretizonte me gardhin e oborrit të shtëpisë. Thoshte: Hunjtë e drejtë e bajnë barrën kryesore të gardhit që ngulën thellë në tokë. Pastaj ata lidhen me thupra të drejta të gjatësive dhe trashësive të ndryshme. Në përfundim të gardhit, mbi të vihen therrat, ndërsa në dy anët e gardhit nguliten shtyllat për të qenë më stabil dhe më i qëndrueshëm gardhi. Nuk i paragjykonte njerëzit. Edhe të manipuluarit nga sistemi i Titos, do të bëhen të vlefshëm dhe të mirë në momentin e duhur, thoshte, po që se ua japim mundësinë të kontribuojnë për çështje kombëtare në momentin e duhur. Vetëm tradhtarët që punonin me vetëdije për të huajt dhe armiqët e kombit, do ta meritojnë dënimin e shtetit ligjor, e jo siç kanë vepruar komunistët në kohën e Luftës së Dytë botërore, duke i vrarë nacionalistët me tradhti pas shpine apo me „gjqin” e Partisë, duke e keqpërdorë emrin e popullit. Pra, ishte shpirtmadh dhe zemërgjerë. Secili që kishte rastin të zhvillonte një bisedë me te, do ta bënte për veti, sepse i kuptonte thellësisht hallet dhe brengat e tyre. Por çka është më e rëndësishme, ai merrej me përkushtim për ta ndihmuar çdonjërin që drejtpërdrejt apo tërthorazi, kërkonte prej tij t’i ndihmonte në zgjidhjen e ndonjë problemi që sjell jeta. Ishte pa komplekse, njeri pa komplekse, i respektuar dhe i dashur nga qytetarë të shumtë të të gjitha shtresave të popullsisë së Kosovës dhe Viseve tjera Shqiptare. Ai i afronte, i këshillonte dhe u ndihmonte shumë njerëzve. Ishte i afërt me ta. Nuk e nënçmonte askënd.

Për të nuk kishte shqiptarë të lig, përpos këlyshëve të UDB-së, të cilët i urrente me shpirt dhe ndaj tyre ishte i pamëshirshëm. Ua thoshte haptas, apo tërthorazi atë që duhej thënë në sy. Ideologjia e tij ishte vetëm shqiptaria. Ishte demokrat i vërtetë dhe sistemin shumë partiakë e njihte si formën më të mirë për udhëheqjen e shtetit. Nuk bënte luftë ideologjike me atdhetarë që kishin bindje komuniste, po që se interesat kombëtare i venin para interesave ideologjike.

Sot kur atdheu dhe kombi ynë po përjeton tragjedinë më të madhe gjatë gjithë historisë së tij, shtrohet detyrë mbi të gjithë detyrat, për të gjithë shqiptarët kudo që gjenden në rruzullin tokësor të vetëdijesohen, se çdonjëri në bazë të mundësisë dhe aftësisë së tij të punojë për të dalë nga kjo gjendje, ku qenia jonë kombëtare është e rrezikuar më tepër se kurrë më parë nga armiqtë tanë shekullorë, por edhe nga veprimet tona.

Nuk e kemi të vështirë të kuptojmë si mund të dalim nga kjo gjendje e mjerë. Po që se ia vejmë gishtin kokës dhe mendohemi mirë e mirë, se ku gjenden shkaqet e kësaj gjendjeje në të cilën jemi, nuk do ta kemi vështirë të kuptojmë një të vërtetë të hidhur, se armiqtë tanë çdoherë popullit tonë ia kanë zhdukur fizikisht apo edhe moralisht prijësit e tij më të zotë. Na i kanë zhdukur edhe po na i zhdukin të gjithë ata që kanë pasur aftësi organizative, që kanë pasur zotësi t'i bashkojnë masat e gjera popullore, të gjithë ata që kanë gëzuar besimin dhe respektin nga populli ynë. Ishin fillimet e viteve të tetëdhjeta, kur lëvizja jonë kombëtare në Kosovë kishte marrë hovë të madh. Edhe diaspora jonë ishte ngjallur me ardhjen e Jusuf Gërvallës në Gjermani, njërit ndër udhëheqësit kryesor të LNÇKVSHJ-së, ku Metush Krasniqi ishte kryetar i saj. Jusufi me shokë ishin ata që për një kohë të shkurtër bënë punë të madhe për vetëdijesimin e kurbetçinjve tanë, se ata munden dhe duhet të jenë krah i fortë për çështjen tonë kombëtare. Përpjekjet e Jusufit me shokë për bashkimin e shqiptarëve në një organizatë me baza kombëtare, duke i bashkuar shqiptarët pa marrë parasysh bindjet e tyre ideologjike apo fetare, i kushtoi me jetë. Armiqtë tanë vepruan si më parë. Bënë atentat në Jusuf dhe Bardhosh Gërvallën dhe Kadri Zekën, siç patën bërë atentate ndaj Hasan Prishtinës, Luigj Gurakuqit dhe Isa Boletinit.

Atëherë kur rezistenca jonë kombëtare në Kosovë ishte ngritur në një shkallë më të lartë të veprimit, ku në Kosovë dhe viset tjera shqiptare në Jugosllavi, vepronin shumë organizata dhe grupe për ta përgatitur popullin, që në momentin e duhur t'i presin prangat e robërisë, Metush

Krasniqi u vu në ballë të përpjekjeve për bashkimin e tyre në baza kombëtare. UDB-ja jugosllave në vitin 1985, e burgosi atë për të pestën herë me radhë, për ta dërmuar trupin i tij për tetë muaj rresht me metodat më barbare. Këtë radhë nuk e maltretuan çetnikët e Beogradit, por veglat serbe në krye me Selim Broshën dhe Zymber Zymberin. Gjyqi i pushtuesve serbë në Prishtinë e liroi si të „pa fajshëm”, jo për mungesë faktesh siç thoshte gjykatësi serb, por për arsye se mjekët kishin konstatuar se Metush Krasniqi po i numëronte ditët e fundit të jetës, si pasojë e torturave më çnjerëzore që u ushtruan ndaj tij. Nuk vonoi shumë dhe Bacë Metush Krasniqi shkoi në botën e amshueshme.

Me eliminimin fizik të dy udhëheqësve kryesorë të Lëvizjes sonë Kombëtare, Jusuf Gërvallës dhe Metush Krasniqi, populli ynë përjetoi goditjet më të rënda, dhe pasojat e atyre goditjeve po i shohim sot të gjithë ne. Armiqtë tanë shekullorë serbo-sllavo-grekët, kanë bërë plane dhe skenarë për të na goditur haptas dhe fshehtas. Po na sulmojnë në të gjitha mënyrat, duke e masakruar popullsinë e paarmatosur të Kosovës. Fatkeqësisht, klasa politike e Kosovës dhe pushtetarët e saj, nuk po vetëdijesohen për përgjegjësinë e madhe kombëtare dhe historike që kanë. Partiakët e shtirë, karrieristët e sëmurë për pushtet dhe kolltuqe, e përçanë popullin në baza ideologjike, partiake, klanore dhe rajonale. Ata po bëjnë përpjeke maksimale për ta përçarë edhe faktorin ushtarakë të Republikës së Kosovës, UÇK-në, duke shpresuar që nëpërmjet saj të fitojnë poste dhe kolltuqe në strukturat udhëheqëse të Kosovës dhe kështu, me vetëdije apo pa vetëdije, po kryejnë punën e të huave, po iu shërbejnë armiqve tanë shekullorë..

Shqipëria u godit dhe u plagos rënd për vdekje në vitin që shkoi, dhe po goditet edhe sot me mjete perfide. Po likuidohen atdhetarë në mes të Tiranës. Me urdhrin e një qendre antishqiptare, një dorë e zgjatur e Serbisë e zhduki Azem Hajdarin, simbolin e demokracisë shqiptare, dhe pas një jave edhe kolonel Ahmet Krasniqin, ministrin e Mbrojtjes së Republikës së Kosovës, i cili ishte shok dhe bashkëveprimtar i ngushtë i Metush Krasniqi, i cili me kërkesën e tij, pati filluar studimet në Akademinë ushtarake, dhe më vonë u bë anëtar dhe udhëheqës me përgjegjësi ushtarake të LNÇKVSHJ-së. Në këtë gjendje të vështirë që sot gjendet kombi ynë, bie një barrë e rëndë në udhëheqësinë e Kosovës, që sa më parë të rishikojnë veprimet e tyre. Ata sa më parë duhet ta ndërpresin luftën për pushtet, pa pasur shtet, të japin urdhrë që të shuhet

veprimtaria e partive politike në diasporë, për ta formuar Bashkësinë Shqiptare, që do t'i bashkonte të gjithë shqiptarët e diasporës në baza kombëtare.

Me organizimin e mirëfilltë kombëtar të diasporës, me formimin e Qeverisë së re të Kosovës nga partitë parlamentare dhe ato të opozitës, me institucionalizimin e UÇK-së, duhet t'ia bëjmë me dije okupatorëve dhe qendrave ndërkombëtare se nuk duam lëmoshë, por vetëm drejtësi, dhe po që se ato nuk janë në gjendje t'i shlyejnë krimet dhe padrejtësitë ndaj popullit tonë, ne do të t'i përdorim të gjitha mjetet dhe mënyrat për realizimin e aspiratave të popullit tonë për liri, çlirim dhe bashkim kombëtarë.

Le ta ruajmë kujtimin e freskët për Metushin, Fazliun, Jusufin, Bardhin, Kadriun, Rxhepin, Nuhiun, Hadrin, Ilfeten e shumë dëshmorë dhe heronj tanë, dhe vepra e tyre e madhe të na frymëzojë që edhe ne të bëjmë atë që dimë dhe mundemi për ta vazhduar dhe kryer punën e tyre të shenjë. T'i largojmë nga zemrat tona helmet e përçarjeve ndërsqiptare dhe ndërnjerëzore! Dalshim sa më parë nga kjo mjegulli idesh dhe veprimesh! Zoti fuqiplitë na i kthjelloftë mendjet dhe na i pastroftë zemrat për ta vazhduar punën e Metush Krasniqit e dëshmorëve të tjerë me mençuri dhe organizim të mirëfilltë, duke i bashkuar të gjitha forcat tona intelektuale, njerëzore dhe materiale, për ta kthyer nderin dhe krenarinë kombëtare, për t'i dalë zot asaj toke të shkrumbuar e të poshtëruar aq tepër nga hordhitë e egra të karpateve të Rusisë. Nuk do t'i lejojmë që trojet tona, arat dhe livadhet tona më të buta, malet tona më të pasura, fshatrat dhe qytetet tona të na i marrë shkau i shkinës. Ato janë tonat, se Zoti i Madhërueshëm na i ka dhuruar për t'i punuar, zbukuruar, gëzuar dhe trashëguar me fëmijët, nipërit dhe mbesat tona. Nuk do të lejojmë që fëmijët tanë të mbesin rrugëve të botës, pa atdhe, pa dinjitet dhe pa krenari kombëtare. Nuk do të përçahemi në baza partiake dhe rajonale, se atë synojnë armiqtë tanë. Tani ka ardhur koha që t'i tejkalojmë të gjitha mosmarrëveshjet që kanë lindur në mes nesh, për ta bërë një bashkim të fortë këtu në diasporë. Do të jetë një bashkim i mirëfilltë kombëtar, se jemi shqiptarë të një Shqipërie, se kufijtë që na i caktuan të huajt nuk i njohim.

Dalshim faqebardhë para Zotit dhe, pastaj para popullit dhe historisë!

I Madhi Zot i mëshiroftë dëshmorët që ranë në fushën e nderit
për lirinë e Kosovës dhe Viseve tjera shqiptare.

Shkruar dhe lexuar më, 14 tetor 1998.

LETËR NGUSHËLLIMI FAMILJES SË BARDHYL AJETIT

Shumë e nderuara familja e Bardhyl Ajetit,

Jemi shumë të mërzhitur për vdekjen e birit tuaj të dashur, Burrit dhe veprimtarit të shquar të kombit shqiptar Bardhyl Ajetit, që ra në altarin e lirisë në luftë kundër mbeturinave të robërisë bolsheviko - çetnike, për ta mbrojtur lirinë e fjalës, për ta mbrojtur drejtësinë, për ta mbrojtur popullin e shumëvujtur të Kosovës nga bastardët e kombit shqiptarë, që u bënë instrument të politikës së Beogradit dhe rrogëtarë të pagojë dhe të pa sy të qoftëlargtit F. Nanosit.

Ju shprehim ngushëllime, Zoti i Madhërisëm ju lashtë shëndosh! Bëhuni të fortë dhe kërkoni ndihmën e Zotit Fuqiplotë që t'ua forcojë durimin, sepse Zoti është me durimtarët.

Në këto momente të rënda që po kalon familja juaj dhe populli ynë, është më se e nevojshme të kërkohet ndihma e të Madhit Zot, për të na udhëzuar në Rugën e Tij të Drejtë, në Rugën e shpëtimit, dhe për të na ndihmuar të shpëtojmë nga kurthet e rrezikshme që po ia kurdisin popullit dhe kombit tonë këlyshët e Beogradit (në krye me kokëbreshkanin), ujqit e çartur bolshevikë, he i lëshoftë toka! (në krye me "gjarpër" kokëpocërrkën), të komanduar nga F. Nanosi dhe aleatët e tyre.

Ju rikujtojmë (se ju e dini) familje e nderuar e Bardhyl Ajetit, se këto forca kriminele, para se t'ju vrasin birin tuaj të nderuar, bënë shumë krime kundër kombit tonë. E veshën në të zeza Shqipërinë më 1997, duke e shndërruar në utrinë katundi, për ta kullotur qeni i biri i qenit dhe thi u e i biri i thiut. Kosovën e përgatitën të bëhet djep i serbizmit dhe livadh i butë i Beogradit, ndërsa shqiptarëve ua përgatitën rrethanat t'i marrin rrugët e botës. Por, i Madhi Zot i kalli flakë planet e tyre, duke i detyruar fuqitë e mëdha të botës t'iu japin dajak hordhive të Karpateve të Rusisë.

Kosova edhe pse pa policinë dhe ushtrinë serbe, prapë është zënë shumë ngushtë nga nanoisto-çetnikët e çartur, por me ndihmën e të Madhit Zot do t'ua japim dajakun për të mbledhur mend që kurrë më të mos flasin për pushtet, pozita udhëheqëse, "atdhedashuri", UÇK - në,

TMK - në, Kosovën, Shqipërinë. Me siguri do t'i detyrojmë të flasin për krimet që i bënë, për kurthet që ia bënë Kosovës, për civilët, ushtarët dhe ushtarakët që i vranë gjatë luftës dhe pas luftës, vetëm pse nuk i përkisnin kopesë së tyre nanoiste, për dhunimet që i bënë gjatë luftës dhe pas luftës. Po, do të flasin edhe për komplotet që ia bënë kombit dhe popullit tonë. Do të flasin për marrëveshjet e fshehta që i bënë me armiqtë e shqiptarëve. Do të flasin për uzurpimet e pasurisë private dhe shoqërore. Do të flasin për kërcënimet dhe shpifjet që i bënë për burrat e shquar të kombit, para se të vriten nga bandat e kriminelëve profesionistë të paguar nga krerët e SHIK-ut.

Pra, bëhuni të fortë dhe qëndroni siç qëndruan shumë familje shqiptare që u dëmtuan rëndë nga të njëjtit kryekriminelë që i dhanë urdhër Qendrës së krimit që t'ia shuajnë jetën në lulen e rinisë Bardhylit, për të vetmin shkak pse ai e foli të vërtetën, pse ai e deshi lirinë dhe pavarësinë e Kosovës dhe lirinë e shqiptarëve më tepër se jetën e tij. Nuk ju takon të mos qëndroni të fortë dhe durimtarë, siç qëndroi biri Juaj i dashur Bardhyli burrërisht para kërcënimeve të ulëta dhe të liga të kriminelëve të ndyrë, qyqarë, të ligj dhe tradhtarë.

Shumë e nderuara nëna e Bardhylit dhe Nënëlokja e Kosovës, E dimë se nuk e ke lehtë t'i tejkalosh mërzitë, nuk e ke lehtë të pajtohesh me këtë të vërtetë të hidhur, me këtë çmenduri shqiptare, ku "shqiptari" vret shqiptarin në pritë dhe pas shpine, vetëm pse është i zoti i profesionit të tij, vetëm pse e do të vërtetën dhe drejtësinë më tepër se jetën, vetëm pse nuk pranon të bëhet rregëzinë dhe opingë e plangprishësve të Kosovës, nuk pranon të bëhet rrogëtar i rrogëtarëve të Nanosit dhe këlysh i këlyshëve të Beogradit.

Bëhuni e fortë Nënëloke, siç ishte e fortë Nënëlokja Ajshe, sepse edhe djalin tënd ta vranë po të njëjtat forca, forcat bolsheviko-çetnike, he farësosur qofshin!

Bëhu e fortë nëna e Bardhylit dhe Nënëlokja e Kosovës, se biri i juaji i çmuar dhe i Kosovës nuk do të shkojë gjakhumbur. Mos të shkojë mendja se kriminelët do t'i gjejë policia e UNMIK-ut dhe ajo e Kosovës, Jo Nënëloke, se më në fund u pa se këto "forca të sigurisë" ose janë shitur me këmbë e krye te krerët e SHIK-ut, apo po kanë frikë dhe nuk po guxojnë t'i qërojnë hesapet me këta kriminelë që janë vënë në mbrojtjen e Serbisë, të Shqipërisë së Nanosit dhe qarqeve të caktuara ndërkombëtare. Po, Nëna e Bardhylit dhe Nënëlokja e Kosovës, bëhu e fortë dhe shpreso

shumë, shpresoj në fuqinë e pakufishme të të Madhit Zot, i cili do t'i shkatërrojë komplotet dhe komplotistët, do t'i dënojë kriminelët dhe përkrahësit e tyre.

Por, mos harro nëna e Bardhylit dhe Nënëlokja e Kosovës të kërkosh natë e ditë, gjatë kohës së faljes së namazeve të obligueshme dhe të namazeve vullnetar, ndihmën e Zotit Fuqiplotë, se Ai e pranon lutjen e të dëmtuarit, që ty ta forcojë durimin e të mos ligështohesh, se atë e duan kriminelët, por të kërkosh prej të Gjithëfuqishmit t'ua japë dënimin e merituar kriminelëve të Kosovës, t'ua japë dajakun e merituar urdhëruesve të krimit të organizuar dhe dorasëve të shitur.

Pra, kërko nëna e Bardhylit dhe Nënëlokja e Kosovës që i Madhi Zot të hakmerret për Bardhylin dhe për gjithë burrat e fortë të Kosovës, që u vranë pas shpine apo në prita nga plëngprishësit e Kosovës, rrogëtarët faqezi të F. Nanosit dhe këlyshët e regjur të Beogradit. Zoti Fuqiplotë e marrtë hakun për Bardhylin dhe për gjithë burrat e fortë të Kosovës që u vranë nga dora katilë e nanoistëve të Kosovës!

Allahu e mëshiroftë Bardhylin dhe gjithë dëshmorët e kombit që u vranë gjatë luftës dhe pas luftës nga forcat serbe dhe argatët e tyre, nanoistët e Kosovës!

Botuar në ''Bota sot'', më 1 korrik 2005

MUSA HOTI BURRË I FORTË I SHQIPTARISË, DO TË JETË PËRHERË I PAHARRUESHËM NË KUJTESËN E SHQIPTARËVE PËR TRIMËRINË E TIJ TË PASHOQ

U bëra babagjysh i shumëfishtë, besa edhe stërgjysh u bëra para disa muajsh. Vitet kaluan shpejt. Njëri pas tjetrit kaluan dhe pa e hetuar ma sollën pleqërinë. Çdo fazë e jetës ka bukuritë, kënaqësitë, gëzimet e hidhërime, sukseset e mossukseset e saj.

Sot, nuk e di as vetë kah më erdhi një dëshirë për të medituar për të kaluarën time. Kujtimet vinin pa ndërprerë vetvetiu, sikur të ishin incizuar në shiritin e filmit të metrazhit të gjatë. Dita e parë e shkollës mu paraqit në imtësitë më të vogla, me plotë gëzime dhe hare të pa përshkruara, pastaj u renditën kujtimet e hidhura. Po më duket se i kam para sysh një grup bashkëfshatarësh në oborrin e Stacionit të policisë në Prilluzhë. Ishin të kthyer me kokë nga veriu, pa opinga dhe çorape, të zbathur qëndronin në borën e atij dimri të vështirë dhe të deshur gati lakuriq. Rahmeti i shkaut, ua kishin lënë tlinat e gjata në trup. Ua kërkonin armët që si kishin, për t'ua bërë jetën e padurueshme për t'u shpërngulur në Turqi si turq.

Pa dashjen time, edhe pse po mundohem ta këpus vargun e kujtimeve të hidhura, po më vijnë njëra pas tjetrës ashtu të freskëta e të gjalla edhe vështirësitë e mia që përjetova në faza të ndryshme të jetës. Nuk po i qes të gjitha në letër këtë radhë, se ato nuk është lehtë të shlyhen! Kur të kam kohë dhe dëshirë i qes në letër inshallah, jo për t'u lavdëruar apo për të vajtuar, por me qëllim që nipërit dhe stërnipat e mi të përfitojnë dhe të mësojnë nga përvojat e mia të hidhura, që ata të bëhen më të dijshtëm, më punëtorë, më të zgjuar dhe më të suksesshëm, për t'i ndihmuar familjeve dhe vendit të tyre më mirë dhe më shumë se unë.

Në këtë natë të ftoftë dimri, një kujtim e disa ngjarje që lidhen për atë kujtim, ma larguan gjumin fare. Po më rrinë para sysh nipi dhe shoku im i vjetër Musa Hoti, nip i Sahit Jasharit nga Strofci. Babai im Qerimi me Sahitin ishim kushëri të parë. Musa Hoti ishte nipi ynë më i

miri dhe më i dashuri nga shumë nipër që i kishte lagjja jonë e Jasharëve. Vinte shpeshherë në Strofc. Ishte i dashur dhe shumë komunikues me pleqtë dhe rininë tonë. Veçmas moshatarët e tij kishin gëzim kur vinte te dajët Musa Hoti nga Mitrovica. Oda ku ishte mysafir Musa Hoti, i tubonte pleqtë e të rinjtë e lagjes sonë. Musa Hoti ia dinte renin Odes së burrave, që e kishte trashëguar nga babai i tij Daut Hoti, një burë i urtë, trim dhe gjeni i pashkollë, që i Madhi Zot e kishte dalluar me këto virtyte, për t'u sjellë dobi njerëzve që i njihte dhe që nuk i njihte. Musa i respektonte dajtë e vjetër, duke i nxitur të flasin për të kaluarën e tyre të hidhur, që të rinjtë të marrin mësim nga përvoja e tyre. Ndodhte ndonjëherë t'i qortonte tërthorazi të rinjtë me „mesele”, që nuk i dëgjonin me vëmendje dajtë e tij të moshuar, por kurrë nuk e prishte muhabetin.

Atëherë për kohën që po flas, (vitet '60 – '80-ta) shqiptarët kishin varfëri, por ajo nuk hetohej shumë, pasi ndërmjet tyre kishte dashuri, besë, nder dhe respekt për njëri-tjetrin.

Musa Hoti kur vinte te dajtë në Strofc, ishte e pamundur të mos kthente te daja Shefqet, sepse ishim edhe shokë. Hallet e gajlet personale nuk na merrnin kohë të gjatë në bisedat që i bënim bashkë në odën time të vogël përballë shtëpisë së vjetër, që e kishte ndërtuar babagjyshi im i dashur Muharremi, një burrë trupgjatë, me një mjekër të hijshme të bardhë. Ashtu është ngulitur në kujtesën time, që koha e gjatë nuk ma ka shlyer asnjë detal të kujtesës fëmijërore. Shkëmbenim librat që na i hapshin sytë dhe na e kthjellnin mendjen, që të punojmë për vendin tonë të bukur që na e dhuroi i Madhi Zot. Kemi pasur biseda të gjata, por kurrë nuk kemi pasur mospajtime në gjërat parësore për të cilat bisedonim. Shpresa në fitore kundër robërisë serbo-jugosllave, duke punuar pa hile dhe me përkushtim, i përmbyllte të gjitha bisedat tona.

Vlimet e mëdha kombëtare që përgatiteshin të ndodhnin në Kosovë në vitet e '70-ta, sollën largimin tonë (të Musës dhe timen) për shumë vjet nga Kosova jonë e dashur; mua në burgjet serbo-jugosllave, ndërsa Musën, që pati fatin t'i shmangej burgosjes, zëri vend në Belgjikë. Demonstratat e fuqishme të '81-shës e quan përpara luftën e popullit tonë drejt fitores. Por, burgosjet dhe maltretimet e shumta që i bëri okupatori ndaj rinisë sonë heroike, sollën pesimizëm te disa shtresa të popullsisë. Por, gjithmonë në ato situata kur armiku ynë shpresonte se ka arritur fitoren e frikësimit të masave të gjëra të popullsisë shqiptare që jetonin

në viset e tyre nën okupimin serbo-jugosllav, dilnin burra të fort të kombit, për t'i shkrepur plumba në ballë kryekriminelëve serbo-jugosllavë, për t'ua bërë me dije se shqiptari din ta përdorë armën edhe më mirë sesa serbi dhe jugosllavi.

Ishte Musa Hoti ai burrë trim i Kosovës martire, që ua uli bishtin barbarëve ardhacakë të karpateve të Rusisë, më 4 gusht të vitit 1981, ndërsa ju dha forcë, shpresë për fitore dhe krenari shqiptarëve kudo që jetonin në botë. Musa Hoti u bë emër i njohur dhe i dashur në çdo shtëpi shqiptare, në katër anët e botës. Musa Hoti kreu një vepër heroike, duke u shkrepur plumba në ballë tre kryekriminelëve jugosllavë në zemër të Evropës, që luanin rolin e diplomatëve të Beogradit në Belgjikë. Por, puna e tyre kryesore ishte që me shpifje të ulëta, t'i dëmtojnë interesat shqiptare në arenën ndërkombëtare. Ishin dy ngjarje me rëndësi të madhe historike, trimëria e pashoq e Tahit Mehës në Drenicë dhe ajo e Musa Hotit në Belgjikë, që ju paraprinë ngjarjeve të mëvonshme, protestave të fuqishme studentore kundër robërisë serbo-jugosllave dhe aksioneve të armatosura të prijësve dhe komandantëve të UÇK-së, Adem Jasharit, Zahir Pajazitit e Salih Çekajt me shokë.

Populli ynë trim dhe bujar na mëson se''... hasmit nuk flejnë''. Sigurimi i fshehtë serbo-jugosllav, ka punuar dhe po punon që shqiptarëve t'ua likuidojë me shpifje dhe me plumba burrat më të mirë të kombit, që ishin trima, bujarë dhe vizionarë, që dinin si ta luftojnë armikun dhe nuk kurseheshin duke punuar me të gjitha forcat dhe mjetet për t'i larguar nga trojet tona barbarët, e populli ynë ta fitojë lirinë e shumëpritur.

Në listën e gjatë të krimeve makabre, të „Cërna ruka”-s serbe, që me atentate na i vranë veprimtarët më të zotë të kombit, u shënua edhe Musa Hoti, ky burrë trim i Shqiptarisë. Shqiptarët kudo që jetojnë në globin tokësor, atentatin e Sigurimit serb ndaj Musa Hotit, më 16 janar 2004, e përjetuan me dhimbje të rëndë. Familja e Musa Hotit u ngushëllua nga shqiptarë të moshave të ndryshme nga katër anët e botës, duke dëshmuar se Musa Hoti nuk i përkiste vetëm familjes së tij, i takonte të gjithë veprimtarëve që punuan për synime të larta kombëtare, i takonte mbar kombit dhe kujtesës së popullit.

Kosova u bë shteti i dytë shqiptarë në Gadishullin Ilirik, në saje të gjakut të derdhur rrëke të bijve dhe bijave të zgjedhur të popullit shqiptar

dhe mundit dhe djersës së shumë gjeneratave që nuk kursyen asgjë për ta fituar lirinë.

I Madhi Zot nuk na e humbi mundin. Vetëm ndihma e Tij bujare, bëri që Fuqitë e mëdha të botes t'i japin urdhër NATO-s t'i dalin në krah UÇK-së dhe popullit të shumëvuahtur shqiptar të Kosovës, për t'i larguar nga toka e tij e shenjtë okupatorët e Beogradit.

Kosova, populli dhe institucionet e saj shtetërore dhe jo shtetërore kanë shumë punë për të kryer, por, mbi të gjitha, duhet të përkujdesen shumë për heronjtë, dëshmorët dhe martirët e kombit dhe familjet e tyre.

Harresa në periudha të shkurtra, për të mos vlerësuar punën dhe mundin e veprimtarëve që kontribuan në shtyrjen e proceseve përpara për çlirimin e Kosovës është njerëzore, por nuk guxojnë organet kompetente të Kosovës t'i anashkalojnë familjet që të dashurit e tyre u vranë në frontin e luftës, apo u pushkatuan nga Sigurimi i fshihet i Beogradit, dhe ende të mos u njihet statusi i Dëshmorit apo i Heroit të popullit të dashurve të tyre, siç u veprua me Musa Hotin dhe familjen e tij. Musa Hoti ka merita të posaçme që krismat e plumbave të tij ua futën frikën në palcë kriminelëve të Beogradit, por, në anën tjetër, u dhanë zemër, trimëri dhe shpresë popullit të shumëvuahtur e të maltretuar të Kosovës, se Liria po ecën përpara me hapa të shpejtuar drejt dyerve të çdo shqiptari të robëruar nga serbo-jugosllavët. Musa Hoti ishte veprimtarë i orëve të para, ngase punën kurrë nuk e ndali për të realizuar synimet madhore kombëtare. Ai posa zuri vend në Belgjikë, u inkadrua në Lëvizjen ilegale të shqiptarëve. Kontributi i tij në LNÇKVSHJ është botërisht i njohur. Me një fjalë, ai i përdori të gjitha mjetet e luftës (legale dhe ilegale), kundër armikut të popullit dhe vendit të tij të dashur.

Zoti i Plotfuqishëm e shpërbleftë me Xhenetin e Firdausit Musa Hotin dhe të gjithë ata burra dhe vasha që punuan dhe u sakrifkuan për çlirimin e Kosovës.

Zvicër, Le Locle, më 18.12. 2011

NJË LUTJE PËR AJSHE GËRVALLËN, NËNËN E NËNAVE SHQIPTARE

„Pasha kohën! Nuk ka dyshim se njeriu është në një humbje të sigurt. Me përjashtim të atyre që besuan, që bënë vepra të mira, që porositën njëri-tjetrin t'i përmbahen të vërtetës dhe që këshilluan njëri-tjetrin të jenë të durueshëm”. Kur'an - Suretu el Asr.

Nënëlokja, Ajshe Gërvalla, ndërroi jetë, por ajo nuk vdiq! Nuk vdiq se puna dhe vepra e saj ishte madhore për kombin tonë! Ajo është e gjallë dhe e gjallë do të jetë në kujtesën e nënave, bijave dhe bijve shqiptarë që e luftuan dhe do ta luftojnë të keqen, të shëmtuarën dhe të ligën! E gjallë është Nëna jonë heroinë! Vetëm heroinat lindin heronj!

Ishte një nënë si shumë nëna shqiptare, punëtore, e thjeshtë, zemërgjerë, e përvuajtur dhe edukatore e mirë. Gajlet e mëdha që i ranë në kokë me vrasjen e dy bijve të saj, Jusufit dhe Bardhoshit, dhe burgosjen e Hysenit dhe Avdylit, me urdhrin e kreut të UDB-së jugosllave, Nënë Ajshja tregoi se nuk ishte një nënë e zakonshme. Me punë dhe vepra tregoi se ishte një nënë e dalluar nga i Madhi Zot, për të qenë shembull për shumë nëna shqiptare, për besim të paluhatshëm ndaj Krijuesit Fuqiplotë për devotshmëri dhe durim.

Ajo u bë nënë e shumë nënave shqiptare, që iu ra hise të bëhen nëna dëshmorësh. Nëna Ajshe iu dha zemër shumë nënave shqiptare që zemra iu kallej flakë për bijtë e tyre të vrarë, të masakruar apo të rrëmbyer!

Nëna Ajshe u bë nënë e shumë djemve dhe vashave shqiptare, që ia bënë nga një argat çështjes kombëtare, duke iu dhënë zemër që të mos ligështohen nga torturat e udhëbësve dhe dënimet e gjata që ua shqiptuan gjykatësit e gjorë.

Nëna Ajshe u bë nënë e shumë burrave të fortë të shqiptarisë, që morën forcë shpirtërore me qëndrimin e saj burrëror, që pati për të gjitha çështjet e rëndësishme kombëtare dhe jetësore.

Nëna Ajshe ua plasi zemrën spiunëve serbo - jugosllavë për forcën e saj shpirtërore dhe krenarinë që tregoi, si para gardianëve të burgut, si para hetuesve udbashë, si para gjykatësve të gjorë, si para spiunëve me damkë dhe spiunëve tinëzarë.

Nënë Ajshe nuk e pa kush me lot në sy. E dinte Nëna Ajshe se loti i saj do t'i gëzonte shumë spiunët serbo - jugosllavë, e do t'i ligështonte shumë nëna dhe burra shqiptarë.

Ajo ishte Nënë e fortë! Ajo ishte një Nënë krenare! Ajo ishte nënë zemërgjerë dhe zemërmadhe! Ajo kishte një forcë shpirtërore të jashtëzakonshme!

Nëna Ajshe u bë simbol i Nënës Shqiptare. Nënë Ajshe i Madhi Zot e mëshiroftë, duke i dhënë një vend të bukur në xhenetin e Firdausit, aty ku e kanë vendin pejgamberët, dëshmorët dhe dijetarët e devotshëm që e ndjekin rrugën e Zotit!

Botuar në „Bota sot”, më 1 qershor 2004

VËREJTJE NDAJ LIBRIT TË SELATIN NOVOSELES “KOSOVA ‘68”

Veprimtari i dalluar i Lëvizjes sonë kombëtare për çlirim dhe bashkim kombëtar, Selatin Novosella, viteve të fundit i hyri një pune me rëndësi për ta ndriçuar një pjesë të historisë kombëtare më të re, të viteve 60 - 75, atëherë, kur Lëvizja jonë kombëtare filloi të ringjallej dhe të ripërtërihej. Vitet 58-61-64 nxorën në shesh se zjarri i rezistencës sonë kombëtare nuk është shuar dhe se rezistenca dhe përpjekjet për çlirim dhe bashkim kombëtar do të konsolidohen dhe zgjerohen. 68-ta e ngriti Lëvizjen tonë kombëtare në sasi dhe në cilësi dhe sjelli ndryshime të konsiderueshme dhe rezultate të rëndësishme.

Selatin Novosella pasi ishte njëri ndër organizatorët kryesor të Demonstratave të 68-ës, bëri mirë që i hyri kësaj pune me rëndësi, duke na dhënë në mënyrë kronologjike fillimin e organizimit të këtyre demonstratave, duke i qitur në shesh edhe rrethanat objektive që kushtëzuan që ato të përfundojnë me sukses dhe të japin frytin e pritur.

Duke e marrë porosinë e autorit të këtij libri, që të jepen vërejtje nga lexuesit, me qëllim të plotësimit të të metave të këtij libri, që janë bërë lëshime pa dashje, apo edhe që nuk ka qenë në dijeni autori i këtij libri me të gjitha ngjarjet e zhvilluara, do t'i bëjë ca vërejtje dhe plotësime si pjesëmarrës i atyre ngjarjeve, pasi që në atë kohë isha student i SHLP në Prishtinë.

Salatin Novosella thotë: »Në fund të mbledhjes përkitazi me organizimin e demonstratave, përmbajtjen e parullave, kërkesën kryesore në demonstrata etj. u vendos që Osman Dumoshi të konsultohet me Kadri Halimin, kurse Salatin Novosella me Hyrije Hanën ». Salatin Novosella është dashtë të konstatojë se Grupi i të rinjve janë konsultuar edhe me Sabri Novosellën, Metush Krasniqin dhe me Ismajl Dumoshin. Këtë e them pasi isha i pranishëm në dyqanin e Sabriut, ku aty ishte edhe Metush Krasniqi. Kur Sabriu i pati qitur në shesh mosmarrëveshjet në mes organizatorëve të demonstratave në lidhje me parullat: »Kosova Republikë» apo « Vetëvendosje ». Metushi dhe Sabriu ishin për parullën

e dytë, por duke e plotësuar. Pra ishin që parulla të jetë: »Vetëvendosje deri në shkëputje«. Për qëndrimin e Ismajl Dumoshit nuk di, por jam i sigurt se edhe ai është pyetur, pasi që ai ishte një intelektual dhe atdhetarë që kishte ndikim në një pjesë të udhëheqësisë së atëhershme të Kosovës, por ishte edhe shok i ngushtë i Sabri Novosellës, ku ne, nëpërmjet tij, dinim për shumë diskutime që ishin fshehtësi për opinion, që zhvilloheshin në Organet udhëheqëse të Kosovës.

Selatin Novosella thotë: » Që të jenë demonstratat sa më masive, organizatorët vendosën të shumëzojnë dhe të shpërndajnë disa ditë para fillimit të tyre vjershat: »Poshtë padront - padrejtësia » e autorit të panjohur, si dhe vjershën mobilizuese të Adil Pirevës. »Eni në demonstrata » me pseudonim Arben Kosova. Për hir të së vërtetës, më duhet të ceku se kënga »Poshtë padronat - padrejtësia» nuk ka qenë vjershë e autorit të panjohur, por ka qenë Kënga e Internacionales (tri strofa të saj) që unë, me kërkesën e Sabri Novosellës, që ta gjej një këngë të përshtatshme për ta kënduar demonstruesit, i pata zgjedhur tri strofa të Internacionales, duke ua ndërruar ca vargje dhe ca fjalë, me qëllim që tu përgjigjet kërkesave gjithëpopullore. Një javë para fillimit të demonstratave, ia pata dhënë atë këngë Sabri Novosellës që tua përcjellë organizatorëve të demonstratave. Të njëjtën këngë ua pata dhënë edhe shokëve Ilmi Malokut dhe Banush Xhemshitit, që ishim studentë të SHLP-grupi i Gjuhës dhe Letërsisë Shqipe, dhe që ata dy ishin kyçur në organizimin e demonstratave në SHLP, Fakultetin Ekonomik, Fakultetin Teknik dhe në Fakultetin Juridik. Ajo këngë pastaj u është shpërndarë studentëve të besueshëm për ta mësuar përmendsh. Po i shënoi dy strofat e para të asaj kënge, duke i shënuar ashtu siç ua kam dhënë. Strofa e tretë nuk më kujtohet. Kanë qenë në dialektin e gegërishtes e jo në gjuhë letrare, pasi që gjuha shqipe ende nuk ishte e standardizuar. Ja pra teksti i dy strofave të parë:

POSHTË PADRONAT - PADREJTËSIJA

Poshtë padronat padrejtësija,
I tan populli shqiptarë thurret,
Ikni prej nesh mizorina,
Po afrohet dita e jonë - dita jonë.

Shpijat ne ju kemi ndrequn,
Pallatet ju kem ndërtue,
Porse gjithmonë rob kem qenun,
Dhe për juve kemi punue - kem punue.

Kishte qenë mirë që Selatin Novosella t'i qetë në shesh edhe të metat e organizimit dhe arsyet pse studentët e Fakultetit Filozofik nuk e kryen porosinë e udhëheqësisë së demonstratave, që para se të fillonte demonstrata do të duhej të ishin në terrenin e sporteve që ishin pas Fakultetit Filozofik, gjëja se janë duke zhvilluar ndeshje, dhe në kohën e caktuar t'u bashkëngjiten demonstratave. Po ashtu Selatin Novosella do të duhej të konstatonte se demonstratat nuk kanë filluar, siç thotë, para Fakultetit Filozofik, por në afërsi të Bibliotekës Krahinore dhe se ato i kanë filluar studentët e SHLP, të Fakultetit Ekonomik, Fakultetit Juridik dhe të Fakultetit Teknik, përafërsisht rreth 50 studentë. Parullat dhe flamujt i ka sjellë Selatin Novosella me një qerre, së bashku me të zotin e qerres dhe ai ua ka shpërndarë studentëve ato. Flamujt dhe parullat janë shpalosur menjëherë dhe aty u krijua kolona, që vazhdoi rrugën duke kaluar afër mureve të amfiteatrit të Fakultetit Filozofik. Aty pari, kolonës ju bashkëngjiten përafërsisht edhe nga 50 studentë të Fakultetit Filozofik, të cilët kishin qenë duke vëzhguar për dritare fillimin e demonstratave. Kolona nuk ka ndaluar askund, por ka vazhduar rrugën në drejtim të rrugës kryesore të „Tre Sheshirat”. Selatin Novosella është dashtë të shkruaj më konkretisht për fillimin e demonstratave, sidomos nuk është dashtë të harrohen grushtet e fuqishëm të Banush Xhemshitit që e zhblllokuan rrugën, kurë një polic e shtriu për tokë dhe ca të tjerë shpëtuan më lehtë, duke marrë nga një apo dy grushta. Kapela e policit të shtrirë u shërbeu demonstruesve si besharet për t'i frikuar policët, duke ua tërhequr vërejtjen që të mos tentojnë tua ndalin turrin demonstruesve, se për ndryshe do ta pësojnë edhe më keq se shoku i tyre. Duhet

shpjeguar edhe faktin se një pjesë e madhe e studentëve disa ditë para se të fillonin demonstratat, patën ikur për në vendlindjet e tyre, pasi që u krijua një frikë nga reagimi i policisë së Beogradit, që i patën shtypur me dhunë demonstratat studentore që u patën bërë në Beograd para se të bëheshin në Prishtinë. Duhet cekur po ashtu se numri i studentëve në fillim ka qenë shumë i vogël, për afërsisht njëqind(100) kur dolën në rrugën kryesore, të arritur në dyqind (200) demonstrues para Teatrit Krahinor. Nuk duhet mohuar faktin se demonstratat kanë mundur të shpërndareshin shumë lehtë në fillim, po sikur të kishin dashur strukturat udhëheqëse të Kosovës. Nuk duhet harruar kontributin e profesorëve dhe nxënësve të Shkollës Normale dhe të Shkollës Ekonomike të Prishtinës, e veçanërisht profesorët Bedri Novosella dhe Idriz Gërvalla, të cilët i patën lëshuar para kohe nxënësit dhe së bashku me ta iu bashkëngjitën radhëve të studentëve. Vetëm atëherë kur arritën nxënësit e shkollave të cekura më lartë, rruga kryesore u mbush me të rinj e të reja dhe demonstrata mori fizionominë e duhur. Më vonë arritën mësues dhe qytetarë nga fshatrat e Drenicës, të Vushtrrisë dhe komunave tjera që gjenden afër Prishtinës. Po ashtu duhet përmendur edhe shumë organizatorë, që në mënyrë direkte kanë qenë të kyçur në organizimin e demonstratave, siç ishin Banush Xhemshiti, Ilmi Maloku dhe Mejreme Berisha, studentë të SHLP, të cilët së bashku me ca shokë të fakulteteve që ishin afër SHLP, bënë zgjedhjen e studentëve që duhet ta nisnin demonstratën. Puna dhe përgjegjësia e tyre ishte tepër e madhe, sepse nga puna e tyre varej se a do të ketë apo nuk do të ketë demonstrata, a do të jenë ato të suksesshme apo të pa suksesshme.

Duke shpresuar se vërejtjet e mia do t'i merr parasysh Salatin Novosella dhe në ribotimin e librit do ta gjejnë vendin që u takon, po ia dërgoi këto vërejtje përmes faksit, sepse nuk e shoh të udhës që këto vërejtje t'i publikoj në shtyp, pasi që plotësisht jam i bindur se Selatin Novosella nuk ka pasur dijeni për ca të vërteta apo edhe për shkaqe modestie, nuk ka dashur që të cekë edhe kontributin e vëllazërve të tij Sabriut dhe Bedriut në mbarëvajtjen dhe organizimin e këtyre demonstratave.

Përshëndetje vëllazërore Selatinit dhe mbarë familjes së nderuar Novosella!

Shkruar dhe dërguar Selatin Novoselës më 05.11.1997

LETËR E HAPUR KRYEMINISTRIT TË SHQIPËRISË, DR. SALI BERISHA

I nderuari Kryeministër i Shqipërisë,
Shumë i respektuari dr. Sali Berisha,

Ardhja në pushtet e forcave demokratike të Shqipërisë, në krye me Ju, popullit të Shqipërisë i hapi rrugët e zhvillimit dhe përparimit, Shqipërisë integrimin në strukturat euroatlantike, ndërsa kombi shqiptar, me ndihmën e Zotit Fuqiplotë, do të bëhet faktor i rëndësishëm i sigurisë, stabilitetit, përparimit dhe paqes në Gadishullin Ilirik.

Siç dihet, populli shqiptar i Kosovës që kur e përplau robëria serbo-jugosllave, është mbështetur dhe ka kërkuar ndihmën e Shqipërisë për realizimin e synimeve të tij madhore. Kosova edhe pse pati peripeci të shumta dhe rreziqe të mëdha, arriti të hyjë në fazën e proceseve që do të sjellin njohjen ndërkombëtare të pavarësisë së saj, kuptohet me përkrahjen dhe ndihmën tuaj të fuqishme dhe të diplomacisë së shtetit shqiptar. Por, Kosova ka edhe shumë kërkesa dhe nevoja të tjera për t'u ndihmuar nga ana e shtetit shqiptar. Njëra nga më kryesoret sigurisht se është që të ndihmohet për ta luftuar krimin e organizuar, e keqe kjo që Kosovën e ka bërë pikë të zezë në globin e rruzullit tokësor.

Është e ditur se Kosovës iu vranë veprimtarë të dalluar dhe burra të fortë të shqiptarisë (gjatë luftës dhe pas luftës), ndërsa kriminelët e të gjitha niveleve (urdhërues dhe ekzekutues), nuk u ndëshkuan nga drejtësia shqiptare dhe ajo ndërkombëtare. Përkundrazi, ata po forcohen, duke u bërë pasanikë dhe duke zënë pozita udhëheqëse në subjektet e ndryshme të Kosovës.

Fatmirësisht, shumë kriminelë që bënë krime të llojllojshme në Shqipëri, me luftën tuaj të pa kompromis, janë burgosur. Shumë të tjerë po e presin radhën të burgosen dhe, me siguri do ta fitoni këtë betejë sa të vështirë, aq edhe të rrezikshme, kundër krimit të organizuar, me një kusht, që ajo betejë të zgjerohet në gjithë hapësirën tonë kombëtare, kur

dihet se ajo e ka një qendër të përbashkët dhe disa nënqendra që e ndihmojnë në krime njëra-tjetrën.

Fatkeqësisht, Policia e Kosovës ende nuk është e përgatitur profesionalisht dhe nuk ka përkrahje të mjaftueshme politike dhe materiale për ta filluar dhe për ta fituar luftën kundër krimit të organizuar.

Ndihma e Juaj dhe ndihma e organeve kompetente të Shqipërisë, me siguri se do t'i ndihmonte organet kompetente të Kosovës për t'i zbuluar bartësit e krimit të organizuar, po që se organet kompetente të Shqipërisë do të merren seriozisht me dy raste të vrasjeve politike që u bënë në Tiranë. Rishqyrtimi i dokumentacionit hetimor dhe gjyqësor me rastin e vrasjes së Ali Ukajt, zëdhënësit të parë të UÇK-së, dhe fillimi i hetimeve të plota për vrasjen e Ahmet Krasniqit, ish -ministrit të Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, do të jetë një ndihmë shumë e madhe për zbulimin e bartësve të krimit të organizuar në Kosovë.

Opinioni ynë është i njoftuar me deklaratat tuaja se do të bëni " atë që është e mundur ", që kriminelët që e vranë Ahmet Krasniqin të "përballen me drejtësinë". Kosova pret me padurim të realizohen zotimet e Juaja zotëri Kryeministër!

Opinioni ynë është i njoftuar edhe me deklaratën e magjistër Jonuz Tërstenës, ish- ministrit të Brendshëm të Republikës së Kosovës, i cili në qershorin e vitit 1999 pati deklaruar, në një tubim me bashkatdhetarë të qytetit të Vjenës: "Ne e dimë saktësisht se kush e ka vrarë kolonel Ahmet Krasniqin. Ne i kemi ofruar Prokurorisë së Tiranës të gjitha të dhënat e sakta për personat që kanë gisht në këtë vrasje, por kjo Prokurori i ka pezulluar hetimet rreth kësaj vrasje. Dhe ne e dimë pse janë pezulluar hetimet, sepse prapa këtij akti terrorist fshihet një klan i madh politik shqiptar në Shqipëri dhe në Kosovë".

Kjo dëshmi e zotëri Tërstenës tregon se sa i rëndësishëm është fillimi i hetimeve, zbulimi dhe dënimi i atij klani të madh politik shqiptar, që përbën qendrën e krimit të organizuar të gjithë hapësirës tonë kombëtare.

Kjo dëshmi e njeriut kompetent të ish - Qeverisë së Republikës së Kosovës, është një argument i fortë se dosja për zbulimin e qendrës së krimit të organizuar është e kompletuar dhe gjendet e mbyllur (po që se nuk është zhdukur) në sirtarët e Prokurorisë së Tiranës. Ky fakt dëshmon se krimi i organizuar shqiptar mund të zhduket shumë lehtë, nëse Ju dhe

faktori ndërkombëtar në Kosovë tregoni vullnet dhe gatishmëri për ta luftuar pa hile krimin e organizuar në gjithë hapësirën tonë kombëtare.

Po që se drejtësia shqiptare dhe ajo ndërkombëtare i amnistojnë urdhëruesit e krimit të organizuar në Kosovë "për hir të situatës politike", duke u kënaqur vetëm me dënimin e kriminelëve të rangut të dytë dhe të tretë, pra ekzekutuesve, lufta kundër krimit të organizuar do të jetë e pjesshme, jo e plotë. Pasojat do të jenë tepër të rënda për Kosovën dhe popullin e saj. Mafia politiko dhe ekonomike, që veç është krijuar, do të forcohet në atë shkallë sa që do të bëhet shtet mbi shtet.

Kriminelët e luftës dhe të pasluftës, me kravata kuq e zi, siç u treguan deri më sot, do të jenë shumëfish më kriminelë, dhe shumëfish më të pashpirt sesa kriminelët e kuq të periudhës së sundimit të Enverit - Nanosit dhe të Rankoviqit -Titos. Gjaku i dëshmorëve dhe martirëve dhe munda i shumë gjeneratave që luftuan për synime madhore kombëtare, do të shkojë huq.

Lufta kundër krimit të organizuar dhe kriminelëve është luftë e shenjtë. Kush ka zemër të dëlirë dhe shpirt të bardhë, e ka për detyrë, me mundësitë, aftësitë dhe kompetencat që i ka, të mos kursehet në luftë kundër kësaj të keqeje të shëmtuar. Qytetarët e Shqipërisë, të Kosovës dhe të viseve tjera shqiptare, duhet të jenë bindur se krimi i organizuar dhe kriminelët e të gjitha rangjeve janë turpi i kombit, është priftim, kancer dhe verem i shoqërisë shqiptare, prandaj lypset që të mos manipulohen prej tyre.

Botuar në "Bota sot", më 19 qershor 2006

LDK-JA DUHET TË BËJË ALEANCË ME PAKICAT KOMBËTARE PËR T'I KRIJUAR INSTITUCIONET SHTETËRORE TË KOSOVËS

Më në fund, kur edhe "zogjtë e malit" e kuptuan se LDK-ja edhe pse e ka fituar besimin e shumicës së elektoratit shqiptar të Kosovës, nuk pati sukses t'i krijonte institucionet shtetërore-demokratike të Kosovës, pasi që krerët e dy bishtave të Partisë Socialiste të Shqipërisë, PDK-së dhe AAK-së, bllokuan me të gjitha mënyrat këtë proces, është më se e domosdoshme që udhëheqja e LDK-së të pranojnë ofertën e pakicave kombëtare për të krijuar me to institucionet shtetërore të Kosovës, kur dihet se faktori ndërkombëtar, nëpërmjet Kornizës Kushtetuese, i ka detyruar forcat politike shqiptare për të bërë aleancë qeverisëse me pakicat kombëtare, kur atyre nëpërmjet Kornizës, ju ka garantuar dy ministri në Qeverinë e ardhshme të Kosovës (nga nëntë ministri sa do t'i ketë ajo).

Forcat demokratike të Kosovës në krye me LDK-në, duhet ta kuptojnë se kanë përgjegjësi të madhe morale dhe kombëtare, jo vetëm në krijimin e institucioneve shtetërore të Kosovës, por edhe në krijimin e kushteve, që të gjitha pakicat kombëtare, në veçanti ajo serbe, të integrohen në të gjitha strukturat udhëheqëse të Kosovës, duke filluar nga ato lokale e deri në ato qendrore. Kjo politikë e bashkëpunimit dhe e mirëkuptimit reciprok, me siguri do të sjellë integrimin e Veriut të Mitrovicës me pjesën tjetër të qytetit, dhe zhbërjen e enklavave tjera serbe në Kosovë. Forcat demokratike nuk kanë pse të ngurojnë për krijimin e aleancës qeverisëse me pakicat kombëtare, kur dihet se pa tejkalimin e situatës aktuale të ngrirjes së komunikimit dhe bashkëpunimit, dhe të krijimit të besimit reciprok në mes popullit tonë dhe pakicave, faktori ndërkombëtar nuk do ta njohë pavarësinë e Kosovës.

Populli ynë fisnik është zemërbardhë dhe zemërmadh. Ai i tregoi gjithë botës, më shumë se një herë, se është i zoti ta luftojë të keqen dhe të shëmtuarën. Ka ardhur koha që edhe një herë t'i tregojë aftësitë e tij shtetformuese. Ka ardhur koha të tregojë edhe njëherë zemërgjerësinë e tij të madhe, siç e tregoi në fillim të viteve '90-ta, kur për hir të Zotit dhe pastaj të Kosovës, i fali më tepër se 1000 gjaqe. Ai atëherë e kuptoi se ishte koha për bashkimin e të gjitha forcave shqiptare, ishte koha për bashkëpunimin vëllazëror në mes shqiptarëve të të gjitha shtresave të popullsisë, sepse e dinte se ka ardhur koha për krijimin e një fronti të përbashkët të veprimit politik, organizativ dhe punues, që do të sillte çlirimin dhe bashkimin tonë kombëtar.

Siç dihet, forcat e djallit, stalinistët, nanoistët, së bashku me sigurimet e huaja, shkatërruan atë bashkim të shqiptarëve në momentet vendimtare, kur Serbia, Greqia dhe Rusia i vënë në veprim skenarët për zgjidhjen e çështjes kombëtare shqiptare ashtu siç e donte interesi i tyre kombëtar. Miqtë e kombit tonë, anglo-amerikanët, me aleatët e tyre, i djegën planet serbo-ruso-greke, që i kishin thurur në dëm të interesave tona kombëtares, dhe me intervenimin e forcës së tyre të përbashkët, NATO-s, i detyruan forcat e krimit dhe të gjenocidit serb, të tërhiqen andej nga kanë ardhur, dhe kështu na e çliruan Kosovën. Të njëjtat forca të djallit të mallkuar, stalinistët e shitur, nanoistët kokëkrisur dhe „pionierët e Enverit”, që po tregojnë se janë të padijshëm dhe të palogjikshëm, kur për realizimin e disa interesave të tyre të ngushta, janë bërë argatë dhe vasalë të çakajve të Ballkanit, kur, me vetëdije apo pa te, ranë në ndikimin e spiunëve të tyre, siç është Nanosi & kompani, i cili i ka futur në rrugë të sherreve të mëdha, në rrugë që do të na sillte vetëm dështime, që do të na komprometonin para botës si komb i paaftë për të krijuar institucione shtetërore dhe për të qeverisur me mjetet demokratike të shtetit ligjor. Këto forca të djallit edhe tash po e kryejnë punën e armiqve tanë shekullorë, me krijimin e strukturave të krimit politik dhe ekonomik, me bllokimin e procesit të krijimit të institucioneve shtetërore-demokratike të Kosovës, dhe me përpjekjet shumë qyqare, për të krijuar kaos politik, me protestat që po i organizojnë nëpër disa qendra të Kosovës, për të penguar burgosjen dhe dënimin e kriminelëve me kravata dhe të kriminelëve me maska, që forcat policore të UNMIK-ut e kanë gjetur fijen e Qendrës së krimeve që po bëhen në Kosovë.

Populli ynë më shumë se njëherë, i ka treguar botës se nuk është popull barbar, që ka synim hakmarrjen, që nuk i njeh vlerat demokratike të njerëzimit, por është popull zemërbardhë dhe zemërmadh. Këtë e ka treguar gjatë sundimit të Perandorisë Osmane në Ballkan. Këtë e ka treguar edhe gjatë periudhës sa zgjati Lufta e Dytë Botërore. Shqiptarët edhe pse i kishin kushtet për ta bërë pastrimin etnik të trojeve të tija, ata një gjë të tillë nuk e bënë, edhe pse serbët dhe grekët ua morën më tepër se gjysmën e territoreve të tij etnike me anë të pastrimit etnik, që u bë me dhunë, terror dhe gjenocid shtetëror. Ka ardhur koha që shqiptarët t'i tregojnë Evropës dhe tërë botës, se ata janë popull shtetformues, se ata kishin krijuar ligje shumë të drejta edhe para tyre. Le t'u jepet Kanuni i Lek Dukagjinit si dhuratë, gjithë politikanëve dhe gazetarëve që e vizitojnë Kosovën dhe tokën shqiptare, për të kuptuar se ne kemi krijuar jo vetëm vlera kombëtare, por edhe vlera të çmueshme njerëzore (ndërkombëtare.) Le t'i bindim të huajt se të gjitha përçarjet që kanë lindur në mes shqiptarëve, janë fryt i punës së shërbimeve sekrete serbo-greko- ruse, që i krijuan agjenturat e tyre në të gjitha trojet tona. Le t'i bindim me fakte të huajt se çakajtë e Ballkanit i krijuan shtetet e tyre para nesh, jo se ishin popuj shtetformues, jo se treguan heroizëm dhe trimëri kundër okupatorëve të tyre, por se e kishin pas veti Rusinë dhe aleatët e saj, ndërsa ne edhe pse me luftë dhe sakrifica, treguam se e meritojmë lirinë dhe përkrahjen e Evropës, së paku aq sa ne i ndihmuam asaj, kur Perandoria Osmane ju kishte afuar Vjenës. Përkundrazi, me përkrahjen edhe të Evropës, kombi ynë u sakatua, duke ua falur ujqve të uritur të Ballkanit territore të pastra etnike të shqiptarëve. Duhet t'ua bëjmë me dije miqve të Serbisë dhe të Rusisë, se koha e kolonive ka marr fund. Prandaj, është jo e logjikshme, është e dëmshme për paqen në Ballkan dhe sigurinë e Evropës, që të përkrahet Serbia për të mbajtur nën sundimin e saj koloni, kur ajo nuk ka qen dhe as që është ndonjë faktor i rëndësishëm ballkanik e lere më evropian.

LDK-ja dhe forcat tjera demokratike të Kosovës, së bashku me forcat demokratike të Shqipërisë dhe të Viseve tjera shqiptare, duhet të punojnë me përkushtim dhe zgjuars, por jo siç punuan deri tash, që të fitojnë përkrahjen edhe të mëtutjeshme të SHBA-ve dhe të Evropës demokratike në procesin e rimëkëmbjes së faktorit shqiptar në Ballkan. Ato duhet t'i demaskojnë forcat e djallit, stalinistët e gjorë, neokomunistët, nanoistët dhe „pionierët e Enverit”, që janë vënë në

shërbim të interesave të çakajve të Ballkanit dhe aleatëve të tyre. Le t'i bindim me fakte të huajt se mbjellja e farës ruse në gjithë trojet tona nga popoviqët, mugoshët dhe axhamitë shqiptarë, krijuan rrethanat që ne për një gjysmë shekulli të përballemi me dy robëri, me atë serbo-jugosllave dhe bolsheviko-staliniste. Fatkeqësisht, këto forca të djallit, e qitën në ujë gjithë atë energji pozitive të popullit tonë, që u krijua me pajtimin e gjaqeve, dhe me krijimin e institucioneve shtetërore të Republikës së Kosovës, kur përçanë dhe penguan bashkimin e faktorit politik dhe ushtarak të Republikës së Kosovës, dhe në fund edhe i shkatërruan institucionet e krijuar shtetërore, që u krijuan me mund dhe sakrifica të mëdha.

Forcat e shëndosha kombëtare duhet ta kenë të qartë, se realizimi i synimeve tona kombëtare kërkon punë të madhe, me përkushtim, dije politike dhe aftësi diplomatike, bashkëpunim konstruktiv me faktorin ndërkombëtarë, në veçanti me atë amerikan dhe britanik, komunikim dhe besim reciprok me pakicat kombëtare, dhe bashkëpunim vëllazëror në mes subjekteve politike shqiptare. Për t'i arritur të gjitha këto, në rend të parë duhet zbuluar Qendrën e krimit në Kosovë dhe në Shqipëri, që vranë dhe po vrasin intelektualë dhe veprimtarë të dalluar të çështjes madhore kombëtare, dhe veprimtarë të LDK-së dhe të forcave demokratike në përgjithësi. Më në fund, duhet të kuptojmë se bashkëpunimi ynë me forcat policore të UNMIK-ut, me faktorin ndërkombëtar dhe me pakicat kombëtare, është një domosdoshmëri, po që se dëshirojmë ta mundim krimin e organizuar politik dhe ekonomik, po që se dëshirojmë që kriminelët ta marrin dënimin e merituar dhe drejtësia të fitojë mbi padrejtësinë, paqja të fitojë mbi dhunën, prosperiteti të fitojë mbi varfërinë. Ky bashkëpunim duhet të jetë i sinqertë dhe miqësor, po që se dëshirojmë që Kosova të fitojë pavarësinë, dhe shqiptarët t'i realizojnë synimet madhore që i kanë, jo brenda tri vjetësh, që disa kanë premtuar, por shkallë-shkallë, me zgjuarsi dhe me mjete demokratike, duke i treguar vlerat tona kombëtare, që nuk janë të pakta, por që me fajin tonë i ka mbuluar harresa dhe pluhuri komunist.

Shkruar, më 9 shkurt 2002- I pa botuar.

PSE DHE KUSH E SHPIFI AHMET KRASNIQIN

„Bota sot” me përkushtim i ka luftuar dhe po i lufton të gjitha të ligat dhe të këqijat që iu kanë katrrithur në shpinë kombit tonë. Në veçanti, luftë të pa kompromis po bën me plangëprishësit e Kosovës, të cilët për realizimin e interesave të tyre personale, grupe dhe ideologjike, u bënë rrogëtarë të Nanosit dhe dorë e zgjatur e Serbisë.

„Bota sot”, nëpërmjet dokumenteve, fejtoneve dhe intervistave që u botuan në faqet e saj, i ndriçoi shumë ngjarje të rëndësishme të së kaluarës dhe të së sotmes sonë, që një ditë sigurisht se do t’iu hyjnë në punë historianëve tanë për të shkruar historinë e popullit tonë.

Fatkeqësisht, „Bota sot” ka bërë një lëshim serioz, kur me mbarimin e fejtimit: „Dëshmi të reja për krimet me motive politike në Kosovë”, botuara më 28 - 31 mars 2003, paralajmëroi fejtonin tjetër që do të ndriçonte vrasjen e Ahmet Krasniqit. Por, paralajmërimi i përmbajtjes së fejtimit nuk kishte asgjë të përbashkët me të vërtetën, pra ishte një shpifje e kulluar. Në paralajmërim e gazetës thuhet: ”Së shpejti në ”Bota sot” do të lexoni: Si u përgatit vrasja e kolonel Ahmet Krasniqit ? Pse Ahmet Krasniqi, pa pëlqimin e kryeministrit Bukoshi, i dha Fatmir Limës 8 milionë DM në restorantin ”Rogner” në Tiranë (viti 1998), të cilat iu dhanë UÇK - së – Azem Sylës ? Kush ishte ”zonja sekrete” M. K. ? Kush e arrestoi për pak kohë Ahmet Krasniqin në Kukës dhe çka e porositën pjesëtarët e SHIK-ut para lirimit të tij? ”.

Kaloi prilli dhe së shpejti po kalon edhe maji, por paralajmërimi i fejton - shpifjes nuk u botua në faqet e ”Bota sot”. Shtrohet pyetja : Mbi çfarë baze u paralajmërua ai fejton, kush ishte autori i atij fejtoni dhe pse u shty kaq gjatë botimi i tij? Po që se „Bota sot” është bindur se është manipuluar me të dhëna të rrejshme dhe për atë shkak nuk e ka bërë botimin e fejtimit të paralajmëruar, është dashur të njoftohet opinioni, si ndodhi dhe pse ndodhi që në faqet e saj, në formë të paralajmërimit, të shpifet Ahmet Krasniqi, kur siç dihet, ishte „Bota sot” ajo që me fakte të plota, i hodhi poshtë të gjitha shpifjet e kryekuqaloshëve shqiptarë që u thurën kundër Ahmet Krasniqit. Në bazë të shkrimeve që janë botuar në

„Bota sot”, është dëshmuar se në bazë të Marrëveshjes së Oslos, Ahmet Krasniqi e ka formuar në Tiranë pjesën e Shtabit të Përgjithshëm të FARK - ut, (Pjesa tjetër e Shtabit të FARK-ut, që duhej të formohej në Kosovë, nuk u realizua, për shkak se e penguan spiunët serbo – grekë që i zunë vendet udhëheqëse në Shqipëri dhe në UÇK).

Dihet se Ministria e Mbrojtjes dhe Shtabi i Përgjithshëm i FARK-ut, i kanë pasur të gjitha organet udhëheqëse dhe komanduese që ka mundur t’i ketë në kushtet në të cilat ka vepruar. Pra, Ahmet Krasniqi vendimet nuk i ka marrë krye në veti, por i ka marrë së bashku me stafin udhëheqës dhe komandues të Ministrisë së Mbrojtjes dhe Shtabit të FARK-ut, por edhe të kryeministrit Bukoshi. Ndërsa, sa i përket mjeteve financiare, them me përgjegjësi se asnjë DM nuk ka mundur Sektori financiar i Ministrisë së Mbrojtjes të nxjerrë nga banka („Dardania-Banka” në Tiranë) pa pëlqimin e Bukoshit dhe përfaqësuesve të Republikës së Kosovës (që ishin në Përfaqësinë e Republikës së Kosovës në Tiranë.)

Pra, është rrenë me bisht konstatimi se „Ahmet Krasniqi, pa pëlqimin e kryeministrit Bukoshi, i dha 8 milion DM Fatmir Limës në restorantin „Rogner” në Tiranë, (viti 1998), të cilat iu dhanë UÇK-së - Azem Sylës’’! Shtrohet pyetja: Si ka mundur t’i japë 8 milion DM Ahmet Krasniqi Fatmir Limës, kur, siç dihet, ata as që janë takuar ndonjëherë? Është e ditur se në bazë të Marrëveshjes së Oslos, dy fondet (Fondi i Qeverisë së Kosovës dhe Fondi Vendlindja Thërret, do ta financojnë FARK-un, dhe njësitë operative të saj që quheshin UÇK. Prandaj, të hollat që i janë dhënë Xh. Halitit, janë dhënë në bazë të asaj Marrëveshjeje. Të thuhet se Ahmet Krasniqi i ka dhënë dikujt të holla në dorë, është sa qesharake, aq edhe e pa logjikshme, kur dihet se Ministria e Mbrojtjes, si çdo institucion tjetër shtetëror, i ka pasur shërbimet përkatëse. Pra, shërbimi financiar i Ministrisë së Mbrojtjes, që ishte i përbërë prej tre vetëve, ka qeverisur me mjetet që i kishte në dispozicion Ministria, e jo Ahmet Krasniqi. Ahmet Krasniqi ka dhënë urdhër të nxirret shuma e caktuar e mjeteve, jo sipas dëshirës së tij, por në bazë të marrëveshjes paraprake që janë bërë me Bukoshin dhe përfaqësuesit e tij të besueshëm (Kadri Balaj) . Po ashtu, është e ditur se të gjitha të hollat që Ministria e Mbrojtjes e Republikës së Kosovës, e jo Ahmet Krasniqi, ia ka dhënë ish-padronit të UÇK-së, dhe tash padronit të PDK-së, Xhavit

Halitit, i janë dhënë jo vetëm me pëlqimin, por edhe me urdhrin e prerë të kryeministrit Bukoshi.

Sa i përket shpifjes tjetër se Ahmet Krasniqi është burgosur në Kukës, nuk është e nevojshme të flitet, kur veç një herë më parë kam folur për rrethanat dhe rastin kur Ahmet Krasniqi për pak i ka shpëtuar burgosjes nga ana e policisë rrugore.

„Bota sot” e ka për detyrë, në radhë të parë, për hir të së vërtetës, por edhe për hir të të ndjerit Ahmet Krasniqi dhe të lexuesve të saj besnikë, që sa më parë të dalë me një njoftim për këtë dështim të saj, që besoj se u është përvjedhur pa qëllim. Është e ditur se ku punohet edhe gabohet, prandaj „Bota sot” nuk ka pse të mos e pranoj haptas gabimin e saj, që sipas mendimit tim, është mashtruar (është pre në besë). Pra, autori i fejtton - shpifjes së paralajmëruar duhet të ketë qenë një person që ka qenë i çmuar dhe i nderuar nga stafi udhëheqës i redaksisë së „Bota sot” në Prishtinë, se, përndryshe, nuk kishte për të ndodhur ajo që ndodhi, të shpifet Ahmet Krasniqi tërthorazi nga „Bota sot”, e cila me fakte i hodhi poshtë të gjitha shpifjet e ulëta të spiunëve serbo-ruso-grek dhe këlyshëve të tyre.

*Shkruar dhe dërguar redaksisë së „Bota sot” në Prishtinë, më
17. 05. 2003*

P.S. E nderuara redaksi, po që se „Bota sot” sa më parë nuk del me një njoftim përkitazi me paralajmërimin e fejtton - shpifjes, me shpjegime të qarta pse nuk u botua fejttoni i paralajmëruar, apo ta botojë fejttonin e paralajmëruar, dhe nëse nuk e bën as njërën, as tjetrën dhe nuk e boton këtë reagim timin, atëherë është e qartë se në redaksinë e „Bota sot” në Prishtinë ka zënë rrënjë të thella kryedështaku dhe kryekomplotisti i Kosovës, Bujar Bukoshi ...

LETËR E HAPUR NAZIM BLLACËS

TË PËRGËZOJ PËR GUXIMIN QYTETAR PËR TË THËNË TË VËRTETËN EDHE KUR AJO TË DËMTON E RREZIKON

„... atyre që pendohen, që përmirësohen dhe që u shpjegojnë njerëzve (të vërtetën), të tillëve ua pranoj pendimin..” Kur'an, Surja El Bakare, ajeti 160

I nderuar zotëri Bllaca,

Jemi kolegë nga profesioni. Edhe unë kam punuar një kohë, për shtatë vite, mësues i gjuhës shqipe në vendlindjen time. Rrethanat historike më detyruan që edhe unë të largohem nga Kosova, si shumë të tjerë, në fillim të vitit 1990.

Siç dihet, i nderuar koleg, jeta njeriun e shoshitë në sprovë të ndryshme. Sukseset dhe moseset janë vëllezër të një nëne. Nuk ka njeri që nuk e shijon ëmbëlsinë e suksesit dhe pelimin e moseses. Ne duhet të jemi të vetëdijshëm se nuk ka njeri në botë pa gabime dhe të meta. Vetëm i Madhi Zot, Krijuesi i Vetëm, Sunduesi, Furnizuesi dhe i Adhuruari i të gjitha krijesave, është i pa të meta dhe pa gabime.

Duhet ta falënderosh All-llahun e Lartësuar që ta kthjellojë mendjen, duke të udhëzuar që të meditosh dhe të reflektosh për punën tënde dhe të kolegëve tu, kur ishit nën komandën e „kryepërlivanëve” të Nanosit. Vetëm mëshira e Zotit të Plotfuqishëm ta mundësoi që të kuptosh se me ty dhe kolegët tuaj të luftës, kanë manipuluar „përlivanat” e Nanosit dhe „fatosat” e Enverit, të cilët nuk kishin qëllim çlirimin e Kosovës, as dënimin e bashkëpunëtorëve të okupatorit, siç ju

manipulonin, sepse me ta është dashur të merren organet e drejtësisë pas çlirimit të Kosovës, por kishin qëllim parësor likuidimin e kundërshtarëve të tyre politikë, në mënyrë që t'i eliminonin të gjitha pengesat për t'u bërë pronarë të Kosovës dhe të qytetarëve të saj, siç edhe u bënë.

Se nuk e kishin qëllim dënimin e „bashkëpunëtorëve” të Serbisë, dëshmojnë faktet. Dihet se në Sekretariatit e Punëve të Brendshme të Kosovës kanë punuar me qindra shqiptarë. Me siguri, të gjithë nuk duhet e as nuk mund të futen në „një thes”. Prej tyre, pa gjykim janë vrarë Selim Brosha dhe Ibush Kllokoqi. Gabim dhe krim i rëndë dhe humbje e madhe për Sigurinë e Kosovës. Shtrohet pyetja: Pse kryepëhlivanët e Nanosit dhanë urdhër të vriten këta ish-punëtorë të Sigurimit serbo-jugosllav. Me siguri, po të ishin marrë parasysh interesat e Kosovës, këta ekspertë të Sigurimit serbo-jugosllav do të ruheshin prej çdo rreziku dhe do t'u sigurohej jeta. Kështu, ata jo vetëm që do të ndihmonin shumë për ndërtimin e Sigurimit të Kosovës, por do të zbulonin pothuajse të gjitha çerdhet e Sigurimit serbo-jugosllav në Kosovë, me çka do ta ndihmonin shumë sigurinë e Kosovës prej spiunëve serbo-jugosllav, dhe kështu do të shlyenin shumë gjynahe të punës së mëhershme të bërë në dobi të okupatorit.

Është më se e sigurt se urdhëruesit e krimit, ata që dhanë urdhrin për vrasjen e tyre, kanë qenë spiunë të Serbisë, me grada edhe më të larta se të Ibush Kllokoqit dhe të Selim Broshës. Pra, vrasja e tyre është bërë që spiunët serbo-jugosllav që kanë luajtur rol të rëndësishëm në Shtabin e Xhavit Halitit, të ashtuquajturin SHP i UÇK-së, dhe në Drejtorinë Politike të Hashim Thaçit, në mënyrë që edhe më tutje të mbeteshin të pa zbuluar dhe të vazhdonin edhe më tutje të punonin për interesat serbe në Kosovën e çliruar.

A nuk ishin ata, të cilët i njeht ti dhe tashmë i njeht e gjithë Kosova, që penguan krijimin e një Fronti të përbashkët, për ta luftuar okupatorin me të gjitha forcat që i kishte populli ynë?!

Siç dihet, populli ynë i fali gjaqet, duke ditur se beteja vendimtare me okupatorin po afrohet. Ndërsa kjo dorë e zgjatur e shkaut bënte përçarje ndërsqiptare dhe ndërvëllazërore, duke i luftuar institucionet shtetërore (dhe bartësit e tyre) që i formoi populli ynë me sakrificat e mëdha.

A nuk ishin „kryepehlivanët” e Nanaosit dhe „fatosat” e Enverit ata që nuk pranuan të krijohej një qeveri e Kosovës, që do të përfaqësonte të gjitha subjektet politike dhe ushtarake, ashtu siç edhe kërkonin miqtë e popullit tanë, në krye me diplomatët e shquar të SHBA-së ?!

A nuk ishin plangprishësit e Kosovës, ata që e prishën Marrëveshjen e Oslos, të arritur mes Adem Demaçit dhe Ahmet Krasniqit, për bashkimin e faktorit ushtarak të Republikës së Kosovës në një qendër komanduese, duke i formuar Forcat e Armatosura të Republikës së Kosovës (FARK-un) ?!

A nuk ishin kryekriminelët e Kosovës, ata të cilët dhanë urdhër për ta pushkatuar në qendër të Tiranës bashkëveprimtarin e Metush Kraniqit, nipin e atdhetarit të shquar Aziz Zhilivodës, ushtarakun dhe strategun më të aftë që e kishte kombi shqiptar, ministrin e Mbrojtjes në Qeverinë e Bukoshit - kolonel Ahmet Krasniqin ?!

Po, ata ishin dora e zgjatur e „Cërna rukës” serbe, të cilët, për ta marrë pushtetin mbi shqiptarët e Kosovës, vranë veprimtarë të shquar të Kosovës dhe të LDK-së, siç ishin: gazetari dhe zëdhënësi i parë i UÇK-së Ali Uka, pastaj Haki Ymeri, Enver Maloku, Xhemajl Mustafa, Ismet Rreci, Shaban Manaj, Xhevdet Makolli, Rexhep Luci, Ekrem Rexhakomandant „Drini”, Tahir Zemaj me të birin e mitur dhe nipin Hasan Zemaj, Ukë Bytyqi, Smajl Hajdaraj, Besim Dajaku, Bekim Kastrati, Bardhyl Ajeti, Shefki Popova etj, dhe në përpjekje për t’ua shuar jetën, i plagosën: Gani Gecin, Fetah Rudin, Agim Veliun, Ejup Visokën, Shkëlzen Hysenin, Sejdi Kocin, etj. etj.

A nuk ishin kokëkrisurit e Kosovës ata të cilët, edhe pse i luti (personaliteti numër dy i SHBA-ve) zonja Olbrajt, tri ditë rresht për ta nënshkruar Marrëveshtjen e Rambujesë (variantin e parë), që parashihte mbajtjen e referendumit në Kosovë pas tri vitesh për përcaktimin e statusit politik të saj, nuk e nënshkruan, duke i dhënë kështu kohë Serbisë për ta mbushur Kosovën me ushtarë e paramilitarë dhe armatim të rëndë, ndërsa diplomacisë ndërkombëtare i dhanë shkas që të ndryshojë variantin e parë të Marrëveshjes së Rambujesë, sipas të cilës më nuk parashihej të mbahej kurrëfar referendumi në Kosovë ?!

A nuk ishin „pehlivanët” e Nanosit dhe „fatosat” e Enverit ata që e thyen Marrëveshjen e Rambujesë, për krijimin e një Qeverie të përbashkët nga të gjitha subjektet politike të Kosovës, kur në Tiranë

formuan qeverinë e LPK-së, pa u konsultuar me askënd nga subjektet e Kosovës, mu në momentet më kritike që i përjetonte populli ynë dhe në kohën e dramës së përgjakshme e poshtëruese, e cila bëhej edhe përmes pastrimit etnik të Kosovës ?!

A nuk ishte vetë dora e zgjatur e Serbisë, ajo kur, nëpërmjet „pehlivanëve” të Nanosit, e krijuan SHIK-un e LPK-së, me qëllim të likuidimit të kundërshtarëve të tyre politikë. Dhe a nuk e treguan fytyrën e tyre të vërtetë, se ishin pjellë shkau, kur e ringjallën sistemin e UDB-së jugosllave në Kosovë menjëherë, sapo që SHIK-u i tyre u instalua në Prishtinë e çliruar ?!

A nuk ishin plangprishësit e Kosovës ata që ua lanë Mitrovicën përtej Ibri dhe Kosovën Veriore kriminelëve serb për ta qeverisur vetëm për hatër të popave serbë, por edhe për hatër të grazhdit të tyre që, dy palët ”në konflikt”, të bëhen pasanikë të Kosovës dhe të Serbisë ?!

A nuk janë rrahagjoksat e Kosovës ata që me veprimtarinë e tyre kriminele dhe mafioze që nga dita e kthimit nga plazhet e Durrësit në Kosovën e çliruar nga NATO-ja dhe ushtarët trima të UÇK-së, i dhanë kredibilitet propagandës dhe gënjeshtreve serbe se „shqiptarët nuk janë popull shtetformues” dhe „nuk dinë të bëjnë shtet ligjor”, duke i vrarë kundërshtarët e tyre politikë, e duke përvetësuar pasuri të huaj dhe shoqërore, pra duke e rrëpur Kosovën martire në mënyrën më mizore ?!

A nuk ishin vasalët e rrahagjoksave të Kosovës ata, që nuk kishin kurrfarë pasurie para luftës, pra ishin proletarë të „pa gojë”, të „pa sy” e të „pa mend”, të cilët shumë shpejtë u bënë së bashku me „pehlivanët” e Nanosit dhe „fatosat” e Enverit, pasanikë shumë të fuqishëm të Kosovës ?!

A nuk janë rrahagjoksat e Kosovës ata që me plot gurmazin lavdërohen se ata ishin „çlirimtarët” e Kosovës, (edhe pse faktet e thonë të kundërtën e asaj që ata flasin) se vetëm ata janë të „merituarit” për ta qeverisur Kosovën. A nuk është qeverisja e tyre ajo që shkretoi Kosovën e gjorë, kur i mbyllën ndërmarrjet në të cilat më parë punonin me mijëra qytetarë, dhe edhe pse ishin të padëmtuara nga lufta pasi i shkatërruan, i „blenë” me shuma qesharake ?! Madje, këto para ju patën ardhur me thasë nga diaspora, në emër të ndihmës së UÇK-së.

A nuk po pasurohen ata dhe argatët e tyre edhe me tenderë, me „privatizimin” e pasurisë shoqërore dhe me forma të tjera mafioze përmes shtetit mafioz ?!

A nuk e rrjepën 100 fish më shumë Kosovën sesa kukullat e Beogradit, të cilët e sunduan Kosovën që nga epoka e Ali Shukriut e deri në epokën e Azem Vllasit ?!

A nuk janë xhambazët politikë dhe mafiozët e Kosovës ata që shumicën e ushtarëve të UÇK-së, fëmijët dhe familjet e dëshmorëve dhe të martirëve të Kosovës, i lanë pa përkrahje të mjaftueshme, madje pa asnjë përkrahje institucionale ?!

Po pensionistët e gjorë a nuk i poshtëruan në mënyrën më të turpshme e të pamëshirshme ?!

Për arsimin dhe shëndetësinë, të mos flasim. Edhe okupatori nuk kish ditur t'ia humbë vlerën më shumë se këta plangprishës të Kosovës.

A nuk janë „pehlivanët” e Nanosit dhe „fatosat” e Enverit ata që ia vranë shqiptarëve të Kosovë atë më të shtrenjtën dhe më të dashurën që e kishin –LIRINË ?!

Po, ua vranë ATË - „Nusen me duvak të bardhë” - LIRINË e shumëpritur. Liria do të duhej t'u sillte të mirat e saj të gjithë qytetarëve, pa dallim, në mënyrë që ata të gëzonin liri, drejtësi e më shumë të mira në sofër - duke ndarë të mirat shoqërore së bashku e me drejtësi - e jo për të pasur në njërën anë të uritur, e në anën tjetër mafiozë, hajna, përvetësues të pasurisë shoqërore, të cilët edhe pse nuk ia dinë skajin pasurisë, pa pikë mëshire ia marrin popullit bukën nga goja.

I nderuar koleg Nazim,

Nuk ka dyshim se me vepra treguat se keni guximin qytetar për ta thënë të vërtetën edhe atëherë kur ajo e vërtetë të dëmton e të rrezikon shumë, virtyt ky që pak njerëz e kanë. U treguat po ashtu se jeni i singertë dhe keni dinjitet njerëzor e kombëtar, duke vendosur që botërisht ta zbuloni një periudhë të veprimtarisë sate destruktive, që hodhi baltë mbi UÇK-në dhe trashigiminë tonë kombëtare.

Po sa u binde, me ndihmën e Zotit të Plotfuqishëm, se ishe i manipuluar nga dora e zgjatur Serbe, botërisht e pranove fajin dhe u pendove, sepse i Madhi Zot ta kthjelloi mendjen, për të kuptuar se nuk ishte zakon shqiptari, po ishte zakon i « Cërna ruka » serbe që të vrahët njeriu pa gjyq, të vrahët njeriu pas shpine e tradhtisht, apo në mënyra tjera mizore, duke mos i treguar familjes së tij se pse u vra dhe kush e vrau.

Po, i nderuar koleg Nazim, u tregove se je edhe atdhetar, kur u bëre me vetëdëshirë ushtar i Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, duke qenë

plotësisht i bindur se edhe eprorët tuaj i kanë të njëjtat qëllime: çlirimin e Kosovës dhe Viseve tjera shqiptare. Me siguri që asnjëherë nuk ke menduar se pasi që të përfundonte lufta, do të fitonit pozita udhëheqëse dhe as të bëheni pasanik i Kosovës së çliruar, duke e keqpërdorur uniformën e UÇK-së, sikurse që shumë „pehlivana” të Nanosit dhe „fatosa” të Enverit e keqpërdorën.

Sot, çdo kush që i ka dy kokrra mend, e ka të çartë se ata burra, djem e vasha që e kishin marrë armën për ta çliruar Kosovën dhe Viset tjera shqiptare dhe nuk patën qëllime tjera e as të përfitimit personal, u vranë, mbetën invalid lufte apo të papunë, me një përkrahje simbolike apo pa asnjë përkrahje institucionale.

Po ashtu, është shumë e qartë se ata që e veshën uniformën e UÇK-së për të zënë poste udhëheqëse dhe për t’u bërë pasanikë të Kosovës, nuk e urrenin kryekasapin e Ballkanit më tepër se presidentin e Kosovës dr. Ibrahim Rugovën dhe veprimtarët e LDK-së dhe të Kosovës. Pra angazhimi i tyre ishte special. Ishin të shkathtë për t’i manipuluar, diferencuar dhe mashtruar njerëzit, veçanërisht ushtarët idealistë. Kush nuk ishte me ta, ishte „tradhtar” e „bashkëpuntor” i okupatorit. Krijuan SHIK-un, Policinë Sekrete, „Beretat e Kuqe” „Këmishëzinjtë”, jo për t’a luftuar okupatorin, por për t’a luftuar LDK-në dhe presidentin Rugova.

Pra, në këto rrethana, ushtari i UÇK-së, nuk ka pasur tjera informata, përpos atyre që ua jepnin eprorët e tyre. Dihet se në çdo ushtri eprori komandon dhe jep urdhra, e ushtari i kryen urdhrat. Siç dihet, Nazimin e caktuan ushtar të një njësi special për shantazhime, kërcnime, përgaditjen dhe kryerjen e ekzekutimeve e atentateve ndaj „armiqve” të tyre të cilët, në vend se t’i shihnin te okupatori, ata po i shihnin dhe po i gjenin te veprimtarët e dalluar të Kosovës dhe të LDK-së. Por, atëherë, Nazimi nuk ishte i vetëdijshëm se po punonte në shërbim të Serbisë - e jo në shërbim të Kosovës dhe të UÇK-së.

Bëri Nazimi përgatitje për atentate dhe njërin prej tyre e realizoi.

U bë doras.

Eprorët e tij e lavdëruan, e përgëzuan, duke qenë të bindur se tani e kanë bërë robot „pa gojë”, „pa mend” dhe „pa sy”, sepse do ta shantazhonin në mënyra të ndryshme mafioze po qe se nuk bëhet i dëgjueshëm për atentate tjera. Deshi Zoti dhe u mashtruan. Nuk iu doli ashtu si mendonin. Zotëri Nazimi nuk ka frikë ta thotë të vërteten.

Edhe ish-ushtarët e UÇK-së, zotërinjtë Miftari dhe Hoti e kanë kuptuar se ishin të manipuluar, të mashtruar dhe të tradhtuar nga "kryepëhlivanët" e Nanosit, prandaj po e thonë të vërtetën, edhe pse ajo është e hidhur. Kjo dëshmon se ushtarët trima, më tepër e duan të vërtetën sesa vetveten. Duhet përgëzuar dhe përkrahur, sepse faji i pranuar sipas Kanunit dhe ligjit të shtetit ligjor, zvogëlohet dhe falet.

Me siguri, po që se ia duan të mirën Kosovës, do të flasin edhe shumë ushtarë trima të UÇK-së, të cilët gjithashtu u manipuluan dhe u tradhtuan nga eprorët e tyre kriminelë, duke i urdhëruar të bëjnë krime. Po ata do të flasin sepse nuk duan që argati i bërë Kosovës dhe UÇK-së të ju shkojë huq, duke i fshehur urdhëruesit e krimit, ngaqë ata janë përgjegjës e jo ushtarët që kanë qenë të detyruar t'i kryejnë urdhrat.

Dhe, sigurisht që ata do të flasin edhe për faktin se duhet t'ua duan të mirën pasardhësve të tyre, në mënyrë që edhe ata të mos pësojnë nga kjo farë e keqe "ruse", tashmë të veshur me petk pushtetarësh të padijshëm, injorantësh, hajnash dhe kriminelësh të pashoq.

Po, u bë mirë që Nazim Bllaca e kuptoi, edhe pse vonë, se eprorët e tij me veprimtarinë e tyre kriminele dhe mafioze, e dëmtuan dhe e keqpërdorën gjakun e dëshmorëve tanë, në mënyrën më të ligë dhe më të poshtër, duke i ndihmuar Serbisë në propagandën e saj për ta bindur faktorin ndërkombëtarë me kopallat bajate serbe se „shqiptarët nuk janë popull shtetformues", se janë „hajna" dhe „mafiozë", se janë „destabilizues" e jo ndërtues, duke e bërë kështu Kosovën martire pikën më të zezë në globin tokësor.

Ky soj i profiterëve dhe kriminelëve të llojllojshëm, e bënë të njohur Kosovën e martirizuar anekënd botës, qendër të krimit të organizuar, korrupsionit, drogës dhe të gjitha trafikeve të mundshme.

Më në fund, i nderuar zotëri Bllaca, duke ju përshëndetur sinqerisht, ju përgëzoj për guximin qytetar që keni thënë dhe do ta thoni vetëm të vërtetën. I Madhi Zot të dhashtë forcë shpirtërore dhe fizike për t'i përballuar me sukses të gjitha vështirësitë që të dalin si pengesa për ndriçimin dhe zbulimin me fakte të gjitha atyre rasteve kur SHIK-u i LPK- PDK-së i manipuloi ushtarët trima të UÇK-së, duke ju dhënë urdhra për t'i vrarë atdhetarët dhe kundërshtarët politikë të pehlivanëve të Nanosit, e të „fatosave" të Enverit dhe të bajraktarëve të „farës ruse".

Kriminelët qe dhanë urdhra për ta shëmtuar Kosovën, janë të humbur përjetësisht!

Fund shumë i keq dhe shumë i afërt po i pret!

Botuar në „Bota sot” më 29-30 maj 2012

LUTJE-KËRKESË ORGANEVE SHTETËRORE TË FEDERATËS ZVICERANE DHE ORGANEVE SHTETËRORE TË KANTONIT TË NEUCHÂTELIT

Ne që u ndamë nga vendlindja jonë, që nga hapat e parë të jetës, nga shokët, shoqet e shkollës, mësuesit dhe të afërmit tanë, nga vendlindja jonë e dashur e cila sot rënkon nga thundrat e hekurta të okupatorit dhe robërisë. Nga ajo Kosova jonë martire, e cila edhe pse gjendet në truallin e Evropës, në te po lulëzon Aparteidi në format edhe më të egra se që ishin në Afrikën e Jugut.

Ne që u larguam nga vendi ynë, me vajin në buzë e me zemër të thyer, shpresuam se kjo e keqe që e kaploi popullin tonë, do të jetë e përkohshme, por tragjedia po vazhdon, kurse ne që patëm fat të strehohemi përkohësisht në Zvicër, na u bë atdheu ynë i dytë. Populli i saj i vyer e human na priti si është më mirë. Na veshi dhe na ushqeu, e na aftësoi për t'i vijuar mësimet nëpër shkolla së bashku me fëmijët e tij. Nga kjo pritje vëllazërore që na u bë, zemrat tona të lënduara filluan të na shërohen. Gëzimin që e paraqesin moshatarët tanë zviceranë në shkollë, në biseda dhe në lojë, na japin shpresë se edhe ne një ditë do ta kemi vendin tonë të lirë dhe do të qeshim dhe gëzohem me plotë zemër. Dijen që po e marrim në shkollat zvicerane, do të na shërbejnë që vendin tonë të shkretuar nga robëria dhe okupimi, ta ndërtojmë dhe ta forcojmë siç e keni bërë ju Zvicrën të njohur në botë, shembull të mirëqenies, mirëkuptimit dhe humanizmit.

Për ne Zvicra është atdheu ynë i dytë, për të cilin sa të jemi gjallë do të jemi mirënjohës popullit dhe Organeve shtetërore zvicerane, shokëve dhe shoqeve zvicerane që me kujdesin që treguan ndaj nesh, për të mos e ndjerë vetën të huaj, por ta ndjejmë vetën të lirë. Ne nuk e ndjejmë veten të gëzuar plotësisht, sepse çdo ditë na parafytyrohen shokët, shoqet dhe moshatarët tanë në vendlindjen tonë, të cilët janë të detyruar t'i ndjekin mësimet nëpër shtëpi private e bodrume të papërshtatshme për zhvillimin e mësimi, pa mjete dhe tekste shkollore, pa ushqim dhe veshmbathje të

përshtatshme (të domosdoshme) për zhvillimin e tyre fizik dhe psikik. Para syve të tyre policët dhe çetnikët serbë ua rrahin mësuesit dhe prindërit. Para syve të tyre i burgosin, maltretojnë dhe i vrasin ata që i bëjnë rezistencë okupatorit serb. Na parafytyrohen çetnikët që i kanë terhur thikat dhe presin urdhrin të bëjnë edhe më zi se që bënë në Bosnje.

Kosova është kthyer e tëra në burg dhe në çdo moment mund të bëhet kasaphania më e madhe ballkanike dhe tragjedi e jona kombëtare.

Në këto kushte që mbretërojnë në Kosovë, dëgjohen zëra se duhet kthyer sa më parë shqiptarët, kërkuesit e strehimit të përkohshëm, në Kosovë.

Ne kërkojmë nga Qeveria Zvicerane dhe Organet shtetërore të Kantonit të Neuchâtelit, që të ndërmerrni çka është e mundur, që gjendja në Kosovë të ndryshojë. Të ndërpritet Aparteidi, të ndërpritet dhuna dhe terrori dhe t'i mundësohet popullit tonë ta realizojë ëndrrën e tij shekullore për çlirim dhe bashkim kombëtar.

Në këto kushte, ne nuk dëshirojmë të kthehemi në vendin tonë. Ne dëshirojmë t'i vijojmë mësimet së bashku me moshatarët tanë zviceranë.

Përschendetjet tona të singerta.

Nxënësit shqiptarë të Kosovës që jetojmë në Kantonin e Neuchatelit dhe mësimdhënësit që japin mësim plotësues nga gjuha shqipe.

Neuchatel, më 18. 06. 1994

LETËR E HAPUR

- MINISTRISË SË ARSIMIT TË REPUBLIKËS SË KOSOVËS
- KRYEMINISTRIT TË REPUBLIKËS SË KOSOVËS, ZOTËRI BUJAR BUKOSHI
- KRYETARIT TË LASH-IT TË KOSOVËS, ZOTËRI REXHEP OSMANIT
- KOORDINATORIT TË MINISTRISË SË ARSIMIT PËR DIASPORË, ZOTËRI MERIMAN BRAHËS
- KRYETARES SË LASH-IT PËR ZVICËR, ZONJUSHËS SAIME ISUFI
- LIDHJES SË PRINDËRVE SHQIPETARË TË ZVICRËS DHE KRYETARIT TË SAJ, ZOTËRI ALI KELMNDIT
- KRYETARIT TË KËSHILLIT QENDROR PËR FINANCIMIN E REPUBLIKËS SË KOSOVËS, ZOTËRI MEHMET HAJRIZIT

Ne, prindërit dhe mësuesit e nxënësve shqiptarë me mësim plotësues

të Kantonit të Neuchatelit, jemi thellësisht të brengosur për fatin e Atdheut tonë, për vështirësitë që po i përjeton kombi ynë, e ne veçanti për Kosovën dhe viset tjera shqiptare të okupuara.

Ka ardhur koha t'i shtrëngojmë radhët! O sot, o kurrë! Ta tregojmë mençurinë, durimin, solidaritetin, mjeshtërinë e organizimit, qëndresën, humanizmin dhe trimërinë. Ta tregojmë atdhedashurinë me punë e jo me fjalë.

Qëndresën që po e bëjnë tash e tri vjet kuadri arsimor, studentet dhe nxënësit e Kosovës, po e mahnitin botën.

Okupatori na i helmoi nxënësit, duke shpresuar se prindërit do t'i ndalin fëmijët e tyre nga shkolla, por populli që e di rëndësinë e shkollimit nuk e beri një gjë të tillë. Iu ndërpre në pagat mësimdhënësve, duke shpresuar okupatori se ata nuk do të punojnë pa pagesë. Ata e vazhduan punën me të njëjtin vrull. Pastaj okupatori i mbylli shkollat dhe

fakultetet (Universitetin), filloi masakra mbi mësimdhënës, studentë e nxënës, duke shpresuar se arsimin tonë e dënoi me vdekje.

Po a e arriti atë vallë? Jo, kursesi. Populli ynë si gjithherë që ua hapi zemrën djemve të tij besnikë, edhe kësaj here i doli në ndihmë kuadrit arsimore dhe shkollës tonë. Me qindra e mijëra oda e shtëpia u bënë shkolla shqipe, kurse mësuesit që kishin nevojë për ndihmë u ndihmuan (me të holla). Nga rezistenca gjithë popullore lindi nevoja të formohet një qendër e organizimit të mësimi dhe të rezistencës dhe lindi LASH-i.

Si pasojë e rezistencës, një numër i madh i njerëzve, duke përfshirë edhe mësues, arsimtarë e profesorë u detyruan ta lëshojnë Kosovën për shkaqe ekonomike apo politike. Rritet edhe numri i fëmijëve në mërgim. Prandaj, me ndihmën e përgjegjësve (kompetenteve) të Kosovës, formohen në Zvicër LASH-i dhe LPSH-ja, që bënë punë të mirë në përfshirjen e nxënësve në procesin mësimor. Ne jemi të gëzuar për sukseset e arritura nga këto organe këtu në Zvicër në vitin e kaluar shkollor. Nuk do të ndalemi për t'i cekur sukseset, pasi që ato të gjithë i shohin dhe vetvetiu duken, por do të ndalemi më tepër për t'i cekur dobësitë dhe vështirësitë që e kanë kapluar arsimin tonë këtu në Zvicër, me qëllim që t'i largojmë ato sa më parë së bashku me kryesinë e LASH-it dhe kryesinë e LPSH-së edhe mësimdhënësve që janë të dhënë për përparimin e arsimit dhe shkollës shqipe.

Sipas mendimit tonë, lëshimi më i madh që është bërë nga kompetentët e arsimit shqiptar është se për vitin shkollor 1992/93, e as për këtë vit 1993/94, nuk është shpallur konkursi i rregullt për mësimdhënës të mësimi plotësues. Sipas mendimit tonë, me konkurs është dashur të kërkonin mësues:

1. Që kanë kualifikimin gjegjës për mësues apo arsimtar;
2. Ta kenë biografinë e pastër morale; kjo do të thotë të mos kenë qenë Të njolllosur si bashkëpunëtorë të UDB-së, dhe të mos kenë qenë sekretar partie në shkolla, sepse, siç dihet shumica e ish-sekretarëve të LKJ-së, kane qenë këmbë e kokë të lidhur me Komitete partie dhe me UDB-në. Ishin vegla qorre të pushtuesit, dhe mu për atë kanë qenë gjithnjë aktivë në diferencimin dhe spiunimin e kolegëve të tyre;
3. Që honorari që rrjedh nga puna me nxënës t'ia falin shkollës shqipe të Kosovës.

Jemi të bindur se në bazë të këtij konkursi do të paraqiten një numër i madh i mësueseve dhe do të punonin me vullnet, duke ditur se edhe ata po bëjnë një punë të vlefshme shoqërore dhe në një mënyrë ndjenja e fajësisë që e kanë lëshuar Kosovën do të zbehet dhe do të ndjejnë një lehtësi shpirtërore, edhe pse ndoshta tërë ditën kanë kryer punë të rënda fizike. Të hollat e mbledhura nga Këshilli i Prindërve për çdo muaj, do të zbusin shumë mungesën e mjeteve materiale, nuk do të ndodhte që mësuesit ta marrin pagën me vonesë prej tre muajsh, apo nuk do të mund të shkojnë në shkollë tek nxënësit e tyre se nuk kanë mundësi të paguajnë biletë për të udhëtuar. Vijimi i nxënësve do të jetë i plotë dhe pagesën prindërit nuk do të ngurronin ta bënin, pasi që do të jenë të kënaqur që edhe ata po bëjnë një punë të mirë, me financimin e shkollës shqipe të Kosovës. Edhe ca mësues që janë të mashtuar pas pasurimit me çdo kusht, ose do të punonin si shumica, ose nuk do të punonin fare, dhe kështu arsimit do të lirohet nga ata mësues që e kanë gabuar profesionin. E nuk do të ndodhte që nismën që e morën nxënësit, prindërit dhe mësuesit e Kantonit të Nechatel-it, para një muaji, për t'u ndihmuar fëmijëve, nxënësve dhe mësueseve të Kosovës pa përkrahur jo vetëm në Zvicër, por në tërë diasporën, (sepse çdo aksion që ka sukses në Zvicër, do të përcillet dhe në shtetet tjera ku gjenden shqiptarët). Nuk do të ndodhte që në mbledhjet e LASH-it më së tepërmi të diskutohet për honorarin e mësuesve, por do të diskutohet për arritjen e mësueseve në procesin edukativo-arsimor, do të shkëmbehen tekstet, planet dhe përvoja mësimore.

Nuk do të ndodhte që në një regjion, një mësues të jepte mësim për çdo ditë, por do të punonin disa mësues vetëm të shtunave dhe të mërkurave pas dite, kur nxënësit tanë i kanë të lira, sepse mësimi plotësues në ditët kur zhvillohet mësimi i rregullt është ngarkesë për nxënës dhe paraqet lodhje dhe vështirësi dhe mund të ndodhë që mësimi ta arrijë efektin e kundërt tek nxënësit. Nuk do të ndodhte që mësuesi t'u kërkojë të holla nxënësve të tij drejtpërdrejt, duke iu kërcënuar se do të ju largojë nga mësonjëtorja. Nuk do të na i edukonin fëmijët tanë mësuesit bashkëpunëtorë të UDB-së dhe sekretar partie të ish-Jugosllavisë të cilët kanë distancuar, spiunuar dhe përjashtuar nga shkolla mësues dhe nxënës.

Sikur të ishte bërë zgjedhja e mësimdhënësve në bazë të konkursit dhe kushteve të parashtruara, gjendja e arsimit kishte me qenë për lakmi. Pothuajse të gjithë nxënësit do të ishin ë përfshirë në mësim

plotësues. Punën e edukatorit të brezit të ri do ta bënin ata mësues që e donë profesionin, që e kanë zgjedhur vet. E kryejnë punën me përkushtim, vullnet e dëshirë, sepse edhe interesi i tyre është të merren me profesionin e tyre, për të mos mbetur prapa nga ana profesionale. Kurse me plotësimin e pikës së tretë të konkursit, që honorari t'i dërgohet shkollës shqipe të Kosovës, ka rendësi të madhe, se do ta forconte solidaritetin mësues-mësues, por edhe do të mobilizonte të gjithë prindërit dhe shqiptarët këtu në Zvicër për ta ndihmuar shkollën tonë, e cila është në gjendje shumë të vështirë materiale.

Ju bëjmë me dije se në qoftë se edhe më tutje punohet në këtë formë, shkollës shqipe do t'i jepet një grusht vdekjeprurës, jo nga okupatori, por nga vet shqiptarët dhe ata që vetën e quajnë të arsimuar dhe i thonë vetës se janë dikush. Dihet se shteti zviceran nuk lejon që askush të jetojë në varfëri. Ai i cili punon, i merr të ardhurat personale, me të cilat mund të jetojë mirë, kurse ata që kanë strehim politik apo ekonomik, marrin ndihma mujore, gjë që edhe ata arrijnë të jetojnë mirë. Athua, vallë, gjendet ndonjë mësues që honorarin mujor apo vjetor e ka lajmëruar në organet Zvicerane? Atë ditë që të zbulohet se mësuesit shqiptarë punojnë në të zezë, e honorarin askund nuk e paraqesin, për mjetet e informimit Zviceran do të jetë një senzacion i vërtetë, ku njerëzit do të pyesin, a thua vallë çfarë populli qenka ky? Dihet se çdo popull në radhët e tij ka vjedhës dhe rrenacakë, por të dalin mësuesit vjedhës dhe rrenacakë, ata që e edukojnë dhe e arsimojnë brezin e ri, do të jetë e pakuptueshme, e pakapshme nga logjika e shëndoshë e njeriut zviceran, e kështu edhe ata pak zviceranë që na e qajnë hallin do të binden se ky popull me të vërtetë po e meritoka robërinë.

Populli shqiptar i Kosovës me zgjedhjet e lira që i bëri pa kontrollin e Beogradit, e zgjodhi Kryetarin e Republikës, deputetët e Kuvendit, kurse Këshilli gjithëpartiak e formoi Qeverinë e përkohshme, kurse ajo i formoi ministritë. Dihet se kur një popull (shtet) është në gjendje të luftës, Qeveria vendos për çdo gjë; vendos për pasurinë e tundshme e të patundshme të saj, deri tek të hollat e xhepit, por edhe për jetën e njerëzve. Urdhrat e saj dhe organeve të saj, duhet të kryhen patjetër. Me sa dimë, Kosova është në gjendje lufte që nga viti 1989. Ministria e Arsimit, siç po urdhëron në Kosovë dhe urdhrat e saj kryhen, ashtu duhet të veprojnë edhe ne diasporë. Është mundësia të shpallet konkursi në Kosovë, e nuk mundet të shpallet në Zvicër, ku edhe del

gazeta jonë e mirënjohur „Rilindja”. Këtu diçka nuk është në rregull. Pra, sikurse që në Kosovë dërgohen urdhrat e Qeverisë dhe organeve të saj, ashtu duhet që në diasporë të shihen dhe të dërgohen nga çdo shqiptar dhe të detyrohen t'i kryejnë detyrimet.

Dhe, se fundi, po ju njoftojmë se prindërit, mësuesit dhe bashkatdhetarët tanë të Kantonit të Neuchatelit, e kanë pranuar me kënaqësi aksionin humanitar të nxënësve dhe të fëmijëve tanë që na u drejtuan me një letër, më 5 shtator të këtij viti, dhe për çdo muaj do t'ia dërgojmë Këshillit Qendror për Financim të shkollës shqipe në Kosovë. Të hollat e honorarit të mësueseve, të hollat e nxënësve që i ndajnë nga të hollat e xhepit dhe ato që i japin bashkatdhetarët tanë. Presim që me ndihmën e juaj, ky aksion të jetësohet në të gjitha kantonet e Zvicrës dhe ne përgjithësi në diasporë. Shpresojmë se letra do të shqyrtohet dhe do të has në mirëkuptim.

Përshëndetje të përzemërta dhe vëllazërore!

Zvicër, La Chaux-de-Fonds, 09. 11. 1993

LETËR E HAPUR

- KRYETARIT TË REPUBLIKËS SË KOSOVËS, DR.IBRAHIM RUGOVA
- KRYEMINISTRIT TË QEVERISË SË KOSOVËS, Z. BUJAR BUKOSHI
- KRYETARËVE TË PARTIVE POLITIKE SHQIPTARE TË KOSOVËS DHE VISEVE TJERA SHQIPTARE QË I KANË DEGËT E PARTIVE TË TYRE JASHTË ATDHEUT

Ju njoftojmë zotërinj se ne mërgimtarët e Kosovës, Viseve tjera shqiptare dhe bashkëkombësit nga shteti amë, vendosëm ta formojmë Këshillim themelues për formimin e Bashkësisë Shqiptare në Zvicër. Përpjekjet tona do të drejtohen në të mirë të çështjes sonë kombëtare, duke mos i njohur ndasitë në baza partiake dhe regionale. Nuk do ta njohim copëtimin e trojeve tona nga kasapët e Kongresit të Berlinit e të Konferencës së Londrës dhe as copëtimin e Viseve tona nga kasapët sllavë.

Duam, që sa më parë partitë politike shqiptare të Republikës së Kosovës dhe Viseve tjera shqiptare, që i kanë degët e tyre në diasporë, ta shuajnë veprimtarinë e degëve të tyre, për të kaluar në një organizim të mirëfilltë gjithëkombëtar, duke e formuar Bashkësinë (Komunitetin) Shqiptar në çdo vend ku gjenden shqiptarët jashtë atdheut.

Duam, që organizimi ynë të jetë më i mirë dhe diaspora shqiptare të luaj atë rol me rëndësi që i takon për të mirë të çështjes sonë kombëtare.

Bashkësia Shqiptare do t'i bashkojë të gjithë shqiptarët jashtë atdheut, pa marrë parasysh se a i takojnë Gjysmës së Shqipërisë së lirë, apo asaj Gjysmës tjetër të robëruar. Pa marrë parasysh se çfarë bindje politike dhe besimi fetar kanë.

Duam t'i bashkojmë të gjitha forcat intelektuale, njerëzore dhe financiare të diasporës, për tu bërë një krah i fortë i Kosovës, Viseve tjera

shqiptare dhe Shqipërisë, për arritjen e aspiratave shekullore të popullit tonë për liri, pavarësi dhe bashkim kombëtarë.

Mos t'i përsërisim gabimet e së kaluarës, që punët t'i lëmë përgjysmë në kohën më vendimtare që vendoset për fatin e atdheut tonë.

Mos të harxhojmë kohë dhe energji, duke u marrë me vetveten, por të harxhojmë atë për të mirën e atdheut tonë.

Të mos mbesim ne edhe fëmijët tanë përgjithmonë nëpër rrugët e metropolet e botës, pa atdhe, pa dinjitet dhe pa krenari kombëtare, kurse Viset tona të shkrumbohen e të dergjen nën robërinë serbo-sllave.

Duam, që menjëherë të fillohet me riorganizimin e diasporës shqiptare, nga organizimi regjional e partiak, në atë thjeshtë kombëtar, për ta krijuar Lobin shqiptar, si të vetmin subjekt shqiptarë në diasporë.

Duam, që menjëherë të bëhen përgatitjet e duhura për t'u dalë zot trojeve tona të shenjta, me të gjitha mënyrat dhe mjetet që disponon populli ynë.

Me organizimin e mirëfilltë kombëtar të diasporës, me formimin e Qeverisë së Shpëtimit Kombëtarë të Kosovës, me institucionalizimin e UÇK-së, t'ua bëjmë me dije okupatorëve tanë dhe qendrave të vendosjes ndërkombëtare, se nuk duam lëmoshë por drejtësi, dhe po që se ato nuk janë në gjendje t'i shlyejnë krimet dhe padrejtësitë ndaj popullit tonë, ne do t'i përdorim të gjitha mjetet dhe mënyrat për realizimin e aspiratave dhe përpjekjeve shekullore të popullit tonë për liri, pavarësi dhe bashkim kombëtar.

Më, 17.10.1998

Këshilli Themelues i Komunitetit Shqiptar për Zvicër - Bern
Shefqet Jashari, kryetar

KONCEPTE PËR HUMOR DHE SATIRË

Shoqata e kuqkaloshve shqiptar ''Baballarët e kombit''
me seli në „Shrufullogun e shejtanit'' shpall :

KONKURS LETRAR

Për ta madhëruar dhe nderuar si i ka hije një Kryekuqkaloshi bajraktar, vendosëm të shpallim këtë konkurs letrar për humor-satirë, publicistikë, dramë, tragjedi-komedi dhe roman, për ta bërë të pavdekshme punën shumëvjeçare të Kryekuqkaloshit të kuqkaloshëve të Kosovës, të cilin para pak ditësh Qendra drejtuese e evrokuqaloshëve dhe sllavo-greko-ortodoksëve, me seli në Kretë, (në Hotelin „Vampir'', aty ku u vëllazëruan duke ia pi gjakun njëri tjetrit Nanosi e Milloshi) na e nderuan duke ia dhënë çmimin më të lartë që ajo Qendër e ndan një herë në çdo dhjetë vjet : ''Nderi i kuqkaloshve të botës''

SHPËRBLIMET PËR TË GJITHA GJINITË LETRARE

Vendi i parë: Dypllamën ''Hero i punës socialiste''. Një grusht qime nga leshi i zgjedhur i J. V. Stalinit dhe një pikturë të bukur që pasqyron jetën e lumtur të kooperativistëve në kooperativën bujqësore „Rruga e Partisë'' në fshatin Bishtajë.

Vendi i dytë: Komploti i librave të Enver Hoxhes, dhe një pikturë që i paraqet klasikët e marksizëm-leninizmit në shoqëri me Enverin.

Vendi i tretë: Një vizitë me familje në muzeliumin e shokut Lenin dhe 15 ditë pushim në kollkozin e lopëve të racës daneze në fshatin Pëshurrëpinov që gjendet në periferi të Stalingradit.

KUSHTET

Përveç kuqkaloshëve shqiptarë, në konkurs mund të marrin pjesë edhe vëllezërit proletarë të PKK-së së Kurdistanit; evrokuqaloshët dhe gjelbëroshët e Gjermanisë, Italisë, Francës dhe Greqisë dhe sorrosët e globit tokësorë, që me paratë e tyre Shoqata jonë po mbahet në këmbë.

Të gjitha punimet që nuk pasqyrojnë jetën dhe veprën e bujshme të Kryekuqkaloshit kosovar, veçmas mundin e pa kursyer për të patur sukses të plotë „revolucionit i vonuar demokratik” i vitit 2007, do të hedhen në shportë të bërrilokut dhe në mënyrë solemne do t’i kallim për festen e Një Majit në Vlorë. Pra, është shumë me rëndësi të vihen në dukje në mënyrë artistike meritat e mëdha që i ka Kryekuqaloshi ynë kosovar, për ngadhënjimin e „revolucionit të vonuar bolshevik” të Shqipërisë dhe krijimin e kushteve për fillimin edhe të një revolucionit të ngjashëm në Kosovë. Të spikatet puna e tij e madhe që i “bombardoi” pa „rahmet” me gogësima dhe teshtima, me vrer-vjellje dhe pështymë të gjithë kundërshtarët e tij profesional. Veçmas u tregua i pa mëshirshëm me ndëskamca e kurrtha ndaj kolegëve të tij „donzhuanë” që bënë çmos atij shumëfish t’ia tejkalojnë. Sidomos, aktivizimi i tij politik „mu në kohën e duhur”, për ta formuar „Gjarprin me Shumë Kokë”, kur Kosova kalte flakë, kishte për qëllim mbrojtjen e UÇK-së të mos bie në ndikimin e kundërshtarëve të tij politikë. Të mos mbetet pa u shënuar një fakt me shumë rëndësi, se Holbruku që „urdhëruar” të shkonte në Junik për t’i takuar ata të UÇK-ës nga Kryekuqkaloshi i kuqkaloshëve kosovarë, dhe pastaj që „detyruar” për ta lexuar të gatshme atë çka ai kishte shkruar në fletë për UÇK-në. Mos të harrohet sakrifica e tij që pranoi të dalë në fotografi me hasmin e tij politik për hir të «qëllimeve të larta kombëtare». Për strategjinë dhe taktikën e përpunuar mirë nga ai dhe Kryekuqkaloshi i kuqaloshëve të Shqipërisë, për të mos e nënshkruar Marrëveshjen e Rambujesë me kohë, mund të shkruani apo edhe të mos shkruani fare në punimet e dërguara për Konkurs, sepse edhe „zogjtë e malit” e kanë të qartë „suksesin” e shtyrjes së nënshkrimit të saj për tri javë, kur dihet se sa shumë harxhime ka bërë Serbia gjatë asaj kohe për ta mbushur Kosovën me armatime të rënda, tanke dhe ushtarë. Dhe pastaj,

pati humbje edhe më të mëdha kur nga NATO-ja ajo kapitulloi, pasi që u detyrua gjithë atë armatim dhe ato mjete të luftës t'i kthej mbrapa. Sa benzinë harxhuan?! Çfarë dëmsh të rënda rrugët e tyre pësuan?! Sa ditë pune i humbën ushtarakët dhe ushtarët e saj duke i kthyer tanket e rënda në Serbi?! etj. Ja pra, këto merita dhe shumë merita të tjera të dy Kryekuqkaloshëve tanë, që janë të lidhur me Qendren Komanduese në Kretë me kokë dhe me këmbë, (edhe pse njëri jeton në Prishtinë e tjetri në Tiranë), a ka birë lokje që me fakte bindëse meritat, mundin dhe argatin që ia bën Qendrës t'ua mohojë?!

Të spikatet jeta dhe vepra e tij e duarduarshme dhe „madhështore”, që për 40 vjet nuk bëri as më të voglin gabim, që do ta rrezikonte atë fizikisht apo ta dëmtonte materialisht, siç i pat qitur disa në „kokërr të shpinës” më '58, '64, '68, '81 dhe '90, sepse është i zgjuar dhe ka mend shumë dhe se është kalkulues i mirë edhe pse matematikën fare nuk e din. Ka ditë të orientohet me përpikëri, ashtu siç orientohet saktë peshku në det dhe uri nën dhe, duke bërë tunele zik-zake pa ndërpre.

Ata që kanë vendosur të shkruajnë drama, apo tragjedi-komedi, janë të obliguar që kryeprotagonisti i veprave të tyre të mishërojë jetën dhe veprën e Kryekuqkaloshit tonë në tërësi, pa lënë mangu asgjë nga jeta dhe vepra e tij. Të vihen në dukje, „aftësitë” e tij prej „artisti” me famë, që e tregoi talentin e tij në intervistën e fundit në TVK, ku në mënyrë të natyrshme, pa u skuqur fare para teleshikuesve të shumtë, i demantoi të gjitha ato që i pati thënë para dy vitesh për vetveten: „se nuk mundej të kyçet në jetën politike të Kosovës” për shkak se ai nuk është „njeri i karrierave partiake” se ai „nuk do pozita politike”, se ai do të jetë „roje e demokracisë” etj. Sa mirë u shpjegoi teleshikuesve me pak fjalë të thjeshta dhe të sinqerta, se nuk ishin ato shkaqet që i kishte numëruar para dy vjetësh, që nuk është kyçur në jetën politike të Kosovës, por ishin arsyet dhe shkaqet tjera, se atëherë ende nuk dihej se kush do të humb e kush do të fitojë. A nuk ishte i rreptë dhe kategorik kur i hodhi poshtë „spekulimet” se Kryekuqkaloshi kosovar „shumë vonë është kyçur në jetën politike të Kosovës”? Ato „shpifje” i bëri të pavlerë kur Kryekuqkaloshi tha se ishte „mu atëherë momenti i duhur” kur e formoi „Gjarprin me Shumë Kokë”, sepse atëherë veç dihej me siguri se kush do të humbë dhe kush do të fitojë, pasi që, kur një punë e merr Amerika në dorë, nuk e len pa e kryer siç ajo dëshiron.

Do t'i lusim dramaturgët tanë të mos i harrojnë vuajtjet dhe përjetimet e hidhura që i pati Kryekuqkaloshi ynë në Bllacë, që sillej e pështillej sikur të ishte i ngratë, qyqe i vetëm, kur pa pritur e pa kujtuar altoparlanti përmendi me të madhe emrin dhe mbiemrin e tij, duke e lutur t'i afrohet doganës se po e presin kuqkaloshët e Shkupit, shokët e tij të vjetër. Të gjithë sa ishin në Bllacë, burra e gra, u habitën pa masë kur e panë Kryekuqkaloshin në zë, pa mjekër, pa qallëm, pa pispillosje e tij të zakonshme dhe pa kravatë! Mos të mbesën pa u cekur vuajtjet e tija sa ishte në Shqipëri, kur u detyrua të vetëburgosej e të mos ndihej gjëkund gjallë, sepse duhej t'i rritej mjekra, t'i vijë hijeshia dhe ora e,, intelektualit të pavarur'', por mos të thuhet me mjetet artistike se ai ka ndenjur duarkryq, duke bërë pallën e sefasë nëpër vilat e Xhaxhait. Jo, jo, ai kreu punë të mëdha e me rëndësi, pasi që jepte urdhra, i këshillonte përfaqësuesit e Pararojës staliniste që ishin shtalb për të dredhë e për të zhdredhë dhe në dukje e sjellje shumë axhami. I mësoi se cilët poteza të lojës për pushtet duhet t'i luajnë për fillim, cilët pak më vonë, kur është ujami më i mirë për ta shpallur të zgjedhur „qeverinë“, kur duhet për t'i deshur dhëmbët e kur për t'u mërrolur, kur duhet të shpifin „tradhtinë“, kur duhej të bëjnë kërcënime, e kur të bëjnë kafshime.

Më në fund Kryesia e Shoqatës së Intelektualëve Kuqkaloshë të Llumperproletariatit Shqiptar i përshëndet me përshëndetjen proletare, me grushtin e ngritur lart, të gjithë kuqkaloshët shqiptarë dhe të gjithë llumperploretariatin ndërkombëtarë! Të tregojmë para botës se jemi të bashkuar si mishi me thoin, se jemi një fis dhe kemi një farë, se kemi kryer të njëjtën shkollë, atë shkollën e bolshevizmit dhe të marksizëm-leninizmit, që na mëson ta shkatërrojmë botën e vjetër dhe në vend të saj një të re ta ndërtojmë. Nuk kemi nevojë për komb dhe as për shtet se ju ka dalur boja e do t'i shkatërrojmë me njeriun e ri që do ta krijojmë me shumë mjeshtri, i cili do të udhëhiqet me parimin se „qëllimi e arsyeton mjetin“. Do t'i lusim nacionalistët të mos organizohen për të na i prishur planet tona, se nuk i durojmë, shpurrthim e kërcejmë përpjetë si pula pa krye dhe nuk lamë pa ju,, çakatë'' besa edhe të „kafshojmë''. Prandaj do t'i këshillojmë të na kritikojnë sa të duan, besa edhe të na shajnë, se ne nuk hidhërohemi dhe as ua kemi mëni për fjalët që i merr era, se fytyra e jonë është sa një tepsi, kemi mjaft fytyrë ne, nuk jemi si baballarët tanë,, naiv''që kishin vetëm dy gishta fytyrë. Neve na ka munguar pasuria, duam t'i zëmë koltuqet e të komandojmë. E për të

arritur ato që na duhen, na duhet terri, kaosi dhe mjegulla, se ashtu na mëson „dietari i dietarëve” Makjaveli, me parimin e tij të njohur se „qëllimi i arsyeton mjetet...”. ... Duhet pra ta kuptoni mirë se nuk e lejojmë askënd të na i hedhë në „plehrat e historisë” idhujt tanë: Leninin, Stalinin, Enverin, Polpotin, Dimitrovin, Popoviqin e Mugoshën, Kryekuqkaloshin e Prishtinës dhe Kryekuqkaloshin e Tiranës, se jemi azgana e trima me fletë, pra mblidhni mend e mos e harroni sundimin tonë 50-vjeçarë dhe përvojen që e fituam për atë kohë. Ndërsa sundimi ynë i dytë që filloi në vitin 1997-2000 na bëri edhe më fortë e më të fuqishëm se më parë, se përpos miqve të vjetër që na i krijoi babëloku Enver, krijuam edhe shumë të tjerë duke ua shpërla trunin me duke u bërë „më katolik se Papa” në teritë e rendit shoqërorë të sistemit shumëpartiak-pushtetit demokratik.

Shkruar më, 10. 11. 1999 (I pa botuar)

Shefqet Jashari – Strofcia: “Kriminelët janë të humbur,
përfundim i keq po i pret”, publicistikë,
Le Locle (Zvicër) – Prishtinë, 2015

Etnia e shqiptarëve ka shumë pak fletë të shkruara historie, dhe ato që i ka, janë të shkruara më ngjyrë të zezë, sepse, i zi katran me shekuj e nëpër shekuj ka qenë edhe fati i shqiptarëve, të cilët janë vra, prerë, djegur e ndjekur dhe, nga subsatanca shumë milionëshe në lashtësi, sot kanë mbetur një grusht njerëzish, të ndrydhur e të shtrydhur në një cep të Ballkanit, të rrudhur dhe shumica pa plang, sepse jetojnë të mohuar në tokën e vet, të copëzuar në dy shtete të ashtuquajtuara të pavaruara: Shqipëri dhe Kosovë, që rrethohen me aneksimet tokësore Camëri, Maqedoni, Mal i Zi, Luginë e Preshevës, Pazarin e Ri... Të gjithë këta emra janë realitete etnike dhe historike shqiptare të qeverisura nga të huajt. Problemi i shqiptarëve që jetojnë nën okupimin e të huajve padyshim që është shumë i rëndë, por, aspak më e lehtë nuk është as pozita e shqiptarëve që edhe pse janë çliruar nga pushtuesit, janë në hall me lirinë dhe kanë probleme të rënda me vetqeverisjen. Sidomos me hallë të mëdha është Kosova, sepse, sic vëren analisti Shefqet Jashari Strofcia – me çlirimin e Kosovës dolën në shesh shumë dukuri të shëmtuara që më parë nuk ekzistonin në shoqërinë shqiptare..., sepse krimi i organizuar që po lulëzon në gjithë hapësirën tonë kombëtare, është e keqja dhe e liga më e madhe që ka goditëur kombin tonë. Konstatimi është absolutisht i saktë dhe, Shefqet Jashari Strofcia, në këtë prizëm në dorëshkrimin “Kriminelët janë të humbur përfundim i keq po i pret” realizon një analizë të gjerë dhe të gjithanshme të gjendjes dhe faktorëve relevantë që e përbëjnë të vërtetën dhe realitetin e hidhur të jëtës shoqërore në Kosovë, duke u përpjekur që t’i jap përgjigje pyetjes – cka po ndodh me shqiptarët?

Zakonisht fatkeqësitë e popujve shkaktohen nga armiqët e tyre dhe, kjo normalisht që u ka ndodhur edhe shqiptarëve, mirëpo, Strofcia, më shumë se për fatkeqësinë që vjen nga armiqët, është i brengosur për fatkeqësinë që shqiptarët ia kanë shkaktuar vetvetes deri në përmasën e

vetshkatërrimit, gjë që, është tmerruese dhe paskajsisht e kobshme. Autori shpjegimin e gjendjes së keqe e gjen te okupatorët, të cilët edhe pse kanë ikur, kanë lënë prapa bashkëpunëtorët e tyre, “krimba dhe këlyshë” për të punuar kundër interesave të popullit dhe vendit tonë. Vrasjen e figurave të shquara shqiptare, autori e thekson si të keqen më të madhe, sepse, elimonohen vlerat e vërteta të atdhetarisë së pastër dhe instalohen rrjetet e krimit të organizuar, të udhëhequra nga individë dhe grupe ordinerësh famëkeq, të cilët kapin shtetin dhe e ngulfasin vendin dhe popullin. Sipas argumenteve të panumërta që autori sjellë në këtë libër, Kosova është lënduar rëndë nga mafiozët politikë dhe ekonomikë dhe pasojat janë të shumta, të rënda dhe afatgjate. Kjo e ka kushtëzuar pavarësinë e Kosovës, duke ia ngushtuar forcën vepruese, e cila është e varur nga vetëdija shtetëformuese shqiptare për paluhatshmërinë e krijimit të shtetit ligjor, të fortë dhe funksional, të drejtë dhe të bazuar në standardet e botës së civilizuar demokratike, që është kriteri absolut i rikthimit të shqiptarëve në sofrën e popujve të civilizuar, ku në lashtësi edhe e kanë pasur vendin.

Rëndësinë e vetorganizimit të mirë të faktorit vendor, Strofci e konsideron kushtëzim edhe për punë më efektive të faktorin ndërkombëtar, i cili, nëse shqiptarët tregojnë vigjilencë dhe gadishmëri për realizimin e obligimeve të veta shtetformuese, gjithsesi që, edhe ndërkombëtarët do të ishin më funksional dhe më efikas në realizimin e detyrave të tyre, në realizimin e pavarësisë së plotë të Kosovës. Mosangazhimi i duhur i deritashëm, e ka zhaguar edhe pavarësinë e Kosovës, e cila duke mos qenë e aftë për të krijuar sistemin institucional të mirëfilltë sde funksional, vazhdon të mbetet e varur nga faktori ndërkombëtar. Rasti më domethënës është sistemi i drejtësisë, që duke mos u qeverisur si duhet nga shqiptarët, kjo përgjegjësi iu ka bartur ndërkombëtarëve, dhe e ka shtrë nevojën e krijimit të Gjykatës speciale për Krimet e Luftës në Kosovë, e cila do të funksionojë me ekspertë ndërkombëtarë.

Gjendja është e pavolitshme edhe në skenën politike ku manifestohet një luftë e egër partiake, me kundërthënie të forta ndërmjet pozitës dhe opozitës, ekstremisht të kërcënuara nga mundësia e shantazhimeve të rrezukshme nga ana e shërbimeve sekrete, në krye me SHIK-un famëkeq, i dirigjuar nga një klikë degjenerikësh, që në luftën për pushtet kanë vrarë

burrat më të fortë të Kombit. Autori i librit denoncon me emra dhe mbiemra SHIK-istet dhe përgjegjësit e tyre në prapaskenë, duke treguar edhe rrënjët e lidhjeve dhe të veprimtarisë së ndyrë të SHIK-ut dhe të argatëve të tyre, ndër të cilët janë edhe disa intelektualë të stërshtur. I pezmatuar fort nga kjo gjendje, autori i librit, me afsh konstaton: “Shqiptarët kurrë nuk do të shohin ditë të bardhë! Shqiptarët do t'i mallkojë i Madhi Zot, po që se i forcojnë (duke ua dhënë votën) në pushtet kriminelët e mëdhenj që dhanë urdhra për vrasjen e Ali Ukës, Ahmet Krasniqit, Enver Malokut, Xhemal Mustafës, Bekim Kastratit, Besim Dajakut, Haki Ymerit, Shaban Manajt, Ismet Rracit, Smajl Hajdarit, Shefki Popovës, Ekrem Rexhës, Tahir Zemës me të birin Enisin dhe kusherinin Hasanin, Ukë Bytyqit me dy shoqëruesit e tij e shumë të tjerë që nuk arritën t'i bënin argatë apo vasalë...”

Pas analizave të thukta në kapitullin e parë që ka përmbajtje reflektuese për seriozitetin e problemeve të shumta të shqiptarëve në përgjithësi e të shqiptarëve të Kosovës në vecanti, në tre kapitujtë e tjerë, janë të një varg analizash të thukta, që realizohen me një përkushtim të thellë publicistik, të bazuar në fakte konkrete, dokumente, përjetime, dëshmi nga zhvillimet në Kosovë, mbi të cilat në vazhdimsi, autori nxjerr konstatime të bazura, që janë me interes për lexuesit e të gjitha niveleve, e sidomos, për masën e gjerë të lexuesve, të hutuar nga thashethemet e shumta shumevjecare, të cilët kanë rastin të njihen dhe njohin më mirë disa nga zhvillimet e rëndësishme dhe personazhet e këtyre zhvillimeve, të cilat, kanë qenë vendimtare për vendimet e gjithmarshme në Kosovë e rreh saj. Fjala vjen, lexuesi do ta ketë më të cartë “Nga kush i vijnë të ligat Kosovës”, “Pse po lihen të lirë kriminelët që shëmtuan Kosovën dhe i njollosën shqiptarët”, “Deri kur do t'i lejojmë forcat e djallit të manipulojnë më çështjet madhore kombëtare”, “Nuk ka falje për kriminelët që e vranë Ahmet Krasniqin”, dhe shumë fakte, argumente e dëshmi që në kapitullin e katërt zgjerohen edhe me shumë duke iu qasur personalitete të shumta të shquara kombetare që me punën e tyre kanë pasur ndikim të madh në çështjet kombëtare, sic janë: Aziz Zhilivoda, Ahmet Krasniqi, Metush Krasniqi, Xhemajl Mustafa, Ajshe Gërvalla (nëna e Jusuf Gërvallës), e figura të tjera të mirënjohura, të cilave autori u drejtohet me letra të hapura.

Libri, si i këtillë është një dhuratë e mirëfilltë për lexuesit dhe, me vlera për të hy në raftet e bibliotekave të mirëfillta institucionale, por edhe në cdo familje, sepse do të mund të përdorë si një dracak për Kosovën dje, sot e nesër.

Skënder Zogaj

17 maj 2015, Alborg, Danmark

PËRMBAJTJA

NË VEND TË HYRJES.....	7
<i>KRIMINELËT JANË TË HUMBUR, PËRFUNDIM I KEQ PO I PRET</i>	7
NË VEND TË PARATHËNIES	11
<i>PSE KA KRIM TË ORGANIZUAR NË KOSOVË DHE A MUND TË ÇRRËNJOSET AI NGA TROJET TONA ETNIKE ?</i>	<i>11</i>
KAPITULLI I PARË	21
ÇKA PO NDODH ME SHQIPTARËT	21
KAH PO SHKON KOSOVA	21
ÇKA PO NDODH ME SHQIPTARËT?!	22
KAH PO SHKON KOSOVA.....	27
FAJIN KOSOVËS IA KANË PARTIAKËT E "SHTIRË"	30
TË DEHUR NGA EGJRA PARTIAKO-RAJONALE	30
PSE NDODHËN NGJARJET TRAGJIKE NË KOSOVË.....	32
KUSH DUHET TË MARRË MËSIM NGA NGJARJET E FUNDIT NË KOSOVË ?	40
NA HËNGI UJKU PËRNJËMED, APO JEMI NË ËNDËRR ?!.....	49
A ËSHTË OPOZITA E KËRCËNUAR NGA SHIK-U?.....	49
QYTETARË TË KOSOVËS, MOS UA JEPNI VOTËN ARGATËVE TË NANOSIT DHE ARGATËVE TË SOROSIT	53
A DO T'I LARGOHET KOSOVA HUMNERËS, APO DO TË BIE NË TË, DO TË VENDOSIN QYTETARËT E SAJ MË 8 QERSHOR.....	59
PERSPEKTIVË E SHKËLQYER PËR KOMBIN SHQIPTAR	66
ÇKA PO NDODH ME LDK-NË DHE AAK-NË ?!	70
SHQIPËRIA SHPËTOI NGA LAKU QË IA VURI NANOSI ME KOMPANI	76
DERI KUR ARMIQTË E ZOTIT DO T'I UDHËHEQIN SHQIPTARËT.....	80
DRENICA PA NDIHMËN E KOSOVËS, NUK MUND T'I LARGOJË NGA SHPINA BAJRAKTARËT E FARËS RUSE	85
NJËQINDVJETORI I SHPALLJES SË PAVARËSISË SË SHQIPËRISË, TË JETË VIT I KORRIGJIMIT TË VEPRIMTARISË SË SHQIPTARËVE SI INDIVID DHE SI SHOQËRI	89
NJË LAJM I MIRË QË KOSOVËS DO T'I HAPË RRUGËT PËR T'U BËRË SHTET LIGJOR.....	96
PËRPJEKJET E HASHIM THAÇIT PËR FALSIFIKIMIN E NGJARJEVE HISTORIKE DO TË DËSHTOJNË	100
KRIJIMI I NJË GJYKATE NDËRKOMBËTARE PËR T'I DËNUAR KRIMINELËT E LUFTËS, NUK E PRISH, POR DO TA ZBARDHË IMAZHIN E KOSOVËS DHE TË UÇK-SË.....	108

SEANCA E FUNDIT E PARLAMENTIT TË KOSOVES DËSHMOI SE NË KOSOVË PO SHTOHEN PATRIOTËT E SERBISË, SIÇ SHTOHEN POQURKAT PAS SHIUT	113
QEVERIA DHE PARLAMENTI I KOSOVËS, ME PUNËN E TYRE, PO DËSHMOJNË SE JANË TË UZURPUARA NGA PATRIOTËT E SERBISË.....	117
PSE PO PENGOHET FORMIMI I INSTITUCIONEVE TË REPUBLIKËS SË KOSOVES NGA PDK-JA.....	120
PSE SHQIPTARËT PO I REALIZOJNË PROJEKTET E SERBISË KUNDËT VETVETES SË TYRE ?!.....	123
„RRENA I KA KËMBËT E SHKURTRA” ZOTËRINJ TË „KOSOVAPRES” - IT DHE TË SHOQATËS ”ATLANTIKU”	129
ISA MUSTAFA DHE RAMUSH HARADINAJ T’I SHKREHIN KURRTHET E PDK-SË PA E	135
DËMTUAR KOSOVËN DHE MARRËVESHJEN E VLAN-IT.....	135
PSE NUK PO BURGOSËT KREU I SHIK-UT	137
TË PDK-SË.....	137
PËRÇARJET NË RADHËT E LDK-SË TË TEJKALOHEM SA MË PARË.....	139
MOS U DORËZO KOSOVË, SE E KE TË MADHIN ZOT QË DO TË MBROJË!143	
KAPITULLI I DYTË.....	147
NGA KUSH I VIJNË TË LIGAT KOSOVËS.....	147
MARRËVESHJA E ZURICH-UT NË MES PSSH-SË DHE LPK-SË ËSHTË BURIMI I TË GJITHA TË LIGAVE QË E GJETËN SHQIPËRINË, KOSOVËN DHE VISET TJERA SHQIPTARE.....	148
BABAI I SHIK-UT XHAVIT HALITI, ËSHTË KALLAUZI I TË GJITHA TË LIGAVE QË E SHËMTUAN KOSOVËN DHE POPULLIN E SAJ.....	159
KADRI VESELI NUK ËSHTË BABAI I SHIK-UT, POR ËSHTË XHAVIT HALITI - KADRI VESELI ËSHTË PION I TIJ.....	174
PSE PO LIHEN TË LIRË KRIMINELËT QË E SHËMTUAN KOSOVËN DHE I NJOLLOSËN SHQIPTARËT.....	178
KUSH IA FUTI “LEPURIN NË BARK” XHAVIT HALITIT.....	183
PSE PO KEQPËRDORET EMRI I KADRI LIMAJT NGA KRERËT E PDK-SË 188	
PA DËSHMITË E XHAVIT HALITIT, AZEM SYLËS DHE HASHIM THAÇIT GJYQI I HAGËS NUK MUND TË BËJË GJYKIM TË DRJTË LIDHUR ME PËRGJEGJËSINË E FATMIR LIMAJT DHE VARTËSVE TË TIJ	194
DREJTËSIA E KOSOVËS GJENDET PARA NJË SPROVE TEJET SERIOZE ...	209
ËSHTË KOHA E FUNDIT QË PDK-JA TË BËJË NDRYSHIME RRËNJËSORE	216
MARRËVESHJA E PRIZRENIT NË MES RAMËS DHE THAÇIT E DËMSHME PËR KOMBIN SHQIPTAR	218
KËRCËNIMET NUK I FRIKOJNË MBROJTËSIT E SË VËRTETËS	223
“PEHLIVANËT” E NANOSIT DHE ARGATËT E SORROSIT MBETËN PA MASKA	227
DERI KUR DO T’I LEJOJMË FORCAT E DJALLIT TË MANIPULOJNË ME ÇËSHTJET MADHORE KOMBËTARE.....	230

PSE FYHET DHE SHPIFET MIKU I NDERUAR I SHQIPTARËVE, ZOTËRI ERDOGAN, NGA DODË GJERGJI ?.....	238
---	-----

KAPITULLI I TRETË241

KRIMINELËT JANË TË HUMBUR PËRFUNDIM I KEQ PO I PRET	241
KRIMINELËT JANË TË HUMBUR, PËRFUNDIM I KEQ PO I PRET	242
NUK KA FALJE PËR KRIMINELËT QË E VRANË AHMET KRASNIQIN.....	246
KRIMINELËT QË DHANË URDHËR PËR VRASJEN E AZEM HAJDARIT, AHMET KRASNIQIT, TAHIR ZEMËS DHE VRASJET TJERA POLITIKE, SË SHPEJTI DO T'I SHOHIM NË PRANGA.....	256
NUK DO TË SHKOJNË GJAKHUMBUR AZEM HAJDARI DHE AHMET KRASNIQI.....	260
EDHE SA KOHË DUHET TA PRESIN DËNIMIN KRIMINELËT QË E VRANË AHMET KRASNIQIN.....	264
TIRANA TA PËRSHPEJSHTOJË PROCEDURËN E BURGOSJES DHE DËNIMIT TË KRIMINELËVE QË E VRANË AHMET KRASNIQIN.....	268
FAKTE TË MJAFTUESHME QË EULEX-I TË URDHËROJË BURGOSJEN E XHAVIT HALITIT.....	274
SHIK-U LE TË DËSHMOJË SI E SHPËTOI POPULLIN E PAMBROJTUR NGA MASAKRA.....	278

KAPITULLI I KATËRT283

FAKTE – ARGUMENTE - DËSHMI.....	283
MBETËM PA IDEOLOGUN E NACIONALIZMIT SHQIPTAR DHE MËSUESIN E ATDHEDASHURISË	284
PSE SHPIFET ABDI BALETA –IDEOLOGU I NACIONALIZMIT SHQIPTAR..	288
SI U BËNË PËRGATITJET PËR FORMIMIN E USHTRISË SË REPUBLIKËS SË KOSOVËS.....	294
PSE PO RREJNË DHE PO SHPIFIN SYLEJMAN SELIMI DHE NUHI BYTYÇI.....	297
MARRËVESHJA E TIRANËS, E NËNTORIT TË.....	305
VITIT 1998, NË MES SHTABIT TË HALIL BICES	305
DHE SHTABIT TË XHAVIT HALITIT,.....	305
KOMPLOT KUNDËR FARK-UT.....	305
USHTARAKËT SHQIPTARË QË JETOJNË NË EVROPËN PERËNDIMORE, ANALIZUAN RRJEDHËN E NGJARJEVE NË TOKAT SHQIPTARE.....	311
KOSOVA DHE SHQIPTARIA DO TË KRENOHEN ME VEPREN E MADHE TË AZIZ ZHILIVODËS DHE AHMET KRASNIQIT.....	314
SI U BËNË PËRGATITJET PËR LUFTË TË ARMATOSUR NË RRAFSHIN E DUKAGJINIT 1991-1999	318
POPULLI YNË GJITHNJË KA ËNDËRRUAR TA KETË USHTRINË E VET.....	321
ZONJA ANA DE LELIO NUK MUND TË JETË MBI LIGJIN	326
DO TA NDIHMOJ LULZIM BERISHËN PËR TA KUPTUAR TË VËRTETËN..	329
METUSH KRASNIQI BURRË I FORTË I SHQIPTARISË.....	332

LETËR NGUSHËLLIMI FAMILJES SË BARDHYL AJETIT.....	338
MUSA HOTI BURRË I FORTË I SHQIPTARISË, DO TË JETË PËRHERË I PAHARRUESHËM NË KUJTESËN E SHQIPTARËVE PËR TRIMËRINË E TIJ TË PASHOQ.....	341
NJË LUTJE PËR AJSHE GËRVALLËN, NËNËN E NËNAVE SHQIPTARE.....	345
VËREJTJE NDAJ LIBRIT TË SELATIN NOVOSELES “KOSOVA ‘68”.....	347
LETËR E HAPUR KRYEMINISTRIT TË SHQIPËRISË, DR. SALI BERISHA	351
LDK-JA DUHET TË BËJË ALEANCË ME PAKICAT KOMBËTARE PËR T’I KRIJUAR INSTITUCIONET SHTETËRORE TË KOSOVËS.....	354
PSE DHE KUSH E SHPIFI AHMET KRASNIQIN.....	358
LETËR E HAPUR NAZIM BLLACËS.....	361
LUTJE-KËRKESË ORGANEVE SHTETËRORE TË FEDERATËS ZVICERANE DHE ORGANEVE SHTETËRORE TË KANTONIT TË NEUCHÂTELIT	369
LETËR E HAPUR.....	371
LETËR E HAPUR.....	376
KONCEPTE PËR HUMOR DHE SATIRË.....	378
RECENSURA - SKËNDER ZOGAJ	383
PËRMBAJTJA.....	388

Dy fjalë për autorin

Shefqet Jashari-STROFCI u lind më 15 maj 1944 në fshatin Strofc, të komunës së Vushtrrisë. Pas shkollës fillore dhe të mesme, kryen Shkollën e Lartë Pedagogjike në Prishtinë (1968-1970). Gjatë viteve 1970-1997 ka punuar si mësues i Gjuhës dhe Letërsisë shqipe në shkollën fillore „Liria” në Gurakuq (Glllovotin) dhe në Strofc, prej ku u largua si i pa përshtatshëm ideopolitikisht. Gjatë vitit 1978-79 punoi në fabrikën e konfeksionit „Polet” të Vushtrrisë dhe në Elektroekonominë e Kosovës si përkthyes.

Më 1964 dënohet me tri vjet burg nga Gjykata Supreme e Kosovës si anëtarë i organizatës së LRBSH-së. Në vitin 1980 dënohet prapë, kësaj here me 8 vjet burg, si veprimtarë i organizatës LNÇKVSHJ-së. Në verën e vitit 1988, për t’i ikur izolimit dhe burgosjes së mëtutjeshme, largohet nga Kosova për në Kroaci, ku punon si punëtor në ndërmarrjen ndërtimore „Bosna” në Zagreb. Në janar të vitit 1990 largohet për në Zvicër ku kërkoj strehim politik.

Në shtator të vitit 1990 në La Chaux-de-Fonds, në qytetin ku jetonte hapi një klasë mësimi për nxënësit shqiptar. Me krijimin e LAPSH-it në Zvicër, si institucion arsimor i Republikës së Kosovës, Shefqeti iu bashkëngjit

duke punuar për tetë vite në shkollën shqipe të mësimi plotësues.

Me themelimin e Degës së LDK-së në Zvicër, së bashku me veprimtarë të kantonit të Neuchatel-it e formojnë Nëndegën e LDK-së në Neuchatel, ndërsa më 1994 e hapin Klubin shqiptar, „Metush Krasniqi” në La Chaux-de-Fonds. Më 1998 me veprimtarë të diasporës shqiptare të Zvicrës e formojnë Bashkësinë shqiptare në Bernë.

Në qershor të vitit 1998 Ministri i Mbrojtjes së Republikës së Kosovës kolonel Ahmet Krasniqi e cakton gazetar në Drejtorin Informativ të Ministrisë së Mbrojtjes në Tiranë.

Më 2007 me veprimtarë që punojnë në Zvicër e themelojnë shoqatën bamirëse „Japim për Zotin” me seli në Le Locle.

Prej vitit 1994 merret me publicistikë. Librin e parë „Pse jemi kështu siç jemi” e botoi më 2001. Librin e dytë, „Që të shpëtojë Kosova” e botoi më 2005. ndërsa libri i tretë „Kriminelët janë të humbur, përfundim i keq po i pret!” e botoi në maj të 2015.

Në librat e Strofci, janë të përfshira me besnikëri të gjitha ngjarjet e hidhura që ndodhën në hapësirën tonë kombëtare gjatë dhjetvjetshit të fundit të shekullit 20 dhe këtyre viteve të para të shekullit 21. Tani jeton dhe punon në Kosovë dhe në Zvicër.

(Sqarim Abdullasalem: Ky fragment vehet në kopertinen e mbrame të librit)

Shtrohet pyetja: Jemi apo nuk jemi ne ata shqiptarët e para viteve të ‘90-a, jemi apo nuk jemi ne ata shqiptarët e viteve ‘98/99-a, kur secili prej nesh, në një mënyrë apo në një tjetër, me përjashtim të njerëzve të sëmurë e të çartur për pushtet dhe kolltukë, punuam pa u kursyer për realizimin e synimeve tona madhore.

Për shqiptarët që dinë të mendojnë, ende nuk ka përfunduar lufta. Kosova, Shqipëria, Maqedonia dhe Viset tjera shqiptare kanë nevojë për njerëz të idealeve të larta, njerëz që në emër të Zotit, (jo në emër të karrieristëve dhe spiunëve të ndryshëm) punojnë për të dalë në shesh e vërteta, për të fituar drejtësi.

Shqiptarët kanë shumë punë për të kryer, po që se donë të bëhen qeveritarë të mirë të hapësirës së tyre kombëtare.

Me shqiptarë të lodhur e të uritur nga skamja e nënçmimi, me shqiptarë kameleonë e me shumë fytyrë, me shqiptarë të përçarë në baza partiake e regjionale, me shqiptarë të tjetërsuar e zemërgurë, me politikanë hajna e mafiozë, me spiunë dhe tradhtarë, shqiptarët nuk kanë kurrfarë shansi të ecin përpara drejt fitoreve të reja.

Shqiptarët duhet të ndryshohen rrënjësisht. Shqiptarët kanë nevojë për korrigjimin e veprimtarisë së tyre, çdonjëri duke u nisur nga vetvetja.

Ta besojmë, ta njohim dhe ta adhurojmë vetëm të Madhin Zot, duke e lutur që të na udhëzojë për punë dhe vepra të mbara. Ta lusim Zotin Fuqiplotë të na ndihmojë për ta hequr të keqen nga zemra. Të na ndihmoi Zoti i Gjithëmëshirshmi të pendohemi për fjalën dhe punën e keqe, duke i kërkuar falje njëri-tjetrit. Të na ndihmojë All-llahu i Lartësuar, t'i zbusim zemrat, duke ua shtrirë dorën e ndihmës vëllazërore jetimëve, të sëmurëve dhe skamnorëve. Ta lusim Zotin e Gjithëdijshtëm të na ndihmojë për ta thënë të vërtetën kurdoherë, edhe po që se ajo do të ishte kundër interesit tonë personal.

Fragment nga shkrimi: „Çka po ndodhë me shqiptarët”